

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 24

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

59. évfolyam

2016. január 22.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2012–2013

2013. február 4–7-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 120. E, 2013.4.26.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2013. február 5., kedd

2016/C 024/01	Az Európai Parlament 2013. február 5-i állásfoglalása a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájárulásának javításáról (2012/2134(INI))	2
---------------	---	---

2013. február 6., szerda

2016/C 024/02	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 57. üléséről, amelynek témája a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése (2012/2922(RSP))	8
---------------	--	---

2016/C 024/03	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a tevékeny és egészséges időskor témájára vonatkozó európai innovációs partnerségről (2012/2258(INI))	11
---------------	---	----

2016/C 024/04	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2013. március 3. és 14. között Bangkokban (Thaiföld) megrendezendő 16. ülésére készített uniós stratégiai célkitűzésekről (2012/2838(RSP))	19
---------------	---	----

2016/C 024/05	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a 2014-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról, I. szakasz – Európai Parlament, II. szakasz – Tanács, IV. szakasz – Bíróság, V. szakasz – Számvevőszék, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, VII. szakasz – Régiók Bizottsága, VIII. szakasz – Európai ombudsman, IX. szakasz – Európai adatvédelmi biztos, X. szakasz – Európai Külügyi Szolgálat (2013/2003(BUD))	24
---------------	---	----

2016/C 024/06	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés (2012/2098(INI))	28
2016/C 024/07	Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról: a társadalmi érdekek előmozdítása és a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út (2012/2097 (INI))	33
2013. február 7., csütörtök		
2016/C 024/08	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: 2013. évi növekedési jelentés (2012/2256(INI))	49
2016/C 024/09	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről: a 2013. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai (2012/2257(INI))	55
2016/C 024/10	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az egységes piac irányításáról szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal (2012/2260(INL))	75
2016/C 024/11	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának huszonkettedik ülészakáról (2013/2533(RSP))	89
2016/C 024/12	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről – bírósági koordinátorok (2012/2864(RSP))	97
2016/C 024/13	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank 2011. évi éves jelentéséről (2012/2286(INI))	100
2016/C 024/14	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása Laoszról: Szombath Szomphon ügyéről (2013/2535(RSP))	106
2016/C 024/15	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a zimbabwei emberi jogi aktivisták őrizetbe vételéről (2013/2536(RSP))	108
2016/C 024/16	Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a közelmúltban segélyszervezetek egészségügyi alkalmazottai ellen elkövetett pakisztáni támadásokról (2013/2537(RSP))	111

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2013. február 5., kedd

2016/C 024/17	P7_TA(2013)0034 Egyedi mezőgazdasági intézkedések a kisebb égei-tengeri szigetek javára ***I Az Európai Parlament 2013. február 5-i jogalkotási állásfoglalása az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0767 – C7-0003/2011 – 2010/0370(COD)) P7_TC1-COD(2010)0370 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 5-én került elfogadásra az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	115
---------------	---	-----

Egyedi mezőgazdasági intézkedések az Unió legkülső régiói részére ***I

Az Európai Parlament 2013. február 5-i jogalkotási állásfoglalása az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0498 – C7-0284/2010 – 2010/0256(COD))

P7_TC1-COD(2010)0256

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2013. február 5-én került elfogadásra az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 116

2013. február 6., szerda

2016/C 024/19

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (12213/2012 – C7-0409/2012 – 2012/0167(NLE)) 118

2016/C 024/20

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0709 – C7-0410/2012 – 2012/0335(NLE)) 118

2016/C 024/21

P7_TA(2013)0039

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árát szabályozó intézkedések átláthatósága ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának szabályozását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadásukat szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0084 – C7-0056/2012 – 2012/0035(COD))

P7_TC1-COD(2012)0035

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának szabályozását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadásukat szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ⁽¹⁾ 119

2016/C 024/22

P7_TA(2013)0040

A közös halászati politika ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0425 – C7-0198/2011 – 2011/0195(COD))

P7_TC1-COD(2011)0195

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK tanácsi rendelet és a 768/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK tanácsi rendelet, a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 134

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

A gépjárművek zajsztintje ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek zajsztintjéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0856 – C7-0487/2011 – 2011/0409(COD))

P7_TC1-COD(2011)0409

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a gépjárművek zajsztintjéről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ⁽¹⁾ 195

Az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/573/EK határozatnak, a 2007/575/EK határozatnak és a 2007/435/EK tanácsi határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0526 – C7-0302/2012 – 2012/0252(COD))

P7_TC1-COD(2012)0252

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében az 573/2007/EK, az 575/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak és a 2007/435/EK tanácsi határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 265

A Külső Határok Alap ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a Külső Határok Alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/574/EK határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0527 – C7-0301/2012 – 2012/0253(COD))

P7_TC1-COD(2012)0253

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a Külső Határok Alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/574/EK határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 266

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

A halászati erőforrások megóvása ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1288/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0298 – C7-0156/2012 – 2012/0158(COD))

P7_TC1-COD(2012)0158

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet és a közvetlen emberi fogyasztáson kívüli ipari célokra felhasznált hering kirakodásának feltételeiről szóló 1434/98/EK rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 267

2013. február 7., csütörtök

Az Európai Parlament 2013. február 7-i jogalkotási állásfoglalása a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek egy héacsálás elleni gyorsreagálási mechanizmus tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0428 – C7-0260/2012 – 2012/0205(CNS)) 269

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2012–2013

2013. február 4–7-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 120. E, 2013.4.26.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2013. február 5., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0036

A kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javítása

**Az Európai Parlament 2013. február 5-i állásfoglalása a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javításáról
(2012/2134(INI))**

(2016/C 024/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Cselekvési terv a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javítására” című bizottsági közleményre (COM(2011)0870),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „A kkv-k szabályozási terheinek minimálisra csökkentése – Az uniós szabályozás hozzáigazítása a mikrovállalkozások szükségleteihez” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0803),
- tekintettel a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő bizottsági programra, a „COSME” programra (COM(2011)0834),
- tekintettel az „Európai kisvállalkozói intézkedéscsomagra” (COM(2008)0394), amely elismeri a kkv-k uniós gazdaságban betöltött központi szerepét, és célja a kkv-k szerepének erősítése, valamint növekedésük és munkahelyteremtő képességük előmozdítása számos, a kkv-k fejlődését vélhetően gátló probléma megoldása révén,
- tekintettel „Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata” című, 2011. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0078) és az arról szóló 2011. május 12-i parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai kockázati tőke-alapokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0860),
- tekintettel az európai szociális vállalkozási alapokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0862),
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáféréséről szóló 2011. évi felmérésére,

⁽¹⁾ HL C 377 E., 2012.12.7., 102. o..

2013. február 5., kedd

- tekintettel a Számvevőszék „Az Európai Regionális Fejlesztési Alapból támogatott pénzügyi konstrukciók kkv-k részére” című, 2/2012. sz. különjelentésére,
 - tekintettel az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0001/2013),
- A. mivel a pénzügyi ágazat rosszul kidolgozott szabályozása a pénzügyi, gazdasági és hitelválság súlyos és átható hatásaival együttesen megnehezítheti a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését;
- B. mivel létfontosságú megteremteni és továbbfejleszteni azokat az eszközöket és kialakítani azokat a megfelelő feltételeket, amelyekkel az Unió fellendítheti a növekedést az euróövezetben és az Unió egész területén;
- C. mivel az Európai Unióban a banki hitelek jelentik a kkv-k fő finanszírozási forrását;
- D. mivel az EKB adatai szerint jelentős eltérések mutatkoznak a tagállamok között a kkv-knak nyújtott kölcsönök kamatai terén, valamint bizonyos országokban egyensúlyhiány figyelhető meg a likviditáshoz való hozzáférés területén, az üzleti projektek hitelkérelmeinek nagyarányú visszautasítása mellett;
- E. mivel az uniós vállalkozások több mint 98 %-a kkv, és e kkv-k adják az Unió munkahelyeinek 67 %-át; mivel a kkv-k alkotják tehát az Európai Unió gazdaságának gerincét, és a 27 tagállam hosszú távú gazdasági növekedésének és a fenntartható munkahely-teremtési lehetőségek fontos mozgatóerői;
- F. mivel az EU-ban 2002 és 2010 között az összes új munkahely 85 %-át kkv-k hozták létre, közülük is különösen az új cégek; mivel az EU-ban 32,5 millió ember önálló vállalkozó;
- G. mivel különféle fajtájú kkv-k léteznek, amelyeknek az igényei is eltérők;
- H. mivel a kkv-kat és a vállalkozói szellemet támogató tevékenységeket a kisvállalkozó intézkedéscsomag szabályozza, amelynek alkalmazása mellett a tagállamok az Európai Bizottsággal együtt elkötelezték magukat;

Általános kérdések

1. üdvözlö a bizottsági cselekvési tervet és az abban található, kkv-ra vonatkozó javaslatok és ajánlások széles körét;
2. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az Európai Unió gazdasági sikere, kiválósága és kohéziója nagyrészt a minőségi termékek és szolgáltatások nyújtása mellett elkötelezett kkv-kra alapozott fenntartható növekedésen és munkahelyteremtésen múlik; rámutat annak fontosságára, hogy valamennyi vállalatípus gazdasági növekedését ösztönözni kell; hangsúlyozza, hogy a kkv-k egy átfogóbb vállalkozási „ökoszisztéma” részét képezik; megjegyzi továbbá, hogy eme „ökoszisztémában” gondoskodni kell arról is, hogy hasonló figyelmet kapjon a mikrovállalkozások és az egyéni vállalkozók finanszírozáshoz való hozzáféréseinek javítása; megjegyzi, hogy a nagyobb vállalatok nagymértékben támaszkodnak a kisebb kkv-k kiterjedt hálózatára;
3. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi és a gazdasági válság súlyosbítja a számos kkv által a finanszírozáshoz való hozzáférés terén tapasztalt nehézségeket, és hogy a kkv-knak a korábbiaknál szigorúbb szabályozói követelményeknek kell megfelelniük; nyomatékosítja, hogy a válság során állami támogatásban részesült és más implicit támogatási formák – például állami garanciák, illetve a központi bankok és az Európai Központi Bank által nyújtott likviditási támogatás – előnyeit élvező banki intézmények számára célértékeket kell előírni a kkv-knak nyújtott finanszírozási összegek és feltételek tekintetében; szorgalmazza, hogy a Bizottság továbbra is törekedjen a „gondolkozz előbb kicsiben” elv nemzeti szintű végrehajtásának előmozdítására, ami magában foglalja a szabályozási és igazgatási környezet további egyszerűsítését a kkv-k számára;

⁽¹⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 6. o.

2013. február 5., kedd

4. kiemeli, hogy a kkv-kre vonatkozó szabályozási és igazgatási környezet egyszerűsítése során megfelelő védelmet kell biztosítani a munkavállalók számára a szociális biztonság, valamint a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel a hátrányos helyzetű személyek vagy társadalmi csoportok által irányított kkv-kel szemben a finanszírozáshoz való hozzájutás terén tapasztalható lehetséges hátrányos megkülönböztetéssel szemben;
5. megjegyzi, hogy az elmúlt években jelentős erőfeszítéseket tettek a bürokrácia csökkentésére;
6. kiemeli a helyi bankrendszerek megerősítésének fontosságát; hangsúlyozza a bankok – kezdve az európai bankoktól a helyi bankokig – felelősségét és szerepét abban, hogy megfontolt befektetéseket eszközöljenek a gazdaságba, és konkrétan a kkv-kba; megjegyzi, hogy a kedvezőtlen makrogazdasági környezetből adódóan a tagállamok között eltérések mutatkoznak a kkv-knak nyújtott kölcsönök eltérő költségei, illetve a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutása terén, ami a határ menti területeken akár versenyhátrányt is okozhat; kiemeli, hogy noha a kkv-k hitelhez való hozzáférés terén tapasztalt nehézségei tagállamonként továbbra is különböznek, az EKB banki hitelnyújtásról szóló 2011. októberi felmérésének eredményei szerint a kkv-knak nyújtott hitelekhez kapcsolódó hitelminőségi követelmények általánosságban jelentősen szigorodtak, és ez azt mutatja, hogy a beruházások minimumra szorítása hitelválsághoz vezethet; elismeri továbbá, hogy az Unióban jelentős igény mutatkozik a mikrohitelek iránt;
7. ismét felhívja a figyelmet arra, hogy a felülvizsgált közbeszerzési és koncessziós szerződési szabályok nem akadályozhatják a kkv-k és a mikrovállalkozások közbeszerzési piachoz való hozzáférését;
8. emlékeztet arra, hogy Európában a bankszektor a kkv-k fő finanszírozási forrása; úgy véli, hogy a bankszektor szétaprózottsága és következésképpen az egyes országokban ajánlott hitelkamatok és hitelkínálat jelentős eltérései miatt a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáféréseinek javítása terén olyan differenciált megközelítést kell alkalmazni, amely figyelembe veszi az országspecifikus körülményeket;

A kis- és középvállalkozások sokfélesége

9. emlékezteti a Bizottságot, hogy a kkv-k Európa-szerte igen sokfélék, kezdve az igen hagyományos, családi vállalkozásoktól a gyorsan növekvő vállalkozásokig, csúcstechnológias cégekig, mikrovállalkozásokig, szociális vállalkozásokig és induló vállalkozásokig, és ennek megfelelően eltérő megközelítéseket igényelnek;
10. kiemeli, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor a növekedésre törekvő vállalkozások létrehozásának és fejlesztésének – különösen a kezdeti szakaszban – továbbra is az egyik legjelentősebb akadálya a megfelelő kockázattőke-forrásokhoz való hozzáférés, a bizottsági cselekvési terv nagy hangsúlyt fektet a kockázati tőkére mint a növekedés finanszírozásának lehetséges módjára; kiemeli ugyanakkor, hogy ez a fajta finanszírozás csak kevés kkv számára megfelelő, és továbbra is a bankkölcsönök jelentik a fő finanszírozási forrást;
11. hangsúlyozza, hogy nem létezik olyan egységes finanszírozási módozat, amely mindenkinek megfelelne, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a testre szabott programok, eszközök és kezdeményezések széles körének kidolgozását, amelyek tőkeinstrumentumokra (úgy mint üzleti angyalok, a közösségi finanszírozás és a multilaterális kereskedési rendszerek), kvázi-sajáttőkére (úgy mint mezzanine finanszírozás) és adósságinstrumentumokra (úgy mint alacsony névértékű vállalati kötvények, garanciaeszközök és platformok) egyaránt kiterjednek, a bankok és a kkv-k finanszírozásában részt vevő más szereplők (számviteli szakemberek, üzleti szervezetek vagy kkv-k szervezetei vagy kereskedelmi kamarák) közötti partnerségek keretében, azzal a céllal, hogy az üzleti vállalkozások méretét, forgalmát és finanszírozási igényeit figyelembe véve segítse azok induló, növekedési és átalakulási szakaszát;
12. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak fel kell hívnia a figyelmet arra, milyen fontos szerepet játszhat a tőzsde abban, hogy javuljon a likviditáshoz való hozzáférés a kkv-k és a befektetők számára a különböző szakaszokban; emlékeztet arra, hogy az euróövezetben már működnek kifejezetten a kkv-k számára kialakított tőzsdék, amelyek célja, hogy eleget tegyenek a sajátos piaci és finanszírozási követelményeknek;

A kkv-k kiszolgáltatottsága

13. felkéri a Bizottságot, hogy a kkv-re vonatkozó új rendeletek feltételeként írjon elő átfogó és inkluzív hatásvizsgálatot, egy olyan teljes körű felmérést is beleértve, amely figyelembe veszi a kkv-k igényeit és az előttük álló kihívásokat;
14. kiemeli, hogy a kkv-k gyakorta egy hosszú szállítási életciklus végén helyezkednek el, így azokat érintik leginkább a késedelmes fizetések és a rövid fizetési határidők; ezért üdvözlöi a Bizottságnak azt a kezdeményezését, amely nyomatékosan ösztönzi a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a késedelmes fizetésekről szóló irányelv végrehajtását;

2013. február 5., kedd

15. hangsúlyozza, hogy a bizottsági felmérések szerint a kkv-k számára a finanszírozáshoz való hozzáféréseken túl a készségekhez – többek között az irányítási készségekhez és a pénzügyi és számviteli ismeretekhez – való hozzáférés is kritikus tényező a forráshoz jutás, az innováció, a verseny és a növekedés szempontjából; úgy véli, hogy az uniós pénzügyi eszközök nyújtását megfelelő mentorálási és tanácsadási programok és tudásalapú üzleti szolgáltatások biztosításának kell kísérnie;

16. úgy véli, hogy helyi szinten támogatni kell a kkv-kat azoknak a politikáknak a kifejlesztése érdekében, amelyek célja a vállalkozások előmozdítása, a kkv-k helyzetének javítása teljes életciklusukra kiterjedően, valamint segítségnyújtás számukra az új piacokhoz való hozzáférés terén; meggyőződése, hogy ennek a politikának a fő alkotóelemét a bevált gyakorlatok elismerése és cseréje jelenti;

A vállalkozói tevékenység professzionális szintre emelése

17. megjegyzi, hogy a vállalkozók alapvető pénzügyi ismereteinek hiánya behatárolja az üzleti tervek minőségét, és következésképpen a hitelkérelmek sikerét is; felhívja ezért a tagállamokat, hogy nyújtsanak szakképzési támogatást a potenciális vállalkozóknak, és támogassák a bankok, kereskedelmi kamarák, üzleti szervezetek és számviteli szakemberek közötti partnerségeket;

18. meggyőződése, hogy a női vállalkozói szellem az EU fejlődésének és versenyképességének egy kiaknázatlan forrását jelenti, amelyet ösztönözni kell és meg kell erősíteni, valamint el kell hárítani azokat az összes akadályt, amelyekkel a nők szembesülnek a munkaerőpiacon;

19. meggyőződése, hogy a vállalkozói készségek fejlesztése, valamint a piac, a gazdaság és a pénzügyi rendszer működését és az ezek közötti kölcsönhatást ismertető programoknak az alapszintű oktatási rendszerek részét kellene képezniük; meggyőződése, hogy egy jól előkészített üzleti terv jelenti az első lépést a finanszírozáshoz való jobb hozzáférésben és az életképességben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül vegyék fel a pénzügyi oktatást oktatási programjaikba; támogatja ezen belül a vállalkozói kultúra népszerűsítésére, valamint az egységes piac és a versenyképesség fejlesztésére tervezett „Erasmus – Ifjú vállalkozóknak” programot;

20. meggyőződése, hogy az induló vállalkozások számára különleges stratégiára, az innovatív projektek megvalósításához és a fiatal vállalkozók kreativitásának fejlesztéséhez pedig pénzügyi eszközökre van szükség;

21. kiemeli, hogy néhány tagállamban már léteznek bevált gyakorlatok a vállalkozók felkészültségének javítására; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezek más tagállamokban történő bevezetését;

22. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a vállalkozók, a potenciális vállalkozók és a bankok képzési kezdeményezésekről, uniós finanszírozásról és kkv-kra irányuló programokról való rendszeres és egyszerűsített tájékoztatása nemzeti, regionális és helyi szinten, mivel minden rendelkezésre álló lehetőséget és intézkedést ki kell aknázniuk; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a kkv-k nemzeti szervezeteit megfelelően tájékoztassák az uniós kezdeményezésekről és szakpolitikai javaslatokról;

23. szorgalmazza, hogy az EBB csoport hatékonyabb kommunikációs erőfeszítésekkel törekedjen arra, hogy a kkv-k szervezeteivel együttműködésben népszerűsítse a pénzügyi programokat a kkv-k körében;

24. kiemeli, hogy elengedhetetlen a csődbe ment vállalkozóknak szóló útmutatás, mivel a vállalkozások megszűnése 15 %-ban csőd miatt történik; támogatja a csőd eljárások egyszerűsítését és lerövidítését, hogy az érintett vállalkozók egy újabb esélyt kapjanak, hiszen az újrakezdők által indított vállalkozások eredményesebbek lehetnek;

Átláthatóság

25. megjegyzi, hogy a hitelnyújtók általában véve a vállalkozóknál jobban ismerik a hiteleszközöket, és a vállalkozóknak jobb kommunikációt kell folytatniuk a hitelnyújtókkal az üzleti terveiket és hosszú távú stratégiájukat illetően; hangsúlyozza, hogy ez az információs szakadék nehézségeket okoz a hitelkérelem megvitatásakor; felismeri, hogy a kkv-knak személyre szabott tanácsadásra van szükségük az igénybe vehető hitelehetőségekről; felhívja a Bizottságot, hogy mozgítsa elő a hitelnyújtók és a vállalkozók közötti párbeszéddel, együttműködéssel és információcserével kapcsolatos konkrét megoldásokra vonatkozó, meglévő bevált gyakorlatok megosztását; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse a vállalkozások és a hitelnyújtók közötti párbeszédet és együttműködést;

26. hangsúlyozza, hogy a hitelnyújtóknak átlátható módon világos és konkrét követelményeket kell meghatározniuk a finanszírozás igénylésére vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy amikor a hitelnyújtó részben vagy teljesen elutasít egy hitelkérelmet, megfelelően és konstruktív módon tájékoztatnia kell a vállalkozót a visszautasítás okairól; felhívja a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg egyértelmű iránymutatásokat az átláthatóság e konstruktív megközelítésére vonatkozóan;

2013. február 5., kedd

27. megjegyzi, hogy a hitel lejárat előtti visszafizetésekor a kkv-knak a hitelnyújtó számára a finanszírozási veszteséget és gyakran külön büntetést is kell fizetniük, s ennek következményeként a teljes költség megfizethetetlenül magas lesz; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon nagyobb átláthatóságot a kkv-k számára minden szerződésben a lejárat előtti visszafizetés tekintetében, és vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy az ilyen műveletek költségeire felső korlátot szabjanak meg;

28. megjegyzi, hogy egyre szigorúbb – például személyes garanciákat is tartalmazó – követelményeknek kell a kkv-knak megfelelniük ahhoz, hogy a hitelintézetektől finanszírozáshoz jussanak; megjegyzi, hogy a megemelt kamatlábak a nem árjellegű feltételek, többek között a személyes garanciák növekedéséhez vezethetnek, ezért úgy véli, hogy a pénzügyi ágazat szabályozásához szükséges jogszabályoknak kifejezetten védeniük és ösztönözniük kell a reálgazdaságnak, és különösen a kkv-knak nyújtott tényleges hiteleket;

29. felhívja a tagállamokat, hogy csökkentsék a kkv-k indulásakor és életciklusa alatt az adminisztratív terheket, tekintettel az egyes országok közötti nagy eltérésekre ezen a területen, amelyek akadályozzák az egységes piac kiteljesedését; hangsúlyozza, hogy fontos az új vállalkozás alapításához szükséges napok számának csökkentése; felkéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza a valamennyi tagállamban bevezetendő potenciálisan bevált gyakorlatokat; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az egyedi kkv-azonosítószám bevezetésének lehetőségét, amelyet egy olyan egységes európai kkv-adatbázisban tárolnának, amely az összes pénzügyi adatot tartalmazza, és lehetővé tenné a kkv-k uniós és nemzeti programokra és finanszírozásra való egyszerűbb jelentkezését; rámutat, hogy egy ilyen jellegű kkv-azonosítószám bevezetése esetén figyelemmel kell lenni az adatvédelmi elvekre;

30. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a kkv-k hitelképességének szabványos kvantitatív értékelését kiegészítő eszközként népszerűsítsék a kvalitatív minősítések felhasználását;

A finanszírozás új módozatai

31. üdvözli a Bizottság új finanszírozási programjait, amelyek figyelembe veszik a kkv-k sajátos jellemzőit; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább a kkv-kra szabott uniós finanszírozást; kiemeli, hogy a finanszírozás szétaprózottságát kerülni kell, és hogy a finanszírozás csak akkor lehet hatékony, amennyiben képes a szóban forgó kkv-k számára szükséges források lényeges részének fedezésére;

32. szilárd meggyőződése, hogy jelentősen növelni kell a COSME programhoz és a „Horizont 2020” keretprogramhoz tartozó adósság- és tőkefinanszírozási instrumentumok pénzügyi keretét, és lényegesen javítani kell a kkv-k ezekhez való hozzáférését;

33. véleménye szerint a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy milyen módon javíthatja az európai kvázisajáttőkepiacot, különösen a mezzanine finanszírozást; ajánlja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogy miként erősítheti meg az EBA mezzanine növekedési eszköze keretét, és hogyan találhat új mezzanin termékeket, így például a mezzanin hitelekre vonatkozó garanciákat; ajánlja továbbá, hogy nyújtsanak pénzügyi eszközökre vonatkozó adatokat és elemzést annak érdekében, hogy mérsékeljék a mezzanine tőke uniós hitelezési piacát adott esetben feltárni kívánó pénzügyi közvetítők előtt álló akadályokat;

34. arra hív fel, hogy a „Horizont 2020” keretprogram költségvetésének legalább 20 %-át a kkv-kra fordítsák;

35. megjegyzi, hogy a kkv-k és a hitelintézetek a tőkegaranciákat széles körben méltányolják és használják; üdvözli a Bizottság e kérdéskörben tett erőfeszítéseit; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be megfelelő keretrendszert a tőkegaranciák tekintetében;

36. felhívja a Bizottságot, hogy a kkv-k számára finanszírozást biztosítók számára gondoskodjon megfelelő és személyre szabott szabályozási keretről, amely nem ró azokra nagy terhet, és amely elnyeri a befektetők bizalmát (a számviteli standardokról szóló európai jogszabály, a tájékoztatóról szóló irányelv, az átláthatóságról szóló irányelv, a piaci visszaélésekről szóló irányelv és a pénzügyi eszközök piacairól szóló (MIFID-)irányelv értelmében);

37. üdvözli az Európai Tanács 2012. június 28–29-i, az EBB tőkéjének 10 milliárd euróval történő megemeléséről szóló megállapodását, amely lehetővé teszi az EBB-csoport számára, hogy a 2012–2015 közötti időszakban mintegy 60 milliárd euróval növelje az Unión belüli hitelnyújtási képességét, összesen mintegy 180 milliárd EUR beruházást elősegítve ezáltal, és így az európai gazdaság fellendítésére irányuló erőfeszítésben az üdvözölt szerepet betöltse; üdvözli, hogy az EBB hitelezési prioritásai között külön meghatározta azt az igényt, hogy új pénzügyi és nem hagyományos közvetítők bevonása érdekében kiterjesszék a kkv-knak történő hitelnyújtásban részt vevő banki partnerek körét; hangsúlyozza, hogy ez az új kötelezettségvállalás nem áthatja alá az EBB és az Unió kockázatmegosztást és tőkerészesedések vásárlását célzó közös költségvetési eszközeinek megerősítésére és javítására irányuló párhuzamos erőfeszítéseket; ennek fényében felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg és optimalizálja az Európai Beruházási Bank kockázatmegosztási eszközeit és az Európai Beruházási Alapnak a pénzintézetek (közvetítők) révén a kkv-k számára nyújtott részvényportfólió- vagy mezzanine finanszírozással kapcsolatos programjait; elismeri, hogy a kohéziós politika egyike a kkv-k számára pénzügyi támogatást nyújtó legfőbb forrásoknak, továbbá a strukturális alapok keretében nyújtott finanszírozási programokat illetően az Unió gazdaságának élénkítése és versenyképességének helyreállítása érdekében létfontosságú a bürokrácia csökkentése, illetve a gyorsaság és hatékonyság növelése;

2013. február 5., kedd

38. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Beruházási Alap keretében hozzon létre a kkv-k finanszírozáshoz jutását megkönnyítő állandó európai garanciaplatformot, amely javítaná az európai garanciákra alapuló garanciák vagy hiteltermékek kidolgozását, valamint enyhítené a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó banki tőkekövetelményeket és az őket érintő kockázati kitettség mértékét;

39. szorgalmazza, hogy az EBB fejlessze tovább a Project mikrofinanszírozási kezdeményezést, és ennek során javítsa annak a társadalmi befogadás területére vonatkozó uniós szakpolitikai prioritások megvalósításához való hozzájárulását;

40. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban rekordösszegű lakossági megtakarítás van bankszámlákon, míg más tagállamokban a betétek a válság hatásai nyomán csökkennek; hangsúlyozza, hogy a lakossági megtakarítások aktiválására irányuló ösztönzők megfelelő rendszerének elő kell segítenie a kkv-k finanszírozáshoz való – belföldi vagy határokon átnyúló – hozzáférést, és fel kell lendítenie az EU gazdaságát; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a megtakarítások mozgósítására, például a tagállamokban létező bevált gyakorlatok alapján kedvezmények bevezetésével;

41. megjegyzi, hogy a kkv-k hozzájárulnak a lakosság foglalkoztatásához a kevesebb munkahelyet biztosító régiókban, ösztönzik a foglalkoztatás növelését, valamint kielégítik az ott élő lakosság aktuális szükségleteit és kedvező hatást gyakorolnak a helyi közösségek fejlődésére; úgy véli tehát, hogy a kkv-k fejlődése az egyik módja nemzeti szinten tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentésének;

42. üdvözli a kkv-knak és a mikrovállalkozásoknak a PSCI (a társadalmi változás és innováció programja), a COSME (a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program), a Horizont 2020 keretprogram és más hasonló olyan kezdeményezések általi támogatását, amelyek új, a képességeket és a tudást elmélyítő megoldásokat biztosítanak a kkv-k és a mikrovállalkozások dinamikus fejlődésének elősegítéséhez;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérlegeljék, miként javítható a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése, amelynek célja innovatív építési beruházások, árubeszerzések és szolgáltatások nyújtása a közszférának; szorgalmazza különösen a finanszírozási feltételek javítását célzó intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a kockázati tőke és más fontos finanszírozási eszközök teljes mértékben elismerik – mind a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzéssel kapcsolatos projekteken, mind pedig az innovációs partnerségekkel összefüggésben – a közszférabeli partnerekkel együtt dolgozó innovatív vállalkozásban rejlő növekedési potenciált;

44. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzésre vonatkozó tisztességes, nyílt és átlátható uniós szabályozási keret, valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ arányos, átlátható és megkülönböztetésmentes végrehajtása nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a kkv-k jobban hozzáférhessenek a közbeszerzési szerződésekhez, és valóban lehetőségük legyen a szerződések teljesítésére;

45. hozzáteszi, hogy intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a kkv-k határokon átnyúló tevékenységének egyszerűsítése nem könnyíti meg egyidejűleg – különösen az építőiparban – a határokon átnyúló színlelt önfoglalkoztatást;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Beruházási Banknak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

2013. február 6., szerda

P7_TA(2013)0045

A nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának felszámolása és megelőzése

Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 57. ülészakáról, amelynek témája a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése (2012/2922(RSP))

(2016/C 024/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben tartott 4. Nőügyi Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, majd a pekingi nyilatkozat és a cselekvési platform végrehajtására irányuló további intézkedésekről és kezdeményezésekről a 2000. június 9-i Peking + 5 és a 2005. március 11-i Peking + 10 rendkívüli ENSZ-ülésszakon elfogadott dokumentumokra,
 - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
 - tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010)” című, 2006. március 1-jei bizottsági közleményre (COM(2006)0092),
 - tekintettel a „Peking + 15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című 2010. február 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és áttekintéséről szóló 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló egyezményére,
 - tekintettel a nők elleni erőszakra, valamint a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemre vonatkozó, az Általános Ügyek Tanácsa által 2008. december 8-án elfogadott uniós iránymutatásokra, valamint a Tanács 2010 júniusában, a millenniumi fejlesztési célokról elfogadott következtetéseinek mellékletét képező, a fejlesztés terén a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről és a nők szerephez juttatásáról szóló cselekvési tervre (Külügyek Tanácsa),
 - tekintettel a nőkkel és leányokkal szembeni erőszak megelőzésével foglalkozó szakértői csoport 2012. szeptember 17. és 20. között Bangkokban tartott üléséről szóló jelentésre,
 - tekintettel az érdekelt felek által az ENSZ székházában 2012. december 13–14-én tartott, a nőkkel szembeni erőszak megelőzéséről és kiküszöböléséről szóló fórum eredményéről szóló jelentésre,
 - tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és leányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölésével és megelőzésével foglalkozó 57. ülészakával kapcsolatos, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000004/2013 – B7-0111/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nőkkel és leányokkal szembeni erőszak világszerte továbbra is az emberi jogok megsértésének egyik súlyosabb strukturálisan létező formája, és olyan jelenség, amely az áldozatok és elkövetők tekintetében korosztálytól, iskolázottságtól, jövedelemtől és társadalmi helyzetűtől függetlenül mindenkit érint, és amely a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenség következménye és egyben oka is;
- B. mivel a nőkkel szembeni erőszak a világ összes országában továbbra is az emberi jogok megsértésének egyik legerősebb formája, valamint a nemek közötti egyenlőség megvalósulásának és a nők felemelkedésének legnagyobb akadálya; mivel az erőszak a világ összes részén élő nőket és leányokat is érinti, függetlenül életkoruktól, társadalmi vagy anyagi helyzetüktől, károkat okoz a családokban és közösségekben, súlyos gazdasági és társadalmi következményekkel jár, továbbá korlátozza és aláássa a gazdasági növekedést és a fejlődést;

⁽¹⁾ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

2013. február 6., szerda

- C. mivel a nőkkel szembeni erőszak minden formáját – azaz a Pekingi Cselekvési Platformban meghatározottak szerinti testi, nemi és pszichikai erőszakot – kezelni kell, mivel megakadályozza, hogy a nők teljes mértékben gyakorolhassák emberi jogait és alapvető szabadságait;
- D. mivel a nőkkel szembeni erőszak és zaklatásuk az emberi jogok megsértésének széles skáláját foglalja magában, beleértve többek között a következőket: szexuális visszaélés, nemi erőszak, családon belüli erőszak, szexuális bántalmazás és zaklatás, prostitúció, nőket és lányokat érintő emberkereskedelem, a nők szexuális és reprodukív jogainak megsértése, nők ellen munkahelyen elkövetett erőszak, nők ellen konfliktushelyzetekben elkövetett erőszak, nők ellen börtönben vagy gondozó intézményekben elkövetett erőszak, a leszbikusok elleni erőszak, a szabadságtól való önkényes megfosztás, továbbá számos egyéb ártalmas hagyományos gyakorlat, például a női nemi szervek megcsönkítése, a becsület nevében elkövetett bűncselekmények és a kényszerházasságok; mivel e bántalmazások bármelyike mély lelki sebeket, fizikai vagy szexuális sérülést vagy szenvedést okozhat, beleértve az ilyen cselekvésekkel való fenyegetést és kényszert, károsíthatja a nők és lányok egészségét, beleértve reprodukív és szexuális egészségüket, és bizonyos esetekben halált is okozhat;
- E. mivel a nemek közötti egyenlőtlenségek és a hátrányos megkülönböztetés növelik az erőszak kockázatát, a hátrányos megkülönböztetés egyéb – fogyatékoságon vagy kisebbségi csoporthoz való tartozáson alapuló – formái növelhetik a nők erőszaknak vagy kizsákmányolásnak való kitettségének kockázatát; mivel a nőkkel és lányokkal szembeni erőszakra adott jelenlegi válaszok és az ezekhez kapcsolódó megelőzési stratégiák nem terjednek eléggé ki a hátrányos megkülönböztetés több formájával is szembesülő nőkre és lányokra;
- F. mivel a nőkkel szembeni erőszak számos strukturálisan létező formája létezik: a nők választáshoz, saját testükhöz és testi épségükhöz, az oktatáshoz, az önrendelkezéshez való jogának korlátozása, valamint polgári és politikai jogaik teljes körétől való megfosztásuk; emlékeztet arra, hogy az a társadalom, amelyik a nők és a férfiak számára nem biztosít egyenlő jogokat, állandósítja a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak strukturálisan létező formáját is;
- G. mivel a helyi és a nemzetközi nem kormányzati szervezetek – például érdekképviselői csoportok, a női menedékházakat, telefonos segélyhívó és az áldozatokat segítő szolgálatokat működtető csoportok – alapvető fontosságúak a nőkkel szembeni és a nemi alapú erőszak felszámolása terén tett előrelépés vonatkozásában;
- H. mivel a nőkkel szembeni erőszak felszámolása érdekében tett hatékony erőfeszítésekhez nemzetközi együttműködésre és lépésekre, a politikai vezetők részéről pedig minden szinten szilárd elkötelezettségre, illetve jelentősebb finanszírozásra van szükség;
- I. mivel a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak kiküszöbölésére irányuló uniós politikák és fellépések rendkívül fontos szerepet játszanak abban, hogy e kérdéseket a nemzetközi politikai döntéshozatal és fellépések során előtérbe helyezzék, valamint abban, hogy az uniós tagállamok a nőkkel szembeni erőszak kérdésével módszeresen foglalkozzanak;
1. megerősíti elkötelezettségét a Pekingi Cselekvési Program és az abban foglalt, a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos fellépések iránt; ismételten hangsúlyozza, hogy a nőkkel szembeni erőszak felszámolása érdekében tett erőfeszítésekhez az összes érdekelt fél részvételével összehangolt és több ágazatot átfogó megközelítésre van szükség, amely az erőszak kiváltó okaival – például a közvetlen és közvetett megkülönböztetéssel, az uralkodó nemi sztereotípiákkal és a férfiak és nők közötti egyenlőség hiányával – szemben lép fel;
 2. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 2013. március 4–15. között tartandó 57. ülészaka pozitív eredménnyel záruljon, köztük olyan előremutató elfogadott következtetésekkel, amelyek jelentősen hozzájárulnak majd a nőkkel és lányokkal – köztük a fogyatékkal élő, az öslakos, a migráns nőkkel, a serdülő lányokkal, valamint a HIV/AIDS-vírussal fertőzött nőkkel – szembeni erőszak felszámolásához, ezáltal világszerte előrelépést érve el;
 3. úgy véli, hogy a nők és lányok elleni erőszakkal szembeni fellépés legfontosabb prioritásai között azon hátrányosan megkülönböztető társadalmi-kulturális attitűdök felszámolásának kell szerepelnie, amelyek megerősítik a nők társadalmilag alárendelt szerepét, és amelyek a magán- és a közsférában, otthon és a munkahelyeken, illetve az oktatási intézményekben a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak tolerálását eredményezik; e tekintetben reményét fejezi ki, hogy felgyorsul azon nemzetközi jogi normák, szabványok és politikák kidolgozása, amelyek javítják az áldozatoknak nyújtott szolgáltatásokat és védelmüket, a magatartások és attitűdök megváltoztatására hívják fel a figyelmet, és mindenekelőtt a világ valamennyi részén biztosítják megfelelő és következetes alkalmazásukat;

2013. február 6., szerda

4. úgy véli, hogy ahhoz, hogy az Unió és tagállamai világszerte hatékonyabb szereplőkké válhassanak, a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak, valamint a nemi alapú erőszak kiküszöbölése érdekében fokozniuk kell belső erőfeszítéseiket; ezért ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nőkkel szembeni erőszakra vonatkozó uniós stratégiára, amely magában foglalna egy minimumkövetelményeket meghatározó irányelvet is; e tekintetben felszólítja az EU-t és az egyes tagállamokat az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményének aláírására és ratifikálására;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül az Unión belüli és kívüli erőszakkal szembeni küzdelemmel kapcsolatos politikáikat, programjaikat és az ehhez rendelkezésükre álló forrásokat, valamint arra, hogy korszerűbb eszközökkel és nagyratörő célkitűzésekkel erősítsék meg stratégiájukat;
6. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy helyi, országos, európai és globális szinten is növeljék a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak megállítására szánt forrásait, valamint támogassák a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzése terén tevékenykedő szereplőket, elsősorban az e téren aktív nem kormányzati szervezeteket;
7. határozott támogatását fejezi ki az ENSZ nőügyi szervezetének (UN WOMEN) munkája iránt, amely az ENSZ rendszerén belül központi szerepet vállal a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak felszámolása terén, és amely lehetővé teszi, hogy a politikai változás előidézése és a fellépések összehangolása érdekében az összes érintett fél találkozzon; felszólítja az ENSZ összes tagállamát és az Uniót is, hogy növeljék a UN WOMEN-nek nyújtott finanszírozásukat;
8. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy fokozza erőfeszítéseit a nők és lányok emberi jogai védelmének biztosítására, és hogy ezekre az összes fellépés és párbeszéd kiterjedjen, valamint arra, hogy gyorsítsa fel a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemre vonatkozó uniós iránymutatások végrehajtását, és az uniós fejlesztési együttműködési keret segítségével alakítson ki szorosabb kapcsolatot a nők és lányok elleni erőszakkal szemben kifejtett munkával, ugyanakkor támogassa a nőjogi, emberi jogi és az LMBT személyek jogait védőket is;
9. szorgalmazza a programok és intézményi mechanizmusok nemzetközi és regionális szintű fejlesztését annak biztosítása érdekében, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszakkal kapcsolatos, a konfliktushelyzetekben és azt követően, valamint a természeti katasztrófák következtében kialakult humanitárius válságokra való reakcióra kidolgozott megelőzési stratégiák valamennyi nemzetközi fellépés középpontjában álljanak;
10. kéri, hogy az Unió teljes mértékben támogassa a szakértői csoport ajánlását – amelyet a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság 2013. évi ülése is várhatóan jóváhagy –, hogy egy olyan, a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak megállítását célzó globális végrehajtási tervet lehessen kidolgozni, amelynek középpontjában az erőszak megelőzése, valamint a hatályos nemzetközi kötelezettségekkel (CEDAW és Pekingi Cselekvési Platform) kapcsolatos ellenőrzés biztosítása és operatív iránymutatások állnak, és amelyet az összes ENSZ-tagállam aláír, és várhatóan 2015-ben elindít útjára;
11. kéri, hogy az Unió támogassa a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésével kapcsolatos globális támogató kampány elindítását, hogy további lépéseket lehessen tenni annak érdekében, hogy közösségeink és országaink biztonságossá váljanak és világszerte maradéktalanul tiszteltben tartsák a nők és a lányok emberi jogait; úgy véli, hogy a kampánynak az egyes országok és az egyéb érintett szereplők – többek között civil társadalmi és női szervezetek – közötti partnerségeken kellene alapulnia;
12. felhívja az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, hogy teljes mértékben vegye figyelembe a nőkkel szembeni erőszakkal kapcsolatos jelentéseket és javaslatokat;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének.

2013. február 6., szerda

P7_TA(2013)0046

Az aktív és egészséges időskor témájával kapcsolatos európai innovációs partnerség**Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a tevékeny és egészséges időskor témájára vonatkozó európai innovációs partnerségről (2012/2258(INI))**

(2016/C 024/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az aktív és egészséges időskor témájával kapcsolatos európai innovációs partnerség stratégiai végrehajtási tervének előreviteléről szóló, 2012. február 29-i bizottsági közleményre (COM(2012)0083),
- tekintettel a 2002 áprilisában elfogadott, az időződésre vonatkozó madridi nemzetközi cselekvési tervre,
- tekintettel az aktív időződés és a nemzedékek közötti szolidaritás európai évről szóló, 2011. szeptember 14-i 940/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra,
- tekintettel a 2011. november 17-én elfogadott, a tevékeny és egészséges időskor témájára vonatkozó európai innovációs partnerség stratégiai végrehajtási tervére,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. májusi, „Aktív időződés: innováció – intelligens gondozás – jobb életminőség” című véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. májusi, „Horizont 2020: Az időződéssel kapcsolatos ütemterv” című véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0029/2013),

1. üdvözli a Bizottság európai innovációs partnerség kialakítására irányuló javaslatát, amely partnerség olyan új szemléletmódot mozdítana elő, amely az időskort inkább jövőbeni lehetőségnek, mint a társadalomra nehezedő tehernek tekinti; továbbá hangsúlyozza, hogy ez a lehetőség nem korlátozódhat a műszaki (ikt-) innovációkra, illetve azoknak a belső piac, az uniós iparágak és vállalkozások szempontjából jelentkező potenciáljára, mivel az ikt-hoz kötődő megoldásoknak felhasználóbarátoknak és végfelhasználó-orientáltaknak kell lenniük, különösen tekintettel az idősekre; úgy véli, hogy nyilvánvaló és egyértelmű, az idősek szerepét és a tapasztalataik és a társadalomhoz és gazdasághoz való hozzájárulásuk értékét ismertető és hivatalosan elismerő társadalmi célkitűzéseket is magában foglaló stratégiát is kell tartalmaznia, amely mentes a megkülönböztetéstől és a megkülönböztetéstől;

2. megjegyzi, hogy e stratégiának egy arra irányuló kutatás részét is kell képeznie, hogy az idősek számára alkalmas és megfelelő új foglalkoztatási formákat találjanak; úgy véli, hogy részletesebb kutatásokat kellene végezni az idősek foglalkoztatásában rejlő lehetőségek és annak hozzáadott értéke tekintetében, mindenkire érvényes és mindenki számára elfogadható megoldásokat tartalmazó iránymutatások kidolgozása céljából; rámutat arra, hogy jelentős társadalmi érték nyerhető az idősebb generációk demográfiai hozzájárulásából;

3. kéri a Bizottságot, hogy hivatalosan foglalja bele a nemi és az életkorral kapcsolatos dimenziót, s ezáltal építse be a hivatás és a magánélet közötti egyensúly kérdését a tevékeny és egészséges időskor érdekében kialakított stratégiájába;

4. megjegyzi, hogy a társadalom előregedésének oka a demográfiai változás (a születések számának csökkenése);

5. rámutat, hogy Európában az idősek korcsoportja növekszik a leggyorsabban; reményét fejezi ki aziránt, hogy ebben az összefüggésben és annak érdekében, hogy az e társadalmi átmenetre reagáló infrastruktúrát, szolgáltatásokat és intézkedéseket a lehető leghamarabb létre lehessen hozni, a Bizottság továbbra is be fogja vonni a nemzeti kormányokat és a helyi hatóságokat, a WHO-t és a lehető legtöbb érdekelt felet az ezzel kapcsolatos tudatosságnövelő intézkedések végrehajtásába;

⁽¹⁾ HL C 225., 2012.7.27., 46. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2012.7.31., 13. o.

2013. február 6., szerda

6. rámutat arra, hogy nagyon eltérő az uniós tagállamok demográfiai összetétele, és jelentős nemzeti, politikai és kulturális különbségek tapasztalhatók a demográfiai kihívás felfogását, és különösen az azzal való szembenézés és az arra való felkészülés mikéntjét illetően; megállapítja, hogy valamennyi tagállamban jelentősen emelkedett a várható átlagéletkor, valamint számottevően nőtt a nyugdíjba vonulás után is munkát vállaló személyek száma: 2006 és 2011 között 15 %-kal nőtt a 65 és 74 év közöttiek foglalkoztatási aránya;
7. hangsúlyozza az időse emberekre való odafigyelés szükségességét a tekintetben, hogy társaságot biztosítsunk számukra olyan társadalmi programokon keresztül, amelyek révén fiatalok foglalkozniának idősekkel, akik cserébe értékeket és tapasztalatokat osztanának meg velük; úgy véli, hogy szükség van az európai innovációs partnerség (EIP) civil társadalmi támogatottságára, mivel a különböző alapítványokon és szervezeteken keresztül magasabb szintű gondoskodást lehet kínálni;
8. hangsúlyozza, hogy az egyenlő feltételek melletti társadalmi részvétel a társadalom idősebb tagjainak is alapvető joga;
9. rámutat arra, hogy a munkavállalási és önkéntességi lehetőségek, valamint a szociális védelmi intézkedések elengedhetetlenek a tevékeny és egészséges idős kor biztosításához;
10. hangsúlyozza, hogy az időseknek a támogatás és ellátás különböző formáira van szükségük, ezért pedig a szolgáltatásoknak és megoldásoknak mindenkor emberközpontúaknak és az igények által vezérelteknek kell lenniük;
11. hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a foglalkoztatás során megvalósuló, életkoron alapuló megkülönböztetés ellen annak érdekében, hogy az idősebb munkavállalók megtarthassák munkahelyüket, illetve hozzáférhessenek a munkalehetőségekhez;
12. hangsúlyozza a helyi és regionális szereplők fontos szerepét az egészségügyi és szociális ellátási szolgáltatások nyújtásának a célból történő korszerűsítésében, javításában és racionalizálásában, hogy az egyének számára jobb munkaerő-piaci eredményeket biztosító modellek álljanak rendelkezésre;
13. hangsúlyozza, hogy megfelelő keretfeltételeket kell kialakítani az emberek munkaerő-piaci jelenlétének lehetővé tételéhez és annak érdekében, hogy termelékenyek maradjanak, mind a munkaerő-piaci rugalmasság egész életen át vezetett munkaidőszámlák és részmunkaidős lehetőségek bevezetésével történő javítása révén, mind pedig a munkaszerződés különböző, az idősek számára megfelelő formáinak, valamint a nyugdíjba vonulásra vonatkozó rugalmasabb szabályok – például részleges nyugdíj vagy jutalomévek – biztosítása révén, odafigyelve arra, hogy mindig megfelelő szociális védelem álljon rendelkezésre;
14. támogatja az aktív és egészséges idős kor WHO által megszövegezett fogalom meghatározásának átvételére irányuló bizottsági javaslatot; hangsúlyozza azonban, hogy a tevékeny és egészséges idős kor az életciklus egészére kiterjed, és hogy a fogalom meghatározásban szerepelniük kell az uniós háttér sajátosságainak, konkrétan többek között az egészséges és az ökológiai szempontból fenntartható környezeti feltételekkel, az egészségtudatossággal, a betegségmegelőzéssel és korai kiszűréssel, s az azt követő megfelelő diagnózissal és hatékony kezeléssel, az egészségügyi ismeretekkel, az elektronikus egészségüggyel, a testmozgással, az étel- és táplálkozásbiztonsággal és a megfelelő táplálkozással, a nemek közötti egyenlőséggel, továbbá a (egészségügyi ellátást és egészségbiztosítást is magukba foglaló) szociális biztonsági rendszerekkel és szociális védelmi rendszerekkel kapcsolatos uniós prioritásoknak; megjegyzi, hogy az idős kor nem jelent feltétlenül egyet a rossz közérzettel és a betegséggel, és ezért nem szabad gondolatban a másokra szorultsággal és a hátrányos helyzettel összekapcsolni vagy azonosítani;
15. támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a Horizont 2020 keretprogram célkitűzéseinek megfelelően két évvel emelkedjen az egészségben eltöltött életek átlagos száma, és üdvözli a várható élettartam emelkedését segítő, orvosi téren elért haladást; hangsúlyozza azonban, hogy ennek az ambícióhoz célnak a megvalósításához életútszemléletet kell alkalmazni; hangsúlyozza, hogy kiemelten kell kezelni a megelőzéshez és az alapellátáshoz való hozzáférést, valamint hogy megfelelő mechanizmusokat kell kialakítani az életciklus egésze során előforduló krónikus betegségek tevékeny és egészséges idős korra gyakorolt káros hatásának megszüntetése érdekében;
16. arra biztatja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egészség kérdését horizontális kérdésként kezeljék, és építsék be valamennyi releváns uniós szakpolitikába, ideértve a szociális biztonságra és a szociális védelemre vonatkozó politikát, a foglalkoztatási és gazdaságpolitikát, a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos, illetve a megkülönböztetésmentes és megkülönböztetésmentesítő célzó politikákat is;
17. kéri a Bizottságot, hogy kövessen nyomon és szolgáltatson bizonyítékokon alapuló, teljes és nyilvánosan hozzáférhető adatokat a megbetegedések és a (krónikus) betegségek előfordulásának gyakoriságáról és elterjedtségéről, valamint hogy építse be ezeket az adatokat a tevékeny és egészséges idős korral kapcsolatos bevált gyakorlatokat tartalmazó stratégiákba és iránymutatásokba;
18. sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki hatékony módszereket az idősek által elszenvedett visszaélések, valamint az általuk az áldozatok egészségére és jólétére kifejtett hatás felmérésére és nyomon követésére, és hogy dolgozzanak ki hozzáférhető eljárásokat az áldozatok segítésére és védelmére;

2013. február 6., szerda

19. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi kérdéseket az összes uniós szakpolitikába be kell építeni, ideértve a szociális biztonságra és a szociális védelemre vonatkozó politikát, a foglalkoztatási és gazdaságpolitikát, a nemek közötti egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet célzó politikákat;

20. ösztönzi a Bizottságot annak hangsúlyozására, hogy a fő cél az állampolgárok egészségben leélt évei átlagos számának két évvel való növelése, és hogy az összes kiválasztott fellépésnek ehhez a célkitűzéshez kell mérhetően hozzájárulnia;

21. szorgalmazza a Bizottság azon javaslatát, hogy a keresleti és a kínálati oldalt képviselő érdekelttel együttműködve segítse elő és koordinálja a tevékeny és egészséges idősor témájára vonatkozó európai innovációs partnerséget (AHA-EIP); rámutat, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy az európai innovációs partnerség az összes uniós polgár javát szolgálja, különös tekintettel azokra, akik nincsenek kellően képviselve, illetve akiket a kirekesztődés veszélye fenyeget; ezzel kapcsolatban üdvözlí, hogy a COM(2012)0083 számú közlemény elismeri az európai innovációs partnerség szerepét többek között az Innovatív Unió, a digitális menetrend, az „új munkahelyekhez szükséges új készségek” elnevezésű kezdeményezés, a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni európai platform, valamint az uniós egészségügyi stratégia célkitűzéseinek megvalósításában, az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseiben foglalt célok elérése tekintetében;

22. olyan mutatók kidolgozására kéri a Bizottságot, amelyek összehasonlítható, átfogó és könnyen hozzáférhető adatokkal szolgálhatnak a krónikus betegségekre és az időskorra vonatkozóan, hogy hatékonyabb stratégiákat lehessen kidolgozni, és lehetővé váljék a bevált gyakorlatok mind uniós, mind nemzeti szintű megosztása;

23. támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az idősok fokozottabban vegyenek részt a döntéshozatalban és a politikaformálásban, valamint azt, hogy ösztönözzék a regionális és a helyi kormányzást; hangsúlyozza azonban, hogy egy letről felfelé építkező, részvételen alapuló megközelítés – azon kívül, hogy szükségessé teszi az idősok társadalmi és kulturális életben való folyamatos részvételét – megköveteli az idősok és nem hivatalos, illetve hivatalos gondozók jelenlegi és jövőbeli szükségleteinek és igényeinek részletesebb alapfelmérését és rendszeres nyomon követését;

24. hangsúlyozza, hogy a helyi szinten és letről felfelé építkező, részvételen alapuló megközelítés alkalmazásával gyűjtött adatok és információk felruházzák a szakpolitikai döntéshozókat azokkal az ismeretekkel, amelyek szükségesek a helyi közösségek számára elfogadható és megfelelő szakpolitikák kidolgozásához; ezért kéri a Bizottságot, hogy írja elő követelményként az alulról építkező, részvételen alapuló kutatási megközelítést, valamint a releváns mutatók és mérőszámok továbbfejlesztését a hatékony szakpolitikákra, programokra és szolgáltatásokra vonatkozó jelenlegi igények feltérképezése és figyelemmel kísérése érdekében;

25. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy az egészségügyi ellátással, a gondozással, a szociális védelemmel és a szociális biztonsággal kapcsolatos korlátozások és megszorítások, amelyeket a Bizottság és/vagy a tagállamok fogadtak el és hajtottak végre annak érdekében, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság nyomán pénzügyi és költségvetési megtakarításokat érjenek el, és csökkentsék az állami (egészségügyi és szociális) kiadásokat, semmiképp nem sérthetik és nem érinthetik hátrányosan az alapvető emberi szükségleteket és az emberi méltóságot; hangsúlyozza, hogy az ilyen megtakarítások és megszorítások, hacsak nem társulnak gondosan mérlegelt, betegorientált reformokkal, súlyosbíthatják az egészségügy és a társadalom területén fellelhető egyenlőtlenségeket, és társadalmi kirekesztéshez vezethetnek; hangsúlyozza, hogy ezek a megtakarítások és megszorítások súlyosbítják az általános egészségügyi helyzetet, az egészségügyi és szociális egyenlőtlenségeket, valamint a társadalmi kirekesztést, következésképpen veszélyeztetik a generációk közötti és a generációkon belüli szolidaritást; ezért kéri a tagállamokat egy, a társadalmi kohézió megőrzésére irányuló világos és egyértelmű stratégiát magában foglaló „generációs paktum” kidolgozására, az általános egészségügyi helyzet javítása és az egészségügyi egyenlőtlenségek kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy e stratégia céljál az egészségügyi és szociális ellátási rendszerek optimális megfizethetőségét, rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét kell kitűzni;

26. hangsúlyozza e tekintetben, hogy megfelelő helyi, regionális, nemzeti és uniós szintű finanszírozásra van szükség a kkv-k és szociális vállalkozások számára; kételkedik abban, hogy elegendőek az AHA-EIP partnerség számára az érintett felek révén elérhetővé tett források, és ösztönzi a Bizottságot, hogy bocsássa rendelkezésre a szükséges finanszírozást; üdvözlí az uniós finanszírozási eszközök tervezett összehangolását a támogatások hatásának optimalizálása érdekében, és ösztönzi az olyan projektek elindítását és folytatását, mint a CASA (a házi betegellátásban dolgozó bevándorlókat közvetítő ügynökség létrehozására irányuló projekt), a „Több év, jobb élet” és egyéb, az ismeretek, adatok és bevált gyakorlatok interoperabilitását és cseréjét előmozdító programok; úgy véli, hogy az, hogy az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) 2014–2015-ös hullámában létrehozandó tudományos és innovációs társulások (TIT-ek) kiemelt témája lesz az „egészséges életmód és a tevékeny idősor szolgáltatásban álló innováció”, a helyes irányba mutató lépés, amelyet konkrét pénzügyi eszközökkel kell összekapcsolni, például a 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi kerethez tartozó finanszírozással, ideértve az ESZA-t, az ERFA-t, az EPSCI programot, a kutatási és innovációs programot és a Horizont 2020 keretprogramot;

27. meg van győződve arról, hogy a szociális vállalkozások pénzügyi piacokhoz való hozzáféréseinek javításához különféle pénzügyi eszközökre – például a szociális vállalkozási alapra, az európai kockázati tőke-alapra és az európai angyal-alapra – van szükség;

2013. február 6., szerda

28. elvárja a tagállamoktól, hogy a strukturális alapok felhasználásakor fokozottabban ügyeljenek az idősebb nemzedék élet- és munkakörülményeire, 2020-ig közösen teremtsék meg az összes generáció igényeihez igazodó Európát, az időskori szegénység elleni küzdelem érdekében pedig terjesszék ki szociális infrastruktúrájukat;

1. pillér: Megelőzés, szűrés és korai diagnózis

29. üdvözli a Bizottság megközelítését az elesettség és a funkcionális hanyatlás megelőzésével kapcsolatban; ösztönzi a Bizottságot, hogy a megelőzés tekintetében alkalmazzon átfogó megközelítést; rámutat arra, hogy a társadalmi-gazdasági helyzet és az egészségi állapot között az élet során mindvégig rendszeres összefüggés van; felkéri Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy kezeljék a strukturális problémákat – köztük az egészségügyi ismeretek hiányát –, és foglalkozzanak az egészségügyi egyenlőtlenségekhez vezető társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségekkel; továbbá, annak elismerése mellett, hogy az egyéni felelősség szerepet játszik az egészségi állapot javításában, kifogásolja az egészségi állapot javítása tekintetében az egyénre ruházott felelősséget, a strukturális problémák megfelelő kezelése nélkül; ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teremtsenek olyan strukturális feltételeket, amelyek kezelik az egészségügyi egyenlőtlenségeket, többek között az egészségügyi ismeretek hiányát, és biztosítsák az azt vizsgáló további kutatáshoz szükséges finanszírozást, hogy a helyi közösségek milyen szerepet játszhatnak ezen egyenlőtlenségek kezelésében;

30. felkéri a Bizottságot és a tagállamok illetékes hatóságait, hogy ismerjék el, ösztönözzék és támogassák a megelőzés minden formáját, azaz az egészséges életmódot, a betegségek rendszeres szűrését és a betegségek kialakulásának korai szakaszban történő késleltetését vagy visszafordítását célzó korai beavatkozást, valamint a krónikus betegségben szenvedő betegek állapotának romlását lassító megelőző intézkedések kidolgozását;

31. rámutat, hogy a szellemi mobilitás fokozható az egész életen át tartó tanuláshoz való – időskorban is biztosított – hozzáférés révén, elősegítve ezáltal a demencia megelőzését;

32. támogatja az egészség integrált programokkal történő előmozdításával kapcsolatos bizottsági megközelítést; hangsúlyozza azonban, hogy ezeknek a programoknak bizonyítékokon kell alapulniuk (és tükrözniük kell az idősödő népesség jelenlegi és jövőbeli szükségleteit); kiemeli továbbá, hogy ezeknek a programoknak megfelelő megközelítést kell tartalmazniuk az egyéni viselkedéshez nem (teljesen vagy közvetlenül) kapcsolódó kérdések, például a környezeti feltételek (levegőtminőség, zajszökkentés, hulladékgazdálkodás), a munkahelyi egészségvédelem és biztonság (kormenedzsmen), valamint a fogyasztóvédelem (marketing- és reklámszabályozás, élelmiszerbiztonság, fogyasztói jogok) tekintetében;

33. támogatja a Bizottság megközelítését a fizikai aktivitás szintjének a lakosság körében történő növelésével kapcsolatban, amelynek célja a tevékeny és egészséges idősor elősegítése, emlékeztetve arra, hogy a rendszeres testmozgás hiánya számos egészségügyi probléma kialakulását okozza, amely a WHO adatai szerint a negyedik leggyakoribb, halálhoz vezető kockázati tényező; aggódik amiatt, hogy a legtöbb uniós polgár által végzett napi testmozgás mennyisége nem éri el a javasolt szintet;

34. ösztönzi az egészséges idősor és a fokozottabb testmozgás szorosabb összekapcsolását az oktatási programokon belül; hangsúlyozza, hogy a mindennapi döntések (testmozgás, étrend stb.) fontosak az egészségügyi problémák megelőzése szempontjából; felhívja a Bizottságot és a tagállamok illetékes hatóságait, hogy tegyenek intézkedéseket valamennyi korosztály tagjainak arra való ösztönzésére, hogy végezzenek több testmozgást saját egészségük javítása érdekében, ami nyilvánul majd abban is, hogy növekedni fog a jó egészségben eltöltött évek száma, valamint jelentős előnyökkel jár a társadalom számára az általános közegészségügyi helyzet szempontjából, és pénzügyi eredmények tekintetében is;

35. üdvözli a tevékeny és egészséges idősor témájával kapcsolatos európai innovációs partnerség stratégiai végrehajtási tervét, és különösen azt, hogy az a Bizottság és a tagállamok, az ipar és a gazdaság, a köz- és magánszférába tartozó érdekeltek, valamint az egészségügyi és gondozási tevékenységet végző szakemberek, továbbá az idős embereket és pácienseket képviselő szervezetek közötti együttműködést, a jó elképzelések és a bevált gyakorlatok (pl. a digitális alapú „Marketplace” platform) cseréjét és átadását, valamint a meglévő finanszírozási eszközök optimalizálását állítja az előtérbe; hangsúlyozza, hogy e tervnek nem teherként, hanem lehetőségként kell tekintenie az idősor kérdésre, valamint el kell ismernie és népszerűsíteni kell az idős emberek jelentette értéket, tapasztalataikat, illetve annak tényét, hogy folyamatosan gazdagítják a társadalmat; üdvözli a Bizottság egyértelműen arra irányuló megközelítését, hogy az időseket érintő innovációval támogassa Európában az idősebb emberek életerejét és méltóságát, erősítse „a tevékeny idősor kultúráját” az összes generáció igényeihez igazodó Európában, valamint hogy ezt a folyamatot a kutatás területén és a civil társadalomban elismert partnerekkel együtt indítsa útjára;

36. emlékeztet arra, hogy jobban kell méltányolni az idősebb munkavállalók informális és nem formális oktatásban szerzett tudását, különös tekintettel az önkéntes munka és az informális gondozás útján szerzett ismeretekre;

37. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje kiemelten azokat a tényezőket, amelyek befolyással lehetnek az európaiak öregedésének mikéntjére, ideértve a nagymértékű alkoholfogyasztást és dohányzást;

2013. február 6., szerda

2. pillér: Gondozás és gyógyítás

38. támogatja a Bizottság integrált gondozási és gyógyítási rendszerek továbbfejlesztésére irányuló célkitűzését; felkéri a tagállamokat és az illetékes hatóságokat, hogy – a továbbfejlesztés szempontjából figyelembe véve a meglévő, az előnyben részesített és a jövőbeli gondozási és gyógyítási rendszerek megfelelőségét, valamint kellő tekintettel a szubszidiaritás elvének a közegészségügy területén történő érvényesítésére – dolgozzanak ki nemzeti, regionális és helyi gondozási és gyógyítási rendszereket, amelyek átfogó és integrált megközelítésmódot foglalnak magukban a korral járó betegségek kezelésére vonatkozóan; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget a tagállamoknak ezzel kapcsolatban, tiszteletben tartva a polgárok elvárásai, normái és értékei tekintetében mutatkozó regionális és helyi különbségeket; szorgalmazza, hogy a Bizottság használja ki az Európai Gyógyszerügynökség idős emberek esetében alkalmazott gyógyszerekkel kapcsolatban végzett munkáját, és vegye azt figyelembe az idősebb betegek biztonságos és megfelelő gyógyszerekhez való hozzáféréseinek javítása érdekében;

39. üdvözli, hogy a Bizottság egyéni esetkezelési rendszereket és gondozási terveket kíván végrehajtani; annak ellenére azonban, hogy elismeri az ügyfél/betegközpontú megközelítés szükségességét, úgy véli, hogy ennek a megközelítésnek a költségeit – a képzett gondozók alkalmazása és a megfelelő „eszközök” igénybevétele tekintetében – nem kizárólag az egyéneknek kell állnia, hanem társadalmi felelősségnek tekintendő, garantálva a generációk közötti és a generációkon belüli szolidaritást; úgy véli, hogy mérlegelni kell a szolidaritás új formáit, amelyek az idősebb nemzedék által képviselt lehetőségekben rejlenek, és amelyeket bele kell építeni a gondozással és a gyógyítással kapcsolatos kérdések megoldásába;

40. szorgalmazza a Bizottság elektronikus egészségügyet érintő törekvését, amellyel azt a jövőbeli gondozási és gyógyítási rendszerek lényeges és alapvető vetületévé teszi; elismeri azonban, hogy bármilyen hasznosak is az elektronikus egészségügyi megoldások, nem biztos, hogy jelentős mértékben javítják az egészségügyi állapotot, beleértve a pszichikai jóllétet, amennyiben a betegek és az egészségügyi szakemberek közötti személyes kapcsolat kiegészítése helyett felváltják az emberi interakciót; úgy véli, hogy az elektronikus egészségügyi technológia nem áshatja alá az idős emberek és az egészségügyi szakemberek közötti, bizalomra épülő kapcsolatot;

41. elismeri a Bizottság azon szándékát, hogy hozzá kíván járulni a gondozási és gyógyítási rendszerek költséghatékonyabbá tételéhez; hangsúlyozza azonban, hogy az egészségügyi ellátás és a szociális támogatás általános költségeinek folyamatos emelkedése nem tulajdonítható kizárólag a népesség idősödésének; elismeri, hogy a krónikus betegségek növekvő gyakorisága lényeges szerepet játszik az egészségügyi ellátás és a szociális támogatás költségeinek emelkedésében, mindazonáltal megállapítja, hogy amikor az egészségügyi költségek egyre inkább az egyént terhelik, ez nagy valószínűséggel ördögi körhöz vezet, amely által veszélybe kerül az emberek egészsége és jó közérzete, mivel arra kényszerülhetnek, hogy átcsoportosítsák sok esetben korlátozott forrásaikat, vagy amely miatt el kell halasztaniuk, abba kell hagyniuk vagy meg sem kaphatják a kezelést, ami viszont az egészségügyi ellátás és a szociális támogatás általános költségeinek egyre nagyobb emelkedéséhez vezethet mind az egyének, mind a társadalom számára;

42. elismeri, hogy a Bizottság foglalkozni kíván a jogi és a szabályozási bizonytalanságokkal és a piac széttöredezésével, hangsúlyozza azonban, hogy minden szükséges piaci reformnak tekintetbe kell vennie annak jelentőségét, hogy az egészségügynek megfizethetőnek kell maradnia a polgárok számára, és hogy el kell ismerni, tiszteletben kell tartani a tagállami kormányok és a regionális és helyi önkormányzatok egészségügyi és szociális védelmi hatásköreit és meg kell felelni azoknak, anélkül, hogy megkérdőjeleződne a közösségi alapú ellátási rendszerekbe történő beruházások igénye;

43. fenntartja, hogy a nyugdíjrendszerek további reformjára van szükség ahhoz, hogy azok továbbra is megfelelőek, fenntarthatóak, és biztosak legyenek, különösen nagy figyelmet fordítva a nemek közötti bér- és következképpen nyugdíjszakadék csökkentésére, valamint arra, hogy a nyugdíjszintek a jövő nemzedékek számára is kiszámíthatóak maradjanak; e célból a tényleges nyugdíjkorhatár, a hivatalos nyugdíjkorhatár és a várható élettartam közötti nagyobb összhang megteremtésére szólít fel; felkéri azokat a tagállamokat, amelyek emelték vagy emelni fogják a törvényes nyugdíjkorhatárt, hogy adó- és járulékmentesítést biztosító intézkedésekkel segítsék elő az idősebb emberek foglalkoztatását;

44. felkéri a Bizottságot, hogy végezzen átfogó elemzést az Európában az egészségügyi ellátással kapcsolatban rendelkezésre álló lehetőségekről az egyes tagállamok nemzeti lehetőségeivel összevetve, tekintettel arra, hogy bizonyos tagállamokban az egészségügyi dolgozók terén komoly hiány tapasztalható, mivel a munkafeltételek más európai országokban sokkal vonzóbbak;

45. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan stratégiát, melynek célja az egészségügyben az esélyegyenlőség megteremtése az európai polgárok számára, hogy együttműködési rendszer jöjjön létre a számos egészségügyi dolgozót elveszítő országok, valamint azon tagállamok között, amelyek hasznot húznak ezek szolgálataiból;

2013. február 6., szerda

46. hangsúlyozza, hogy a magánélet és a hivatás közötti egyensúly megteremtésére irányuló szakpolitikák lehetővé teszik a nők számára, hogy könnyebben megbirkózzanak az időskorral, tekintettel arra a tényre, hogy a munka javítja az életminőséget; úgy véli, hogy az ilyen szakpolitikák egyúttal lehetővé teszik a nők számára a bérszakadék és az abból eredő időskori szegénység kockázatának elkerülését olyan esetekben, amikor a nők – a magánélet és a hivatás összeegyeztetése érdekében – kénytelenek részmunkaidős, alkalmi vagy atipikus munkát vállalni, mivel ez az általuk fizetett nyugdíjjarulék mértékére is kihat;

47. véleménye szerint meg kell erősíteni a nyugdíjak megfelelőségét a nemi alapú munkaerő-piaci megkülönböztetés elleni küzdelem, és különösen a szakmai előmeneteli különbségek, illetve a bérszakadék csökkentése révén;

48. hangsúlyozza, hogy szükség van személyes felelősségre, annak szem előtt tartása mellett, hogy az egyéneknek szintén át kell gondolniuk, mit tehetnek nyugdíjas éveik biztosítása érdekében; egyúttal hangsúlyozza a család és a generációk közötti szolidaritás alapvető szerepét;

3. pillér: Tevékeny időskor és önálló életvitel

49. üdvözli a Bizottság tevékeny időskorral és önálló életvitellel kapcsolatos megközelítését, konkrétan az „időskor helyének” szerepére és jelentőségére vonatkozó átfogó látásmódját, mivel az időszóval egyre inkább beszűkül az a környezet vagy tér, amelyben élünk, és mivel az idősök, ameddig csak lehet, inkább függetlenül szeretnek élni, miközben továbbra is tevékenyen részt vesznek a közösségi életben; hangsúlyozza, hogy az idősöket ösztönözni kell arra, hogy ameddig csak lehetséges, és ameddig ők is ezt szeretnék, saját otthonukban függetlenül éljenek, és így kevésbé zökkenjenek ki a megszokott napi rutinjukból mind fizikai, mind pedig mentális szempontból; továbbá hangsúlyozza, hogy nem csupán az idősök otthona jelent megoldást, hanem a többgenerációs, aktív lakókörnyezetek is; úgy véli, hogy a saját lakókörnyezetben való életvitel segítését szolgáló közös program (AAL JP) a mindennapi élet technikai segédeszközökkel történő megkönnyítésének fontos eszköze;

50. ösztönzi a Bizottságot, hogy az önálló életvitelt lehetővé tévő megoldások értékelése során vegye figyelembe az egészségben eltöltött átlagos várható élettartam és a nyugdíjkorhatár közötti szakadékból eredő, számos tagállamban fennálló problémát, ugyanis számos emberrel előfordulhat, hogy már nem képes dolgozni, de még nem jogosult a teljes nyugdíjellátásra;

51. emlékeztet arra, hogy az idősebb polgárok értékesek társadalmaink számára, és hogy alapvető fontosságú, hogy hasznosítsuk az általuk az élet valamennyi területén szerzett ismereteket és tapasztalatokat, valamint hogy támogassuk őket abban, hogy minél tovább önállóan élhessenek;

52. úgy véli, hogy kulcsfontosságú az idősebb generáció információtól való elszigeteltségével szembeni küzdelem, valamint hogy az új technológiákhoz való hozzáférés és azok használata a tevékeny és egészséges időskor és az idősök társadalmi integrációjának egyik elengedhetetlen eszköze;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy az idős emberek önállóságának megkönnyítése érdekében mozgítsa elő az akadálymentes és könnyen megközelíthető fizikai környezet kialakítását és otthonuk átalakítását; hangsúlyozza, hogy az otthonok átalakítása a legjobb módja a háztartási balesetek megelőzésének, melyek súlyos rokkantságot okozhatnak, magas költségekkel járhatnak a közszolgáltatások és a családok számára, valamint akadályozhatják a jó egészségben eltöltött, tevékeny időskort;

54. támogatja, hogy a Bizottság „idősbarát” környezetek létrehozására törekszik annak elkerülése érdekében, hogy az idősök lehetőségeit és (fennmaradó) kapacitásait a környezetük akadályozza, és támogatja őket abban, hogy a lehető leghosszabb ideig megtartsák fizikai és mentális képességeiket, és megszokott, biztonságos környezetükben élhessenek, ugyanakkor megakadályozva társadalmi elszigetelődésüket is; felhívja azonban a Bizottságot arra, hogy ösztönözze a mindenki számára megfelelő környezetek kialakítását, és hangsúlyozza, hogy ezeket a környezeteket tágan kell értelmezni, hogy azok ne csak a kényelmes, biztonságos és akadálymentes házakból, járdákból, városokból stb. álló épített városi és vidéki környezeteket, hanem a társadalmi, pszichológiai, ökológiai, kulturális és a természeti környezetet is foglalják magukban, és számos tevékenységi formát kínálnak, lehetőséget biztosítva az egyéneknek a személyes kiteljesedésre és a közös motivációkra; hangsúlyozza, hogy az ilyen városi környezetnek garantálnia kell, hogy az idősök jobban kihasználhassák a sűrűn lakott területen folytatott élet előnyeit az alapvető szolgáltatásokhoz való könnyebb hozzáférés révén, és rámutat arra, hogy a folyamatos elvárosiasodás ellenére továbbra is számos ember él vidéken, ahol szintén innovatív megoldásokra van szükség;

55. továbbá hangsúlyozza az idős emberek otthonaiban a belső környezet átalakításának fontosságát a háztartási balesetek és az otthon történő elesések megelőzésének javítása és az önálló életvitel meghosszabbítása érdekében; ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy az idősök támogatást kaphassanak otthonuk átalakítására támogatja az idősök és az otthonukat elhagyni képtelen emberek elszigetelődésének megakadályozására, valamint az időszóval kapcsolatos és egyéb betegségek miatti megbélyegzés felszámolására irányuló intézkedéseket;

2013. február 6., szerda

56. hangsúlyozza, hogy az idős emberek ellátása vonatkozásában a vidéki és a városi területek között egyensúlyra van szükség; úgy véli, hogy az információs és kommunikációs technológiák körébe tartozó innovációk segítségével kell kezelni a vidéki területeken élő idős emberek mobilitásával kapcsolatos kihívásokat;

57. hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani a félreeső területeken vagy többszörösen hátrányos körülmények között élő idős emberek befogadására;

58. támogatja a Bizottság idősbarát környezetek kialakítására irányuló erőfeszítéseit, melyek révén annak biztosítására törekszik, hogy az idős emberek potenciális (és fennmaradó) kapacitásait a környezetük ne akadályozza; hangsúlyozza azonban, hogy ezeket a környezeteket tágan kell értelmezni, hogy azok ne csak az épített környezeteket, hanem a társadalmi, pszichológiai, kulturális és a természeti környezetet is magukban foglalják; ezzel kapcsolatban ösztönzi a Bizottságot, hogy javasolja az akadálymentesítésre vonatkozó európai szabályozás kidolgozását;

59. felszólítja a Bizottságot egyrészt a tevékeny idős kor új megközelítésével, másrészt a tevékeny idős korra vonatkozó, valamennyi tagállamban érvényes átfogó és összeegyeztethető rendszer kialakításával kapcsolatos már létező megoldások és bevált gyakorlatok felülvizsgálatára;

60. javasolja, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés oktatásról és sportról szóló XII. címében szereplő uniós politikák közé kerüljön be egy tevékeny idős korról szóló szakasz;

61. hangsúlyozza, hogy a fogyatékkal élő mozgását gátló építészeti akadályok felszámolása pozitív hatással van az idős emberek mobilitására is, és segíti őket abban, hogy hosszabb ideig folytathassák önálló és tevékeny életüket; ezért fontosnak tartja az ilyen akadályoknak a számos idősnek otthont adó kisebb városokban való felszámolását is;

62. javasolja olyan intézkedések meghozatalát, amelyek ösztönzik a nyugdíj melletti munkavégzést;

63. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az idősebb embereket a munkaerő-piaci hozzáférés terén, valamint a munkahelyen és a munkavégzésük során érő megkülönböztetés elleni küzdelemre vonatkozóan, annak elérése érdekében, hogy a munka világa valamennyi generáció igényeihez következetesen igazodjon;

64. felhívja a munkáltatókat, hogy adott esetben fokozzák az idősebb munkavállalók egészségi állapotához és képességeihez igazodó munkakörülmények kialakítására tett erőfeszítéseiket, és ösztönözzék az idős emberek munkahelyi jelenlétének pozitívabb megítélését;

65. rámutat arra, hogy az idős kor nemcsak kihívásokat jelent, hanem – különösen innovációk – lehetőségeket is kínál, amelyek hosszú távon hozzájárulhatnak az európai munkahelyteremtéshez és növelhetik a gazdasági jólétet;

Horizontális kérdések

66. üdvözli a Bizottság finanszírozási eszközökkel, szabványosítási folyamatokkal, tárhely-fejlesztéssel, szinergiákkal és az együttműködés elősegítésével kapcsolatos megközelítését, valamint a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását; hangsúlyozza azonban, hogy ez előfeltétel ahhoz, hogy ezek a célkitűzések az aktuális szükségletekhez és igényekhez kapcsolódjanak (például annak biztosításához, hogy a szakpolitikák, a programok és a szolgáltatások bizonyítékokon alapuljanak, és így azokat reprezentatív értékelés és rendszeres nyomon követés támogassa az „idősbarát” EU megteremtésének elősegítése és felgyorsítása érdekében); ezért felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezze szabványosított értékelési és nyomon követési eszközök kifejlesztését, melyek gondoskodnak a bizonyítékokon alapuló szakpolitikai ajánlásokhoz, programfejlesztéshez és (egészségügyi és gondozói) szolgáltatásnyújtáshoz szükséges adatokról;

67. támogatja a Bizottság „idősbarát” innovációkkal kapcsolatos megközelítését; felkéri azonban a Bizottságot annak biztosítására, hogy ezek az innovációk végfelhasználó-orientáltak és felhasználóbarátak legyenek, és arra, hogy használja ki tevékenyen az ezekben rejlő lehetőségeket; ennek megfelelően felhívja a Bizottságot arra, hogy dolgozzon ki egy olyan módszertant, amelynek segítségével felmérhetők az idős emberek jelenlegi és jövőbeli szükségletei, és szakpolitikáiba és finanszírozási programjaiba jobban vonja be a végfelhasználókat; emlékeztet arra, hogy az idős emberek szükségleteihez igazított tulajdonságokról megbizonyosodott, hogy általában minden generáció javát szolgálják;

68. úgy véli, hogy a tevékeny és egészséges idős kora szolgáló megoldások kidolgozásában részt vevő különböző szintű szereplők között jobb koordinációra, valamint e területen többszintű irányításra van szükség; úgy véli, hogy a regionális és a helyi hatóságokat nem szabad csupán végrehajtó hatóságoknak tekinteni, hanem be kell vonni őket a teljes döntéshozatali és értékelési folyamatba is;

69. hangsúlyozza a helyi és regionális szereplők fontos szerepét az egészségügyi és szociális ellátási szolgáltatások nyújtásának a célból történő korszerűsítésében, javításában és ésszerűsítésében, hogy az egyének számára jobb munkaerő-piaci eredményeket biztosító modelleket alakítsanak ki;

2013. február 6., szerda

70. üdvözli az akadálymentesítésről szóló, már létező kezdeményezéseket, például az „Access City” (akadálymentes város) elnevezésű díjat; felszólítja a Bizottságot, hogy az akadálymentes áruk és szolgáltatások piacának fejlesztése érdekében fogadjon el nagyra törő európai jogszabályt az akadálymentesítésről;

71. ösztönzi a fiatalabb generációkhoz tartozóknak nyújtott, az idősök gondozásának általános formáival kapcsolatos informális képzésre irányuló elképzeléseket;

72. hangsúlyozza az oktatásba, képzésbe és továbbképzésbe történő befektetések növelésének, illetve az ezekkel kapcsolatos kiadások megemelésének alapvető szerepét, az egész életen át tartó tanulás prioritásként való kezelését és az egészséges életmód népszerűsítését annak érdekében, hogy a munka világa valamennyi generáció igényeihez igazodjon, valamint hogy az idősödő munkaerő is megállja a helyét a változó technológiai környezetben; ennek fényében ösztönzi az egész életen át tartó tanulás központi szerepének erőteljes hangsúlyozását az „Erasmus mindenkinek” elnevezésű program keretében, amely az uniós polgárok valamennyi korosztálya számára hatékony eszközt jelent oktatásuk és folyamatos szakmai fejlődésük elősegítéséhez;

73. hangsúlyozza, hogy holisztikus megközelítést kell alkalmazni az időskorral kapcsolatban, valamint átfogó fejlesztésre és reformra van szükség nemcsak az egész életen át tartó tanulás és a munkaerőpiac, hanem mindezek hozzáférhetősége tekintetében is, beleértve az olyan tényezőket, mint a közlekedés, az infrastruktúra és az épületek;

74. hangsúlyozza, hogy támogatási rendszereket kell létrehozni a gondozást végző családtagok számára;

75. támogatja a Bizottság idősbárát környezet megteremtésének támogatására irányuló megközelítését, mivel az ilyen környezet alapjaiban járul hozzá a tevékeny és egészséges időskorhoz az egész élet folyamán; ugyanakkor rámutat arra, hogy az idősbárát környezetek kialakításának támogatása önmagában nem elegendő a tényleges előrelépés biztosításához az olyan kérdésekben, mint az emberek mobilitása, a lakókörnyezet alkalmassága a gyalogos közlekedésre, a közösségek társadalmi integrációt elősegítő lehetőségei, illetve a minőségi és megfizethető egészségügyi és gondozói ellátáshoz, valamint a megfelelő és megfizethető lakhatáshoz való hozzáférés;

76. üdvözli az időskorúak igényeihez igazított környezetek előmozdításának célkitűzését, amely alapvető eszköze az idősebb munkavállalók és munkakeresők támogatásának és a mindenki számára egyenlő lehetőséget kínáló, befogadó társadalmak előmozdításának;

77. kiemeli a munkahelyi egészségvédelem és biztonság biztosításának fontosságát, amely a munkával töltött élet fenntarthatóságának és a tevékeny időskornak egyik előfeltétele, különösen a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő munkavállalók esetében; rámutat arra, hogy az ikt és a gépek fontos szerepet játszhatnak azáltal, hogy megkönnyítik az idősödő munkaerő számára a fizikai feladatok ellátását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adott esetben mozdítsák elő az ilyen technológiákat; üdvözli, hogy a stratégiai végrehajtási terv első pillére elismeri a megelőzés jelentőségét; meggyőződése szerint a munkahelyeken is kulcsszerepet játszik a megelőzés azáltal, hogy fokozza a munkahelyi egészségvédelmet, ennek következtében pedig csökkenti az egészségügyi, valamint a hosszú távú ellátórendszerekre nehezedő nyomást;

78. meggyőződése, hogy átfogó reformok szükségesek a munkaerőpiacokhoz való hozzáférés terén a komoly hiányok megelőzése és elkerülése érdekében, amelyek további gazdasági lassuláshoz vezetnének, és veszélyeztetnék az európai jólét szintjét; hangsúlyozza e tekintetben egy olyan átfogó megközelítés kialakításának szükségességét, amely figyelembe veszi többek között a gazdaságpolitika, a foglalkoztatás, a szociális biztonság, a szociális védelem, a nemek közötti egyenlőség és a megkülönböztetés kérdését;

79. üdvözli a szabványosítás terén kialakulóban lévő kezdeményezéseket, például a mindenki számára megfelelő környezetek kialakítására, illetve az információs és kommunikációs technológiák és az épített környezet akadálymentesítésére vonatkozó megbízásokat; megállapítja, hogy a Bizottság elkötelezett hasonló, európai szabványokra irányuló kezdeményezések elindítására az e-egészségügy és az önálló életvitel területén; felszólítja a Bizottságot és a szabványosítási szerveket, hogy jobban vonják be a felhasználókat ezekbe a kezdeményezésekbe, igényeik megfelelő figyelembevétele érdekében;

80. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak az idősebb – különösen a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő – munkavállalók hozzájárulására és termelékenységére vonatkozó általános megítélés javítását célzó kampányokat;

81. úgy véli, hogy az idősebb személyeknek megfelelő jövedelemszintre, lakhatásra, valamennyi egészségügyi, szociális és kulturális szolgáltatáshoz való hozzáférésre, valamint erős szociális hálózatokra van szükségük életminőségük javítása érdekében, és lehetőségeket kell biztosítani számukra ahhoz, hogy – amennyiben úgy kívánják – az életkor alapján történő megkülönböztetésből fakadó korlátozások nélkül jelen maradhassanak a munkaerőpiacon;

2013. február 6., szerda

82. hangsúlyozza az idősebb önkéntesek és a generációk közötti önkéntes tevékenységek támogatásának és elősegítésének fontosságát. véleménye szerint az önkéntesség és az idősebb embereket célzó „idősek az idősekért” kezdeményezések egyszerre lehetnek az integráció eszközei és nyújthatnak ésszerű hozzájárulást a hosszú távú ellátórendszerek fenntarthatóságához; ezért ösztönzi az e területen megvalósuló fejlesztést és innovációt;

o

o o

83. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0047

A CITES-egyezmény részes felei 16. konferenciájának előkészítése

Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2013. március 3. és 14. között Bangkokban (Thaiföld) megrendezendő 16. ülésére készített uniós stratégiai célkitűzésekről (2012/2838(RSP))

(2016/C 024/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának közelgő, 2013. március 3. és 14. között Bangkokban (Thaiföld) megrendezendő 16. ülésére (COP 16),
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2013. március 3. és 14. között Bangkokban (Thaiföld) megrendezendő 16. ülésére készített uniós stratégiai célkitűzésekkel kapcsolatban a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000201/2012 – B7-0109/2013 and O-000202/2012 – B7-0110/2013),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a CITES a ma létező legszélesebb körű, 177 tagot – köztük az Európai Unió 27 tagállamát – magában foglaló megállapodás a vadvilág megőrzéséről, amely a vadon élő állat- és növényvilágnak a nemzetközi kereskedelemből eredő túlzott kihasználását hivatott megelőzni;
- B. mivel a CITES célja az, hogy a vadon élő állatok és növények nemzetközi kereskedelme ne jelentsen veszélyt a fajok vadonban történő túlélésére;
- C. mivel a hosszútávú jólétet a rövidtávú gazdasági érdekek fölé kell helyezni;
- D. mivel a vadon élő fajok kizsákmányolása, a vadon élő állat- és növényfajok illegális kereskedelme, az élőhelyek pusztítása, az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások emberi felhasználása a biológiai sokféleség pusztulásának fő okai;
- E. mivel az érintetlen erdős területek elkerítése és annak biztosítása, hogy ott utak ne épülhessenek, költséghatékony megoldások a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzése érdekében;
- F. mivel a CITES-egyezmény 9.24. számú (Rev COP15) konferenciahatározatának 4. melléklete megelőző intézkedéseket említ, amelyeket figyelembe kell venni vagy alkalmazni kell a függelékek módosítása során;
- G. mivel a CITES-nek a tudományos eredményekre támaszkodva kell döntéseket hoznia;
- H. mivel a CITES hatálya alá tartozó fajok a CITES függelékeiben védettségi állapotuk szerint és nemzetközi kereskedelmük szintje alapján kerültek besorolásra; az I. függelék a kipusztulás szélén álló azon fajokat tartalmazza, amelyek kereskedelme tiltott, a II. függelékben azon fajok szerepelnek, amelyek kereskedelmét a túlélésüket veszélyeztető kizsákmányolás elkerülése érdekében felügyeelni kell;

2013. február 6., szerda

- I. mivel a CITES I. függelékében szereplő fajok fokozottan védettek, és az említett függelékben felsorolt fajok bármilyen kereskedelme tiltott; mivel bármilyen lefoglalt példány vagy termék (például elefántcsont, tigriscsontok, orrszarvú-szarvak) eladására feljogosító engedély aláírása a CITES-egyezmény célját;
- J. mivel az időszakos felülvizsgálati folyamatok azt mutatták, hogy a CITES az I. függelékben szereplő fajok esetében sikeres volt, amelyeket így át lehet sorolni a II. függelékbe;
- K. mivel a Biológiai Sokféleség Egyezmény szerinti, a biológiai sokféleségre vonatkozó, a 2011–2020-as időszakra szóló stratégiai tervben foglalt 12. aichi cél előíranyozza, hogy 2020-ra sikerül megakadályozni az ismert veszélyeztetett fajok kipusztulását, amelyek – különösen a kipusztulás szélén lévő fajok – természetvédelmi helyzete javul és stabilizálódik;
- L. mivel a Biológiai Sokféleség Egyezmény szerinti, a biológiai sokféleségre vonatkozó, a 2011–2020-as időszakra szóló stratégiai tervben foglalt 6. aichi cél előíranyozza, hogy 2020-ig a halak és gerinctelen állatok valamennyi állományát, valamint a vízinövényeket fenntartható és törvényes módon, ökoszisztéma-alapú megközelítések alkalmazásával kell kezelni és betakarítani, így elkerülendő a túlhalásztást, valamint biztosítva, hogy valamennyi csökkenő állományú faj számára rendelkezésre álljanak helyreállítási tervek és intézkedések, hogy a halászat ne legyen jelentős káros hatással a veszélyeztetett fajokra, valamint hogy a halászatnak az állományokra, fajokra és ökoszisztémákra gyakorolt hatása a biztonságos ökológiai határokon belül maradjon; 0
- M. mivel a nemzetközi környezetvédelmi intézmények döntéshozatalának átláthatósága kulcsfontosságú hatékony működésükhöz; mivel a Rio+20 konferencia „A jövő, amit akarunk” című záródokumentuma megerősíti, hogy „fenntartható fejlődési céljaink elérése érdekében olyan minden szinten jelen lévő intézményekre van szükség, amelyek hatékonyak, átláthatók, elszámoltathatók és demokratikusak”; mivel az átláthatóság előmozdítása ugyancsak részét képezi a CITES-egyezmény 14.2. számú konferenciahatározatában foglalt, „a CITES 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó stratégiai jövőképének”;
- N. mivel a CITES hatályos eljárási szabályzata előírja, hogy a titkos szavazás – a tisztviselők és a fogadó ország megválasztásától eltekintve – „általában nem használandó”; mivel az említett szabály ellenére a részes felek legutóbbi konferenciáján a titkos szavazás útján leadott szavazatok száma jelentős volt; mivel a titkos szavazással általában kényes és fontos ügyek esetében élnek, többek között a tengeri fajok vagy az elefántcsont-kereskedelem esetén;
- O. mivel a heringcápa a túlhalászással szemben rendkívül sérülékeny faj;
- P. mivel a pörölycápákat világszerte fenyegeti a nemzetközi uszonykereskedelem és a járulékos fogás, amelyek történelmi léptékű egyedszámcsökkenést okoztak;
- Q. mivel az elefántok orvvadászatának jelentős növekedése jelenleg mind a négy afrikai alrégió elefántállományára hatással van, valamint komoly és növekvő aggodalomra ad okot; mivel a lefoglalt illegális elefántcsontok mennyisége 2009 és 2011 között soha nem látott szintet ért el;
- R. mivel a fenntarthatatlan és etikátlan trófeavadászat nagymértékben csökkentette a CITES I. és II. függelékében felsorolt veszélyeztetett fajok példányszámát; mivel a trófeavadászat számottevően aláássa a CITES-egyezmény célját;
- S. mivel a hatékony végrehajtás hiánya azt jelenti, hogy a CITES I. és II. függelékében felsorolt veszélyeztetett fajokat a haszon érdekében még mindig pusztítják;
- T. mivel az afrikai rinocéroszpopuláció mintegy 80 %-a Dél-Afrikában található; mivel ezen állatok az elterjedési területet érintő államokon átnyúló orvvadászata gyorsan növekszik;
- U. mivel a tigrisek és más, az I. függelékben felsorolt ázsiai nagymacskák illegális kereskedelme továbbra is jelentős, azonban a végrehajtási intézkedésekről a CITES-nek küldött tájékoztatás hiányos, és különösen a CITES-egyezmény azon, 14.69. számú konferenciahatározatának való megfelelésről szóló tájékoztatás nem megfelelő, amelyet az Unió 2007-ben támogatott annak érdekében, hogy a tigrisek tenyésztését fokozatosan megszüntessék, valamint hogy biztosítsák, hogy a tigriseket ne tenyészék testrészeiknek és azok származékainak kereskedelme (többek között belföldi kereskedelme) céljából;
- V. mivel az éghajlatváltozás jelentős veszélyt jelent a jegesmedvékre (*Ursus maritimus*) nézve; mivel a vadászat és a jegesmedvék testrészeivel foglalkozó kereskedelem ugyancsak jelentős veszélyt jelent;
- W. mivel az Európai Unió a kedvtelésből tartott hullók jelentős importpiaca, ideértve a CITES-egyezményben felsorolt fajok behozatalát;

2013. február 6., szerda

- X. mivel számos teknősfajt túlvadásznak az élelmiszerpiacon történő hasznosítás és a kedvtelésből tartott állatokkal folytatott nemzetközi kereskedelem céljából;
- Y. mivel a ráják kopoltyúlemezeivel való nemzetközi kereskedelem miatt fokozódó halászati terhelés az ördöggrája (*Manta spp.*) és más rájafajok populációinak jelentős mértékű csökkenéséhez vezetett;
- Z. mivel a nemzetközi halászati eszközöknek és a CITES-nek ugyanazon, a nyílt tengerek halpopulációja hosszútávú megőrzése – figyelembe véve a nem célfajok járulékos fogásának hatását – biztosításának céljért kell dolgozniuk;
- AA. mivel a CITES-egyezmény jelenleg nem világos, a „tengerről való behozattal” kapcsolatos, pontosabban a „behozatal országára” vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz arra az esetre, amikor az egyedet nyílt tengeren fogják ki;
- AB. mivel a tengerről való behozattal foglalkozó CITES-munkacsoport olyan megoldást javasolt, amely tiszteletben tartja a CITES-dokumentumok kiadásáért felelős, lobogó szerinti állam joghatóságát, néhány bérelt halászhajó esetének kivételével;
- AC. mivel a CITES-egyezmény megfelelő működéséhez a következő néhány évben a feleknek jelentősen növelniük kell a finanszírozást;
- AD. mivel a Bizottság anyagiakkal nem járul hozzá közvetlenül a CITES-egyezményhez; mivel azonban fejlesztési segélyei révén az egyezmény egyik fő támogatója;
1. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a munkadokumentumokról és a besorolási javaslatokról szóló határozataik során az elővigyázatossági elvet alapelveként alkalmazzák, valamint vegyék mindenekelőtt figyelembe a „felhasználó fizet” elvet, az ökoszisztémát szem előtt tartó megközelítést és a hagyományos természetvédelmi elveket is;
2. sürgeti az Európai Unót és a tagállamokat, hogy egységesen lépjenek fel és növeljék belső döntéshozatali eljárásaik sebességét és hatékonyságát annak érdekében, hogy gyorsan megegyezésre jussanak, és rövid időn belül meg tudjanak egyezni egy belső uniós álláspontban a CITES COP16-ot illetően, valamint hogy teljes mértékben használják ki az Unió 27 tagállamának erejét azért, hogy a COP16 döntéseit az elővigyázatosság irányba mozdítsák el;
3. sürgeti az Európai Uniót, hogy töltsön be vezető szerepet a veszélyeztetett fajok védelmében azáltal, hogy aktívan részt vesz a CITES-egyezményről folytatott tárgyalásokban, valamint hogy előmozdítja a helyzetet súlyosbító joghézagok megszüntetését; sajnálatosnak tartja azokat az állításokat, amelyek szerint egyes tagállamokat és uniós állampolgárokat közvetítőként használtak fel az orrszaruvszarvak Vietnámba vagy olyan más országokba történő szállítására, ahol kereskedelmi értékük magas, ezzel fokozva a keresletet és a további orrvadászatot;
4. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a konferencia előtt és után egyaránt lépjenek kapcsolatba harmadik országokkal, valamint alakítsanak ki szövetségeket;
5. ösztönzi a CITES részes feleit, hogy fontoljanak meg további lehetőségeket a biodiverzitással kapcsolatos egyezményekre vonatkozó együttműködés, koordináció és szinergiák megerősítésére valamennyi szinten;

A döntéshozatal átláthatósága

6. határozottan ellenzi a CITES keretében általánosan gyakorolt titkos szavazást, mivel a CITES eljárási szabályzata úgy rendelkezik, hogy a titkos szavazást csak kivételes körülmények között lehet használni; támogatja ebben az összefüggésben Dánia a tagállamok nevében benyújtott, ezzel kapcsolatos javaslatát;
7. üdvözlí Dánia az uniós tagállamok nevében benyújtott arra irányuló javaslatát, hogy a 11.1. számú (REV. COP15) konferenciahatározatba az összeférhetetlenségről szóló új bekezdést foglaljanak bele;

Finanszírozás

8. sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesztési segélyének segítségével biztosítsa a finanszírozás folytonosságát annak érdekében, hogy elérjék a CITES által kitűzött célokat; ebben az összefüggésben konkrétan említi a jelenleg folyamatban lévő, az elefántok illegális vadászatának ellenőrzésére létrehozott programot (MIKE), amelyet hatékonyságának megítélése céljából független vizsgálatnak és értékelésnek kell alávetni, és amelynek kapcsán az Európai Uniónak nem szűnő elkötelezettségéről kellene tanúbizonyságot tennie;

2013. február 6., szerda

9. ösztönzi a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy vizsgálják meg az Európai Fejlesztési Alap segítségével a CITES-egyezménynek nyújtott hosszú távú pénzügyi támogatás lehetőségeit;

10. ösztönzi az arra irányuló javaslatot, hogy a CITES felkérje a Globális Környezetvédelmi Alapot (GEF), hogy a CITES pénzügyi mechanizmusaként szolgáljon, valamint hogy a GEF 6-ra vonatkozó biodiverzitási stratégiába a fajokról szóló részeket is beillesszenek ⁽¹⁾;

Bevitel a tengerről

11. üdvözli a tengerről való behozattal foglalkozó CITES-munkacsoportban zajló tárgyalásokat és haladást; támogatja a COP 16-nak a minden állam joghatóságán kívüli vizeken kifogott, a CITES listáján szereplő tengeri fajok védelmének javítására irányuló 32. számú dokumentumát, valamint sürgeti a részes feleket, hogy a COP 16 alkalmával fejezzék be az ügyben folyó munkát;

Cápák

12. üdvözli az Európai Unió tagállamai nevében Brazília, a Comore-szigetek, Horvátország, Egyiptom és Dánia által benyújtott, a heringcápa (*Lamna nasus*) II. függelékbe való felvételére irányuló javaslatot; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák e javaslatot;

13. üdvözli az Európai Unió tagállamai nevében Brazília, Kolumbia, Costa Rica, Ecuador, Honduras, Mexikó és Dánia által benyújtott, három pörölycápa (*Sphyrna spp*) II. függelékbe való felvételére irányuló javaslatot; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák e javaslatot;

14. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák az óceáni fehérholtú cápa (*Carcharhinus longimanus*) Brazília, Kolumbia, és az Amerikai Egyesült Államok által előterjesztett felvételét a CITES II. függelékébe;

Elefántcsont és orrszarvúszarv

15. üdvözli, hogy Tanzánia elállt attól a javaslatától, hogy az afrikai elefántpopulációt (*Loxodonta africana*) átsorolják az I. függelékből a II. függelékbe, valamint hogy a tanzániai elefántcsontkészleteket egyszeri kiárusításban értékesítsék;

16. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy utasítsanak el minden, az afrikai elefánt átsorolására vagy az afrikai elefántcsont kereskedelmére irányuló javaslatot addig, amíg a 2008. novemberi Botswana, Namíbia, Dél-Afrika és Zimbabwe általi egyszeri eladás hatásait nem értékelik, és meg nem állapítják, hogy az egyszeri eladásnak nem voltak negatív hatásai az elefántpopulációkra az említett és a velük szomszédos országokban;

17. az elefánt-örvvadászat jelenlegi válságának tudatában ösztönzi a CITES részes feleit, hogy a 2008. novemberi Botswana, Namíbia, Dél-Afrika és Zimbabwe általi egyszeri eladással kezdődő teljes kilencéves várakozási idő utáni elefántcsont-kereskedelemre vonatkozó döntéshozatali eljárás kidolgozása során alkalmazzanak elővigyázatos megközelítést, és határozataikat az elefántok védelmére gyakorolt lehetséges hatásokra és az afrikai elefánttal kapcsolatos cselekvési terv végrehajtására alapozzák; ennek megfelelően felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák a jövőbeni terv végrehajtására vonatkozó döntéshozatali eljárásról szóló 14.77. számú konferenciahatározat módosítására irányuló, Benin, Burkina Faso, a Közép-afrikai Köztársaság, Elefántcsontpart, Kenya, Libéria, Nigéria és Togo által előterjesztett javaslatot;

18. ösztönzi a CITES részes feleit, hogy a Nigéria és Ruanda által benyújtott formában támogassák az afrikai elefánttal kapcsolatos cselekvési tervről szóló állásfoglalást, valamint a terv – mint az afrikai elefántok védelmének leghatékonyabb, előremutató módszere – végrehajtását;

19. felhívja az Európai Uniót, a tagállamokat és minden CITES részes felet, hogy támogassák a Dél-Afrikából és Szváziföldről származó orrszarvútrófeák kiviteli kontingensének ideiglenes nullára csökkentésére irányuló, Kenya által benyújtott javaslatot, továbbá felhívja a CITES részes feleit, hogy vizsgálják meg az orrszarvúszarvak keresletének csökkentésére irányuló lehetséges intézkedéseket;

20. felhívja a részes feleket, hogy a CITES I. és II. függelékében felsorolt veszélyeztetett fajok trófeavadászatára vonatkozó, éves nemzeti kiviteli kontingenst állítsák vissza;

⁽¹⁾ <http://www.cites.org/eng/cop/16/doc/E-CoP16-08-04.pdf>

2013. február 6., szerda

21. felhívja az összes olyan részes felet, amelyben az orrszarvúszarvat fogyasztják, különösen Vietnámot, hogy hozzanak sürgős intézkedéseket annak érdekében, hogy megállítsák az orrszarvúszarvak illegális behozatalát, és hogy szabjanak ki komoly büntetéseket a törvényt megszegőkre, valamint hogy hozzanak intézkedéseket annak érdekében, hogy tájékoztassák a fogyasztókat az általuk a vadon élő orrszarvú-populációra gyakorolt hatásokról; felhívja a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy az érintett részes felekkel folytatott kereskedelmi tárgyalások során foglalkozzanak az említett ügyekkel;

Nagymacskák

22. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy szólítsanak fel a kereskedelem felfüggesztésére azokkal a részes felekkel szemben, amelyek megsértették a CITES 14.69. számú, tigrisekről szóló konferenciahatározatát, valamint amelyek ösztönzik a testrészeikkel és azok származékaival folytatott kereskedelem érdekében történő tigristenyésztést;

23. sürgeti a CITES részes feleit, hogy hagyjanak fel a fenntarthatatlan és etikátlan trófeavadászattal, amely nagymértékben csökkentette az afrikai oroszlánpopulációkat;

24. sajnálatát fejezi ki, hogy az oroszlánnak (*Panthera leo*) a CITES II. függelékéből az I. függelékbe való átsorolására egyetlen javaslatot sem nyújtottak be;

Hüllők

25. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák a számos, Észak-Amerikából és Ázsiából származó szárazföldi és vízi teknősfajnak a CITES I. függelékébe való felvételére, valamint hét fajnak az I. függelékbe való átsorolására irányuló javaslatokat;

26. a három édesvízteknős-félre (*Cuora galbinifrons*, *Mauremys annamensis* és *Geoemyda japonica*) vonatkozó alternatív javaslatokat illetően sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a szingapúri CITES-munkacsoport szakértői ajánlásainak megfelelően támogassák az elterjedési területet érintő államok (Vietnám és Japán) által benyújtott, szigorúbb javaslatokat;

27. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy az elterjedési területet érintő egyedüli államok (Új-Zéland és Kína) által benyújtott formában támogassák az új-zélandi gekkó (*Naultinus spp.*) és a Mangshan vipera (*Protophthalmos mangshanensis*) felvételét a CITES II. függelékébe;

28. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a Svájc által benyújtott formában támogassák a kígyók kereskedelméről és védelmének irányításáról szóló határozattervezetet;

Egyéb fajok

29. sürgeti az Európai Uniót és az uniós tagállamokat, hogy támogassák az Etiópia, Kenya és Uganda által benyújtott, a legális és illegális gepárd-kereskedelem tanulmányozására irányuló határozattervezetet;

30. üdvözli az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (az ICCAT) a CITES COP 15 által 2010-ben keltett politikai lendületet követő erőfeszítéseit;

31. sajnálatát fejezi ki, hogy semmilyen, a kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) a CITES I. függelékébe történő felvételére irányuló javaslatot sem nyújtottak be;

32. sajnálatát fejezi ki, hogy semmilyen, a *Corallium spp.* és a *Paracorallium* fajoknak a CITES II. függelékébe történő felvételére irányuló javaslatot sem nyújtottak be;

33. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák a következő javaslatokat:

— Brazília, Kolumbia és Ecuador előterjesztése nyomán az ördöggrája (*Manta spp.*) a CITES II. függelékébe történő felvétele; a Kolumbia és Ecuador által előterjesztett formában egyéb rájafajok a II. függelékbe történő felvétele;

— az USA által előterjesztett és az Orosz Föderáció által támogatott formában a jegesmedvék (*Ursus maritimus*) a CITES II. függelékébe történő átsorolása;

— a nyugat-afrikai manátusznak (*Trichosurus senegalensis*) az I. függelékéből a II. függelékbe történő, Benin, Szenegál és Sierra Leone által előterjesztett átsorolása;

— az édesvízi fűrészesrájának (*Pristis microdon*) az I. függelékéből a II. függelékbe történő, Ausztrália által előterjesztett átsorolása;

2013. február 6., szerda

- a Madagaszkár, Belize, Thaiföld és Vietnám által előterjesztett formában számos rózsafa-faj (*Dalbergia spp.*) és feketeébenfa-faj (*Diospyros spp.*) felvétele a CITES II. függelékébe;
 - az egyetlen elterjedési területet érintő állam, Madagaszkár által előterjesztett formában számos, nemzetközileg dísznövényként forgalmazott faj (*Adenia firingalavensis*, *Adenia subsessifolia*, *Cyphostemma laza*, *Operculicarya decaryi*, *Senna meridionalis*, *Uncarina stellulifera* és *Uncarina grandidieri*) felvétele a CITES II. függelékébe;
34. sürgeti az Európai Uniót és az uniós tagállamokat a következő javaslatok ellenzésére:
- a CITES stratégiai jövőképének javasolt módosítása, mely szerint a CITES-nek „a biológiai sokféleség pusztulási mértékének jelentős csökkentéséhez való hozzájárulás” jelenlegi célja helyett egyéb világszinten kitűzött célokhoz is hozzá kellene járulnia;
 - az Indonézia által előterjesztett formában az I., II. és III. függelékben szereplő fajok illegálisan forgalmazott és lefoglalt példányainak elhelyezése vagy eladása;
 - a Kolumbia és Thaiföld által előterjesztett formában három krokodilfaj (*Crocodylus acutus*, *C. porosus*, és *C. siamensis*) a CITES I. függelékéből a CITES II. függelékébe történő átsorolása;
 - a CITES állatokkal foglalkozó bizottságának kérése alapján a nagy prérityúk texasi alfajának (*Tympanuchus cupido attwateri*) átsorolása az I. függelékből a II. függelékbe, mivel annak ellenére, hogy az utolsó illegális szállítmány lefoglalása 1998-ban történt, a szóban forgó alfaj vadon élő populációi 2012-ben 58 %-al, csupán 46 vadon élő példányra csökkentek;
 - a CITES állatokkal foglalkozó bizottságának kérése alapján a gyöngyös bankivatyúk (*Gallus sonnerati*) és a vérfácán (*Ithaginis cruentus*) törlése a II. függelékből, mivel mindkét faj vadon élő populációi fokozatosan csökkennek, a *Gallus sonnerati* kedvtelésből tartott állatok piacát megcélzó nemzetközi kereskedelme jelentős, az *Ithaginis cruentus* néhány alfaja pedig kis területen és rendkívül alacsony egyedszámmal fordul elő, valamint Kína, mint elterjedési területet érintő állam ellenezte a vérfácánok törlését;
 - a császárharkály (*Campephilus imperialis*) I. függelékből való törlése, mivel jóllehet az említett fajt „valószínűleg kipusztultnak” tekintik, nem hivatalos beszámolók szerint gyakorta látják azt;
 - az Ausztrália által benyújtott módon a gyomorköltőbékák (*Rheobatrachus silus* és *Rheobatrachus vitellinus*) törlése a CITES II. függelékéből, mivel az említett fajok még lehet, hogy nem haltak ki, valamint a fennmaradó populációk megtalálása érdekében jelenleg helyszíni vizsgálatokat végeznek;

o

o o

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a CITES részes feleinek és a CITES titkárságának.

P7_TA(2013)0048

Iránymutatások a 2014. évi költségvetéshez – a B-n kívüli egyéb szakaszok

Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a 2014-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról, I. szakasz – Európai Parlament, II. szakasz – Tanács, IV. szakasz – Bíróság, V. szakasz – Számvevőszék, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, VII. szakasz – Régiók Bizottsága, VIII. szakasz – Európai ombudsman, IX. szakasz – Európai adatvédelmi biztos, X. szakasz – Európai Külügyi Szolgálat (2013/2003(BUD))

(2016/C 024/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,

2013. február 6., szerda

- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Számvevőszék 2011-es pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról szóló éves jelentésére, az ellenőrzés alá vont intézmények válaszaival együtt ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata II. címének 7. fejezetére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0020/2013),

- A. mivel a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keretről még nem született megállapodás, ezért az EU 2014. évi költségvetése 5. fejezetének felső határát még nem állapították meg, ugyanakkor a 2013. évi költségvetésben az V. fejezet felső határa folyó árakon 9 181 millió euró ⁽⁴⁾, amit az éves technikai kiigazítást ⁽⁵⁾ követően 2014-ben is alkalmazni fognak, amennyiben nem jön létre kellő időben a megállapodás az új többéves pénzügyi keretről;
- B. mivel az Európai Parlamentnek és az összes uniós intézménynek továbbra is magas szintű költségvetési felelősségről, költségvetés-ellenőrzésről és önmérsékletéről kell tanúbizonyságot tennie akkor, amikor a tagállamok az államadósság súlyos terhével néznek szembe, és nemzeti költségvetésük folyamatban lévő konszolidációja keretében megszorításokat vezetnek be;
- C. mivel a Parlament zökkenőmentes működése ugyanilyen fontos irányadó elv;
- D. mivel egyes beruházások tartós hatást gyakorolhatnak az intézményi költségvetésre, ezért a szűk mozgástér ellenére fontolóra kell venni őket;
- E. mivel az éves eljárás jelenlegi szakaszában a Parlament a többi intézmény tervezetére, valamint saját Elnökségének 2014. évi költségvetésre vonatkozó javaslatára vár;
- F. mivel nem szabad elfeledkezni a 2014 közepén esedékes európai választások egyszeri pénzügyi következményeiről;

Általános keret és kiemelt célok a 2014-es költségvetésben

1. kitart amellett, hogy az intézményeknek – szolidaritást vállalva a tagállamok nehéz gazdasági és költségvetési helyzetével – továbbra is korlátozniuk kellene igazgatási költségvetésüket, vagy be kellene fagyasztaniuk azt, úgy, hogy közben nem romlik az intézmények főbb tevékenységeinek a minősége, valamint tiszteletben tartják a jogi kötelezettségeket és a fejlesztési célú beruházások igényét;
2. úgy véli, hogy a 2014-es előirányzatokat az előirányzatok 2012-es és 2013-as eredményeinek gondos elemzésére kell alapozni, azzal a céllal, hogy megtakarításokat érjenek el azokon a sorokon, amelyek esetében a végrehajtás során problémák merültek fel; úgy ítéli meg, hogy valódi megtakarítások és hatékonyságnövelés érhető el a költségvetési sorok közötti átfedések, illetve a nem hatékony intézkedések azonosításával;
3. sürgeti az intézményeket, hogy erősítsék meg az egymással folytatott kölcsönös együttműködést a bevált gyakorlatok lehetséges és indokolt esetekben történő megosztása, és olyan területek meghatározása érdekében, amelyeken megtakarításokat lehet elérni az emberi és technikai erőforrások összevonása és megosztása révén (pl. informatikai rendszerek, fordítás, tolmácsolás, szállítás és egyéb lehetséges területek);

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

⁽³⁾ HL C 344., 2012.11.12.

⁽⁴⁾ Az 5. fejezet felső korlátja magában foglalja a személyzet nyugdíjrendszerhez való hozzájárulását is.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás 24. cikke (HL C 139., 2006.6.14., 3. o.).

2013. február 6., szerda

Parlament

4. hangsúlyozza, hogy az intézmény által tanúsított józanság eredményeképpen – a vonatkozó inflációs rátákat figyelembe véve – az EP költségvetése reálértéken csökkent; emlékeztet rá, hogy ezt szigorú költségvetési tervezés és ellenőrzés, felelős bizottsága határozott elkötelezettsége és a munka átszervezése révén sikerült megvalósítani, melynek keretében csökkentették az utazáshoz kapcsolódó költségvetési sorokat, valamint a küldetések időtartamát és számát, gyakrabban éltek a videokonferencia lehetőségével és optimalizálták a fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokat; emlékeztet rá, hogy a már elhatározott szerkezeti reformok – melyek némelyike 2011 óta érvényben van – becslések szerint mintegy 29 millió euró éves megtakarítást tesznek lehetővé, ami további 10 millió eurós megtakarítással egészül ki az elkövetkezendő években az ingatlanfinanszírozás tekintetében az előlegfizetéseknek köszönhetően elért várható kamatmegtakarítások révén, annak ellenére, hogy fedezni kell a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből következően a hatáskörök kiszélesedésével és az újonnan érkező 18 további képviselővel, valamint a horvát csatlakozás előkészítésével kapcsolatos költségeket;

5. emlékeztet rá, hogy az önmérséklet látható jele a képviselők összes juttatásának 2011-es szinten való befagyasztása a jelenlegi parlamenti ciklus végéig, valamint az, hogy a személyzet kiküldetési ellátmányait 2007 óta nem indexálták;

6. ösztönzi a hatékonyságnövelésre irányuló szerkezeti és szervezeti reformok folytatását, a jogalkotás kiválóságának és a munkakörülmények minőségének veszélybe sodrása nélkül; támogatja a Parlament hatékonyságának növelésére, valamint a képviselőknek nyújtott szolgáltatásoknak és a képviselők munkakörülményeinek javítására irányuló szervezeti innovációt, amely többek között magában foglalja a Parlament munkaritmusának hatékonyabb szervezését, az igényeken alapuló fordítási és tolmácsolási szolgáltatások kialakítását (a többnyelvűség elvének veszélybe sodrása nélkül), optimális logisztikai megoldások kidolgozását a képviselők és az asszisztenseik számára, beleértve a szállítást, az érkeztetés terén elért megtakarításokat, a belső kutatási támogatás javítását, valamint egy papírmentes Parlament és e-ülések kialakításának folytatását és megerősítését; emlékeztet a papírmentes ülésekre vonatkozó költség-haszon elemzés elkészítésére irányuló kérésre, és felhívja az igazgatást, hogy legkésőbb 2013 közepéig mutassa be ezt az elemzést a Költségvetési Bizottságnak;

7. visszafogott és hatékony igazgatási módszerek bevezetését sürgeti a Parlamentben az adminisztratív terhek csökkentése érdekében, időt és pénzt takarítva meg az intézmény számára;

8. úgy véli, hogy a 2012-ben elkezdett munkája alapján az Elnökség és a Költségvetési Bizottság parlamenti költségvetéssel foglalkozó közös munkacsoportja hasznos szerepet tölthetne be ebben a reformfolyamatban megtakarítási lehetőségek beazonosítása, valamint a hatékonyság javítására irányuló elképzelések átgondolása és Költségvetési Bizottság számára való bemutatása révén; megállapítja, hogy a munkacsoport már jórészt teljesítette a 2011 végén számára – különösen az utazási költségek csökkentése tekintetében – meghatározott célkitűzéseket; a munkacsoport előzetes megállapításai fényében, melyek többek között az Európai Parlament és az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa, valamint egyes tagállami parlamentek költségvetésének összevetésén alapulnak, ösztönzi a munkacsoport munkájának folytatását és egy vonatkozó cselekvési terv kidolgozását, melyet a Költségvetési Bizottság és az Elnökség számára kellene benyújtani véleményezésre a 2014-es parlamenti költségvetési eljárás során; emlékeztet a 2012. október 23-i állásfoglalására⁽¹⁾, mely szerint azt várja a tanulmánytól, hogy „hosszú távú megtakarításokat érjen el a Parlament költségvetését tekintve, és elképzeléseket mutasson be a hatékonyság 2013-ban és az azt követő években történő fokozására vonatkozóan”; megállapítja, hogy az Európai Parlament lakosonkénti összkiadása nem éri el a hozzá hasonló tagállami parlamentek és az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa kiadásainak szintjét; megjegyzi továbbá, hogy a Parlament ellenőrzési szerepét erősíteni kell, és célzottabb kutatási támogatást kell biztosítani számára, annak érdekében, hogy be tudja tölteni a demokratikus képviselőben játszott szerepét;

9. általánosabban véve üdvözli a Költségvetési Bizottság és az Elnökség között az éves költségvetési eljárás során folytatott együttműködés megerősítését; készen áll arra, hogy tovább fokozza az év során az együttműködést a főtitkár, az Elnökség és a Költségvetési Bizottság között a költségvetési eljárás zökkenőmentes lebonyolításának és a költségvetés eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében; elvárja, hogy az Elnökség óvatossá, az igényeken alapuló költségvetési javaslattervezetet terjesszen elő, amely figyelembe veszi a jogilag kötelező érvényű kötelezettségekből fakadó lehetséges későbbi növeléseket, különös tekintettel a képviselőkre a 2014-es európai választások tekintetében vonatkozó átmeneti rendelkezésekkel kapcsolatos, egyszeri költségekre; felhívja a főtitkárt, hogy nyújtson tájékoztatást az előző európai parlamenti választásokhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezések költségeiről,;

10. emlékeztet a plenáris ülésen hozott határozatra, melynek értelmében a Tanácsnak 2013 júniusáig úttervet kell bemutatnia az EP többszékhelyűségére vonatkozóan, és elvárja, hogy az érintett bizottságok, a főtitkár és az Elnökség aktuális adatokat és információkat szolgáltatassanak a képviselők számára a többszékhelyűség pénzügyi és környezeti

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0359, (93) bekezdés.

2013. február 6., szerda

hatásaira vonatkozóan; javasolja, hogy az EP hatásvizsgálatokért felelős saját szolgálatai is vizsgálják meg ezt a kérdést, többek között például az EP jelenlétének vagy részleges jelenlétének az érintett közösségekre és régiókra gyakorolt hatását, és 2013 júniusáig nyújtsanak be elemzést, annak érdekében, hogy az eredményeket figyelembe lehessen venni a következő többéves pénzügyi keret kialakításakor;

11. felhívja a Parlament illetékes szolgálatait, hogy a Parlament szükségleteinek felülvizsgálatát figyelembe véve vizsgálják felül a luxemburgi hatóságok és az Európai Parlament között a Luxemburgban dolgozó alkalmazottak számáról létrejött megállapodást; úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak – az alkalmazandó jogi rendelkezések sérelme nélkül – javaslatokat kell tennie a megállapodás újratárgyalására;

12. emlékeztet a Parlament költségvetésről szóló állásfoglalásaira – köztük a legutóbbi, 2012. október 23-i állásfoglalásra ⁽¹⁾ –, melyek korai tájékoztatásra alapuló, átlátható döntéshozatali eljárásra, valamint a vásárlások jelenlegi parlamenti ciklus végéig történő leállítására szólítanak fel az ingatlanpolitika terén; kéri, hogy tájékoztassák a felújítási munkálatokkal és irodaáthelyezésekkel kapcsolatos főtítkári észrevételekről és azok ütemezéséről, így többek között az elkövetkezendő években főként a Paul-Henri Spaak (PHS) épület szerkezeti problémáiból adódóan a Parlament személyzete számára biztosítandó ideiglenes épületről és a Trebel épület megvásárlásáról;

13. elismeri, hogy 2012-ben erőfeszítéseket tettek arra, hogy a Költségvetési Bizottságot tájékoztassák a KAD épület helyzetéről, és kéri, hogy ezt a projekt teljes időtartama alatt folytassák, különös tekintettel a módosított ajánlati felhívás eredményére; megállapítja, hogy a Költségvetési Bizottság kérése nyomán különböző kiigazításokat tettek és 8 000 m²-rel csökkentették az összterületet annak érdekében, hogy ne lépjen túl és tiszteletben tartsák a KAD projektre előzetesen megállapított pénzügyi keretet; örömmel látja, hogy a következő években a projekt 2012-es becsült költségeihez képest több mint 10 millió eurós kamatmegtakarítást érnek el a KAD és a Trebel épülettel kapcsolatos előlegek átutalása révén; úgy véli, hogy mivel a képviselők körében egyre többen támogatják egy új munkarend kialakítását ⁽²⁾, a Parlament építési projektjeit óvatosan kell kezelni, és az óvatosságnak felül kell kerekednie az ambíciókon; ösztönzi a sikeres párbeszéd folytatását, és kéri, hogy a kért tájékoztatást időben megkapja;

Egyéb intézmények

14. tudatában van annak, hogy a közelmúltbeli költségvetési eljárások kontextusa és eredménye az intézmények többsége számára korlátozott mozgásteret hagyott, tekintettel arra, hogy egyre több feladat hárul rájuk, különös tekintettel a Bíróság megnövekedett munkaterhére és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) különleges igényeire;

15. megérti, hogy az EKSZ viszonylag új, kiépülőben lévő intézmény, és hogy annak kiküldetési hálózatát még erősíteni kell az Unió politikai prioritásainak teljesítése érdekében; megállapítja, hogy az EKSZ egyedülálló módon ki van téve a harmadik országokon belüli inflációnak, az árfolyam-ingadozásoknak, valamint a személyzetének biztonságával kapcsolatos különleges megfontolásoknak;

16. úgy véli, hogy az indokolatlan általános csökkentések, valamint az intézmények költségvetésének nem differenciált kezelése az elérni kívánt hatással éppen ellentétes hatású; ehelyett továbbra is eseti megközelítést kíván alkalmazni;

17. megismétli az előző költségvetési ciklusokban elfogadott álláspontot, mely szerint elvárja, hogy valamennyi intézmény továbbra is erőfeszítéseket tegyen megtakarítások elérésére, és magas szintű költségvetési fegyelmet tartson fenn költségvetési tervezete elkészítése során;

o

o o

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az európai ombudsmannak, az európai adatvédelmi biztosnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0359.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0359.

2013. február 6., szerda

P7_TA(2013)0049

Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés

Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás, valamint fenntartható növekedés (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló zöld könyv nyomon követésére vonatkozó, 2001. december 3-i tanácsi állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a vállalatok társadalmi felelősségéről szóló, 2003. február 6-i tanácsi állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel „A társasági jog modernizációja és a vállalatirányítás fejlesztése az Európai Unióban – terv az előrelépéshez” című bizottsági közleményre (COM(2003)0284) (a vállalatirányításról szóló cselekvési terv),
- tekintettel a „Felelősségteljes vállalkozások» csomag” című bizottsági közleményre (COM(2011)0685),
- tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című bizottsági közleményre (COM(2011)0682),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a vállalatok társadalmi felelősségének európai keretrendszerét támogató bizottsági zöld könyvről szóló, 2002. május 30-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Vállalatok társadalmi felelőssége: A vállalkozások hozzájárulása a fenntartható fejlődéshez” című bizottsági közleményről szóló, 2003. május 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményről szóló, 2012. május 24-i véleményére ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című bizottsági közleményre (COM(2011)0681),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A7-0017/2013),

A vállalati társadalmi felelősségvállalás modern felfogása: bevezető gondolatok

1. rámutat arra, hogy a vállalatok nem vehetik át a hatóságoknak a szociális és környezetvédelmi normák elősegítésével, végrehajtásával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatait;

⁽¹⁾ HL C 86., 2002.4.10., 3. o.

⁽²⁾ HL C 39., 2003.2.18., 3. o.

⁽³⁾ HL C 187. E, 2003.8.7., 180. o.

⁽⁴⁾ HL C 67. E, 2004.3.17., 73. o.

⁽⁵⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

⁽⁶⁾ HL C 229., 2012.7.31., 77. o.

2013. február 6., szerda

2. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi globális gazdasági válság az átláthatósággal, elszámoltathatósággal, felelősségvállalással kapcsolatos alapvető hibákból, valamint a rövid távú gondolkodásból alakult ki, és hogy az Unió feladata annak biztosítása, hogy mindenki levonja ezeket a tanulságokat; üdvözli a Bizottság azon szándékát, amely szerint Eurobarométer-felméréseket végezne a vállalkozások iránti bizalomról; felszólít e felmérések eredményeinek alapos megvitatására és arra, hogy valamennyi érdekelt fél azok alapján járjon el; határozottan támogatja a vállalati társadalmi felelősségvállalást, és úgy véli, hogy amennyiben azt valamennyi vállalat – és nem csak a nagyobbak – helyesen végrehajtja és gyakorolja, az nagy mértékben hozzájárulhat az elvesztett bizalom visszaállításához, ami feltétlenül szükséges a fenntartható gazdasági fellendüléshez, ugyanakkor enyhítheti a gazdasági válság társadalmi következményeit; kiemeli, hogy a vállalatok társadalom, környezet és munkavállalók iránti felelősségvállalása révén egy mindenki számára nyertes helyzet alakul ki, amely növeli a gazdasági sikerhez szükséges bizalmat; úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás bevonása a fenntartható üzleti stratégiába mind a gazdasági szereplők, mind a társadalom egészének érdeke; kiemeli, hogy sok vállalkozás – elsősorban kis- és középvállalkozások – kiemelkedő példát mutat ezen a területen;
3. úgy véli, hogy a vállalatok a munkahelyek biztosítása és a gazdasági fellendülés megkönnyítése révén hozzá tudnak járulni a szociális piacgazdaság fejlődéséhez és az Európa 2020 stratégiában meghatározott célkitűzések eléréséhez;
4. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos vitát olyan tágabb kontextusban kell elhelyezni, amely – az elsődlegesen önkéntes irányultság megőrzése mellett – adott esetben lehetővé teszi a szabályozási intézkedésekkel kapcsolatos párbeszédet;
5. egyetért a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a Bizottság által javasolt új meghatározásával, amely megszünteti az önkéntes és a kötelező jellegű megközelítések közötti ellentmondást;
6. úgy véli, hogy a vállalatirányítás a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának alapvető eleme, különös tekintettel a hatóságokkal, a munkavállalókkal és azok képviselői szerveivel fenntartott kapcsolatokra, valamint a vállalat jutalmazási, javadalmazási és bérezési politikáira; úgy véli, hogy a vezetők kirívóan nagy összegű jutalmazása, javadalmazása vagy bérezése nem egyeztethető össze a szociális szempontból felelős magatartással, különösen akkor, ha a vállalat nehézségekkel küzd;
7. úgy véli, hogy a vállalatok költségvetési politikáját a vállalati társadalmi felelősségvállalás részének kellene tekinteni, és az a véleménye, hogy az adóelkerülés vagy az adóparadicsomok adta lehetőségek kihasználása nem egyeztethető össze a szociális szempontból felelős magatartással;
8. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás értékelésekor figyelembe kell venni az adott vállalat szállítói láncában részt vevő vállalatok, illetve az esetleges alvállalkozók magatartását is;

A vállalati társadalmi felelősségvállalás, a polgárok, a versenyképesség és az innováció közötti kapcsolat megerősítése

9. felhívja a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy mozdítsák elő a vállalatok és a működésük helye szerinti szociális környezetük közötti viszonyosságot erősítő innovatív üzleti modelleket;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a jelenleg a könyvelési és átláthatósági irányelvek felülvizsgálata kapcsán folyamatban lévő vitákat azért, hogy a javasolt új vállalati társadalmi felelősségvállalási stratégia kiegészítse a felülvizsgált irányelvet;
11. hangsúlyozza, hogy támogatni kell az intelligens közlekedéshez és az ökológiai szempontból hatékony és mindenki számára hozzáférhető olyan innovatív megoldásokat, amelyek lehetővé tehetik a vállalatok számára a társadalmi és környezetvédelmi kihívásokkal való szembenézést;
12. ösztönzi a Bizottságnak a vállalati társadalmi felelősségvállalás ismertségének előmozdítására és a bevált gyakorlatok terjesztésére irányuló kezdeményezéseit, valamint határozottan támogatja a vállalati társadalmi felelősségvállalásban részt vevő vállalatok és partnerségek uniós szintű elismerésének bevezetését; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy egyéb fellépések mellett fontolja meg az e célt szolgáló európai szociális címke bevezetésének lehetőségét;
13. üdvözli a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos többoldalú platformok létrehozását, és egyetért a meghatározott ágazati megközelítéssel;

2013. február 6., szerda

14. elismeri a CSR Europe „Vállalkozás 2020” címet viselő kezdeményezésének jelentőségét és az abban rejlő lehetőségeket, ugyanis e kezdeményezés jelentősen hozzájárulhat a vállalati társadalmi felelősségvállalás és a versenyképesség közötti kapcsolat megerősítéséhez, megkönnyítve ezáltal a bevált gyakorlatok terjesztését; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teremtsenek szorosabb szinergiákat a szociális vállalkozásokat és a munkahelyteremtést előmozdító politikák és kezdeményezések kidolgozására irányuló célkitűzések között; e tekintetben ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa a vállalati társadalmi felelősségvállalás európai hálózatának azon erőfeszítéseit, hogy megerősítsék az együttműködést a vállalatok és a tagállamok között oly módon, hogy az előmozdítsa a nemzeti cselekvési tervek megvalósítását és a helyes gyakorlatok terjesztését;

15. támogatja a Bizottságnak a polgárok vállalkozásokkal szembeni bizalmának és a vállalati társadalmi felelősségvállalásra irányuló vállalati stratégiával kapcsolatos attitűdjének időszakos felmérésére irányuló javaslatát; a felelősségteljes fogyasztást akadályozó tényezők együttes azonosítása érdekében javasolja a felméréseknek a fenntartható fogyasztásra és termelésre irányuló cselekvési terv felülvizsgálatával történő összehangolását;

Az átláthatóság és a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos politikák hatékonyságának fokozása

16. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy – a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelven túlmenően – határozzon meg olyan konkrét intézkedéseket, amelyek a vállalati szociális felelősségvállalással kapcsolatos vállalatokra és a termékek és szolgáltatások környezeti és társadalmi hatásaira vonatkozó megtévesztő és hamis tájékoztatás leküzdésére irányulnak, különös tekintettel arra, hogy a panaszokat nyílt és egyértelmű eljárások, illetve kivizsgálás alapján kell nyilvántartani és megítélni; úgy véli, hogy a „zöldre festés” nem csak hogy a fogyasztókat, a hatóságokat és a befektetőket megtévesztő csalárd gyakorlat, hanem általa csökken a vállalati társadalmi felelősségvállalásba, mint a befogadó jellegű és fenntartható növekedést ösztönző hatékony eszközbe vetett bizalom is;

17. egyetért a szociális és környezetvédelmi megfontolásoknak a közbeszerzésekbe történő fokozottabb beépítésére irányuló célkitűzéssel; ebben a vonatkozásban szükségesnek tartja a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatásra vonatkozó odaítélési szempont eltörlését, valamint az alvállalkozókkal kapcsolatos fokozottabb felelősségvállalást;

18. kéri a Bizottságot, hogy tegyen további kezdeményezéseket a CSR potenciális lehetőségeinek kiaknázása és gyarapítása céljával az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések kezelése terén (összekapcsolva ezt a forrás- és energiahatékonysággal), például a társaságok nyersanyag-beszerzési eljárásai során;

19. hangsúlyozza, hogy a szociális és környezetvédelmi szabályozás és az ehhez járó jó tékony ellenőrzési rendszerek bevezetéséhez harmadik országok számára nyújtott uniós támogatásnak ki kell egészítenie az európai üzleti élet társadalmi felelősségvállalásának világszerte történő előmozdítását;

20. hangsúlyozza, hogy a társadalmilag felelős befektetés (Socially Responsible Investment – SRI) a CSR végrehajtási folyamatának része a beruházási döntésekben; megjegyzi, hogy ugyan jelenleg nem létezik a SRI általánosan elfogadott meghatározása, hanem szokásosan egyrészt a beruházók pénzügyi célkitűzéseit, másrészt pedig társadalmi, környezetvédelmi és etikai megfontolásait, valamint irányítási szempontokat egymással ötvöző megközelítésnek tekintik;

21. elismeri a fenntarthatóságról, mint például a társadalmi és környezetvédelmi tényezőkről szóló információk vállalati közzétételének jelentőségét a fenntarthatósági kockázatok meghatározásában, valamint a befektetők és a fogyasztók bizalmának növelésében; e tekintetben emlékeztet a folyamatban lévő előrelépésekre, és felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a Nemzetközi Integrált Jelentéstételi Tanács célkitűzését annak érdekében, hogy az integrált jelentéstétel váljon a következő évtizedben a normává;

22. hangsúlyozza, hogy az egész ellátási lánc vállalati társadalmi felelősségének biztosítása, az európai vállalkozások „fenntarthatósági lábnyomának” mérése érdekében, valamint az adókikerülés és az illegális pénzáramlások elleni küzdelemben szükséges az emberi jogok szigorú tiszteletben tartása, a kellő gondosság és az átláthatóság;

23. hangsúlyozza, hogy a vállalati felelősségvállalás nem válhat pusztán marketingeszközzé, de hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás teljes kiaknázásának egyetlen módja azt beilleszteni a vállalat általános üzleti stratégiájába, és ennek megfelelően kialakítani, valamint a mindennapi tevékenységek és a pénzügyi stratégia révén megvalósítani; üdvözlőné a jó vállalati felelősségvállalás és a jó vállalatirányítás összekapcsolását; úgy véli, hogy a Bizottságnak ösztönöznie kellene a vállalatokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó stratégiájukat vezetőségi szinten egyeztessék; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy olyan vállalati gazdálkodási kódexeket vezessenek be, amelyek a vállalatokon belül mindenkire kiterjedő felelősséget tükrözik, és amelyek szoros kapcsolatot hoznak létre a vállalat környezeti, társadalmi és emberi jogi teljesítménye, valamint pénzügyi eredményei között;

24. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a beruházók és a fogyasztók könnyen azonosíthassák a CSR mellett elkötelezett vállalatokat, hiszen ez ösztönözné e vállalatokat erőfeszítéseik folytatására;

2013. február 6., szerda

25. hangsúlyozza, hogy a társadalmilag felelős befektetés – amely a vállalati társadalmi felelősségvállalás végrehajtási folyamatának része a befektetési döntés keretén belül – összekapcsolja a befektetők pénzügyi és gazdasági célkitűzéseit a társadalmi, környezeti, etikai, kulturális és oktatási megfontolásokkal;

26. érdeklődéssel követi a vállalatok által nyújtott társadalmi és környezetvédelmi információk átláthatóságáról szóló jogalkotási javaslattal kapcsolatos társadalmi vitát; olyan jogalkotási javaslat elfogadását szorgalmazza, amely a vállalati társadalmi felelősségvállalás sokdimenziós jellegét és a vállalati társadalmi felelősségvállalás vállalatok részéről történő differenciált alkalmazását figyelembe véve nagyfokú rugalmasság biztosítását teszi lehetővé az intézkedések végrehajtása terén, amely megfelelő szintű összehasonlíthatósági szinttel párosul a befektetők és más érdekelt felek igényeinek kielégítése céljából, illetve a fogyasztóknak könnyű hozzáférést biztosít a vállalkozásoknak a társadalomra gyakorolt hatásáról, ideértve a vállalatirányítási vetületeket és az életciklus-költségek kiszámításának módszerét is; úgy véli, hogy a fenntarthatóságra vonatkozó tájékoztatásnak adott esetben az alvállalkozói és beszállítói láncra is ki kellene terjednie, és annak a Globális Jelentéstételi Kezdeményezéshez vagy az Integrált Jelentéstételi Tanácshoz hasonló világszerte elismert módszereken kellene alapulnia; kéri továbbá egy a kvv-k számára is hozzáférhető, egyszerűsített keretrendszer létrehozását vagy mentesség biztosítását;

27. a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveinek az európai uniós kereskedelmi politikákban való érvényesülése fokozottabb, befogadóbb és átláthatóbb ellenőrzésére szólít fel, a javulás mérésére szolgáló világos referenciaértékekkel a rendszerben való bizalom erősítése érdekében;

28. ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy annak érdekében, hogy a vállalatok teljes mértékben kihasználhassák a vállalati társadalmi felelősségvállalás előnyeit, valamint szervezeti kultúrájukban végre tudják hajtani azt, bocsásson rendelkezésre konkrét információkat és nyújtsanak oktatást és képzést a vállalati társadalmi felelősségvállalásról;

29. ösztönzi a médiatársaságokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikájukba illesszék bele az átlátható újságírói normákat, többek között az információforrás védelmének biztosítását és a bejelentők jogainak védelmét;

30. felhívja a Bizottságot, hogy a későbbiekben vizsgáljon meg olyan, kötelező és nem kötelező erejű intézkedéseket, amelyek a vállalatok által az átláthatóság és a nem pénzügyi információk közzététele terén tett erőfeszítések elismerésének és megismertetésének elősegítésére irányulnak;

31. határozottan elutasítja az adminisztratív terheket növelésre és a működést rugalmatlanná tételére alkalmas egyedi paraméterek – mint az uniós szintű eredményességi mutatók – kidolgozását; kéri ehelyett a Bizottságot, hogy bocsásson a vállalatok rendelkezésre a Globális Jelentéstételi Kezdeményezéshez vagy az Integrált Jelentéstételi Tanácshoz hasonló világszerte elismert módszereket, és ösztönözze azok alkalmazását;

32. mindenesetre alapvetően fontosnak tartja, hogy a Bizottság mihamarabb dolgozza ki a környezeti teljesítmény mérésére szolgáló, az életciklus-költségeken alapuló beígért közös módszertant; úgy véli, hogy ez a módszertan mind a vállalati információk átláthatóvá tétele szempontjából, mind pedig a vállalatok környezeti teljesítményét felügyelő hatóságok számára hasznos lenne;

33. üdvözlí a Bizottságnak a vállalati társadalmi felelősségvállalással és a vállalatok szociális intézkedéseivel foglalkozó közösség létrehozására vonatkozó szándékát; úgy véli, hogy ennek ki kell egészítenie az önszabályozási és együttműködési gyakorlatokra vonatkozó helyes módszerek kódexét, valamennyi érdekelt félnek megadva a lehetőséget arra, hogy részt vehessen egy közös tanulási folyamatban, növelve és megerősítve ezáltal a több érdekelt felet tömörítő tevékenységek hatékonyságát és elszámoltathatóságát;

34. teljes körű és tevékeny konzultációra szólít fel a képviseleti szervekkel, köztük a szakszervezetekkel, illetve kéri teljes körű és tevékeny bevonásukat – a munkáltatókkal valódi partnerségben együttműködve – a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával összefüggő folyamatok és struktúrák fejlesztésébe, működtetésébe és ellenőrzésébe;

35. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fenntarthatóságra vonatkozó alapvető tájékoztatással kapcsolatos rendszeres jelentési kötelezettség ne terhelje túl a vállalatokat, mivel a vállalatoknak képeseknek kell lenniük bevezetni a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos új stratégiákat; felkéri a Bizottságot arra, hogy a rendszeres, nem pénzügyi jelentéstételi kötelezettség bevezetését megelőzően hozzon létre átmeneti időszakot, amelynek során a vállalatok alapos és részletes stratégiák révén mindenekelőtt megfelelően bevezethetnék a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos politikákat belső irányítási rendszereikbe;

36. támogatja azt a bizottsági javaslatot, mely szerint fontolóra kell venni valamennyi befektetési alapra és pénzügyi intézményre nézve egy olyan követelmény bevezetését, hogy ügyfeleiket (polgárok, vállalkozások, hatóságok stb.) tájékoztatniuk kell bármilyen etikai vagy felelős befektetési kritériumról, amelyet alkalmaznak, illetve bármely szabványról vagy magatartási kódexről, amelyet elfogadnak;

37. támogatja a sértettekre vonatkozó minimumszabályok bevezetésére irányuló bizottsági irányelvet; kéri, hogy az érintett ágazatokban (utazás, biztosítás, vendéglátás, távközlés) működő vállalatok vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikái foglaljanak magukban olyan proaktív és gyakorlati stratégiákat és struktúrákat, amelyek a sértettek és családjaik válsághelyzet során történő támogatására szolgálnak, és hogy a vállalatok vezessenek be célzott politikákat a munkahelyi vagy egyéb sérelem áldozatává váló munkavállalók támogatása érdekében;

2013. február 6., szerda

38. elismeri az ágazati szintű magatartási kódexekhez hasonló önszabályozási és együttszabályozási eszközök jelentős értékét, valamint az azokban rejlő lehetőségeket; ezért üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a helyes módszerek kódexének kidolgozásán keresztül hatékonyabbá tegye a jelenlegi eszközöket; ellenzi mindazonáltal az olyan egységes megközelítést, amely nem veszi figyelembe az egyes ágazatok konkrét jellemzőit és a vállalatok egyedi szükségleteit;

A vállalati társadalmi felelősségvállalás és a kkv-k: az elmélet gyakorlatba történő átültetése

39. emlékeztet az elsősorban a helyi és regionális szinten, valamint konkrét ágazatokban tevékenykedő kkv-k sajátosságaira; alapvető fontosságúnak tartja tehát, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos uniós politikák, ideértve az ezzel kapcsolatos nemzeti cselekvési terveket is, figyelembe vegyék a kkv-k egyedi szükségleteit, valamint összhangban álljanak a „gondolkozz először kicsiben” elvvel, és ismerjék el a kkv-knak a vállalati társadalmi felelősségvállaláshoz való informális és intuitív hozzáállását;

40. rámutat annak fontosságára, hogy a kis- és középvállalkozásokat bevonják a vállalati társadalmi felelősségvállalásba, valamint, hogy e téren elért eredményeiket elismerjék;

41. elismeri, hogy sok európai kkv már alkalmaz a helyi foglalkoztatáshoz, a közösség bevonásához és a beszállítói láncban alkalmazott helyes vállalatirányításhoz hasonló, a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikákat; rámutat azonban, hogy e kkv-k többsége nincs tudatában annak, hogy valójában fenntarthatósági, a vállalati társadalmi felelősségvállalásra és a helyes vállalatirányításra vonatkozó politikákat alkalmaznak; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikák a kkv-kra történő kidolgozása előtt vegyék szemügyre a kkv-k által már alkalmazott gyakorlatokat;

42. visszatartást valamennyi olyan kezdeményezést, amelyek adminisztratív, bürokratikus vagy pénzügyi terhet róhatnak a kkv-kra; támogatja azonban azokat az intézkedéseket, amelyek megosztott intézkedések végrehajtását teszik lehetővé a kkv-k számára;

43. felhívja a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy Kohéziós Alap forrásainak intelligens felhasználása révén támogassák a kkv-k közvetítői szervezeteinek tevékenységét a vállalati társadalmi felelősségvállalás elősegítése terén, követendő példának tekintve például az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott német programot;

44. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal, a kkv-k közvetítői szervezeteivel és a többi érdekelt féllel együttműködésben azonosítsák a vállalati társadalmi felelősségvállalás kkv-k általi alkalmazásával kapcsolatos bevált gyakorlatait cseréjének ösztönzését előmozdító stratégiákat és intézkedéseket, és például hozzon létre olyan adatbázist, amely a különböző országokban megvalósított projektekkel kapcsolatos információk révén rendszerezi eseteket és gyakorlatokat;

45. javasolja, hogy dolgozzanak ki a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló útmutatókat és kézikönyveket a kkv-k számára; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a lehető leghamarabb alapos tudományos kutatást kell folytatni a vállalati társadalmi felelősségvállalás elfogadottságának növelését elősegítő módszerekről, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalás helyi és regionális szintű gazdasági, társadalmi és környezeti hatásairól;

46. véleménye szerint ahhoz, hogy a CSR tényleges hatást gyakoroljon a szegénység csökkenésére, figyelmét a kis- és középvállalkozásokra is összpontosítani kell, minthogy a kkv-k működésének halmozott társadalmi és környezeti hatása jelentős;

47. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a vállalati társadalmi felelősségvállalás a kkv-k körében való elterjesztésére irányuló fejlesztési és támogatási stratégiákat; különösen javasolja a mikro- és kisvállalkozásokat érintő konkrét intézkedések kidolgozását;

Megfelelőségi kérdések és a harmadik országokkal való kapcsolat

48. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után a Parlamentet teljes körűen tájékoztatni kell arról, hogy hogyan foglalják bele a tárgyalásokba a megállapodásokra vonatkozó fenntarthatósági hatásvizsgálatok eredményeit azok lezárása előtt, és hogy e megállapodások mely fejezetein változtattak a fenntarthatósági hatásvizsgálatok során azonosított negatív hatások elkerülése érdekében;

49. hangsúlyozza, hogy az EU által a jövőben aláírandó kétoldalú beruházási szerződéseknek szavatolniuk kell a megfelelő egyensúlyt a beruházók védelme és különösen a szociális, egészségügyi és környezetvédelmi normákkal kapcsolatos állami beavatkozás lehetősége között;

50. kéri a szponzorálás népszerűsítését a munkáltatók körében;

51. emlékeztet, hogy már léteznek bírósági perek és alternatív megoldások is a kereskedelmi viták rendezésére és/vagy a felelőtlen vagy illegális üzleti tevékenység negatív külső következményei miatti kártérítés-követelésekre; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is növelje az üzleti közösség és a tág értelemben vett nyilvánosság tudatosságát

2013. február 6., szerda

egyaránt; emlékeztet, hogy a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara (ICC) a bírósági perek helyett alternatív megoldást kereső egyének, vállalatok, államok, állami szervek és nemzetközi szervezetek részére olyan vitarendezési szolgáltatásokat nyújt, amelyek hozzájárulhatnak az áldozatok tényleges igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésehez a felelős üzleti gyakorlat olyan megsértései esetén, amelyek az EU-ban és/vagy azon kívül gazdasági, társadalmi és környezeti károkat okoznak;

52. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás fontosságára és ennek vállalati szintű megsértése következményeire figyelmet felhívó kampányt mint európai bizottsági feladatot a fogadó országok részéről megfelelő tudatosság- és képességfejlesztésnek kell kísérni a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos jogok érvényesítésének és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésnek a hatékony biztosítása érdekében;

53. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak arra kell ösztönözniük a vállalatokat, hogy ragadják magukhoz a kezdeményezést a vállalati társadalmi felelősség terén és külföldi partnereikkel osszák meg a bevált gyakorlatokat;

Következtetések

54. hangsúlyozza, hogy az eltérő nemzeti értelmezések és a regionális, nemzeti és makroregionális szintű versenyelőnyök és -hátrányok elkerülése érdekében, szilárd jogi kereten belül és a nemzetközi szabályozási téren végbement előrelépéssel összhangban szabályozási intézkedéseket kell elfogadni;

55. támogatja a Bizottságnak a világ más országaival és régióival kapcsolatos felelősségteljes üzleti magatartás támogatása érdekében tett erőfeszítéseit; e tekintetben további erőfeszítéseket kér a viszonyosság elvének a kereskedelembe való meghonosítása érdekében;

56. megerősíti, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás kialakítását egy olyan, az érdekeltek bevonására alapuló megközelítés révén kell előmozdítani, amelyben az elsődleges szerep a vállalatokra vár, amelyek számára lehetőséget kell biztosítani a helyzetüknek megfelelő megközelítés kidolgozására; hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a kkv-k körében történő fejlesztése érdekében konkrét intézkedésekre és megközelítésekre van szükség;

57. rámutat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó jelenlegi bizottsági stratégia a 2011–2014-es időszakra szól; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a 2014 utáni időszakra vonatkozóan időben fogadjanak el nagyratörő stratégiát;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, továbbá a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0050

Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása, valamint a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út

Az Európai Parlament 2013. február 6-i állásfoglalása a vállalati társadalmi felelősségvállalásról: a társadalmi érdekek előmozdítása és a fenntartható és inkluzív fellendüléshez vezető út (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 5., 12., 14., 15., 16., 21., 23., 26., 27., 28., 29., 31., 32., 33., 34. és 36. cikkére,

— tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára és különösen annak 5., 6. és 19. cikkére,

2013. február 6., szerda

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) a munkára vonatkozó alapelvekről és alapvető jogokról szóló, 1998-ban elfogadott nyilatkozatára, valamint a kényszermunka megszüntetésére (29 (1930) és 105 (1957)), az egyesülési szabadság és a kollektív szerződés jogára (87 (1948) és 98 (1949)), a gyermekmunka megszüntetésére (138 (1973) és 182 (1999)), és a foglalkoztatásban történő megkülönböztetés-mentességre (100 (1951) és 111 (1958)) tekintettel egyetemes alap munkaszabványokat létrehozó ILO-egyezményekre,
- tekintettel továbbá az ILO munkaügyi záradékokról (állami szerződésekről) szóló (94. számú) és a kollektív tárgyalások előmozdításáról szóló (154. számú) egyezményeire,
- tekintettel az ILO-nak a 2009. június 19-i Nemzetközi Munkaügyi Konferencián globális konszenzussal elfogadott, a tisztességes munkára vonatkozó programjára és globális foglalkoztatási paktumára,
- tekintettel a Szociális igazságosság a méltányos globalizációért című nyilatkozatra, amelyet az ILO 183 tagállama 2008. június 10-én egyetértéssel elfogadott,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948) és az ENSZ más emberi jogi okmányaira, különösen a polgári és politikai (1966), valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányaira (1966), a faji megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezményre (1965), a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (1979) és a gyermek jogairól szóló egyezményre (1989), a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményre (1990) és a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményre (2006),
- tekintettel az ENSZ által 2010 márciusában közzétett, a nők szerepvállalásával kapcsolatos elvekre, amelyek iránymutatást nyújtanak arra vonatkozóan, hogy miként fokozható a nők munkahelyi, piaci és közösségi szerepvállalása, és amelyek a UN Women (az ENSZ Szervezete a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért) és az ENSZ „Globális Megállapodása” együttműködésének eredményeként születtek;
- tekintettel az éghajlatváltozással kapcsolatos információk közzétételére vonatkozó normákkal foglalkozó testület (Climate Disclosure Standards Board (CDSB)), a Globális Jelentés Kezdeményezés (Global Reporting Initiative (GRI)), a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciája (UNCTAD) együttműködéséből származó ún. „következetesség projektre” (Consistency Project), amelynek célja következetesebb megközelítést biztosítani az éghajlatváltozással kapcsolatos vállalati információk igénylésével és szolgáltatásával kapcsolatban;
- tekintettel az üzleti vállalkozásokra és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekre és a Külügyek Tanácsának 2009. december 8-i következtetéseire ⁽¹⁾,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, 2011 májusában frissített iránymutatásaira,
- tekintettel az OECD korrupcióellenes egyezményére (1997),
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) globális jelentéstételi kezdeményezésére,
- tekintettel a Nemzetközi Integrált Jelentéstételi Tanács (IIRC) felállítására,
- tekintettel a pénzügyi kimutatásról szóló dán törvényre (2008),
- tekintettel az ENSZ Globális Megállapodására,
- tekintettel a Bizottság 2010 októberében elkészült, úgynevezett „edinburghi tanulmányára” ⁽²⁾, amelynek tárgyát egyrészt a nemzeti vállalkozások társadalmi felelősségvállalási eszközei, másrészt a szabványok és a meglévő európai jogszabályozás között fennálló irányítási hiányosságok képezték, és amelynek megállapításairól a Parlament emberi jogokról szóló 2011. évi, az Európai Tanács által is teljes mértékben elfogadott éves jelentése ⁽³⁾ beszámolt;

⁽¹⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework> és http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/files/business-human-rights/101025_ec_study_final_report_en.pdf

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

2013. február 6., szerda

- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló 2012-es Rio+20 csúcstalálkozó záródokumentumának 46. és 47. paragrafusára,
- tekintettel az ENSZ felelős befektetésekre vonatkozó elveire (UNPRI),
- tekintettel a társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó irányvonalakat tartalmazó ISO 26000 nemzetközi szabványra, amelyet 2010. november 1-jén tettek közzé,
- tekintettel a 2009-ben készített „Green Winners” című, 99 társasággal foglalkozó tanulmányra ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2002. október 16-án indított, a vállalkozások társadalmi felelősségvállalásával foglalkozó, több érdekelt felet bevonó fórum felállítására,
- tekintettel az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a közbeszerzésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011) 0896),
- tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾, amely a Dánia és a többi tagállam közötti kapcsolatok vonatkozása kivételével felváltotta az 1968. évi brüsszeli egyezményt,
- tekintettel a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló zöld könyv végrehajtásának nyomon követésére vonatkozó, 2001. december 3-i tanácsi állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a vállalatok társadalmi felelősségéről szóló, 2003. február 6-i tanácsi állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság „Tisztességes munka mindenki számára – Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című közleményére (COM(2006)0249),
- tekintettel „A társasági jog modernizációja és a vállalatirányítás fejlesztése az Európai Unióban – terv az előrelépéshez” című bizottsági közleményre (COM(2003)0284) (a vállalatirányításról szóló cselekvési terv),
- tekintettel a Bizottság „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek: A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című közleményére (COM(2010)0612),
- tekintettel a „Felelősségteljes vállalkozások» csomag” című bizottsági közleményre (COM(2011)0685),
- tekintettel a Bizottság „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című közleményére (COM(2012)0173),
- tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című bizottsági közleményre (COM(2011)0682),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ <http://www.atearney.com/documents/10192/6972076a-9cdc-4b20-bc3a-d2a4c43c9c21>

⁽²⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

⁽³⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 86., 2002.4.10., 3. o.

⁽⁵⁾ HL C 39., 2003.2.18., 3. o.

2013. február 6., szerda

- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia 2010–2015” című bizottsági közleményre (COM (2010)0491),
 - tekintettel a vállalatok társadalmi felelősségének európai keretrendszerét támogató bizottsági zöld könyvről szóló 2002. május 30-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Vállalatok társadalmi felelőssége: A vállalkozások hozzájárulása a fenntartható fejlődéshez” című bizottsági közleményről szóló, 2003. május 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az EU 2020-ról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására, amely kimondja, hogy elválaszthatatlan összefüggés van a vállalati felelősség és a vállalatirányítás között ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című, 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményről szóló, 2012. május 24-i véleményére ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Bizottság „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011-14)” című közleményére (COM(2011)0681),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A7-0023/2013),
- A. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás fogalma nem szolgálhat a nemzetközileg elfogadott és alkalmazandó minimumszabványok újrameghatározásának ürügyéül, hanem e szabványok végrehajtásának ellenőrzésére kell használni, valamint annak jobb megértésére, hogy miként lehetne azokat könnyen és közvetlenül alkalmazhatóvá tenni bármely méretű vállalkozások számára;
- B. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás uniós intézmények által használt fogalma jórészt nem választható el az etikus üzleti magatartás fogalmától, a környezet, a társadalom és a kormányzás globális koncepciójától, illetve a fenntartható fejlődés és a vállalatok elszámoltathatósága elvétől;
- C. mivel továbbra is a több érdekelt felet bevonó megközelítésnek kell a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos valamennyi uniós háttérű kezdeményezés sarokkövét képeznie, és ezen kell alapulnia a maga az üzleti világ által kezdeményezett, leginkább hiteles vállalati társadalmi felelősségvállalásnak, a helyi szintről kiindulva;
- D. mivel a Globális Jelentés Kezdeményezés nyújtja a nemzetközileg legszélesebb körben elfogadott módszert az üzleti világ átláthatóságát illetően, és mivel az elszámoltathatósági normák kialakításával foglalkozó legnagyobb globális testületet összefogó Nemzetközi Integrált Jelentéstételi Tanács (IIRC) felállítása arra utal, hogy egy évtizeden belül az lesz a globális norma, hogy a vállalkozások fenntarthatósági jelentéseit integrálják a számviteli nyilvántartásokba;

⁽¹⁾ HL C 187. E, 2003.8.7., 180. o.

⁽²⁾ HL C 67. E, 2004.3.17., 73. o.

⁽³⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

⁽⁴⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 101. o.

⁽⁵⁾ HL C 236. E, 2011.8.11., 57. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0429.

⁽⁷⁾ HL C 229., 2012.7.31., 77. o.

2013. február 6., szerda

- E. mivel a „Prince's Accounting for Sustainability Project”, a „TEEB” (The Economics of Ecosystems and Biodiversity) és az ENSZ Környezetvédelmi Programja által végzett úttörő munka lehetővé tette, hogy a vállalkozások teljes mértékben és pontosan megértsék külső társadalmi és környezeti hatásaik pénzben kifejezett értékét, és így beépíthessék azt a vállalkozások pénzügyi irányításába;
- F. mivel alapvető változás következett be a befektetési közösségen belül azzal, hogy 1 123 befektető (akik együtt mintegy 32 billió dollár értékű kezelt vagyont képviselnek) fogadta el az ENSZ felelősségteljes befektetési elveit (UNPRI); mivel az Európai Fenntartható Befektetési Fórum becslései szerint a társadalmilag felelős befektetések piaca 2010 szeptemberére elérte a 7 billió eurót, és mivel az Aviva Global Investors által vezetett 82 befektetői csoport, amelyek összesen 50 billió dollárnyi vagyont kezelnek, arra szólította fel a fenntartható fejlődésről szóló ENSZ-csúcstalálkozót, hogy tegyék kötelezővé a vállalatok fenntarthatósági jelentését;
- G. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalással foglalkozó, több érdekelt felet bevonó európai platform létrehozása, számos kísérleti és kutatási projekt beindítása, valamint a hajdani Alliance for Business szervezet tevékenységei mind jelentős eredményeket hoztak a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos európai fellépéseket illetően, amihez jelentős mértékben hozzájárult a vállalati társadalmi felelősségvállalással foglalkozó európai szervezetek „családja”, amelybe beletartozik a European Academy of Business in Society (EABIS), az Európai Fenntartható Befektetési Fórum (Eurosif) és a European Coalition for Corporate Justice (ECCJ);
- H. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás bizonyos közös normái elsődleges fontossággal bírnak, mivel a „lényegesség” különbségei differenciált megközelítéseket is szükségessé tesznek az ipar részéről, és mivel egy szabad társadalomban a vállalati társadalmi felelősségvállalás sohasem teheti a jótékonykodást kötelezővé, ami csökkenthetné az emberek adakozási hajlandóságát;
- I. mivel a vállalati magatartási kódexek fontos szerepet játszottak a vállalati társadalmi felelősségvállalásra irányuló kezdeményezésekben és a figyelem felhívásában, azonban nem jelentenek elégséges választ, mivel gyakran nem elég egyediek, hiányzik az összhang a hatályos nemzetközi normákkal, olykor kerülnek az anyagi kérdéseket, alkalmazásuk pedig nem összehasonlítható és nem átlátható;
- J. mivel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére irányadó ENSZ-elveket egyhangúlag fogadták el az ENSZ-ben, az EU-tagállamok, a munkaadók nemzetközi szervezete és a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara teljes támogatása mellett, és mivel ezen elvek közé tartozik a szabályozás által előírt és az önkéntes fellépés intelligens kombinációja;
- K. mivel az ENSZ főtitkárának az üzleti vállalkozásokkal és az emberi jogokkal foglalkozó volt különmegbízottja, John Ruggie a svéd elnökség által összehívott konferencia keretében felszólította az EU-tagállamokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás témájában pontosítsák az instabil harmadik országokban elkövetett vállalati jogsértésekre vonatkozó területen kívüli joghatóság kérdését, és támogassák ennek megvalósítását; mivel e felszólítást később az Európai Tanács következtetései is átvették, de mindmáig nem történt lépés ez ügyben;
- L. mivel a Bizottság 2010 októberében elkészült, úgynevezett „edinburghi tanulmánya”, amelynek tárgyát egyrészt a nemzeti vállalkozások társadalmi felelősségvállalási eszközei, másrészt a szabványok és a meglévő európai jogszabályozás között fennálló irányítási hiányosságok képezték, és amelynek megállapításairól az emberi jogokról szóló 2011. évi, az Európai Tanács és a Parlament által teljes mértékben elfogadott éves jelentés beszámolt;
- M. mivel a multinacionális vállalatokról szóló OECD-iránymutatások számítanak a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos leghitelesebb nemzetközi normának, és mivel ezek 2011. márciusi kiegészítése komoly lehetőséget kínál a vállalati társadalmi felelősségvállalás végrehajtása terén történő előrelépésre;
- N. mivel számos nemzetközi kezdeményezés történt annak érdekében, hogy kötelezővé váljon a vállalatok fenntarthatósági jelentéstétele, ideértve az állami tulajdonú kínai vállalatok jelentéstételére és az indiai kormány által kidolgozott vállalati társadalmi felelősségvállalási iránymutatások végrehajtására vonatkozó jelentéstételre vonatkozó előírásokat is, amellett, hogy a vállalatoknak közzé kell tenniük fenntarthatósági teljesítményüket, ahogyan azt a tőzsdei bevezetés feltételeként Brazília, Dél-Afrika és Malajzia, valamint az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdefelügyelete is előírja;
- O. mivel a pénzügyi nyilatkozatokról szóló 2008. évi dán törvény, amely egyedi kiegészítő jelentéstételi rendelkezéseket tartalmaz az éghajlatváltozással és az emberi jogokkal kapcsolatos hatásokat illetően, rendkívül népszerűnek bizonyult a dán vállalkozások körében, amelyek 97 %-a – a hatálybalépéstől számított első három évre kiterjedő „tartsd be vagy indokold meg” követelmény ellenére is – a jelentéstételt választotta;

2013. február 6., szerda

- P. mivel Franciaország és Dánia azon négy ENSZ-tagállam közé tartozik, amelyek megállapodtak abban, hogy vezetni fogják az ENSZ Rio+20 konferenciáján a vállalati fenntarthatósági jelentéstétellel kapcsolatban vállalt kötelezettség teljesítését;
- Q. mivel a multinacionális vállalatokról szóló OECD-iránymutatások Hollandia által vezetett frissítése a nemzeti kapcsolattartási pontok rendszere révén nagyobb láthatóságot és fontosabb státust biztosított ezen iránymutatások számára, véget vetett az ún. „befektetési kapcsolatnak”, amely akadályozta az ellátási láncra való teljes körű alkalmazásukat és az emberi jogokra vonatkozó ENSZ-alapelvek maradéktalan integrálását;
- R. mivel a Parlament Európa 2020 stratégiáról szóló állásfoglalása szerint a vállalati felelősségvállalás és a vállalatirányítás szorosan összefügg egymással;
- S. mivel a „Green Winners” (zöld győztesek) című, 2009-ben 99 vállalat által készített tanulmány azt mutatta, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalási stratégiával rendelkező vállalkozások 16 különböző ipari szektorban az átlagosnál legalább 15 %-kal jobb eredményeket értek el, ami vállalkozásonként 498 millió eurós (650 millió dolláros) piaci tőkeértéktöbbletet jelent;
- T. mivel az Európai Vállalatfigyelő Szervezet 2012. évi globális felmérése szerint az üzleti szféra elismeri, hogy a növekedés szoros együttműködést tesz szükségessé a helyi lakossággal; mivel például a megkérdezett vállalkozások 60 %-a tervezi, hogy az elkövetkező három évben fokozza beruházásait a munkaerő egészségének megőrzése érdekében;
1. elismeri, hogy a Bizottság közleménye politikai nyilatkozatok sorozatának részét képezi, amelyek rendeltetése annak biztosítása, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás szélesebb körben elterjedjen, beépüljön az EU politikáiba és az európai fellépés elfogadott elvévé váljon; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás 2014–2020 közötti stratégiájára alapozva hozzanak gyakorlati intézkedéseket a vállalatok részvételének ösztönzésére;
 2. hangsúlyozza, hogy a társadalmi felelősségre való aktív odafigyelés fokozza az üzleti vállalkozásokba vetett bizalmat és azok társadalmi elfogadottságát;
 3. egyetért ugyanakkor a nyilatkozat megállapításával, amely szerint a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos gyakorlati fellépések hatása továbbra is főként nagyvállalatok kis hányada esetében mutatkozik csak meg annak ellenére, hogy a Bizottság 2001-es és 2006-os közleményeiben közvetlen felhívásokat tett arra vonatkozóan, hogy még több vállalkozás sorakozzon fel a vállalati társadalmi felelősségvállalás elvének zászlaja alá; úgy véli mindazonáltal, hogy a vállalkozások mindig is bekapcsolódtak a működésüknek keretet adó társadalom életébe, és hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás bármely méretű vállalkozásnál bevezethető; megjegyzi továbbá, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásról folytatott vitába be kell vonni a kis- és középvállalkozásokat, amelyek közül sok informálisabb és ösztönösebb megközelítés alapján fogadja el a felelősségvállalást, ami minimális igazgatási kiadásokat jelent és nem jár költségnövelő hatással;
 4. emlékeztet a kkv-k stratégiai szerepére, amelyek működési területük közelségének köszönhetően megkönnyíthetik a vállalati társadalmi felelősségvállalás elterjesztését; kéri a Bizottságot, hogy a nemzeti hatóságokkal és az érdekelt feleket tömörítő platformokkal közösen fejlessze ki a kkv-k között az ágazati együttműködés különböző formáit, amelyek lehetővé teszik számukra a társadalmi és környezeti problémákkal való közös szembenézést;
 5. sajnálatosnak tartja, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás továbbra is a környezeti normákra összpontosít a társadalmi normák helyett, holott ez utóbbiak alapvető fontosságúak a gazdasági növekedéshez és a szociális konvergenciához vezető társadalmi légkör helyreállítása tekintetében;
 6. úgy véli, hogy a globális pénzügyi válság azzal a tényleges kockázattal fenyeget, hogy a politikaalkotók – az EU-ban is – megsínylik majd saját súlyos rövidlátásukat, azt, hogy kizárólag a pénzügyi piacok szűk értelemben meghatározott átláthatóságára és elszámoltathatóságára összpontosítottak, valamint elhanyagolták azt a szempontot, hogy a pénzügyi és minden ipari ágazatnak sürgősen integrált választ kell találnia a környezetpusztulás és a társadalmi dezintegráció egyre súlyosabb kihívására;
 7. figyelmeztet, hogy az üzleti vállalkozások csak akkor maradhatnak fenntarthatók a jövőben, ha fenntartható gazdaságon belül működnek, és hogy nincs alternatívája az alacsony szén-dioxid-kibocsátású jövőhöz való alkalmazkodásnak, ami magában foglalja a világ társadalmi és környezeti tőkéjének megőrzését is, és e folyamatban döntő szerepet kell játszania a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak;

2013. február 6., szerda

8. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás mozgatórugói: a globális vállalati társadalmi felelősségvállalási eszközökre való összpontosítás; a vezető üzleti vállalkozások friss húzóereje a többi vállalkozás körében; a szociális és környezeti jellegű információk vállalati közzététele; megfelelő iránymutatások alkalmazása; a közigazgatás támogatása a vállalati társadalmi felelősségvállaláshoz vezető feltételek megteremtéséhez és megfelelő eszközök, például ösztönzőrendszer rendelkezésre bocsátása; a meglévő vállalati társadalmi felelősségvállalási kezdeményezések hatásainak beható elemzése; a szociális téren tett új kezdeményezések segítése; a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a kis- és középvállalkozások igényeihez igazítása; valamint az Európa és a világ előtt álló globális társadalmi és környezetvédelmi kihívások gazdag skálájának egyre erőteljesebb tudatosítása az üzleti közösségekben és a társadalom széles rétegeiben egyaránt;

9. támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy iránymutatások összeállítása és az egyes ipari ágazatokra vonatkozó, több érdekelt felet bevonó kezdeményezések támogatása révén elmélyítse Európában a vállalati társadalmi felelősségvállalást, továbbá felszólítja a vezető vállalatokat és szervezeteket, hogy maguk is támogassák ezt a kezdeményezést;

10. ismételten hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak az eljárásról az eredményekre kell áthelyeznie a hangsúlyt;

11. üdvözli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a Bizottság közleményében használt meghatározása – amely a Bizottság által először 2009-ben, a több érdekelt felet bevonó fórumon elfogadott új megközelítés szellemében fogant – biztosítja a befogadáshoz és a konszenzusépítéshez elengedhetetlenül szükséges lehetőséget, és megfelelően tükrözi azt az új egyetértést, amelyet az ENSZ irányelvei, illetve egyéb eszközök, például a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabvány egyhangú elfogadásának köszönhetően sikerült ebben a kérdésben elérni az üzleti szereplők és egyéb érdekelt felek között; üdvözli a társadalmi, környezeti, etikai és emberi jogi aggodalmak integrálását az üzleti műveletekbe; ragaszkodik hozzá, hogy a Bizottság tegyen jobban különbséget (1) a vállalati társadalmi felelősségvállalás eredeti koncepciója, vagyis a társadalmi felelősség gyakorlása érdekében történő jótékony vállalati tevékenység, (2) a törvények, a jogszabályok és a nemzetközi normák alapján végzett vállalati társadalmi tevékenység, valamint (3) a vállalkozások antiszociális tevékenységei – például a gyermekmunka vagy a kényszermunka – között, amelyek sértik a törvényeket, a jogszabályokat és a nemzetközi normákat, bűncselekményeket valósítanak meg és kizsákmányoló jellegűek, és amelyeket határozottan el kell ítélni;

12. megerősíti, hogy a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának a harmadik országokkal kapcsolatos tevékenységeikre is ki kell terjednie;

13. érdeklődéssel jegyzi meg, hogy a Bizottság elkezdett világos utalásokat tenni a vállalati társadalmi felelősségvállalásra az uniós kereskedelmi megállapodásokban; annak fényében, hogy a nagyvállalatok, leányvállalataik és ellátási láncuk vezető szerepet töltenek be a nemzetközi kereskedelemben, úgy véli, hogy a vállalatok társadalmi és környezetvédelmi felelősségvállalása szerves része kell, hogy legyen az Európai Unió kereskedelmi megállapodásainak a fenntartható fejlődésről szóló fejezetek keretében; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki konkrét javaslatokat a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveinek a kereskedelmi politika keretében történő végrehajtására;

14. úgy véli, hogy a társadalmi felelősségvállalásnak tiszteletben kell tartania az alapvető elveket és jogokat, például az ILO által rögzített elveket és jogokat, ideértve különösen az egyesülési szabadság elvét, a kollektív tárgyalásokhoz való jogot, a kényszermunka tilalmát, a gyermekmunka megszüntetését és a munkahelyi diszkrimináció felszámolását;

15. igen nagyra értékeli a foglalkoztatásért, a vállalkozásokért és a belső piacért felelős biztosok és személyi állományuk hozzájárulását a bizottsági közleményben elfogadott előremutató és konstruktív megközelítéshez; elismeri a Bizottság más szervezeti egységeinek hozzájárulását is, amely a vállalati társadalmi felelősségvállalással foglalkozó szolgálatközi csoport révén valósult meg; felszólítja azonban a Bizottság elnökét, hogy személyesen irányítsa a vállalati társadalmi felelősségvállalás terén folytatott tevékenységeket, valamint biztosítsa a Bizottság e kérdéskör iránti teljes elkötelezettségét, elsősorban a környezetvédelemért és a külkapcsolatokért felelős főigazgatóságok részéről;

16. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak ki kell terjednie a szakképzéssel, a munka és a magánélet egyensúlyával, valamint a megfelelő munkakörülményekkel kapcsolatos szociális intézkedésekre is; újra kifejezésre juttatja a vállalati társadalmi felelősségvállalás „üzleti tervezésébe” vetett hitét, de ismételten kijelenti, hogy ha valamely adott helyzetben vagy társaságnál nem kerül sor ilyen terv rövid távon megvalósított alkalmazására, akkor e tervezésre nem lehet hivatkozni a felelőtlen és antiszociális magatartás felmentéséül; úgy véli, hogy máris elegendő kutatás bizonyítja az „üzleti tervezést”, és hogy az ilyen kutatások számának gyarapítását prioritásnak kell tekinteni; kéri, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos új kutatások a felelősségvállalás miatt megváltozott üzleti magatartás kumulatív hatásaira összpontosítsanak az olyan átfogó európai és globális kihívások kezelésére irányuló erőfeszítésekkel összefüggésben, mint a szén-dioxid-kibocsátás, a vizek savasodása, a mélyszegénység, a gyermekmunka és az egyenlőtlenség, továbbá kéri, hogy a leszárt tapasztalatokat építsék be a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos globális kezdeményezésekhez való európai hozzájárulásokba;

17. elismeri, hogy mély törés keletkezik a vállalati társadalmi felelősségvállalási kezdeményezésekben, ha a magukat a vállalati társadalmi felelősségvállalás híveként beállító társaságok el tudják kerülni a kritikus érdekcsoportokat vagy az üzleti tevékenységükhöz és globális ellátási láncukhoz kapcsolódó érzékeny témákat; kéri a Bizottságot, hogy a pénzügyi hatóságokkal és a szociális partnerekkel együttműködve építse tovább a vállalati társadalmi felelősségvállalás

2013. február 6., szerda

„laboratóriumaival” korábban elkezdett munkát annak jobb azonosítása érdekében, hogy a társaságok és érdekelt felek miként tudják objektív módon összpontosítani erőiket olyan társadalmi és környezeti kérdésekre, amelyek a szóban forgó üzleti tevékenység „tárgykörébe” esnek, és kéri továbbá a vállalati társadalmi felelősségvállalás kérdéseibe bevont érintett felek tisztességes és kiegyensúlyozott kiválasztását;

18. úgy véli, hogy a fogyasztók egyre inkább odafigyelnek a vállalkozások társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos tevékenységeire, ezért sürgeti a vállalkozásokat, hogy alkalmazzanak átlátható megközelítést, különösen az etikai, szociális és környezeti aggodalmakhoz kapcsolódó vállalati tevékenységeket illetően;

19. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás csak akkor lehet életképes, ha fenntartják a hatályos jogszabályi rendelkezéseket és a szociális partnerekre vonatkozó helyi adórendeleteket;

20. úgy véli, hogy egy vállalkozás vállalati társadalmi felelősségvállalásának értékelésekor figyelembe kell venni az adott vállalat szállítói láncában részt vevő vállalatok, illetve az esetleges alvállalkozók magatartását is;

Fenntartható fellendülés

21. támogatja, hogy a Bizottság közleménye elismeri: „a jelenlegi válság társadalmi hatásainak enyhítéséhez való hozzájárulás” és a fenntartható üzleti modellek megtalálása a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának részét képezi; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a munkavállalók képviselőivel együttműködve segítsék a vállalkozások bekapcsolódását a vállalati társadalmi felelősségvállalásba; kéri az üzleti vállalkozásokat, hogy vegyenek fontolóra olyan kezdeményezéseket, amelyek célja a munkahelyek megőrzése és teremtése – kiváltképpen fiatalok és nők esetében – minden területen (pl. menedzsment és képzés, piacok, munkaerőfelvétel, környezet és társadalom), különös tekintettel a többszörösösen hátrányos helyzetben lévő személyekre, így a romákra és a fogyatékkal élőkre, létrehozva például egy olyan rendszert, amelynek révén az egyetemi diplomát szerzők gyakornokként dolgozva szerezhetnek munkáltatók által a magánszférában elvárt munkatapasztalatot;

22. úgy véli, hogy a vállalkozásokat be kell vonni a gazdasági válság miatt súlyosabbá vált szociális problémák, például a lakáshiány és a szegénység megoldásába, valamint a nekik otthont adó közösségek fejlesztésébe;

23. elismeri, hogy a gazdasági válság velejárója volt az alkalmi munka terjedése (különösen a nők esetében), a munkakörülmények változása (amely részben alvállalkozások következményeként jelentkezik), a teljes munkaidőben dolgozni szándékozók sok esetben részmunkaidőre kényszerítése, az olykor kizsákmányoló jellegű munka és munkahelyi gyakorlatok terjedése, valamint a nem hivatalos gazdaság térhódítása; felszólítja az Európai Bizottságot és a több érdekelt felet bevonó európai fórumot, hogy vizsgálják meg az alvállalkozás jelenségének a terjedését; nyomtatékosan kéri, hogy ez a munka az ENSZ ellátási rendszerre alkalmazandó irányelveire, és különösen a hatásvizsgálat koncepciójára alapuljon, függetlenül a különböző ellátói szintektől;

24. megjegyzi, hogy a fizikai munkafeltételekkel, a toborzásra és az elbocsátásra vonatkozó eljárások és politikák kidolgozásával, a munkavállalók adatainak és magánéletének védelmével, valamint a bérek és egyéb jövedelmek időben történő kifizetésével kapcsolatos jogszabályok betartása is a vállalati társadalmi felelősségvállalás részét képezi, ezért kéri ezen vonatkozások tiszteltben tartását;

25. elismeri, hogy a válság kihat a társadalom szerkezetére, és üdvözli bizonyos vállalkozások számos lépését annak érdekében, hogy integrálják a munkaerőpiacra a sérülékeny és hátrányos helyzetű csoportokat; kéri a vállalkozásokat, hogy a jövőben is folytassák ilyen típusú kezdeményezéseiket; hangsúlyozza azonban, hogy a vállalkozások megszűnése és a megszorítások veszélyeztetik a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak köszönhetően például a sérülékeny társadalmi csoportok, különösen a fogyatékkal élő személyek foglalkoztatása, az ilyen munkavállalók képzésének és jogi helyzetének javítása, a társadalmi szempontból hasznos termelés és szolgáltatás innovatív új formáinak (például hitelszövetkezetek) kifejlesztése, valamint a szociális üzleti vállalkozások, szövetkezetek vagy tisztességes kereskedelem révén megvalósuló új foglalkoztatási modellek előmozdítása terén elért bizonyos eredményeket; úgy véli, hogy ezért alapvető fontosságú a szociális intézkedések referenciaértékeinek meghatározása; kéri az Európai Bizottságot, hogy végezzen nagyszabású elemzést a válság által az ilyen kezdeményezésekre gyakorolt társadalmi hatásról, a nemi alapú megközelítést beépítve és a dél-európai országokra összpontosítva, valamint hogy ennek eredményeiről teljes körűen konzultáljon a szociális partnerekkel és a vállalati társadalmi felelősségvállalás témájában érintett felekkel;

26. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás nem csupán a társadalom egésze számára hasznos, hanem ahhoz is hozzájárul, hogy a vállalat javítsa a róla kialakult képet a fogyasztók szemében, ezáltal pedig hosszú távon növelje gazdasági életképességét;

27. megállapítja, hogy a munkavállalóknak kínált, a készségek fejlesztésére és az élethosszig tartó tanulásra irányuló programok, a munkavállalók rendszeres egyéni értékelése, a tehetséggondozó programok, valamint az egyes munkavállalók számára kitűzött egyéni üzleti és fejlődési célok növelik a munkavállalók motivációját és elkötelezettségét, és a vállalati társadalmi felelősségvállalás alapvető részét képezik;

2013. február 6., szerda

28. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás elvei szerint működő vállalkozásoknak – különösen válság idején – hozzá kellene járulniuk régiójuk innovációs kapacitásaihoz azzal, hogy innovatív és környezetbarát technológiai megoldásokat vezetnek be termelőegységeikben, illetve új befektetéseket eszközölnek és modernizálást hajtanak végre; hangsúlyozza, hogy a környezetvédelemmel – többek között a biológiai sokféleséggel, az éghajlatváltozással, a forráshatékonysággal, a környezet-egészségügyi vonatkozásokkal – kapcsolatos szempontok beépítése az üzleti műveletekbe lehetőséget kínál a fenntartható fellendülésre;

29. úgy véli, hogy a pénzügyi válság bizonyos esetekben megingathatta a munkavállalók abba vetett bizalmát, hogy a társaságok a válság után eleget tesznek majd a hosszú távú magánnyugdíj-jogosultságoknak, figyelembe véve az uniós nyugdíjrendszerek közötti különbségeket is; felszólítja a felelős vállalatokat, hogy a Bizottsággal és a társadalmi partnerekkel együttműködve oldják meg ezt a problémát, többek között nyílt, befogadó és a nyugdíjbefektetésekre vonatkozó szabályokra alapozott megállapodások révén, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalás részeként, a demográfiai változások korában az aktív idősödéssel kapcsolatos tágabb kihívás összefüggésrendszerében; megjegyzi, hogy a fenntartható gazdasági talpraálláshoz alapvetően szükséges a bizalom helyreállítása az alkalmazottak és a vállalatok között;

Nemzetközi szervezet és több érdekelt felet bevonó megközelítések

30. kifejezetten elismeréssel szól arról, hogy a Bizottság közleménye hangsúlyozza nemzetközi szabványok megerősítésének és alkalmazásának jelentőségét, és az OECD iránymutatásai, valamint az ENSZ irányelveivel kapcsolatos megállapodás 2011-es frissítésére tekintettel úgy véli, hogy az EU fellépése során most nagyobb nyomtatékot kell adni ezen iránymutatások és elvek támogatásának és alkalmazásának az európai üzleti életben; hangsúlyozza, hogy az OECD-iránymutatásokat nemzetközi szinten határozták meg és ismerték el, hogy a nyílt, tisztességes és felelős üzleti gyakorlat világszerte történő előmozdításával egyidejűleg egyenlő feltételeket teremtsenek és tartsanak fenn; javasolja, hogy a Bizottság évente készítsen jelentést mind a Parlament, mind a Tanács számára az OECD-iránymutatások teljesítéséről;

31. hangsúlyozza a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos uniós politikák fejlesztésének fontosságát oly módon, hogy azok kiegészítsék a nemzetközi szabályozás fejlődését annak érdekében, hogy az értelmezési különbségek és a versenyből eredő előnyök és hátrányok kockázata nemzeti vagy nemzetközi szinten elkerülhető legyen;

32. ragaszkodik ahhoz, hogy a 27 tagállam mindegyike gyorsítsa fel a vállalatok társadalmi felelősségvállalására vonatkozó nemzeti cselekvési terveik felülvizsgálatát, és a vonatkozó OECD-iránymutatások és az ENSZ alapelveinek végrehajtását megalapozó nemzeti tervek kialakítását, amelyeket legkésőbb 2013 decemberére véglegesíteni kell; úgy véli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kellene, hogy ezeket a terveket minden e területen érdekelt fél részvételével alakítsák ki, beleértve a nem kormányzati szervezeteket, a civil társadalmat, a szakszervezeteket, a foglalkoztatói szervezeteket és a nemzeti emberi jogi intézményeket is; felszólítja az EU-t, hogy könnyítse meg azon tagállamok tapasztalataiból való tanulást, amelyeknél már elkezdődött a folyamat; arra biztatja a tagállamokat, hogy merítsenek ihletet az ISO 26000-es szabványban foglalt iránymutatásokból, a Global Reporting Initiative legfrissebb iránymutatásaiból és a nemzeti emberi jogi intézmények európai csoportja által kidolgozott iránymutatásból;

33. arra szólít fel, hogy valósítsák meg a politikák koherenciájának fokozását uniós szinten azáltal, hogy a közbeszerzésre, az exporthitelekre, a felelősségteljes kormányzásra, a versenyre, a fejlesztésre, a kereskedelemre, a beruházásra vonatkozó és egyéb politikákat összehangolják az OECD és az ENSZ megfelelő iránymutatásaiban és alapelveiben foglalt nemzetközi emberi jogi, szociális és környezetvédelmi normákkal és alapelvekkel; felszólít ennek kapcsán, hogy tegyenek erőfeszítéseket a munkavállalói, munkáltatói és fogyasztói képviseletekkel való együttműködésre, és ezzel együtt vegyék figyelembe az emberi jogi intézmények ide vonatkozó tanácsait, például az európai csoport által az emberi jogok és a közbeszerzés tekintetében a Bizottság elé terjesztett dokumentum kapcsán; jelentőséggel bíró és megfelelő hatástanulmányt kér az ENSZ alapelveivel való potenciális inkoharenciához kapcsolódó jogalkotási javaslatok vonatkozásában, és ragaszkodik ahhoz, hogy a munkát összehangolják az ENSZ üzleti vállalkozásokkal és az emberi jogokkal foglalkozó munkacsoportjával az ENSZ-alapelvek eltérő és következetlen értelmezésének elkerülése érdekében;

34. különösen üdvözlí, hogy az IKT-ágazatot beillesztették az emberi jogokra és az üzleti életre vonatkozó egyedi európai iránymutatásokba; elismeri, hogy tényleges dilemmák fakadtak egyrészt a magánélet védelmének szükségességéről és a jogellenes tartalom elleni küzdelemből, másrészt a véleménynyilvánítás szabadságának megoltalmazására irányuló célkitűzésből, miként azt a YouTube-on elhelyezett iszlámellenes videofelvétel kapcsán kialakult nézeteltérések egyértelművé tették; kéri, hogy sokkal több európai társaság kötelezze el magát az e tekintetben létrejött vezető többoldali kezdeményezés, a Globális Hálózati Kezdeményezés mellett, amelynek tagságát jelenleg zömmel az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező társaságok alkotják;

2013. február 6., szerda

35. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az EU beruházási eszközei, az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által a „kereskedelemhez és fejlesztéshez” a magánszektor számára kínált finanszírozásnak szerződéses záradékokat kell tartalmaznia, amelyek előírják az összhangot a multinacionális vállalkozásokra vonatkozó OECD-iránymutatásokkal és az emberi jogokra és az üzleti életre vonatkozó ENSZ-irányelvekkel, amelyekhez az elszámoltathatásra vonatkozó rendelkezések és világos panasztételi mechanizmusok tartoznak; ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek ugyanígy az exporthitelek üzleti vállalkozásoknak történő kibocsátása tekintetében;

36. üdvözli a Bizottságnak az emberi jogokra és az üzleti életre vonatkozó ENSZ-irányelvek végrehajtását célzó nemzeti cselekvési tervekhez kapcsolódó kezdeményezését; kéri az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy játsszon nagyobb szerepet a magas szintű alkalmazás vezetésének segítségével, valamint a hatékony ellenőrzés és beszámolás ösztönzésében; kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy végezzék el a cselekvési tervek végrehajtásának értékelését, valamint mérjék fel az uniós szinten tett intézkedéseket, és erről 2014 végéig készítsenek jelentést az Európai Tanácsnak és a Parlament számára;

37. elismeri, hogy a vállalatok fokozzák tevékenységeiket a törekény biztonságú államokban, és hogy köteleességük megvédeni személyi állományukat a konfliktusok, a terrorizmus és a szervezet bűnözés jelentette fenyegetésekkel szemben; határozott véleménye szerint ugyanakkor a vállalatoknak éppúgy köteleességük gondoskodni arról, hogy biztonsági intézkedéseik ne ártsanak a békének vagy a helyszínen tartózkodó más személyek biztonságának tevékenységeik során, és ne adjanak alapot az emberi jogok megsértésének eseteiben való cinkosság vádjainak; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzetközi önkéntes biztonsági elveknek biztosítsanak sokkal nagyobb elfogadottságot, és törekedjenek megállapodásra a katonai és biztonsági magánvállalatok tevékenységeit szabályozó, ellenőrző és felügyelő nemzetközi szabályozási keret tekintetében;

38. kéri a vállalatokat és egyéb érdekelt feleket, hogy vegyenek részt építő módon a Bizottság ágazatspecifikus emberi jogi iránymutatás kidolgozására irányuló törekvéseiben, és az ennek alapján véglegesen elkészült irányítást használják is fel;

39. kéri a Bizottságot, különösen Jogérvényesülési Főigazgatóságát, hogy terjesszen elő javaslatot az EU bíróságai joghatóságához való hozzáférés megkönnyítésére az emberi vagy munkaügyi jogok EU-ban székhellyel rendelkező üzleti vállalkozások és azok leányvállalatai, alvállalkozásai vagy üzletfelei által elkövetett legkíméletesebb, súlyos megsértésének eseteiben, amint azt Az Egyesült nemzetek Szervezete főtitkárának az emberi jogok üzleti vállalkozásokban való védelmével foglalkozó ENSZ-különmegbizottja ajánlotta;

40. megjegyzi továbbá, hogy mechanizmusokat kell kidolgozni és életbe léptetni az emberi jogok megsértéseinek az egyes vállalatokon belül történő bejelentése tekintetében;

41. úgy véli, hogy a „Green Matters” tanulmány egyértelműen kimutatja, hogy pozitív összefüggés áll fenn a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit követő társaságok és a jobb pénzügyi teljesítmény elérése között, mivel e vállalatok képesek túllépni a válságon; támogatja a „felelősségteljes versenyképesség” elképzelését, és hangsúlyozza, hogy a szociális és környezetvédelmi szempontból hasznos termékek és szolgáltatások potenciális piaca továbbra is kulcsfontosságú piaci lehetőség a vállalkozások sikere és a társadalmi szükségletek kielégítése szempontjából egyaránt;

42. osztja a „Global CEO Survey 2012” című dokumentumban kifejtett üzleti megfontolást, amely szerint a fenntartható üzleti növekedés feltétele a helyi lakossággal, kormányokkal és üzletfelekkel való szoros együttműködés, valamint a helyi közösségekbe való beruházás; támogatja a munkahelyteremtéssel, a szakmai továbbképzéssel, a forrásgazdálkodási kényszerek kezelésének segítségével és az egészséges megoldásokhoz való hozzájárulással kapcsolatos üzleti kezdeményezéseket, és felhív azok fokozására;

43. kéri az Európai Bizottságot, különösen Kereskedelmi Főigazgatóságát, hogy az OECD iránymutatásainak „passzív” megközelítése felől mozduljon el az „aktív” megközelítés felé, többek között csatlakozva a nemzetközi befektetésekről és a multinacionális vállalatokról szóló, az OECD iránymutatásait is tartalmazó OECD-nyilatkozathoz, biztosítva az OECD iránymutatásainak előmozdítását és folyamatos támogatását az EU harmadik országokban delegált küldöttségein keresztül, finanszírozást nyújtva a harmadik országokban működő üzleti vállalkozásokat, szakszervezeteket és a civil társadalmat bevonó kapacitásépítő kezdeményezésekhez, és biztosítva, hogy ezen iránymutatásokra kifejezett hivatkozások történjenek az EU és harmadik országok között kötött új megállapodásokban, közöttük minden kereskedelmi és beruházási egyezményben; kéri, hogy az EU tegyen hathatós diplomáciai erőfeszítéseket annak érdekében, hogy még több ország győződjön meg ezen elvek nemzetközi szintű aláírásának helyességéről, és a tagállamokkal együttműködve nyújtson kézzelfogható támogatást a civil társadalmi csoportosulások számára az állítólagos jogsértésekre vonatkozó „különös szabályok” tekintetében;

2013. február 6., szerda

44. úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás fontos segítőeszköz lehet az EU számára a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) megállapodások nemzetközi végrehajtásának támogatása terén; kéri a Bizottságot, hogy támogassa azokat az európai szervezeteket és szociális partnereket, amelyek célja kísérleti projektek megvalósítása az OECD iránymutatásainak megfelelően a vállalati társadalmi felelősségvállalás más nemzetközi szabványaival kapcsolatban, harmadik országokban történő kapacitásépítés céljával; kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki egyedi célkitűzést a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos témákra vonatkozó új keretmegállapodás megkötése tekintetében, és kérje fel a szociális partnereket, hogy e megállapodásokat a vállalati társadalmi felelősségvállalás új, ágazatalapú megközelítésének összefüggérendszerében kössék meg; kéri a Bizottságot, különösen Foglalkoztatási Főigazgatóságát, hogy a munkaügyi szabványokat építse be a vállalati társadalmi felelősségvállalásba, a tisztességes munka tárgykörében kísérleti projekteket folytatva le harmadik országok kormányaival;

45. egyetért „A vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégia (2011–2014)” című bizottsági közleménnyel abban, hogy „az alkalmazandó jogszabályok betartása, illetve a szociális partnerek között létrejött kollektív megállapodások tiszteletben tartása a vállalati társadalmi felelősségvállalás teljesülésének előfeltétele”; úgy véli, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás kiegészítheti, de semmiképpen sem helyettesítheti a hatályos jogszabályokat, a kollektív tárgyalásokat vagy a szakszervezetekbe tömörült munkavállalókkal folytatott párbeszédet; úgy véli továbbá, hogy a vállalatoknak el kell kötelezniük magukat amellett, hogy a munkavállalókkal és képviselőikkel megvitassák a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikájukat, valamint olyan témákat, mint például a tevékenységeik társadalmi és környezeti hatásairól szóló éves társasági jelentés elkészítése; úgy véli, hogy egy, az EFA-kra vonatkozó opcionális szabályrendszert kellene létrehozni – egy ilyen keretre vonatkozó lehetséges megállapodás alapján –, amint azt a Bizottság e tárgyban készített szolgálati munkadokumentuma leírja;

46. felkéri az EU-t, és elsősorban a Bizottságot, hogy

- biztosítsák, hogy a vállalatok társadalmi felelősségvállalásának témája az egyes pénzügyi eszközök prioritásaiként szerepel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi kereten belül; valamint
- dolgozzanak ki speciális támogatást az EIDHR-en belül a vállalati társadalmi felelősségvállalás és az emberi jogok témakörben való képzés és általános kapacitásépítés érdekében, a civil társadalmi szervezetek, a nemzeti emberi jogi intézmények, az emberi jogi jogvédők, a szakszervezetek és egyéb emberi jogi szervezetek számára;

47. üdvözli, hogy az üzleti élet egyes képviselői az ENSZ Rio+20 csúcstalálkozóját arra használták fel, hogy síkra szálljanak a vállalati felelősségvállalással kapcsolatos új globális megállapodásnak az ENSZ rendszerbe történő felvétele mellett; úgy véli, hogy jóllehet egy ilyen megállapodásra valószínűleg csak évek múltán kerülhet sor, az EU-nak építő módon kell bekapcsolódnia a vitába; úgy véli ugyanakkor, hogy ezek a viták nem vonhatják el az üzleti élet és a kormány döntéshozóit attól, hogy sürgős jelleggel intézkedéseket tegyenek a vállalati társadalmi felelősségvállalás meglévő eszközeinek végrehajtása érdekében; felhívja a figyelmet arra, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás globális kormányzásának új formáit különböző modellek szerint, valamint az ENSZ rendszerén keresztül lehet érvényesíteni, például az OECD iránymutatásainak népszerűsítése révén a nem-tagok körében, vagy a hasonló gondolkodású kormányoktól származó önálló kezdeményezéseken keresztül; kéri az EU-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és törekedjenek érvényre juttatni egyedi javaslatokat a konkrét és ellenőrizhető üzleti hozzájárulás tekintetében, amelyről az ENSZ által javasolt, 2015 utáni időszakra vonatkozó, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos célkitűzések részeként kell magállapodni;

A vállalati társadalmi felelősségvállalást támogató állami politikák

48. támogatja a több érdekelt felet bevonó fórum 2004 júniusában készült első jelentésében kifejtett nézetet, amely szerint az állami hatóságok – közvetítő és ösztönző szerepet töltve be – jelentősen hozzájárulhatnak a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításához, nem utolsósorban a közbeszerzésekben, és kéri a tagállamokat, hogy a magasszintű csoporton és egyéb csatornákon keresztül adjanak nagyobb nyomatókat ezeknek az erőfeszítéseknek;

49. kéri, hogy ahol az EU vagy a tagállamok üzleti vállalkozások partnerei (pl. közbeszerzés, állami vállalatok, közös vállalkozások, exporthitel-garanciák, harmadik országokban végrehajtott nagyszabású projektek), az OECD és az ENSZ iránymutatásai és alapelvei jelentsenek prioritást, és ezt egyes záradékok is tükrözzék, továbbá járjon következményekkel, ha a vállalatok nyilvánvalóan megsértik a szociális, ökológiai és emberi jogi normákat;

50. kitart a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keretrendszer fontossága mellett, és úgy véli, hogy ennek három pillérét, az államnak az emberi jogok megsértésével szembeni védelemre vonatkozó felelősségét, a vállalatoknak az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó felelősségét és a jogorvoslatihoz való hatékonyabb hozzáférést az azok megvalósítását lehetővé tevő megfelelő intézkedésekkel kell támogatni;

2013. február 6., szerda

51. hangsúlyozza, hogy a vállalatok, azok leányvállalatai és alvállalkozói a nemzetközi kereskedelmi súlyuknál fogva alapvető szerepet játszanak a szociális és munkaügyi normák támogatása és terjesztése terén az egész világon; elismeri, hogy a külföldön működő európai uniós vállalkozásokkal szembeni sérelmek helyszínen történő megoldása gyakran hatékonyabbnak bizonyul; elismerését fejezi ki annak kapcsán, hogy az OECD nemzeti kapcsolattartó pontjai az államokban elérhető olyan nem jogi mechanizmusok, amelyek közvetíthetnek számos üzleti és emberi jogi vitában; azonban fokozott erőfeszítésekre szólítja fel a vállalatokat a panaszkezelési mechanizmusoknak az ENSZ-alapelvekben felsorolt hatékonysági kritériumoknak megfelelő kidolgozása terén, valamint hogy keressék a nemzetközileg elismert alapelvek és iránymutatások által biztosított további mértékadó útmutatásokat, különös tekintettel az OECD nemrégiben frissített, multinacionális vállalkozásoknak szóló iránymutatásaira, az ENSZ Globális Megállapodásának tíz alapelveire, a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabványra és az ILO által kiadott, a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatra;

52. hatékonyabb átláthatósági és elszámoltathatósági normák kidolgozására hív fel az EU technológiai vállalatai számára az emberi jogok megsértésére vagy az EU biztonsági érdekeivel ellenkező fellépésre alkalmas technológiák exportja vonatkozásában;

53. a „tudd, hogy kik a végfelhasználók” alapelv alkalmazására szólít fel a fokozott ellenőrzés, illetve annak biztosítása érdekében, hogy megelőzzék az emberi jogok megsértését a termelési folyamat vagy a piaci forgalom korábbi vagy későbbi szakaszában;

54. úgy véli, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kellene a vállalatok elszámoltathatóságáról olyan elvek és proaktív politikák elfogadása tekintetében, amelyek célja a hátrányos megkülönböztetés felszámolása, a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a mindenkit megillető alapvető jogok tiszteletben tartása;

55. a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos többoldalú megközelítésre tekintettel felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra a megfigyelői jelenlét szélesítésének lehetőségét a magas szintű csoport két évente összehívott ülésein, a megfigyelők közé delegálva az Európai Parlament adott kérdéssel foglalkozó bizottságainak két előadóját, az ENSZ környezetvédelmi programjának képviselőit, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet képviselőit, valamint az európai üzleti élet, szakszervezetek és civil társadalom egy-egy kijelölt, a többoldalú fórum egyeztető bizottsága által jóváhagyott képviselőjét;

56. elismeri a laekeni nyilatkozatban 2001-ben hangsúlyozott szükségszerűséget, hogy az EU intézményeinek közelebb kell kerülniük az Unió polgáraihoz; támogatja ezért a szolidaritásra vonatkozó javaslat hivatalos megfontolását az uniós intézmények intézményközi humán erőforrás-programja keretében, megkönnyítendő az intézményekben dolgozó személyzet és gyakornokok számára a közösségi felelősségvállalást jótékony humanitárius és pozitív szociális tevékenységekben való részvétel révén, mind a személyzeti továbbképzés, mind pedig önkéntesi tevékenységük részeként; kiemeli, hogy a javasolt program egyrészt költséget takarít meg és jelentős hozzáadott értéket teremt, másrészt hozzájárul az uniós szakpolitikák és programok előmozdításához és végrehajtásához; nyomatékosan kér minden tagállamot, hogy a munkahelyi önkéntességet építse be nemzeti cselekvési tervébe; kéri, hogy az Európai Önkéntes Központ (CEV) révén jöjjön létre platform az Európa minden részéből érkező civil társadalmi szervezetek bevonásával annak érdekében, hogy az üzleti világ szereplőit meg lehessen nyerni e célnak;

57. felszólítja a vállalatokat, hogy ösztönözzék alkalmazottaik nemzetközi önkéntes tevékenységét annak érdekében, hogy megkönnyítsék a köz- és magánszféra közötti szinergiát a fejlesztési együttműködésben; felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőbeli Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest révén támogassa a vállalatok ezirányú kezdeményezéseit;

58. úgy véli, hogy a tagállamoknak ösztönözniük kell a vállalkozásokat politikák kidolgozására és intézkedések foganatosítására alkalmazottaik magánélete és családi élete tiszteletben tartásának szükségessége tekintetében; úgy véli, e politikáknak és intézkedéseknek összhangban kellene állniuk az egyenlőség elvével, és a tárgyalásokat ki kellene terjeszteni a munkaidő hosszára és szervezésére, a fizetési besorolásokra, bizonyos gyakorlati könnyítéseket téve lehetővé a dolgozók számára, továbbá a rugalmas munkakörülményekre, ideértve a munkavállalói szerződések természetét és a munkától való tartós távollét lehetőségének rendelkezésre bocsátását is;

59. elismeri, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó számos kezdeményezés esetében a gazdasági értékelés és az általános jellemzők tekintetében a szociális mutatók a környezetvédelmi mutatók mögött állnak; a szociális közbeszerzésre vonatkozó kézikönyv ellenére úgy véli, hogy az Európai Unió túlságosan korlátozta magát e téren; kéri a „szociális tőkét értékelő” tanulmány elkészítését, amely széleskörű, Európa által vezetett vitát indít a fenntartható üzleti irányítás szociális hatásainak jobb integrálásáról; támogatja a szociális mutatók kidolgozására, a szociális minősítő intézetek létrehozására és a szociális ellenőrzési gyakorlatok bevezetésére irányuló, egyes tagállamokban és üzleti ágazatokban indított kísérleti projektek finanszírozását;

2013. február 6., szerda

60. üdvözli azon szerep elismerését, amelyet a közbeszerzés játszhat a gyakorlatban a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításában, ideértve a továbbképzés lehetőségének biztosítását, az egyenlőséget, a tisztességes kereskedelmet, valamint a hátrányos helyzetű és fogyatékkal élő munkavállalók társadalmi beilleszkedését annak érdekében, hogy ösztönzőt jelentsen az üzleti élet számára társadalmi felelősségvállalásuk fokozására; úgy véli azonban, továbbra sem világos, hogy az EU közbeszerzései szabályának egymást követő módosításai ténylegesen mennyire jelennek meg a közhatóságok által alkalmazott gyakorlatokban, és hogy milyen általános hatást sikerült elérni az üzleti élet környezetvédelmi és szociális teljesítményének javításával, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalás ösztönzésével; további kutatásra és hatásértékelésre hív fel, amely világos ajánlásokhoz vezet abban a tekintetben, hogy miként kellene könnyen érthető ösztönzőket biztosítani az üzleti élet számára; kéri ennek érdekében olyan elemzés elkészítését is, amelynek tárgya a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó záradékok alapján történő üzleti építkezés egyre növekvő gyakorlata a saját magánbeszerzések terén – az üzleti szereplők egymással kötött szerződéseiben –, és felhív a megfelelő gyakorlatok azonosítására e tekintetben;

61. támogatja az információs és kommunikációs technológiák és a szociális média felhasználását az olyan szereplők ösztönzésére, akik általában érdeklődnek a többoldalú konzultációkban való aktívabb részvétel iránt;

62. elismeréssel szól arról, hogy számos tagállam – számos országban több érdekelt fél platformjával konzultálva – jelentős erőfeszítéseket tett a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek kidolgozása és végrehajtása érdekében; aggodalmának ad hangot ugyanakkor amiatt, hogy sok különféle állami politikai intézkedés egyelőre még nem érzetett jelentős hatást a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdítása terén; kéri ezért, hogy fokozzák az eupai szintű kutatást és az értékelést a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos állami politikai intézkedések tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy felelősségteljes munkaadóként saját példájával járjon élen, jelentést téve közzé társadalmi felelősségvállalásáról a Globális Jelentés Kezdeményezésének közszférára vonatkozó kiegészítésével összhangban, a Bizottság alkalmazottjainak fizetett szabadságot kínálva önkéntességi kezdeményezések megvalósításához, és a nyugdíjalap-beruházások felhasználásának etikai kritériumok alapján történő felülvizsgálata révén;

63. kéri, hogy 2013-ban, a polgárság európai évében a polgári érzület üzleti életben való érvényesítése legyen önálló kezdeményezés, a vállalkozók és az üzletemberek kapjanak felkérést a vállalati társadalmi felelősségvállalás meglévő kezdeményezéseiben való szerepvállalásra tagállami és uniós szinten egyaránt, a „jó vállalkozó polgár” fogalmának előmozdítása és továbbfejlesztése érdekében;

64. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy az új odaítélési rendszert az e téren követett meglévő gyakorlatokra építi majd; úgy véli, hogy az odaítélés ösztönzést jelenthet a vállalati társadalmi felelősségvállalás szempontjából, de csak akkor, ha a szerződés elnyerői ténylegesen a legjobb gyakorlatokat képviselik az adott nemzeti, európai vagy globális szinten; kéri a Bizottságot, hogy állítson fel független szakértői csoportot ennek értékelésére és a rendszer „ellenőrzésére” a következő években és a későbbiekben is folyamatosan; kéri, hogy az odaítéléssel kapcsolatos hirdetések tükrözzék a kihívások tényleges összetettségét, és hasznos tanulságot szolgáltassanak minden társaság – ne csak a nyertes – számára;

65. alapvetőnek tartja, hogy a Bizottság az életciklus alatti költségek alapján a lehető legrövidebb időn belül fejlessze ki az általa kilátásba helyezett közös módszereket a környezetvédelmi telejsítmény tekintetében; az ilyen módszerek hasznosnak bizonyulhatnak mind a társaságra vonatkozó információk átláthatósága, mind pedig társaság környezetvédelmi teljesítményének a hatóságok által elvégzett értékelése szempontjából;

66. kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa meg azon erőfeszítéseit, amelyek célja, hogy munkaprogramjában új javaslatokat terjesszen elő a vállalati társadalmi felelősségvállalás nemzetközi szabványai tekintetében fennálló irányítási fogyatékoságok orvoslása tekintetében, amint azt a megrendelésre készült „edinburghi tanulmány” ajánlotta;

67. kéri a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a vállalati társadalmi felelősségvállalást előmozdító politikák hatékonyságának javítása érdekében, beruházási politikai ösztönzők formájában jutalmazva meg például a felelősségteljes vállalati magatartást tanúsító vállalatokat, valamint hozzáférést adva a közbeszerzésekhez;

68. elismeréssel szól a Bizottság azon tervéről, hogy előmozdítja a kezdeményezéseket a felelősségteljes termelés és fogyasztás terén; úgy véli, hogy az EU építhet a vállalati társadalmi felelősségvállalás terén szerzett azon tapasztalatokra, amelyek a vállalatoknál megvalósított specifikus képzések és kapacitásépítés során halmozódtak fel; úgy véli, hogy az átláthatóságra vonatkozó tervezett kezdeményezés az etikus fogyasztói mozgalom erőteljes mozgatórugója lehet; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, vizsgálják meg annak megvalósíthatóságát és kívánatosságát, hogy európai szociális címkét dolgozzanak ki a vállalati társadalmi felelősségvállalásban részt vevő valamennyi társaság számára annak érdekében, hogy erőfeszítéseik láthatók legyenek a fogyasztók és a beruházók számára, továbbá hogy a meglévő címkézési kezdeményezésekre építve továbbra is támogassák az alulról jövő kezdeményezéseket a Nemzetközi Szociális és Környezeti Akkreditációs és Címkézési Szövetség égisze alatt; javasolja, hogy az ilyen európai címkével rendelkező társaságokat rendszeresen ellenőrizzék a címke kapcsán meghatározott, a szociális vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó rendelkezések tiszteletben tartása tekintetében;

2013. február 6., szerda

A társadalmilag felelősségteljes beruházás összekapcsolása a nyilvánosságra hozattal

69. megjegyzi, hogy a társadalmilag és a fenntarthatóság szempontjából is felelősségteljes beruházási piac motorja továbbra is az intézményi beruházói kereslet, de az elsődleges figyelmet a továbbiakban már nem a környezetvédelmi vonatkozásokra kell fordítani; megjegyzi erre tekintettel, hogy a beruházók és a fogyasztók tájékoztatása a vállalati társadalmi felelősségvállalás kulcsfontosságú mozgatórugója, amit könnyen alkalmazható és mérhető szociális és környezetvédelmi elvekre kell alapozni üdvözl, hogy a Bizottság lépéseket tett annak érdekében, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás kérdését a beruházók közösségével együtt kezelje; kéri, hogy ez a törekvés határozottan épüljön a felelősségteljes befektetésre vonatkozó ENSZ-elvekre és az integrált beszámolás elvére;

70. megjegyzi, hogy a hosszú távú befektetők kedvezményezettjei, például a nyugdíjalapok érdekeltek a fenntartható megtérülésben és a felelősségteljes vállalati magatartásban; fontosnak tartja, hogy a befektetési intézmények ösztönzői ténylegesen igazodjanak a kedvezményezettek érdekeihez, és ne csupán ezen érdekek szűk értelmezésére korlátozódjanak, egyedül a rövid távú megtérülésre összpontosítva; támogatja az e célt szolgáló jogi keret létrehozását; üdvözl, hogy a Bizottság javaslatokat dolgoz ki a hosszú távú beruházásra és az e kérdések kezelését segítő vállalatirányításra vonatkozóan;

71. támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy javaslatot terjesszen elő a vállalatok „nem pénzügyi információinak közzétételéről”; elismerően nyilatkozik arról, hogy ez a javaslat egy széles körű nyilvános konzultáción és az érdekelt felek részvételével tartott munkaértekezlet-sorozaton alapul; figyelmeztet, hogy a „nem pénzügyi” kifejezés használatának nem szabad elrejtene a társadalmi, környezetvédelmi és emberi jogi hatások vállalatokra gyakorolt nagyon is valós pénzügyi következményeit; úgy véli, a javaslat lehetővé teszi az EU számára, hogy ösztönözze az európai vállalatokat az üzleti vállalkozásokra és az emberi jogokra vonatkozó ENSZ-alapelvek és az ENSZ Globális Megállapodás alkalmazására, és ezeket össze kell hangolni az integrált beszámolással, amelynek kidolgozását jelenleg végzi a nemzetközi integrált beszámolással foglalkozó bizottság (IIRC); hangsúlyozza ugyanakkor, hogy olyan megoldásokra van szükség, amelyek rugalmasak, nem járnak túlzott adminisztratív terhekkel és kiadásokkal;

72. megjegyzi, hogy a vállalkozói magatartás hitelességének növelése érdekében a szociális tárgyban tett beszámolót független testület ellenőrzése alá kellene vetni;

A vállalati társadalmi felelősségvállalás további előmozdítása

73. támogatja, hogy folyamatos vezető szerepet kell adni a több érdekelt felet bevonó fórum számára a Bizottság közleményében szereplő javaslatok megvalósításának támogatása tekintetében; rámutat, hogy ha a vállalati társadalmi felelősségvállalás jobban igazodna a kis- és középvállalkozásokhoz, akkor szélesebb körben elterjedhetne Európa minden részén; felhív minden érintett szereplőt, hogy rugalmas, nyílt és konszenzusra törekvő megközelítést követve, a vállalati társadalmi felelősségvállalás igazi szellemében vegyen részt a fórum munkájában;

74. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a szakszervezeti jogok és szabadságok, valamint a munkavállalók demokratikusan megválasztott érdekképviselői testületei a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó valamennyi stratégia középpontjában állnak; elismeréssel szól az ágazati és ágazatközi párbeszéd struktúráinak jelenlegi uniós keretéről, továbbá konzultációra szólít fel a képviselői szervekkel, köztük a szakszervezetekkel, illetve kéri teljes körű és tevékeny bevonásukat – a munkáltatókkal valódi partnerségben együttműködve – a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával összefüggő folyamatok és struktúrák kifejlesztésébe, működtetésébe és ellenőrzésébe; felhívja a Bizottságot, hogy a szakszervezetek és a személyi állomány képviselőit, e fontos szereplőket az üzleti és egyéb felek mellett kezelje partnerekként a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos kérdésekben folytatott párbeszéd során; véleménye szerint a szociális partnerek jelentős szerepet játszhatnak a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításában, ami hozzájárul a társadalmi párbeszédhez és megkönnyíti azt;

75. kéri, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos politikák foglaljanak magukba egyedi intézkedéseket a feketelistázás, valamint bizonyos személyek foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek – gyakran szakszervezeti tagsággal, illetve egészség- vagy biztonságiügyi képviselői szerepvállalással összefüggő – megtagadása törvénytelen gyakorlatainak felszámolására is;

76. ragaszkodik ahhoz, hogy zárjanak ki az uniós támogatások igénybe vétele és az uniós pályázati felhívásokra való jelentkezés, illetve a nemzeti vagy közhatósági szintű közbeszerzési szerződésekben való részvétel lehetőségéből minden olyan vállalatot, amelyről bebizonyosodott, hogy a munkavállalókról feketelistát vezet, vagy hogy megsértette az emberi jogokat és a munkaügyi normákat;

77. megjegyzi, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit nemcsak a fő vállalatnak vagy szerződő félnek kell tiszteletben tartania, hanem az általa bevont összes alvállalkozónak vagy ellátási láncnak is, legyen az áruellátó, munkaerő-közvetítő vagy szolgáltató, és akár az EU-ban, akár harmadik országban van a székhelye, gondoskodva ezáltal a tisztességes feltételeken és rendezett munkakörülményeken alapuló, illetve szakszervezeti jogokat és szabadságokat garantáló egyenlő versenyfeltételekről;

2013. február 6., szerda

78. egyetért a sértettek jogaira vonatkozó minimumszabályokat tartalmazó bizottsági irányelvvel, és kéri, hogy az érintett ágazatokban (utazás, biztosítás, vendéglátás, távközlés) működő vállalatok vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikái foglaljanak magukban olyan proaktív és gyakorlati stratégiákat és struktúrákat, amelyek a sértettek és családjaik válsághelyzet során történő támogatására szolgálnak, és hogy a vállalatok vezessenek be célzott politikákat a munkahelyi vagy egyéb sérelem áldozatává váló munkavállalók támogatása érdekében;

79. egyetért azzal, hogy differenciálatlan „egyenmegoldás” nem alkalmazható a vállalati társadalmi felelősségvállalás esetében, azonban elismeri, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos különféle kezdeményezések rohamos terjedése felesleges költségeket generálhat, akadályozhatja az elv végrehajtását, és alááshatja a bizalmat és a méltányosságot annak ellenére, hogy egyszersmind az ilyen jellegű politikák iránti figyelem növekedését is mutatja; úgy véli, megfelelő rugalmasságot kell biztosítani a vállalati társadalmi felelősségvállalására vonatkozó iránymutatások végrehajtásakor annak érdekében, hogy igazodni lehessen az egyes tagállamok és régiók egyedi követelményeihez, különösen a kkv-k kapacitásai tekintetében; üdvözlí ugyanakkor, hogy a Bizottság az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal karöltve aktívan együttműködik más nemzetközi testületekkel annak érdekében, hogy megvalósuljon a vállalati társadalmi felelősségvállalási kezdeményezések alapvető „konvergenciájára” irányuló hosszú távú célkitűzés, almozdítsák a vállalati társadalmi felelősségvállalási tekintetben követett jó vállalati gyakorlatok cseréjét, valamint elmélyítsék az ISO 26000 nemzetközi szabvány iránymutatásait, biztosítva a vállalati társadalmi felelősségvállalás egységes általános, koherens és átlátható meghatározását; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy járuljon hozzá hatékonyan az EU-tagállamok politikáikhoz nyújtott útmutatáshoz és azok összehangolásához, ezáltal a lehető legkisebbre csökkentve annak kockázatát, hogy a több tagállamban tevékenységet folytató üzleti szereplőknek az egymástól eltérő rendelkezések miatt többletköltségei keletkeznek;

80. úgy véli, hogy az a felfogás, amely szerint a vállalati társadalmi felelősségvállalás az üzleti élet által csak gazdaságilag kedvező időszakban támogatott „luxustermék”, végérvényesen a múlté, mivel az üzleti élet elkötelezettsége a felelősségvállalás terén folyamatos és magas szintű; úgy véli, hogy a fent említett felfogás régimódi feltételezés volt, amely nem ismerte fel sem a jó hírnév, sem a külső kockázat jelentőségét a korszerű üzleti vállalkozások megtérülése szempontjából; kér minden európai döntéshozót, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalást minden szinten építsék be a gazdaságpolitikába, többek között az „Europe 2020” stratégia keretei között is megerősítve azt;

81. hangsúlyozza, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak a teljes ellátási láncra érvényesnek kell lennie, ideértve az alvállalkozói szerződések valamennyi szintjét, továbbá az áruellátás, a munkavégzés vagy a szolgáltatásnyújtás terén egyaránt olyan rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek a védelmet kiterjesztik a migráns munkavállalókra, az ügynökségek alkalmazottaira és a kihelyezett dolgozókra, valamint igazságos fizetést és megfelelő munkakörülményeket kell biztosítani és garantálnia kell a szakszervezeti jogokat és szabadságokat; véleménye szerint az ellátási lánc felelősségteljes igazgatásának fogalmát a vállalati társadalmi felelősségvállalás megvalósítására alkalmas eszközzé kell fejleszteni;

82. őszintén elismeri egyes üzleti iskolák a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításában betöltött szerepét, de megjegyzi, hogy ezek vannak kisebbségben; kéri a magas szintű csoportot és a tagállamokat, hogy a Bizottsággal, és szükség esetén egyetemekkel együttműködve egyengessék az utat ahhoz, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás, a felelős vállalatvezetés és a felelős polgári magatartás kérdése hangsúlyos pontként szerepeljen a menedzsmentoktatásban és a vállalatvezetők szakmai képzésében annak érdekében, hogy később mindez kulcsfontosságú tényezővé váljon a stratégiai vállalatirányításban és fokozza a fenntartható fogyasztásra irányuló figyelmet; úgy véli, ez kiterjedhetne arra is, hogy a gyermekeket is bevonják a fiatalok vállalkozói szerepvállalását célzó rendszerekbe; kéri a Bizottságot, hogy az EU „Egész életen át tartó tanulás” valamint a „Cselekvő ifjúság” cselekvési programok keretében biztosítson további pénzügyi támogatást a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos oktatási és képzési projektekhez;

83. megismétli, hogy a tisztességes és egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében a vállalati társadalmi felelősségvállalást valamennyi vállalatra alkalmazni kell; rámutat azonban, hogy a nyersanyag-termelő iparágak fejlődő országokban alkalmazott működési módszerei miatt túl kell lépni az önkéntességi megközelítésen; hangsúlyozza jó példaként a nigériai olajipari beruházást, ahol korlátozásokat vezettek be arra az esetre, ha a társaságok nem tesznek a vállalati társadalmi felelősségvállalás körébe tartozó kezdeményezéseket fenntartható üzleti gyakorlatok létrehozására, illetve nem járulnak hozzá a fogadó állam fejlődéséhez; határozottan támogatja az országonkénti jelentésre irányuló jogalkotási javaslatot, amely a korrupció elbátorlalanítása és az adókerülés megelőzése érdekében beszámolási kötelezettséget ír elő az eladások és a nyereségek, valamint az adók és a jövedelem tekintetében; kéri továbbá a fejlődő országokban működő európai nyersanyag-kitermelő iparágakat, hogy mutassanak példát a társadalmi felelősségvállalás és a tisztességes munka előmozdítása terén;

84. arra szólít fel, hogy uniós szinten dolgozzanak ki az emberi jog és az ellátási lánc terén a kellő gondosságra vonatkozó standardokat, amelyek megfelelnek többek között az OECD által a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási láncára vonatkozó, a kellő gondosságról szóló útmutatásokban foglalt előírásoknak, és amelyek egyéb kérdések mellett foglalkoznak az olyan potenciálisan magas emberi jogi hatásokkal és kockázati területekkel, mint a globális és helyi ellátási láncok, a konfliktusövezetekből származó ásványkincsek, a kiszervezés, a földek elvétele és az olyan régiók, ahol a munkajog és a munkavállalók védelme nem

2013. február 6., szerda

kielégítő és ahol a környezetre és az egészségre veszélyes termékeket állítanak elő; üdvözli az EU által már kialakított programokat, nevezetesen az erdészeti jogszabályok végrehajtása, erdészeti irányítás és erdészeti termékek kereskedelme (FLEGT) programot az erdészet területén, és támogatja az olyan magánkezdemenyezéseket, mint a bányászati ágazat átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI);

85. kéri a Bizottságot, hogy tegyen további kezdeményezéseket a vállalati társadalmi felelősségvállalás potenciális lehetőségeinek kiaknázása és gyarapítása céljával az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések kezelése terén (összekapcsolva ezt a forrás- és energiahatékonysággal), például a társaságok nyersanyag-beszerzési eljárásaiban;

86. hangsúlyozza, hogy a szociális és környezetvédelmi szabályozás és az ehhez járó jótékony ellenőrzési rendszerek bevezetéséhez harmadik országok számára nyújtott uniós támogatásnak ki kell egészítenie az európai üzleti élet társadalmi felelősségvállalásának világszerte történő előmozdítását;

87. javasolja, hogy a tagállamok kormányai szólítsák fel az EBB-t, hogy műveleteibe illesszen be a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó záradékot;

88. felszólítja a Bizottságot, hogy sokoldalú fórumokon népszerűsítse a vállalati társadalmi felelősségvállalást azáltal, hogy támogatja a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) és más, a vállalati társadalmi felelősségvállalás ügyével foglalkozó sokoldalú fórumok, mint például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) fokozott együttműködését;

89. felszólít az EU és a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat aláíró harmadik országok közötti jogi együttműködés rendszerének felállítására annak érdekében, hogy ha a multinacionális cégek vagy közvetlen leányvállalataik megsértik a szociális ügyekre vagy a környezetvédelemre vonatkozó jogszabályokat, illetve ha a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos kezdeményezéseket nem tartják tiszteletben, az áldozatok számára tényleges hozzáférést biztosítsanak az igazságszolgáltatáshoz a jogsértés helyszíne szerinti országban, valamint támogassák a vállalatok általi jogsértések megbüntetését célzó nemzetközi jogi eljárás létrehozását;

90. kéri, hogy lehetőség szerint már a kutatási és kidolgozási fázis idején mérjék fel az új technológiáknak az emberi jogokra nézve gyakorolt hatásait, és kéri, hogy az ilyen felmérések tartalmazzanak többek között forgatókönyv-elemzést és fontolják meg az „emberi jogokra figyelő tervezés” standardjainak meghatározását;

91. megjegyzi, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás olyan mechanizmus, amelynek segítségével a munkáltatók támogathatják a fejlődő országokban a munkavállalóikat és a helyi közösségeket, illetve, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás és a munkaügyi standardok tiszteletben tartása az ilyen országok számára előnyössé teheti a további nemzetközi kereskedelmet, és hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás biztosíthatja a nyereség méltányos módon való elosztását a fenntartható gazdasági és szociális jólét megteremtése, valamint még több ember szegénységből való kiemelése érdekében, különösen pénzügyi válság idején;

92. ösztönzi az EU-t, hogy aktív szerepet játszva növelje a tudatosságot azzal kapcsolatban, hogy a vállalatok hogyan segíthetik a társadalmat a kultúra, az oktatás, a sport és az ifjúság területén a vállalati társadalmi felelősségvállalás révén;

93. ösztönzi a médiatársaságokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó politikájukba illesszék bele az átlátható újságírói normákat, többek között az információforrás védelmének biztosítását és a bejelentők jogainak védelmét;

94. kéri a Bizottságot, hogy óvja meg a már létrehozott és jól működő vállalati társadalmi felelősségvállalási kezdeményezéseket egy olyan teszt bevezetésével, amelynek rendeltetése a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos jövőbeli jogalkotási és közigazgatási kezdeményezések hatásainak értékelése, és az ebből fakadó mérvadó eredményeket vegye tekintetbe a javaslatok kialakításakor;

95. a fenntarthatóság szempontjára tekintettel üdvözli a piaci szereplőkkel szemben támasztott kötelezettségeket, és kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze és értékelje a vállalati társadalmi felelősségvállalási kezdeményezéseket.

o

o o

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

2013. február 7., csütörtök

P7_TA(2013)0052

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: 2013. évi éves növekedési jelentés**Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: 2013. évi növekedési jelentés (2012/2256(INI))**

(2016/C 024/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére, és különösen annak 9. és 151. cikkére, valamint 153. cikke (1) bekezdésének e) pontjára,
 - tekintettel a 2012. június 28–29-i Európai Tanács következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak a 121. cikke (2) bekezdésével együtt értelmezett 136. cikkére,
 - tekintettel a 2013. évi éves növekedési jelentésről szóló 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0750),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0032/2013),
- A. mivel az euróövezet egésze recessziót él át a túlzott mértékű államadósság okozta és a pénzügyi válság következtében;
- B. mivel a foglalkoztatottságra vonatkozó hivatalos statisztikák tanúsága szerint a válság katasztrofális következményekkel járt az európaiak millióinak életére nézve: az Unión belül 2008 óta több mint nyolcmillióan veszítették el az állásukat; jelenleg több mint 25 millió európainak nincs munkája, akik közül majdnem 11 millióan egy évnél hosszabb ideje munkanélküliek; a munkanélküliség problémája jelenleg majdnem tízmillió fiatalt érint; csak az elmúlt évben kétfélmillióan veszítették el a munkájukat;
- C. mivel számos tagállamban a munkaerő-piaci szabályozás merevsége nem teszi lehetővé a jelenlegi válsághoz hasonló sokkokkal szembeni hatékony ellenállást; mivel a jelenlegi munkaerő-piaci jogszabályok aránytalanul védik a bennfenteseket és hátrányosan érintik a fiatalok munkaerő-piaci beilleszkedését;
- D. mivel a munkanélküliségi ráták tagállamok közötti egyenlőtlensége drámaian nőtt;
- E. mivel emlékeznünk kell arra, hogy 2007-ben, a válság kezdetén az euróövezetben jellemző átlagos államháztartási hiány csupán 0,7 % volt;
- F. mivel emlékeznünk kell arra, hogy 2007-ben, a válság kezdetén azok az országok, amelyek most a legsúlyosabb nehézségekkel küzdenek, túlzott hiányt halmoztak fel a folyó fizetési mérleg tekintetében;
- G. mivel az euróövezetben jellemző átlagos államháztartási hiány 2009-ben tetőzött (6,3 %), és azóta ez a tendencia megfordult: az átlagos államháztartási hiány 6,2 % volt 2010-ben, 4,1 % 2011-ben és tovább csökkent 2012 első két negyedévében;
- H. mivel a legtöbb tagállam túlzott adósságát és költségvetési hiányát orvosló minden fenntartható megoldásnak előfeltétele a növekedésnek kedvező konszolidációs intézkedések iránti szavahihető elkötelezettség;

2013. február 7., csütörtök

- I. mivel a válság alátámasztja azt, hogy kulcsfontosságú elindítani vagy befejezni a kiegyensúlyozott, differenciált és a fenntartható növekedést elősegítő strukturális reformokat;
- J. mivel az egységes piac a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás egyik fő mozgatóereje Európában, és mivel a szolgáltatási irányelvek ambiciózusabb végrehajtása már önmagában további 1,8 %-os GDP-növekedést tudna biztosítani; mivel különösen a jelenlegi gazdasági körülmények között az Unió nem teheti meg, hogy egy ilyen azonnali növekedési potenciált kiaknáztatlanul hagyjon; mivel az egységes piaci rendelkezések szigorú átültetése, végrehajtása, alkalmazása és érvényesítése elengedhetetlen a még kihasználatlan és azonnali potenciálban rejlő előnyökből való részesüléshez;
- K. mivel a fenntarthatatlan adósságsszint romboló hatással van a gazdaság általános állapotára; mivel a fiskális és makroökonómiai fegyelmet és a koordinációt szigorúan be kell tartani, illetve bővíteni kell az utolsó évtizedben Európában tapasztalt általános költségvetési hiányok és hasonló adósságsszintek megelőzése érdekében, mivel azok számos tagállamban katasztrofális hatást gyakoroltak a fenntartható növekedésre, a pénzügyi stabilitásra és a foglalkoztatásra;
- L. mivel ez a megszorító költségvetési stratégia arra törekszik, hogy a közkiadások növekedését a középtávú GDP-növekedés rátája alatt tartsa;
- M. mivel Európa jövőbeni gazdasági jóléte alapvetően attól függ, hogy képes-e teljes mértékben kihasználni munkaerőforrásait, a nők és a fiatalok munkaerő-piaci részvételének növelését is beleértve;
- N. mivel a fokozatos és zökkenőmentes költségvetési konszolidáció kedvezőbb az államháztartási egyensúlytalanságok túl gyors és hirtelen visszaszorítására törekvő stratégiánál, de néhány tagállam gazdasági helyzete nem hagy alternatívát a piaci hozzáférés visszaszerzésére és az újbóli beruházások ösztönzésére;
- O. mivel a súlyosan eladósodott szegény országok mutatói jelentős különbségeket mutatnak a GMU-ban;
- P. mivel a több tagállam által is elfogadott konszolidációs intézkedések eddig soha nem látott méreteket öltöttek;
- Q. mivel az euróövezet államadósságkötvény-piacai a tagállami reform- és konszolidációs törekvések ellenére bajban vannak, ami magas felárakban és a kamatok nagyfokú volatilitásában mutatkozik meg; mivel a korábban nem tapasztalt eltérések egyik azonnali kiváltója és alapvető oka több tagállam esetében a pénzügyi piacok által a köz- és magánszféra pénzügyi helyzetének stabilitásával szemben tanúsított bizalmatlanság volt;
- R. mivel az euróövezet versenyképességének hiánya az állampapírok után fizetett kamatok közötti eltérésben tükröződik;
- S. mivel a magas állampapírkamatok bizonyos euróövezetbeli tagállamokban annak tudhatók be, hogy a strukturális reformok lefolytatásához szükséges képességük tekintetében hitelességi problémákba ütköznek;
- T. mivel az euróövezeten belül nem használták fel az euró bevezetésének első tíz évében bekövetkezett általános állampapírkamat-csökkenést a versenyképességi hátrány megszüntetésére, ami néhány tagállamban többek között tartósan magas fizetésimérleg-hiányban és gyorsan emelkedő fajlagos munkaköltségben tükröződött;
- U. mivel a jelenlegi kiigazítás könnyebb lenne bizonyos országokban politikai, gazdasági és társadalmi szempontból, ha az euró bevezetésének első tíz évében kialakult pozitív gazdasági környezetet a kiigazításra használták volna;
- V. mivel a magánszférát érintő – a reálgazdaság finanszírozásához kulcsfontosságú – hitelezés továbbra is gyenge és a magánhitelezés több tagállamban visszaszorult, az EKB által létrehozott különböző likviditási programok ellenére;

2013. február 7., csütörtök

- W. mivel a kis- és középvállalkozások (kkv-k) képezik az európai gazdaság motorját, és a tagállamoknak támogatniuk kell ezeket a rájuk nehezedő adminisztratív terhek csökkentése révén;
- X. mivel a kiigazításnak érzékelhetően hitelesnek kell lennie ahhoz, hogy újra beinduljanak a beruházási folyamatok;
- Y. mivel az adófizetők hozzájárulási képessége több tagállamban súlyos nyomás alatt áll; mivel a becslések szerint a feketegazdaság Európában az összes gazdasági tevékenység 22,1 %-át képviseli, és minden évben körülbelül egybillió euró adóbevétele kiesést eredményez; mivel az egyszerű, kiszámítható és alacsony adókat alkalmazó adórendszerek javítják az adózási fegyelmet;
- Z. mivel a 2013. évi növekedési jelentés (AGS 2013) igyekszik meghatározni a 2013-as gazdasági prioritásokat;
- AA. mivel a növekedésbarát költségvetési konszolidáció pillérét minden egyes tagállamban a növekedést ösztönző strukturális reformokkal, valamint a szolidaritás és a demokrácia pillérével összhangban kell kialakítani;
- AB. mivel az egységes piac az Unió kulcsfontosságú motorja a növekedés és a munkahelyteremtés méretgazdaságosság és nagyobb verseny révén való elősegítésében, ám a tagállamok elbizakodottságról tesznek tanúbizonyságot a belső piaci jogszabályok végrehajtása, különösen pedig a szolgáltatási irányelv végrehajtása terén;
- AC. mivel minden egyes tagállamban nemzeti egyetértésre kell találniuk a reformstratégiáknak, hogy az emberek és a különböző gazdasági szereplők megértsék őket és tartsák magukat hozzájuk, ezáltal pedig elkerülhető legyen a megosztottság, az ellenállás és a pusztán rövid távú személyes érdekeken alapuló cselekvés, ami veszélyezteti a kitűzött célok elérését;
- AD. mivel a nyitott piacok elvére és a valamennyi ágazatban érvényesülő egyenlő versenyfeltételekre épülő uniós versenypolitika a korlátok nélkül működő egységes piac alapköve;
1. üdvözlí a Bizottság által benyújtott 2013. évi éves növekedési jelentés irányvonalát; úgy véli, hogy az általában véve a 2012. évi európai szemeszternek, és konkrétan a 2012. évi növekedési jelentésnek megfelelő folytatása; különösen üdvözlí az országspecifikus stratégiák egyértelműbbé válását, ami a Bizottságnak köszönhető, mivel prioritássá tette az euróövezetbe tartozó országok fejlődését, illetve a nominális értelemben vett előrelépés helyett a strukturális előrelépést;
2. üdvözlí, hogy a 2013. évi éves növekedési jelentés elismeri, hogy a fenntartható növekedést elősegítő és zöld munkahelyekben gazdag ágazatok felé való átfogó váltásra van szükség a válságból való kilábaláshoz, hangsúlyozza, hogy a kifejezetten a jelenlegi államadóssági és pénzügyi válság leküzdését célzó megoldásokkal – nevezetesen a megfelelő strukturális reformokkal – párhuzamosan intézkedéseket kell hozni a versenyképesség hosszú távú javítása, valamint az európai gazdaság eredményes működésének biztosítása és a bizalom visszaszerzése érdekében;
3. egyetért a Bizottsággal abban, hogy növekedésbarát költségvetési konszolidációra van szükség a válságból való kilábaláshoz; emlékeztet arra, hogy a növekedés és a konszolidáció közötti kapcsolatnak kulcsfontosságú eleme a konszolidáció összetétele; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a kiadási és bevételi oldali intézkedések megfelelő kombinációja a körülményektől függ, mindazonáltal a bevétel növelésén alapuló konszolidációval szemben a kiadásalapú konszolidáció általában tartósabb és középtávon jobban előmozdítja a növekedést, rövid távon viszont inkább lassítja;
4. üdvözlí a „kettős csomag” rendelkezésének tervezetét az államháztartások minőségibb felügyelete és értékelése, illetve az állami beruházások költség-haszon értékelése tekintetében;
5. üdvözlí a „kettős csomag” tervezett rendelkezéseit, amelyek elősegítik a gazdasági párbeszédet és a nemzeti parlamentek, illetve az Európai Parlament vezette szemeszter általános ellenőrzését;
6. sajnálja, hogy a tagállamok az uniós szinten elhatározott politikákat és fellépéseket nem hajtják végre, ami megakadályozza az intézkedésekben rejlő lehetőségek teljes kibontakozását;
7. felhívja a Bizottságot, hogy legyen továbbra is óvatos politikai irányvonala tekintetében, és igazítsa ki azt az Uniószerte végrehajtott politikák kombinációja átfogó költség-haszon értékelésének függvényében, illetve a jövő évre vonatkozóan szükség esetén végezze el szakpolitikai ajánlásainak felülvizsgálatát és további egyértelműsítését, a növekedési jelentésben foglaltaknak megfelelően;

2013. február 7., csütörtök

8. sürgeti a tagállamokat, hogy a túlzott költségvetési hiányokat a Tanács által megszabott határidőre igazítsák ki, és emlékeztet rá, hogy a „hatos csomag” rugalmassági szintet is meghatározz;
9. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az eredményes és fenntartható költségvetési politikák előmozdítása érdekében erősítsék meg nemzeti költségvetési kereteiket;
10. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak költségvetési helyzetük függvényében differenciált stratégiákat kellene követniük, és ragaszkodni ahhoz, hogy a tagállamok a közkiadásaik növekedését szigorúan a középtávú GDP-növekedés rátája alatt tartsák;
11. üdvözli az egységes piac szerepének és annak elismerését, hogy szükség van a szolgáltatási ágazatban még mindig fennálló számtalan akadály felszámolására; emlékeztet rá, hogy még mindig sok a tennivaló a valóban egységes európai piac megvalósulásáig;
12. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a tagállamok helyzetét azoknak a körülményeknek a fényében, amelyekkel a felülvizsgált Növekedési és Stabilitási Paktum szerinti súlyos gazdasági visszaesés miatt szembesülni kénytelenek;
13. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy egyeztessék össze a produktív magán- és közberuházás iránti igényt és a költségvetési konszolidációra vonatkozó célkitűzéseket azáltal, hogy körültekintően értékelik a növekedést célzó beruházásokat a stabilitási és konvergenciaprogramok értékelése során, az uniós jogszabályok rendelkezéseinek teljes körű tiszteletben tartása mellett; úgy véli, hogy a növekedésbarát költségvetési konszolidáció az államháztartásokat fenntartható útra terelheti, és egyben visszaszerezheti a befektetők bizalmát;
14. ebben a vonatkozásban bizakodva várja a közkiadások minőségéről szóló bizottsági jelentést és a beruházási programok minősítéséhez az uniós kereten belül rendelkezésre álló lehetséges intézkedések hatályának felülvizsgálatát;
15. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen tegyen lépéseket annak biztosítására, hogy a költségvetési fegyelem elemeit párhuzamosan kövessék a növekedésről és munkahelyteremtésről szóló konkrét javaslatok, amelyek egyaránt ösztönzik a növekedés elemeit megerősítő magánberuházásokat, a tagállamok közötti szolidaritást és a demokratikus legitimitást, valamint az olyan szükséges strukturális reformokat, amelyek nevezetesen a fiatalok képzéseit a munkaerő-piaci igényekhez jobban igazítják és ezáltal az ifjúsági munkanélküliséget csökkentik, a munkaerő-piaci szegmentáció leküzdésére irányulnak, a nyugdíjrendszer fenntarthatóságának fejlesztését célozzák, növelik az adórendszer hatékonyságát és a szolgáltatói ágazaton belüli versenyt, segítik a hitelhez való hozzáférést, csökkentik a bürokráciát, megszüntetik a fölösleges kormányzati szinteket és küzdelmet folytatnak az adócsalás ellen; örömmel fogadja az európai szemeszteren belüli javult demokratikus legitimitást; emlékeztet arra, hogy az európai szemeszteren belül tovább kell javítani a demokratikus legitimitást;
16. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy folyamatosan és megfelelően finomítsák és javítsák tovább az országspecifikus ajánlásokat a minőség, a nemzeti sajátosságok és a megfelelés tekintetében;
17. megismétli, hogy annak érdekében, hogy megőrizték az éves növekedési jelentés és a szemeszter folyamata egészének hitelességét, a Tanácsnak indokolnia kell az éves növekedési jelentésen alapuló bizottsági ajánlások esetleges elutasítását; üdvözli a „hatos csomaggal” bevezetett, az országspecifikus ajánlásokkal kapcsolatos „kövesd vagy indokold” elvet, amelynek értelmében a Tanács nyilvánosan elszámoltatható azokért a módosításokért, amelyeket a bizottsági javaslatokhoz fűz, és véleménye szerint ezt az elvet a gyakorlatban is fokozottan érvényesíteni kell;
18. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítsák, hogy a kutatásokba, fejlesztésekbe és innovációba való befektetések nagyobb intenzitással és akadálymentesen valósuljanak meg, és az eredményeket minél hamarabb az európai köz- és magánszféra előnyére és a megnövekedett termelékenység elérésére fordítsák;
19. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az energia- és nyersanyagimporttól való függés csökkentésének érdekében, hogy ezáltal környezettudatosabb, gazdaságosabb és társadalmilag fenntarthatóbb Európa jöhessen létre;
20. felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen jussanak megállapodásra a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatban, biztosítva annak megerősített, a fenntartható növekedést elősegítő és munkahelyekben gazdag szektorokba és tevékenységekbe történő nagyon is szükséges hosszú távú beruházások forrásaként betöltött szerepét; hangsúlyozza az uniós költségvetések struktúrájának jelentőségét, amelynek ösztönöznie kell a beruházást a hozzáadott értékkel rendelkező területeken;

2013. február 7., csütörtök

21. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon átfogó megközelítést az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérését szolgáló fenntartható növekedés kérdésének megoldására, amelynek a belső piac kiteljesítését, a verseny növelését, valódi európai iparpolitikát, azaz egy erőteljes és megfelelően célzott kohéziós politikát kell magában foglalnia, valamint garanciát arra, hogy Európa minden erejét és befolyását latba veti a külkereskedelmi kapcsolataiban; felhívja a Bizottságot, hogy aknázza ki a növekedés külföldi befektetések bevonzásában és a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben rejlő minden lehetőségét, nevezetesen a transzatlanti gazdasági kapcsolat elmélyítése és kiterjesztése révén; egy ilyen ütemtervnek tartalmaznia kell a transzatlanti piac megújításával és megnyitásával, illetve a nemzetközi gazdasági rend alapvető szabályainak erősítésével kapcsolatos célokat, valamint a szabályalapú multilaterális rendszer kiterjesztését úgy, hogy az új tagokat és a gazdasági lehetőségek új területeit foglalja magába; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a tárgyalási alatt lévő szabadkereskedelmi egyezmények megkötését;

22. üdvözli az egységes piac szerepének és annak elismerését, hogy szükség van a szolgáltatási ágazatban még mindig fennálló számtalan akadály felszámolására; emlékeztet, hogy még mindig sok a tennivaló a valóban egységes európai piac megvalósulásáig; felhívja a Bizottságot, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt a belső piaci jogszabályok végrehajtásának érvényesítésére; sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a belső piaci jogszabályokat, különösen a szolgáltatási irányelvet;

23. üdvözli az éves növekedésről szóló felmérést kísérő és kiegészítő 2013. évi egységes piaci integráció helyzetéről készített első jelentést; hangsúlyozza, hogy az egységes piac kulcsfontosságú szerepet játszik az Unió versenyképességének visszaállításában, ezáltal erősítve a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő módon kezeljék az országspecifikus ajánlásokban szereplő hiányosságokat, és hogy erősítsék az egységes piaci rendelkezések végrehajtását és érvényesítését a fokozottabb gazdasági növekedés érdekében;

24. aggódik amiatt, hogy számos tagállam lemarad a termelékenység tekintetében; külön kihangsúlyozza a strukturális reformok szerepét e probléma megoldásában; kéri a Bizottságot, hogy a következő éves növekedési jelentésében számoljon be a tőke- és erőforrás-termelékenység alakulásának nyomon követéséről;

25. hangsúlyozza, hogy a nyitott piacokat jellemző elvekre és a valamennyi ágazatban érvényesülő egyenlő versenyfeltételekre épülő uniós versenypolitika erőteljes érvényesítése a sikeres belső piac alapköve, valamint a fenntartható és tudásalapú munkahelyek létesítésének előfeltétele;

26. hangsúlyozza, hogy szükség van a tagállamoknak az államháztartások fenntartására irányuló, megfelelő ütemben végrehajtott elkötelezett erőfeszítéseire, de ezek csak akkor működhetnek, ha csökkentik a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányokat; megjegyzi, hogy ezek a célkitűzések egyszerre csak az euróövezet egészének növekedésével érhetők el;

27. tudomásul veszi az új mutató hozzáadását a pénzügyi szektorra vonatkozó makrogazdasági egyensúlyhiányra vonatkozó eredménytáblához; helyteleníti, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az 1176/2011/EU rendeletben megállapított eljárást, amely szerint: „[a] Bizottságnak szorosan együtt kell működnie az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal az eredménytábla elkészítése, illetve a tagállamok makrogazdasági és -pénzügyi mutatóinak megállapítása során”, és különösen amely szerint „[a] Bizottságnak a mutatók és küszöbértékek megállapítására és kiigazítására vonatkozó tervekkel kapcsolatos javaslatokat kell előterjeszteni az Európai Parlament illetékes bizottságainak és a Tanácsnak véleménynyilvánítás céljából”;

28. emlékezteti a Bizottságot, hogy az intézményközi párbeszéd és a jó minőségű gazdasági párbeszéd kiépítése érdekében kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy a jövőben hűebben kövessék az 1176/2011/EU rendeletben megállapított eljárást;

29. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy cselekedjenek körültekintően és gyorsan annak érdekében, hogy valódi tartalommal töltsék meg és hatékonysággal ruházzák fel a 2012. június 28–29-én az Európai Tanács által elfogadott Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumot;

30. felszólít az úgynevezett „kettes csomag” gyors elfogadására;

31. tudomásul veszi a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (költségvetési paktum) hatálybalépését; úgy véli, hogy a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján és az EUSZ, illetve az EUMSZ értelmében a költségvetési paktumot mielőbb át kell ültetni másodlagos uniós jogszabályokba;

2013. február 7., csütörtök

32. üdvözli a Bizottság adócsalással és adókikerüléssel szembeni harcra vonatkozó cselekvési tervét, „a jó adóügyi kormányzásra” vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekre” és az „agresszív adótervezésre” vonatkozó ajánlásokat, amelyeket a Bizottság 2012. december 6-án elfogadott; támogatja a Bizottság és különösen az adó- és vámügyért, a csalás elleni küzdelemért, az ellenőrzésért és a statisztikákért felelős biztos által magáévá tett proaktív irányt; felhívja a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a Bizottság ajánlásait, azonnal és összehangolt módon lépjenek fel az adóparadicsomok és az agresszív adótervezés ellen, s ezáltal garantálják a költségvetési erőfeszítések tisztességebb elosztását és a tagállami bevételek növelését;

33. úgy véli, pozitív, hogy végre „valamennyi tagállam elismeri az adókikerülés és az adócsalás elleni küzdelem terén hozandó hatékony intézkedések jelentőségét a költségvetési megszorítások és a gazdasági válság idején is”, ahogy az a Gazdasági és Monetáris Ügyek Tanácsának 2012. november 13-i következtetéseiben szerepel;

34. emlékeztet, hogy a tagállamok költségvetési kereteiről szóló közös jogszabály célja annak biztosítása, hogy a tagállamok elkötelezettek maradjanak a közösen elfogadott szabályok mellett, nem pedig az, hogy előírják a tagállamok szakpolitikai választásait;

35. felhívja a Bizottságot, hogy 2013. november 4–5-től kezdődően minden év novembere elején jelenjen meg a Parlament illetékes bizottságai előtt az éves növekedési jelentés benyújtása céljából, hogy a Parlamentnek elegendő ideje legyen véleménye bemutatására a soron következő európai szemesztereken;

36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „2013. évi éves növekedési jelentés” című közleményben (COM(2012)0750) a Bizottság nem foglalkozott kellőképpen az uniós költségvetés európai szemeszter folyamatában betöltött szerepével; különösen azt sajnálja, hogy az Európai Bizottság, miközben fő prioritásokat javasolt, elmulasztott tényszerű és konkrét adatokat közölni arról, hogy az uniós költségvetés miképpen játszhat folyamatindító, katalizátor, szinergia-előmozdító és kiegészítő szerepet az e prioritások végrehajtására indított helyi, regionális és nemzeti szakpolitikák és beruházások vonatkozásában;

37. meggyőződése, hogy az uniós szintű finanszírozás megtakarítást eredményezhet valamennyi tagállami költségvetés számára, és hogy ezt hangsúlyozni kell; úgy véli, hogy az uniós költségvetés Unió-szerte alapvető szerepet játszik a növekedés előmozdításában, a munkahelyteremtés ösztönzésében és a makrogazdasági egyensúlyhiány sikeres csökkentésében, és tulajdonképpen az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében is; ismételten sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottságnak az éves növekedési jelentésről szóló közleményében nem sikerült kezelnie ezt a kérdést;

38. elismeri a Bizottság azon értékelését, hogy az állami és magánszereplők által felhalmozott adósságszint korlátozza a tagállamokban az új tevékenységek és beruházások lehetőségét; mindazonáltal felhívja a tagállamokat, hogy ne tekintsék az uniós költségvetéshez való saját nemzeti GNI-hozzájárulásukat a konszolidációs erőfeszítéseiktől függően kiigazítható változónak, illetve a legmagasabb szinteken tett politikai kötelezettségvállalásaik ellenére ne törekedjenek az uniós költségvetés növekedésfokozó kiadásai nagyságrendjének mesterséges csökkentésére; teljes mértékben tudatában van azonban az államháztartások rövid távú konszolidálásának igénye és az egyes tagállamok GNI-alapú hozzájárulásának az uniós költségvetés kifizetési szintjeinek emelkedése által előidézett növekedése közötti gazdasági feszültségnek; ezért újfent megerősíti határozott felhívásait az uniós költségvetés finanszírozásának reformjára – amelyről a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret tárgyalásainak keretében kell megállapodni –, amelynek során a tagállami GNI-alapú hozzájárulásokat 2020-ra az uniós költségvetés 40 %-ára kell csökkenteni, ezzel hozzájárulva a tagállami konszolidációs erőfeszítésekhez ⁽¹⁾;

39. emlékeztet arra, hogy az európai költségvetés elsődlegesen beruházási költségvetés, melynek teljes összegéből 94 %-ot fektetnek be a tagállamokban;

40. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson friss információkat a tagállamok arra irányuló jelenlegi erőfeszítéseiről, hogy átprogramozzák és felgyorsítsák az uniós strukturális és kohéziós alapok felhasználását a növekedés és a társadalmi kohézió támogatása érdekében, nevezetesen a kkv-k vonatkozásában és a fiatalok munkanélküliség elleni küzdelem érdekében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0245.

2013. február 7., csütörtök

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0053

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2013. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről: a 2013. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai (2012/2257(INI))

(2016/C 024/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 151. és 153. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 145., 148. és 152. cikkére, valamint 153. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 28. cikkére,
- tekintettel a 2013. évi éves növekedési jelentésről szóló 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0750) és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz mellékelt tervezetére,
- tekintettel a 2012. évi éves növekedési jelentésről szóló 2011. november 23-i bizottsági közleményre (COM(2011) 0815) és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz mellékelt tervezetére,
- tekintettel a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről: a 2012. évi prioritások végrehajtásáról szóló 2012. október 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről szóló 2011. december 1-jei állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások – az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című tanácsi határozatra irányuló javaslatról ⁽³⁾ szóló 2010. szeptember 8-i álláspontjára,
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló 2010. október 21-i 2010/707/EU tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0408.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0542.

⁽³⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 116. o.

⁽⁴⁾ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel az „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című 2012. április 18-i bizottsági közleményre (COM(2012) 0173),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett O-000120/2012. számú, szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint az e tárgyhoz kapcsolódó, a munkahelyteremtő fellendülés felé vezető útról szóló 2012. június 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz” című 2010. november 23-i európai bizottsági közleményre (COM(2010)0682) ⁽²⁾,
- tekintettel az új készségek és munkahelyek menetrendjéről szóló 2011. október 26-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758),
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjáról szóló 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló 2008. október 3-i 2008/867/EK bizottsági ajánlásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság „Több lehetőséget a fiataloknak kezdeményezés” című közleményére (COM (2011)0933),
- tekintettel a Bizottsághoz intézett B7-0113/2012. számú, szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint az e tárgyhoz kapcsolódó „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezéséről szóló 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság – Kezdeményezés a fiatalokban rejlő potenciál felszabadítására az Európai Unióban megvalósítandó intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés érdekében” című 2010. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2010)0477),
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság: Európa oktatási és képzési rendszerének javítását szolgáló keretprogram” című 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségeknek az előmozdításáról szóló 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról szóló 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a szociális beruházásokról szóló megállapodásról mint a válságra adott válaszról szóló 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2011. március 7-én elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
- tekintettel az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelvre ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0260.

⁽²⁾ Lásd a 2010. november 26-i javított változatot.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ HL L 307., 2008.11.18., 11. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0230.

⁽⁸⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 29. o.

⁽⁹⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 6. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0419.

⁽¹²⁾ HL L 175., 1999.7.10., 43. o.

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0024/2013),
- A. mivel a válság mélyreható foglalkoztatási és társadalmi következményekkel jár, amelyeket tovább súlyosbítanak az egyes országokban az államadósság-válság kezelésére alkalmazott költségvetési konszolidációs politikák és az euróövezetben bevezetett megszorító monetáris politika, amely ellentétben áll a többi nagy gazdasági régió monetáris politikájával és nem képes sem hatékony választ adni az államadósság-válságra, sem serkenteni a növekedést; mivel a válság negatív hatást gyakorol a szociális beruházások mennyiségére és minőségére Európában; mivel az euróövezet recesszióban van, és az Unió jelenleg a világ egyetlen olyan nagy régiója, ahol a munkanélküliség továbbra is nő;
- B. mivel 2012-ben a foglalkoztatási helyzet romlott, és a 2013-as kilátások is kedvezőtlenek; mivel a munkaerő-piaci szegmentáció tovább erősödött, a tartós munkanélküliség aggasztó méreteket öltött, az aktív keresők szegénysége még mindig jelentős problémát jelent, a háztartások átlagos bevétele számos tagállamban csökken, továbbá a mutatók a szegénység és a társadalmi kirekesztés fokozódásának és elmélyülésének trendjét jelzik előre, amelyhez sok tagállamban az aktív keresők fokozódó elszegényedése és növekvő társadalmi polarizáció társul;
- C. mivel 2008 óta számottevően nőtt a munkanélküliség, aminek következtében az EU-ban jelenleg 25 millió ember van munka nélkül, ami a munkaképes korú lakosság 10,5 %-ának felel meg; mivel a munkanélküliek száma csupán az utóbbi tizenkét hónap alatt 2 millióval nőtt; mivel a foglalkoztatás erőteljesebben csökkent azokban az országokban, amelyek jelentős költségvetési konszolidációt hajtanak végre;
- D. mivel a munkaerő-piaci helyzet különösen kritikus a fiatalok számára – tekintet nélkül iskolai végzettségükre –, akik gyakran előnytelen munkaszerződések megkötésére és fizetetlen gyakornokoskodásra kényszerülnek; mivel a fiatalok nehéz helyzete részben a megszerzett készségek és a munkaerő-piaci kereslet közötti eltéréseknek, a korlátozott földrajzi mobilitásnak, a végzettség nélküli korai iskolaelhagyásnak, a szükséges készségek és a munkatapasztalat hiányának, a bizonytalan foglalkoztatási feltételeknek, a korlátozott képzési lehetőségeknek és a nem hatékony aktív munkaerő-piaci politikáknak tulajdonítható;
- E. mivel Unió-szerte több mint minden ötödik fiatal munkanélküli (22,8 %), néhány tagállamban pedig a fiatalkori munkanélküliség aránya meghaladja az 50 %-ot; mivel több, mint 7 millió nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő 25 év alatti európai polgár van; mivel ezek a számok egyre nőnek, és fennáll a veszélye, hogy kialakul egy elvesztett nemzedék; mivel a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokkal kapcsolatban tanúsított tétlenség ára becslések szerint 153 milliárd euróra rúg az EU egészét tekintve,
- F. mivel az Európai Tanács 2012. január 30-i ülését követően a Bizottság – a „Több lehetőséget a fiataloknak” elnevezésű kezdeményezése részeként – felszólította a tagállamokat a fiatalok foglalkoztatásával, oktatásával és készségeivel foglalkozó átfogó kezdeményezések kidolgozására és végrehajtására, valamint a fiatalok foglalkoztatását célzó tervek kidolgozására a nemzeti reformprogramjaik keretében; mivel azonban a tagállamok többségében nem álltak elő ilyen kezdeményezésekkel;
- G. mivel a válság leginkább a nyugdíjkorhatárhoz közelítőket, a tartósan munkanélkülieket, a nem uniós munkavállalókat és az alacsonyan képzett munkavállalókat sújtja;
- H. mivel a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának biztosítása érdekében végre kell hajtani a szükséges reformokat; mivel ezzel kapcsolatosan lehetőség van a tényleges nyugdíjkorhatár megemelésére a kötelező nyugdíjkorhatárnak a munkaerőpiac korai elhagyásának visszaszorításával történő megemelése nélkül; mivel a tényleges nyugdíjkorhatárok sikeres emeléséhez a nyugdíjrendszerek reformját olyan politikáknak kell kísérniük, amelyek az idősebb munkavállalók

⁽¹⁾ HL L 14., 1998.1.20., 9. o.

2013. február 7., csütörtök

egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférésehez foglalkoztatási lehetőségeket dolgoznak ki, a munkaerő-piaci részvétel meghosszabbítását ösztönző adókedvezményeket vezetnek be, és támogatják az aktív és egészséges időskort;

- I. mivel a tartós munkanélküliség 2012 második negyedévében aggasztó szintet ért el, amikor is a szám adatok azt mutatták, hogy 11,1 millió európai munkanélküli – azaz az aktív népesség 4,6 %-a – több mint 12 hónapig nem talált állást; mivel a legtöbb tagállamban, különösen azokban, ahol jelentős költségvetési konszolidációs intézkedéseket hajtottak végre, csökkent annak a valószínűsége, hogy a munkanélküliek állást találjanak;
- J. mivel a 27 tagú EU-ban mintegy 120 millió embert fenyeget a társadalmi kirekesztés veszélye, mert rendkívüli módon ki vannak téve a szegénység kockázatának, súlyos anyagi nélkülözésben vagy olyan háztartásokban élnek, amelyek nagyon kis mértékben vesznek részt a munkaerőpiacon;
- K. mivel a szociális védelemmel kapcsolatos kiadások csaknem minden tagállamban csökkentek és mivel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság arra figyelmeztet, hogy a költségvetési konszolidációs intézkedések hatása miatt nő a jövedelmi szegénység, a gyermekszegénység, a súlyos anyagi nélkülözés és a társadalmi kirekesztés által veszélyeztetettek száma;
- L. mivel a gazdaság fellendüléséhez, a költségvetési konszolidációhoz, valamint a jóléti állam és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságához növekedésre és magas szintű foglalkoztatottságra van szükség;
- M. mivel a célzott szociális beruházásoknak a tagállamok válságra adott válaszainak döntő részét kell alkotniuk, mivel kulcsfontosságúak az Európa 2020 stratégiában meghatározott foglalkoztatási, szociális és oktatási célkitűzések eléréséhez;
- N. mivel az Európai Tanács 2012. január 30-i nyilatkozatában megállapította, hogy „a növekedés és a foglalkoztatás csak akkor fog helyreállni, ha következetes és széles alapokon nyugvó megközelítést alkalmazunk, amely ötvözi a növekedési célú beruházást a költségvetési konszolidációval és a stabil makrogazdasági politikát a társadalmi kohéziót megőrző aktív foglalkoztatási stratégiával”;
- O. mivel a magas adósság szintekre és az államháztartások hosszú távú kihívásaira tekintettel folytatni kell a költségvetési konszolidációt, de kellőképpen szem előtt tartva, hogy e konszolidációt közép- és hosszú távú célkitűzésnek kell tekinteni; mivel a költségvetési konszolidációnak rövid távon negatív növekedési és foglalkoztatási hatásai lehetnek – különösen a recesszióban lévő vagy elhanyagolható növekedési rátával rendelkező országokban –, veszélyeztetve ezzel a jövőbeli növekedést és munkahelyteremtő potenciált; mivel a költségvetési konszolidációt ezért növekedésbarát módon kell megvalósítani, hogy ne okozzon kárt a gazdaság növekedési potenciáljában vagy annak társadalmi szerkezetében;
- P. mivel a pénzügyi piacokon tapasztalható feszültségek továbbra is magasak, és egyensúlytalanságok állnak fenn a tagállamok között a finanszírozáshoz jutás tekintetében; mivel a magas támogatásokkal kapcsolatos kockázatok indokolatlanul megnövelik az államadósság-terhet, ami szigorúbb költségvetési konszolidációt tesz szükségessé, tovább mélyítve a válságot és ezáltal akadályozva a növekedést és a munkahelyteremtést;
- Q. mivel a helyzet sürgőssége ellenére az Európai Uniónak az Európa 2020 stratégia szinte egyik célkitűzését sem sikerül elérnie, a tagállamok pedig kiábrándítóan kevés előrehaladást értek el az Európa 2020 stratégia keretében kitűzött célok teljesítése terén; mivel a 2012. évi nemzeti reformprogramokban megfogalmazott kötelezettségvállalások nem lesznek elegendőek az uniós szintű célok többségének eléréséhez;
- R. mivel a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából kulcsfontosságú területekbe, így az oktatásba és a képzésbe, a kutatásba és az innovációba az Unió még mindig kevesebbet ruház be, mint fő gazdasági partnerei és globális versenytársai; mivel az e területekre irányuló produktív befektetések kulcsfontosságúak a válság fenntartható módon történő felszámolásához, de egyben ahhoz is, hogy az uniós gazdaságot szilárdan a versenyképesség és a termelékenység útjára helyezték;
- S. mivel a nemek közötti egyenlőség kérdése döntő szerepet játszik az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak elérése szempontjából, lévén, hogy a nők képezik a legnagyobb mindeddig kihasználatlan munkaerő-piaci tartalékot; mivel az Unióban szegénységben élők többsége nő; mivel a közszolgáltatások – például a gyermekek és egyéb eltartottak

2013. február 7., csütörtök

gondozásának – csökkentése aránytalan hatást gyakorol a nőkre, következésképpen munkaerő-piaci részvételükre; mivel ezért az európai szemeszter során külön figyelmet kell szentelni a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének és a kifejezetten a nőket célzó politikáknak; mivel a nők törvényes nyugdíjkorhatárát össze kell hangolni a férfiakéval;

- T. mivel az európai szemeszter keretében biztosítani kell a foglalkoztatáspolitikát, a szociálpolitika és gazdaságpolitika közötti fokozottabb interakciót, amint azt az EUMSZ 121. és 148. cikke meghatározza;
- U. mivel elengedhetetlen az európai szemeszterben részt vevő valamennyi szereplő demokratikus elszámoltathatóságának, felelősségvállalásának és legitimitásának erősítése; mivel e folyamat jelentős részét képezi az Európai Parlament megfelelő bevonása;
- V. mivel a nemzeti parlamentek képviselik és szavatolják a polgárok által megszerzett és delegált jogokat; mivel az európai szemeszter bevezetésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti parlamentek előjogait;

Kulcsfontosságú üzenetek a tavaszi Európai Tanácsra készülve

1. sürgeti az Európai Tanácsot, hogy az alábbi üzeneteket foglalja bele a 2013-as európai szemeszterre vonatkozó politikai iránymutatásaiba, és felhatalmazza elnökét, hogy a 2013. március 14–15-i tavaszi Európai Tanácson védje meg ezt az álláspontot; különösen az Európai Tanács által elfogadandó és a politikai iránymutatásaiba beépítendő – az állásfoglaláshoz csatolt – egyedi ajánlásokat;
2. sajnálattal állapítja meg, hogy a múlt évi európai szemeszter során meghatározott prioritások tekintetében – különösen a munkahelyteremtés, a munkahelyek minősége és a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem terén – nem sikerült a várt eredményeket elérni;
3. rámutat arra, hogy a múlt év során a gazdasági helyzet tovább romlott és a válság társadalmi következményei tovább fokozódtak, ezért hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak meg kell erősíteniük elkötelezettségüket a 2013. évi politikai iránymutatások követése iránt, különösen a foglalkoztatás- és a szociálpolitika területén;

I. Az Európa 2020 stratégia célkitűzései

4. felhívja az Európai Tanácsot annak biztosítására, hogy az éves növekedési jelentés alapján kidolgozott éves politikai iránymutatások az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó célkitűzéseinek teljes körű megvalósítására összpontosítsanak; sajnálatosnak tartja, hogy a 2013-as éves növekedési jelentés nem tartalmaz az EU 2020 stratégia előrehaladásáról szóló jelentést, felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Tanács tavaszi üléséhez időben készítse el ezt a jelentést;
5. sajnálattal állapítja meg, hogy a 2012. évi politikai iránymutatások és azok végrehajtása nem szolgálta kellő hatékonysággal az Európa 2020 stratégiában foglalt politikai célok elérését; sajnálattal állapítja meg, hogy bizonyos tagállamok még inkább eltávolodnak a 2020-as célkitűzésektől;
6. sajnálja, hogy a 2012-es nemzeti reformprogramokban rögzített kötelezettségvállalások a legtöbb uniós szintű cél eléréséhez nem elegendőek; hangsúlyozza azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy a jelenlegi nemzeti célok nem elegendők az Európa 2020 stratégiában foglalt kiemelt foglalkoztatási, oktatási és a szegénység csökkentésére irányuló célok eléréséhez;
7. felhívja a tagállamokat, hogy 2013-as nemzeti reformprogramjaikban tegyék meg az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez szükséges kötelezettségvállalásokat;
8. felhívja az Európai Tanácsot, hogy politikai iránymutatásaiban biztosítsa, hogy az uniós alapok elegendő forrást nyújtsanak az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez; sürgeti a tagállamokat, hogy az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében hatékonyabban különítsék el forrásaikat;

2013. február 7., csütörtök

II. Munkahelyteremtés a strukturális reformok és a növekedési célú beruházások révén

9. sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok többsége a múlt évben nem teljesítette azon kötelezettségvállalását, hogy 2012-es nemzeti reformprogramja részeként nemzeti munkahely-teremtési tervet terjeszt elő; felhívja a tagállamokat, hogy 2013-ban teljesítsék e kötelezettségvállalásukat; hangsúlyozza, hogy a nemzeti munkahely-teremtési terveknek magukban kell foglalniuk az alábbiakat: a munkahelyteremtést és a zöld foglalkoztatást segítő átfogó intézkedések, a foglalkoztatási szakpolitikák és a pénzügyi eszközök összekapcsolása, munkaerő-piaci reformok, egyértelmű ütemterv a többéves reformtervnek a következő 12 hónapra való bevezetésére, és azon területek és régiók azonosítása, amelyek a specializáció tekintetében hiánnyal szembesülnek, vagy éppen felesleggel rendelkeznek;

10. sajnálja, hogy a Bizottság nem tette kötelezővé a nemzeti munkahely-teremtési terveket, és felhívja a Bizottságot, hogy az európai szemeszterek folyamán minden évben felülvizsgálja e tervek előkészítését;

11. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el munkahelyteremtést elősegítő intézkedéseket, például a munkát terhelő adókat alakítsák át oly módon, hogy az ösztönözze a foglalkoztatást, mozdítsák elő és támogassák a tényleges és önkéntes önfoglalkoztatást és a vállalkozásindítást, javítsák a vállalkozási tevékenységek keretfeltételeit, segítsék elő a kkv-k finanszírozáshoz jutását, az informális és feketemunkát alakítsák át bejelentett munkává, a munkaerőpiacokat szükség szerint újítsák meg oly módon, hogy azok alkalmazkodóbbak, dinamikusabbak, versenyképesebbek és befogadóbbak legyenek, ugyanakkor biztosítsák a munkavállalók megfelelő biztonságát, a munkáltatók és a munkavállalók számára biztosítsák a változó munkaerőpiacokhoz való alkalmazkodást lehetővé tevő készségeket és eszközöket, korszerűsítsék a bérmeghatározási rendszereket – szociális párbeszéd keretében, a szociális partnerek aktív részvételével és tiszteletben tartva a munkaügyi kapcsolatok nemzeti modelljeinek sokszínűségét – annak érdekében, hogy a bérek a tisztességes megélhetést nyújtó munkabérek határain belül a termelékenység tendenciáihoz igazodjanak, valamint használják ki a zöld gazdaság, az egészségügyi és szociális ellátás és az IKT szektor fenntartható és minőségi foglalkoztatásra vonatkozó magas potenciálját;

III. A fiatalok foglalkoztatása

12. felkéri az Európai Tanácsot, hogy a fiatalok munkanélküliségének kezelése legyen a 2013-as politikai iránymutatások egyik prioritása;

13. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre határozott intézkedéseket a fiatalok munkanélküliségének leküzdése érdekében, többek között hozzanak célzott, aktív munkaerő-piaci szakpolitikai intézkedéseket, a készségek és a munkaerő-piaci kereslet közötti eltéréseket kezelő intézkedéseket – konkrétan előzzék meg a korai iskolaelhagyást és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésekből való lemorzsolódást, és biztosítsák, hogy az oktatási és képzési rendszerek hatékony módon nyújtsanak megfelelő készségeket a fiataloknak –, továbbá mozdítsák elő a vállalkozói készséget, nyújtsanak hatékony vállalkozás-fejlesztési támogatást a fiataloknak, és fejlesszék az oktatásból a munka világába való átmenetet biztosító kereteket;

14. határozottan támogatja a Bizottságnak az ifjúsági garanciarendszerekről szóló javaslatát; felszólít ezek gyors végrehajtására, illetve elegendő finanszírozás biztosítására számukra; úgy véli, hogy az ESZA-nak kulcsszerepet kell betöltenie az ifjúsági garanciarendszerek finanszírozásában, illetve törekedni kell az EU és a tagállamok által biztosított finanszírozás megfelelő egyensúlyára;

15. sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó stratégiákat a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számára; arra ösztönzi továbbá a tagállamokat, hogy e stratégiák kidolgozása során fejazzék ki pénzügyi szolidaritásukat a korlátozott költségvetési mozgástérrel rendelkező tagállamokkal szemben;

IV. Alkalmazkodóbb, dinamikusabb és befogadóbb munkaerőpiacok, valamint jobb minőségű foglalkoztatás

16. sajnálattal állapítja meg, hogy a 2013. évi növekedési jelentés nem foglalkozik a munkahelyek minőségével, és túl kevés figyelmet fordít a munkaerő-piaci részvétel – különösen a nők, a 45 év feletti munkavállalók, illetve a fogyatékkal élő és a leghátrányosabb helyzetű személyek részvételének – növeléséhez szükséges előfeltételek megteremtésére;

17. emlékeztet arra, hogy a tagállamok között különösen a foglalkoztatási és szociális mutatókat illető belső egyensúlytalanságok egyre nagyobbak; rámutat arra, hogy azok a tagállamok, amelyek viszonylag kevésbé szegmentált munkaerőpiaccal és erős jóléti rendszerekkel rendelkeznek, és képesek ideiglenesen módosítani a munkaórák számát és a munkaidőt, valamint egyéb rugalmas munkakörülményeket biztosítani (belső rugalmasság), és eredményes kollektív tárgyalási modelljeik vannak, azok ellenállóbbnak bizonyultak a válság foglalkoztatási és társadalmi következményeivel szemben;

18. sürgeti a munkaerőpiacok alkalmazkodóbbá és dinamikusabbá tételét, hogy képesek legyenek elbocsátások nélkül alkalmazkodni a gazdasági zavarokhoz, továbbá befogadóbbá tételét, hogy elősegítsék a munkaerő-piaci részvétel – különösen a kiszolgáltatott és hátrányos helyzetű személyek részvételének – növelését;

2013. február 7., csütörtök

19. figyelmeztet arra, hogy a megszorító intézkedések nem veszélyeztethetik a foglalkoztatás minőségét, sem a szociális védelmi, egészségügyi és biztonsági normákat; ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák azon társaságok és kkv-k megnevezését, amelyek erőfeszítést tesznek annak érdekében, hogy a jogi minimumkötelezettségeik teljesítését meghaladó, szociálisan érzékeny hozzáállást alakítsanak ki;

V. Befektetés az oktatásba és a képzésbe

20. hangsúlyozza, hogy az oktatás és a képzés kulcsszerepet játszik az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében;

21. hangsúlyozza, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülők csoportjába tartozók számának csökkentése érdekében fontos a korai iskolaelhagyás arányának mérséklése;

22. felhívja a tagállamokat, hogy az Európa 2020 stratégia keretében elfogadott valamennyi kötelezettség teljesítése érdekében a fenntartható, növekedésbarát és differenciált költségvetési konszolidációra való törekvéssel párhuzamosan biztosítsák az oktatásba, a képzésbe és az egész életen át tartó tanulásba irányuló hatékony és elegendő befektetést;

23. felhívja a tagállamokat, hogy építsék be az európai oktatási, képzési, ifjúsági és sport csereprogramokat az európai szemeszter keretében tett intézkedésekbe;

VI. A közszolgáltatások minőségének garantálása és a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem

24. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a legutóbbi 2012-es európai szemeszter óta minden korcsoportban nőtt a szegénység és a munkanélküliség;

25. üdvözli, hogy a 2013. évi éves növekedési jelentés foglalkozik a szegénység és a társadalmi kirekesztés kérdésével, valamint a válság társadalmi következményeinek kezelésével; felkéri a Bizottságot, hogy az országspecifikus ajánlásokban emelje ki ezen intézkedéseket, és különösen foglalkozzon az aktív keresők szegénységével, azon személyek szegénységével, akiknek nincs vagy csak korlátozott kapcsolatuk van a munkaerőpiaccal, valamint az idősek szegénységével; felkéri az Európai Tanácsot, hogy kiemelten támogassa ezt az iránymutatást;

26. felhív arra, hogy az integrált aktív befogadási stratégiák végrehajtása kapjon központi szerepet az uniós és a nemzeti szociálpolitikai menetrendekben;

VII. Arányos és differenciált, növekedésbarát költségvetési konszolidáció megvalósítása a gazdaságélénkítés és a munkahelyteremtés biztosítása mellett

27. elismeri, hogy a rövid-, közép és hosszú távú negatív növekedési és foglalkoztatási hatások elkerülése és az államháztartások fenntarthatóságának biztosítása érdekében arányos és differenciált, növekedésbarát költségvetési konszolidációt kell végrehajtani, hangsúlyozza, hogy a költségvetési konszolidációs programokat a növekedésre, a foglalkoztatásra és a társadalmi befogadásra gyakorolt rövid távú hatásuk alapján kell értékelni, különösen a recesszióban lévő vagy elhanyagolható növekedési rátával rendelkező országokban; felhívja a Bizottságot és az Európai Tanácsot, hogy a gazdasági visszaesés idején maradéktalanul használják ki az 1175/2011/EU rendelet és az 1177/2011/EU tanácsi rendelet által biztosított rugalmasságot;

28. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak jobban figyelembe kellene vennie az AGS alapjául szolgáló sajátos helyi, regionális és nemzeti trendeket és az előrejelzés potenciális tévedéseit;

29. úgy véli, hogy a költségvetési konszolidációt arányos és növekedésbarát módon kell folytatni, és a konszolidációt az országok és a szélesebb európai gazdaság költségvetési mozgásterének függvényében eltérő ütemben kell végrehajtani, a negatív növekedés és a negatív foglalkoztatási hatások elkerülése érdekében, az adósság fenntarthatóságának garantálása mellett;

30. felhívja az Európai Bizottságot, hogy az IMF legutóbbi módosításaival összhangban kalibrálja újra a költségvetési megszorítások által a tagállamok költségvetésére a növekedés és a munkahelyteremtés tekintetében gyakorolt sokszorozó hatásra vonatkozó modelljeit;

31. felhívja az Európai Tanácsot, hogy politikai iránymutatásaiban biztosítsa a különböző prioritások közötti koherenciát, hogy ne veszélyeztessék a fenntartható növekedési és munkahely-teremtési potenciált, ne növeljék a szegénységet és a társadalmi kirekesztést, és ne gátolják a minőségi közszolgáltatások nyújtásához való hozzáférést; meggyőződése, hogy legfőbb prioritásként a növekedést és a munkahelyteremtést elősegítő integrált reformintézkedéseket és befektetéseket kell végrehajtani, ugyanakkor biztosítani kell az államháztartás fenntarthatóságát;

2013. február 7., csütörtök

32. felhívja az Európai Tanácsot, hogy amennyiben támogatja az éves növekedési jelentés első prioritását, a „differenciált növekedésbarát költségvetési konszolidációt”, pontosan magyarázza el, hogyan valósítható meg a „munkanélküliség és a válság okozta társadalmi következmények megoldására” vonatkozó negyedik prioritásban ismertetett, a társadalmi kohézió növelésére és a szegénység elleni küzdelemre vonatkozó célok betartása mellett;

33. hangsúlyozza, hogy meg kell valósítani a teljes koherenciát egyrészt a költségvetési konszolidáció és a gazdasági intézkedések, másrészt a szociálpolitikai, növekedési és foglalkoztatási intézkedések között;

34. rámutat, hogy a súlyos költségvetési megszorítások és a magánszektor csökkent hitelezőképességének időszakában a strukturális alapok és a Kohéziós Alap pénzügyi méretüknek és kitűzött céljaiknak köszönhetően nélkülözhetetlen eszközök a tagállamok kezében a gazdaság élénkítésére és az Európa 2020 stratégiában foglalt növekedési és foglalkoztatási célok elérésére; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy mivel a kohéziós politika kulcsfontosságú szerepet játszik az európai szemeszter keretein belül a nemzeti programok kialakításában, az éves növekedési jelentéseknek elsődlegesen erre a politikára kellene fókuszálniuk, amely egyben hozzájárulna a növekedésről és a munkahelyteremtésről folytatott éves uniós vitához is;

VIII. Demokratikus legitimitáció és a civil társadalom részvétele

35. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek, a szociális partnerek és a civil társadalom továbbra is korlátozott szerepet játszanak az európai szemeszterben; rámutat, hogy az éves növekedési jelentésben szereplő, a Bizottság által készített és az Európai Tanács által elfogadandó szakpolitikai iránymutatásokból hiányzik a parlamenti és a civil szerepvállalás és ezáltal a demokratikus legitimitáció;

36. úgy véli, hogy az Európai Parlament alapvető szerepet játszik a szükséges demokratikus legitimitáció megteremtésében; úgy véli, hogy mivel jogalap hiányában a rendes jogalkotási eljárás nem alkalmazható az éves növekedési jelentésre, az Európai Tanácsnak a szakpolitikai iránymutatások elfogadása során figyelembe kell vennie a Parlament észrevételeit, ezáltal biztosítva azok demokratikus legitimitációját;

37. kéri a Bizottságot, hogy követelje meg a tagállamoktól, hogy a nemzeti reformprogram kidolgozása során garantálják a maximális átláthatóságot, valamint a nemzeti parlamentek és a szociális partnerek részvételét e folyamatban;

A foglalkoztatás terén és a szociális területen teendő további erőfeszítések

Munkahelyteremtés strukturális reformok és növekedési célú beruházások révén

38. felhívja a figyelmet arra, hogy a munkahelyteremtő növekedés fokozásához olyan foglalkoztatáspolitikákra van szükség, amelyek kedvező feltételeket teremtenek a munkahelyek létrehozásához, elősegítik a munkahelyek közötti és a munkanélküliségből a foglalkoztatásba való átmenetet, növelik a munkaerő-piaci kínálatot, és lehetővé teszik, hogy ez a kínálat földrajzi szempontból és a rendelkezésre álló szakismeretek tekintetében nagyobb összhangban legyen a munkaerő-piaci kereslettel;

39. hangsúlyozza, hogy a termelékenységet és a hatékonyságot fokozó munkaerő-piaci reformokra van szükség annak érdekében, hogy javuljon az Unió gazdaságának versenyképessége és lehetőség nyíljon a fenntartható növekedésre és munkahelyteremtésre, az európai szociális vívmányok betűjének és szellemének, valamint alapelveinek szigorú tiszteletben tartása mellett; úgy véli, hogy a munkaerő-piaci reformokat oly módon kell végrehajtani, hogy azok javítsák a munkahelyek minőségét;

40. javasolja, hogy amennyiben a költségvetési feltételek lehetővé teszik, a tagállamok csökkentsék a munkát terhelő adókat, különösen az alacsony jövedelmű és alacsony képzettségű munkavállalók, valamint a kiszolgáltatott csoportok esetében; úgy véli, hogy a társadalombiztosítási járulékok megfelelően célzott, ideiglenes csökkentése vagy az új munkavállalók – különösen az alacsony képzettségű, tartós munkanélküliek – alkalmazását célzó foglalkoztatási intézkedések nagyon hatékonyan előmozdíthatják a munkahelyteremtést;

41. megjegyzi, hogy a demográfiai változás egyértelmű hatást gyakorol a szociális infrastruktúra működtetésére, komoly kihívással szembesítve minden generációt az Unió egészében; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a Bizottság jelentésében jobban figyelembe kellene venni a kohéziós politikáknak a demográfiai kihívások kezelésében játszott szerepét;

2013. február 7., csütörtök

42. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának biztosításához végre kell hajtani a szükséges reformokat; úgy véli, hogy a nyugdíjkorhatárt újra lehet értékelni az egészségben eltöltött várható élettartam alakulása alapján, felhívja azonban a figyelmet, hogy a tényleges nyugdíjba vonulási életkor növelése a kötelező nyugdíjkorhatár emelése nélkül is megoldható, mégpedig a munkaerőpiaci korai elhagyásának visszaszorítása révén; úgy véli, hogy a tényleges nyugdíjba vonulási életkor sikeres emeléséhez a nyugdíjrendszerek reformját olyan politikáknak kell kísérniük, amelyek korlátozzák az előnyugdíjazási lehetőségekhez és egyéb korai nyugdíjba vonulási módokhoz való hozzáférést, az idősebb munkavállalók részére foglalkoztatási lehetőségeket dolgoznak ki, hozzáférést biztosítanak számukra az egész életen át tartó tanuláshoz, a munkában maradáshoz ösztönző adókedvezményeket vezetnek be, és támogatják az aktív és egészséges időskort;

43. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve biztosítsa, hogy a megszorító programok ne gátolják a munkahelyteremtő intézkedéseket és a növekedésösztönző politikákat, és ne veszélyeztessék a szociális védelmet; sürgeti a tagállamokat, hogy részesítsék előnyben a növekedésbarát kiadásokat, például az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a kutatás és az innováció és az energiahatékonyság területén, ugyanakkor biztosítsák e kiadások hatékonyságát;

44. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az innovatív uniós pénzügyi eszközök katalizátorként szolgálhatnak a célzott befektetések terén, sokszorozó hatással lehetnek az uniós költségvetésre, és emelhetik az uniós növekedési potenciált; ennek fényében sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamok és a régiók számára nyújtson részletes információkat, további támogatást és iránymutatást a pénzügyi eszközöknek a kohéziós politika keretében 2013-ban és a 2014–2020 közötti következő programozási időszakban való fokozott felhasználása vonatkozásában; felhívja a tagállamokat, hogy kövessék a Bizottságot, és világosan jelezzék a nemzeti reformprogramjaikban is, hogy milyen módon tervezik a strukturális alapokból nyújtott támogatásokat pénzügyi eszközök segítségével a növekedési és a foglalkoztatási prioritások előmozdítására használni;

45. üdvözli, hogy a 2013. évi éves növekedési jelentés prioritásai között külön hangsúly helyeződik az egyes kulcsfontosságú ágazatok, például az innovatív iparágak és szolgáltatások, a környezetbarát gazdaság, az egészségügyi és szociális ellátás (a „fehér ágazat”) és az IKT-szektor munkahelyteremtő potenciáljának kiaknázására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azokat a kezdeményezéseket, amelyek elősegítik e magas foglalkoztatási potenciállal rendelkező ágazatok fejlődését;

46. emlékeztet arra, hogy ezen új ágazatok munkahelyteremtő potenciáljának teljes kiaknázása alkalmazkodást igényel – különösen az alacsony képzettségű és az idősebb munkavállalóktól –, és új készségek elsajátítását teszi szükségessé; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel előre ezen ágazatok szakismereti igényét, és hajtsák végre a szükséges oktatási és képzési beruházásokat a hiányzó szakismeretek biztosítására;

47. sajnálattal állapítja meg, hogy a 2013. évi éves növekedési jelentés prioritásai között egyáltalán nem szerepelnek a nemek közötti egyenlőség érvényesítését szolgáló lépések; úgy véli, hogy a nők munkaerő-piaci részvételének jelentős növelése kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási rátára vonatkozó kiemelt célkitűzésének eléréséhez; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzák meg a nők magasabb foglalkoztatási arányának előmozdításához szükséges intézkedéseket, például biztosítsák a megfizethető árú gondozást és gyermekfelügyeletet, a megfelelő anyasági, apasági és szülői szabadságok rendszerét, valamint a munkaidő és a munkahelyek rugalmasságát;

48. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák az üzleti környezetet, különös tekintettel a kkv-kra, továbbá felhívja a Bizottságot és az Európai Tanácsot, hogy fokozzák az egységes piac kiteljesítésére és a digitális gazdaság fejlesztésére irányuló erőfeszítéseiket, és a felesleges bürokratikus terhek csökkentése érdekében összpontosítsanak az intelligens szabályozásra; üdvözli a II. egységes piaci intézkedéscsomagot, és sürgeti annak gyors és teljes körű végrehajtását;

49. felhívja a Bizottságot, hogy tegye kulcsfontosságú prioritássá az egységes piac irányítását, mivel az jelentős mértékben hozzájárul az európai szemeszter céljainak eléréséhez, nevezetesen a fenntartható gazdasági növekedéshez és a foglalkoztatáshoz; úgy véli, hogy a Bizottság országspecifikus ajánlásainak egyidejűleg több gyakorlati megoldást kell kínálniuk a tagállamok számára az egységes piac működésének javítására vonatkozóan, hogy határozottabb lakossági támogatottság és politikai elkötelezettség alakuljon ki az egységes piac kiteljesítésének ösztönzésére;

50. üdvözli a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése fontosságának elismerését, mivel a kkv-k az Unión belüli foglalkoztatás és munkahelyteremtés sarokkövét képezik, és jelentős potenciállal rendelkeznek a fiatalok munkanélküliség és a nemek közötti egyensúlyhiány problémájának kezeléséhez; sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti növekedési terveikben tegyék abszolút prioritássá a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék könnyen hozzáférhetővé az e célt szolgáló európai alapokat;

51. elismeri az EBB megnövelt hitelezési kapacitásának fontosságát, és azt ajánlja, hogy ezt igazítsák hozzá a regionális egyenlőtlenségek felszámolását célzó uniós prioritásokhoz; felhívja a Bizottságot, hogy kérje meg a tagállamokat, hogy a strukturális alapokból származó forrásaik egy részének felhasználásával osztozzanak az EBB hitelkockázatában, és

2013. február 7., csütörtök

nyújtsanak hitelgaranciákat a kkv-k és a mikrovállalkozások számára, amivel el lehetne érni a gazdasági tevékenység fellendítését minden ágazatban és régióban, további foglalkoztatási lehetőségeket lehetne garantálni, és meg lehetne oldani a kkv-kat jelenleg akadályozó hitelhez jutási problémákat is;

52. felhívja a tagállamokat, hogy elsősorban vállalkozásfejlesztési programok és a finanszírozáshoz jutás segítése révén ösztönözzék és támogassák a vállalkozói tevékenységet – ezen belül a szociális vállalkozásokat – és a vállalkozásindítást;

53. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a szociális vállalkozások határozott támogatását a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret végrehajtása keretében, mivel ez a terület nyilvánvalóan hatalmas lehetőségeket rejt magában az új munkahelyek és az innovatív növekedés szempontjából;

54. sürgeti a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzésének elérése érdekében teljes mértékben mobilizálja az uniós eszközöket és pénzügyi támogatást; felhívja a tagállamokat, hogy a foglalkoztatottság növelése érdekében, valamint a strukturális munkanélküliség, a tartós munkanélküliség és a fiatalok munkanélküliségének hatékony leküzdése céljából teljes mértékben használják fel a strukturális alapokat;

55. megjegyzi, hogy a kohéziós politika mint az Európa 2020 stratégián belül fontos szerepet betöltő, illetve a helyi, regionális és nemzeti befektetési szükségleteket pontosan megcélzó kulcsfontosságú uniós beruházási eszköz nemcsak a régiók közötti egyenlőtlenségek csökkentéséhez, hanem a tagállamok gazdasági fellendítéséhez, valamint a fenntartható növekedés és a munkahelyteremtés hatékony megvalósításához is hozzájárul a tagállamokban és az Unió egész területén; megjegyzi, hogy emiatt a kohéziós politika az egyik legjobb eszköz annak elérésére, hogy a fellendülés új munkahelyeket hozzon létre, ahogy azt az Európai Bizottság a 2013-as éves növekedési jelentésében tervezi; úgy véli ezzel kapcsolatban, hogy a kohéziós politika költségvetésének bármilyen csökkenése súlyos következményekkel járna az Európa 2020 stratégia céljaira nézve, és ezért ragaszkodik ahhoz, hogy az új programozási időszakban megfelelő források legyenek elkülönítve a kohéziós politika céljaira, legalább a 2007–2013-as időszakra megállapított szinten, és hogy az továbbra is fedje le az összes uniós régiót;

56. üdvözlí, hogy a Bizottság elismeri a 2013-as éves növekedési jelentésben, hogy szükség van az igazgatási kapacitás további növelésére a strukturális alapok még el nem költött forrásainak gyorsabb elosztása érdekében; rámutat, hogy ezen erőfeszítéseknek a nemzeti, regionális és helyi szintű hatóságokat kell megcélzniuk; hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok még el nem költött forrásainak gyorsabb kifizetése hozzájárul a piaci likviditás megerősítéséhez;

57. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a regionális politika továbbra is fontos szerepet játsszon a nemzeti programok kialakításában az európai szemeszteren belül, illetve kulcsfontosságú eszköz legyen a szociális politikák és a foglalkoztatás terén meghatározott közép- és hosszú távú célkitűzések elérésében;

58. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a kohéziós politika a helyi, regionális és nemzeti szinten azonosított egyedi feltételekhez és igényekhez való hozzáigazíthatósága révén szerepet játsszon a versenyképesség terén tapasztalható belső egyenlőtlenségek és a strukturális egyensúlyhiány enyhítésében; ezzel kapcsolatosan üdvözlí a Bizottság azon kezdeményezését, hogy ahol lehetséges, a strukturális alapok még el nem költött forrásait az energiahatékonyságra, a fiatalok foglalkoztatására és a kkv-kra csoportosítsák át, mivel ezek fontos szerepet fognak játszani az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében; kéri, hogy megfelelően tájékoztassák a kezdeményezés nemzeti szinteken történő végrehajtásáról;

A fiatalok foglalkoztatása

59. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek a fiatalok számára megkönnyítik az oktatásból és képzésből a munkaerőpiacra való átmenetet; ezzel összefüggésben rámutat az egyes tagállamokban bevezetett „kettős szakképzés” sikerére, amely a fiatalok legmagasabb foglalkoztatási rátáját eredményezte az Európai Unióban;

60. úgy véli, kiemelten fontos segítséget nyújtani a fiataloknak a szakismeretek hatékonyabb elsajátításához, ami a vállalkozások, kormányzatok és az oktatási szolgáltatások nyújtói közötti nagyobb mértékű együttműködést és kommunikációt tesz szükségessé;

61. üdvözlí a Bizottság azon bejelentését, hogy a fiatalok foglalkoztatását célzó intézkedéscsomagot fog előterjeszteni; felhívja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel szoros együttműködésben mozgósítsanak elő és dolgozzanak ki ifjúsági garanciaprogramokat azzal a céllal, hogy legfeljebb négy hónapig tartó munkanélküliség után az Európai Unióban minden fiatalnak foglalkoztatást biztosítsanak munkahely, szakmai gyakorlat, kiegészítő továbbképzés vagy munkát és továbbképzést egyszerre biztosító állás formájában; úgy véli, hogy az uniós finanszírozásnak – kivált az Európai Szociális

2013. február 7., csütörtök

Alapnak – központi szerepet kell kapnia az ifjúsági garanciaprogramok társfinanszírozásában; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson technikai segítséget a tagállamoknak és a régióknak az ESZA forrásainak megfelelő felhasználásához az ifjúsági garanciaprogramok kidolgozása érdekében, valamint az ilyen programok végrehajtásához; hangsúlyozza, hogy a nemzeti ágazati partnereknek – a helyi és regionális hatóságokkal szorosan együttműködve – kulcsfontosságú szerepet kell betölteniük az ifjúsági garanciaprogramok végrehajtásában;

62. megállapítja, hogy az ifjúsági garanciaprogramokhoz minőségi keretnek kell kapcsolódnia a programok minőségének és annak biztosítása érdekében, hogy a felkínált képzések, szakmai gyakorlatok és munkahelyek megfelelő munkakörülményeket biztosítsanak, és megfeleljenek az egészségvédelmi és biztonsági normáknak; úgy véli, hogy ennek alapján minden fiatal számára biztosítani kell igényeik személyre szabott értékelését, valamint egyéni és személyre szabott szolgáltatásokat kell nyújtani számukra;

63. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a „Foglalkoztatási Bizottság” révén jöjjön létre az ifjúsági garanciaprogramok végrehajtásának többoldalú felügyelete, és kéri az Európai Parlament bevonását;

64. üdvözli a Bizottságnak az ifjúsági garanciaprogramokról szóló tanácsi ajánlásra tett javaslatát; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy segítsék elő a fiatalok körében a vállalkozói tevékenységet és az önfoglalkoztatást, és hajtsanak végre fiatalokat célzó egyedi vállalkozásfejlesztési támogatási programokat;

65. kiemeli, hogy az Európai Tanács 2012 januárjában kísérleti intézkedést javasolt a legnagyobb arányú fiatalkori munkanélküliséggel sújtott nyolc tagállamnak, mely segíti őket abban, hogy az uniós strukturális alapokból folyósított támogatások bizonyos részét a fiatalok munkanélküliségének kezelésére csoportosítsák át; sajnálja, hogy 2012 májusában a Bizottság számottevően, 82 milliárd euróról 29,8 milliárd euróra csökkentette az átcsoportosításra rendelkezésre álló előirányzatokat, ezáltal szűkítve a kísérleti intézkedések hatókörét; helyteleníti, hogy eddig e pénzeszközöknek csupán egy csekély részét irányították át arra a célra, hogy a fiataloknak segítsenek munkát találni;

66. üdvözli azt a javaslatot, amely szerint a 2014–2020-as programozási időszakban nagyobb mértékben fel kell használni az Európai Szociális Alap forrásait a fiatalok foglalkoztatását szolgáló intézkedésekhez; szorgalmazza, hogy az ifjúságot célzó intézkedésekre elkülönített ESZA-forrásokat főleg szakmai gyakorlatokra és képzésekre, valamint a vállalkozói készség előmozdítására összpontosítsák; üdvözli, hogy a strukturális alapok 2007–2013 közötti időszakban el nem költött forrásait átcsoportosítják a fiatalok magas munkanélküliségi rátájának kezelésére és a kis- és közép-vállalkozások fejlesztésére;

Befektetés az oktatásba és a képzésbe

67. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy bizonyos ágazatokban és/vagy régiókban javítsák a szakismeretek nyomon követését, és a szakismeretek iránti kereslet és kínálat közötti eltéréseket a lehető leghamarabb orvosolják; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt az uniós készségkörkép kidolgozásában, hogy átfogó képet lehessen alkotni az Unió szakismereti igényeiről;

68. kéri az EU-t és tagállamait, hogy a szakismereti igények előrejelzése érdekében támogassák az oktatási-képzési ágazat és a vállalatok közötti együttműködést és szinergiákat, továbbá az oktatási és képzési rendszereket igazítsák a munkaerőpiac igényeihez azzal a céllal, hogy a munkaerőt – a változó munkakörülményeknek és az időszedő munkaerő egyéni igényeinek figyelembevételével – felruházzák a szükséges szakismeretekkel, és elősegítsék az átmenetet az oktatásból és képzésből a munka világába;

69. felhívja a tagállamokat, hogy prioritásként gondoskodjanak az oktatásba és a képzésbe, a vállalkozói készségek fejlesztésébe és az egész életen át tartó tanulásba irányuló beruházásokról valamennyi korcsoportot érintően, mindezt nemcsak a formális képzés, hanem emellett a nem formális és informális tanulási módok fejlesztésével; figyelmeztet arra, hogy az oktatási és képzési költségvetések megkurtítása szociális és gazdasági szempontból hosszú távon nem kifizetődő, mivel akadályozza a válságból való kilábalást, és visszaveti a tagállamok versenyképességét;

70. rámutat, hogy az új tanulási lehetőségek kihasználása és a formális oktatási rendszeren kívül megszerzett tudás, készségek és képességek jelentősen növelhetik a foglalkoztathatóságot; hangsúlyozza a nem formális és informális tanulás elismerésének fontosságát; üdvözli, hogy a Bizottság javaslatot tett egy tanácsi ajánlásra, amelyben felkérnék a tagállamokat, hogy 2015-ig hozzanak létre érvényesítési rendszereket az európai képesítési keretrendszerhez kapcsolódóan, amelyek lehetőséget biztosítanak teljes vagy részleges képesítések nem formális vagy informális tanulás útján történő megszerzésére;

2013. február 7., csütörtök

71. ösztönzi a nemzeti képesítési keretrendszer mint az egész életen át tartó tanulás fejlesztését előmozdító eszköz hatékony alkalmazását; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy a munkavállalók nemzetközi mobilitásának előmozdítása és az átláthatóság biztosítása érdekében hozza létre az európai készségútlevelet;

72. hangsúlyozza, hogy javítani kell az oktatás szakmai színvonalát, a tanárok szakértelmét és társadalmi helyzetét, mivel mindez a magas szinten teljesítő európai oktatási és képzési rendszer nélkülözhetetlen feltétele; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e célból tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket és biztosítsák a szükséges forrásokat;

Alkalmazkodóbb, dinamikusabb és befogadóbb munkaerőpiacok, valamint jobb minőségű foglalkoztatás

73. úgy véli, hogy a munkaerő-piaci reformoknak a termelékenység és a versenyképesség növelését, ugyanakkor a munkahelyek minőségének megőrzését kell célozniuk; felhívja az Európai Tanácsot, hogy 2013. évi szakpolitikai iránymutatásaiban szenteljen figyelmet a munkahelyek minőségének, különös tekintettel – a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően és a tagállamok jogszabályainak sérelme nélkül – a munkavállalók alapvető munkahelyi jogainak érvényesítésére;

74. úgy véli, hogy a strukturális munkaerő-piaci reformok során gondoskodni kell a belső rugalmasságról, hogy a gazdasági nehézségek idején fenn lehessen tartani a foglalkoztatottságot, biztosítani kell a munkahelyek minőségét és a munkahely-változtatás biztonságát, olyan – újbóli munkavállalással kapcsolatos követelményekre épülő és a reintegrációs politikákkal összekapcsolt – munkanélküli juttatási rendszereket kell létrehozni, amelyek a munkavállalás ösztönzése mellett elegendő jövedelmet nyújtanak, a munkaerőpiac szegmentálódásának leküzdését előmozdító szerződéses megállapodásokat kell alkalmazni, elébe kell menni a gazdasági szerkezetátalakításnak, és biztosítani kell az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést;

75. felhívja a tagállamokat, hogy küzdjenek a bizonytalan munkakörülmények és a színlelt önfoglalkoztatás ellen, és gátolják meg azok elterjedését, valamint biztosítsák, hogy az ideiglenes vagy részmunka szerződéssel rendelkező munkavállalók és az önfoglalkoztatók megfelelő szociális védelemben részesüljenek, és hozzáférjenek a képzésekhez;

76. felhívja a tagállamokat, hogy szükség esetén és a stabil munkaviszonyok előmozdítása céljából fejlesszék a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályokat, támogatva és lehetővé téve – különösen az idősebb és a fiatalabb munkavállalók esetében – a rugalmasabb munkarend feltételeinek megteremtését a megfelelő szintű társadalombiztosítás fenntartása mellett és a mobilitást támogató intézkedésekkel előmozdítva a munkavállalók önkéntes mobilitását;

77. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a hátrányos helyzetű csoportok, köztük a kisebbségekhez tartozók (pl. romák), valamint a fogyatékkal élők alacsony munkaerő-piaci részvételének kezelésére és a tisztességes megélhetést biztosító bérek mindenkor tiszteletben tartására;

78. felhívja a tagállamokat, hogy a foglalkoztathatóság fenntartása, az emberek munkába való visszatérésének támogatása és a megfelelő életkörülmények fenntartása érdekében – szorosan együttműködve a szociális partnerekkel – növeljék az olyan aktív munkaerő-piaci politikák hatókörét és hatékonyságát, amelyek kölcsönösen támogatják egymást az aktivizálásra irányuló ösztönzőkkel – mint pl. az ún. „welfare-to-work” programokkal („a szociális hálóból vissza a munkaerőpiacra”) – és a megfelelő juttatási rendszerekkel;

79. felhívja a tagállamokat, hogy a munkahelyek megőrzése, a belső és külső mobilitás előmozdítása és a szerkezetátalakítási folyamatok esetleges negatív hatásainak minimálisra csökkentése érdekében menjenek elébe e folyamatoknak; felhívja a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett hathatósan alkalmazzák a nemzeti jogszabályokat és a meglévő uniós irányelveket, például a csoportos létszámcsökkentésről szóló irányelvet, a vállalkozások átruházására vonatkozó irányelvet és a tájékoztatásról és konzultációról szóló keretirányelvet; úgy véli, hogy az uniós alapoknak jelentős szerepet kell játszaniuk a szerkezetátalakítási folyamatok lehetséges negatív hatásainak megelőzésében, minimalizálásában vagy enyhítésében;

80. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelv hatékony végrehajtását,

81. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai munkaerő-piaci integráció elmélyítése érdekében tegyenek lépéseket a munkaerőpiacokon belüli és azok közötti mobilitás növelésére a munkavállalók Unión belüli szabad mozgását gátló jogi és adminisztratív akadályok – például a román és bolgár munkavállalókra vonatkozó átmeneti munkaerő-piaci korlátozások – megszüntetésével, valamint a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalók társadalombiztosítási jogainak és munkakörülményeinek javításával; felhívja a tagállamokat, hogy fokozottabban használják az EURES hálózatot annak érdekében, hogy az álláskereső könnyebben rátalálhassanak a határokon túli állásokra;

2013. február 7., csütörtök

82. felhívja a figyelmet arra, hogy minden korcsoportban nő a szegénység és a munkanélküliség; felkéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e helyzet kezelése érdekében tegyenek új kötelezettségvállalásokat, különösen az aktív keresők szegénysége, a munkaerő-piaci kapcsolatokkal nem vagy csak korlátozott mértékben rendelkező személyek szegénysége – beleértve a tartósan munkanélküli időseket –, valamint az idősök szegénysége tekintetében;

83. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a költségvetési konszolidáció által a nemek közötti egyenlőségre, a nők foglalkoztatására és szegénységére gyakorolt negatív hatásokat ellensúlyozzák a nemek közötti egyenlőségnek a nemzeti költségvetésben való általános érvényesítésével azáltal, hogy erőteljesebb, kifejezetten a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó ajánlásokat intéznek a tagállamokhoz, valamint az Európa 2020 stratégia kiemelt céljait és a kapcsolódó nemzeti célokat nemek szerinti bontásban adják meg;

A közszolgáltatások minőségének garantálása, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi befogadás előmozdítása

84. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a szociális védelmi rendszerek megfelelőségét és hatékonyságát, és biztosítsák, hogy azok továbbra is pufferként működjenek az elszegényedés és a társadalmi kirekesztés ellenében; megállapítja ugyanakkor, hogy az európai szociális modell korszerűsítésre szorul oly módon, hogy „aktivizálja a jóléti államokat”, amelyek a fenntartható munkahelyek és növekedés létrehozása, valamint a társadalmi aránytalanságok megakadályozása céljából az emberekbe fektetnek be, valamint eszközöket és ösztönzőket biztosítanak;

85. felhívja a tagállamokat, hogy az alacsony jövedelmű és kiszolgáltatott csoportok marginalizálódásának megakadályozása érdekében hajtsanak végre aktív befogadási stratégiákat, nyújtsanak megfelelő, elérhető árú és magas színvonalú szolgáltatásokat, továbbá biztosítsanak minőségi foglalkoztatáshoz vezető körülményeket;

86. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikban pontosítsák, hogy miként fogják felhasználni az uniós támogatásokat az Európa 2020 stratégia keretében vállalt, szegénységgel kapcsolatos és más nemzeti szintű szociális, foglalkoztatási és oktatási célkitűzéseik teljesítésére;

87. felhívja az EU-t és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az egészségügyi rendszerek bárminemű reformja a minőség javítására, a megfelelőség, a megfizethetőség, az egyetemes hozzáférés biztosítására és a fenntarthatóság garantálására összpontosítson;

88. úgy véli, hogy a hátrányos helyzetű csoportokból kikerülő új munkaerő-felvételt célzó támogatások hatékonyan növelhetik e csoportok munkaerő-piaci részvételét;

89. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a költségvetési konszolidáció összeegyeztethető legyen az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális dimenziójával;

90. aggódalmát fejezi ki a válságnak a nőket érintő szegénységre gyakorolt társadalmi hatásai miatt; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel a költségvetési konszolidáció nemek közötti egyenlőségre és a nők foglalkoztatására gyakorolt hatását;

91. felkéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki intézkedéseket az aktív keresők szegénységének csökkentésére, például segítség elő, hogy a háztartások tagjai kellő mértékben vegyenek részt a munkaerőpiacon, és tegyék lehetővé az alacsony jövedelmű vagy bizonytalan állást betöltő munkavállalók előrelépését; felhívja a tagállamokat, hogy a munkavállalók számára tisztas megélhetést biztosító béreket célzó munkaerő-piaci politikákkal lépjenek fel az aktív keresőket sújtó szegénységgel szemben;

92. felszólítja a Bizottságot, hogy 2013. november 4–5-től kezdődően minden év novembere elején jelenjenek meg a Parlament illetékes bizottságai előtt az éves növekedési jelentés benyújtása céljából, hogy a Parlamentnek elegendő ideje legyen véleménye bemutatására a soron következő európai szemesztereken;

Az irányítás, az elkötelezettség és a demokratikus legitimitáció javítása érdekében szükséges további erőfeszítések

93. felhívja az Európai Tanácsot és a tagállamokat, hogy a felelősségvállalás biztosítása érdekében biztosítsák a nemzeti és regionális parlamentek, a szociális partnerek, a hatóságok és a civil társadalom szoros bevonását az Európa 2020 stratégia és a gazdasági kormányzási folyamat keretében kidolgozott politikai iránymutatások végrehajtásába és ellenőrzésébe;

94. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási, szociális és oktatási céljait hatékonyabban építsék be a 2013. évi európai szemeszterbe;

95. ismételt felszólít az európai szemeszter demokratikus legitimitásának növelésére; felhívja az Európai Tanácsot, hogy 2013. évi politikai iránymutatásainak kialakítása során vegye figyelembe az Európai Parlament által felvetett aggályokat és javaslatokat;

2013. február 7., csütörtök

96. kéri, hogy a polgárok érdekeinek képviselője és a tagállamok által folytatott szociálpolitikák legitimitásának fokozása érdekében biztosítsák a Parlament megfelelő részvételét az európai szemeszterben;

97. a döntések legitimitásának fokozása érdekében kívánatosnak tartja a nemzeti parlamentek szerepének megerősítését az európai szemeszter keretében folytatott gazdaság- és szociálpolitikai döntéshozatali folyamatban való részvételük tekintetében;

98. szorgalmazza a szociális partnerek és a civil társadalom bevonását a szociálpolitikák megfelelőségének és hatékonyságának fokozása érdekében;

o

o o

99. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

MELLÉKLET

EGYEDI AJÁNLÁSOK AZ EURÓPAI TANÁCS ÁLTAL ELFOGADANDÓ SZAKPOLITIKAI IRÁNYMUTATÁSOKHOZ

Az Európa 2020 stratégia célkitűzései

1. ajánlás: az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítése

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az éves növekedési jelentés alapján az Európai Tanács által elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásoknak a következőkre kell törekedniük:

Teljesíteni kell az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre vonatkozó valamennyi célkitűzését.

A 2013. évi nemzeti reformprogramokban megfogalmazott kötelezettségvállalásoknak elegendőeknek kell lenniük az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez.

A tagállamoknak hatékonyabban kell elosztaniuk az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében felhasznált nemzeti költségvetési forrásait.

Garantálni kell, hogy elegendő uniós forrást fordítsanak az Európa 2020 stratégia céljainak elérésére.

Munkahelyteremtés strukturális reformok és növekedési célú beruházások révén

2.1. ajánlás: nemzeti munkahely-teremtési tervek

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak 2013. évi nemzeti reformprogramjaik részeként nemzeti munkahely-teremtési terveket kell előterjeszteniük.

A nemzeti munkahely-teremtési terveknek tartalmazniuk kell az alábbiakat:

- a munkahelyteremtést és a környezetbarát foglalkoztatást szolgáló átfogó intézkedések, különösen a nagy munkahely-teremtési potenciállal rendelkező ágazatokban;
- a foglalkoztatási szakpolitikák és a pénzügyi eszközök összekapcsolása,
- szükség esetén munkaerő-piaci reformok,
- a fiatal, a tartós, az idős munkanélküliekre és egyéb kiszolgáltatott csoportokat célzó aktív munkaerő-piaci politikák,
- egyértelmű ütemterv a többéves reformterv következő 12 hónapra vonatkozó intézkedéseinek bevezetésére, valamint azon területek és régiók azonosítása, ahol a specializáció tekintetében hiány vagy éppen felesleg tapasztalható;

2013. február 7., csütörtök

2.2. ajánlás: a munkát terhelő adók reformja

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak a munkát terhelő adók vonatkozásában a foglalkoztatást ösztönző adóreformokat kell bevezetniük.

A tagállamoknak meg kell fontolniuk a munka adóterhelésének csökkentését, különösen a társadalombiztosítási hozzájárulások megfelelően célzott ideiglenes mérséklését vagy az új munkavállalók – különösen az alacsony jövedelmű és alacsony képzettségű munkavállalók, a tartós munkanélküliek közül vagy más kiszolgáltatott csoportokból kikerülő munkavállalók – foglalkoztatását szolgáló foglalkoztatástámogatási rendszerek bevezetését, biztosítva ugyanakkor az állami nyugdíjrendszerek hosszú távú fenntarthatóságát.

2.3. ajánlás: a be nem jelentett munka elleni küzdelem

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az informális és feketemunkát bejelentett munkává kell alakítani, többek között a munkaügyi ellenőrzések tekintetében a kapacitás növelésével.

2.4. ajánlás: bérmeghatározási rendszerek

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A bérmeghatározási rendszerek korszerűsítése a szociális partnerek aktív részvételével folytatott társadalmi párbeszéd keretében – tiszteletben tartva a munkaügyi kapcsolatok nemzeti modelljeinek sokszínűségét – annak érdekében, hogy a munkabérek a termelékenységi tendenciákhoz igazítsák, a tisztességes megélhetést nyújtó munkabérek határain belül.

2.5. ajánlás: a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát garantáló reformok

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Hozzá kell látni a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát biztosító reformokhoz, az alábbiak alapján:

- a nyugdíjkorhatár átértékelhető az egészségben eltöltött várható élettartam alakulásának figyelembevételével;
- a tényleges nyugdíjba vonulási életkor emelése a munkakörülmények javításával, a munkaerőpiac korai elhagyásának visszaszorításával (például a munkaerő-piaci részvétel meghosszabbítását ösztönző adókedvezmények bevezetésével) és a munkából a nyugdíjba való rugalmas átmenet lehetőségének megteremtése;
- a nyugdíjrendszerek reformja során az idősebb munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek bővítésére, az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés és az aktív és egészséges időskor lehetővé tételére irányuló politikák középpontba állítása az idősebb munkavállalók hosszabb ideig tartó munkanélküliségének megelőzése érdekében.

2.6. ajánlás: növekedési célú beruházások

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A megszorító programok nem gátolhatják a munkahelyteremtő intézkedéseket és a növekedésösztönző politikákat, és nem veszélyeztethetik a szociális védelmet.

A tagállamoknak előtérbe kell helyezniük a növekedésbarát beruházásokat az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a kutatás és az innováció, valamint az energiahatékonyság területén.

2013. február 7., csütörtök

2.7. ajánlás: a kulcsfontosságú ágazatok, például a környezetbarát gazdaság, az egészségügyi és szociális ellátás és az IKT munkahelyteremtő potenciáljának kiaknázása

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak és a tagállamoknak támogatniuk kell a magas foglalkoztatási potenciállal rendelkező ágazatok – például az innovatív ágazatok, a környezetbarát gazdaság, a szolgáltatások, az egészségügyi és szociális ellátás és az IKT – fejlődését elősegítő kezdeményezéseket és beruházásokat.

Felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jelezzék előre ezen ágazatok képzettségi igényeit, és az e képzettségek biztosítása céljából az oktatásba és képzésbe irányuló beruházások mértékét, és segítsék elő a munkavállalók, különösen az alacsony képzettségű és idősebb munkavállalók alkalmazkodását.

2.8. ajánlás: strukturális reformok a nők foglalkoztatásának előmozdítása érdekében

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az Európai Tanács által elfogadandó politikai iránymutatásokban alkalmazni kell a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését.

El kell fogadni a nők magasabb foglalkoztatási arányának előmozdításához szükséges intézkedéseket, például biztosítani kell az elérhető gondozást és gyermekfelügyeletet, a megfelelő anyasági, apasági és szülői szabadságok rendszerét, valamint a munkaidő és a munkahelyek rugalmasságát.

2.9. ajánlás: az egységes piac kiteljesítése

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A Bizottságnak és az Európai Tanácsnak fokoznia kell az egységes piac kiteljesítésére és a digitális gazdaság fejlesztésére irányuló erőfeszítéseit, és a felesleges bürokratikus terhek csökkentése érdekében az intelligens szabályozásra kell összpontosítania. Haladéktalanul végre kell hajtani a II. egységes piaci intézkedéscsomagot.

Ezzel egyidejűleg a Bizottság országspecifikus ajánlásainak több gyakorlati megoldást kell kínálniuk a tagállamok számára az egységes piac működésének javítására, hogy határozottabb nyilvános támogatottságot és politikai elkötelezettséget teremtsen az egységes piac kiteljesítésének ösztönzésére.

2.10. ajánlás: a vállalkozói környezet javítása, különösen a kkv-k esetében

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak végre kell hajtaniuk a vállalkozói keretfeltételek javításához szükséges jogi és igazgatási intézkedéseket, különösen a kkv-k számára.

A Bizottságnak és a tagállamoknak szakpolitikai menetrendjükben abszolút prioritásként kell kezelniük a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését.

A tagállamoknak elsősorban vállalkozás-fejlesztési programok és a finanszírozáshoz jutás segítése révén ösztönözniük és támogatniuk kell a vállalkozói tevékenységet, ezen belül a szociális vállalkozásokat és az induló vállalkozókat.

2.11. ajánlás: az uniós források maximális mobilizálása

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak maradéktalanul ki kell használniuk a strukturális alapokat a foglalkoztathatóság növelése, a strukturális és tartós munkanélküliség, valamint a fiatalok munkanélküliségének hatékony leküzdése, továbbá az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében.

2013. február 7., csütörtök

Felszólítja a Bizottságot, hogy tárja fel a strukturális alapok társfinanszírozási aránya növelésének módjait a legmagasabb a munkanélküliségi rátával küzdő tagállamok esetében, ezáltal segítve őket a nemzeti politikáik mozgásterét korlátozó akadályok lebontásában, és az aktív munkaerő-piaci politikák finanszírozásában. Kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra további, más forrásokból származó alapok mozgósítását e célból.

Javasolja, hogy a 2014–2020 közötti programozási időszakban a Kohéziós Alap legalább 25 %-át rendeljék az ESZA-hoz.

A fiatalok foglalkoztatása

3.1. ajánlás: a fiatalok foglalkoztatása mint prioritás

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az Európai Tanácsnak 2013-as politikai iránymutatásai egyik prioritásává kell tennie a fiatalok foglalkoztatását. A tagállamoknak a nemzeti munkahely-teremtési programokon belül a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó terveket kell haladéktalanul előterjeszteniük, az Európai Bizottságnak pedig figyelemmel kell kísérnie az azokban foglalt szakpolitikai célokat.

A fiatalok munkanélkülisége elleni intézkedéseknek az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- célzott, aktív munkaerő-piaci szakpolitikai intézkedések,
- a tagállamoknak és a régióknak a szociális partnerekkel szorosan együttműködve ifjúsági garanciaprogramokat kell megvalósítaniuk, amelyek célja, hogy az Európai Unióban minden 25 év alatti fiatal a munkahelye elvesztését vagy a formális oktatás befejezését követő négy hónapon belül minőségi foglalkoztatási ajánlatban, továbbképzésben, tanulószerveződéses gyakorlati képzésben vagy szakmai gyakorlatban részesüljön; az uniós finanszírozásnak, különösen az ESZA-nak kulcsszerepet kell kapnia e programok finanszírozásában;
- a munkaerő-piacon jelentkező szakismereti hiányosságokat kezelő intézkedések, különösen a korai iskolaelhagyás és a tanulószerveződéses gyakorlati képzésekből való lemorzsolódás megelőzése révén, és annak biztosítása, hogy az oktatási és képzési rendszerek hatékony módon megfelelő képzettségeket nyújtsanak a fiataloknak;
- az oktatásból és képzésből a munka világába való átmenetet biztosító keretek;
- a vállalkozói tevékenység és az önfoglalkoztatás támogatása a fiatalok körében és kifejezetten a fiatalokra irányuló célzott, speciális vállalkozásfejlesztési támogatási programok végrehajtása.

3.2. ajánlás: a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A tagállamoknak a uniós intézmények támogatásával átfogó stratégiákat kell kidolgozniuk a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számára.

A tagállamoknak és a régióknak a szociális partnerekkel szorosan együttműködve ifjúsági garanciaprogramokat kell megvalósítaniuk, amelyek célja, hogy legfeljebb négy hónapig tartó munkanélküliség után az Európai Unióban minden 25 év alatti fiatalnak munkát, szakmai gyakorlatot, kiegészítő továbbképzést vagy munkát és továbbképzést egyszerre kínálót állást nyújtsanak.

A Bizottságnak technikai segítséget kell nyújtania a tagállamok és a régiók számára, hogy megfelelően felhasználhassák az ESZA forrásait az ifjúsági garanciaprogramok kidolgozásához.

3.3. ajánlás: az uniós források jobb kihasználása a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelem érdekében

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A 2014–2020 közötti programozási időszakban jobban ki kell használni az Európai Szociális Alap forrásait a fiatalok foglalkoztatását szolgáló intézkedésekhez.

2013. február 7., csütörtök

Az ifjúságot célzó intézkedésekre elkülönített ESZA-forrásokat főleg a szakmai képzésekre és a szakmai gyakorlatokra, valamint a vállalkozói készségek előmozdítására kell összpontosítani.

Befektetés az oktatásba és a képzésbe

4.1. ajánlás: a szakismeretek iránti kereslet és kínálat közötti eltérések kezelése

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Bizonyos ágazatokban és/vagy régiókban javítani kell a szakismeretek iránti kereslet nyomon követését, és gyorsan orvosolni kell ezeket a szakismeretek iránti kereslet és kínálat közötti eltéréseket.

A Bizottságnak és a tagállamoknak együtt kell működniük az uniós készségkörkép kidolgozásában, hogy átfogó képet lehessen alkotni az Unió szakismereti igényeiről.

A szakismereti igények előrejelzése érdekében támogatni kell az oktatási-képzési ágazat és a vállalatok közötti együttműködést és szinergiákat, és az oktatási és képzési rendszereket a munkaerőpiac igényeihez kell igazítani, hogy biztosítani lehessen a megfelelő szakismereteket a munkaerő számára, és elő lehessen segíteni az átmenetet az oktatásból és képzésből a munka világába.

Minden korcsoport számára biztosítani kell az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, nem csak a formális oktatás, hanem a nem formális és informális tanulási formák kialakítása révén is.

2015-ig létre kell hozni a nem formális vagy informális tanulási formáknak az európai képesítési keretrendszerhez kapcsolódó érvényesítési rendszerét.

Ténylegesen meg kell valósítani a nemzeti képesítési keretrendszert és valóra kell váltani az európai készségútlevelelre vonatkozó elképzelést.

4.2. ajánlás: befektetés az oktatásba és a képzésbe

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az államháztartás konszolidálására való törekvéssel egyidejűleg gondoskodni kell az oktatásba és képzésbe való hatékony befektetésről.

Intézkedéseket kell elfogadni és forrásokat kell biztosítani az oktatás szakmai színvonalának, a tanárok szakértelmének és társadalmi elismertségének javítására.

Alkalmazkodóbb, dinamikusabb és befogadóbb piacok, valamint jobb minőségű foglalkoztatás

5.1. ajánlás: a munkaerőpiac reformja

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Elő kell mozdítani a termelékenységet és a hatékonyságot fokozó strukturális munkaerő-piaci reformokat annak érdekében, hogy javuljon az Unió gazdaságának versenyképessége, és biztosítani lehessen a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést.

A munkaerő-piaci reformoknak az alábbi elemeken kell alapulniuk:

- belső rugalmasság, valamint megfelelő szintű szociális biztonság biztosítása abból a célból, hogy a gazdasági nehézségek idején is fenn lehessen tartani a foglalkoztatottságot;
- a munkával és a gondozással kapcsolatos feladatok összeegyeztetését lehetővé tévő feltételek megteremtése;
- a munkahelyek közötti és a munkanélküliségből a foglalkoztatásba való biztos és zavartalan átmenet elősegítése;
- olyan hatékony, aktív munkaerő-piaci politikákhoz és aktivizálásra irányuló szigorú követelményekhez kapcsolódó munkanélküli ellátási rendszerek létrehozása, amelyek a munkavállalás ösztönzése mellett elegendő jövedelmet nyújtanak;
- a munkavállalók munka- és szociális jogainak szigorú tiszteletben tartása;
- a munkaerőpiac szegmentálódása és a bizonytalan foglalkoztatási formák elleni fellépés;

2013. február 7., csütörtök

- a szociális párbeszéd koordinációjának megerősítése uniós szinten;
- a gazdasági szerkezetátalakítás előrejelzése;
- az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés garantálása;
- a hátrányos helyzetű csoportok, köztük a kisebbséghez tartozók (pl. romák), valamint a fogyatékkal élők alacsony munkaerő-piaci részvételének kezelése;
- a munkaerő-kínálat növelése a rendelkezésre álló szakismeretek és azok földrajzi eloszlása, valamint a munkaerő-piaci kereslet közötti összhang javítása révén;
- a szociális partnerekkel szorosan együttműködve az aktív munkaerő-piaci politikákkal – például a szociális hálóból a munkaerőpiacra való visszajutást elősegítő programokkal – és megfelelő juttatási rendszerekkel kölcsönösen alátámasztott aktív munkaerő-piaci politikák hatókörének és hatékonyságának növelése a foglalkoztathatóság fenntartása, az emberek munkába való visszatérésének támogatása és a megfelelő életkörülmények fenntartása érdekében;
- a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályok javítása és a rugalmasabb munkarendet lehetővé tévő feltételek kialakításának támogatása, különösen az idősebb és a fiatalabb munkavállalók esetében.

5.2. ajánlás: a munkavállalók mobilitásának elősegítése

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A munkaerőpiacokon belüli és azok közötti mobilitást előmozdító politikákat és intézkedéseket, például mobilitást támogató szakpolitikákat és intézkedéseket kell elfogadni.

Az európai munkaerő-piaci integráció elmélyítése érdekében meg kell szüntetni a munkavállalók Unión belüli szabad mozgását gátló jogi és adminisztratív akadályokat, továbbá javítani kell a munkakörülményeket és a szociális biztonságot.

A tagállamoknak fokozottabban kell használniuk az EURES hálózatot annak érdekében, hogy az álláskereső könnyebben rátalálhassanak a határokon túli állásokra.

5.3. ajánlás: a foglalkoztatás minősége

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az Európai Tanácsnak a 2013. évi politikai iránymutatásaiban figyelmet kell szentelnie a munkahelyek minőségének, különösen a munkavállalók Szerződésben rögzített alapvető munkajogaikhoz való – a tagállamok jogszabályainak sérelme nélküli – hozzáférésre.

Biztosítani kell, hogy a munkaerő-piaci reformokat oly módon hajtsák végre, hogy azok javítsák a munkahelyek minőségét.

Küzdeni kell a bizonytalan munkakörülmények és a színlelt önfoglalkoztatás és ezek terjedése ellen, és biztosítani kell az ideiglenes vagy részmunkaidős szerződéssel rendelkező munkavállalók és az önfoglalkoztatók megfelelő szociális védelmét és a képzésekhez való hozzáférést.

Biztosítani kell a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelv tényleges érvényesítését.

A közszolgáltatások minőségének garantálása, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi befogadás előmozdítása

6.1. ajánlás: a közszolgáltatások minőségének garantálása

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Biztosítani kell, hogy a költségvetési konszolidáció összeegyeztethető legyen az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális dimenziójával, és ne gátolja a magas színvonalú közszolgáltatások ellátását.

2013. február 7., csütörtök

Az egészségügyi rendszer reformja során a minőség javítására, a megfelelőség, a megfizethetőség, az egyetemes hozzáférés biztosítására és a fenntarthatóság garantálására kell összpontosítani.

6.2. ajánlás: A szegénység elleni küzdelem és a társadalmi befogadás előmozdítása

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az Európai Tanácsnak szakpolitikai iránymutatásaiban prioritást kell biztosítani a valamennyi korcsoportban jelen lévő szegénység és munkanélküliség, különösen az aktív keresők szegénysége, a munkaerő-piaci kapcsolatokkal nem vagy csak korlátozott mértékben rendelkező személyek szegénysége, valamint az idősök szegénysége elleni fellépésnek.

Javítani kell a szociális védelmi rendszerek megfelelőségét és hatékonyságát, és biztosítani kell, hogy azok továbbra is pufferként működjenek az elszegényedéssel és a társadalmi kirekesztéssel szemben.

Az alacsony jövedelmű és kiszolgáltatott csoportok marginalizálódásának megakadályozása érdekében aktív befogadási stratégiákat, megfelelő, megfizethető és magas színvonalú szolgáltatásokat, valamint a minőségi foglalkoztatáshoz vezető integrált megközelítéseket kell megvalósítani.

A Bizottságnak értékelnie kell a költségvetési konszolidáció nemek közötti egyenlőségre és a nők foglalkoztatására és szegénységére gyakorolt hatását.

Biztosítani kell, hogy a költségvetési konszolidáció által a nemek közötti egyenlőségre, a nők foglalkoztatására és szegénységére gyakorolt negatív hatásokat ellensúlyozzák azáltal, hogy a nemek közötti egyenlőséggel összefüggésben határozottabb ajánlásokat intéznek a tagállamokhoz, valamint az EU 2020 stratégia kiemelt céljait és a kapcsolódó nemzeti célokat nemek szerinti bontásban adják meg.

Szakpolitikákat és intézkedéseket kell kidolgozni az aktív keresők szegénységének csökkentésére, így például elő kell segíteni, hogy a háztartások tagjai kellő mértékben vegyenek részt a munkaerőpiacon, és lehetővé kell tenni a tartósan alacsony jövedelmű vagy bizonytalan állást betöltő munkavállalók előrelépését.

A tagállamoknak a munkavállalók számára tisztességes megélhetést nyújtó bérek biztosítására irányuló munkaerő-piaci politikákkal kell fellépniük az aktív keresőket sújtó szegénységgel szemben.

A tagállamoknak meg kell fontolniuk a kiszolgáltatott csoportokból kikerülő új munkavállalók foglalkoztatását célzó támogatások bevezetését.

A tagállamoknak nemzeti reformprogramjaikban pontosítaniuk kell, hogy miként fogják felhasználni az uniós támogatásokat a szegénységgel kapcsolatos célkitűzéseik és más szociális, foglalkoztatási és oktatási nemzeti céljaik teljesítésének támogatására, valamint az Európa 2020 stratégia céljainak elérésére.

Arányos és differenciált, növekedésbarát költségvetési konszolidáció megvalósítása a gazdaságélénkítés és a munkahelyteremtés biztosítása mellett

7. ajánlás: Arányos és differenciált, növekedésbarát költségvetési konszolidáció megvalósítása a gazdaságélénkítés és a munkahelyteremtés biztosítása mellett

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

Az államháztartások fenntarthatóságának biztosítása érdekében költségvetési konszolidációs programokat kell végrehajtani, ezt azonban arányos és differenciált, növekedésbarát módon kell tenni, lehetővé téve, hogy a beruházások megvalósítsák az EU 2020 stratégiát, valamint maradéktalanul kihasználva a Stabilitási és Növekedési Paktum által biztosított rugalmasságot.

Felül kell vizsgálni a költségvetési multiplikátorokat annak elkerülése érdekében, hogy rendszerszerűen alábecsüljék a költségvetési konszolidáció növekedésre és munkahelyteremtésre gyakorolt hatását a recessziós környezetben.

Az országok költségvetési mozgásterének differenciálása érdekében felül kell vizsgálni a konszolidáció ütemét, hogy elkerülni a lehetséges negatív növekedési és foglalkoztatási hatásokat, garantálva ugyanakkor az adósság fenntartható mértéken tartását.

2013. február 7., csütörtök

Az Európai Tanács szakpolitikai iránymutatásaiban biztosítani kell a különböző prioritások közötti koherenciát, hogy a költségvetési konszolidáció ne veszélyeztesse a fenntartható növekedési és munkahely-teremtési potenciált, ne növelje a szegénységet és a társadalmi kirekesztést, és ne gátolja a minőségi közszolgáltatások nyújtását.

Biztosítani kell a teljes koherenciát egyrészt a költségvetési konszolidáció és a tervezett gazdasági reformintézkedések, másrészt a szegénység csökkentése és a foglalkoztatási ráta növelése között.

Az irányítás, az elkötelezettség és a demokratikus legitimáció javítása érdekében szükséges további erőfeszítések

8. ajánlás: az európai szemeszter demokratikus legitimációjának növelése

Az Európai Parlament úgy véli, hogy az Európai Tanács által az éves növekedési jelentés alapján elfogadandó éves szakpolitikai iránymutatásnak a következőkre kell törekednie:

A felelősségvállalás biztosítása érdekében gondoskodni kell arról, hogy a nemzeti és regionális parlamentek, a szociális partnerek, a hatóságok és a civil társadalom szorosan bekapcsolódjanak az Európa 2020 stratégia és a gazdasági kormányzási folyamat keretében kidolgozott szakpolitikai iránymutatások végrehajtásába és nyomon követésébe.

Az Európai Parlamentet megfelelő mértékben be kell vonni az európai szemeszter munkájába.

Az Európai Tanácsnak a 2013. évi szakpolitikai iránymutatásai kialakításakor figyelembe kell vennie az Európai Parlament által felvetett aggályokat és javaslatokat.

P7_TA(2013)0054

Az egységes piac irányítása

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az egységes piac irányításáról szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal (2012/2260(INL))

(2016/C 024/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 26. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel „Az egységes piac jobb irányítása” című, 2012. június 8-i bizottsági közleményre (COM(2012)0259),
- tekintettel a „2013. évi éves növekedési jelentés” című, 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012)0750) és a „Helyzetkép az egységes piaci integrációról – 2013 – Hozzájárulás a 2013. évi éves növekedési jelentéshez” című bizottsági jelentésre (COM(2012)0752),
- tekintettel az egységes piac jobb irányításához kapcsolódó európai hozzáadott érték értékelésére – amely hozzájárulás az európai szemeszter gyakorlatához –, amelyet az Európai Parlament európai hozzáadott értékkel foglalkozó osztálya végzett el, és amelyet 2013. február 7-i dátummal továbbítottak a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsághoz,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé – A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért – 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében” című, 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0608),

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«” című, 2011. április 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0206),
- tekintettel „A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért” című, 2012. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2012)0573),
- tekintettel a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, „Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért” című, 2012. június 8-i bizottsági közleményre (COM(2012)0261),
- tekintettel Mario Monti „Az egységes piac új stratégiája – Európa gazdasága és társadalma szolgálatában” című, az Európai Bizottság elnökéhez intézett 2010. május 9-i jelentésére,
- tekintettel a Bizottságnak az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című, 2011. március 28-i fehér könyvére (COM(2011)0144),
- tekintettel az Európai Tanács elnökének „A cél a valódi gazdasági és monetáris unió” című, 2012. június 26-i jelentésére, valamint az erről szóló 2012. október 12-i időközi jelentésre és a 2012. december 5-i végleges jelentésre,
- tekintettel a 23. belső piaci eredménytáblára (2011. szeptember) és a Parlament erről szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 25. belső piaci eredménytáblára (2012. október),
- tekintettel „Az egységes piac megvalósítása – Éves irányítási felülvizsgálat 2011” című, 2012. február 24-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2012)0025),
- tekintettel a Versenyképességi Tanács 2012. május 30–31-i, az egységes digitális piacról és az egységes piac irányításáról szóló következtetéseire,
- tekintettel a Versenyképességi Tanács 2012. október 10–11-i tanácskozásaira az egységes piaci intézkedéscsomagról,
- tekintettel az Európai Tanács 2012. június 28–29-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2012. október 18–19-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió Parlamentjei Uniók Ügyekkel Foglalkozó Bizottságai (COSAC) 2012. október 14–16-i XLVIII. konferenciájának hozzájárulására és következtetéseire,
- tekintettel „Az egységes piac megvalósítása a fogyasztók és a polgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Irányítás és partnerség az egységes piacon” című, 2011. április 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag: a növekedés érdekében teendő következő lépések” című, 2012. június 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az „Egy hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piac” című, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 42. és 48. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0019/2013),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0211.

⁽²⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 84. o.

⁽³⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 51. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0258.

⁽⁵⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 9. o.

2013. február 7., csütörtök

- A. mivel a fokozottan versenyképes szociális piacgazdaság fogalmán alapuló, jól működő és hatékony egységes piacra minden eddigienél nagyobb szükség van az európai gazdaság élénkítése érdekében, lendületet adva a növekedésnek és a versenyképességnek, valamint munkahelyeket teremtve; mivel az egységes piacnak e célkitűzés elérése érdekében úgy kell működnie, hogy konkrét választ ad a válságra, miközben biztosítja a fogyasztók biztonságát és elősegíti a társadalmi kohéziót;
- B. mivel az egységes piacnak elengedhetetlenül fontos szerepe van az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló célkitűzéseinek elérésében;
- C. mivel az egységes piac a hivatalos létrehozása után 20 évvel még nem valósult meg teljesen, elsősorban azért, mert a tagállamok nem ültették át vagy nem hajtották végre teljes körűen az eddig elfogadott mintegy 1 500 irányelvet és körülbelül 1 000 rendeletet;
- D. mivel sürgősen szükség van az egységes piac irányításának megerősítésére és az egységes piacra irányadó szabályok végrehajtásának és betartatásának javítására;
- E. mivel az egységes piacot a gazdasági, szociális és ökológiai dimenzió szükséges egyensúlyának megteremtésén keresztül a leghatározottabban és a leggyorsabban meg kell valósítani;
- F. mivel az egységes piacot nem lehet elválasztani a fogyasztók és munkavállalók védelméhez, a szociális jogokhoz, a környezetvédelemhez és a fenntartható fejlődéshez hasonló más horizontális politikáktól;
- G. mivel az egységes piac teljes mértékű megvalósítása szolgál az Unió politikai és gazdasági integrációja megvalósításának alapjául, és ez biztosítja a szükséges kapcsolatot valamennyi tagállam – mind az euroövezethez tartozók, mind az azon kívüliek – között;
- H. mivel az egységes piac irányítása és a régiók jövőbeli fejlesztése kiegészítik egymást, jelentősen javíthatják a helyi és a regionális növekedés kilátásait és közösen létrehozhatják a kohézióval és versenyképességgel rendelkező erős Európát; mivel különösen az európai területi együttműködés a határokon átnyúló kapcsolatok előmozdítását tekintve az egységes piachoz hasonló koncepciókon alapul, és együttesen élvezik a regionális és helyi infrastruktúrák, befektetések és piacok létéből származó előnyöket; mivel az egységes piac tovább erősíthető a piaci hiányosságok kiküszöbölésével, a határokon átnyúló területi együttműködés erősítésével és a helyi és regionális hatóságok tevékenységeinek és finanszírozásának megkönnyítésével a területi paktumok keretében;
- I. mivel a legfelsőbb szintű politikai kötelezettségvállalások, valamint a Bizottság és a tagállamok erőfeszítései ellenére az átültetésben való átlagos elmaradás a 2009-es 0,7 %-ról 2012. február 1,2 %-ra emelkedett, és az utóbbi hónapok előrelépéseit figyelembe véve jelenleg 0,9 %-on áll; mivel további erőfeszítésekre van szükség amiatt, hogy a hiány bizalmatlansághoz vezet általában az Unióval és különösen az egységes piaccal szemben;
- J. mivel rendkívül fontos az Unió gerincét alkotó egységes piac, valamint annak Európa gazdasági és szociális fellendülésének alapját és keretét biztosító helyes működése; mivel ebben a tekintetben elengedhetetlen a szociális jogok tiszteletben tartása, összhangban az uniós jogrendnek megfelelő nemzeti jogszabályokkal és joggyakorlatokkal;
- K. ahogy azt a fogyasztói piacokról készített eredménytábla és az egységes piaci integráció négy alapszabadságának vizsgálata mutatja, az integrációs folyamat következtében kialakult fokozódó verseny erős ösztönzője annak, hogy jobb minőségű és olcsóbb termékek szélesebb választéka álljon az európai fogyasztók rendelkezésére;
- L. mivel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ helyes és teljes körű végrehajtásából származó potenciális gazdasági haszon a bruttó hazai termék (GDP) 0,8 %-a és 2,6 %-a közötti növekedési potenciált jelent, ami az említett irányelv végrehajtása után öt-tíz évvel valósulna meg;

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

2013. február 7., csütörtök

- M. mivel a Bizottság becslései szerint az Unió a következő tíz évben a GDP további 4 %-ának megfelelő haszonra tehetne szert azzal, ha ösztönözné az egységes piac gyors fejlődését;
- N. mivel az egységes piac stratégiájának koordinálnak kell lennie és pragmatikus, átfogó és széles hatókörű, minden tagállam és európai intézmény által támogatott egyezségekre kell épülnie; mivel az összes európai intézmény részéről az erőteljes irányításra, a tagállamok részéről pedig az egyértelmű politikai szerepvállalásra továbbra is szükség van az egységes piacra vonatkozó irányelvek és rendeletek teljes körű végrehajtásához és érvényre juttatásához, valamint az egységes piac hitelességének és a beléje vetett bizalomnak a növeléséhez;
- O. mivel az Európai Tanács elnöke a fent említett 2012. június 26-i jelentésében hangsúlyozta az egységes piaccal való teljes összeegyeztethetőség, valamint a nyitottság és az átláthatóság fontosságát a mélyebb gazdasági és monetáris unió felé vezető folyamatban; mivel az Európai Tanács elnöke 2012. december 5-i végleges jelentésében ezenkívül hangsúlyozta az egységes piac – mint a növekedés előmozdításának nagy erejű eszköze – közeljövőben megvalósuló teljes kiépítésének jelentőségét;
- P. mivel a tagállamok és az Unió szintjén egyaránt konkrét intézkedésekre van még mindig szükség az áruk, személyek, szolgáltatások és tőke Unióban való szabad mozgásának teljes körű végrehajtása érdekében; mivel új vállalkozási lehetőségek megnyitása a vállalatok, különösen a kis- és közepes vállalkozások (kkv-k) számára – beleértve a kkv-teszt szigorú alkalmazását a Bizottság és a Parlament által elvégzett hatáseértékelések keretében –, az intelligens szabályozásra vonatkozó ütemterv gyors haladása és adott esetben a különböző vállalkozások igényeihez szabott – az általános, például munka-egészségügyi és munkabiztonsági célkitűzéseket nem aláásó – szabályozás szintén hozzásegíthetnek ahhoz, hogy új életet leheljünk Európa gazdaságaiba;
- Q. mivel el kell ismerni a – mind elektronikus, mind fizikai módon megvalósuló – egyablakos megoldás értékét az egységes piac környezetében, mert ez a megoldás csökkenti az adminisztratív terheket és a tranzakciós költségeket, javítja a hatékonyságot, a piac nyitottságát, az átláthatóságot és a versenyt, továbbá hozzájárul a közkiadások alacsonyabbra szorításához és a vállalkozási lehetőségek bővítéséhez, ideértve a kkv-k és a mikrovállalkozások piacra jutási lehetőségeit, illetve a munkahelyek megtartását és új munkahelyek teremtését is;

Jobb jogalkotás

- R. mivel a Bizottságnak nagyobb fokú horizontális koordinációra és koherenciára kell törekednie az egységes piac szempontjából releváns jogalkotási javaslatok előkészítésében; mivel a Bizottságnak a jogalkotási javaslatok elfogadása előtt mélyreható hatásvizsgálatokat – köztük területi hatáseértékeléseket – kell végeznie, hogy meggyőző érvekkel indokolja az egységes piaci jogszabályok szükségességét;
- S. mivel a Bizottságnak a szubszidiaritás elvével összhangban lehetőség szerint – és mindenekelőtt ha az uniós jogszabály végrehajtásában nincs szükség további mérlegelési jogkörre – inkább a rendeleteket kell választania az irányelvek helyett az egységes piac szabályozásának preferált jogi aktusaként;
- T. mivel a tagállamoknak és a Bizottságnak tagállami szinten „egységes piaci tesztet” kell bevezetniük annak felmérésére, hogy a nemzeti szinten elfogadott egyes új jogszabályoknak lehet-e negatív hatásuk az egységes piac tényleges működésére; mivel a Bizottságnak mérlegelnie kell egy – a 98/34/EK irányelvben meghatározott eljárást kiegészítő – értesítési rendszer bevezetését azon tervezett nemzeti jogszabályok tekintetében, amelyek negatív hatással lehetnek az egységes piac működésére, ezzel a horizontális eszközzel megerősítve annak megelőző jellegét abban az esetben, amikor a Bizottság valamely jogszabályról részletes véleményt terjeszt elő, valamint – amennyiben az uniós jogszabályokat helyi szinten nem kielégítően alkalmazzák – biztosítva alkalmazását is;
- U. mivel alapvető fontosságú, hogy a tagállamok közötti igazgatási együttműködés hatékony, eredményes és költséghatékony módon történjen, ahogy a belső piaci információs rendszer (IMI) esetében is; mivel a belső piaci információs rendszert más területeken is folyamatosan kell használni, lehetővé téve ezáltal működőképességének fokozását, a bürokrácia csökkentését, az átláthatóság növelését, valamint azt, hogy az egységes piac összes szereplője teljes mértékben ki tudja használni a piacból származó előnyöket;

2013. február 7., csütörtök

Jobb átültetés, végrehajtás és alkalmazás

- V. mivel az egyes tagállamoknak következetesen át kell ültetniük minden egyes irányelvet és az uniós jogalkotási aktus egészéhez kapcsolódóan, együttesen és egyidejűleg el kell fogadniuk valamennyi átültetési intézkedést annak biztosítása céljából, hogy a jogszabály nemzeti szintű átültetése tükrözze az Unió szintjén elért kompromisszumot, lévén hogy a nem megfelelő és késedelmes átültetés a verseny torzulását eredményezi az egységes piacon, valamint megakadályozza, hogy a polgárok és a vállalkozások kihasználhassák az egységes piac összes előnyeit;
- W. mivel el kell érni, hogy a tagállamokban megvalósuljon a végrehajtás nagyobb átláthatósága és az uniós jog egységes alkalmazása; mivel a megfelelési táblázatok egyre hasznosabb eszköznek fognak bizonyulni az integrált egységes piacon, hogy tükrözzék az uniós szabályok nemzeti átültetését, és mivel a Bizottságnak ezért gyakrabban kell ilyen táblázatokat kérnie;

A végrehajtás ellenőrzése

- X. mivel a tagállamok közötti tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok megosztása feltétlenül szükséges az uniós jog alkalmazására szolgáló nemzeti mechanizmusok és az egységes piac előtt még álló akadályok megértéséhez; mivel a megfelelő átültetés biztosítása és a szétaprózódás elkerülése érdekében a tagállamoknak az átültetést megelőzően mind egymás között, mind pedig a Bizottsággal információcserét kell folytatniuk; mivel az uniós jog végrehajtásának nyomon követése a Bizottság és tisztviselői egyik legfőbb hatásköre; mivel – az uniós jogszabályok átültetéséhez és alkalmazásához a tagállamoknak nyújtandó támogatásra vonatkozó kötelezettségvállalása teljesítése érdekében – a Bizottság kezdeményezésére és koordinálásával létrejöhetne egy hálózat a SOLVIT-on kívül, az összes új uniós jogszabály végrehajtásáért felelős köztisztviselők közül, amely platformot biztosítana a tapasztalatcserehez és a szakértői értékeléshez, és a végrehajtás általános minőségének javítása, valamint a tagállamok által a végrehajtás során tapasztalt problémák megoldása érdekében szorosan együttműködne a tagállamokkal; mivel az információk és bevált gyakorlatok áramlásának serkentése érdekében ösztönözni kell az uniós jog végrehajtásáért felelős nemzeti köztisztviselők tagállamok közötti cseréjét;
- Y. mivel az egységes piaci jogszabályok végrehajtására vonatkozó, tisztán mennyiségi statisztikák nem teszik lehetővé a végrehajtás minőségének és az egyes fő jogi aktusok által az egységes piacra gyakorolt konkrét hatásnak a felmérését; mivel emiatt szükség van a végrehajtás és az egységes piac előrehaladásának politikai és minőségi értékelésére, különös tekintettel az új egységes piaci jogszabályok gazdasági relevanciájára és a hatályos jogszabályok alkalmazására;
- Z. mivel egy ilyen értékelés során különbséget kell tenni az átültetés elmaradása és a nem megfelelés lehetőség között, mivel az előbbi egyértelműen a tagállam mulasztása, míg az utóbbi esetleg az uniós jog eltérő értelmezésén alapul; mivel a Szerződések úgy rendelkeznek, hogy a nemzeti jog uniós joggal való nem megfelelést véglegesen és nyilvánosan csak az Európai Bíróság állapíthatja meg; mivel ezért más intézmény nem állapíthatja meg a megfelelés hiányát; mivel a Parlamenthez minden évben el kell juttatni egy listát az adott tagállamban át nem ültetett vagy nem megfelelően átültetett uniós jogszabályokról;
- AA. mivel az egységes piac irányelveinek tagállamokban való átültetésével kapcsolatos strukturális alapokban szereplő feltételeesség formái továbbra is tárgyalás alapját képezik az új rendeletek elfogadásának folyamatában; mivel ezeket az intézkedéseket csak legvégső esetben kell igénybe venni és mivel megfelelő egyensúlyt kell kialakítani az uniós pénzügyi támogatás arra való használatakor, hogy az egységes piac szabályainak időben történő átültetéséhez ösztönzőket nyújtsanak;

Eredményesebb végrehajtás

- AB. mivel az egységes piac irányításának javítása érdekében a zero tolerancia politikáját kell alkalmazni az egységes piac szabályait nem megfelelő módon végrehajtó tagállamokkal szemben;
- AC. mivel az EUMSZ 258. cikkében megállapított és a Bizottság által végrehajtott kötelezettségzegési eljárások nem teszik lehetővé az egységes piaci rendelkezések tagállami végrehajtásában és alkalmazásában előforduló hiányosságok gyors kezelését és orvoslását;
- AD. mivel a kötelezettségzegési eljárások igen gyakran alkalmatlannak bizonyultak az egyes fogyasztók és vállalkozások igényeinek kielégítésére, és mivel szükség van egy gyors és megfizethető, egységes, uniós szintű jogorvoslati eszköz létrehozására;

2013. február 7., csütörtök

- AE. mivel a tagállamoknak és az Európai Tanácsnak ezért az EUMSZ jövőbeni felülvizsgálatainak keretében folytatniuk kell a kötelezettségszegési eljárások továbbfejlesztését; mivel időközben minden erőfeszítést meg kell tenni a kötelezettségszegési eljárások szigorúbb igénybevétele érdekében, amennyiben sor kerül az egységes piaccal kapcsolatos uniós jogszabályok megsértésére; mivel ebben az összefüggésben a Bizottságon belül gyorsítani kell az eljárásokat és – szükséges esetben – ideiglenes intézkedésekért aktívabban kell a Bírósághoz folyamodni, összhangban az EUMSZ 279. cikkével; mivel egyes uniós jogi aktusok tartalmazznak olyan ideiglenes intézkedéseket, amelyeket a nemzeti bíróságok elrendelhetnek – például utasíthatnak – a küszöbön álló kötelezettségszegés megelőzése érdekében; mivel ez mintául szolgálhat a hatékonyabb eljárásokhoz, és mivel az ilyen ideiglenes intézkedéseket ebből következően valamennyi érintett területen fontolóra kell venni;
- AF. mivel az „EU Pilot” használata kedvező eredményekkel járt az uniós jog helyes alkalmazásának biztosítása terén, és gyorsabb megoldásokat kínál a polgárok és vállalkozások által tapasztalt problémákra; mivel a Bizottságnak ezért ösztönöznie kell az „EU Pilot” használatát, és tovább kell javítania a hatékonyságát annak érdekében, hogy az időigényes kötelezettségszegési eljárás igénybevétele nélkül, hatékonyabban fel lehessen deríteni és meg lehessen szüntetni az egységes piac szabályainak megsértését;
- AG. mivel a SOLVIT-nak – amely gondoskodik az egységes piacra vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelésről – mint problémamegoldó eszköznek nemzeti szinten fontos szerepe van, ugyanakkor a benne rejlő lehetőségek még kihasználatlanok; mivel –a folyó költségvetés túllépése nélkül – konkrét fellépéseket kell ösztönözni a SOLVIT láthatóságának javítása és az európai polgárokkal a róla folytatandó kommunikáció erősítése érdekében, a SOLVIT-ban rejlő lehetőségek jobb kiaknázása céljából; mivel több erőfeszítést kell tenni a SOLVIT-nak a nemzeti és uniós szinten létező támogatási szolgáltatások és segítő eszközök közé való jobb integrációja érdekében; mivel ugyanígy szükség van a tagállamokban működő egyablakos ügyintézési pontokkal kapcsolatos tájékoztatás felhasználóbarátabbá és világosabbá tételére is;
- AH. mivel a Bizottságnak megerősített intézkedésekkel kell törekednie arra, hogy biztosítsa az összes elfogadott szabály megfelelő bevezetését és végrehajtását a tagállamokban, gyorsabban kell reagálnia az uniós jog helytelen alkalmazásáról szóló értesítésekre és panaszokra, és meg kell tennie a szükséges lépéseket a meglévő következtetlenségek megszüntetésére;
- AI. mivel szükség van arra, hogy a Bizottság – politikai értékelést követően – határozottan éljen valamennyi hatáskörével, és használja ki teljes mértékben a rendelkezésére álló szankcionáló mechanizmusokat;
- AJ. mivel az „EU Sweeps” – ami a Bizottság koordinálása mellett a megfelelő nemzeti hatóságok által a tagállamokban egyidejűleg végrehajtott ellenőrző intézkedéseket jelenti – hasznos eszköznek bizonyult a tekintetben, hogy a Bizottság és a tagállamok így közös intézkedésekkel tudták ellenőrizni a hatályos egységes piaci jogszabályok alkalmazását a tagállamokban; mivel a legutóbbi „sweep”-ek felfedték, hogy a banki szektorban Unió-szerte alacsony szintű a fogyasztóvédelmi szabályoknak való megfelelés; mivel a Bizottságnak ezért az „EU Sweeps” szélesebb körű alkalmazását kell felkínálnia a tagállamoknak, hogy megkönnyítse az ellenőrzést, különösen a rosszabbul felszerelt és kevésbé felkészült nemzeti hatóságok számára; mivel más területeken is fontolóra kell venni az „EU Sweeps” koordinálását, és mivel az „EU Sweeps” fellépéseket ki kell terjeszteni az offline termékekre és szolgáltatásokra;

Egységes piaci intézkedéscsomagok

- AK. mivel az egységes piaci intézkedéscsomagok azon erőfeszítések részét képezik, amelyek az egységes piac irányítását – különösen a jogalkotási előkészítő szakasz tekintetében – fejlesztés és hatékonyabb koordináció révén kívánják megerősíteni;
- AL. mivel az egységes piaci intézkedéscsomagok időszakos benyújtása annyiban mindenképpen pozitív fejleményként értékelendő, hogy lehetővé teszi az egységes piac szabályozás útján történő kialakításához szükséges elsődleges célok meghatározását és megvitátását;

2013. február 7., csütörtök

- AM. mivel az egységes piaci intézkedéscsomag fontos és átfogó stratégián alapult, melynek célja az egységes piac még fennálló főbb hiányosságainak kiküszöbölése volt; mivel ez a stratégia olyan konkrét horizontális jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket határozott meg, amelyek képesek a kihasználatlan növekedési lehetőségek kiaknázására, valamint az egységes piac előtt álló akadályok megszüntetésére; mivel a Bizottság által benyújtott javaslatokban bizonyos előrelépés figyelhető meg, azonban további hosszú távú és előrettekintő lépésekre van szükség; mivel a Bizottságnak prioritásként kell végrehajtania az egységes piaci intézkedéscsomagban szereplő javaslatokat, különös tekintettel a horizontális piacfelügyeleti eszközre, a banki díjak átláthatóságára és a vállalatok nem pénzügyi beszámolóira;
- AN. mivel a II. egységes piaci intézkedéscsomag is e megközelítést folytatva határozza meg a jövőbeli növekedés négy tengelyekén az integrált hálózatokat, a polgárok és vállalkozások mobilitását, a digitális gazdaságot és a szociális vállalkozásokat, valamint a fogyasztói bizalmat; mivel e tekintetben fontos hozzájárulást jelenthetnek a II. egységes piaci intézkedéscsomagban szereplő javaslatok, amelyek értelmében biztosítani kell, hogy valamennyi polgár rendelkezessen alapszintű bankszámlával, illetve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ – a reálgazdaságban megvalósuló hosszú távú beruházásokat megkönnyítő – felülvizsgálata; mivel a Bizottságnak intézkedései benyújtásakor, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak pedig az intézkedések megvitatásakor szigorúan értékelniük kell, hogy az egyes tervezett intézkedések képesek-e hozzájárulni a nagymértékben versenyképes szociális piacgazdaság kialakításához, illetve gyors elfogadásukra kell törekedniük;
- AO. mivel az egységes piaci intézkedéscsomagnak választ kell adnia az Unió társadalmi és gazdasági problémáira, valamint elő kell segítenie a polgárok szolgálatában álló piac kialakítását;
- AP. mivel a jövőbeli horizontális megközelítéseknek meg kell vizsgálniuk a digitális egységes piac megvalósítását, annak érdekében, hogy a polgárok teljes mértékben kihasználhassák a digitális megoldások előnyeit, továbbá az uniós vállalkozások versenyképességének biztosítása érdekében;

Kulcsfontosságú területek

- AQ. mivel a Bizottságnak az a szándéka, hogy a tevékenységeivel egyes kulcsfontosságú területeket és eszközöket célozzon meg; mivel azonban az egységes piaci szabályok alkalmazásának kézzelfogható javulásához korlátozott számú eszközre és intézkedésre kell nagyobb hangsúlyt helyezni; mivel a digitális egységes piac, a szolgáltatások ágazata, az energiaipari ágazat, a közbeszerzések, a kutatás és innováció, valamint a fogyasztóvédelem és a polgárok – különösen a munkások és szakemberek – megnövekedett mobilitása a növekedés legfontosabb kulcsterületei;
- AR. mivel az ilyen kulcsfontosságú területeket és eszközöket évente felül lehetne vizsgálni annak érdekében, hogy az uniós intézmények döntéshozatali folyamatai – tudományos értékelés alapján – megfelelően tükrözzék és figyelembe vegyék a tagállamokban, különösen az egységes piac szempontjából gazdaságilag leginkább releváns területeken bekövetkezett aktuális fejleményeket; mivel az egységes piac működésének javítása szempontjából kulcsfontosságú területek meghatározásának módszerét rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, figyelemmel a növekedési célokra és a növekedési kilátásokra;
- AS. mivel a tagállamoknak és az uniós intézményeknek – a növekedési és munkahely-teremtési paktummal összhangban – a növekedéshez és munkahely-teremtéshez elengedhetetlen kulcságazatokkal kapcsolatos jogi aktusok elfogadására és mielőbbi végrehajtására kell helyezniük a hangsúlyt;
- AT. mivel a pénzügyi szolgáltatások szabályozása érdekében olyan további lépéseket kell tenni, amelyek biztosítják a fogyasztók megfelelő védelmét és tájékoztatását, lehetővé teszik különösen a kockázatos pénzügyi termékek átlátható értékelését, valamint lehetőséget teremtenek a viták olyan alternatív rendezésére és egyéb megoldásokra, amelyek megfelelő kártérítést és visszafizetést biztosítanak a fogyasztók számára;
- AU. mivel egy kifogástalanul működő és teljesen megvalósult egységes piac nem lehet eredményes egy egységes, összekapcsolt és hatékony európai közlekedési rendszer nélkül, amelynek megvalósítása a termékek, az emberek és a szolgáltatások zökkenőmentes mozgásának – a belső piac alapvető és alapító szabadságjogainak – biztosítása szempontjából kulcsfontosságú;

⁽¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

2013. február 7., csütörtök

- AV. mivel az egységes európai közlekedési térségnek meg kell könnyítenie a polgárok és az áruk mozgását, a költségek csökkentését és az európai közlekedés fenntarthatóságának növelését interoperábilis és fenntartható transzeurópai közlekedési hálózatok kiépítése révén, valamint a közlekedési módok és az egyes országok rendszerei között még meglévő akadályok leépítésével, miközben előmozdítaná a multinacionális és multimodális szereplők megjelenését; mivel az egységes európai közlekedési térség teljes kiépítése szempontjából kulcsszerepük van a vasúti szolgáltatásoknak, a tengeri szállításnak, a közúti áruszállításnak, valamint az egységes európai égboltnak és az utazók jogai egységes értelmezésének;

Egységes piac minden szereplő számára

- AW. mivel az uniós polgárokat és különösen a diákokat, a szakembereket és a vállalkozókat, valamint a kis- és középvállalkozásokat minden tagállamban fel kell kérni, hogy tegyenek javaslatokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne legjobban elérni az egységes piac teljes körű megvalósulását, és mivel minden intézményt arra kell bátorítani, hogy indítsanak nyilvános konzultációt és párbeszédet a civil társadalommal a polgárok, fogyasztók és vállalkozások igényeinek megfelelő figyelembevételére érdekében, valamint hogy a javasolt szakpolitikák hozzáadott értéket nyújtsanak valamennyi szereplő számára; mivel ahhoz, hogy az uniós jogszabályok ismertek legyenek a polgárok előtt, megfelelő eszközökre van szükség;
- AX. mivel az egységes piacnak valamennyi szereplő jogait figyelembe kell vennie; mivel a szociális partnerek, a civil társadalom és valamennyi egyéb szereplő erőteljesebb és korai bevonása – többek között az online részvétel különböző formáiban és az e-demokrácia révén – a növekedés és polgárok jogainak erősítéséhez szükséges egységes piaci intézkedések kidolgozásába, elfogadásába, végrehajtásába és ellenőrzésébe alapvetően fontos az egységes piac iránti bizalom helyreállításához;
- AY. mivel a helyi és regionális önkormányzatok, a helyi és regionális szereplők sok olyan feladatot látnak el, amelyeket érintenek az egységes piacról szóló uniós jogszabályok, különösen a közbeszerzés, az állami támogatás, az általános gazdasági érdekű szolgáltatások, valamint a koncessziók területén; mivel ezeket a szakpolitikákat megfelelően végre kell hajtani, többek között a kohéziós politika hibaarányának csökkentése érdekében; mivel az Unió egyes régióiban élő emberek számára biztosított magas minőségű közszolgáltatások a dinamikus és erőteljes egységes piac előfeltételét jelentik, és mivel az egységes piac hatékony irányításának ezért figyelembe kell vennie a helyi és regionális szereplők érdekeit;
- AZ. mivel az egységes piaci stratégiának fokoznia kell a társadalmi jólétet, erősítenie a konvergenciát és a munkavállalók jogait, meg kell előznie a szociális dömpinget és tisztességes munkakörülményeket kell biztosítania valamennyi európai számára;
- BA. mivel nemzeti szinten szükség van egy könnyen hozzáférhető, első szintű segítségnyújtó szolgálatra, ahová a vállalkozások és polgárok – beleértve a fogyatékossgal élőket is – fordulhatnak, ha akadályokkal szembesülnek, amikor az egységes piac által kínált jogokkal és lehetőségekkel élni próbálnak; mivel figyelmet kell fordítani a hozzáférhetőség akadályainak csökkentésére az épített környezet és a szolgáltatások tekintetében, hogy valamennyi polgár részesülhessen az egységes piac előnyeiből;

Európai szemeszter

- BB. mivel az európai szemeszter keretet biztosít a gazdaságpolitikák koordinációjához és számba veszi a tagállamok költségvetési és gazdasági helyzetét, ugyanakkor nem veszi figyelembe az egységes piac állapotát, noha ez mindegyik tagállamban rendkívül fontos a gazdaság számára;
- BC. mivel az egységes piac fontos szerepet játszhat az Unióban a társadalmi kohézió előmozdításában; mivel a gazdaságirányítási keret megerősítésének számos, egymással összefüggő és összhangban lévő, a növekedés és a foglalkoztatás ösztönzésére irányuló politikára kell támaszkodnia, és mivel ehhez szükség van az egységes piac teljes megvalósulására;
- BD. mivel a Bizottságnak az európai szemeszter éves keretében ellenőriznie kell az egységes piac megvalósítását és az ezzel kapcsolatos intézkedések tényleges végrehajtását, figyelembe véve az éves irányítási felülvizsgálatot és az eredménytáblával kapcsolatos értesítési mechanizmusokat; mivel az éves ellenőrzés során értékelni kell, hogy az egységes piac milyen előnyökkel jár a fogyasztók és a vállalkozók számára, és meg kell jelölni a működésével kapcsolatos akadályokat;

2013. február 7., csütörtök

- BE. mivel az Európai Tanács minden tavaszi ülészakán értékelni kell az egységes piac helyzetét is, amit egy nyomon követési folyamat támogat;
- BF. mivel az átültetés, a végrehajtás és az alkalmazás hiányosságainak megkereséséhez és kezelésükhöz helyénvaló egyenként megvizsgálni mindegyik tagállamot, és egyre szorosabb együttműködést kialakítani a nemzeti parlamentekkel, az egyes országokhoz pedig országspecifikus ajánlásokat kell intézni;
- BG. mivel a 2013. évi éves növekedési jelentés elindította a harmadik európai szemeszter ciklusát, mely ezúttal első alkalommal foglal magába éves jelentést az egységes piac integrációjának állapotáról; mivel az európai szemeszter keretében az egységes piacra helyezett nagyobb hangsúly a piac növekedésének és Európán belüli munkahelyteremtő potenciáljának jobb kihasználása miatt szükséges, valamint annak érdekében, hogy a polgárok és a vállalkozások javát szolgálhassa;
- BH. mivel azonban az egységes piaci integráció helyzetéről készített, fentebb említett 2013. évi jelentés nem nyújt közelebbi betekintést a jelenlegi tagállami helyzetre vonatkozóan és nem von le kielégítően kidolgozott következtetéseket az egységes piac által létrehozott konkrét növekedési potenciált illetően; mivel az integrációról szóló jelentésben kiemelt területek kiválasztását átfogó adatokkal kell alátámasztani;
- BI. mivel az egységes piaci integráció helyzetéről készítendő jövőbeli jelentéseknek világosabbnak kell lenniük az egységes piac jelenlegi hiányosságait illetően, és több konkrét iránymutatást kell biztosítaniuk a lehetséges megoldásokhoz és a várható előnyökhöz annak érdekében, hogy lehetővé tegyék, hogy a tagállamok tartalmi választ adhassanak;
- BJ. mivel az egységes piaci integráció helyzetéről készített 2013. évi jelentés különösen nagy hangsúlyt helyez a szolgáltatásokra és egyebek mellett felszólít a 2006/123/EK irányelvnek való teljes megfelelésre; mivel ez helytálló, de nem kényszerítő jellegű felhívás, amennyiben nem kísérik támogató és szigorú intézkedések az irányelv megfelelő átültetését, értelmezését és maradéktalan végrehajtását illetően;
- BK. mivel a jelentés számos prioritást irányoz elő az energia- és közlekedési piac számára, és mivel e prioritások közül sok mutat arra, hogy néhány területen fennáll a nemzeti és európai befektetések, valamint a verseny hiánya; mivel további vizsgálatok és tudományos jellegű információk szükségesek e piacokról annak érdekében, hogy alapos indokok alapján kerülhessen sor konkrét lépésekre és kérésekre a tagállamok felé; mivel az integrált, interoperábilis és hozzáférhető európai közlekedési infrastruktúra, a belső integrált energiapiac létrehozása – egyidejűleg biztosítva az erős versenyt és erősítve a fogyasztók védelmét –, valamint az ambiciózus európai iparpolitika alapvetően fontos tényezők az egységes piac tényleges működése szempontjából;
- BL. mivel a digitális gazdaság is kiemelt területnek számít; mivel a digitális egységes piac aktualizált és gyakorolható átláthatóságot és fogyasztóvédelmi mechanizmusokat igényel; mivel ebből következőleg a fogyasztók jogairól szóló 2011. október 25-i 2011/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ időben történő és kifogástalan átültetése, valamint végrehajtása a digitális gazdaság fejlődésének egyik legfontosabb tényezője;
- BM. mivel az uniós polgárok számos területen – különösen a személyek és a munkavállalók szabad mozgása terén – még nem aknázták ki teljes körűen az egységes piac nyújtotta lehetőségeket; mivel a munkavállalók mobilitása Európa-szerte még mindig túl alacsony, és erőteljesebb intézkedésekre van szükség a még fennálló akadályok felszámolása, valamint a munkavállalók tekintetében az egyenlő bánásmód elvének – a Szerződéseknek megfelelően alkalmazott és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban álló – érvényesítése érdekében;
- BN. mivel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alapvető eszköz a közigazgatási szervek számos vállalkozással – különösen kis- és középvállalatokkal – szemben fennálló hatalmas adósságainak csökkentésére, és mivel az említett irányelv átültetésének gyorsan és megfelelő módon kell lefolynia a fizetésképtelenség eseteinek csökkentése érdekében;

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.

⁽²⁾ HL L 48., 2011.2.23., 1. o.

2013. február 7., csütörtök

- BO. mivel innovatívabb lépésekre van szükség a szociális piacgazdaságon alapuló egységes piac támogatása érdekében; mivel a 2013. évi éves növekedési jelentés fogyasztói fizetéseképtelenségi rendszer bevezetéséről szóló érdekes javaslatot terjesztett elő, és mivel e javaslatot alaposabban fel kell tární, figyelembe véve, hogy az ilyen típusú intézkedések mind a fogyasztóvédelemben, mind a pénzügyi ágazat esetleges rendszerszintű kockázatának megelőzésében kulcsfontosságú szerepet játszhatnak;
- BP. mivel olyan nagyra törő menetrendet kell kidolgozni a fogyasztók számára, amely tartalmazza az átlagfogyasztó felelősségének növelésére, valamint a kiszolgáltatott fogyasztók fokozottabb védelmére irányuló jogalkotási és programozási intézkedéseket;
- BQ. mivel az európai szemeszter célját képező Európa 2020 stratégiában foglalt célkitűzések megvalósítása függ az egységes piacon rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásától, az Unió elköteleződésétől, valamint a tagállamok tényleges részvételétől;
- BR. mivel az európai szemeszternek még határozottabban össze kell kapcsolódnia az Unió jelenlegi kezdeményezéseivel, és mivel az uniós gazdaságpolitika következetességének – különösen az euroövezethez tartozó és azon kívüli országok közötti konvergenciának – a biztosításához figyelembe kell venni az egységes piac megvalósítását;
- BS. mivel az európai szemeszter nemzeti reformprogramjainak minősége a kézzelfoghatóság, átláthatóság, végrehajthatóság és teljesség tekintetében jelentős eltérést mutat, és mivel a gazdasági integrációra és az egységes piac megvalósítására irányuló célkitűzések végrehajtása érdekében szükség van e programok elmélyítésére, javítására és megfelelően nagyra törővé tételére;
- BT. mivel a tagállamoknak a lehető leghamarabb részletes tájékoztatást kell nyújtaniuk arról is, hogy milyen feltételek mellett alkalmazzák és hajtják végre a jogszabályokat az egységes piac kulcságazataiban;
- BU. mivel az európai szemeszter keretében egy új – az egységes piaci, gazdasági és költségvetési prioritások egy időben történő megvitatásán, összekapcsolásán, és a foglalkoztatási és szociális prioritásokkal való egységes, integrált koordinációs keretbe rendezésén alapuló – módszert kell alkalmazni;
- BV. mivel az országokra szabott ajánlásoknak figyelembe kell venniük az egységes piacra vonatkozó jogszabályok helyzetét és alkalmazását, különös tekintettel a kulcságazatokra és az évente meghatározott prioritásokra;
- BW. mivel az országspecifikus ajánlásoknak egyidejűleg több gyakorlati megoldást kell kínálniuk az egységes piac működésének javítására vonatkozóan a tagállamok számára, hogy az egységes piac kiteljesítésének ösztönzése érdekében határozottabb nyilvános támogatottság és politikai elkötelezettség alakuljon ki;
- BX. mivel az egységes piac állapotáról szóló értékelésnek az európai szemeszter szerves részévé kell válnia, amihez a gazdaságirányítási pillér mellett be kell vezetni az egységes piac irányításával foglalkozó pillért is; mivel a Bizottságnak az a javaslata, hogy készüljön éves jelentés az egységes piac integrációjáról, amely hozzájárul az egyes országoknak szóló bizonyítékalapú ajánlásokhoz, megeremthetné az alapot egy leendő éves egységes piaci ciklushoz az európai szemeszteren belül;
- BY. mivel a nemzeti parlamenteket teljes körűen be kell vonni az európai szemeszter bevezetésébe, és mivel az európai szemeszter nem veszélyeztetheti az Európai Parlament előjogait;
1. kéri a Bizottságot, hogy – lehetséges jogi alapként az EUMSZ belső piacra vonatkozó rendelkezéseit, köztük a 26. cikk (3) bekezdését választva – mielőbb nyújtson be javaslatot az egységes piac irányításának megerősítéséről szóló jogi aktusra vonatkozóan, az ezen állásfoglalás mellékletében ismertetett részletes ajánlások szerint;
 2. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a szubszidiaritás elvét;
 3. úgy véli, hogy a kért javaslat pénzügyi vonatkozásait a meglévő költségvetési forrásokból kell fedezni;

2013. február 7., csütörtök

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást és az azt kísérő részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

MELLÉKLET

A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

1. ajánlás: Koherens keret létrehozása az egységes piac irányításának céljaira

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Be kell nyújtani egy jogalkotási aktusra irányuló javaslatot, amelynek célja az egységes piac irányításának megerősítése, hozzájárulva az Unió egységes piaca működésének biztosításához és az inkluzív gazdasági növekedés támogatásához Európában. A javaslatnak az EUMSZ belső piacra vonatkozó megfelelő rendelkezésein kell alapulnia. A Bizottságnak azt is meg kell fontolnia, hogy az EUMSZ 26. cikkének (3) bekezdése alapján benyújt-e javaslatot.
- Az eljárásnak elő kell írnia, hogy az egységes piac irányítási keretének kialakításába az Európai Parlamentet megfelelő mértékben be kell vonni. Az eljárásnak továbbá rendelkeznie kell más, az egységes piac irányításának megerősítéséhez szükséges intézkedéseknek az Európai Parlament és a Tanács általi elfogadásáról, különös tekintettel az azon területekkel kapcsolatos intézkedésekre, amelyek vonatkozásában az EUMSZ 294. cikkében meghatározott rendes jogalkotási eljárás keretében keretszabályozást állapítottak meg.
- A jogi aktus nem sértheti az egységes piacra vonatkozó, már hatályban lévő szabályozási keretet vagy a különböző ágazatokban bevezetni kívánt szabályokat. Hasonlóképpen nem sértheti az intézmények, különösen a Bizottság Szerződésben megállapított előjogait, illetve a tagállamoknak a Szerződésen alapuló vagy az egységes piaci vívmányokból eredő kötelezettségeit.
- A jogi aktusnak ki kell egészítenie az egységes piaci szabályozási keretet, és meg kell könnyítenie az egységes piac szabályainak és szabadságainak átültetését, végrehajtását, alkalmazását és érvényesítését.
- A jogi aktusnak rendelkeznie kell az Unió egységes piacát vezérlő iránymutatások elfogadásáról. Az említett iránymutatásoknak tartalmazniuk kell a követendő célkitűzéseket, az intézkedések prioritásait és a biztosítandó feltételeket, és ezeket az egységes piac irányításának megerősítése céljából kialakított munkamódszereknek és eljárásoknak kell kísérniük.
- Ki kell dolgozni a nemzeti cselekvési tervek benyújtására, értékelésére és ellenőrzésére, valamint az egységes piaci vonatkozású, egyes országoknak szóló ajánlások meghatározására szolgáló eljárásokat.
- Meg kell határozni az egységes piaci szabályozási keret végrehajtásának és betartatásának javításához szükséges kiegészítő intézkedéseket.
- Tisztázni kell, hogy milyen kapcsolat van az egységes piac irányítási ciklusa és az európai szemeszter éves politikai ciklusa között.

2. ajánlás: Uniós célkitűzések és prioritások meghatározása az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekhez

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Annak biztosítása érdekében, hogy az egységes piac ténylegesen erősítse a növekedést, a fogyasztói és vállalkozói bizalmat, a belső piac jobb működésére irányuló uniós iránymutatásokat kell készíteni. Ezeknek az iránymutatásoknak tartalmazniuk kell a következőket:
 - a) célkitűzések és prioritások az Unió és a tagállamok intézkedéseihöz;
 - b) az egységes piac irányításának továbbfejlesztése érdekében bevezetendő feltételek.

2013. február 7., csütörtök

- Korlátozott számú célkitűzést és cselekvési prioritást kell meghatározni azokon a területeken, ahol az egységes piac jobb működése valószínűleg az egész Unió területén a legnagyobb haszonnal járna a növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából.
- A célkitűzések és a cselekvési prioritások kiválasztásának a következő kritériumokon kell alapulnia:
 - a) Termelési teljesítményértékelés néhány, az árutermelés és szolgáltatások bemeneti oldalára vonatkozó, meghatározó mennyiségi mutató segítségével, hogy meg lehessen határozni azokat az ágazatokat, ahol a legnagyobb a kihasználatlan növekedési potenciál;
 - b) Gazdasági fontosság, azt vizsgálva, hogy az ágazat gazdasági értelemben elég jelentős-e ahhoz, hogy a növekedésre számottevő hatást gyakoroljon, ha kezelik a kihasználatlan potenciáljának eredendő okait;
 - c) Dinamikus tényezők, azt vizsgálva, hogy az ágazat foglalkozik-e már a kihasználatlan potenciáljával, olyan tényezők alapján, mint például az ágazat munkahely-teremtési kapacitása és esetleges közeledése a munkatermelékenység referenciaszintjeihez;
 - d) Egységes piaci tényezők, azt vizsgálva, hogy van-e bizonyíték arra, hogy az egységes piac fejlesztései a kihasználatlan potenciál kiaknázásához vezetnek.
 - e) A fogyasztók, a munkavállalók és a polgárok védelmét és biztonságát szolgáló további elemekhez kapcsolódó tényezők.

3. ajánlás: Az egységes piac irányításának javításához biztosítandó feltételek meghatározása

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Az egységes piac irányításának továbbfejlesztése érdekében bevezetendő feltételeknek tartalmazniuk kell a következőket:
 - a) Intelligens szabályozási elvek alkalmazása az egységes piaci szabályok megalkotásakor és végrehajtásakor annak érdekében, hogy az említett szabályok megalkotása, átültetése és végrehajtása úgy történjen, hogy a tényleges szándéknak megfelelően működjenek;
 - b) Az adminisztratív terhek minimális szintre csökkentése, különösen a kis- és középvállalkozások esetében;
 - c) Ha a vállalkozásoknak és a polgároknak eleget kell tenniük az eljárásoknak, ezt gyorsan, elektronikus úton tehessék meg;
 - d) Annak biztosítása, hogy a vállalkozások és a polgárok tájékoztatáshoz, segítséghez és szükség esetén gyors, hatékony és megfizethető jogorvoslatához juthassanak;
 - e) Az informatika intelligensebb felhasználása a vállalkozások és a polgárok tájékoztatására, hogy élhessenek a jogaikkal és lehetőségeikkel, és a nemzeti és uniós szintű kezdeményezések jobb összekapcsolása;
 - f) Az online eszközök, például a belső piaci információs rendszer (IMI) fokozott használata az igazgatások közötti, határokon átnyúló együttműködésben;
 - g) Az egyablakos ügyintézés továbbfejlesztése;
 - h) Gyors, hatékony problémamegoldó és jogorvoslati mechanizmusok használata, többek között egy könnyen hozzáférhető, alapszintű segítő szolgálat országos szintű létrehozásával, hogy a vállalkozásoknak és a polgároknak legyen hová fordulniuk, ha az egységes piacon kínáló jogok és lehetőségek érvényesítése során problémákba ütköznek.

4. ajánlás: Az egységes piaci szabályozási keret végrehajtásának és betartatásának javításához szükséges kiegészítő intézkedések meghatározása

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Az egységes piaci szabályozási keret nagyobb mértékű végrehajtása és betartatása érdekében a Bizottságnak:
 - a) Növelnie kell a még átültetésre váró irányelvek átültetéséhez a tagállamoknak adott segítségnyújtást;

2013. február 7., csütörtök

- b) Szisztematikusan ellenőriznie kell a megfelelést, és támogató intézkedéseket kell tennie, hogy a szabályok a tagállamok területén a gyakorlatban is érvényesüljenek;
 - c) Az átültetett és végrehajtott jogszabályok esetében mélyreható felülvizsgálatokat kell végeznie, hogy gyakorlati és gazdasági szempontból felmérje a szabályok végrehajtását és gyakorlati működését;
 - d) Növelnie kell a végrehajtásról szóló utólagos jelentéstételt, középpontban a tagállamok általi megfeleléssel, valamint a teljesítményértékeléseit, középpontban az elfogadott politikai intézkedések hatékonyságával;
 - e) Szakértői értékeléseket kell szerveznie a tagállamokkal;
- Az egységes piaci szabályozási keret nagyobb mértékű végrehajtása és betartatása érdekében a tagállamoknak:
- a) A megfelelő átültetés előzetes értékelésének biztosítása, valamint a megfelelés és a gyors végrehajtás érdekében be kell nyújtaniuk a Bizottságnak az átültetési intézkedések tervezetét, ha ezt a tagállamok vagy a Bizottság helyénvalónak találják;
 - b) Az átültetési folyamat és a végrehajtás során rendszeresen konzultálniuk kell az érdekelt felekkel és a civil társadalommal, a fogyasztókat, a vállalkozásokat, a helyi és regionális hatóságokat is beleértve;
 - c) Online magyarázatot kell adniuk arról, hogy hogyan ültették át a szabályokat, és azok hogyan működnek a gyakorlatban.

5. ajánlás: A nemzeti cselekvési tervek benyújtásának, értékelésének és ellenőrzésének elrendelése

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- A tagállamoknak az egységes piac működésének javítására vonatkozó uniós célkitűzések és prioritások végrehajtására irányuló nemzeti cselekvési terveket kell készíteniük, és ezeket be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz. A cselekvési tervekben szerepeltetni kell a tervezett részletes intézkedések felsorolását és a végrehajtásuk ütemezését.
- A nemzeti cselekvési terveket a gazdasági és társadalmi érdekeket, valamint a fogyasztók érdekeit képviselő érintettekkel egyeztetve kell összeállítani.
- A Bizottságnak a Belső Piaci Tanácsadó Bizottsággal együttműködve értékelnie kell a nemzeti cselekvési terveket, és erről összefoglaló jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- A nemzeti cselekvési tervek értékelésében figyelembe kell venni a belső piaci eredménytáblát és az egységes piac irányításáról szóló jelentést.
- A Bizottságnak nyomon kell követnie a nemzeti cselekvési tervek végrehajtásában elért előrehaladást. Ennek érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal minden olyan releváns információt, amelyet szükségesnek ítélnék az elért előrehaladás értékeléséhez.
- A nemzeti cselekvési tervek benyújtását és értékelését a gazdasági, szociális és ökológiai dimenziókat figyelembe vevő egységes piac teljes körű megvalósításához szükséges politikai prioritásokat meghatározó éves ciklus integrált részeként megvalósuló intézkedésének kell tekinteni.

6. ajánlás: Kifejezetten az egységes piacra vonatkozó, egyes országoknak szóló ajánlások megfogalmazásának elrendelése

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- A Tanács a nemzeti cselekvési tervek értékelése alapján, más vonatkozó egységes piaci eszközök felhasználásával, a Bizottság javaslatára és adott esetben az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, a kulcsfontosságúnak tekintett ágazatok politikai prioritásai alapján egységes piaci vonatkozású ajánlásokat fogalmaz meg a tagállamok részére az egységes piaci szabályok átültetésének, végrehajtásának és betartatásának javítása, valamint működésének erősítése érdekében.
- A tagállamokhoz intézett ajánlásokban a Tanácsnak teljes mértékben fel kell használnia az EUMSZ-ben előírt eszközöket.
- Amennyiben az egységes piacra vonatkozó ajánlást fogalmaznak meg, az Európai Parlament érintett bizottságának lehetőséget kell kapnia arra, hogy felkérje az érintett tagállam képviselőit az eszmecserében való részvételre, a Bizottság képviselőinek pedig lehetőséget kell kapniuk az említett tagállam parlamentjével való eszmecserére.

2013. február 7., csütörtök

7. ajánlás: Az európai szemeszter egységes piaci pillérének meghatározása

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Annak érdekében, hogy az egységes piac konkrét eredményeket hozzon a polgárok, a fogyasztók, a munkavállalók és a vállalkozások számára, az európai szemeszter éves ciklusát kell platformként használni a politikai útmutatáshoz, a jelentéstételhez, a tagállamok és az Unió által az egységes piaci célkitűzések terén elért előrehaladás nyomon követéséhez és a jogorvoslati intézkedés meghatározásához.
- Meg kell határozni az európai szemeszter egységes piaci pillérét.
- Az európai szemeszter egységes piaci pillérének tartalmaznia kell a következőket:
 - a) Az egységes piaci eredménytábla, beleértve az egységes piaci jogszabályok végrehajtásáról és alkalmazásáról szóló részletes, egyes országokra vonatkozó jelentéseket;
 - b) A tagállamok által részletesen kifejtett, az egységes piaccal kapcsolatos jogszabályok alkalmazására vonatkozó rendelkezések, különös tekintettel a kulcságazatokra és az évente meghatározott politikai prioritásokra;
 - c) A következő év uniós és nemzeti szintű politikai prioritásaira vonatkozó bizottsági javaslatok, amelyeket az éves növekedési jelentés és az egységes piac integrációjáról szóló éves jelentés keretében mutatnak be. Az éves jelentésnek arról is értékelést kell adnia, hogy az egységes piac hogyan működik a gyakorlatban. Az átfedések elkerülése, a hatékony és egyértelmű ajánlások megfogalmazása, valamint az európai gazdaságpolitika koherenciájának biztosítása érdekében a politikai prioritásokról szóló javaslatoknak a belső piaci eredménytábla és más, egységes piaci nyomon követési eszköz megállapításain kell alapulniuk;
 - d) A politikai cselekvési prioritások és az uniós és nemzeti szinten még meglévő akadályok leküzdése érdekében elérendő célok egységes piaci iránymutatások formájában történő megfogalmazása;
 - e) Az egységes piaci iránymutatások végrehajtására irányuló nemzeti cselekvési tervek benyújtása a tagállamok részéről;
 - f) A nemzeti cselekvési tervek értékelése a Bizottság részéről, a Belső Piaci Tanácsadó Bizottsággal szoros együttműködésben és a belső piaci eredménytábla, illetve az egységes piac irányításáról szóló éves jelentés figyelembevételével;
 - g) A tagállamoknak szóló, kifejezetten az egységes piacra vonatkozó ajánlások elfogadása a Tanács és az Európai Parlament részéről, a Bizottság javaslata alapján.

8. ajánlás: Az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek demokratikus elszámoltathatóságának és szerepének növelése

Az Európai Parlament megítélése szerint a benyújtandó jogalkotási javaslatnak a következő szabályozásra kell irányulnia:

- Az Európai Parlamentet a Szerződésekkel összhangban be kell vonni az egységes piac irányítási keretének kialakításába. Szintén be kell vonni – vagy a Tanácsnak legalább konzultációt kell vele folytatni – más, az egységes piac irányításának erősítését szolgáló intézkedések elfogadásába, az uniós célkitűzésekre, prioritásokra és tervezett politikai fellépésekre is kiterjedően.
- Az Európai Tanács tavaszi ülése előtt az Európai Parlamentnek meg kell vitatnia az éves növekedési jelentést, és szavaznia kell az egységes piac integrációjáról szóló, az Európai Tanácshoz benyújtandó éves jelentés módosításairól.
- Az Európai Parlament elnökének az Európai Tanács tavaszi ülésén ismertetnie kell az Európai Parlament meglátásait az egységes piac integrációjával kapcsolatban.

2013. február 7., csütörtök

- A Tanácsnak és a Bizottságnak jelen kell lennie az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti parlamentközi üléseken, amikor az egységes piac integrációját tárgyalják.

P7_TA(2013)0055

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. ülészaka

**Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának huszonkettedik ülés-
szakáról (2013/2533(RSP))**

(2016/C 024/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az ahhoz kapcsolódó emberi jogi ENSZ-egyezményekre és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának létrehozásáról szóló 60/251. számú határozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. szeptember 8-án aláírt Millenniumi Nyilatkozatára és az ENSZ-közgyűlés erről szóló határozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Európai Szociális Chartára és az EU Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Külügyi Tanács 2012. június 25-i 3179. ülésén elfogadott, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keretre, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervre,
- tekintettel az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjével kapcsolatban a Tanácsnak tett 2012. június 13-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsáról (EJT) szóló korábbi állásfoglalásaira, többek között a Parlament ezzel kapcsolatos prioritásaira; tekintettel különösen a 2012. február 16-i állásfoglalására az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakára vonatkozó európai parlamenti állaspontról ⁽²⁾,
- tekintettel az Emberi Jogi Albizottsága küldöttségének az EJT 19. ülészakára tett látogatásáról szóló jelentésre, valamint a Külügyi Bizottsága, Emberi Jogi Albizottsága és Biztonsági és Védelmi Politikai Albizottsága közös küldöttségének jelentésére, amely részt vett az ENSZ Közgyűlésének 67. ülészakán,
- tekintettel az emberi jogokról szóló sürgősségi állásfoglalásaira,
- tekintettel az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája” című 2011. évi éves jelentéséről 2012. december 13-án elfogadott állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, valamint 18., 21., 27., és 47. cikkére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0250.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0058.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0504.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel a UNHRC közelgő 2013-as ülészeit, különösen a 2013. február 25. és március 22. között megrendezendő 22. rendes ülészeit,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét képezi, valamint az európai egység és integritás egyik alapköve⁽¹⁾;
- B. mivel az EU emberi jogi stratégiájára irányuló legújabb felülvizsgálat sikeres végrehajtása az uniós kül- és belpolitika közötti következetesség növelése révén fokozza az EU hitelességét az ENSZ Emberi Jogi Tanácsánál;
- C. mivel az EU-nak törekednie kell arra, hogy a lehető legjobb eredmények elérése érdekében egységes és közös álláspontot képviselve felemelje hangját az emberi jogok megsértésével szemben, és ebben a vonatkozásban folytatnia kell a tagállamok közötti együttműködés megerősítését, valamint a szervezeti megoldások és a koordináció javítását;
- D. mivel az Európai Unió Tanácsa stratégiai keretet fogadott el az emberi jogokról és a demokráciáról, valamint cselekvési tervet a végrehajtásáról, egy hatékonyabb, láthatóbb és következetesebb uniós politika kialakításának céljából ezen a téren;
- E. mivel 2012. július 25-én kinevezték az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője irányítása alatt tevékenykedő, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjét, akinek feladata az uniós emberi jogi politika hatékonyságának és láthatóságának megerősítése, valamint a stratégiai keret és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó cselekvési terv gyakorlatba való átültetésének támogatása;
- F. mivel az Emberi Jogi Albizottságának küldöttsége részt fog venni az EJT huszonkettedik, genfi ülészeit, ahogyan az elmúlt években is részt vett az EJT ülésein;
1. tudomásul veszi, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. ülésén folyamatosan előtérbe kerülnek az uniós prioritások; üdvözlí Szíria, Burma/Mianmar, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) és Mali helyzetének EU általi előtérbe helyezését, valamint az iráni emberi jogi helyzet tekintetében a különleges előadó mandátumának meghosszabbítására irányuló uniós támogatást; támogatja az olyan tematikus kérdésekre való összpontosítást is, mint a gondolat, a vallás és a meggyőződés szabadsága, a halálbüntetés eltörlése, a gyermekek jogai, üzleti vállalkozás és emberi jogok, a nők ellen irányuló erőszak, és az LMBTI-jogok;
2. üdvözlí, hogy a 22. rendes ülészeit napirendjén többek között az alábbiakra irányuló megbeszélések szerepelnek: az emberi jogok általános érvényesítése, a korrupció és a pénzügyi és gazdasági válság negatív hatása az emberi jogok gyakorlására, a Bécsi Nyilatkozat és Cselekvési Program elfogadásának 20. évfordulójára való megemlékezés, interaktív viták, például a fogyatékkal élő személyek jogairól, valamint részletes megbeszélések különböző témákról, például a gyermekek jogairól a legmagasabb elérhető egészségügyi színvonalhoz; felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy tevékenyen járuljanak hozzá ezen eszmecserékhez, és jelentsék ki egyértelműen, hogy az emberi jogok egyetemese, oszthatatlanok és kölcsönösen összefüggene egymással;
3. üdvözlí a különleges előadók által a többek között az Iránban, Burmában/Mianmarban és az 1967 óta megszállva tartott palesztin területeken tapasztalható emberi jogi helyzetről benyújtandó jelentéseket, valamint a főbiztos jelentését a Maliban, különösen az ország északi részén tapasztalható emberi jogi helyzetről, a megfelelő lakhatásról mint a megfelelő életszínvonalhoz való jog részéről és e tekintetben a megkülönböztetésmentességhez való jogról, a gondolat, a vallás és meggyőződés szabadságáról, valamint az emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításáról és védelméről;

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tevékenysége

4. megjegyzi, hogy 2012 szeptemberében 18 új tagot választottak az EJT-be, így 2013. január 1-jén a következő országok kezdték meg tagságukat: Argentína, Brazília, Elefántcsontpart, Észtország, Etiópia, Gabon, Németország, Írország, Japán, Kazahsztán, Kenya, Montenegró, Pakisztán, Koreai Köztársaság, Sierra Leone, Egyesült Arab Emírségek, Amerikai Egyesült Államok és Venezuelai Bolívi Köztársaság; és megjegyzi, hogy kilenc uniós tagállam is EJT-tag;

⁽¹⁾ Az EUSZ 2.cikke, 3. cikkének (5) bekezdése és 6. cikke.

2013. február 7., csütörtök

5. tudomásul veszi az EJT új elnökének, a lengyel Remigiusz A. Henczelnek, valamint a négy alelnöknek 2013-ra való megválasztását: Seik Ahmed vild Zahaf (Mauritánia), Iruthisám Adam (Maldív-szigetek), Luis Gallegos Chiriboga (Ecuador) és Alexandre Fasel (Svájc);

6. hangsúlyozza, hogy az EJT-választásoknak megmérettetésen kell alapulniuk, és ellenzi egyes regionális csoportok gyakorlatát, amelyek ellenjelölt nélküli választásokat rendeznek; megismétli az EJT-tagság feltételeinek fontosságát, főleg ami az emberi jogi elkötelezettséget és mutatókat érinti; hangsúlyozza, hogy az EJT tagjai kötelesek az emberi jogok támogatásával és védelmével kapcsolatos legmagasabb szintű normák követésére; megismétli a felfüggesztett tagság visszaállítására vonatkozó szigorú és átlátható feltételek fontosságát;

7. sajnálatosnak véli, hogy Kazahsztán, az EJT újonnan megválasztott tagjának hatóságai eddig megtagadták, hogy független nemzetközi vizsgálat induljon a Zhanaozenben zajlott eseményekről, az ENSZ emberi jogi főbiztosa és a Parlament felhívása ellenére;

8. továbbra is aggódik a „blokkok politikája” és annak az EJT hitelességére és munkájának hatékonyságára kifejtett hatása miatt;

9. üdvözli, hogy az ENSZ Közgyűlése második ciklusra is megválasztotta Navanethem Pillayt emberi jogi főbiztosnak; megismétli, hogy szilárdan támogatja az Emberi Jogok Főbiztosának Hivatalát, valamint annak függetlenségét és integritását;

10. elismerően szól az emberi jogi főbiztosnak az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek megerősítésére irányuló folyamatban tett erőfeszítéseiről, és üdvözli az erről szóló 2012. június 22-i jelentését; újra megerősíti az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek több érdekelt felet tömörítő jellegét, és hangsúlyozza, hogy a civil társadalmat folyamatosan be kell vonni ezekbe a folyamatokba; hangsúlyozza továbbá, hogy az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek függetlenségét és hatékonyságát meg kell őrizni és meg kell erősíteni; kiemeli, hogy elegendő forrást kell biztosítani az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek megnövekedett munkaterhelésének lefedéséhez; felszólítja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek rendszerének hatékony működésében, többek között megfelelő finanszírozás révén;

Az arab tavasz országai

11. a leghatározottabban elítéli, hogy az Aszad-rezsim növekvő és általános mértékű erőszakhoz folyamodik a szíriai nép ellen, többek között nehéztüzérséget és lőfegyvereket vet be a lakott területeken, emellett azonnali kivégzések és erőszakos eltűnések is előfordulnak; egyértelműen elítéli, hogy a rezsim folyamatosan és szisztematikusan megsérti az emberi jogokat, ami az emberiség elleni bűntettnek minősülhet; súlyos aggodalmának ad hangot a civil népszerűség folyamatosan romló helyzete miatt; elítéli emellett az emberi jogok ellenzéki csoportok és erők általi megsértését; felhív minden fegyveres szereplőt, hogy azonnal vessenek véget a Szíriában folyó erőszaknak; és ismételt felhívja az Aszad-rezsimet, hogy azonnal mondjon le, és kezdje el a politikai átmenet békés folyamatát; sürgeti a konfliktus minden résztvevőjét, hogy biztosítson teljes és biztonságos határátlépést a nemzetközi humanitárius erőfeszítések számára;

12. aggodalmának ad hangot a szíriai válság által a régió biztonságára és stabilitására kifejtett hatás miatt; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget a régió országainak a szíriai menekültek humanitárius megsegítésére irányuló erőfeszítésükben;

13. üdvözli a folyamatos figyelmet, amelyet az EJT szentel az aggasztó szíriai emberi jogi és humanitárius helyzetnek, ahogyan azt az ország helyzetéről szóló, az EJT 19., 20. és 21. ülészakán, valamint az EJT-nek Szíriáról tartott 2012. június 1-jei rendkívüli ülészakán elfogadott határozatok is kiemelték; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a szíriai helyzetet továbbra is a legmagasabb prioritással kezeljék az ENSZ, különösen az EJT keretein belül, megismétli, hogy biztosítani kell a nemzetközi emberi jogi normáknak és a humanitárius jognak a konfliktus során elkövetett megsértéséért járó felelősségre vonást;

14. maradéktalanul támogatja a független vizsgálóbizottság Szíriával kapcsolatos munkáját és azt, hogy az EJT kiterjeszti a bizottság mandátumát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy digitális bizonyítékot is elfogadjanak a bűncselekmények, erőszak és az emberi jogi jogsértések bizonyítására; üdvözli Carla del Ponte és Vitit Muntarbhorn új tagokká, valamint Paolo Pinheiro Szíriával foglalkozó különleges előadóvá történő kinevezését, aki a vizsgálóbizottság mandátumának lejártakor azonnal munkához lát; üdvözli a Bizottság jelentését, amelyben felhívja a figyelmet a Szíriában elkövetett atrocitásokra;

2013. február 7., csütörtök

15. sajnálatosnak tartja, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsában (ENSZ BT) még nem fogadtak el Szíriáról állásfoglalást, különösen azért, mert ezáltal korlátozódik az a lehetőség, hogy hatékony nyomást lehessen gyakorolni az országban uralkodó erőszak befejezése tekintetében; felszólítja az ENSZ BT-tagokat, hogy ne feledjék a szíriai nép iránti felelősségüket; elismerően nyilatkozik az Unió főképviselője/alelnöke és az uniós tagállamok által Kínának és Oroszországnak az ügybe való bevonása érdekében tett diplomáciai erőfeszítésekről; felszólítja őket, hogy folytassák ez irányú erőfeszítéseiket; emlékezteti az ENSZ valamennyi tagállamát az ENSZ-közügyülés által felvállalt „védelmi felelősség” elvre is; felhív minden országot, hogy tegyen lépéseket annak érdekében, hogy az ENSZ BT vigye a szíriai helyzet ügyét a Nemzetközi Büntetőbíróság elé, és üdvözlöi a Svájc által kezdeményezett, 58 ország – köztük 26 uniós tagállam – által aláírt, ebbe az irányba mutató közös levelet; sürgeti az EU főképviselőjét, hogy személyesen vegyen részt egy széles körű és átfogó nemzetközi koalíció kialakításában ennek támogatására;

16. üdvözlöi a független vizsgálóbizottságnak az EJT 19. ülészakán benyújtott, Líbiáról szóló végleges írásos jelentését, amely felhívta a figyelmet az országban elkövetett emberi jogi jogsértésekre; sürgeti az EJT-t, hogy adjon hangot aggodalmának a folyamatos erőszak miatt, továbbra is kövesse nyomon a helyzetet és kérje fel a főbiztost, hogy készítsen jelentést a líbiai emberi jogi helyzetről;

17. felszólítja az Egyesült Arab Emírségeket mint az Emberi Jogi Tanács újonnan megválasztott tagját és azon 14 állam egyikét, amelynek emberi jogi mutatóit az egyetemes időszakos felülvizsgálatért felelős munkacsoport ülésén felülvizsgálták, hogy vessen véget a békés emberijogvédőkkel és politikai aktivistákkal szembeni jelenlegi bánásmódnak, és tartsa tiszteletben arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy követi az emberi jogok támogatásával és védelmével kapcsolatos legmagasabb szintű normákat;

18. aggodalmának ad hangot az emberijogvédők és ellenzéki politikai aktivisták helyzetével kapcsolatosan Bahreinben; ismételten felhívja a tagállamokat, hogy folytassák arra irányuló munkájukat, hogy az EJT 22. ülészakán fogadjanak el állásfoglalást a bahreini emberi jogi helyzetről, amely magában foglal egy olyan nemzetközi mechanizmus létrehozásáról szóló felhívást, amely a bahreini független vizsgálóbizottság, többek között az emberijogvédőkre irányuló ajánlásainak végrehajtását ellenőrzi;

19. üdvözlöi a Jemennek az emberi jogok területén szánt technikai segítségről és kapacitásépítésről szóló, 2012 októberében elfogadott EJT-állásfoglalást, és az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala területi irodájának létrehozását Jemenben; sürgeti az EJT-t, hogy folytassa az ország helyzetének nyomon követését;

20. mélységes aggodalmát fejezi ki az Egyiptomban zajló politikai bizonytalanság és a jelenleg tomboló erőszak miatt; teljes mértékben támogatja a demokratikus társadalom felé a jogállamiságon és az alkotmányos kereteken alapuló átmenetet, amely tiszteletben tartja az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat, különösen a szólásszabadságot, a nők jogait és a kisebbségek tiszteletét; sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy kezdjék meg a biztonsági erők és a rendőrség által a tüntetők ellen alkalmazott erőszak átlátható vizsgálatát, és biztosítsák az emberi jogi jogsértések elszámoltathatóságát; emlékeztet a halálbüntetés elleni uniós álláspontra és felszólít ezzel kapcsolatosan, hogy vezessenek be a halálbüntetés végrehajtására irányuló moratóriumot Egyiptomban, többek között a múlt évi Port Said-i footballstadionban bekövetkezett szerencsétlenség miatt nemrégiben halálra ítélt 21 ember esetében is;

21. aggodalmának ad hangot az emberi jogok folyamatos megsértése miatt Nyugat-Szaharában; felszólít a nyugat-szaharai nép alapvető jogainak, többek között az egyesülési szabadságnak, a szólásszabadságnak és a tüntetéshez való jognak a megvédésére; kéri az összes saharai politikai fogoly szabadon bocsátását; üdvözlöi a Száhil övért felelős különmegbízotti poszt létrehozását és hangsúlyozza, hogy nemzetközi megfigyelőkre van szükség a nyugat-szaharai helyzet nyomon követése érdekében; támogatja a konfliktus igazságos és tartós – a nyugat-szaharai nép önrendelkezési jogán alapuló és az ENSZ határozatainak megfelelő – megoldását;

Egyéb témák

22. üdvözlöi az EJT arra irányuló határozatát, hogy a fehéroroszországi emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadót nevez ki, és tudomásul veszi az e mandátumot létrehozó állásfoglalásra irányuló régiókon átvívelő támogatást, ami azt mutatja, hogy az ország aggasztó emberi jogi helyzetét az egész világon elismerik;

23. üdvözlöi az Elefántcsontparttal, Haitival és Szomáliával foglalkozó független szakértők mandátumának meghosszabbítását; sürgeti ezen országok hatóságait, hogy teljes mértékben működjenek együtt a megbízottakkal;

2013. február 7., csütörtök

24. felhív az iráni emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadó mandátumának meghosszabbítására;
25. felhív a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) emberi jogi helyzetével foglalkozó különleges előadó mandátumának egy évvel való meghosszabbítására; üdvözlí, hogy a KNDK-ról szóló állásfoglalást konszenzussal fogadták el, ami a mandátum erős támogatottságát jelzi; sürgeti a KNDK kormányát, hogy teljes mértékben működjön együtt az előadóval, és segítse őt országátogatásai során; sürgeti az EJT-t, hogy tegyen lépéseket az ENSZ emberi jogi főbiztosának arra irányuló felhívására reagálva, hogy állítsanak fel nemzetközi vizsgálóbizottságot a KNDK-ban évtizedeken át elkövetett súlyos bűncselekmények felderítésére;
26. üdvözlí az EJT Burmáról/Mianmarról szóló határozatát, és felhív az ország emberi jogi helyzetével foglalkozó különleges előadó mandátumának meghosszabbítására; tudomásul veszi a burmai kormány által 2011 eleje óta az ország polgári szabadságjogainak helyreállítása érdekében tett lépéseket; súlyos aggodalmának ad hangot azonban a Kachin államban folytatott katonai műveletek súlyos civil áldozatai, illetve a Rakhaing államban fellángoló közösségi erőszak, valamint az ezekből következő számos halálos áldozat és sebesültek, a javak elpusztítása, és az otthonát elhagyni kényszerülő helyi lakosságot miatt; úgy véli, hogy a helyzet oka a főleg a rohingja és a kachin népességgel szembeni, régóta fennálló diszkriminatív politikákban keresendő; hangsúlyozza, hogy nagyobb erőfeszítések szükségesek a probléma gyökeres megoldásához; sürgeti Mianmar kormányát, hogy gyorsítsa meg az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala mianmari területi hivatala megnyitása iránti elkötelezettségének gyakorlati megvalósítását, és hangsúlyozza, hogy a különleges előadónak folytatnia kell a jelentéstevést és a felügyeletet ebben a tekintetben;
27. üdvözlí továbbá a Srí Lankáról szóló állásfoglalást, amely a megbékélést és az elszámoltathatóságot hangsúlyozza az országban; megerősíti támogatását a ENSZ-főtitkár szakértői testületének ajánlása iránt Srí Lanka számára, beleértve a bíróság függetlenségének szigorú betartását – többek között – a korábbi háborús bűnök hatékony kivizsgálása érdekében;
28. üdvözlí az eritreai emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadó kinevezésére irányuló, az EJT 20. ülészakán elfogadott állásfoglalást; megjegyzi, hogy ez az első alkalom, hogy az EJT foglalkozik a kérdéssel, és üdvözlí az afrikai országok által az ügyben betöltött vezető szerepet;
29. üdvözlí a tényt, hogy az EJT szoros figyelemmel kíséri a Maliban kialakult helyzetet, és örömet fejez ki amiatt, hogy bizonyos afrikai államok az ügy élére állva felhívták az EJT figyelmét a konfliktusra; sürgeti az EJT-t, hogy támogassa az ellenőrző kapacitás gyors bevetését Maliban, és kérje fel az emberi jogi főbiztost, hogy továbbra is készítsen jelentéseket az ország helyzetéről;
30. üdvözlí a Kongói Demokratikus Köztársaságra vonatkozó állásfoglalást, ám továbbra is aggódik a kongói emberi jogi helyzet miatt, elsősorban Észak-Kivu tartományban, az ország keleti felén; határozottan elítéli a lázadó erők, konkrétan az M23 mozgalom csoport civil lakosság – beleértve a nőket és gyerekeket – elleni támadásait az ország keleti részén; mélyen elítéli a nők rendszeres megerőszakolását, mint háborús eszközt; mély aggodalmát fejezi ki a gyerekek továbbra is zajló besorozása miatt, és felszólít a lefegyverzésükre, rehabilitációjukra és újrabeilleszkedésük elősegítésére; üdvözlí a válság békés, politikai úton történő megoldására tett kísérleteket a Nagy-tavak vidéke nemzetközi konferenciájának tagállamai, az Afrikai Unió és az ENSZ részéről; ismételten felszólít a Kongói Demokratikus Köztársaság emberi jogi helyzetével foglalkozó, független ENSZ szakértő újbóli kinevezésére annak érdekében, hogy megbízható mechanizmus álljon rendelkezésre az ország súlyos és régóta fennálló emberi jogi problémáival kapcsolatos helyzet javítására;
31. aggodalmának ad hangot a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet miatt, ahol fegyveres csoportok megtámadtak és elfoglaltak több várost az ország északkeleti részén; üdvözlí a Libreville-ben 2013. január 11-én aláírt megállapodásokat, köztük a tűzszüneti megállapodást és az országban kialakult válság megoldásáról szóló politikai megállapodást; hangsúlyozza e megállapodások gyors végrehajtásának fontosságát; üdvözlí az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/a Bizottság alelnöke 2013. január 11-i nyilatkozatát, amelyben a megállapodások aláíróit a megállapodások betartására szólítja fel; sürgeti az uniós tagállamokat, hogy vessék fel az ügyet az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában annak érdekében, hogy a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet kérdése a nemzetközi napirend élén maradjon;
32. aggodalmának ad hangot az Izraelben és Gázában a konfliktus 2012 végi eszkalálódását követően kialakult helyzet miatt, és elítéli az elkövetett erőszakos cselekményeket; megismétli a Gázai övezet blokádjának megszüntetésére irányuló felhívását, ugyanakkor figyelembe veszi Izrael jogos biztonsági megfontolásait, és a Gázai övezet újjáépítését és gazdasági fellendülését célzó intézkedésekre szólít fel; üdvözlí a megszállva tartott palesztin területeken létrehozott izraeli telepekkel kapcsolatban az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakán létrehozott nemzetközi tényfeltáró missziót, és várja annak az EJT 22. ülészakán esedékes jelentését; aggodalmának ad hangot, hogy Izrael felfüggesztette együttműködését az EJT-vel és az egyetemes időszakos felülvizsgálattal; erősen ösztönzi a kétállami megoldásra irányuló valamennyi erőfeszítést;

2013. február 7., csütörtök

33. üdvözlí az ENSZ Közgyűlésének 2012. november 29-én elfogadott határozatát, amely nem tagállami megfigyelői státuszt biztosít Palesztinának; ismételten hangsúlyozza, hogy támogatja a fenti törekvést; megjegyzi, hogy az EU támogatta, hogy Palesztina az Izrael és Palesztina közti konfliktus politikai megoldásának részeként az ENSZ teljes jogú tagjává váljon; megerősíti, hogy az EU nem fogad el semmilyen változtatást – Jeruzsálem vonatkozásában sem – az 1967 előtti határokhoz képest azokon kívül, amelyekhez mindkét fél hozzájárulását adta;

34. üdvözlí, hogy az EJT fontosságot tulajdonít a lakhatáshoz való jognak, és felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a megfelelő lakhatást mint alapvető jogot;

35. elítéli a közelmúltban Iránban elkövetett tömeges kivégzéseket; megismétli, hogy a halálbüntetést minden esetben és minden körülmények között ellenzi;

36. sajnálatának ad hangot, hogy Japánban 2012-ben kivégzéseket hajtottak végre, miután 2011-ben erre a gyakorlatra vonatkozóan moratóriumot írtak alá, továbbá Tajvanon 2012 decemberében hat kivégzést hajtottak végre, és Szaúd-Arábiában 2012-ben folyamatosan alkalmazták a halálbüntetést; sajnálatosnak tartja a 2004 óta India által betartott, halálbüntetésre vonatkozó *de facto* moratórium megszegését, miután 2012. novemberében kivégeztek egy fogvatartottat, ami ellentétes a halálbüntetés eltörlésére irányuló általános gyakorlattal; sürgeti a halálbüntetés gyakorlatát még fenntartó valamennyi országot, hogy törölje el vagy legalábbis léptessen életbe egy, a kivégzésekre irányuló moratóriumot;

37. emlékeztet rá, hogy az EU alapvető fontosságot tulajdonít a kínzás és a rossz bánásmód egyéb formái elleni fellépésnek; sürgeti az Európai Bizottságot és az uniós tagállamokat, tegyenek tanúbizonyságot arról, hogy közös kötelezettséget vállalnak a kínzás gyakorlatának felszámolására, valamint arra, hogy az ENSZ által a kínzás áldozatai számára létrehozott önkéntes pénzügyi alaphoz és a kínzás elleni egyezmény opcionális jegyzőkönyve által létrehozott különleges alaphoz való hozzájárulás révén támogatják az áldozatokat;

38. megelégedéssel veszi tudomásul a vallás és a meggyőződés szabadságáról szóló EJT-határozat elfogadását; hangsúlyozza, hogy az EU nagy jelentőséget tulajdonít ennek az ügynek; felhívja a tagállamokat, hogy továbbra is foglalkozzanak az ügyvel, és várja az ez év elején esedékes új uniós iránymutatásokat; elismerően nyilatkozik az ENSZ különleges előadójának a vallás és meggyőződés szabadságával kapcsolatos munkájáról; hangsúlyozza e mandátumnak az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 22. ülészakán történő megújításának fontosságát; hangsúlyozza, hogy továbbra is szükséges a vallási kisebbségek elleni diszkrimináció világszerte jelenlévő problémájának teljes körű kezelése; megismétli, hogy a gondolat szabadság, a lelkiismeret szabadsága és a vallásszabadság, ideértve a vallás vagy meggyőződés feladásának vagy megváltoztatásának szabadságát is, alapvető emberi jog;

39. üdvözlí az Emberi Jogi Főbiztos az egyének szexuális irányultságán és nemi identitásán alapuló diszkriminatív törvényekről, gyakorlatokról és erőszakos cselekményekről szóló jelentésére vonatkozó, jelenleg zajló nyomon követési folyamatot; ösztönzi a további nyomon követést, többek közt regionális ülések révén is, valamint az uniós tagállamok, a Tanács és az Európai Külügyi Szolgálat aktív részvételét; e tekintetben rendkívül sajnálatosnak tartja a szexuális irányultságon alapuló halálbüntetés, bebörtönzés vagy büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek alkalmazását egyes országokban, és felszólítja ezeket az országokat, hogy haladéktalanul hagyjanak fel e gyakorlattal; üdvözlí az ENSZ főtitkáranak és az Emberi Jogi Főbiztosnak e területen vállalt vezető szerepét az EJT-n belül és kívül; sajnálatosnak tartja az emberi jogok egyetemességének és oszthatatlanságának a „hagyományos értékekről” szóló határozat révén történő aláásására irányuló jelenleg folyó kísérleteket;

40. tudomásul veszi a 2012. december 4–6-án, Genfben rendezett első éves üzleti és emberi jogi fórumot, amelyen számos érdekelt fél adott egymásnak találkozt, hogy megvitassák az ENSZ erre a területre vonatkozó vezérelveit; üdvözlí, hogy a fórum konzultációt kezdett arról, hogyan fogadtatható el a kormányokkal és az üzleti élet képviselőivel egy olyan szabályozási, politikai és végrehajtási keret, amely fellép az üzleti tevékenységek kapcsán elkövetett emberi jogi visszaélésekkel szemben;

41. üdvözlí a katonai és biztonsági magáncégekkel foglalkozó nyitott kormányközi munkacsoport tevékenységét, amelynek megbízatása kiterjed egy nemzetközi szabályozási keret lehetőségének mérlegelésére; elismeri a katonai és biztonsági magáncégek tevékenységének szabályozására, ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozó, jogilag kötelező erejű eszköz esetleges kidolgozására fordított körültekintő figyelmet, és támogatásáról biztosít egy ilyen, jogilag kötelező érvényű keretet; hangsúlyozza az elszámoltathatóság elemének fontosságát, és felkéri azon katonai és biztonsági magáncégeket, amelyek még nem írták alá a magánkézben lévő biztonsági szolgáltatók magatartási kódexét, hogy tartsák be annak szabályait; várakozással tekint a munkacsoport jelentésének ismertetése elé; felszólít e munkacsoport mandátumának folytatására;

42. hangsúlyozza az egyetemes időszakos felülvizsgálat egyetemes jellegének jelentőségét, és megerősíti az egyetemes időszakos felülvizsgálat fontos szerepét az ENSZ tagállamaiban kialakult konkrét emberi jogi helyzet teljes megértésében;

2013. február 7., csütörtök

43. üdvözli az egyetemes időszakos felülvizsgálat második ciklusának kezdetét, és ezen ciklus első eredményeinek elfogadását; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a második ciklusban középpontba kerüljön az első ciklus alatt elfogadott ajánlások megvalósítása; ugyanakkor ismételten szorgalmazza, hogy az első ciklus alatt néhány tagállam által elutasított ajánlásokat újra vizsgálják meg az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatának következő szakaszában;

44. úgy véli, hogy a végrehajtás kulcsfontosságú az egyetemes időszakos felülvizsgálat lehetőségeinek kiaknázásához; ezért ismételten rámutat annak fontosságára, hogy a Bizottság és a tagállamok nyújtsanak technikai segítséget a felülvizsgálat alatt álló államoknak az ajánlások végrehajtásához; továbbá féldős aktualizálások benyújtására bátorítja az államokat, hogy ezzel járuljanak hozzá a végrehajtás hatékonyabbá tételéhez;

45. felhívja az egyetemes időszakos felülvizsgálat párbeszédében részt vevő uniós tagállamokat, hogy álljanak elő konkrét és mérhető javaslatokkal, a nyomon követés minőségének biztosítása, és az elfogadott ajánlások végrehajtása érdekében;

46. ajánlja az egyetemes időszakos felülvizsgálat ajánlásainak rendszeres felvetését az Unió emberi jogi párbeszédei és konzultációi során, valamint az Unió emberi jogi országstratégiáiban, az egyetemes időszakos felülvizsgálat eredményeinek nyomon követése érdekében; hasonlóképpen ajánlja, hogy a Parlament vesse fel ezeket az ajánlásokat harmadik országokban tett küldöttségi látogatásai során;

47. üdvözli a lépéseket, amelyek az érdekeltek széles köre számára lehetővé teszik az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatában való teljes körű részvételt; ebben az összefüggésben üdvözli a felszólalók listáján tett változtatásokat, amelyek minden, az egyetemes időszakos felülvizsgálat során felszólalni kívánó országnak erre lehetőséget biztosítanak; ismételten elégedettségének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a párizsi elvekkel összhangban nagyobb szerepet kaptak a nemzeti emberi jogi intézmények; üdvözli az egyes országokban tevékenykedők szorosabb bevonását a videokonferenciák gyakoribb alkalmazásának köszönhetően;

48. úgy véli, hogy többet lehet tenni a civil társadalom bevonása érdekében az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatába, ideértve az egyetemes időszakos felülvizsgálat eredményeinek megvalósítását is, valamint általánosabban az EJT munkájába történő bevonása érdekében;

Különleges eljárások

49. megerősíti a különleges eljárások kulcsszerepét az EJT munkájának hitelessé és hatékonyá tételében, és központi szerepét az ENSZ emberi jogi tevékenységében; ismét kifejezi határozott támogatását a különleges eljárások iránt, és hangsúlyozza e megbízatások független voltának alapvető jelentőségét;

50. sürgeti az államok teljes együttműködését a különleges eljárások során, beleértve az országlátogatásra érkező megbízottak késlekedés nélküli fogadását, az általuk szóvá tett sürgős tennivalók végrehajtását, illetve emberi jogi sérelmek orvoslását, és a megbízottak ajánlásai megfelelő nyomon követésének biztosítását; sürgeti a EJT tagjait, hogy járjanak elől jó példával ezeken a területeken;

51. üdvözli az Unió azon lépését, hogy a tagállamok közös döntés révén nyílt meghívással fogadják az ENSZ minden emberi jogi különleges eljárását, jó példát mutatva ezen a területen; arra bátorít, hogy minden ENSZ-tagállam cselekedjen ugyanígy;

52. elítéli az egyetemes időszakos felülvizsgálati folyamatban és a különleges eljárásokban részt vevő személyekkel szembeni megtorlás minden formáját; hangsúlyozza, hogy az efféle megtorlások aláássák az ENSZ egész emberi jogi rendszerét; minden államot arra kér, hogy nyújtson megfelelő védelmet az efféle megfélemlítések ellen;

Az EU részvétele

53. nem tudja eléggé hangsúlyozni az Unió tevékeny részvételének fontosságát az ENSZ emberi jogi mechanizmusában, különösen az EJT-ben; bátorítja a tagállamokat erre a részvételre, a határozatok együttes támogatása, az interaktív párbeszédekben és vitákban való aktív részvétel és nyilatkozatok kibocsátása révén; határozottan támogatja a régióközi kezdeményezések Unió általi igénybevételét;

54. hangsúlyozza, hogy a Genfben az EJT kontextusában végzett munkát be kell illeszteni az EU belső és külső, így a Parlament tevékenységeibe is;

55. hangsúlyozza az Unió emberi jogi különleges képviselője tisztség létrehozásának fontosságát; bátorítja a különleges képviselőt, hogy tegye hatékonyabbá, koherensebbé és láthatóbbá az EU emberi jogi politikáját az EJT-vel összefüggésben, és alakítson ki szoros együttműködést az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatalával és a különleges eljárásokkal;

2013. február 7., csütörtök

56. ösztönzi az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/a Bizottság alelnökét és a különleges képviselőt, hogy legyenek jelen az EJT magas szintű ülészakán;

57. újra hangsúlyozza az uniós cselekvés potenciális hatékonyságát, amennyiben az Unió és a tagállamok együttes súlyukat latba vetve lépnek fel; hangsúlyozza a tagállamok közti koordináció és együttműködés szorosabbá tételének fontosságát ebben a tekintetben, hogy egyetértésre jussanak az emberi jogi kérdések közös alapvetését illetően; ismételten bátrabb és nagyobb léptékű tevékenységre és konkrét kötelezettségvállalásokra szólít fel, és elveti a legkisebb közös nevező elfogadását; ezzel összefüggésben bátorítja az EKSZ-t, különösen az EU genfi és New York-i küldöttségét, hogy megfelelő időben tartott tartalmas konzultációk alapján fokozza koherenciáját;

58. hangsúlyozza a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény megerősítésének jelentőségét, ez lévén az első alkalom, hogy az Európai Unió jogi személyként erősített meg egy ENSZ-egyezményt; felhívja továbbá az EU-t, hogy írja alá és erősítse meg az Európa Tanácsnak a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak megelőzéséről és leküzdéséről szóló egyezményét;

59. megismétli annak fontosságát, hogy az uniós tagállamok tovább dolgozzanak az emberi jogok oszthatatlanságának és egyetemességének végrehajtásán és támogatja az EJT e tekintetben végzett munkáját, különösen azt, hogy ratifikálja az általa elfogadott nemzetközi emberi jogi egyezményeket; ismételten kifejezi sajnálatát amiatt, hogy a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló egyezményt még egyetlen uniós tagállam sem ratifikálta; ismételten kifejezi sajnálatát amiatt is, hogy több tagállam nem ratifikálta még a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt vagy a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményhez csatolt fakultatív jegyzőkönyvet, valamint hogy csak két tagállam ratifikálta a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányát; ismételten felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják ezen egyezményeket és jegyzőkönyveket, és bátorítja őket, hogy írják alá és ratifikálják a gyermekek jogairól szóló egyezmény bejelentési eljárásokról szóló legújabb opcionális jegyzőkönyvét, amelyet 2012. február 28-án Genfben (Svájc) nyitottak meg aláírásra; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós tagállamok időben benyújtsák időszakos jelentéseiket az ENSZ nyomon követéssel foglalkozó szervezeteinek;

60. megismétli annak fontosságát, hogy az Unió megvédje az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosa Hivatalának függetlenségét, és biztosítsa, hogy e hivatal továbbra is pártatlan félként tudja teljesíteni feladatait; emlékeztet továbbá arra, hogy elegendő támogatást kell biztosítani az Emberi Jogi Főbiztos Hivatala regionális irodáinak fenntartásához;

61. megjegyzi, hogy az emberijogvédők védelme az Unió emberi jogi politikájának kiemelt fontosságú eleme; hangsúlyozza, hogy az ENSZ emberi jogi mechanizmusával együttműködő emberijogvédők elleni megtorlások és megfélemlítés alááshatják a rendszert; értékeli ezért a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének keretében az emberijogvédők sürgető védelmére és támogatására szánt gyakorlati és pénzügyi támogatást;

62. üdvözlí a Tanács brüsszeli székhelyű emberi jogi munkacsoportjának 2012-es létrehozását; elismeri a COHOM azirányú erőfeszítéseit, hogy javítsa az uniós álláspontok előkészítését és összehangolását az EJT üléseire, beleértve a genfi COHOM ülések szervezését; ismét kifejezi abbéli reményét, hogy a COHOM meghatározó szerepet fog betölteni az Unió külső és belső emberi jogi politikái közötti összhang megteremtésében;

63. számít arra, hogy az uniós emberi jogi országstratégiák kidolgozását kellő módon összehangolják az Unió tevékenységével az ENSZ fórumain; megismétli azon ajánlását, hogy az EU emberi jogi országstratégiáit meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, és ha lehetséges, nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy láthatóvá váljanak az Unió harmadik országok tekintetében vállalt emberi jogi kötelezettségei, valamint hogy azok, akik az emberi jogokért küzdenek, támogatásra lelhessenek ezekben a dokumentumokban;

64. véleménye szerint fel kell hívni az EJT-ben a figyelmet arra az aggodalmat keltő jelenségre, hogy a világ számos országában a nem kormányzati szervezetek egyre kevesebb teret kapnak; ösztönzi az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy tegyenek összehangolt erőfeszítéseket e kérdés felvetésére;

65. ismételten felszólítja a főképviselőt/alelnököt, az uniós vállalatok harmadik országokban történő emberi jogi jogsértésekben való bűnrészességéről érkező új hírek fényében, hogy hívja fel a figyelmet ezekre a problémákra; felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki ambiciózusabb politikát a vállalati társadalmi felelősségvállalás vonatkozásában; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak hatékony intézkedéseket az emberi jogok megsértésével kapcsolatos vállalati elszámoltathatóság biztosítása érdekében; megismétli ebben az összefüggésben a belső és a külső politikák közötti nagyobb következetesség és az emberi jogok belső politikákban való teljes mértékű tiszteletben tartása biztosításának fontosságát a kettős mérce kialakulásának elkerülése érdekében;

2013. február 7., csütörtök

66. megbízza az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. ülészakán részt vevő küldöttségét, hogy adjon hangot az ezen állásfoglalásban kifejezésre juttatott aggodalmaknak és véleményeknek; felszólítja a küldöttséget, hogy az ülésről tegyen jelentést az Emberi Jogi Albizottságnak; nélkülözhetetlenül fontosnak tartja, hogy az EP küldöttsége továbbra is részt vegyen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az ENSZ Közgyűlésének ülésein;

o

o o

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 67. Közgyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és a Külügyi Bizottság által létrehozott EU-ENSZ-munkacsoportnak.

P7_TA(2013)0056

Igazságügyi képzés – bírósági koordinátorok

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről – bírósági koordinátorok (2012/2864(RSP))

(2016/C 024/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. és 82. cikkére, amely a rendes jogalkotási eljárás keretében lehetővé teszi „a bírák, ügyészek és az igazságszolgáltatási alkalmazottak képzésének támogatásával” kapcsolatos intézkedések meghozatalát,
- tekintettel az Európai Jogi Akadémia létrehozásáról szóló 1991. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat létrehozására irányuló tanácsi határozat elfogadásáról szóló 2002. szeptember 24-i álláspontjára ⁽²⁾, a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről szóló 2008. július 9-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint az európai unió büntetőjogi térség kialakítására vonatkozó, Tanácshoz intézett 2009. május 7-i ajánlására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési tervről szóló, 2010. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről szóló 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az uniós jogérvényesülésbe vetett bizalom kiépítése – az európai igazságügyi képzés új dimenziója” című, 2011. szeptember 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0551),

⁽¹⁾ HL C 267., 1991.10.14., 33. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 285. o.

⁽²⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 99. o.

⁽³⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 27. o.

⁽⁴⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 116. o.

⁽⁵⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 12. o.

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel az igazságügyi képzéssel kapcsolatban a Parlament által 2011-ben javasolt kísérleti projektre,
 - tekintettel az Európai Parlament megbízásából az Európai Jogi Akadémia és az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat által készített, a tagállamokon belüli igazságügyi képzésről szóló összehasonlító tanulmányra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az igazságügyi képzésről szóló 2010. június 17-i ⁽²⁾ és 2012. március 14-i ⁽³⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel az Eurinfrával – és az európai joggal foglalkozó bírósági koordinátorok annak keretében létrehozott hálózatával – kapcsolatban szerzett hollandiai tapasztalatokra, amelyet más tagállamok is kezdenek követni, elsősorban Olaszország az ottani „European Gaius” projekttel, valamint Dánia, Románia és Bulgária, és amely az alábbi három pillére épül: a) az európai jogi információforrásokhoz való hozzáférés javítása a webes technológia segítségével, b) az európai joggal kapcsolatos ismeretek bővítése az igazságszolgáltatásban, valamint c) az európai joggal foglalkozó bírósági koordinátorok hálózatának létrehozása és fenntartása,
 - tekintettel az információtechnológia terén végbemenő hatalmas fejlődésre, amelynek nyomán például fokozottabban lehet alkalmazni az e-oktatást mint a nagyobb számú végfelhasználó tértől és időtől függetlenül való elérésének rugalmas eszközét, miközben a fejlett technológiát – különösen a kifinomult keresőmotorokat – pedig fel lehet használni az információgyűjtésre a jogszabályok hozzáférhetőségének javítása érdekében,
 - tekintettel az igazságügyi képzéssel (bírósági koordinátorokkal) kapcsolatban a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000186/2012 – B7-0112/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel jogrendszereink eredete összetett, és ezért – egy közelmúltban megjelent tudományos munka ⁽⁴⁾ szerint – a római jogra inkább úgy kell tekinteni, mint egy multikulturális vállalatra, nem pedig mint egy kultúra sajátos fejlődésére, a Common Law pedig (figyelman kívül hagyva „prétori” testvérét, az equityt, valamint a kánonjog hatását) inkább „anglonormann” jogként lehetne ismert; mivel a jogállamiság egyike a közös vonásainknak, és azoknak az értékeknek, amelyeket az európai jog adott a világnak; mivel a jogot a gyakorló jogászoknak és az igazságszolgáltatásnak is holisztikusan kell megközelíteniük;
- B. mivel nincs mentség arra, hogy ne ismerjék az európai jogot a nemzeti bírák, akik európai bírák és azok is kell hogy legyenek, és akiknek alapvető szerepet kell játszaniuk akkor, amikor több Európára van szükségünk; mivel ez nem zárja ki az európai igazságszolgáltatási kultúra előmozdítását, amelyben a sokféleség mint közös üdvözlendő;
- C. mivel minden nemzeti bíróság az uniós jog bírósága;
- D. mivel a tagállamok számának emelkedéséből és az Európai Bíróságra nehezedő teher növekedéséből adódóan a nemzeti bíróságoknak minden rendelkezésükre álló eszközt meg kell ragadniuk ahhoz, hogy elősegítsék az igazságszolgáltatáshoz való tényleges és gyors hozzáférést;
- E. mivel költséghatékony eszközre van szükség a bírák képzésének tökéletesítéséhez és a jogszabályokhoz való hozzáférésük javításához;
- F. mivel felbecsülhetetlen értékű lenne az európai joggal foglalkozó nemzeti bírósági koordinátorokra vonatkozó elképzelés felkarolása és európai szintű együttműködésük előmozdítása; mivel a bírósági koordinátorok hálózatának fő funkciója az lenne, hogy lehetővé tegye a bírák számára mindennapi munkájuk során a más tagállamokbeli kollégáikkal való egyszerű egyeztetést egy biztonságos digitális környezetben (külön erre a célra létrehozott közösségi médiumon vagy az európai igazságügyi portálon keresztül) olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint a vonatkozó európai jogszabályokban (irányelvben vagy rendeletben) előforduló egyes szavak értelmezése; mivel ezek a „koherenciakörök” biztosítanák az uniós jog alkalmazásának egységesebbé válását és csökkentenék az előzetes döntéshozatalok számát, anélkül, hogy ez csorbítaná az Európai Bíróság szerepét;

⁽¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>.

⁽²⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 130. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0079.

⁽⁴⁾ P.G. Monateri: *Black Gaius. A Quest for the Multicultural Origins of the 'Western Legal Tradition'*, in: 51 *Hastings Law Journal*, 2000, 479 skk.; elérhető az alábbi oldalon: <http://www.jus.unitn.it/cardozo/users/pigi/blackgaius/bge.pdf>.

2013. február 7., csütörtök

- G. mivel – amint azt a Parlament már kifejtette – a problémák (költségek, nyelvi képzés, költséghatékonyság) megoldásának egyik módja lehet a modern technológia alkalmazása, és különféle alkalmazások (számítógépeken, mobiltelefonokon, táblagépeken stb. használt, számítógépes alapú alkalmazások) kifejlesztésének finanszírozása;
- H. mivel mindezt az uniós jog általános részével kellene kezdeni, hiszen az elektronikus tudásmenedzsment lehetővé teszi a legaktuálisabb információkhoz való mélyreható hozzáférést;
- I. mivel – különösen a gazdasági megszorítások közepette – az energia és a pénzügyi források pocsékolását jelentené az, ha minden tagállam elkezdene kifejleszteni saját technológiáját és a digitális eszközök biztosítására szolgáló saját digitális struktúráit;
- J. mivel meg kell előzni a párhuzamos munkát, és elő kell mozdítani a minőségi képzési projektek újbóli felhasználását; mivel ehhez fokozottabb együttműködésre van szükség a tagállamok között az uniós joggal kapcsolatos tudásmenedzsment terén;
- K. mivel a tagállamoknak különösen az ítéletek, a vélemények és általában véve az uniós jogi normák keresésére szolgáló keresőmotorok fejlesztésekor mérlegelniük kell, hogy ez a technológia nem szolgálja-e más tagállamok igazságszolgáltatásának is a javára, amely esetben azt lehetne egyesíteni, koordinálni és közösen fejleszteni;
- L. mivel be kellene vezetni egy rendszert a képzési termékek újbóli felhasználására, például az előadások társfinanszírozáson alapuló rögzítésén és fordításán/szinkronizálásán/feliratozásán keresztül;
- M. mivel mindezt össze kell fogni egy, az igazságszolgáltatási tudásmenedzsmentre irányuló főtervben, adott esetben az európai igazságügyi portál felhasználásával;
- N. mivel elfogadását követően a közös európai adásvételi jog az európai joggal foglalkozó bírósági koordinátorok hálózatának próbáját is fogja jelenteni azáltal, hogy lehetőséget biztosít a nemzeti bírák közötti horizontális koherencia megvalósítására azokon a területeken, ahol alig vagy nem áll rendelkezésre ítélkezési gyakorlat az Európai Bíróság részéről, természetesen anélkül, hogy megkettőznék az e területen létező egyedi hálózatokat;
- O. mivel egy olyan Európában és egy olyan világban, ahol a jognak és a jogalkalmazóknak innovatívabbakká kell válniuk a tudásmenedzsmenthez való hozzáállás terén, fontos, hogy a más rendszerek iránti érdeklődés, a nyitottság – ideértve az új technológiák és módszerek alkalmazása iránti nyitottságot is – és a párbeszéd legyen a kulcsszó;
- P. mivel ez kedvezően hathat az Európai Unió nyilvános megítélésére – minél több tényszerű információ válik szabadon hozzáférhetővé, annál kevésbé adnak hitelt a magával az Unióval, illetve jogával és működésével kapcsolatos mítoszoknak és meglepetésnek, és annál több lehetőség nyílik az őszinte vitára és politikai eszmecserére ⁽¹⁾;
- Q. mivel ez az európai igazságszolgáltatási kultúra kiépítésének egyik eleme, de nem jelenti annak egészét; mivel a nyelvtanulást hangsúlyozó és az összehasonlító és nemzetközi jog tanulmányozását előmozdító új képzési módszereket és új tanterveket ki kell terjeszteni az egyetemekre és a jogi iskolákra – a joghallgatókat és bírákat célzó Erasmus csak a kezdet volt;
- R. mivel eljött az ideje annak, hogy továbblépünk, kezdve egy, a bírák és a gyakorló jogászok jogi képzéséről és a jogi oktatásról folytatandó kötetlen vitával egy olyan fórumon, amelyen részt vesznek az igazságszolgáltatás tagjai, az illetékes nemzeti hatóságok – köztük az igazságszolgáltatási tanácsok és az igazságügyi képzési intézmények –, valamint az Európai Jogi Akadémia, az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat, az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata és az Európai Jogi Intézet;

1. megismétli és megerősíti az igazságügyi képzésről szóló, fent említett 2010. június 17-i és 2012. március 14-i állásfoglalásaiban foglaltakat;

⁽¹⁾ Az EU büntetőjog területén történő fellépésével kapcsolatos mítoszokat illetően lásd például Hinarejos, Spencer és Peers *Opting out of EUR Criminal law: What is actually involved?* című kiváló munkáját, CELS Working Paper, New Series, 1. szám, http://www.cels.law.cam.ac.uk/publications/working_papers.php.

2013. február 7., csütörtök

2. felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel szerződések odaítélését a kísérleti projekt keretében;
3. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő és támogassa az európai joggal foglalkozó nemzeti bírósági koordinátorok intézményét és a bírósági koordinátorok nemzeti hálózatainak kialakuló összekapcsolódását, egyidejűleg ösztönözve és előmozdítva az ezen állásfoglalás preambulumbekzdéseiben és a Parlament 2010. június 17-i és 2012. március 14-i állásfoglalásaiban vázolt elképzeléseket;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy az e-oktatás és az új technológiák, különösen a keresőmotorok fejlesztése és alkalmazása előnyökkel járhat a gazdaságra nézve, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra;
5. úgy véli, hogy a jogászok szakmai továbbképzése során hangsúlyozni kell a szakmai etikára vonatkozó közös standardok szükségességét, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségének és pártatlanságának, továbbá a sokféleséget tiszteletben tartó európai szabályozási megközelítésnek a szükségességét, tekintettel arra, hogy csak így alakítható ki valódi kölcsönös bizalom;
6. megjegyzi, hogy a tagállamok jogrendszerei – sokféleségük ellenére – közös elveken alapulnak és közös gyökerekkel rendelkeznek; emlékeztet rá, hogy néhány évszázaddal ezelőttig az európai jogi szakmákra úgy tekintettek, mint olyan jogalkalmazók egységes testületére, akik Európa bármely részén képesek tanácsot adni, jogi dokumentumokat készíteni és a bíróság előtt fellépni; úgy véli, hogy az Európai Unió jogi képzéssel kapcsolatos politikáját ennek kell vezérelnie, mivel ez mutatja a jogalkalmazók teljes körű mobilitásának megvalósíthatóságát;
7. végezetül javasolja, hogy a Bizottság 2013 nyarán rendezzen meg egy fórumot – az európai jogi kultúra kialakításával foglalkozó messinai konferenciát –, ahol találkozhatnak egymással a különböző szinteken tevékenykedő bírák, és eszmecsereket folytathatnának egy vagy több vitás kérdéstről vagy problémáról, a vita ösztönzése, a kapcsolatépítés, a kommunikációs csatornák kiépítése, valamint a kölcsönös bizalom és megértés kialakítása érdekében; úgy véli, hogy egy ilyen fórum az illetékes hatóságok és szakemberek – többek között az egyetemek és a szakmai szervezetek – számára is történelmi lehetőséget biztosíthatna arra, hogy megvitassák az igazságügyi képzéssel kapcsolatos politikát és az európai jogi képzés jövőjét;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0057

Az Európai Beruházási Bank 2011. évi éves jelentése**Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank 2011. évi éves jelentéséről (2012/2286(INI))**

(2016/C 024/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2011. évi éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15., 126., 175., 208., 209., 271., 308. és 309. cikkére, valamint a Szerződéshez csatolt, az EBB alapokmányáról szóló 5. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2010. évi éves jelentéséről szóló, 2012. március 29-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2012. június 28–29-i ülésének következtetéseire, amelyek különösen az EBB tőkéjének 10 milliárd euróval történő megemelését tervezik,
- tekintettel az európai csúcserkeztet 2012. június 29-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének 2012. június 26-i, „A cél a valódi gazdasági és monetáris unió” című jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0119.

2013. február 7., csütörtök

- tekintettel a kockázatmegosztási eszközökről szóló jelentésre (az elmúlt évben együttdöntéssel elfogadott dosszié) és különösen a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére,
 - tekintettel az EBRD tőkeemelésére, különösen az EBB és az EBRD közötti kapcsolatok kérdésére és a lehetséges átfedésre,
 - tekintettel az EBRD hatáskörének a földközi-tengeri térségre való kiterjesztéséről szóló határozatra,
 - tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló 1639/2006/EK határozat, valamint a transeurópai közlekedési és energiahálózatok területén történő közösségi pénzügyi támogatás nyújtásának általános szabályairól szóló 680/2007/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0659), amely bevezeti az Európa 2020 projektkötvény-kezdemenyezés kísérleti szakaszát,
 - tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2012)0511) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendeletnek az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló .../.../EU tanácsi rendelettel való kölcsönhatása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2012)0512), amelyek célja egy európai bankunió létrehozása,
 - tekintettel az Unión kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott uniós garanciáról és a 633/2009/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1080/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A7–0016/2013),
- A. mivel a szoros állami költségvetések, a túlzott államadósság és az ahhoz kapcsolódó korrekciós intézkedések – amelyek gyakran az aggregált keresletet sújtják – és a nem megfelelően szabályozott pénzügyi intézmények együtttvé bizonyos esetekben európai uniós szintű gazdasági hanyatláshoz vezetnek, visszaszorítják a beruházásokat – különösen a kkv-k tekintetében – és negatív hatást gyakorolnak a növekedésre, a versenyképességre és a munkahelyteremtésre az Unión belül;
- B. mivel az EBB-t a Római Szerződés hozta létre és szerepe az, hogy az „Európai Unió bankja” legyen, amelynek célja az EU beruházásaihoz az elsődleges uniós célok megvalósításának elősegítése gazdaságilag megalapozott projektek kiválasztása révén; mivel nem nyereségtermelésre szolgáló bankként kiegészíti a kereskedelmi bankokat és az általános pénzügyi környezetet is azáltal, hogy foglalkozik a piaci hiányosságokkal;
- C. mivel a gazdasági és pénzügyi és adósságválság súlyosan érintette számos tagállam gazdasági fejlődését és negatív hatást gyakorolt a társadalmi körülményekre, miközben arra ösztönözte a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő válaszlépéseket az egészséges gazdaság helyreállítása érdekében, és fektessenek le szilárd alapokat a jövőbeli fejlődés és foglalkoztatás számára; mivel az EBB a hitelnyújtás fokozása és a gazdaságilag megbízható beruházási projektekben való részvétel révén – figyelembe véve a közpénzek szűkös voltát is – hozzá tud járulni a pénzügyi problémákkal küzdő tagállamok társadalmi kohéziójához és gazdasági növekedéséhez;
- D. mivel az EBB EU-n kívüli műveleteinek célja az Unió külső politikáinak megfelelő, gazdaságilag életképes projektek támogatása;
- E. mivel az EBB a gyengén szabályozott, átláthatatlan és együttműködésre nem hajlandó joghatóságokkal szemben többek között az alábbi erőfeszítéseket teszi i. a közvetett kölcsönök biztosítása során alkalmazott pénzügyi közvetítők pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre irányuló kapacitásainak ellenőrzése annak érdekében, hogy megfelelően azonosítsák az EBB alapjainak végső kedvezményezettjeit a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló európai uniós irányelvekkel és adott esetben a Pénzügyi Akció Munkacsoport standardjaival összhangban; valamint ii. az EBB e joghatóságokon belül megvalósuló kifizetéseinek nyomon követése;

⁽¹⁾ HL L 280., 2011.10.27., 1. o.

2013. február 7., csütörtök

- F. mivel a gazdasági, pénzügyi és költségvetési felügyelet és fegyelem terén új szabályok kerültek bevezetésre az EU-n és különösen az euróövezeten belül az államadósság fenntarthatóságának biztosítása érdekében;
- G. mivel ezeket a szabályokat sürgősen olyan intézkedéseknek kell alátámasztaniuk, amelyek a gazdaság, az ipar, a növekedés, a versenyképesség, az innováció és a foglalkoztatás fellendítésére irányulnak, megkövetelve az uniós költségvetés és az EBB hitelkerete és szakértelme igénybevételét;
- H. mivel alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az EBB megtartsa AAA hitelminősítését, hogy megőrizze a világszintű tőkepiacokhoz való hozzáférést olyan vonzó finanszírozási feltételekkel, amelyeket tovább lehet adni a végső projektgazdának; mivel az is fontos, hogy befektetései összhangban legyenek az EU politikáival, különös figyelmet fordítva a növekedésre és a foglalkoztatásra;
- I. mivel az EBB hiteleinek összege a 2010-es 72 milliárd euróról 2011-ben 61 milliárd euróra esett vissza, mert a válság első hullámára válaszként biztosított 2009. és 2010. évi óriási növelés szavatoló tőkéjének kimerülését eredményezte;
1. üdvözli az EBB Kormányzótanácsának a bank tőkéjének 10 milliárd eurós megemelésével kapcsolatos határozatát, amely lehetővé teszi, hogy a bank a 2013–2015-ös időszakban akár 60 milliárd euróval növelje hitelkihelyezését és mintegy 180 milliárd euró összberuházást mozgósítson; megjegyzi azonban, hogy ezek a beruházások a fenti tőkemozgósítás mellett is évente az EU GDP-jének 0,5 %-át tennék ki; ezért úgy véli, hogy e tőke további növelése rendkívül kedvező lenne az Unió számára, annak gazdasági növekedése tekintetében;
 2. kéri az EBB-t, hogy végezze el a válsággal kapcsolatos 2009-es és 2010-es intézkedések hatékonyságának és fenntarthatóságának értékelését, amelynek eredményei alátámasztásul kell, hogy szolgáljanak a tőkenövelési és beruházási tervek prioritásaira vonatkozó döntésekhez;
 3. javasolja az új hitelkeret kiigazítását a növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló elsődleges uniós céloknak megfelelően, valamint azt, hogy különösen négy területre (a kkv-k forráshoz jutásával kapcsolatos uniós kezdeményezésre, az innovációval és a készségekkel kapcsolatos uniós kezdeményezésre, az erőforrás-hatékonyságra irányuló uniós kezdeményezésre és a stratégiai infrastruktúrával kapcsolatos uniós kezdeményezésre) irányuljon, amelyek minden tagállamot lefednek és a legkevésbé fejlett régiókra összpontosítanak, fenntartva a diverzifikált beruházási portfóliót;
 4. az új beruházások tekintetében a kockázati tőke és a pénzügyi eszközök visszaáramoltatásának alkalmazására ösztönöz az EBB hitelnyújtási feladatával összhangban;
 5. emlékeztet arra, hogy az uniós szervek (Bizottság és EBB) közötti szervezett együttműködés, amely más intézményekre is kiterjed, valószínűleg hatékonyabb, mint az azonos szinten zajló verseny;
 6. e megbízatás keretében kéri az EBB forrásainak az egyes tagállamok sajátos szükségleteinek megfelelő stratégiai összpontosítását;
 7. hangsúlyozza, hogy fokozottabban ki kell használni a Bizottság és az EBA/EBB csoport olyan jelenlegi közös kezdeményezéseit, például a kis- és közepes vállalkozásokat (kkv-kat) finanszírozó JEREMIE-t a strukturális alapokkal (valamint az ELENA és EPEC programokkal) összekapcsolva, hogy technikai és pénzügyi tanácsadást és szolgáltatásokat biztosítsanak, valamint az olyan eszközöket mint a PROGRESS és a JASMINE a mikrofinanszírozási projektek támogatására, különösen az EU azon a régióiban, ahol a munkanélkülieknek rendkívüli nehézséget okoz az elhelyezkedés; ezzel párhuzamosan arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy bocsásson e célból az EBB/EBA rendelkezésére elegendő költségvetési forrást az e programok által finanszírozott projektek számának növelése érdekében;
 8. ismételten hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az EBB önként megfelel a jelenlegi Bázeli II. tőkekövetelményeknek, és javasolja, hogy teljesítse a jövőbeni Bázeli III. követelményeket, tekintetbe véve tevékenységének sajátosságait;
 9. úgy véli, hogy az EBB – mint az „AAA” minősítésének megőrzésére törekvő bank – nem lehet kitéve olyan pénzügyi beavatkozásoknak, amelyek általában valamely állami költségvetés beruházásokra vonatkozó szakaszát érintik, amely szakasz az Európai Unió költségvetéséből hiányzik;

2013. február 7., csütörtök

10. emlékeztet arra az évek óta ismételt felhívására, hogy az EBB-t prudenciális bankfelügyelet alá kell vonni;
11. javasolja, hogy ezt a szabályozási felügyeletet:
 - i. vagy az EKB gyakorolja az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése alapján; vagy
 - ii. az Európai Bizottság 2012. szeptember 12-i közleményében ⁽¹⁾ előírányzott jövőbeni bankunió keretében gyakorolják; vagy
 - iii. vagy ennek hiányában és az EBB önkéntes eljárása alapján – egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság bevonásával vagy anélkül – az Európai Bankhatóság, vagy egy független könyvvizsgáló hajtja végre;

sajnálja, hogy a Bizottság a Parlament 2007-re visszanyúló kérései ellenére nem javasolt lépéseket ennek érdekében;

12. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa arról az Európai Parlamentet, hogy az EBB tevékenységei összhangban állnak a versenyszabályokkal, különös tekintettel a többi hitelintézetre;

13. ismételten javasolja, hogy az Európai Unió legyen tagja az EBB-nek;

14. úgy véli, hogy a jelenlegi időszakban és mindaddig, amíg a vállalkozások számára a kamatok jelentős különbségeket mutatnak az euróövezet tagállamai között, az EBB fellépései fokozott jelentőséggel bírnak az EU-nak az e probléma kezelésére irányuló törekvéseivel összefüggésben;

15. úgy ítéli meg, hogy az EBB/EU közös pénzügyi eszközeinek kifejlesztéséhez megfelelő keretet kell kialakítani megfelelő időben az EBB tevékenységének figyelemmel kísérésére és demokratikus elszámoltathatóságának fokozására, a Parlament és a Tanács bevonása mellett; ennek a keretnek lehetővé kell tennie, hogy az EBB folytassa a projektek saját érdemeik alapján történő értékelését az EBB rendelkezésére álló tőkeforrások hosszú távú fenntartható felhasználásának biztosítása érdekében, és foglalkoznia kell az irányító szervezetekre, a pénzügyi közvetítőkre és a végső kedvezményezettekre háruló túlzott közigazgatási terhek elkerülésére irányuló igénnyel;

16. azt ajánlja, hogy az EBB-s/uniós pénzügyi eszközök végrehajtása előzetes politikai célokon és kritériumokon alapuljon, amelyek átlátható és hatékony, az EBB-nek a projektek kiválasztásával és átvilágításával kapcsolatos függetlenségét megőrző utólagos jelentési rendszerrel párosulnak;

17. üdvözli az Európa 2020 projektkötvény-kezdeményezést, és a kísérleti szakasz gyorsabb megvalósítását, valamint eredményeinek azonnali értékelését kéri, hogy meg lehessen kezdeni a projektkötvények második szakaszát; meggyőződése, hogy ennek a kezdeményezésnek hozzá kell járulnia a tagállamok iparágainak és infrastruktúrájának kiegyensúlyozott fejlődéséhez, és nem szabad, hogy az EU fejlettebb és kevésbé fejlett, a köz- és magánszféra partnerségéhez kapcsolódó/ projektfinanszírozási piaci közötti különbségek felnagytartását eredményezze;

18. úgy véli, hogy az EBB-nek hozzá kell járulnia az EU tagállamaiban és az EU-n kívüli országokban a korrupció és az átláthatóság hiánya elleni küzdelemhez, különösen azáltal, hogy ezzel kapcsolatosan információkat gyűjt a kedvezményezettekről és a pénzügyi közvetítőkről, fokozott figyelmet fordítva a hitelek kkv-k szempontjából való elérhetőségére és a helyi gazdasággal való kapcsolataikra, továbbá információkat tesz közzé a kifizetett összegekről, az érintett alapok kedvezményezettjeinek számáról és nevéről – különös tekintettel a kkv-kra, valamint arról, hogy a kihelyezések mely régiókba és ágazatokba történtek; ezenkívül kéri az EBB-t, hogy járjon el az EU-Szerződés 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően, amely – ahogy azt a Bíróság is megerősítette a 2011. december 21-i, az ATAA-ra vonatkozó ítéletében – arra kötelezi az Uniót, hogy járuljon hozzá a nemzetközi jogszabályok szigorú betartásához, különös tekintettel az ENSZ chartájában foglalt elvekre;

19. továbbá bátorítja az EBB-t, hogy folytassa az offshore pénzügyi központok vagy nem együttműködő joghatóságok igénybevételeének megakadályozására irányuló törekvéseit finanszírozási műveletei során; ennek kapcsán üdvözli a Bizottság ajánlását az azon harmadik országok azonosítására vonatkozó kritériumokról, amelyek nem teljesítik a felelősségteljes adóügyi kormányzás minimális normáit; meggyőződése, hogy a Bizottságnak párbeszédet kell folytatnia az EBB-vel annak biztosítása érdekében, hogy a projektek, a kedvezményezettek és a közvetítők kiválasztásakor megfelelően alkalmazzák ezeket a kritériumokat; kéri az EBB-t, hogy a bányászati ágazatban az utóbbi időben előfordult esetek nyomán jelezze, hogy az ilyen jellegű bármifajta jövőbeli eset előfordulásakor mely eljárásokat és standardokat lehet alkalmazni;

20. emlékeztet arra, hogy a finanszírozás hiánya csak a beruházások egyik lehetséges akadálya, és hogy a nem megfelelő igazgatási és projektirányítási képesség gyakran késleltetheti a beruházások végrehajtását; ezért ösztönzi az EBB-t, hogy terjessze ki technikai és pénzügyi tanácsadását, és biztassa banki partnereit és egyéb pénzügyi közvetítőit, hogy dolgozzanak ki technikai és pénzügyi tanácsadási szolgáltatásokat, továbbá vegye fontolóra a legjobb gyakorlati megoldásokon alapuló iránymutatások gyűjteményének kiadását;

⁽¹⁾ COM(2012)0510.

2013. február 7., csütörtök

21. emlékeztet arra, hogy a finanszírozás hiánya – különösen a kkv-k számára – számos tagállamban a fő problémát jelenti; arra szólít fel, hogy az EBB fellépéseit erősítsék meg úgy, hogy azok támogassák a kkv-k, a vállalkozások és az export finanszírozását, ami a gazdasági fellendülés kulcsfontosságú eleme; úgy véli, hogy a kkv-k finanszírozási körülményeinek javítására irányuló mindenfajta intézkedésnek az alábbi három jellemzőt kell magában foglalnia: i. elegendő hálózati kapillaritás, ii. az EBB által nyújtott finanszírozás preferenciális költségeinek maximális továbbadása a kkv-knek, iii. teljes hozzáigazítás az országspecifikus szükségletekhez és az európai uniós politikai célkitűzésekhez;

22. arra biztatja az EBB-t, hogy a Bizottsággal együttműködésben folytassa a kockázatmegosztó eszközök kidolgozását az EU kockázati kapacitásainak és az EBB hitelkeretének optimalizálása érdekében;

23. úgy véli, hogy az állami pénzügyi intézmények vannak a legjobb helyzetben az EBB preferenciális költségekkel járó finanszírozása kkv-knek való továbbadásához; ezért azt javasolja, hogy az EBB folytassa a kkv-kat célzó pénzügyi eszközök állami intézményeken keresztül történő végrehajtását, amennyiben azok megfelelnek a hitelnyújtási feltételeknek; üdvözlí a hosszú távú befektetők klubjának (Long Term Investors Club) azon tevékenységeit, amelyek célja az EBB és a legfontosabb állami intézmények közötti együttműködés javítása;

24. arra biztatja ezenkívül a Bizottságot és az EBB-t, hogy dolgozzanak ki egy EBB kölcsönablakot a kkv-k számára, amely ezeket a partnereket szolgálja ki annak érdekében, hogy az EBB kkv-knak szánt kölcsöneit kiterjessze olyan kisebb pénzügyi közvetítőkre (és kisebb kkv-kra), amelyeket jelenleg kevésbé szolgál ki – elsősorban azok korlátozott hitelprofilja miatt.

25. az állami költségvetések tagállamok általi szerkezeti átalakításának idején a jólét jelenlegi szintjének megőrzése céljából arra ösztönzi az EBB csoportot és a Bizottságot, hogy különféle kezdeményezések, mint például testreszabott hitelek és garanciarendszerek révén továbbra is támogassa a szociális gazdasági ágazatot és a fiatal vállalkozókat: kifejezetten üdvözlí az új beruházási platform beindítását, amely hozzáférést biztosít az üzleti modelljük alapján aktuális szociális kérdésekkel foglalkozó szociális vállalkozások számára a pénzügyi forrásokhoz, és arra biztatja az EBB-t, hogy szorosan működjön együtt a Bizottsággal és az ágazat képviselőivel a „társadalomtudas vállalkozás” kezdeményezés keretében;

26. kéri az EBB-t, hogy a teljes foglalkoztatottság elérését, a foglalkoztatás elősegítését és a gazdaság növekedési pályára állítását célzó, életképes intézkedések finanszírozása révén fokozza többek között azon tagállamok támogatását, amelyeket a válság a leginkább sújtott; arra emlékeztet, hogy a nehézségekkel küzdő tagállamokban szükség van az EBB és a strukturális alapok közötti együttműködésre a megbízható és produktív állami és magánberuházások, valamint az infrastrukturális projektek végrehajtása érdekében;

27. üdvözlí az EBB strukturális programokra szánt kölcsönökre vonatkozó keretét, amely az Unió strukturális alapjait érintően jelentős mértékben hozzájárul a nemzeti költségvetésekből származó társfinanszírozáshoz; arra biztatja a bankot, hogy a gazdasági válság által súlyosan érintett tagállamokban szükséges beruházások serkentése érdekében terjessze ki ezt a támogatást; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ezt az intézkedést továbbra is el kell különíteni a strukturális alapok programjaitól, és a válságot követően fokozatosan meg kell szüntetni;

28. üdvözlí az EBB abban betöltött szerepét, hogy segítséget nyújtson a kulturális, oktatási és kreatív ágazatnak szánt pénzügyi eszköz kialakításában, és úgy véli, hogy ennek továbbra is kezdeményezéseket kellene kialakítania a kulturális és oktatási fellépések támogatására;

29. arra biztatja az EBB-t, hogy a közforrások szűkössége kapcsán folytassa az egészségügynek nyújtott finanszírozási támogatást és segítse különösen a kórházi infrastruktúra kiépítését, cseréjét és modernizálását;

30. támogatja az EBB azon törekvéseit, hogy továbbra is beruházzon a kutatási és innovációs projektekbe, különösen a kockázatmegosztó finanszírozási mechanizmus révén, valamint a Horizont 2020 szempontjából, az új technológiák piaci bevezetésére összpontosítva – figyelembe véve a zöld technológiákat is; kéri az EBB-t, hogy tegyen lépéseket a kutatás és innováció terén tapasztalható szakadék áthidalására az EU egyes gazdaságai között, mivel az aláássa az egységes piac megfelelő működését;

31. arra bátorítja az EBB-t, hogy a Bizottsággal együtt folytassa az innovatív pénzügyi eszközök kifejlesztésére irányuló törekvéseit a korlátozott uniós költségvetési források leghatékonyabb igénybevétele és a magánfinanszírozású források mozgósítása, valamint a kockázatmegosztó eszközök népszerűsítése céljából a legfontosabb uniós beruházások finanszírozása érdekében, figyelembe véve egyebek mellett az olyan területeket, mint a mezőgazdaság, az éghajlattal kapcsolatos fellépések, az energia- és erőforrás-hatékonyság, a megújuló energiák, a közlekedés fenntartható módjai, az innováció, a transz-európai hálózatok, az oktatás és kutatás, ezáltal segítve elő a tudásalapú növekedés és a fenntartható fejlődés felé történő átmenetet a fenntartható versenyképességen alapuló Unió számára;

2013. február 7., csütörtök

32. különös figyelmet fordítva az energiahatékonyságra üdvözli az EBB tevékenységeinek fokozódását az ágazatban az elmúlt néhány év során, és arra biztatja a Bizottságot és az EBB-t, hogy működjenek együtt a szinergiák kiaknázása érdekében, és indítsanak el új közös kezdeményezéseket, különösen a nemrégiben elfogadott energiahatékonysági irányelv által teremtett beruházási szükségletek és lehetőségek fényében; felkéri az EBB-t, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó új közös kezdeményezés meghatározása során vegye figyelembe többek között az ESCO cégek szerepét;

33. üdvözli az EBB Unión kívüli működésére vonatkozó mandátumának felülvizsgálatát; támogatja, hogy az EBB az EU szomszédságának hosszú távú jólétébe és stabilitásába való beruházásra összpontosít, különös tekintettel a mediterrán régióra és az európai uniós tagságra készülő országokra, azáltal, hogy támogatást finanszíroz az összekapcsolások, a növekedés, az éghajlat-változás, az európai közvetlen külföldi befektetés és a kkv-k területén;

34. azt ajánlja, hogy tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák az EU bankja számára az európai uniós támogatásokhoz való jobb hozzáférést és fokozzák az európai uniós eszközökkel való szinergiákat az új mandátum keretében, valamint ösztönözzék és támogassák a pénzügyi eszközök EU-n kívüli fokozott alkalmazását, beleértve a részvények és a kockázatok megosztását célzó eszközöket a kkv-k számára, valamint hogy irányozzanak elő mikrohitel-finanszírozásra vonatkozó lehetőségeket;

35. üdvözli a bank regionális – különösen a balti-tengeri és a Duna régiót érintő – kezdeményezéseit, amelyek célja a szóban forgó régiók általános fenntarthatóságának és versenyképességének javítása; úgy véli, hogy ezek a kezdeményezések a támogatás más uniós régiókra való kiterjesztésének lehetőségét tekintve bevált gyakorlati megoldásokat testesítenek meg;

36. üdvözli a bank Európai Bankkoordinációs Kezdeményezésben („bécsi kezdeményezés”) való részvételét, amely kezdeményezés célja a határokon átnyúló bankcsoportok EKG-ból és balti régióból történő nagyarányú és koordinálatlan kivonulásának megelőzése, valamint üdvözli a pénzügyi intézmények küszöbönálló, a közép-, kelet- és délkelet-európai tagállamok és tagjelölt országok fellendülését és növekedését célzó közös nemzetközi cselekvési tervét.

37. biztatja az EBB-t, hogy fokozza a hitelnyújtási műveletek Unión kívüli végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, valamint – a költségek csökkentése és az erőforrások hatékonyabb felhasználása érdekében – erősítse a más globális és regionális fejlesztési bankokkal, illetve a tagállamok fejlesztésfinanszírozási ügynökségeivel való együttműködését;

38. úgy véli, hogy a külső együttműködés és fejlesztés jövőbeli európai uniós platformja keretében, amelyet a Bizottság várhatólag javasolni fog, az EBB-nek az „EU bankjaként” és az Európai Bizottság/EKSZ szokásos partnereként különleges szerepet kell játszania az EU külpolitikai célkitűzéseinek támogatása terén, a platform kapcsán és technikai és pénzügyi szakértelmének felajánlása révén;

39. arra emlékeztet, hogy a hitelezési eszközök kapcsán maximalizálni kell a szűkös költségvetési források összevonását, nem csak az uniós költségvetésből, de egyéb forrásokból is, és biztosítsák az európai uniós politikáknak és normáknak való megfelelést;

40. arra biztatja az EBB-t, hogy lehetőség szerint maximálisan használja ki a potenciális szinergiákat az EBRD-vel való szoros együttműködés révén;

41. figyelembe véve a jelenlegi tőkeszűkösséget a zöld gazdaság vonatkozásában, üdvözli az EBB azon tevékenységeit, amelyek célja Európa intelligensebb, környezetbarátabb és fenntarthatóbb gazdaság irányába való átmenetének támogatása,

42. kéri az EBB-t, hogy tartsa be az aarhusi egyezmény és az 1367/2006/EK és az 1049/2001/EK rendelet rendelkezéseit, és hozzon létre egy közérdekű dokumentum-nyilvántartást, mivel az a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának biztosításához szükséges, többek között az EBB átfogó hiteleinek végső kedvezményezettjeire vonatkozóan;

43. emlékeztet arra, hogy az EBB felelőssége egyebek mellett az európai környezetvédelmi, munkaügyi, szociális, közbeszerzési és emberi jogi vívmányok védelme;

2013. február 7., csütörtök

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

P7_TA(2013)0058

Laosz: Szombath Szomphon ügye

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása Laoszról: Szombath Szomphon ügyéről (2013/2535(RSP))

(2016/C 024/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Laoszról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa szóvivőjének Laoszról szóló, 2012. december 21-i nyilatkozatára,
 - tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének 2012. december 21-i nyilatkozatára Szombath Szomphon eltűnéséről Laoszban,
 - tekintettel Hillary Clinton külügyminiszter 2013. január 16-i nyilatkozatára a laoszi társadalmi aktivista, Szombath Szomphon eltűnéséről,
 - tekintettel a laoszi külügyminisztérium 2012. december 19-i, és Laosz ENSZ-nagykövetének 2013. január 4-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek számos képviselőjének leveleire és 65 nem kormányzati szervezet közös nyílt levelére, melyet 2013. január 17-én küldtek a laoszi miniszterelnöknek Szombath Szomphon eltűnésével kapcsolatban,
 - tekintettel az Ázsiai Fórum az Emberi Jogokért és a Fejlődésért szervezet 2013. január 4-i levelére, melyet az ASEAN Emberi Jogi Kormányközi Bizottság elnökének küldött,
 - tekintettel az emberijogvédőkről szóló 2008. évi uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményre, melyet Laosz is aláírt, valamint a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló 1992. december 18-i ENSZ-nyilatkozatra,
 - tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, melyet Laosz 2009-ben ratifikált,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Laoszról szóló, 2010. szeptember 21-i egyetemes időszakos felülvizsgálatára,
 - tekintettel az EU és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság között 1997. december 1-jén létrejött együttműködési megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Szombath Szomphon, aki kiemelkedő tevékenységet végez a társadalmi fejlődés és az fiatalok oktatása érdekében, 2012. december 15-én eltűnt Vientiánból, Laosz fővárosából; mivel a családjának eljuttatott CCTV-felvételeken Szombath Szomphon eltűnésének napján, 18 óra körül helyi rendőrök körében a Thadeau rendőrsőrn látszik utoljára, ahonnan egy civil ruhás személyek által vezetett autóval vitték el;

2013. február 7., csütörtök

- B. mivel a laoszi kormány 2012. december 19-i nyilatkozatában megerősítette, hogy az incidens úgy történt, ahogy a biztonsági kamerák rögzítették; mivel a hatóságok azt állítják, hogy Szombath Szomphont személyes vagy üzleti konfliktusból kifolyólag rabolták el;
- C. mivel az ENSZ és 65 nemzetközi emberi jogi szervezet azzal kapcsolatos félelmeinek adott hangot, hogy Szombath Szomphont erőszakos módon tüntethették el, esetlegesen munkája miatt, továbbá súlyos aggodalmát fejezte ki biztonsága miatt és amiatt, hogy a laoszi hatóságok által az eltűnéssel kapcsolatban folytatott nyomozást illetően nincs előrelépés és információ;
- D. mivel családja az említett naptól kezdve nem ismeri Szombath Szomphon tartózkodási helyét, annak ellenére, hogy többször is a helyi hatóságokhoz fordult, és átkutatták a környező területet is;
- E. mivel Szombath Szomphon széles körben nagyrabecsülésnek örvend, és jól ismert a fenntartható és igazságos fejlődés terén kifejtett átfogó munkássága révén, különösen a PADETC, a „Training Center for Participative Development” 1996-os létrehozásának köszönhetően; mivel 2005-ben megkapta a Ramon Magsaysay-díjat közösségi vezető kategóriában;
- F. mivel 2012 októberében Szombath Szomphon a Laoszi Nemzeti Szervezőbizottság tagjaként a Vientánban a 9. ASEM-et megelőzően rendezett 9. Asia-Europe People-to-People fórum egyik szervezője és vezérszónoka volt;
- G. mivel az ASEAN parlamenti képviselőinek egy csoportja 2013. január 14. és 18. között Laoszba látogatott, hogy Szombath Szomphon ügyében vizsgálatot folytasson;
- H. mivel Laoszban megsértik az alapvető szabadságjogokat, különösen a sajtó és a média szabadságát, a vallásszabadságot, a gyülekezési szabadságot, a tudományos élet szabadságához fűződő jogot és a kisebbségek jogait;
1. súlyos aggodalmának ad hangot Szombath Szomphon eltűnése, biztonsága és jóléte miatt;
 2. aggódik, amiért nehézkes és átláthatatlan a Szombath Szomphon eltűnése ügyében zajló nyomozás; felszólítja a laoszi hatóságokat, hogy a nemzetközi emberi jogi jogszabályoknak megfelelő kötelezettségeikkel összhangban végezzenek azonnali, átlátható és alapos vizsgálatot, és gondoskodjanak arról, hogy Szombath Szomphon haladéktalanul és biztonságban visszatérjen családjához;
 3. felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy szorosan kövesse nyomon a laoszi kormány Szombath Szomphon eltűnése ügyében folytatott nyomozását;
 4. kéri a laoszi hatóságokat, hogy nyilvánosan erősítsék meg a fenntartható fejlődésért és a társadalmi igazságosságért végzett munka törvényességét és jogosságát annak érdekében, hogy ellensúlyozzák a Szombath Szomphon eltűnéséhez hasonló esetek keltette félelmeket;
 5. üdvözlí, hogy az ASEAN parlamenti képviselőinek egy csoportja 2013 januárjában Laoszba látogatott, hogy Szombath Szomphon ügyében tájékozódjon, és felszólítja az ASEAN Emberi Jogi Bizottságát, hogy állítson fel vizsgálóbizottságot, amelynek feladata a Szombath Szomphon erőszakos eltűntetése körüli események kivizsgálása;
 6. felszólítja az EU-t, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. ülészakára vonatkozóan vegye fel Laoszt prioritásai közé;
 7. hangsúlyozza, hogy a laoszi hatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy véget vessenek az önkényes letartóztatások és a titkos fogva tartás gyakorlatának; felszólítja a laoszi hatóságokat, hogy az erőszakos eltűntetést nyilvánítsák bűncselekménynek, és ratifikálják a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt; hangsúlyozza, hogy az erőszakos eltűntetés egyértelműen sérti az alapvető emberi és szabadságjogokat;
 8. felszólítja a laoszi kormányt, hogy tartsa tiszteltben a szólás- és egyesülési szabadságot és a kisebbségek jogait, továbbá védelmezze a vallás és meggyőződés szabadságát, felszámolva a hozzá fűződő jog gyakorlásának korlátozását az ENSZ 2010. szeptember 21-i egyetemes időszakos felülvizsgálatában foglalt ajánlásoknak megfelelően;

2013. február 7., csütörtök

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ASEAN titkárságának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, az ENSZ főtitkárának, valamint Laosz kormányának és parlamentjének.

P7_TA(2013)0059

Emberi jogi aktivisták őrizetbe vétele Zimbabweben

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a zimbabwei emberi jogi aktivisták őrizetbe vételéről (2013/2536(RSP))

(2016/C 024/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Zimbabwe-ről szóló korábbi állásfoglalásaira, köztük a legutóbbi, 2013. január 17-i állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
 - tekintettel az Európai Unió Tanácsának Zimbabwe-ről szóló 2012. július 23-i következtetéseire és a Zimbabwe-vel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2012/124/CFSP végrehajtási határozatára,
 - tekintettel a Catherine Ashton, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által 2011. február 15-én az Unió nevében tett, Zimbabwe-ről szóló nyilatkozatra,
 - tekintettel a Zimbabwei Köztársaságba látogató uniós küldöttség 2012. augusztus 17-i és 2012. november 12-i, az emberi jogi jogvédők közelmúltbeli zaklatásáról szóló nyilatkozataira;
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa 2012. május 24-i és május 29-i nyilatkozataira;
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa hivatalának szóvivője által 2013. január 18-án tett, az emberi jogi jogvédők ellen a közelmúltban, a választásokat megelőzően elkövetett támadásokról szóló nyilatkozatra;
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely meghatározza a millenniumi fejlesztési célokat,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981 júniusában elfogadott afrikai chartájára, amelyet Zimbabwe is ratifikált,
 - tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló, 2007 januárjában elfogadott afrikai chartára, amelyet Zimbabwe is ratifikált,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948 decemberében fogadtak el,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi jogvédőkről szóló 1998. decemberi nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a mostanra már a választások előkészítésének tekinthető időszakban az emberi jogi aktivisták és a Robert Mugabe által vezetett Zanu-PF párt politikai ellenzéke körében észrevehetően fokozódott a megfélemlítés, nőtt az önkényes letartóztatások és a bírósági zaklatások száma, és egyre többen tűnnek el, és ennek során az MDC számos tagját, több MDC-s parlamenti képviselőt és az MDC vezetőségének oszlopos tagjait, úgymint Elton Mangoma energiaügyi minisztert, Theresa Makona társbelügyminisztert, valamint a zimbabwei parlament pozíciójától megfosztott házelnökét, Lovemore Moyot is célba vették;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0024.

2013. február 7., csütörtök

- B. mivel 2013. január 14-én letartóztatták Okay Machisát, a Zimbabwei Emberi Jogi Szövetség (ZimRights) ügyvezető igazgatóját és a „Crisis in Zimbabwe Coalition” civil szervezet elnökét;
- C. mivel Okay Machisát valótlanosságok közzétételével, hamisítással és csalással, és ily módon a „Kodifikáció és Reform” büntetőjogi törvény 31., 136. és 137. szakaszainak megsértésével, valamint azzal vádolták meg, hogy a szavazói regisztrációs igazolások hamisítása révén megpróbálta kijátszani a nyilvántartási hivatalt;
- D. mivel Okay Machisát a hararei és a rhodesville-i rendőrségen tartották fogva; mivel a legfelsőbb bíróság túlzott feltételek mellett engedélyezte az óvadék ellenében történő ideiglenes szabadlábra helyezést;
- E. mivel a ZimRights más tagjai – Leo Chamahwinya, az oktatási programokért felelős tisztviselő, valamint Dorcas Shereni, a highfieldi helyi iroda vezetője – szintén önkényes letartóztatásnak és bírósági zaklatásnak vannak kitéve, illetve a törvényszéki bíróság 2013. január 21-i határozata értelmében 2013. február 4-éig vizsgálati fogságban tartják őket;
- F. mivel Machisa, Chamahwinya és Shereni elfogását és letartóztatását követően 2012. december 13-án a rendőrség razziaát tartott a ZimRights irodáiban;
- G. mivel ezek a letartóztatások csupán pár héttel azután történtek, hogy a ZimRights elítélte a rendőri brutalitás fokozódását Zimbabweben, és az illetékes hatóságokat sürgős fellépésre szólította fel ezen emberi jogi jogsértések kezelése érdekében;
- H. mivel aggodalomra ad okot a rendőrség által 2012. november 5-én, a szervezett bűnözés és a kínzás áldozatai számára orvosi és tanácsadói szolgáltatásokat nyújtó, bejegyzett orvosi klinika, a Zimbabwei Tanácsadó Csoport (CSU) irodájában tartott razzia és a személyzet három tagjának hivatalos vádemelés nélküli letartóztatása;
- I. mivel a gyülekezési és egyesülési szabadság, valamint a véleménynyilvánítás szabadsága minden demokrácia nélkülözhetetlen eleme, különösen, ha az alkotmányozási folyamat lezárásáról és a demokratikus választásokra való felkészülésről van szó;
- J. mivel a Zimbabwei Emberi Jogi Szövetség (ZimRights), a Tanácsadó Csoport (CSU), a „Zimbabwe Human Rights NGO Forum”, a Választási Erőforrási Központ (ERC), valamint a Melegek és Lesbikusok Zimbabwei Szövetsége (GALZ) azon zimbabwei nem kormányzati szervezetek közé tartoznak, amelyek ellen a rendőrség 2012-ben razziaát tartott;
- K. mivel a Zanu-PF és az MDC párt között 2009 szeptemberében kötött hatalommegosztási megállapodást követően koalíciós kormány jött létre annak érdekében, hogy kijussanak a 2008-as törvényhozási és elnöki választásokat követő politikai holtpontról, és véget vessenek az emberi jogi jogsértéseknek;
- L. mivel a nemzeti egységkormány (GNU) globális politikai megállapodásában vállalta, hogy új alkotmányt hoz létre, tiszteletben tartja az emberi jogokat és a politikai tevékenységek szabad gyakorlását, valamint feléleszti a gazdaságot; mivel annak ellenére, hogy kérte az uniós korlátozó intézkedések feloldását, nem tartotta be a globális politikai megállapodásban vállalt kötelezettségeit, nehezen képes biztosítani az ország stabilitását, és a Zanu-PF szándékos akadályozása miatt nem sikerült hiteles választások révén megteremtenie a demokratikus átalakulás feltételeit;
- M. mivel egy hatékonyan működő emberi jogi bizottság felállítása fontos lépés lenne a globális politikai megállapodás és a békés és hiteles választásokra irányulóan megállapított menetrend végrehajtása szempontjából;
- N. mivel a Cotonoui Megállapodás 11b., 96. és 97. cikkének megfelelően tiszteletben kell tartani a jó kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket;
- O. mivel az ország gazdasági fellendülése továbbra is törekeny, és egyes állami politikák veszélyeztetik az Unió és Zimbabwe közötti jövőbeli gazdasági kapcsolatokat;
1. elítéli az emberi jogok nem szűnő megsértését, ideértve az emberi jogi jogvédők politikai megfélemlítését, zaklatását és önkényes letartóztatását;
 2. felszólítja a zimbabwei hatóságokat, hogy bocsássák szabadon az emberi jogi tevékenységek folytatása miatt fogva tartott valamennyi emberi jogi jogvédőt, vessenek véget a bírósági zaklatásnak, valamint körültekintően vizsgálják ki az emberi jogi jogvédőket érő durva bánásmódot;

2013. február 7., csütörtök

3. felszólítja a zimbabwei hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon Dorcas Sherenit és Leo Chamahwinyát;
4. felszólítja a zimbabwei hatóságokat, hogy minden körülmények között garantálják Okay Machisa, Leo Chamahwinya, Dorcas Shereni és Faith Mamutse testi és lelki épségét;
5. felszólítja Zimbabwe-t, hogy tartsa tiszteletben az ENSZ-közügyűlés által 1998-ban elfogadott, emberi jogvédőről szóló ENSZ-nyilatkozatot, különösen annak 1. cikkét, amely kimondja, hogy „minden embernek joga van, egyénileg vagy másokkal együttműködésben, nemzeti és nemzetközi szinten az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelmét és megvalósítását elősegíteni, illetve ezekre törekedni”;
6. emlékeztet arra, hogy a globális politikai megállapodás értelmében Zimbabwe elkötelezte magát annak biztosítása mellett, hogy mind jogalkotása, mind pedig eljárásai és gyakorlatai meg fognak felelni a nemzetközi emberi jogi elveknek és jogszabályoknak;
7. felszólítja a nemzeti egységkormányt, hogy a választások megtartása előtt módosítsa az elnyomó jogszabályokat, többek között az információhoz való hozzáférésről és a magánélet védelméről szóló törvényt, a közrendről és a közbiztonságról szóló törvényt, valamint a „Kodifikáció és Reform” büntetőjogi törvényt, mivel ezeket a jogszabályokat az alapvető jogok súlyos megcsorbításához használták fel;
8. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy Zimbabwe igazságügyi rendszere, amelyről széles körben elterjedt, hogy feltétlen híve a Zanu-PF pártnak, a mai napig változatlan;
9. támogatja a választási törvény közelmúltban közzétett módosítása által felhatalmazott emberi jogi bizottság aktív részvételét a közelgő választásokban, mely bizottság feladata, hogy független és átlátható módon foglalkozzon a sürgető emberi jogi problémákkal, kivizsgálja az emberi jogokkal kapcsolatos panaszokat, tanácsokat adjon az emberi jogokat tiszteletben tartó jogalkotásról, valamint általánosságban támogassa és védje az emberi jogokat;
10. elismeréssel fogadja a zimbabwei emberi jogi bizottság létrehozását, de aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bizottság nem kapott elegendő hatáskört arra, hogy függetlenül fellépve megvalósíthassa célkitűzéseit az országban tapasztalható, sürgető emberi jogi problémák kezelése terén;
11. felszólítja a zimbabwei kormányt, hogy a célzott intézkedések felfüggesztése érdekében tegye meg a szükséges lépéseket, többek között állítsa vissza a jogállamiságot, a demokráciát és az emberi jogok tiszteletben tartását, valamint konkrétan rendezzen békés és hiteles alkotmányozó népszavazást, és a nemzetközi normáknak megfelelően készítse elő a választásokat;
12. ezzel összefüggésben sürgeti a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) aktívabb szerepvállalását; úgy véli, hogy ez a regionális szervezet fontos szerepet tölt be mint a globális politikai megállapodás kezese, többek között azért, hogy határozottan ösztönzi a megállapodás végrehajtását – különös tekintettel annak 13. cikkére –, a rendőrség és egyéb biztonsági szervek elfogulatlan fellépésének biztosítása érdekében;
13. felhívja a SADC-t, hogy a soron következő, zimbabwei választások előtt értékelje az emberi jogok helyzetét és a SADC demokratikus választok lebonyolítására vonatkozó elveit és iránymutatásait;
14. sürgeti, hogy már a korai időszakban és megfelelő számban alkalmazzanak – főként a SADC-t és a Pánafrikai Parlamentet képviselő – nemzetközi megfigyelőket, és hogy azok a választások előtt és után is maradjanak a helyszínen az erőszak és a megfélemlítés megakadályozása érdekében, és e tekintetben működjenek együtt az emberi jogi bizottsággal;
15. támogatja az EU jelenleg érvényben lévő, célzott intézkedéseit, amelyek a zimbabwei politikai és emberi jogi helyzetre válaszul születtek, és amelyek keretében az EU évenkénti határozatok segítségével tarthatja folyamatos ellenőrzés alatt a zimbabwei kormány vezető tagjait; sürgeti a nemzeti egységkormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen intézkedéseket kellő időben fel lehessen függeszteni;
16. felszólítja az EU hararei küldöttségét, hogy továbbra is ajánlja fel segítségét Zimbabwe nemzeti egységkormányának az emberi jogok helyzetének javítása érdekében, hogy békés és hiteles választásokra kerülhessen sor azon normáknak megfelelően, amelyeket az EU valamennyi kereskedelmi partnerétől elvárna;

2013. február 7., csütörtök

17. sajnálja, hogy a négy kelet- és dél-afrikai állammal, köztük Zimbabwéval megkötött ideiglenes GPM nem tartalmaz emberi jogi záradékot; ismételten felszólít arra, hogy az EU által kötött kereskedelmi megállapodások kötelező érvényű emberi jogi záradékot tartsanak, amely nem képezheti vita tárgyát; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy ezt a kérdést kezelje prioritásként a kelet- és dél-afrikai államokkal a teljes körű GPM megkötése céljából folytatott tárgyalások során;

18. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési együttműködésének (a Cotonoui Megállapodás 96. cikke) felfüggesztését a jelenlegi körülmények között fenn kell tartani, az EU-nak ugyanakkor továbbra is elkötelezetten támogatnia kell a helyi lakosságot;

19. felhívja a Világbankot és Zimbabwét a nemzetközi bírósági ítéletek tiszteletben tartására;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/ az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EKSZ-nek, Zimbabwe kormányának és parlamentjének, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség kormányainak, a Világbanknak, a Nemzetközösség főtítkárnak, valamint a Pánafrikai Parlamentnek.

P7_TA(2013)0060

Orvosi segítséget nyújtókat ért közelmúltbeli támadások Pakisztánban

Az Európai Parlament 2013. február 7-i állásfoglalása a közelmúltban segélyszervezetek egészségügyi alkalmazottai ellen elkövetett pakisztáni támadásokról (2013/2537(RSP))

(2016/C 024/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Pakisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és az ENSZ Gyermekalap (Unicef) 2012. december 18-i nyilatkozatára,
- tekintettel „A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című bizottsági közleményre (COM(2008)0055),
- tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája, ideértve az Unió emberi jogokkal kapcsolatos stratégiai politikájára gyakorolt hatásait is” című, 2012. április 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2012 márciusában elfogadott EU–Pakisztán ötéves együttműködési tervre, amely olyan prioritásokat tartalmaz, mint a jó kormányzás, a nők szerepének előmozdítása terén történő együttműködés és az emberi jogokról folytatott párbeszéd,
- tekintettel a Tanács Pakisztánról szóló 2012. június 25-i következtetéseire, amelyekben megismétli az EU emberi jogok előmozdításával és tiszteletben tartásával kapcsolatos elvárásait,
- tekintettel a gyermekbénulás felszámolására irányuló országos programra, amelyet Pakisztán 1994-ben indított meg,
- tekintettel a gyermekbénulás globális felszámolására irányuló WHO-kezdemenyezésre és a WHO gyermekbénulás teljes felszámolására irányuló új stratégiai tervére (2013–2018),
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusra,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

2013. február 7., csütörtök

- A. mivel a WHO szerint Pakisztán azon három ország közé tartozik, ahol a gyermekbénulás még mindig járványszerűen jelentkezik (2011-ben 198 esetet regisztráltak); mivel a WHO szerint az egész régió, sőt a régió kívüli országok számára is jelentős egészségügyi kockázatot jelentene, ha nem sikerülne megállítani a gyermekbénulást, hiszen erősen fertőző betegségről van szó;
- B. mivel 2013. január 1-jén segélyszervezetek hat egészségügyi alkalmazottját és egy orvost öltek meg fegyveres támadók, miközben hazafelé tartottak abból a Swabi-régió északnyugati részében, Iszlámábád fővárostól 75 kilométerre található közösségi központból, ahol egy nem kormányzati szervezet alkalmazásában álltak;
- C. mivel 2012. december 17-től 19-ig kilenc, a gyermekbénulás pakisztáni felszámolására irányuló kampányban részt vevő egészségügyi alkalmazottat, köztük hat nőt gyilkoltak meg Karacsiban és Pesavárban;
- D. mivel 2013. január 29-én Swabi közelében meggyilkoltak egy rendőrt, aki az ENSZ égisze alatt működő, gyermekbénulás elleni vakcinázással foglalkozó csoport biztonságáért felelt, és mivel 2013. január 31-én Pakisztán északnyugati részén aknarobbanásban életét vesztette két olyan egészségügyi alkalmazott, aki gyermekbénulás elleni vakcinázási programban dolgozott, jóllehet nem tisztázott, hogy célzott támadás történt-e;
- E. mivel 2012 júliusában egy másik támadás alkalmával megsérült a WHO egy ghánai orvosa és sofőrje, akik Karacsiban segédkeztek a gyermekbénulás elleni fellépésben;
- F. mivel feltételezhető, hogy mindezek a támadások összefüggésben állnak a pakisztáni gyermekek gyermekbénulás elleni vakcinázást népszerűsítő kampányokkal;
- G. mivel a legutóbbi gyilkosságsorozat arra kényszerítette a WHO-t és az Unicef-et, hogy függesszék fel gyermekbénulás elleni fellépésüket az országban; mivel a pakisztáni kormány, valamint Szind és Khyber tartományok szintén ideiglenesen felfüggesztették védőoltási kampányukat az egészségügyi alkalmazottak biztonságával kapcsolatos aggodalmak miatt;
- H. mivel a pakisztáni kormány a gyermekbénulással kapcsolatos helyzet miatt országos vészhelyzetet hirdetett ki, és gyermekbénulás elleni vakcinázási kampányt indított a betegség határokon belüli teljes felszámolása érdekében; mivel ez a kampány nemzetközi támogatásban részesül a WHO, az Unicef és más szervezetek részéről, valamint a gyermekbénulás globális felszámolására irányuló kezdeményezés részét képezi; mivel a kampány 33 millió gyermek vakcinázására irányul, amihez országszerte több száz egészségügyi alkalmazottra van szükség, akik közül sok nő;
- I. mivel Pakisztánban az egészségügyi ágazatra fordított kiadások sem országos, sem tartományi szinten nem érik el az éves költségvetés 0,3 %-át;
- J. mivel az egészségügyi alkalmazottak elleni támadások többségére az állítólagosan a tálibokhoz kötődő militánsok központjaihoz közeli északnyugati területeken került sor;
- K. mivel az ilyen támadások megfosztják a pakisztáni gyermekeket az alapvető, életmentő egészségügyi beavatkozásokhoz való joguktól, és olyan betegség kockázatának teszik ki őket, amely egész életre szóló fogyatékoságot okoz;
- L. mivel úgy tűnik, hogy a támadásokra amiatt kerül sor, hogy a szélsőséges iszlám csoportok ellenzik a vakcinázási kampányokat, mert szerintük az oltások célja a muszlim gyermekek sterilizálása;
- M. mivel a tálibok azzal indokolják bűncselekményeiket, hogy a múltban külföldi hírszerző ügynökségek vakcinázást végző helyi csoportokat használtak fel hírszerzési célokra;
- N. mivel a pedagógusok és az egészségügyi alkalmazottak egyre gyakrabban képezik a Tehrík-e-Tálibánhoz és a Dzsundulláhhhoz hasonló fegyveres iszlamista csoportok célpontját, amelyek ellenzik a gyermekbénulással kapcsolatos pakisztáni erőfeszítéseket és azokat a külföldi liberális politika támogatásának tekintik;
- O. mivel a halálos támadások az egyre fokozódó bizonytalanságot tükrözik, amellyel a segélyszervezetek alkalmazottai Pakisztánban szembesülnek; mivel a segélyszervezetek alkalmazottainak biztonsági adatbázisa által 2012-ben készített jelentés szerint Pakisztán a segélyszervezetek alkalmazottai számára legveszélyesebb öt ország közé tartozik;

2013. február 7., csütörtök

- P. mivel a nem kormányzati szervezetek és a segélyszervezetek alkalmazottai alapvető szerepet töltenek be Pakisztán számos térségében és tartományában, különösen a törzsi területeken, ahol a kormány nem tud biztosítani a klinikákhoz és iskolákhoz hasonló szolgáltatásokat;
- Q. mivel az egészségügyi személyzettel szembeni támadások áldozatainak többsége nő volt, ami egybeesik a tálib fegyveresek azon szokásával, hogy női alkalmazottakat és aktivistákat támadnak meg azon üzenet terjesztése érdekében, hogy a nők ne dolgozzanak otthonaikon kívül;
1. határozottan elítéli az egészségügyi alkalmazottak és a védelmüket ellátni hivatott biztonsági erők ellen az elmúlt hónapokban elkövetett többszörös gyilkosságokat; hangsúlyozza, hogy e támadások Pakisztán népességének legkiszolgáltatottabb csoportjait – különösen a gyermekeket – fosztják meg az alapvető életmentő egészségügyi beavatkozásoktól;
 2. részvétét fejezi ki az áldozatok családtagjainak;
 3. üdvözlí, hogy Pakisztán kormánya és az ország civil társadalma széles körűen elítéli a támadásokat;
 4. felszólítja Pakisztán kormányát, hogy állítsa bíróság elé az elmúlt hónapokban elkövetett támadások felelőseit;
 5. bámulatosnak tartja az egészségügyi alkalmazottak – köztük sok nő – bátorságát és eltökéltségét, akik a komoly veszély ellenére önzetlenül dolgoznak a gyermekbénulás visszaszorításán és egyéb egészségügyi szolgáltatásokat biztosítanak a pakisztáni gyermekeknek;
 6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a segélyszervezetek alkalmazottai biztonságos környezetben dolgozhassanak; továbbra is rendkívül aggasztónak tartja, hogy a fegyveres erők a segélyszervezetek alkalmazottait egyre inkább a nyugati titkosszolgálatokkal és katonai erőkkel kapcsolják össze;
 7. hangsúlyozza, hogy Pakisztánban a gyermekbénulás elleni védőoltási program megszakítása komoly csapást jelent a gyermekbénulás közeljövőben történő végleges felszámolására irányuló világméretű erőfeszítések számára;
 8. üdvözlí a pakisztáni kormány „a gyermekbénulás elleni 2012-es nemzeti sürgősségi cselekvési tervét”, és hangsúlyozza, hogy a fertőzések számának csökkentése érdekében annak sikeres folytatására van szükség; megjegyzi, hogy a legutóbbi immunizációs kampány kezdete óta a fertőzések száma az eddig valaha mért legalacsonyabb szintre csökkent;
 9. üdvözlí a WHO és más nemzetközi szervezetek által hangoztatott amelletti elkötelezettséget, hogy továbbra is támogatják Pakisztán kormányát és népét a gyermekbénulás és egyéb betegségek országon belüli felszámolásában;
 10. kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy igyekezzenek együttműködni az Egészségügyi Világszervezettel, hogy támogassák a segélyszervezetek női alkalmazottainak programját, amelynek célja az megelőző egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása, különösen a vidéki területeken;
 11. üdvözlí Pakisztán kormányának azon erőfeszítéseit, amelyek az orvosi kampányok során a biztonság garantálását és a segélyszervezetek alkalmazottainak védelmét szolgáló új stratégia kidolgozását célozzák; azonban arra szólítja fel Pakisztán kormányát, hogy fokozza a biztonsági intézkedéseket a segélyszervezetek és alkalmazottaik számára;
 12. felszólítja a kormányokat világszerte, hogy garantálják a humanitárius munka semlegességét, mivel annak elmulasztása emberek tízezreit teheti ki betegségeknek, és veszélyeztetheti azokat, akik legitim és alapvető fontosságú egészségügyi szolgáltatásokat nyújtanak;
 13. komoly aggodalmát fejezi ki a nők helyzete miatt Pakisztánban, különös tekintettel azokra a nőkre és leányokra, akik aktív szerepet vállalnak a társadalomban és fenyegetéseket kaptak a táliboktól, illetve más szélsőséges csoportoktól;
 14. arra biztatja Pakisztán kormányát, hogy hajtson végre átfogó tájékoztató kampányt a pakisztáni társadalmon belül a támogatás és a felelősségvállalás fokozása, valamint a védőoltási kampányokkal szembeni bizalom növelése érdekében; ennek kapcsán arra hívja fel a pakisztáni kormányt, hogy a probléma gyökereit jelentő okok kezelése érdekében kezdjen párbeszédet a közösségek vezetőivel;

2013. február 7., csütörtök

15. úgy véli, hogy a pakisztáni média és civil társadalom kötelessége, hogy a nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel együttműködésben segítse a népességet támogató segélyszervezetek egészségügyi alkalmazottai által betöltött jelentős és független szereppel kapcsolatos tudatosság növelését;
 16. hangsúlyozza, hogy az EU kész segítséget nyújtani a küszöbönálló pakisztáni választások vonatkozásában, amelyek alapvető jelentőséggel bírnak az ország demokratikus jövője és a régió stabilitása szempontjából; megjegyzi, hogy az EU továbbra sem kapott ehhez a pakisztáni hatóságoktól hivatalos írásbeli felkérést;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, az ENSZ nőügyi szervezetének (UN Women), a tagállamok kormányának és parlamentjének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, az Unicef-nek, a WHO-nak, valamint Pakisztán kormányának és parlamentjének.
-

2013. február 5., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0034

Egyedi mezőgazdasági intézkedések a kisebb égei-tengeri szigetek javára *I**

Az Európai Parlament 2013. február 5-i jogalkotási állásfoglalása az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0767 – C7-0003/2011 – 2010/0370(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0767),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésének első albekezdésére, 42. cikkére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0003/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. március 15-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. november 19-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0319/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság jelen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 132., 2011.5.3., 82. o.

2013. február 5., kedd

P7_TC1-COD(2010)0370

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 5-én került elfogadásra az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 229/2013/EU rendelet.)

Melléklet a jogalkotási állásfoglaláshoz

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata

Tekintettel a kisebb égei-tengeri szigetekre vonatkozó rendszer keretén belül a kisebb égei-tengeri szigetek javára hozott egyedi mezőgazdasági intézkedések egyediségére, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelenti, hogy az e rendeletre vonatkozóan az összehangolási kérdésekben elért megállapodás nem befolyásolja a három intézmény bármelyikének az egyéb hasonló uniós jogalkotási javaslatok vonatkozásában kialakítandó jövőbeli álláspontját.

P7_TA(2013)0035

Egyedi mezőgazdasági intézkedések az Unió legkülső régiói részére ***I

Az Európai Parlament 2013. február 5-i jogalkotási állásfoglalása az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0498 – C7-0284/2010 – 2010/0256(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0498),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 42. cikkének első albekezdésére, valamint 43. cikkének (2) bekezdésére, melyek alapján a Bizottság a javaslatot az Európai Parlamentnek benyújtotta (C7-0284/2010),
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt joggal kapcsolatos véleményére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. február 17-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. november 19-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzatának 55. és 37. cikkére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0321/2011),

⁽¹⁾ HL C 107., 2011.4.6., 33. o.

2013. február 5., kedd

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2010)0256

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2013. február 5-én került elfogadásra az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 228/2013/EU rendelet.)

Melléklet a jogalkotási állásfoglaláshoz

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozata

Tekintettel a POSEI program keretében az Unió legkülső régiói mezőgazdaságának támogatását célzó intézkedések sajátosságaira, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kijelentik, hogy e rendelethez kapcsolódóan az összehangolás kérdéseiben elért megállapodás nincs a három intézmény bármelyike által más uniós jogalkotási javaslatok kapcsán felmerülő hasonló kérdésekben képviselt álláspont sérelmére.

2013. február 6., szerda

P7_TA(2013)0037

Az EU és az USA között az 1994. évi GATT-egyezmény alapján Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok EU-hoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozó megállapodás ***

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (12213/2012 – C7-0409/2012 – 2012/0167 (NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 024/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12213/2012),
 - tekintettel az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja, valamint XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás tervezetére (12214/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) (v) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0409/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikke (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0430/2012)
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

P7_TA(2013)0038

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások *

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0709 – C7-0410/2012 – 2012/0335 (NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 024/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0709),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0410/2012),
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 46. cikkének (1) bekezdésére,

2013. február 6., szerda

- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A7-0010/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha a Parlament által jóváhagyott szöveget lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2013)0039

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árát szabályozó intézkedések átláthatósága *I**

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának szabályozását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadásukat szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0084 – C7-0056/2012 – 2012/0035(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0084),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0056/2012),
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az osztrák Nemzeti Tanács és a luxemburgi Képviselőház által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményekre, amelyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. július 12-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0015/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 81. o.

2013. február 6., szerda

P7_TC1-COD(2012)0035

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának szabályozását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadásukat szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló 2013/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ azért fogadták el, hogy felszámolja a gyógyszerek Közösségen belüli kereskedelmét torzító tényezőket.
- (2) A gyógyszerpiac és a gyógyszerekre fordított közkiadások ellenőrzésére irányuló nemzeti politikák változásának figyelembevétele érdekében lényegi módosítások szükségesek a 89/105/EGK irányelv minden fő rendelkezésében. Az egyértelműség érdekében ezért a 89/105/EGK irányelv hatályon kívül kell helyezni és annak helyébe ezen irányelvnek kell lépnie.
- (3) Az uniós jogszabályok harmonizált jogi keretet biztosítanak az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezéséhez. az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁴⁾ megfelelően gyógyszerek csak akkor hozhatók forgalomba az Unió piacán, ha a gyógyszerekre vonatkozóan minőségük, biztonságosságuk és hatásosságuk értékelését követően forgalombahozatali engedélyt adtak ki.
- (4) A tagállamok az elmúlt évtizedekben a gyógyszerkiadások folyamatos növekedésével szembesültek, ami egyre innovatívabb és összetettebb politikák elfogadásához vezetett az egészségbiztosítási rendszerek keretén belüli gyógyszerfogyasztás irányításában. A tagállamok hatóságai széleskörű intézkedéseket hoztak a gyógyszerek rendelkezésének ellenőrzésére, a gyógyszerárak szabályozására vagy a közfinanszírozásra vonatkozó feltételek meghatározására. Az ilyen intézkedések célja főként a közegészség színvonalának javítása **minden állampolgár számára**, a megfizethető árú **hatékony** gyógyszerekkel, **az Unió valamennyi polgára számára egyenlő feltételekkel** történő megfelelő ellátás biztosítása révén, egyúttal ~~fenntartva a nemzeti egészségbiztosítási rendszerek pénzügyi egyensúlyát.~~ **biztosítva mindenki számára a minőségi egészségügyhöz való egyenlő hozzáférést. Ezeknek az intézkedéseknek továbbá az új gyógyszerek kutatásának és fejlesztésének előmozdítását, valamint az egészségügyi innováció előmozdítását kell célozniuk. A WHO listáján elengedhetetlenként szereplő gyógyszereknek valamennyi tagállamban a piac méretétől függetlenül a betegek rendelkezésére kell állniuk.** [Mód. 3]
- (4a) **A tagállamoknak ésszerűen kell használniuk a külső referencia-árképzést – nevezetesen a hasonló jövedelmi szinttel rendelkező tagállamokkal való összevetés révén –, annak érdekében, hogy biztosítsák egyrészt a betegek gyógyszerekhez való hozzáférést az Unió egész területén, másrészt az áruk tényleges szabad mozgását. A külső referencia-árképzés feltétel nélküli használata bizonyítottan csökkenti a gyógyszerek elérhetőségét, mivel hiányt ösztönöz azokban a tagállamokban, amelyekben a gyógyszerek alacsonyabb árakon kaphatók.** [Mód. 4]
- (5) Az egymástól eltérő nemzeti intézkedések akadályozhatják vagy torzíthatják a gyógyszerek Unión belüli kereskedelmét és torzíthatják a versenyt, közvetlenül befolyásolva a gyógyszerek belső piacának működését.

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 81. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. február 6-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 40., 1989.2.11., 8. o.

⁽⁴⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

2013. február 6., szerda

- (6) Annak érdekében, hogy csökkentsék az egymástól eltérő intézkedéseknek a belső piacra gyakorolt hatását, a nemzeti intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos eljárási minimumkövetelményeknek, amelyek segítségével az érintett felek meggyőződhetnek arról, hogy az említett intézkedések nem jelentik az import vagy export mennyiségi korlátozását, illetve hogy nem minősülnek olyan intézkedéseknek, amelyek ezzel egyenértékű hatással járnak. **Az említett eljárási minimumkövetelményeknek egyúttal jogbiztonságot és átláthatóságot kell biztosítaniuk az illetékes hatóságok számára a gyógyszerek árának megállapítására és a nemzeti egészségbiztosítási rendszerek keretében történő támogatására irányuló döntések meghozatalához, mindeközben előmozdítva a gyógyszergyártást, felgyorsítva a generikus gyógyszerek piacra jutását és ösztönözve az új gyógyszerek kutatását és fejlesztését.** Ezek a követelmények azonban nem befolyásolhatják azon tagállamok szakpolitikáit, amelyek a gyógyszerek árának meghatározását elsősorban a szabad versenyre bízák. A nemzeti ármegállapítási politikákat és a társadalombiztosítási rendszereket meghatározó nemzeti politikákat is csak annyiban érintik, amennyire az az irányelv értelmében az átláthatóság eléréséhez, valamint a belső piac működésének biztosításához szükséges. [Mód. 5]
- (7) A gyógyszerek belső piaca hatékony működésének biztosítása érdekében az irányelvnek vonatkoznia kell a 2001/83/EK irányelv szerinti valamennyi emberi felhasználásra szánt gyógyszerre.
- (8) A gyógyszerfogyasztás kezelésére, a gyógyszerárak szabályozására vagy a közfinanszírozás feltételeinek meghatározására irányuló nemzeti intézkedések sokfélesége miatt egyértelművé kell tenni a 89/105/EGK irányelv előírásait. Az irányelvnek mindenekelőtt ki kell terjednie a tagállamok által hozott és a belső piacot várhatóan érintő minden intézkedéstípusra. A 89/105/EGK irányelv elfogadása óta az ármegállapítási és ártámogatási eljárások továbbfejlődtek és összetettebbé váltak. Miközben egyes tagállamok megszorítóan értelmezték a 89/105/EGK irányelvet, a Bíróság megállapította, hogy az említett ármegállapítási és ártámogatási eljárások a 89/105/EGK irányelv célkitűzései alapján és annak fényében, hogy biztosítani kell az irányelv hatékonyságát, a 89/105/EGK irányelv hatálya alá tartoznak. Ezen irányelvnek ezért figyelembe kell vennie a nemzeti ármegállapítási és ártámogatási intézkedések alakulását. Mivel a közbeszerzésekre és az önkéntes jellegű szerződéses megállapodásokra egyedi szabályok és eljárások vonatkoznak, a közbeszerzéseket és szerződéses megállapodásokat érintő nemzeti intézkedések nem tartoznak az irányelv hatálya alá.
- (8a) **Az illetékes hatóságok és a forgalombahozatali engedélyek jogosultjai egyre gyakrabban kötnek szerződéses megállapodást annak érdekében, hogy egy adott gyógyszert az állami egészségbiztosítási rendszerbe befogadva innovatív kezelést biztosíthassanak a betegek számára, és ezzel egyidejűleg – különösen az adott gyógyszer eredményességével és/vagy relatív eredményességével, illetve annak megfelelő alkalmazásával kapcsolatos ténybeli bizonytalanságok kezelése érdekében – előzetes megállapodás szerint meghatározott ideig figyelemmel kísérjenek egyes tényezőket. Az ilyen szerződéses megállapodások feltételeinek meghatározásakor felmerülő kérés gyakran az előírt határidő túllépéséhez vezet és indokolja az ilyen megállapodások kizárását az irányelv hatálya alól. Az említett megállapodásokat olyan terápiás területekre kell korlátozni, ahol azok megkötése ténylegesen megkönnyíti vagy lehetővé teszi a betegek számára az innovatív gyógyszerekhez való hozzáférést, önkéntes alapon választható és nem érinti a forgalombahozatali engedély jogosultjának azon jogát, hogy ezen irányelvvel összhangban kérelmet nyújtson be. [Mód. 6]**
- (9) A gyógyszerárak közvetett vagy közvetlen szabályozására, valamint a gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerben való támogathatóságának meghatározására irányuló bármilyen intézkedésnek – **többek között az adott esetben szükséges ajánlásoknak – átlátható, objektív, ellenőrizhető és a termék eredetétől független kritériumokon kell alapulnia, és a nemzeti eljárásokkal összhangban** megfelelő jogorvoslati lehetőséget kell biztosítania az érintett vállalatoknak, ~~beleértve a bírósági jogorvoslati lehetőséget is.~~ Ezek a követelmények egyúttal a meghatározott gyógyszerek rendelkezésének ellenőrzésére vagy támogatására irányuló nemzeti, regionális, illetve helyi intézkedésekre is alkalmazandók, mivel ezek az intézkedések határozzák meg, mely gyógyszerek támogathatók hatékonyan a nemzeti egészségbiztosítási rendszer keretében. [Mód. 7]
- (9a) **A gyógyszerek árát közvetlenül vagy közvetetten szabályozó bármely döntés kritériumainak, valamint bármely olyan intézkedésnek, amely meghatározza, hogy a nemzeti egészségbiztosítási rendszerek milyen mértékben támogatják a gyógyszereket, tartalmaznia kell a kielégítetlen gyógyászati igények értékelését, amint azt az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a 2012. július 12-i, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának szabályozását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadásukat szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról szóló véleménye⁽¹⁾ is meghatározza. Ezeknek a kritériumoknak tartalmazniuk kell a népesség legsérülékenyebb csoportjainak védelmét is. [Mód. 8]**

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 81. o.

2013. február 6., szerda

- (10) Egy gyógyszer árának jóváhagyására vagy a gyógyszer nemzeti egészségbiztosítási rendszer keretében történő támogatására irányuló kérelem nem késleltetheti a szükségesnél jobban az adott termék forgalomba hozatalát. Ezért kívánatos, hogy ezen irányelv kötelező határidőket szabjon meg, amelyeken belül meg kell hozni a nemzeti döntéseket. A hatékonyság érdekében az említett határidők a kérelem kézhezvételétől az adott döntés hatálybalépéséig érvényesek. E határidőknek ki kell terjedniük minden **ajánlásra és** szakértői értékelésre, beleértve adott esetben az egészségügyi technológiaértékelést is, valamint a döntés elfogadásához és hatálybalépéséhez szükséges minden adminisztratív lépésre. [Mód. 9]
- (10a) *Az említett határidőknek való megfelelés elősegítése érdekében hasznos lehet, ha a kérelmezők már a forgalombahozatali engedély hivatalos megadása előtt megkezdik az árvóvágyási eljárást vagy a gyógyszer nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadását célzó eljárást. E célból a tagállamok lehetővé tehetik a kérelmezők számára a kérelem benyújtását azt követően, hogy – a konkrét esettől függően – vagy az Emberi Felhasználásra Szánt Gyógyszerek Állandó Bizottsága, vagy pedig a forgalombahozatali eljárásért felelős nemzeti hatóság kedvező véleményt adott ki az érintett gyógyszerre vonatkozó forgalombahozatali engedély kiadása tekintetében. Ebben az esetben a határidő a forgalombahozatali engedély hivatalos kézhezvételétől számítandó.* [Mód. 10]
- (10b) *A határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkével összhangban az egészségügyi technológiaértékelési együttműködéshez nyújtott uniós támogatás célja az egészségügyi technológiaértékelési módszertanok optimalizálása és összehangolása, amelyek ezáltal várhatóan csökkentik az azon gyógyszerekhez kapcsolódó ármegállapítási és ártámogatási folyamatokat érintő késéseket, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként ilyen értékelést alkalmaznak. Az egészségügyi technológiaértékelés magában foglalja különösen az egészségügyi technológiák relatív hatásosságával, valamint adott esetben rövid és hosszú távú eredményességével kapcsolatos információkat, továbbá az illetékes hatóságok módszertanának megfelelően egyúttal figyelembe véve az értékelte gyógyszer átfogóbb gazdasági és társadalmi előnyeit vagy költséghatékonyságát is. Az egészségügyi technológiaértékelés olyan több tudományterületet felölelő folyamat, amelynek keretében módszeres, átlátható, pártatlan és alapos módon összegzik az egészségügyi technológia használatához kapcsolódó orvosi, szociális, gazdasági és etikai szempontokkal kapcsolatos információkat. Célja, hogy megfelelő információkkal szolgáljon olyan biztonságos és hatékony egészségügyi politika kialakításához, amely a betegekre összpontosít és a legjobb ár-érték arány elérésére törekszik.* [Mód. 11]
- (11) A gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadására vonatkozó, a 89/105/EGK irányelvben meghatározott határidők kötelező jellegűek, amint arra a Bíróság is rámutat ítélezési gyakorlatában. Az eddigi tapasztalatok szerint az említett határidőket nem minden esetben tartják be, és biztosítani kell a jogbiztonságot, valamint tovább kell fejleszteni a gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásával kapcsolatos eljárásjogi szabályokat. Ennek érdekében hatékony és gyors jogorvoslati eljárás bevezetésére van szükség.
- (12) „Összefoglaló a gyógyszeriparra irányuló ágazati vizsgálatról” című, 2009. július 8-i közleményében a Bizottság rámutatott arra, hogy az ármegállapítási és ártámogatási eljárások gyakran szükségtelenül késleltetik a generikus **vagy biológiaiilag hasonló** gyógyszerek piaci bevezetését az Unióban. A generikus **vagy biológiaiilag hasonló** gyógyszerek árának és e gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszer keretében történő támogatásának jóváhagyásához nincs szükség új vagy részletes értékelésre, ha a referenciatermék árát már megállapították, és a terméket már befogadták a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe. Helyénvaló ezért ezekben az említett esetekben a generikus **vagy biológiaiilag hasonló** gyógyszerekre vonatkozóan rövidebb határidőket meghatározni. [Mód. 12]
- (13) A tagállamokban létező bírósági jogorvoslati lehetőségek csak korlátozott szerepet játszottak a határidők betartásában a nemzeti igazságszolgálati rendszerek gyakran hosszadalmas eljárásai miatt, amelyek visszariasztották az érintett vállalatokat a jogi út alkalmazásától. Hatékony mechanizmusokra van tehát szükség **a jogsértések bírósági eljárást megelőző közigazgatási közvetítés útján történő gyors rendezésének biztosítására, valamint az ármegállapítási és ártámogatási döntések esetében meghatározott határidők ellenőrzésére és érvényesítésére. E célra a tagállamok kijelölhetnek egy – akár már létező – testületet.** [Mód. 13]

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

2013. február 6., szerda

- (14) A forgalombahozatali engedélyezési eljárás keretében megvizsgálják a gyógyszerek minőségét, biztonságosságát és hatásosságát, beleértve a generikus gyógyszer és a **gyógyszerek biológiai egyenértékűségét vagy a biológiailag hasonló gyógyszerek** referenciatermékkel való **biológiai hasonlóságát** is. Ezért az ármegállapítási és ártámogatási eljárások **határozatok** keretében a tagállamok az e határozatokért felelős illetékes hatóságok nem végezhetik el a forgalombahozatali engedélyt megalapozó **lényeges** tényezők újbóli értékelését, beleértve a gyógyszer minőségét, biztonságosságát, hatásosságát, **biológiai egyenértékűségét** és biológiai egyenértékűségét **hasonlóságát**. **Ugyanígy a ritka betegségek gyógyszerei esetén az illetékes hatóságoknak nem szabad újra megvizsgálniuk a megnevezés kritériumait. Az illetékes hatóságoknak ugyanakkor teljes körű hozzáféréssel kell rendelkezniük egy gyógyszer forgalombahozatali engedélyt kibocsátó illetékes hatóság által felhasznált adatokhoz, valamint lehetőséget kell biztosítani a számukra a gyógyszernek a nemzeti egészségbiztosítási rendszer hatálya alá történő bevonásával összefüggő értékelése szempontjából mérvadó kiegészítő adatok beillesztésére vagy létrehozására. [Mód. 14]**
- (14a) **A forgalombahozatali engedélyt megalapozó tényezők ármegállapítási és ártámogatási eljárások keretében történő újbóli értékelésének tilalma azonban nem akadályozhatja meg azt, hogy az illetékes hatóságok értékelés és egészségügyi technológiaértékelés céljából kikérjék, megtekintsék és felhasználják a forgalombahozatali engedélyezés során keletkező adatokat. Nemzeti szinten lehetővé kell tenni a forgalombahozatali engedélyezésért, illetve az ármegállapításért és ártámogatásért felelős illetékes hatóságok közötti adatmegosztást, amennyiben ilyen adatmegosztás létezik. Emellett az illetékes hatóságok számára biztosítani kell, hogy értékelés és egészségügyi technológiaértékelés céljából további releváns adatokat használhassanak fel vagy gyűjthessenek. [Mód. 15]**
- (15) A 2001/83/EK irányelvnek megfelelően a szellemi tulajdon-jogok nem jelentenek elfogadható indokot a forgalombahozatali engedély visszautasítására, felfüggesztésére vagy visszavonására. Hasonlóképpen a kérelmek benyújtása, a döntéshozatali eljárások, valamint a gyógyszerárak szabályozására vagy a gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerben való támogathatóságára irányuló döntések olyan közigazgatási eljárásnak tekintendők, amelyek függetlenek a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésétől. Az említett eljárások esetében illetékes nemzeti hatóságok a **biológiailag egyenértékű generikus vagy biológiailag hasonló** gyógyszerekkel kapcsolatos kérelmek vizsgálata során nem kérhetnek tájékoztatást a referencia-gyógyszer szabadalmi státuszára vonatkozóan, és nem vizsgálhatják, **de engedélyezni kell számukra annak vizsgálatát**, hogy valóban sor került-e a szellemi tulajdon-jogok megsértésére, amennyiben a generikus **vagy biológiailag hasonló** gyógyszer gyártására vagy forgalomba hozatalára e hatóságok döntése nyomán került sor. Következésképp **E hatáskört meg kell hagyni a tagállamoknak. A tagállamoknak az információ vizsgálatára vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül, a szellemi tulajdonnal kapcsolatos ügyek nem zavarhatják és nem késleltethetik a tagállamok ármegállapítási és ártámogatási eljárásait tagállamokban a generikus gyógyszerek ártámogatására alkalmazott eljárásokat. [Mód. 16]**
- (15a) **A tagállamoknak a nemzeti gyakorlattal összhangban megfelelő kiadványban – többek között elektronikus és online formátumban nyilvánosságra kell hozniuk a dokumentumokat és az információkat. A tagállamoknak ugyancsak biztosítaniuk kell, hogy a megadott információ érthető és ésszerűen elfogadható mennyiségű legyen. A Bizottságnak és a tagállamoknak azt is meg kell vizsgálniuk, miként folytassák az együttműködést az EURIPID ártájékoztató adatbázisról, amely az árak átláthatósága terén uniós szinten hozzáadott értéket teremt. [Mód. 17]**
- (15b) **A nemzeti illetékes hatóságok által alkalmazott belső döntéshozatali folyamat átláthatóságának, tisztességességének és függetlenségének elvét az ármegállapítási és ártámogatási döntésekért felelős szervezetben részt vevő szakértők nevének, valamint e szakértők érdekeltségi nyilatkozatainak és az ármegállapítási és ártámogatási döntésekhez vezető eljárások egyes lépéseinek nyilvánosságra hozatalával kell biztosítani. [Mód. 18]**
- (16) A tagállamok gyakran módosították egészségbiztosítási rendszerüket vagy fogadtak el a 89/105/EGK irányelv hatálya alá eső új intézkedéseket. Ennélfogva olyan tájékoztatósi ~~mechanizmusokat~~ **mechanizmust** kell kialakítani, amelyek egyrészt biztosítják az érdekeltekkel **amely biztosítja a valamennyi érdekelt féllel, többek között a civil társadalmi szervezetekkel** való konzultációt, másrészt pedig megkönnyítik az irányelv alkalmazásával kapcsolatban a Bizottsággal folytatott megelőzési célú párbeszédet. [Mód. 19]
- (17) Mivel ezen irányelv célkitűzését – az átláthatósági minimumkövetelményeknek a belső piac működésének biztosítása érdekében történő bevezetését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani (minden egyes tagállamban másként értelmezik és érvényesítik a nemzeti intézkedések átláthatóságának fogalmát), és ezért az intézkedés nagyságrendjére tekintettel e célkitűzés uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ezen irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

2013. február 6., szerda

- (18) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. fejezet

Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának ellenőrzésére vagy a nemzeti egészségbiztosítási rendszer által támogatott gyógyszerek körének – beleértve a támogatás mértékének és feltételeinek – meghatározására irányuló, törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekben szabályozott nemzeti, regionális és helyi intézkedések megfelelnek ezen irányelv követelményeinek. **A tagállamok biztosítják, hogy területeiken regionális vagy helyi szinten nem fogják megkettőzni ezen intézkedéseket.** [Mód. 20]

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) olyan önkéntes-jellegű szerződéses megállapodások, amelyek a hatóságok és egy gyógyszerre kiadott forgalombahozatali engedély jogosultja között **önkéntes alapon** jöttek létre abból a célból, hogy **egy gyógyszert – a két fél által előzetesen elfogadott, az adott gyógyszer hatásosságához és/vagy relatív eredményességéhez, illetve megfelelő alkalmazásához kapcsolódó egyes tényezőket figyelembe véve – bevonjanak a nemzeti egészségbiztosítási rendszer hatálya alá, és ezáltal lehetővé tegyék, hogy az adott gyógyszer az adott gyógyszer meghatározott feltételek mellett és meghatározott ideig** hatékonyan eljusson a betegekhez; [Mód. 21]
- b) a gyógyszerek árának vagy a nemzeti egészségbiztosítási rendszerek által támogatott gyógyszerek körének meghatározására irányuló olyan nemzeti intézkedések, amelyek nemzeti vagy uniós jogszabályok – különösen a 89/665/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾, a 92/13/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ és a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ – hatálya alá tartoznak.

Ezen irányelv azon intézkedésekre alkalmazandó, amelyek célja azon gyógyszerek körének meghatározása, amelyek szerződéses megállapodások és közbeszerzési eljárások tárgyát képezhetik. **Az üzleti titoktartásra vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban a gyógyszerekkel kapcsolatos, a szerződéses megállapodásokban vagy közbeszerzési eljárásokban szereplő alapvető adatokat, például a termék nevét és a forgalombahozatali engedély jogosultjának nevét a megállapodások megkötése vagy az eljárások lezárása után nyilvánosságra hozzák.** [Mód. 22]

(3) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem teheti lehetővé olyan gyógyszerek forgalomba hozatalát, amelyekre vonatkozóan nem adtak ki forgalombahozatali engedélyt a 2001/83/EK irányelv 6. cikke szerint.

(3a) Ez az irányelv nem vonhatja kétségbe egy gyógyszernek a 2001/83/EK irányelv 6. cikkében említett eljárással összhangban megadott forgalombahozatali engedélyét. [Mód. 23]

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽²⁾ A Tanács 1989. december 21-i 89/665/EGK irányelve az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 395., 1989.12.30., 33. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1992. február 25-i 92/13/EGK irányelve a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 76., 1992.3.23., 14. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 31-i 2004/18/EK irányelve az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 134., 2004.4.30., 114. o.).

2013. február 6., szerda

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „gyógyszer”: a 2001/83/EK irányelv 1. cikkében meghatározott gyógyszer;
2. „referencia-gyógyszer”: a 2001/83/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott referencia-gyógyszer;
3. „generikus gyógyszer”: a 2001/83/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott generikus gyógyszer;
- 3a . „biológiaiailag hasonló gyógyszer”: a 2001/83/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdésének megfelelően jóváhagyott, biológiai szempontból hasonló gyógyszer; [Mód. 24]**
4. „egészségügyi technológia”: a 2011/24/EU irányelv 3. cikkének l) pontjában meghatározott egészségügyi technológia;
5. „egészségügyi technológiaértékelés”: **legalább** a gyógyszer relatív hatásosságának vagy rövid és hosszú távú eredményességének vizsgálata az adott betegség kezelésére használatos egyéb egészségügyi technológiákhoz **vagy beavatkozásokhoz** képest. [Mód. 25]
- 5a. „önkéntes jellegű szerződéses megállapodás”: a hatóságok és egy gyógyszerre kiadott forgalombahozatali engedély jogosultja között létrejött olyan megállapodás, amely nem kötelező, jogszabály sem írja elő, és a nemzeti ármegállapítási és ártámogatási rendszerbe való bevonás tekintetében nem is az egyetlen alternatíva. [Mód. 26]**
- 5b. „sérülékeny csoportok”: a népesség azon csoportjai – például a gyermekek, a nyugdíjasok, a munkanélküliek, a ritka betegségek gyógyszereit igénylők és a krónikus betegek –, amelyek a legérzékenyebben érintenek azok az intézkedések, amelyek meghatározzák, hogy a nemzeti egészségbiztosítási rendszer milyen mértékben támogatja a gyógyszereket. [Mód. 27]**

II. fejezet

A gyógyszerek árának megállapítása

3. cikk

Az ár jóváhagyása

(1) A (2)–(9) bekezdés abban az esetben alkalmazandó, ha egy gyógyszer forgalomba hozatalát csak azt követően engedélyezik, hogy az érintett tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták a termék árát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja ~~bármikor~~ **azután, hogy a termék megkapta a forgalombahozatali engedélyt, kérelmet nyújthat nyújthasson** be egy termék árának jóváhagyása iránt. **A tagállamok azt is lehetővé tehetik a forgalombahozatali engedély kérelmezője számára, hogy ilyen árvajóvágyási kérelmet nyújthasson be azt követően, hogy az a 2004. március 31-i, az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló 726/2004/EK rendelet⁽¹⁾ által létrehozott Emberi Felhasználásra Szánt Gyógyszerek Állandó Bizottsága vagy az illetékes nemzeti hatóság kedvező véleményt adott ki az érintett gyógyszerre vonatkozó forgalombahozatali engedély megadása tekintetében. Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül hivatalos átvételi elismervényt adnak a kérelem kézhezvételéről.** [Mód. 28]

(3) A tagállamok biztosítják az érintett gyógyszer esetében alkalmazható arra vonatkozó döntésnek az érintett tagállamban meghatározott követelményeknek megfelelő, a forgalombahozatali engedély jogosultja által benyújtott kérelem kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül történő meghozatalát és a kérelmezővel e határidőn belül való közlését. ~~Azonban azon gyógyszerek tekintetében, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként egészségügyi technológiaértékelést alkalmaznak, a határidő 90 nap.~~ **A generikus gyógyszerek esetében az említett határidő 15 nap, 30 nap, amennyiben a referencia-gyógyszer árát az illetékes hatóságok jóváhagyták. Az egészségügyi technológiaértékelést a tagállamok szükség esetén a gyógyszerek árának megállapításával kapcsolatos döntésük meghozatalára irányuló eljárás részeként használják.** [Mód. 29]

⁽¹⁾ HL L 136., 2004.4.30., 1. o.

2013. február 6., szerda

(4) A tagállamok részletesen meghatározzák a kérelmező által benyújtandó adatokat és dokumentumokat.

(5) Amennyiben a kérelmet alátámasztó adatok hiányosak, az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a kérelmezőt a hiányzó, szükséges adatokról, és a kiegészítő információ kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül meghozzák végleges döntésüket. ~~Azonban azon gyógyszerek tekintetében, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként egészségügyi technológiaértékelést alkalmaznak, a határidő 90 nap. A generikus gyógyszerek esetében az említett határidő minden esetben 15 nap, 30 nap, amennyiben a referencia-gyógyszer árát az illetékes hatóságok jóváhagyták. A tagállamok nem kérhetnek semmiféle olyan kiegészítő információt, amelyet a nemzeti jogszabályok vagy az igazgatási iránymutatások kifejezetten nem írnak elő. [Mód. 30]~~

(6) Ha a (3) és (5) bekezdésben meghatározott megfelelő határidőn belül nem születik döntés, a kérelmező jogosult a terméket az általa javasolt áron forgalomba hozni.

(7) Ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy nem engedélyezik az érintett gyógyszernek a kérelmező által javasolt áron történő forgalomba hozatalát, a döntésnek objektív és ellenőrizhető kritériumok alapján kifejtett indokolást kell tartalmaznia az annak alapját képező értékelések, szakvélemények vagy ajánlások kíséretében. A kérelmezőt tájékoztatni kell a rendelkezésére álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről.

(8) A tagállamok ~~megfelelő kiadványban közzéteszik és közlik a Bizottsággal azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a gyógyszerárak jóváhagyása során.~~ **Ezeket a kritériumokat és a nemzeti vagy regionális szintű döntéshozó szervekre vonatkozó információkat nyilvánosságra kell hozni. [Mód. 31]**

(9) Amennyiben az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy saját kezdeményezésükre csökkentik egy konkrétan megnevezett gyógyszer árát, a döntésnek objektív és ellenőrizhető kritériumok alapján kifejtett indokolást kell tartalmaznia ~~az annak alapját képező értékelések, szakvélemények vagy ajánlások kíséretében.~~ A döntést el kell juttatni a forgalombahozatali engedély jogosultjának, akit tájékoztatni kell a rendelkezésére álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről. **A döntést és az indokolás összefoglalását haladéktalanul nyilvánosságra kell hozni. [Mód. 32]**

4. cikk

Áremelés

(1) Az 5. cikk sérelme nélkül a (2)–(6) bekezdést kell alkalmazni akkor, ha egy gyógyszer árának emelése csak az illetékes hatóságok előzetes jóváhagyásának megszerzése után engedélyezett.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja ~~bármikor~~ **a nemzeti joggal összhangban** kérelmet nyújthat be egy termék árának emelése iránt. Az illetékes hatóságok **a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül** hivatalos átvételi elismervényt adnak ~~a kérelem kézhezvételéről.~~ **[Mód. 33]**

(3) A tagállamok biztosítják a gyógyszerár emelése iránti ~~kérelemre~~ **kérelem elfogadására vagy elutasítására** vonatkozó döntésnek az érintett tagállamban megállapított követelményeknek megfelelő, a forgalombahozatali engedély jogosultja által benyújtott kérelem kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül történő meghozatalát és a kérelmezővel e határidőn belül való közlését. **[Mód. 34]**

Rendkívül nagy számú kérelem esetén az első albekezdésben meghatározott határidő kizárólag egy alkalommal további 60 nappal meghosszabbítható. A kérelmezőt az első albekezdésben meghatározott határidő lejártá előtt értesítik a határidő meghosszabbításáról.

(4) A tagállamok részletesen meghatározzák a kérelmező által benyújtandó adatokat és dokumentumokat.

A kérelmező köteles az illetékes hatóságokat a megfelelő adatokkal ellátni, beleértve az azon eseményekre vonatkozó információkat is, amelyek a gyógyszer árának legutóbbi megállapítását követően bekövetkeztek, és amelyek a kérelmező véleménye szerint indokolják a kért áremelést. Ha a kérelmet alátámasztó adatok hiányosak, az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a kérelmezőt a hiányzó, szükséges adatokról, és a kiegészítő információ kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül végleges döntést hoznak. ~~A tagállamok nem kérhetnek semmiféle olyan kiegészítő információt, amelyet a nemzeti jogszabályok vagy az igazgatási iránymutatások kifejezetten nem írnak elő. [Mód. 35]~~

2013. február 6., szerda

(5) ~~Ha a (3) és (4) bekezdésben meghatározott megfelelő határidőn belül nem születik döntés, a kérelmező jogosult a kért áremelést alkalmazni. [Mód. 36]~~

(6) Ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy nem, vagy csak részben engedélyezik a kérelmező által kért áremelést, a döntésnek objektív és ellenőrizhető kritériumok alapján kifejtett indokolást kell tartalmaznia, továbbá a kérelmezőt tájékoztatni kell a rendelkezésére álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről.

5. cikk

Árbefagyasztás és árcsökkentés

(1) Abban az esetben, ha egy tagállam illetékes hatóságai valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira árbefagyasztást vagy árcsökkentést rendelnek el, az adott tagállamnak közzé kell tennie a döntése alapját képező, objektív és ellenőrizhető kritériumokra támaszkodó indokolást, adott esetben az árbefagyasztás vagy árcsökkentés körébe tartozó termék kategóriákra vonatkozó indokolást is beleértve. **A tagállamoknak éves felülvizsgálatot kell végezniük az illetékes hatóságaik ilyen határozatairól. [Mód. 37]**

(2) A forgalombahozatali engedély jogosultja kivételes esetekben, amennyiben azt különleges okok indokolják, kérelmezheti az árbefagyasztás vagy árcsökkentés alóli felmentést. A kérelemnek megfelelő indokolást kell tartalmaznia. A tagállamok biztosítják, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja bármikor kérelmet nyújthat be a felmentés iránt. Az illetékes hatóságok **a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül** hivatalos átvételi elismervényt adnak ~~a kérelem kézhezvételéről. [Mód. 38]~~

(3) A tagállamok biztosítják a (2) bekezdésben említett kérelemre vonatkozó, indokolással ellátott döntésnek a ~~60 napon~~ **90 napon** belül történő meghozatalát és a kérelmezővel e határidőn belül való közlését. Ha a kérelmet alátámasztó adatok hiányosak, az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a kérelmezőt a hiányzó, szükséges adatokról, és a kiegészítő információ kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül végleges döntést hoznak. A felmentés megadása esetén az illetékes hatóságok haladéktalanul bejelentik az engedélyezett áremelést. **[Mód. 39]**

Rendkívül nagy számú kérelem esetén az első albekezdésben meghatározott megfelelő határidő kizárólag egy alkalommal, további 60 nappal meghosszabbítható. A kérelmezőt az első albekezdésben meghatározott határidő lejártá előtt értesítik a határidő meghosszabbításáról.

6. cikk

A nyereség ellenőrzése

Ha egy tagállam a gyógyszerek forgalomba hozataláért felelős személyek tevékenységének nyereségességét közvetlenül vagy közvetetten ellenőrző rendszert alakít ki, az érintett tagállam megfelelő kiadványban közzéteszi és eljuttatja a következő információkat a Bizottsághoz:

- a) az érintett tagállamban a nyereségesség meghatározására használt módszer vagy módszerek: árbevétel-arányos eredmény és/vagy tőkehozam;
- b) az érintett tagállamban a gyógyszerek forgalomba hozataláért felelős személyek számára engedélyezett mindenkori nyereség mértéke;
- c) azok a kritériumok, amelyek alapján az érintett tagállamban az egyes gyógyszerek forgalomba hozataláért felelős személyek számára a nyereség mértékét engedélyezik, valamint azok a kritériumok, amelyek alapján e személyek számára engedélyezik, hogy a megadott mértéken felüli nyereséget visszatartsák;
- d) az a maximális nyereségszázalék, amelyet az érintett tagállamban bármely, a gyógyszerek forgalomba hozataláért felelős személy a megadott mértéken felül visszatarthat.

Az első albekezdésben említett információkat évente egyszer, illetve jelentős változtatások alkalmával frissíteni kell.

Ha egy tagállam a nyereség közvetlen vagy közvetett ellenőrzésének rendszerén túl a nyereségellenőrzés rendszerében nem érintett, meghatározott gyógyszerfajták árát ellenőrző rendszert is működtet, az ilyen árellenőrzésekre adott esetben a 3., 4. és 5. cikket kell alkalmazni. Az említett cikkek azonban nem alkalmazandók abban az esetben, ha a nyereség közvetlen vagy közvetett ellenőrzési rendszerének szokásos működése eredményeként kivételesen rögzítik egyes gyógyszerek árát.

2013. február 6., szerda

III. fejezet

A gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerek által történő támogatása

7. cikk

A gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő befogadása

(1) A (2)–(8) bekezdés alkalmazandó abban az esetben, ha egy gyógyszert a nemzeti egészségbiztosítási rendszer csak azt követően támogat, hogy az illetékes hatóságok döntöttek az érintett gyógyszernek az említett rendszerbe történő befogadásáról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja ~~bármikor~~ **azután, hogy a termék megkapta a forgalombahozatali engedélyt**, kérelmet nyújthat be egy gyógyszer nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadása iránt. ~~Ha a nemzeti egészségbiztosítási rendszeren belül több támogatási rendszer vagy kategória működik, a tagállamok azt is lehetővé tehetik a forgalombahozatali engedély jogosultja az általa választott rendszeren vagy kategórián belül kérheti a gyógyszer befogadását kérelmezője számára, hogy ilyen bevonási kérelmet nyújthasson be azt követően, hogy a 726/2004/EK rendelet által létrehozott Emberi Felhasználásra Szánt Gyógyszerek Állandó Bizottsága vagy az illetékes nemzeti hatóság kedvező véleményt adott ki az érintett gyógyszerre vonatkozó forgalombahozatali engedély megadása tekintetében.~~ Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül hivatalos átvételi elismervényt adnak a kérelem kézhezvételéről. [Mód. 40]

(3) A tagállamok részletesen meghatározzák a kérelmező által benyújtandó adatokat és dokumentumokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a forgalombahozatali engedély jogosultja által az érintett tagállamban megállapított követelményeknek megfelelően benyújtott, a gyógyszer nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadása iránti kérelemre vonatkozó döntést a kérelem kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül meghozzák és a kérelmezővel e határidőn belül közlik. ~~Azonban azon gyógyszerek tekintetében, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként egészségügyi technológiaértékelést alkalmaznak, a határidő 90 nap.~~ A generikus gyógyszerek esetében az említett határidő ~~15 nap~~, **30 nap**, amennyiben a referencia-gyógyszert már befogadták a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe. **Az egészségügyi technológiaértékelést a tagállamok szükség esetén egy gyógyszernek a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe való bevonásával kapcsolatos döntés meghozatalára irányuló eljárás részeként használják.** [Mód. 41]

(5) Ha a kérelmet alátámasztó adatok hiányosak, az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a kérelmezőt a hiányzó, szükséges adatokról, és a kiegészítő információ kézhezvételétől számított ~~60 napon~~ **90 napon** belül végleges döntést hoznak. ~~Azonban azon gyógyszerek tekintetében, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként egészségügyi technológiaértékelést alkalmaznak, a határidő 90 nap.~~ A generikus gyógyszerek esetében az említett határidő ~~15 nap~~, **30 nap**, amennyiben a referencia-gyógyszert már befogadták a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe. ~~A tagállamok nem kérhetnek semmiféle olyan kiegészítő információt, amelyet a nemzeti jogszabályok vagy az igazgatási iránymutatások kifejezetten nem írnak elő.~~ [Mód. 42]

(6) Saját belső eljárásaiktól függetlenül a tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (5) bekezdésében meghatározott gyógyszer-befogadási eljárás és a 3. cikkben meghatározott árjövahagyási eljárás teljes időtartama nem haladja meg a ~~120 napot~~ **180 napot**. ~~Azonban azon gyógyszerek tekintetében, amelyek esetében a tagállamok a döntéshozatali eljárás részeként egészségügyi technológiaértékelést alkalmaznak, a határidő legfeljebb 180 nap.~~ A generikus gyógyszerek esetében az említett határidő nem haladhatja meg a **60 napot**, amennyiben a referencia-gyógyszert már befogadták a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe. Az említett határidők e cikk (5) bekezdésének, illetve a 3. cikk (5) bekezdésének megfelelően meghosszabbíthatók. [Mód. 43]

(7) Bármely döntésnek, amelynek értelmében egy gyógyszert nem fogadnak be a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe, objektív és ellenőrizhető kritériumokon alapuló indokolást kell tartalmaznia. Bármely döntésnek, amelynek értelmében egy gyógyszert befogadnak a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe, objektív és ellenőrizhető szempontokon alapuló indokolást kell tartalmaznia, beleértve a gyógyszer támogatásának mértékét és feltételeit.

Az első albekezdésben említett döntéseknek a döntés alapjául szolgáló értékeléseket, szakértői véleményeket vagy ajánlásokat is tartalmazniuk kell. A kérelmezőt tájékoztatni kell a rendelkezésére álló valamennyi **közvetítési és jogorvoslati lehetőségéről – eljárásról** beleértve a bírósági jogorvoslat és a 8. cikkben meghatározott jogorvoslati eljárás lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről **az ezen eljárásokra alkalmazandó határidőkről**.

2013. február 6., szerda

Az első albekezdésben említett döntések alapjául szolgáló kritériumok között szerepelniük kell olyan értékeléseknek, amelyek tárgyát a kielégítetlen orvosi szükségletek, a klinikai és társadalmi előnyök, az innováció és a lakosság legsérülékenyebb csoportjainak védelme képezik. [Mód. 44]

(8) A tagállamok megfelelő kiadványban közzéteszik és közlik a Bizottsággal azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük annak eldöntése során, hogy egy gyógyszert befogadnak-e a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe. **Ezeket a kritériumokat és a nemzeti vagy regionális szintű döntéshozó szervekre vonatkozó információkat nyilvánosságra kell hozni. [Mód. 45]**

8. cikk

Közvetítési és jogorvoslati eljárás a gyógyszerek egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadására vonatkozó határidők be nem tartása esetén eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy **indokolatlan késedelem vagy** a 7. cikkben meghatározott határidők be nem tartása esetén hatékony, gyors és **a nemzeti jogukkal összhangban álló közvetítési vagy jogorvoslati eszközök állnak eljárások álljanak** a kérelmező rendelkezésére.

(2) A **közvetítési vagy jogorvoslati eljárás eljárások** céljaira a tagállamok egy **adminisztratív** szervet jelölnek **jelölhetnek** ki, amelyet a következő hatáskörökkel ruháznak fel **és felruházhatják azzal a hatáskörrel, hogy**

- a) a lehető legrövidebb időn belül és közbenső határozat útján ideiglenes intézkedéseket hozzanak az állítólagos jogsértés orvoslása vagy az érintett érdekek további sérelmének elkerülése céljából;
- b) kártérítés megítélése a kérelmező számára a 7. cikkben meghatározott határidők be nem tartása és kártérítés követelése esetén, amennyiben az illetékes hatóság nem tudja bizonyítani, hogy a késedelem nem neki tulajdonítható;
- e) késedelmi naponként számított kényszerítő bírság kiszabása.

A c) pont alkalmazásában a kényszerítő bírságot a jogsértés súlyossága és időtartama függvényében kell kiszámítani, és oly módon, hogy az valóban visszatartson a további jogsértésektől.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett szerv figyelembe veheti az e bekezdés alapján hozott potenciális intézkedések várható következményeit valamennyi nagy valószínűséggel veszélyeztetett érdekre, valamint a közérdekre nézve, és határozhat úgy, hogy nem hoz ilyen intézkedéseket abban az esetben, ha azok hátrányai meghaladhatják azok előnyeit.

(3) Az ideiglenes intézkedés elrendelésének mellőzéséről szóló határozat nem érinti az ilyen intézkedéseket kérő személy egyéb követeléseit.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslati eljárásokért felelős hatóságok által hozott határozatok ténylegesen végrehajthatók legyenek.

(5) A (2) bekezdésben említett szerv független az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának ellenőrzéséért vagy az egészségbiztosítási rendszer által támogatott gyógyszerek körének meghatározásáért felelős illetékes hatóságoktól.

(6) A (2) bekezdésben említett szerv köteles döntését megindokolni. Amennyiben az említett szerv jellegét tekintve nem bírói szerv, rendelkezéseket kell hozni olyan eljárások biztosítására, amelyek révén a független szerv által hozott valamennyi, állítólagosan jogellenes intézkedést vagy az arra átruházott hatáskörök gyakorlása során elkövetett bármilyen állítólagos hibát bírósági felülvizsgálat vagy olyan más szerv által nyújtott jogorvoslat tárgyává lehet tenni, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke szerinti bíróság, és mind az illetékes hatóságtól, mind a (2) bekezdésben említett szervtől független.

A (2) bekezdésben említett szerv tagjainak kinevezése és hivatali idejük megszűnése a kinevezésért felelős hatóság, a hivatali idő és a visszahívhatóság tekintetében ugyanolyan feltételek mellett történik, mint a bírák esetében. Legalább az említett szerv elnökének ugyanolyan jogi és szakmai képzéssel kell rendelkeznie, mint a bírói testület tagjainak. Az említett szerv döntéseit kontradiktórius eljárásban hozza meg, és e döntések végrehajtása — az egyes tagállamok által meghatározott módon — jogilag kötelező. [Mód. 46]

2013. február 6., szerda

9. cikk

Gyógyszerek kizárása a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekből

(1) Bármely döntésnek, amelynek értelmében egy gyógyszert kizárnak a nemzeti egészségbiztosítási rendszerből, vagy amelynek értelmében módosítják az érintett termék támogatásának mértékét vagy feltételeit, objektív és ellenőrizhető kritériumokon alapuló indokolást kell tartalmaznia. Az ilyen ~~döntésnek~~ **döntéseknek magukba kell foglalniuk olyan értékeléseket, amelyek tárgyát a kielégítetlen orvosi szükségletek, a klinikai hatás és a társadalmi költségek, valamint és a lakosság legsérülékenyebb csoportjainak védelme képezik, továbbá a** döntés alapjául szolgáló értékeléseket, szakértői véleményeket vagy ajánlásokat is tartalmazniuk kell. A kérelmezőt tájékoztatni kell a rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről. [Mód. 47]

(2) Bármely döntésnek, amelynek értelmében a gyógyszerek egy kategóriáját kizárják a nemzeti egészségbiztosítási rendszerből, vagy amelynek értelmében módosítják az érintett kategória támogatásának mértékét vagy feltételeit, objektív és ellenőrizhető kritériumokon alapuló indokolást kell tartalmaznia, ~~amelyet megfelelő kiadványban közzé kell tenni.~~ [Mód. 48]

(2a) Bármely döntést, amelynek értelmében egy gyógyszert vagy a gyógyszerek egy kategóriáját kizárják a nemzeti egészségbiztosítási rendszerből, az indokolás összefoglalásával együtt nyilvánosságra kell hozni. [Mód. 49]

10. cikk

A gyógyszerek besorolása a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásuk céljából

(1) A (2), (3) és (4) bekezdés alkalmazandó abban az esetben, ha a gyógyszereket a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásuk céljából terápiás vagy egyéb kritériumok alapján csoportosítják vagy sorolják be.

(2) A tagállamok megfelelő kiadványban közzéteszik és közlik a Bizottsággal a gyógyszerek besorolásánál az egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásuk céljából használt objektív és ellenőrizhető kritériumokat.

(3) A csoportosítás vagy besorolás alá eső gyógyszerek esetében a tagállamok megfelelő kiadványban közzéteszik és közlik a Bizottsággal azokat a módszereket, amelyeket a nemzeti egészségbiztosítási rendszer keretében történő támogatásuk mértékének és feltételeinek meghatározására használtak.

(4) A forgalombahozatali engedély jogosultjának kérésére az illetékes hatóságok megnevezik azokat az objektív adatokat, amelyek alapján – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kritériumok és módszerek alkalmazásával – meghatározták a gyógyszer-támogatás módjait. Ilyen esetben az illetékes hatóságok tájékoztatják továbbá a forgalombahozatali engedély jogosultját a rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről.

11. cikk

Meghatározott gyógyszerek rendelésének ellenőrzésére és ösztönzésére irányuló intézkedések

(1) A (2), (3) és (4) bekezdés alkalmazandó abban az esetben, ha a tagállamok meghatározott gyógyszerek **vagy gyógyszer-kategóriák** rendelésének ellenőrzésére és ösztönzésére irányuló intézkedéseket hoznak. [Mód. 50]

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek objektív és ellenőrizhető kritériumokon kell alapulniuk.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket – beleértve az alapjukul szolgáló értékeléseket, szakértői véleményeket vagy ajánlásokat is – megfelelő kiadványban közzé kell tenni **és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.** [Mód. 51]

(4) Ha az (1) bekezdésben említett intézkedések érintik a forgalombahozatali engedély jogosultjának érdekeit vagy jogi helyzetét, kérésére az illetékes hatóságok megnevezik azokat az objektív adatokat és kritériumokat, amelyek alapján meghozták az adott gyógyszerre vonatkozó intézkedéseket. Ilyen esetben az illetékes hatóságok tájékoztatják továbbá a forgalombahozatali engedély jogosultját a rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőségről – beleértve a bírósági jogorvoslat lehetőségét is –, valamint a jogorvoslati kérelem benyújtásának határidejéről.

2013. február 6., szerda

IV. fejezet

Egyedi követelmények

12. cikk

A határidők érvényessége

(1) A 3., 4., 5. és 7. cikkben meghatározott határidőket a kérelem vagy adott esetben a kiegészítő információk kézhezvétele és a megfelelő döntés hatálybalépése közötti időszakként kell értelmezni. A döntés meghozatalához és hatályba léptetéséhez szükséges szakértői értékeléseket és adminisztratív lépéseket az előírt határidőkön belül kell végrehajtani.

(1a) A generikus gyógyszerek esetében azonban a határidőkbe nem kell beszámítani bizonyos időszakokat – a kérelem benyújtására vonatkozó időszakot, valamint az erre vonatkozó határozat tényleges hatályba lépésének időszakát – azzal a feltétellel, hogy ezen időszakok egyike sem haladja meg az egy naptári hónapot, és hogy ezeket az időszakokat nemzeti jogszabályok vagy igazgatási irányvonalak kifejezetten szabályozzák. [Mód. 52]

(1b) Olyan döntéshozatali eljárás esetében, amely a forgalombahozatali engedély jogosultja és az illetékes hatóság között tárgyalást ír elő, a 3., 4., 5. és 7. cikkeken megszabott határidők felfüggesztésre kerülnek attól kezdve, hogy az illetékes hatóság eljuttatja javaslatait a forgalombahozatali engedély jogosultjához, mindaddig, amíg az illetékes hatóság a forgalombahozatali engedély jogosultjától kézhez nem kapja a javaslataira adott választ. [Mód. 53]

13. cikk

~~A minőség, biztonságosság, hatásosság és biológiai egyenértékűség kiegészítő igazolása~~ **forgalombahozatali engedély lényeges elemeinek újbóli értékelésére vonatkozó tilalom**

(1) Az ármegállapítási és ártámogatási döntések keretében ~~a tagállamok~~ **az illetékes hatóságok** nem végezhetik el a forgalombahozatali engedélyt megalapozó tényezők **például gyógyszer minősége, biztonságossága, hatásossága, biológiai egyenértékűsége, biológiai hasonlósága, vagy ritka betegség gyógyszereként való megnevezés kritériumai** – újbóli értékelését., beleértve a gyógyszer minőségét, biztonságosságát, hatásosságát és biológiai egyenértékűségét.

(1a) Az (1) bekezdés nem érinti az illetékes hatóságok azon jogát, hogy értékelés és egészségügyi technológiaértékelés céljából kikérjék a forgalombahozatali engedély kiadására irányuló eljárás során keletkező adatokat, és azokhoz teljes hozzáféréssel rendelkezzenek annak érdekében, hogy szükség esetén értékelhessék egy gyógyszer relatív hatásosságát, valamint rövid és hosszú távú eredményességét a kötelező egészségbiztosítási rendszer hatálya alá történő bevonásával összefüggésben.

(1b) Emellett az illetékes hatóságok számára biztosítani kell, hogy a gyógyszerek értékelésének céljából további mérvadó adatokat vegyenek át vagy hozzanak létre. [Mód. 54]

14. cikk

A szellemi tulajdon-jogok különválasztása

(1) A gyógyszeráraknak a 3. cikknek megfelelően történő szabályozására, illetve a gyógyszereknek a 7. és 9. cikknek megfelelően a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadására irányuló kérelmeket, döntéshozatali eljárásokat és döntéseket a tagállamok olyan közigazgatási eljárásnak tekintik, amelyek függetlenek a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésétől.

(2) A szellemi tulajdon-jogok védelme nem jelent elfogadható indokot a gyógyszerek árával kapcsolatos döntések, illetve a gyógyszerek nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásával kapcsolatos döntések megtagadására, felfüggesztésére vagy visszavonására.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései a szellemi tulajdon-jog védelmére vonatkozó uniós és tagállami jogszabályok sérelme nélkül alkalmazandók.

2013. február 6., szerda

V. fejezet

Átláthatósági mechanizmusok

15. cikk

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció

Ha a tagállamok olyan **jogalkotási** intézkedéseket akarnak hozni vagy módosítani, amelyek a jelen irányelv hatálya alá esnek, lehetőséget kell adniuk az érdekelt feleknek, **többek között a civil társadalmi szervezeteknek, például betegképviselési és fogyasztói csoportoknak** arra, hogy azok ésszerű határidőn belül megtegyék észrevételeiket a tervezett intézkedésekkel kapcsolatban. Az illetékes hatóságok közzéteszik a konzultációkra alkalmazandó szabályokat. A konzultációk eredményeit nyilvánosságra kell hozni, kivéve a bizalmas információkat az üzleti titoktartásra vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályoknak megfelelően. [Mód. 55]

15a. cikk

A döntéshozó szervek és az árak átláthatósága

(1) *A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyógyszerek árát ellenőrző vagy a gyógyszereknek a nemzeti egészségbiztosítási rendszerbe történő befogadásáról határozó illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák és rendszeresen aktualizálják döntéshozó szerveik tagjainak jegyzékét, e tagok érdekeltségi nyilatkozataival együtt.*

(2) *Az (1) bekezdés a 8. cikk (2) bekezdésében említett közigazgatási szervre is alkalmazandó.*

(3) *Az illetékes hatóságok legalább évente egyszer megfelelő kiadványban közzéteszik és közlik a Bizottsággal az egészségbiztosítási rendszereik által fedett gyógyszerek teljes jegyzékét, a tárgyidőszakra vonatkozóan előírt árakat.* [Mód. 56]

16. cikk

Értesítés a nemzeti intézkedések tervezeteiről

(1) ~~Ha a tagállamok olyan intézkedéseket kívánnak hozni vagy módosítani, amelyek a jelen irányelv hatálya alá esnek, az intézkedés tervezetét és az intézkedést megalapozó indokolást haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.~~

(2) ~~Adott esetben a tagállamok ezzel egyidejűleg megküldik az elsősorban és közvetlenül érintett alapvető törvényi vagy szabályozási rendelkezések szövegét is, ha a javasolt intézkedés hatásainak értékeléséhez szükség van ezeknek a szövegeknek az ismeretére.~~

(3) ~~A tagállamok újból megküldik az (1) bekezdésben említett intézkedéstervezetet, ha azon olyan módosításokat hajtanak végre, amelyek jelentősen megváltoztatják az intézkedés hatályát vagy tartalmát, vagy pedig lerövidítik a végrehajtásra eredetileg előirányzott menetrendet.~~

(4) ~~A Bizottság három hónapon belül eljuttathatja észrevételeit az intézkedéstervezetet megküldő tagállamnak.~~

~~Az érintett tagállamnak lehetőség szerint figyelembe kell vennie a Bizottság észrevételeit, különösen, ha az észrevételek szerint fennáll a veszélye annak, hogy a tervezett intézkedés összeegyeztethetetlen az uniós joggal.~~

(5) ~~A tervezett intézkedés végleges elfogadása esetén a tagállam haladéktalanul megküldi a Bizottságnak az intézkedés végleges szövegét. Ha a Bizottság a (4) bekezdésnek megfelelően észrevételeket tett, az erről szóló közleményhez mellékelni kell a Bizottság észrevételeinek nyomán hozott intézkedésekről készült jelentést.~~ [Mód. 57]

2013. február 6., szerda

17. cikk

A határidők betartásáról készült jelentés

(1) A tagállamok ... (*). január 31-ig, azt követően pedig minden év január 31-ig és július 1-jéig eljuttatnak a Bizottságoz és megfelelő kiadványban közzétesznek egy részletes jelentést, amely az alábbi információkat tartalmazza: **[Mód. 58]**

- a) az előző évben a 3., 4. és 7. cikknek megfelelően benyújtott kérelmek száma;
- b) az egyes, a 3., 4. és 7. cikknek megfelelően benyújtott kérelmeket érintő döntések meghozatalához szükséges idő;
- c) adott esetben a késedelmek fő okainak elemzése és javaslatok arra vonatkozóan, hogyan lehetne a döntéshozatali folyamatokat összhangba hozni az irányelvben előírt határidőkkel.

Az első albekezdés a) pontja alkalmazásában különbséget kell tenni a 3., 4. és 7. cikknek megfelelően rövidebb határidők alá eső generikus gyógyszerek és az egyéb gyógyszerek között.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a kérelmezőhöz intézett, kiegészítő információk bekérésére irányuló eljárás felfüggesztését minden esetben be kell jelenteni, és egyértelműen meg kell jelölni a felfüggesztés időtartamát és részletes okait.

(2) A Bizottság ~~hathavonta~~ **évente** jelentést készít a tagállamok által az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott információkról. **[Mód. 59]**

VI. fejezet

Záró rendelkezések

18. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb ... (**)-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ... (***)-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

19. cikk

Az irányelv végrehajtásáról szóló jelentés

(1) A tagállamok legkésőbb ... (****)-ig, majd azt követően háromévenként jelentést küldenek a Bizottsághoz ezen irányelv végrehajtásáról.

(2) A Bizottság legkésőbb ... (****)-ig jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról. A jelentéshez megfelelő javaslatok mellékelhetők.

(*) A 18. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében hivatkozott évet követő év.

(**) A jelen irányelvnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő 12. hónap utolsó napja.

(***) Az első albekezdésben említett napot követő nap.

(****) A 18. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett két év elteltével.

(*****) A 18. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett három év elteltével.

2013. február 6., szerda

20. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 89/105/EGK irányelv ... (*)-án/-én hatályát veszti.

A 89/105/EGK irányelv 10. cikkének joghatásait fenn kell tartani.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

21. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

22. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt.,

Az Európai Parlament részéről
az elnök

A Tanács részéről
az elnök

P7_TA(2013)0040

A közös halászati politika *I**

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0425 – C7-0198/2011 – 2011/0195(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0425),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0198/2011),
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 28-i véleményére ⁽¹⁾,

(*) A 18. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett dátum.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 183. o.

2013. február 6., szerda

- tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. május 4-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0008/2013),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. emlékeztet a „Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért” című, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽²⁾; megismétli, hogy elegendő további forrást kell biztosítani a következő többéves pénzügyi keretben ahhoz, hogy az Unió teljesíteni tudja meglévő politikai prioritásait és a Lisszaboni Szerződésben meghatározott új feladatait, valamint hogy előre nem látható események esetén válaszlépéseket tudjon tenni; felszólítja a Tanácsot, hogy amennyiben nem osztja ezt a megközelítést, határozza meg egyértelműen, hogy mely politikai prioritásait vagy projektjeit lehet teljes egészében elvetni annak ellenére, hogy európai hozzáadott értékük bebizonyosodott;

3. rámutat, hogy a javaslat becsült pénzügyi kihatása csak jelzésértékű a jogalkotó hatóság felé, és nem rögzíthető mindaddig, amíg a 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi keretet létrehozó rendeletre irányuló javaslatról nem születik megállapodás;

4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0195

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK tanácsi rendelet és a 768/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK tanácsi rendelet, a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 225., 2012.7.27., 20. o.

⁽²⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 89. o.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 183. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 20. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. február 6-i álláspontja.

2013. február 6., szerda

mivel:

- (1) A 2371/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ létrehozta a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelmének és fenntartható kiaknázásának közösségi rendszerét.
- (2) A közös halászati politika hatálya magában foglalja a tengerek biológiai erőforrásainak védelmét, ~~ez ezekkel való gazdálkodásra és ezek kiaknázására és az ilyen erőforrásokra halászó halászatok irányítását.~~ Ezen felül a közös halászati politika hatálya a piaci intézkedésekkel és a célkitűzéseit támogató pénzügyi intézkedésekkel kapcsolatban magában foglalja ~~az édesvizek biológiai erőforrásaira és az akvakultúrára,~~ **akvakultúra-tevékenységeket**, valamint a halászati és az akvakultúra-termékek feldolgozására és forgalmazását, amennyiben ezek a tevékenységek a tagállamok területén vagy uniós vizeken történnek, beleértve azoknak a halászhajóknak a tevékenységeit is, amelyek harmadik ország lobogója alatt hajóznak és ott is vannak bejegyezve, illetve az uniós halászhajók vagy a tagállamok állampolgárainak a tevékenységeit, nem sértve a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségét, figyelemmel az ENSZ tengerjogi egyezményének 117. cikkére. [Mód. 2]
- (3) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek ~~járuljanak hozzá a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságához. Ezen túlmenően hozzá~~ **fenntarthatósághoz. Magában** kell járulnia a termelékenység növekedéséhez, **foglalnia az uniós és az importált termékek nyomon követhetőségének, biztonságosságának és minőségének biztosítását célzó szabályokat**, a halászati ágazat által biztosított méltányos életszínvonalhoz, ~~a stabil piacokhoz, életszínvonalat, az élelmiszerbiztonságot, a stabil piacokat, továbbá~~ biztosítania kell a források elérhetőségét és azt, hogy az áruk ésszerű áron jussanak el a fogyasztókhoz. [Mód. 3]
- (4) Az Európai Unió szerződő fele az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének (Unclos)⁽²⁾ és ratifikálta az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok, valamint a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-i megállapodását (az ENSZ halállományokról szóló megállapodása)⁽³⁾. Elfogadta az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. november 24-i megállapodását⁽⁴⁾ is. Ezek a nemzetközi eszközök elsősorban állománymegőrzési kötelezettségeket írnak elő, többek között a következőkre vonatkozó kötelezettségeket: állományvédelmi és -kezelési intézkedések meghozatala a tengeri erőforrások fenntartására és helyreállítására a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító szinten mind a nemzeti joghatóság alá tartozó területek, mind a nyílt tengerek tekintetében, illetve együttműködés más államokkal e célból; az elővigyázatossági megközelítés széles körű alkalmazása a halállományok megőrzésére, kezelésére és kiaknázására; az állományvédelmi és -kezelési intézkedések összeegyeztethetőségének biztosítása a különböző hatásköri státusszal rendelkező tengeri területeken előforduló tengeri erőforrások esetében; a tengerhasználat más jogszervi formáinak kellő figyelembe vétele. A közös halászati politikának segítenie kell az Uniót az említett nemzetközi eszközökből fakadó nemzetközi kötelezettségei megfelelő teljesítésében. Amennyiben a tagállamok a közös halászati politika keretében állományvédelmi és kezelési intézkedéseket hoznak, akkor egyúttal úgy kell eljárniuk, hogy az minden tekintetben összhangban legyen a szóban forgó nemzetközi eszközökből fakadó nemzetközi állományvédelmi és együttműködési kötelezettségekkel.
- (5) A fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozón az Európai Unió és tagállamai elkötelezték magukat amellett, hogy fellépnek a halállományok folyamatos csökkenése ellen. Ezért az Európai Uniónak fejlesztenie kell a közös halászati politikáját annak **elsőbbiséggel történő** biztosítása érdekében, hogy ~~tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázási mértéke kiemelt területként~~ **2015-re a halászati mortalitást** olyan szintre kerüljön és maradjon, **szinten állítsák be**, amely képes 2015-re biztosítani, hogy a kiaknázott állományokból a legnagyobb fenntartható hozamot termeljék ki. **lehetővé teszi legkésőbb 2020-ig a halállományok maximális fenntartható hozam feletti szinten történő helyreállítását, valamint a helyreállt állomány teljes egészének e szinten történő fenntartását.** Ha kevesebb tudományos információ áll rendelkezésre, ez szükségessé teheti a legnagyobb fenntartható hozam helyett más mutatók alkalmazását. [Mód. 5]
- (5a) **Az Unclos-ban rögzített maximális fenntartható hozam fogalma jogilag kötelező halászati gazdálkodási célkitűzés az Unió számára az egyezmény 1998-as ratifikálása óta.** [Mód. 6]

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 179., 1998.6.23., 1. o.

⁽³⁾ HL L 189., 1998.7.3., 14. o.

⁽⁴⁾ HL L 177., 1996.7.16., 24. o.

2013. február 6., szerda

- (5b) *A halászati ágazat hosszú távú, köztámogatás nélküli gazdasági fenntarthatóságát csupán úgy lehet biztosítani, ha olyan halászati mortalitási mértékeket fogadnak el, amelyek alacsonyabbak az ahhoz szükségesnél, hogy az állományokat a maximális fenntartható hozam termelésére képes szintet meghaladó szinten tartsák. [Mód. 232]*
- (5c) *A többéves terveknek kell elsősorban biztosítaniuk azt, hogy 2015-ig a halászati mortalitást olyan szinten állítsák be, amely lehetővé teszi legkésőbb 2020-ig a halállományok maximális fenntartható hozam feletti szinten történő helyreállítását, valamint a helyreállt állomány teljes egészének e szinten történő fenntartását. Csak az ezen időpontok melletti egyértelmű és kötelező kötelezettségvállalás biztosíthatja az azonnali fellépést, és hogy a helyreállítási folyamat ne szenvedjen további késedelmet. Azon állományok vonatkozásában, amelyekkel kapcsolatban nem fogadtak el többéves tervet, fontos biztosítani azt, hogy a Tanács maradéktalanul teljesítse a közös halászati politika célkitűzéseit ezen állományok halászati lehetőségeinek megállapításakor. [Mód. 7]*
- (5d) *A halászati ágazat számára stabilabb körülmények megteremtése érdekében azt is lehetővé kell tenni, hogy a többéves tervek olyan rendelkezéseket is tartalmazzanak, amelyek korlátozzák a helyreállított állományok teljes kifogható mennyiségének éves ingadozását. Ezen ingadozások pontos határértékeit bele kell foglalni a többéves tervekbe. [Mód. 8]*
- (5e) *A vegyes halászatok maximális fenntartható hozamára vonatkozó gazdálkodási döntéseknek figyelembe kell venniük a vegyes halászatban érintett valamennyi állomány maximális fenntartható hozamot biztosító, egyidejű halászatához kapcsolódó nehézségeket, amennyiben a tudományos vélemények azt mutatják, hogy szelektivitásnövelés révén csak nagyon nehezen valósítható meg a halászatlefojtó fajok elkerülése. Fel kell kérni a Nemzetközi Tengerkutató Tanácsot és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságot (HTMGB), hogy ilyen esetekben adjanak tanácsot a halászati mortalitás megfelelő szintjeiről. [Mód. 9]*
- (5f) *Amennyiben a halászati lehetőségeket a maximális fenntartható hozam elérése érdekében egy átmeneti időszakban drasztikusan csökkenteni kell, az Unió és a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő szociális és pénzügyi intézkedéseket alkalmazzanak annak érdekében, hogy a termelési láncban kellő számú vállalkozást tartsanak életben a maximális fenntartható hozam elérésekor, a flottakapacitás és a rendelkezésre álló erőforrások közötti egyensúly elérése érdekében. [Mód. 10]*
- (6) *A halászati célkitűzéseket a 2011–2020 biológiai sokféleségi stratégiai tervről szóló határozat⁽¹⁾ rögzítette, és a közös halászati politikának biztosítania kell az Európai Tanács által elfogadott biológiai sokféleségi célokat⁽²⁾, továbbá az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című bizottsági közlemény⁽³⁾ célkitűzéseivel való összhangot, különösen a 2015-ig elérendő maximális fenntartható hozam területén.*
- (7) *A tengerek biológiai erőforrásait az elővigyázatos megközelítésen alapulva, fenntartható módon kell kiaknázni, amely mindig az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett elővigyázatossági alapelvből ered. elővigyázatosság elvéből eredő elővigyázatos megközelítésen alapulva kell kiaknázni, a rendelkezésre álló tudományos adatok figyelembe vételével. [Mód. 12]*
- (8) *A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz, és különösen a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)⁽⁴⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében megjelölt, legkésőbb 2020-ig elérendő jó környezetvédelmi állapot eléréséhez. [Mód. 13]*
- (8a) *A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az uniós piac magas tápértékű élelmiszerrel való ellátásához is, csökkentve ezáltal a belső piac élelmiszerfüggőségét, továbbá hozzá kell járulnia a közvetlen és közvetett munkahelyteremtéshez és a gazdasági fejlődéshez a partvidékeken. [Mód. 14]*

⁽¹⁾ A felek konferenciájának X/2. határozata.

⁽²⁾ EU CO 7/10, 2010. március 26.

⁽³⁾ COM(2011)0244.

⁽⁴⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

2013. február 6., szerda

- (9) A halászati gazdálkodás terén ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni **annak biztosítása érdekében, hogy az emberi tevékenységek csak minimális hatást gyakoroljanak** a halászati tevékenységek környezetvédelmi hatásait korlátozni kell, és **tengeri ökoszisztémákra, továbbá** hogy a nem szándékos fogásokat minimalizálni szükséges, ~~majd fokozatosan fel kell számolni.~~ **fogásokat megelőzzék, minimálisra csökkentsék és ahol lehetséges, felszámolják és annak biztosítása érdekében, hogy idővel minden kifogott halat kirakodjanak.** [Mód. 15]
- (10) Fontos a közös halászati politika irányítása során a jó kormányzás alapelveinek követése. Ezen alapelvek közé tartozik a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló döntéshozatal, az érintettek széles körű bevonása és a hosszú távú perspektíva. A közös halászati politika sikeres irányításához elengedhetetlen továbbá a hatáskörök pontos meghatározása uniós, nemzeti, regionális és helyi szinteken, továbbá a más uniós szakpolitikákkal együtt tett intézkedések kölcsönös összeegyeztethetősége és összhangja.
- (11) A közös halászati politikának – ahol szükséges – teljes mértékben figyelembe kell vennie az állat-egészségügyi, állatjóléti, élelmiszer- és takarmánybiztonsági szempontokat.
- (12) A közös halászati politika végrehajtásának **általában következetesnek kell lennie a többi uniós szakpolitikával, és különösen** figyelembe kell vennie ~~az integrált tengerpolitika⁽¹⁾~~ **a** más tengeri ügyekkel **szakpolitikákra vonatkozó uniós fellépésekkel** való kölcsönhatást, felismerve, hogy az Európa óceánjaival és tengereivel kapcsolatos minden ügy összefügg egymással, beleértve a tengeri ~~területhasználat-tervezést~~ **területrendezést** is. Biztosítani kell a különböző ágazati politikák kezelésében a kohéziót és az integrációt a Balti-tenger, az Északi-tenger, a Kelta-tenger, a Viscayai-öböl és az ibériai partvidék, a Földközi-tenger és a Fekete-tenger medencéjében. [Mód. 17]
- (13) Az uniós halászhajók számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani az uniós vizekhez és erőforrásokhoz, a közös halászati politika szabályai szerint.
- (14) A tagállamok 12 tengeri mérföldes övezetein belüli erőforrásokhoz való hozzáférést korlátozó hatályos szabályok kielégítően működtek, elősegítve a védelmet azáltal, hogy korlátozták az uniós vizek legérzékenyebb részén a halászati erőfeszítést. Ezek a szabályok megőrizték továbbá az olyan hagyományos halászati tevékenységeket, amelyekről bizonyos part menti közösségek társadalmi és gazdasági fejlődése nagyban függ. Ezért ezeket a szabályokat továbbra is alkalmazni kell **és ahol lehetséges, szigorítani kell őket a kisipari, kisüzemi vagy part menti halászok részére preferenciális hozzáférés biztosítása céljából.** [Mód. 18].
- (14a) **A kisüzemi halászat meghatározását ki kell bővíteni, a hajó méretének kritériumán kívül több más szempontnak, így például az uralkodó időjárás viszonyoknak, a halászati módszerek tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának, a tengeren töltött időnek és az erőforrásokat kiaknázó gazdasági egység jellemzőinek figyelembevétele céljából. A halásztól függő kis tengeri szigeteket különösen el kell ismerni és támogatni kell pénzügyi szempontból és további erőforrások odaítélése révén egyaránt, fennmaradásuk és jólétük jövőbeli biztosítása érdekében.** [Mód. 19]
- (15) Az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek körüli tengeri biológiai erőforrásokat továbbra is különlegesen kell védeni, mivel ezek hozzájárulnak e szigetek helyi gazdaságának megőrzéséhez, tekintettel e szigetek strukturális, társadalmi és gazdasági helyzetére. Ezért fenn kell tartani ezeken a vizeken bizonyos halászati tevékenységek kizárólagosságát azon hajók tekintetében, amelyeket az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek kikötőiben jegyeztek be.
- (16) A tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázására irányuló célkitűzés hatékonyabban ~~elérhető~~ **elérhető el** a halászati gazdálkodás többéves megközelítésével, ~~amelynek keretében E célból a hatóságokkal és a regionális tanácsadó testületekkel szorosan együttműködő tagállamoknak a különböző halászatok egyedi jellemzőit figyelembe vevő, több évre szóló, kiemelt jelentőségű terveket kell készíteniük a fenntarthatóság feltételeinek helyi szintű megteremtése érdekében is. Ezt regionális szintű közös fellépések révén, és kötelezőbb jelleggel több évre szóló tervek készülnek a különböző halászatok egyedi jellemzőinek figyelembe vételével.~~ **elkészítését eredményező döntéshozatali eljárások révén lehet megvalósítani.** [Mód. 20]

(1) A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról, COM(2007)0575 végleges.

2013. február 6., szerda

- (17) A többéves terveknek lehetőleg ki kell terjedniük több állományra, amennyiben ezeket az állományokat közösen aknázzák ki. A többéves terveknek kell meghatározniuk a halászati lehetőségek rögzítésének alapját, valamint az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásának számszerűsíthető célkitűzéseit, és egyértelmű időtervet, az előre nem látható fejleményekre vonatkozó védőmechanizmusokat kell megállapítaniuk. **A többéves terveket továbbá pontosan meghatározott gazdálkodási célokra kell alapozni az érintett állományok és tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázásához való hozzájárulás érdekében. Amennyiben a gazdálkodási modellek társadalmi-gazdasági hatást gyakorolhatnak az érintett régióra, a terveket a halászati ágazat szereplőivel, tudományos szakértőkkel, valamint az intézményi partnerekkel konzultálva kell elfogadni.** [Mód. 21]
- (18) Intézkedésekre van szükség a nem szándékos fogások és visszaengedések jelenlegi magas szintjének csökkentése és **fokozatos** felszámolása érdekében. A ~~nem szándékos fogások és visszaengedések~~ **korábbi jogszabályok sajnos gyakran kötelezték a halászokat értékes erőforrások visszadobására. A visszadobások** valójában komoly veszteséget jelentenek, és negatívan hatnak a tengerek biológiai erőforrásai és a tengeri ökoszisztémák fenntartható kiaknázására, valamint a halászat pénzügyi életképességére. Elő kell írni és fokozatosan meg kell valósítani azt a kötelezettséget, hogy a kezelt állományokból az uniós vizeken vagy az uniós halászhajókkal kifogott valamennyi halászsákmányt ki kell rakodni. **Elsőbbséget élveznek a fejlesztési, népszerűsítési és ösztönző intézkedések, valamint az elsősorban a nem szándékos fogások elkerülését célzó ösztönzők.** [Mód. 22]
- (18a) **A valamennyi fogás kirakodására vonatkozó kötelezettséget halászatonként kell bevezetni. A halászok számára továbbra is lehetővé kell tenni az olyan fajok visszadobását, amelyek tekintetében a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények magas túlélési arányt jeleznek az adott halászat tekintetében meghatározott feltételek mellett a tengerbe történő visszaengedésükkor.** [Mód. 23]
- (18b) **A valamennyi fogás kirakodására vonatkozó kötelezettség működőképessé tétele és a változó éves fogási összetételek hatásának mérséklése érdekében a tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy adott százalékos értékig évek között átvigye a kvótákat.** [Mód. 24]
- (19) Nem helyénvaló, ha a nem szándékos fogások kirakodása korlátlan gazdasági előnyt biztosít a piaci szereplő számára. A minimális védelmi referenciaméret alatti fogások kirakodása esetén a rendeltetési célokat korlátozni kell és az ilyen fogásokat ki kell zárni az emberi fogyasztás köréből. **Minden tagállamnak lehetőséget kell adni annak eldöntésére, hogy lehetővé kívánja-e tenni a kirakodott hal jótékony célokra történő ingyenes elosztását.** [Mód. 25]
- (20) Az állományok védelme, **valamint a flották és a halászat alkalmazkodóképessége** érdekében világos célokat kell alkalmazni, figyelemmel bizonyos technikai intézkedésekre **és az irányítás szintjét a gazdálkodás szükségleteihez kell igazítani.** [Mód. 26]
- (21) A fogási, illetve a halászati erő kifejtésre vonatkozó korlátok felállításával kell biztosítani azon állatállományok maximális fenntartható hozamot eredményező kitermelését, amelyekre vonatkozóan nem készült többéves terv. **Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, a halászati gazdálkodást közelítő értékek alkalmazásával kell végezni.** [Mód. 27]
- (21a) **Az Uniónak fokoznia kell a mind a tagállamokkal, mind pedig harmadik országokkal határos tengereken a hatékony nemzetközi együttműködés és állománygazdálkodás megvalósítására irányuló erőfeszítéseit, szükség esetén biztosítva e területekre vonatkozóan a regionális halászati gazdálkodási szervezetek létrehozását. Az Uniónak különösen támogatnia kell egy fekete-tengeri regionális halászati irányítószervezet létrehozását.** [Mód. 28]
- (22) A halászati ipar **egy része** bizonytalan gazdasági helyzetének tekintetében és bizonyos part menti közösségek halászatától való függősége miatt szükséges a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának biztosítása a halászati lehetőségek tagállamok közötti felosztásával, az egyes tagállamokra megállapított állományrészek alapján. [Mód. 29]

2013. február 6., szerda

- (23) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitása – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítja azon régiók különleges szükségleteit, ahol a helyi közösség különösen függ a halászatról és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt a Közösségben a 200 mérföldes halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló, 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás ⁽¹⁾ és különösen annak VII. melléklete megállapította. Ezért az elérendő viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.
- (24) A tagállamoknak olyan helyzetben kell lenniük, hogy a tagállamok által megjelölt, a közös halászati politika szerinti intézkedések meghozatala érdekében megalapozott kérésekkel fordulhassanak a Bizottsághoz, melyek segítségével meg tudnak felelni a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4. cikke szerinti különleges védelmi területekre, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 6. cikke szerinti különleges természetmegőrzési területekre, valamint a 2008/56/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése szerinti védett tengeri területekre vonatkozó kötelezettségeknek.
- (25) A Bizottságnak – **az érintett tanácsadó testületekkel és az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően** – képesnek kell lennie arra, hogy ideiglenes intézkedéseket fogadjon el a tengerek biológiai erőforrásainak védelmét vagy a halászati tevékenység miatt a tengeri ökoszisztémát érintő súlyos, azonnali beavatkozást igénylő fenyegetés esetén. **Ezeket az intézkedéseket meghatározott időn belül kell meghozni, és egy kijelölt időszakban maradnak érvényben.** [Mód. 30]
- (26) A tagállamoknak – **az érintett tanácsadó testületek és érdekelt felek véleményének kellő figyelembevételét követően** – képesnek kell lenniük a közös halászati politika megvalósítását célzó védelmi intézkedések és technikai intézkedések elfogadására annak érdekében, hogy a szakpolitika jobban figyelembe vegye **a különböző tengeri medencék és az egyes halászatok valós jellemzőit, és növelje a szakpolitikához történő alkalmazkodás.** [Mód. 31]
- (26a) **A tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy regionális alapon működjenek együtt egymással.** [Mód. 32]
- (27) A tagállamok számára engedélyezni kell a 12 tengeri mérföldes körzetükben az összes halászhajóra alkalmazandó védelmi és kezelési intézkedések elfogadását, feltéve hogy ahol az ilyen intézkedéseket más tagállamok halászhajóira is alkalmazni kell, ott az elfogadott rendelkezések nem megkülönböztetőek és az előzetes egyeztetés megtörtént, valamint a Közösség nem fogadott el arra a területre vonatkozó egyedi védelmi és kezelési intézkedéseket.
- (28) A tagállamoknak számára lehetővé kell tenni, hogy olyan védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogadjanak el az uniós vizekben található állományokra, amelyek kizárólag a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkoznak.
- (28a) **A halászatához való hozzáférést átlátható és objektív környezeti és társadalmi feltételekre kell alapozni, a felelős halászat előmozdításának eszközeként, ami annak biztosítását szolgálja, hogy a környezetet legkevésbé károsító módon halászók és a társadalom számára legnagyobb hasznot biztosítók kapjanak ösztönzést.** [Mód. 234]
- (29) ~~Legkésőbb 2013. december 31-től kezdve minden, legalább 12 m hosszú halászhajóra és minden egyéb vontatott halászfelszerelést használó hajóra be kell vezetni az átruházható halászati koncessziók kötelező rendszerét. A tagállamok a vontatott halászfelszereléstől eltérő eszközöket alkalmazó, legfeljebb 12 m hosszú hajókat kizárhatják a halászati koncessziókból. Ez a rendszer biztosan hozzájárul az ipar által kezdeményezett flottacsökkentésekhez és a gazdasági teljesítmény növeléséhez, míg ugyanakkor jogilag biztosított és kizárólagos átruházható halászati koncessziókat hoz létre a tagállamok éves halászati lehetőségei tekintetében. Mivel a tengerek biológiai erőforrásai közjavak, az átruházható halászati koncessziók csak olyan használati jogokat biztosíthatnak a tagállamok részére az éves halászati lehetőségek terén, amelyek a megállapított szabályok szerint visszahívhatók.~~ [Mód. 33]

⁽¹⁾ HL C 105., 1981.5.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

⁽³⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

2013. február 6., szerda

- (29a) *A szubszidiaritás elvével összhangban minden tagállamnak meg kell hagyni az őt illető halászati lehetőségek kiosztására vonatkozó módszer megválasztásának lehetőségét a szubszidiaritás elvének megfelelően, uniós szintű elosztási rendszer kötelezővé tétele nélkül. Ily módon a tagállamok szabadon eldönthetik, hogy bevezetik-e vagy sem az átruházható halászati koncessziók rendszerét. [Mód. 37]*
- (30) ~~A halászati koncesszióknak átruházhatóknak és bérlehetőknak kell lenniük annak érdekében, hogy a halászati lehetőségekkel való gazdálkodás decentralizált legyen és a halászati ágazat hatáskörébe kerüljön át, biztosítva ezzel, hogy az ágazatból kiváló halászok ne szoruljanak a közös halászati politika keretében állami pénzügyi támogatásra. [Mód. 35]~~
- (31) ~~Bizonyos kisléptékű flották egyedi jellemzői és társadalmi-gazdasági sebezhetőségük indokolja azt, hogy az átruházható halászati koncessziók kötelező rendszerét a nagy hajókra korlátozzák. Az átruházható koncessziók rendszere csak olyan állományokra alkalmazható, amelyekre halászati lehetőségeket osztottak ki. [Mód. 36]~~
- (31a) *A Bizottságnak értékelnie kell a halászati flottát annak érdekében, hogy hiteles adatokat kapjon a túlzott kapacitás pontos helyzetéről uniós szinten, mivel így megfelelő és célzott eszközök javasolhatók annak csökkentésére. [Mód. 34]*
- (31b) *Kötelező rendszert kell bevezetni a flottanyilvántartások értékelésére és a kapacitás felső határainak ellenőrzésére annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi tagállam betartsa a számára kiosztott flottakapacitás felső határát, és hogy erősödjön a halászati ellenőrzési rendszer, ami által a halászati kapacitás a rendelkezésre álló erőforrásokhoz igazodik. [Mód. 38]*
- (32) ~~Az uniós halászhajók számának **Néhány esetben a tagállamoknak még mindig egyedi intézkedéseket kell hozniuk, hogy halászati kapacitásukat a rendelkezésre álló erőforrásokhoz történő igazítása érdekében egyedi intézkedések hozhatók az olyan igazítsák. Ennélfogva valamennyi uniós halászhajóra nézve, amelyek nem az átruházható koncessziók rendszerében működnek. állomány és medence vonatkozásában értékelni kell a kapacitást.** Az ilyen intézkedéseknek meg kell állapítaniuk a kötelező maximális flottakapacitás felső értékét, és nemzeti belépési/kilépési rendszereket kell létrehozniuk az Európai Ezen értékelésnek közös útmutatókon kell alapulnia. Minden tagállam részére lehetővé kell tenni, hogy megválassza, milyen intézkedéseket és eszközöket kíván elfogadni a túlzott halászati Alap által támogatott hajóleszereléssel kapcsolatban. kapacitások csökkentésére. [Mód. 39]~~
- (33) *A tagállamok kötelesek nyilvántartani a lobbójuk alatt hajózó uniós halászhajók jellemzőire és tevékenységére vonatkozó minimális információkat. Ezeket a nyilvántartásokat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, hogy a tagállamok flottaméretét figyelemmel lehessen kísérni.*
- (34) ~~A rendelkezésre álló legjobb **teljeskörű és pontos** tudományos véleményeken alapuló halászati gazdálkodáshoz összehangolt, megbízható és pontos adatállományokra van szükség. Ezért a tagállamoknak össze kell gyűjteniük a flottájukra és a halászati tevékenységükre vonatkozó adatokat, különös tekintettel a fogásokra vonatkozó biológiai adatokra (a visszaengedésekkel együtt), a halállományokra vonatkozó felmérési információkra és a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt lehetséges környezetvédelmi hatásaira. **A Bizottságnak biztosítania kell az adatharmonizációhoz szükséges feltételeket az erőforrások ökoszisztéma-alapú értelmezésének előmozdítása érdekében.** [Mód. 40]~~
- (35) *Az adatgyűjtésnek **a vállalkozások méretétől függetlenül** ki kell terjednie a halászati ágazatban, az akvakultúrában, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozásában aktív ~~vállalkozások~~ **valamennyi vállalkozás** gazdasági értékelését elősegítő adatokra és ezen iparágak foglalkoztatási tendenciáira , **valamint a halászati közösségek fejlődésére gyakorolt hatásra vonatkozó adatokra.** [Mód. 41]*
- (36) *A tagállamok a többéves uniós program alapján kötelesek kezelni és a tudományos adatok végfelhasználói számára elérhetővé tenni az összegyűjtött adatokat, **a vonatkozó eredményeket pedig el kell juttatniuk az érdekelt feleknek. A regionális hatóságokat tevékenyebben be kell vonni az adatgyűjtési tevékenységbe.** A tagállamoknak együtt kell működniük egymással az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása során is. Adott esetben a tagállamoknak ~~az ugyanazon tengeri medencén belüli~~ **harmadik országokkal is együtt kell működniük az adatgyűjtés tekintetében, lehetőség szerint az e célra létrehozott regionális szerv keretében, szem előtt tartva a nemzetközi jog és különösen az Unclos rendelkezései betartásának szükségességét.** [Mód. 42]*
- (37) *Meg kell erősíteni a szakpolitika-orientált tudományt a nemzeti szinten elfogadott halászati tudományos adatgyűjtési eszközök, a más tagállamokkal összehangolt **független** kutatási és innovációs programok, valamint az uniós kutatási és innovációs kereteszközök, **továbbá a Bizottság által végzett szükséges adatharmonizáció és –rendszerzés** útján. [Mód. 43]*

2013. február 6., szerda

- (38) Az Európai Uniónak nemzetközileg népszerűsítienie kell a közös halászati politika célkitűzéseit. Ennek érdekében az Uniónak törekednie kell a regionális és nemzetközi szervezetek teljesítményének növelésére a nemzetközi halállományok védelme és az ezekkel való **fenntartható** gazdálkodás terén, népszerűsítienie kell a tudományos alapú döntéshozatalt és a megnövelt megfelelőséget, a nagyobb átláthatóságot, és **garantálva az érintettek fokozott részvételét, tényleges részvételét**, és küzdenie kell az illegális, a bejelentetlen és a szabályozatlan halászati tevékenységek ellen. [Mód. 44]
- (39) A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodásoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országok vizein folytatott uniós halászati tevékenységek a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuljanak, így gondoskodva a tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázásáról és megőrzéséről, **emellett meg kell felelniük az Unclos-ban említett többlet elvének**. Ezeknek a megállapodásoknak, melyek az Uniótól kapott pénzügyi hozzájárulás fejében hozzáférési jogokat biztosítanak, hozzá kell járulniuk egy magas színvonalú **tudományos adatgyűjtési rendszer és egy magas színvonalú** irányítási struktúra kialakításához, mindenekelőtt a hatékony megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések biztosítása érdekében. [Mód. 45]
- (40) A fenntartható halászati megállapodásokba beillesztett emberi jogi záradéknak teljes mértékben összhangban kell lennie az átfogó uniós fejlesztési politikai célkitűzésekkel.
- (41) A fenntartható halászati megállapodások elengedhetetlen részét képezik és külön emberi jogi záradék hatálya alá tartoznak a demokratikus alapelvek, valamint az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és az egyéb vonatkozó emberi jogi dokumentumokban foglalt emberi jogok, továbbá a jogállamiság alapelveinek a tiszteletben tartása.
- (41a) **Tekintettel a kalózkodás komoly problémájára, amely az említett, két- vagy többoldalú megállapodások keretében harmadik országokban halászó uniós hajókat érinti, és tekintettel arra, hogy az ilyen halászhajók a kalózkodás veszélyeinek különösen ki vannak téve, védelmük érdekében meg kell erősíteni az intézkedéseket és műveleteket.** [Mód. 46]
- (42) Az akvakultúrának fenntartható módon elő kell segítenie az élelmiszer-termelési képesség megtartását Unió-szerte annak érdekében, hogy az európai polgárok számára biztosítva legyen a hosszú távú élelmiszerbiztonság és **-ellátás csakúgy, mint a növekedés és a foglalkoztatás**, valamint hozzájárulásként a világ növekvő tengeri élelmiszer-igényének kielégítéséhez. [Mód. 47]
- (43) A Bizottságnak az akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló, 2009-ben elfogadott stratégiája⁽¹⁾ – amelyet a Tanács üdvözölt és jóváhagyott, valamint az Európai Parlament is üdvözölt – megállapította, hogy az akvakultúra fenntartható fejlődéséhez egyenlő esélyeket kell teremteni és azt támogatni kell.
- (44) A közös halászati politikának hozzá kell járulnia az Európa 2020 stratégiához (az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája), és elő kell segítenie a benne foglalt célok megvalósulását⁽²⁾.
- (45) Az akvakultúra-tevékenységeket befolyásolják a nemzeti határokon átnyúló különböző feltételek, többek között azok, amelyek a piaci szereplők engedélyeit érintik; a nemzeti stratégiai tervekhez kapcsolódó uniós stratégiai iránymutatásokat ezért úgy kell megalkotni, hogy az az akvakultúra-ágazat versenyképességének javulásához vezessen, és a fejlődés és innováció támogatását, a gazdasági tevékenység ösztönzését eredményezze, valamint javítsa az életminőséget és diverzifikálja a gazdaságot a parti és vidéki területeken; továbbá – az üzletbiztonságot, az uniós vizekhez és területekhez való hozzáférést és az engedélyekkel kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítését érintő nemzeti intézkedések koordinációjával kapcsolatos nyílt módszerek révén – javuljanak a tagállamok közötti információk és bevált gyakorlatok cseréjének mechanizmusai is.
- (46) Az akvakultúra egyedi jellege miatt szükség van egy tanácsadó testületre, amelyben az érintettek megvitathatják az akvakultúrára hatást gyakorolható uniós szakpolitikák elemeit.
- (46a) **Tekintettel a legkülső régiók egyedi jellemzőire, különösen földrajzi távolságukra és a halászatnak gazdaságukban betöltött fontos szerepére, tanácsadó testületet kell létrehozni a legkülső területek számára, amely a nyugat-atlanti óceán, a kelet-atlanti óceán és az Indiai óceán medencéjéért felelős osztályokra tagolódik. . E tanácsadó testület egyik célja a jogellenes, be nem jelentett vagy szabályozatlan halászat elleni világszintű intézkedésekhez való hozzájárulás kell, hogy legyen.** [Mód. 48]

⁽¹⁾ COM(2009)0162.⁽²⁾ COM(2010)2020.

2013. február 6., szerda

- (47) Szükséges erősíteni az Unió halászati és akvakultúra-ágazatának versenyképességét és egyszerűsíteni a szabályokat az ágazat hatékonyabb termelésirányítása és jobb értékesítési feltételei érdekében. **Erre vonatkozóan biztosítani kell a harmadik országokkal folytatott kereskedelem kölcsönösségét az uniós piac egyenlő feltételeinek kialakítása érdekében, nemcsak a halászat fenntarthatósága, hanem az egészségügyi ellenőrzés szempontjából is;** a halászati és akvakultúra-termékeket érintő közös piacszervezésnek egyenlő feltételeket kell biztosítania az Unióban forgalmazott valamennyi ~~valamennyi~~ **valamennyi forgalmazott – akár az Unióból, akár harmadik országból származó –** halászati és akvakultúra-termék számára, lehetővé kell tenni a fogyasztók számára, hogy **a nyomon követhetőség alapján** megalapozottabb döntéseket hozzanak és támogatni kell a felelős fogyasztást, valamint az egész szállítási lánc mentén javítani kell a gazdaságra és az uniós piac működésére vonatkozó ismeretek szintjét. **E rendelet közös piacszervezésre vonatkozó részének a halászati és akvakultúra termékek behozatala feltételül kell szabnia a nemzetközileg elismert környezetvédelmi és szociális előírások betartását.** [Mód. 49]
- (48) A közös piacszervezést az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban kell megvalósítani, különös tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet előírásaira. A közös halászati politika sikere érdekében szükség van egy hatékony ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszerre, beleértve az illegális, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek elleni harcot is. **Következésképpen az e területen már létező jogszabályokat hatékonyan végre kell hajtani, és létre kell hozni egy uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszert a közös halászati politika szabályainak való megfelelés biztosítása érdekében.** [Mód. 50]
- (49) A korszerű **és hatékony** technológiák használatát elő kell mozdítani az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszer keretében. A tagállamok vagy a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy kísérleti projekteket folytassanak le az új ellenőrzési technológiák és adatkezelési rendszerek terén. [Mód. 51]
- (50) Annak érdekében, hogy biztosítsák az érintett piaci szereplők részvételét az uniós ellenőrző, felügyeleti és érvényesítési rendszerben, a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy előírják a rendszer **működési** költségeihez való arányos hozzájárulást a ~~lobogójuk alatt hajózó, legalább 12 méter teljes hosszúsággal rendelkező uniós halászhajókra vonatkozó halászati engedély birtokosai~~ **piaci szereplők** számára. [Mód. 196]
- (51) A közös halászati politika célkitűzéseit a tagállamok nem tudják megfelelően megvalósítani, mivel problémák tapasztalhatók a halászati ipar fejlesztésében és irányításában, valamint a tagállamok pénzügyi forrásainak korlátai miatt. Ezért a fenti célok eléréséhez többéves uniós pénzügyi támogatást kell biztosítani, amelynek a közös halászati politika kiemelt területeire kell összpontosítania, **és az egyes tagállamokban a halászati ágazat sajátos jellemzőihez kell igazodnia.** [Mód. 52]
- (51a) **Az uniós pénzügyi támogatásnak meg kell könnyítenie a közjavak és a közszolgáltatások fejlesztését a halászati ágazatban, valamint különösen támogatnia kell az ellenőrzési és felügyeleti intézkedéseket, az információgyűjtést, a kutatást, valamint az egészséges tengeri ökoszisztéma biztosítását célzó tevékenységek fejlesztését.** [Mód. 245]
- (52) Az uniós pénzügyi támogatást attól kell függővé tenni, hogy a tagállamok és a piaci szereplők, **ideértve a hajótulajdonosokat,** megfelelnek-e a közös halászati politikának. Így az ilyen pénzügyi támogatást meg kell szakítani, fel kell függeszteni vagy korrigálni kell, ha a tagállamok nem felelnek meg a közös halászati politika szabályainak vagy a piaci szereplők súlyosan megszegik az említett szabályokat. [Mód. 53]
- (53) A közös halászati politika céljainak elérése tekintetében az érdekelttel folytatott párbeszéd elengedhetetlennek bizonyult. ~~A Figyelembe tanácsadó testületnek kell lehetővé tenniük azt, hogy az érdekelt ismerteit és tapasztalatait a közös halászati politika javára fordíthassák, figyelembe véve az uniós vizek eltérő feltételeit és a közös halászati politika növekvő regionalizációját~~ **a tanácsadó testületnek kell lehetővé tenniük azt, hogy az érdekelt ismerteit és tapasztalatait a közös halászati politika javára fordíthassák, különösen a többéves tervek kidolgozása során.** [Mód. 54].
- (54) ~~A Tekintettel a legkülső régiók, az akvakultúra, a belvízi halászat, a piacok és a Fekete-tenger különleges adottságaira való tekintettel helyénvalónak tűnik felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi akttal új tanácsadó testületet hozzon létre és a meglévő egyedi jellemzőire, helyénvaló ezek mindegyike vonatkozásában új tanácsadó testületet hatókörét módosítsa felállítani.~~ [Mód. 55]

2013. február 6., szerda

- (55) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében az EUMSZ 290. cikke alapján jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot ~~azon halászati vonatkozású intézkedések meghatározása tekintetében, amelyek célja: a halászati tevékenységek hatásának mérséklése a különleges védelmi területeken; a következők érdekében: szükség esetén a tengeri biológiai erőforrások vagy a tengeri ökoszisztéma megőrzésére vonatkozó és azonnali intézkedést kívánó súlyos fenyegetettség enyhítése~~, a valamennyi fogás kirakodására vonatkozó kötelezettségnek az Unió nemzetközi kötelezettségeihez való hozzáigazítása, a többéves tervek vagy technikai intézkedések keretében szabályozott védelmi alapintézkedések meghozatala, ~~a flottakapacitási felső értékek újraszámítása~~, az uniós halászhajók jellemzőire és tevékenységeire vonatkozó információk meghatározása, az új ellenőrzési technológiákkal és adatkezelési rendszerekkel kapcsolatos kísérleti projektek lefolytatása, ~~a III. melléklet módosítása a tanácsadó testületek illetékességi területeivel kapcsolatban és a tanácsadó testületek összetételét és működését illetően. összetétele és működése. [Mód 56]~~
- (56) Különösen fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának előkészülete során megfelelő konzultációt folytasson, ideértve a szakértők bevonását is.
- (57) Amikor a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat készít elő és szövegez, biztosítani kell a vonatkozó dokumentumok egyidejű, gyors és megfelelő továbbítását az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.
- (58) Végrehajtó hatáskörrel kell felruházni a Bizottságot annak érdekében, hogy a halászati flották nyilvántartásával és a halászati gazdálkodás adatkövetelményeivel kapcsolatos információkat egységes technikai feltételek mellett lehessen átadni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (59) A közös halászati politika azon alapcélja eléréséhez, hogy a halászati és akvakultúra ágazatok számára hosszú távon fenntartható gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi feltételeket biztosítsanak és hozzájáruljanak az élelmiszerellátáshoz, le kell fektetni a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzésével és kiaknázásával kapcsolatos szabályokat, **továbbá az Unió halászati, valamint kagyló- és rákhalászati ágazatának gazdasági és társadalmi fenntarthatóságát biztosító szabályokat, adott esetben a szükséges finanszírozás biztosítása mellett.** [Mód. 57].
- (60) Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (61) Az e rendelet szerinti megfelelő szabályok hatálybalépésével egyidejűleg hatályon kívül kell helyezni a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról szóló, 2004. július 19-i 2004/585/EK tanácsi határozatot ⁽²⁾.
- ~~(62) Hatályon kívül kell helyezni a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK rendeletet ⁽³⁾, de továbbra is alkalmazni kell a 2011-2013. évekre vonatkozó adatok gyűjtése és kezelése tekintetében elfogadott nemzeti programok vonatkozásában. [Mód. 58]~~
- (63) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel a 2371/2002/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

Ezt a rendeletet fogadták el:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

- (1) A közös halászati politika a következőkre terjed ki:

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL L 256., 2004.8.3., 17. o.

⁽³⁾ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

2013. február 6., szerda

- a) a tengerek biológiai erőforrásainak védelme, **valamint az ilyen erőforrásokat célba vevő halászatok fenntartható kiaknázása és az** ezekkel való gazdálkodás és ezek kiaknázása; és
- b) édesvízi biológiai erőforrások, akvakultúra, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozása és forgalmazása a közös halászati politikát támogató, a piacokra és a pénzügyi eszközökre vonatkozó intézkedésekkel, **a strukturális intézkedésekkel és a flottakapacitás irányításával** kapcsolatban.

ba) a halászati tevékenységek társadalmi és gazdasági életképessége, a part menti közösségek foglalkoztatásának és fejlődésének előmozdítása, a kisüzemi és kisipari halászat és akvakultúra sajátos problémái. [Mód. 59]

(2) A közös halászati politika akkor vonatkozik az (1) bekezdésben említett tevékenységekre, amennyiben azokat a következő területeken folytatják:

- a) a tagállamok területe; vagy
- b) uniós vizek, beleértve a harmadik országok lobogója alatt hajózó és ott bejegyzett halászhajók tevékenységeit; vagy
- c) uniós halászhajók uniós vizeken kívül folytatott tevékenységei; vagy
- d) tagállamok állampolgárai által folytatott tevékenységek, a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül.

2. cikk

Általános célkitűzések

(1) A közös halászati politika biztosítja, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek ~~a környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi feltételek hosszú távú fenntarthatóságát szolgálják. környezetvédelmi szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és kezelésük összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és munkavállalói juttatások elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hozzájáruljanak az élelmiszerek és a szabadidős halászati lehetőségek elérhetőségéhez, illetve lehetővé tegyék, hogy a feldolgozóipar és a szárazföldön végzett tevékenységek közvetlenül kapcsolódjanak a halászati tevékenységekhez, ugyanakkor figyelembe vegyék a fogyasztók és a termelők érdekeit is.~~

(2) A közös halászati politika az elővigyázatossági megközelítést alkalmazza a halászati gazdálkodásra, és célja az, hogy 2015-ig biztosítsa, hogy a ~~tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és fenntartsa a halászott fajok állományának a halászati mortalitást olyan szinten állapítsa meg, amely lehetővé teszi legkésőbb 2020-ig a halállományok~~ maximális fenntartható hozam elérését ~~meghaladó szintjét feletti szinten történő helyreállítását, valamint a helyreállt állomány teljes egészének e szinten történő fenntartását.~~

(3) A közös halászati politika a halászati gazdálkodásra ~~és az akvakultúrára az~~ ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazza annak biztosítása érdekében, hogy a ~~halászati halászat és az akvakultúra hozzájáruljon ahhoz a célhoz, hogy az emberi~~ tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatása ~~korlátozott a lehető legkisebb~~ legyen, és ~~ne járuljon hozzá a tengeri környezet romlásához, valamint ténylegesen az egyes halászerületek és régiók igényeihez igazodjon.~~

(3a) A közös halászati politika előmozdítja a part menti közösségek fenntartható fejlődését és jólétét, valamint a piaci szereplők foglalkoztatását, munkakörülményeit és biztonságát.

(4) A közös halászati politikának ~~meg összhangban kell felelnie lennie az uniós környezetvédelmi jogszabályokban foglalt követelményeknek. jogszabályokkal és az egyéb uniós szakpolitikákkal is.~~

(4a) A közös halászati politikának biztosítania kell, hogy a flották halászati kapacitása igazodjon a (2) bekezdés szerinti kiaknázási szintekhez.

(4b) A közös halászati politika hozzájárul az átfogó és hiteles tudományos adatok gyűjtéséhez. [Mód. 60]

2013. február 6., szerda

3. cikk

Egyedi célkitűzések

A 2. cikkben meghatározott általános célkitűzések elérése érdekében a közös halászati politika:

- a) **megelőzi, minimálisra csökkenti és lehetőség szerint megszünteti a kereskedelmi állományok nem szándékos fogásait és fokozatosan biztosítja, hogy az ilyen állományokból történő minden fogást rakodjanak ki; fogásokat;**
- aa) **biztosítja, hogy a halászott és a szabályozott állományokból történő minden fogást a legjobb tudományos vélemények figyelembevételével kirakodják új piacok létrehozása, illetve a meglévők bővítése nélkül;**
- b) megteremti a hatékony **és környezetvédelmi szempontból fenntartható** halászati tevékenységek feltételeit **az Unióban, hogy helyreállítson** egy gazdaságilag életképes és versenyképes halászati ~~iparban ipart~~, **tisztességes versenyfeltételeket biztosítva a belső piacon;**
- c) segíti az ~~uniós~~ akvakultúra-tevékenységek **és az ezekhez kapcsolódó iparágak** fejlődését ~~az élelmiszerbiztonság, valamint~~ **miközben biztosítja környezetvédelmi szempontból fenntartható voltukat, és hogy hozzájáruljanak** a part menti és vidéki területek foglalkoztatásának előmozdítása érdekében; **élelmiszerbiztonsághoz és foglalkoztatásához;**
- d) ~~hozzájárul~~ **előmozdítja** a **tengeri erőforrások méltányos elosztását annak érdekében, hogy hozzájáruljon a** halászati tevékenységekből élők méltányos életszínvonalához **és társadalmi normáihoz;**
- e) figyelembe veszi a fogyasztók érdekeit;
- f) biztosítja a **módszeres, harmonizált, rendszeres és harmonizált megbízható** adatgyűjtést és ~~adatkezelést~~ **az adatok átlátható kezelését, és kezeli az adatszegény állománykezelésből eredő problémákat;**
- fa) **előmozdítja a kisüzemi part menti halászati tevékenységeket;**
- fb) **hozzájárul a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jó környezeti állapot eléréséhez és fenntartásához.** [Mód. 61 és 235]

4. cikk

A jó kormányzás alapelvei

A közös halászati ~~politika~~ **politika** a helyes kormányzás következő ~~elvei vezérik: elveit alkalmazza:~~

- a) a hatáskörök egyértelmű meghatározása uniós, regionális, nemzeti, és helyi ~~szinteken szinten~~ **szinten az egyes tagállamok alkotmányos berendezkedésének tiszteletben tartása mellett;**
- aa) **a halászati gazdálkodás decentralizált és regionalizált megközelítésének szükségessége;**
- b) a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeken alapuló intézkedések meghatározása;
- c) hosszú távú perspektíva;
- ca) **az igazgatási költségek csökkentése;**
- d) az érdekelt ~~széles körű~~ **különösen a tanácsadó testületek és a szociális partnerek megfelelő** bevonása minden szakaszban, a koncepciótól az intézkedések megvalósításáig, **ami a regionális megközelítés révén gondoskodik a regionális sajátosságok megőrzéséről;**
- e) a lobogó szerinti állam elsődleges felelőssége;
- f) összhangban áll az integrált tengerpolitikával és más uniós szakpolitikákkal.
- fa) **környezetvédelmi és stratégiai hatástanulmányok készítésének szükségége;**

2013. február 6., szerda

- fb) *a közös halászati politika belső és külső dimenziójának egyenértékűsége oly módon, hogy az Unión belül alkalmazott normákat és végrehajtási mechanizmusokat – lehetőség szerint – az Unión kívül is alkalmazzák;*
- fc) *átlátható adatkezelés és döntéshozatal a 2005/370/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ jóváhagyott, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ–EGB-egyezménnyel („Aarhusi Egyezmény”) összhangban. [Mód. 62 és 220]*

5. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „uniós vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó ~~vizek~~, kivéve a Szerződés II. mellékletében említett területekkel szomszédos ~~vizeket~~ **vizek és tengerfenék**; [Mód. 63]
2. „tengerek biológia erőforrásai”: rendelkezésre álló és hozzáférhető tengervízben élő fajok, beleértve az anadrom és katadrom vándorló fajokat az életciklusuk minden fázisában;
3. „édesvizek biológiai erőforrásai”: a rendelkezésre álló és hozzáférhető édesvízben élő fajok;
4. „halászhajó”: bármilyen vízi jármű, amely a tengeri biológiai erőforrások kereskedelmi célú kifogására felszerelt;
5. „uniós halászhajó”: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és az Európai Unióban került bejegyzésre;
- 5a. „**halász**”: **az a személy, aki működő halászhajó fedélzetén a tagállam által elismerten hivatásszerű halászatot folytat, vagy aki – hajó nélkül – a tagállam által elismert módon tengeri élőlények hivatásszerű lehalaszását folytatja**; [Mód. 64]
- 5b. „**a halászfloTTába történő belépés**”: **halászhajó felvétele valamely tagállam halászhajó-nyilvántartásába**; [Mód. 65]
6. „maximális fenntartható hozam”: az a ~~maximális fogásmennyiség~~, **legnagyobb elméleti egyensúlyi hozam**, amely ~~korlátlan ideig folyamatosan (átlagosan) kifogható a halállományból meglévő (átlagos) környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná a szaporodás folyamatát~~; [Mód. 66]
- 6a. „**halászott fajok**”: **halászati nyomás/hasznosítás alatt álló fajok, beleértve a nem kirakott, hanem járulékos fogásként kifogott vagy a halászzal érintett fajokat is**; [Mód. 67]
7. „**elővigyázatos megközelítés a halászati gazdálkodásban**” **az ENSZ halállományról szóló megállapodásának 6. cikkében említettek értelmében: az a megközelítés, amely szerint a megfelelő tudományos információ hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy függő fajok valamint a nem célfajok és környezetük megőrzésére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának**; [Mód. 68]
8. „**ökoszisztéma-alapú megközelítés a halászati gazdálkodásban**”: **olyan megközelítés, amely biztosítja, hogy az élő vízi erőforrásokból származó előnyök szintje magas legyen, azonban a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt közvetlen és közvetett hatása alacsony a döntéshozatal során figyelembe vegyék a halászat, az egyéb emberi tevékenységek és környezeti tényezők célállományokra, valamint az ugyanahhoz az ökoszisztémához tartozó, illetve a célállománnyal kapcsolatban álló vagy attól függő valamennyi egyéb fajra gyakorolt hatásait, biztosítva, hogy az ilyen tevékenységek által együttesen kifejtett hatás a jó környezeti állapot elérésével összeegyeztethető szinten belül maradjon, és ne károsítsa ezen ökoszisztémák jövőbeli működését, sokféleségét és integritását**; [Mód. 237]

⁽¹⁾ HL L 124., 2005.5.17., 1. o.

2013. február 6., szerda

9. „a halászati állománypusztulás aránya **mortalitás**” a **halászati tevékenység következtében** az állományból egy adott időszak alatt kifogott mennyiségek **eltávolított biomassza és egyedei** aránya a halászat számára hozzáférhető átlagos állomány nagyságához viszonyítva, ugyanabban az időszakban; [Mód. 70]
- 9a. „**maximális fenntartható hozam**”: az a halászati mortalitás, amely összhangban van a maximális fenntartható hozam elérésével; [Mód. 71]
10. „állomány”: egy adott gazdálkodási területen lévő, megkülönböztethető jellegű tengeri biológiai erőforrás; [Mód. 72]
11. „fogási határ”: egy állomány vagy állománycsoport kifogásának **fogásainak** mennyiségi határa adott időszakon belül; [Mód. 73]
- 11a. „**nem szándékos fogás**”: a fajok minimális védelmi referenciaméret vagy minimális kirakodási méret alatti egyedeinek a kifogása, vagy tilalom hatálya alá tartozó fajok egyedeinek a kifogása, vagy olyan nem értékesíthető fajokat vagy értékesíthető fajok egyedeit tartalmazó fogás, amely nem felel meg a technikai, nyomon követési és védelmi intézkedéseket lefektető uniós halászati jogszabályok rendelkezéseiben foglalt követelményeknek; [Mód. 74]
12. „védelmi referenciapont”: a halállomány populációinak halgazdálkodásban használatos paraméterei (például a biomassza (B), a szaporodóképes állomány biomasszája (SSB) vagy a halászati állománypusztulási arány mortalitás (F)), például a biológiai kockázat elfogadható szintje szintjének vagy a hozam kívánt szintje vonatkozásában szintjének meghatározására; [Mód. 75]
- 12a. „**korlátozási referenciapont**”: a halállomány populációinak halgazdálkodásban használatos paraméterei (például a biomassza vagy a halászati mortalitás) azon küszöb jelzésére, amely felett vagy alatt a halgazdálkodás összhangban van például olyan gazdálkodási célkitűzésekkel, mint a biológiai kockázat elfogadható szintje vagy a hozam kívánt szintje; [Mód. 76]
- 12b. „**biztonságos biológiai határértékeken belüli állomány**”: olyan állomány, amelynek esetében igen valószínű, hogy az előző év végén a szaporodóképes állomány becsült biomasszája meghaladja a biomassza korlátozási referenciapontját (B_{lim}), és az előző éves halászati mortalitás becsült aránya a halászati mortalitás korlátozási referenciapontja (F_{lim}) alatt marad. [Mód. 77]
13. „védelmi intézkedés”: olyan óvintézkedés, amelynek célja az, hogy védelmet nyújtson megelőzze valamilyen nem kívánatos dolog bekövetkezését, vagy azt megelőzze; [Mód. 78]
14. „technikai intézkedés”: azok az intézkedések, amelyek szabályozzák a fogások faj- és méretösszetételét, és a halászati tevékenységek által az ökoszisztémák összetevőire vagy működésére gyakorolt hatásokat úgy azáltal, hogy feltételekhez kötik a halászfelszerelések halászeszközök használatát és felépítését, sajátosságait, valamint időben vagy térben korlátozzák a halászterületekhez való hozzáférést; [Mód. 79]
- 14a. „**alapvető fontosságú halélőhely**”: olyan sérülékeny tengeri élőhelyek – köztük ívó-, ivadéknevelő és táplálkozási területek –, amelyeket a halfajok ökológiai és biológiai igényeinek kielégítésében betöltött létfontosságú szerepük miatt védeni kell; [Mód. 80]
- 14b. „**védett halászati terület**”: földrajzilag meghatározott tengeri terület, amelyre vonatkozóan az élővízi erőforrások kiaknázása, megőrzése és fejlesztése, vagy a tengeri ökoszisztémák védelme érdekében minden halászati tevékenység vagy egyes halászati tevékenységek ideiglenes vagy végleges tilalom vagy korlátozás alatt áll vagy állnak; [Mód. 81]
15. „halászati lehetőség”: egy adott gazdálkodási területen lévő adott halállományra mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság fogási mennyiségben és/vagy maximális fogásmennyiségben vagy maximális halászati erőfelfejtésben kifejezve, és az ezekhez funkcionálisan kapcsolódó olyan feltételek, amelyek ezek bizonyos szintű mennyiségi meghatározásához szükségesek; [Mód. 82]
16. „halászati erőfelfejtés”: egy halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; halászhajók csoportja esetében a csoportba tartozó összes hajó halászati erőfelfejtésének összege;

2013. február 6., szerda

17. ~~„átruházható halászati koncesszió”: visszavonható használati jogosultságok egy tagállam részére kiosztott vagy az 1967/2006/EK rendelet⁽¹⁾ 19. cikkével összhangban egy tagállam által elfogadott irányítási tervben megállapított halászati lehetőség meghatározott részére, amelyet jogosultja átruházhat az ilyen átruházható halászati koncessziók más jogosultjaira; [Mód. 83]~~
18. ~~„egyéni halászati lehetőség”: az átruházható halászati koncessziók birtokosai részére kiosztott éves halászati lehetőségek egy tagállamban az adott tagállamra vonatkozó halászati lehetőségek arányában; [Mód. 84]~~
19. „halászati kapacitás”: a hajó **halfogási képessége a hajó tulajdonságai tekintetében, többek között** tonnatartalma bruttó úrtartalomban és teljesítménye kilowattban **kifejezve**, ahogyan a halászhajók jellemzőinek meghatározásáról szóló, 1986. szeptember 22-i 2930/86/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ 4. és 5. cikke meghatározza, **valamint haláshozó eszközeinek jellege és mérete és bármely más, halfogási képességét befolyásoló paraméter; [Mód. 85]**
- 19a. **„lakótér-kapacitás”: a fedélzet kizárólag a legénység lakó- és pihenőhelyéül szolgáló része; [Mód. 86]**
20. „akvakultúra”: a vízi organizmusok olyan ~~tartása~~ **művelése** vagy tenyésztése, amelyben a szóban forgó organizmusok gyarapodását a környezet természetes kapacitását meghaladó mértékben gyarapító technológiákat használnak, ~~és amelyben a szervezetek a tartási vagy a tenyésztési szakaszokban egy természetes vagy jogi személy tulajdonában maradnak; [Mód. 87]~~
21. „halászati jogosítvány”: a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ 4. cikkének (9) bekezdésében említett jogosítvány;
22. „halászati engedély”: az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkének (10) bekezdésében említett engedély;
23. „halászat”: a természetes környezetükben élő vízi organizmusok összegyűjtése vagy kifogása, illetve az ilyen összegyűjtést vagy kifogást lehetővé tevő bármely eszköz szándékos használata;
24. „halászati termékek”: bármely halászati tevékenységből származó vízi organizmus;
25. „piaci szereplő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki bármilyen, a halászati és akvakultúra-termékek előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó- és kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik, **vagy a halászatot hivatásszerűen űzőket képviselő, jogilag elismert és a halászati erőforrásokhoz, valamint a hivatásos halászati és akvakultúra-tevékenységekhez való hozzáférés kezelésével megbízott bármely más szervezet; [Mód. 88]**
26. „súlyos jogsértés”: a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendelet⁽⁴⁾ 42. cikkének (1) bekezdésében és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogsértés;
27. „tudományos adatok végfelhasználója”: a halászati ágazatra vonatkozó adatok tudományos elemzésében **érdekl** kutatási vagy gazdálkodási ~~szempontból érdekelt~~ szervezet; [Mód. 89]
28. „kifogható mennyiség többlete”: a kifogható mennyiség azon része, amelynek kifogására a part menti állam **egy adott időszakban** nem rendelkezik kapacitással, **laminek eredményeképpen az egyes állományok általános kiaknázási mértéke olyan szint alatt marad, hogy képesek önállóan helyreállni, és a halásztott fajok populációit a maximális fenntartható hozamot biztosító szintek felett tartani; [Mód. 90]**
29. „akvakultúra-termék”: bármely akvakultúra-tevékenységből származó vízi organizmus az életciklusának bármely szakaszában;

⁽¹⁾ HL L 409., 2006.12.30., 11. o.⁽²⁾ HL L 274., 1986.9.25., 1. o.⁽³⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

2013. február 6., szerda

30. „szaporodóképes állomány biomasszája”: ~~meghatározott idő alatt reprodukálódó~~ adott forrás haltömegére vonatkozó becslés, ~~beleértve a hím- és nőivarú egyedeket és beleértve az elevenülőkét is; amely elég érett arra, hogy meghatározott idő alatt reprodukálni tudjon;~~ [Mód. 91]
31. „vegyes halászat”: olyan halászat, ~~ahol a halászat~~ **amelynek során egy adott** területen egynél több olyan faj van jelen, amelyet ~~az a veszély fenyeget, hogy halászfelszereléssel kifogják~~ **ugyanazon fogás során foghatnak ki;** [Mód. 92]
32. „fenntartható halászati megállapodás”: egy másik állammal az Uniótól kapott pénzügyi ellentételezés fejében erőforrásokhoz vagy vizekhez való, **a tengeri biológiai erőforrások többlete egy részének fenntartható kiaknázását célzó** hozzáférés céljából kötött nemzetközi megállapodás, **amely támogatni fogja a helyi halászati ágazatot, külön hangsúlyt helyezve a tudományos adatgyűjtésre, a felügyeletre és az ellenőrzésre, illetve az Unió és a harmadik ország közötti halászati lehetőségek cseréje révén erőforrásokhoz vagy vizekhez való kölcsönös hozzáférés céljából kötött nemzetközi megállapodás.** [Mód. 93]
- 32a. „járulékos fogás”: bármely nem célfajnak számító organizmus kifogása, függetlenül attól, hogy megtartják és kirakodják vagy visszadobják-e; [Mód. 95]
- 32b. „fogás”: bármely, halászat útján kifogott tengeri biológiai erőforrás; [Mód. 96]
- 32c. „alacsony kihatású halászat”: olyan szelektív halászati technikák használata, amelyek minimális káros hatást gyakorolnak a tengeri ökoszisztémákra és tüzelőanyagokra vonatkoztatott kibocsátásuk értéke alacsony; [Mód. 97]
- 32d. „szelektív halászat”: a halászati eszköz vagy módszer azon képessége, hogy a halászati művelet során méret- és fajcélzottan fogjon ki organizmusokat, lehetővé téve a nem célfajok elkerülését vagy sértetlenül történő visszaengedését. [Mód. 98]

II. RÉSZ

HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ

6.cikk

A vizekhez való hozzáférés általános szabályai

- (1) Az uniós halászhajóknak azonos hozzáféréssel kell rendelkezniük a vizekhez és az erőforrásokhoz az összes uniós vízen, kivéve a (2) és (3) bekezdésben említett vizeket, amelyekre a III. rész szerint elfogadott intézkedések vonatkoznak.
- (2) A parttól számított 12 tengeri mérföldön belülre eső, a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek tekintetében a tagállamok felhatalmazást kaphatnak, hogy 2013. január 1-jétől 2022. december 31-ig a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan az említett vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva. ~~anélkül, hogy megsértenék~~ E korlátozás nem sértheti a más tagállam lobogója alatt hajózó uniós halászhajókra vonatkozó, a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján létrejött megállapodásokat és az I. mellékletben felsorolt egyezményeket, amelyek minden tagállam vonatkozásában rögzítik azokat a földrajzi övezeteket a más tagállamok parti övezetében, ahol halászati tevékenységet folytatnak, valamint az érintett halfajokat. **A tagállamok kizárólagos vagy preferenciális hozzáférést biztosíthatnak a kisipari, kisüzemi vagy part menti halászok számára, figyelembe véve a társadalmi és környezetvédelmi tényezőket, beleértve a kizárólagos vagy preferenciális hozzáférésnek a helyi vagy mikrovállalkozások, valamint a szelektív és alacsony környezeti hatással járó halászati gyakorlatokat folytató halászok számára történő odaítéléséből eredő esetleges előnyöket.** Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot. [Mód. 251]
- (3) Az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek partvonalától számított 100 tengeri mérföldig tartó vizekben az érintett tagállamok 2013. január 1-től 2022. december 31-ig az e szigetek kikötőiben bejegyzett hajók részére korlátozzák a halászatot. Ezek a korlátozások nem vonatkoznak azokra az uniós hajókra, amelyek hagyományosan halásznak e vizeken, amennyiben e hajók nem lépik túl a hagyományos mértékű halászati erőfelfejtést. Az e bekezdés alapján hatályba lépő korlátozásokról a tagállamok értesítik a Bizottságot.

2013. február 6., szerda

(3a) *Az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések irányításáról szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikkében meghatározott biológiai érzékeny terület státuszát jelenlegi formájában továbbra is fenn kell tartani. [Mód. 99]*

(4) Azon rendelkezéseket, amelyek a (2) és (3) bekezdés szerinti egyezményeket követik, 2022. december 31-ig kell elfogadni.

III. RÉSZ

A TENGEREK BIOLÓGIAI ERŐFORRÁSAINAK VÉDELME ÉS FENNTARTHATÓ KIAKNÁZÁSÁRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK [Mód. 100]

I. CÍM

AZ INTÉZKEDÉSEK TÍPUSAI

-7. cikk

A védelmi intézkedésekre irányadó általános rendelkezések

(1) *Az Unió a közös halászati politika 2. cikkben meghatározott általános célkitűzéseinek elérése érdekében intézkedéseket fogad el a tengeri biológiai erőforrások 7. és 8. cikk szerinti megőrzésére és fenntartható kiaknázására. Az intézkedéseket mindenképp a 9. 10. és 11. cikke szerinti többéves tervek formájában kell elfogadni.*

(2) *Ezen intézkedéseknek összhangban kell lenniük a 2. és 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel, és azokat a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények és az érintett tanácsadó testületektől kapott vélemények figyelembevételével kell elfogadni.*

(3) *A tagállamok felhatalmazást kapnak arra, hogy a 17–24. cikknek és a rendelet egyéb vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően védelmi intézkedéseket hozzanak. [Mód. 101]*

7. cikk

A védelmi intézkedések típusai

A tengerek biológiai erőforrásainak védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozó intézkedések a következőket tartalmazhatják:

- többéves tervek elfogadása a 9–11. cikkek alapján;
- az állomány fenntartható kiaknázásában és megőrzésében, valamint a tengeri környezet halászati tevékenységek hatásaival szembeni védelemében elrendő célok meghatározása;
- intézkedések elfogadása abból a célból, hogy a halászhajók számát, illetve típusait hozzáigazítsák a rendelkezésre álló halászati lehetőségekhez;
- a szelektívebb vagy alacsony kihatású halászatot és a tengeri ökoszisztémára és halászati erőforrásokra kismértékben kiható halászati módszereket elősegítő ösztönzők – köztük a nemzeti halászati lehetőségekhez való preferenciális hozzáférés és gazdasági természetű ösztönzők – beleértve a gazdasági természetűeket is – létrehozása;
- a halászati lehetőségek rögzítése meghatározásáról és elosztásáról szóló intézkedések 16. cikk szerint történő elfogadása;

⁽¹⁾ HL L 289., 2003.11.7., 1. o.

2013. február 6., szerda

- f) a **8. és 14.** cikkben említett technikai intézkedések elfogadása;
- g) ~~a valamennyi fogás kirakodási kötelezettségére vonatkozó~~ **a 15. cikk célkitűzéseinek elérésére irányuló** intézkedések elfogadása;
- h) az **olyan** alternatív típusú halászati gazdálkodási technikákra **és eszközökre** vonatkozó kísérleti projektek lefolytatása, **amelyek fokozzák a szelektivitást vagy csökkentik a halászati tevékenységek tengeri környezetre kifejtett hatását;**
- ha) **a környezetvédelmi jogszabályok szerinti kötelezettségek tagállamok általi teljesítését elősegítő intézkedések elfogadása;**
- hb) **a 2. és 3. cikk célkitűzéseinek elérését elősegítő egyéb intézkedések elfogadása.** [Mód. 102]

7a. cikk

Halállomány-helyreállítási területek létrehozása

- (1) **Az élő vízi erőforrások és tengeri ökoszisztémák megőrzése érdekében, továbbá az elővigyázatos megközelítés részeként a tagállamok létrehozzák a halállomány-helyreállítási területek – köztük a halak szaporodása szempontjából fontos területek – egybefüggő hálózatát, ahol valamennyi halászati tevékenység tilos.**
- (2) **A tagállamok meghatározzák és kijelölik a halállomány-helyreállítási területek egybefüggő hálózatának létrehozásához szükséges területeket.** [Mód. 103]

8. cikk

A technikai intézkedések típusai

A technikai intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

- a) ~~halóméretek~~ **a halászeszközök jellemzőinek meghatározása** és a ~~halászfelszerelések használatára~~ **használatukra** vonatkozó szabályok;
- b) a halászfelszerelések felépítésére vonatkozó ~~korlátozások~~, **műszaki előírások**, így
 - i. módosítások vagy további eszközök a szelektivitás fokozására vagy ~~a mélytengeri övezetre~~ **az ökoszisztémára** gyakorolt **negatív** hatás ~~csökkentése~~ **minimalizálása** érdekében;
 - ii. módosítások vagy további eszközök a veszélyeztetett, fenyegetett és védett fajok véletlen kifogásának, **vagy más nem szándékos fogások** csökkentése érdekében;
- c) bizonyos ~~halászfelszerelések~~ **halászeszközök vagy egyéb műszaki eszközök tilalma** és használatának ~~tilalma~~ **tilalma** bizonyos területeken vagy időszakokban **korlátozása**;
- d) a halászati tevékenységek tilalma vagy korlátozása bizonyos övezetekben, ~~illetve~~ **vagy** időszakokban;
- e) a halászhajók üzemeltetésének tilalma egy ~~adott~~ **meghatározott** területen egy meghatározott minimális ideig, **az alapvető fontosságú halélőhelyeknek**, a sérülékeny tengeri ~~erőforrás~~ **erőforrások** időleges felhalmozódásának, **a veszélyeztetett fajoknak és az ívó, illetve fiatal halegyvedeknek a** védelme érdekében;
- f) a halászati tevékenységeknek ~~tevékenységeknek~~ a tengeri **biológiai sokféleségre és a tengeri** ökoszisztémára, **különösen a bioföldrajzi szempontból érzékenynek minősítettre, például a legkülső régiók körüli fenékhegyekre – melyek erőforrásait a szelektív és a nem-célfajokra környezetbarát halászeszközöket használó helyi flottáknak kell kiaknázniuk – gyakorolt negatív hatásának minimálisra** csökkentésére vonatkozó egyedi intézkedések, **beleértve a nem szándékos fogások elkerülésére, csökkentésére és lehetőség szerinti megszüntetésére irányuló intézkedéseket;**
- g) ~~a tengeri biológiai sokféleség védelmét célzó~~ más technikai intézkedések. [Mód. 104 és 295]

2013. február 6., szerda

II. CÍM

UNIÓS INTÉZKEDÉSEK

9.cikk

A többéves terv keretei

(1) ~~Az Európai Parlament és a Tanács – rendes jogalkotási eljárás keretében – prioritásként létre kell hozni a védelmi intézkedésekkel kapcsolatos és legkésőbb ...(*)-ig többéves terveket készít a HTMGB-től és az ICES-től kapott tudományos vélemény nyomán, amely tervek magukban foglalnak olyan védelmi intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy a halállományokat a 2. cikk (2) bekezdésével összhangban olyan szinten lehessen fenntartani vagy helyreállítani, amely képes a maximális fenntartható hozam biztosítására. A többéves tervek révén a 2. és 3. cikkben meghatározott egyéb célkitűzések megvalósítását is lehetővé kell tenni.~~

(2) A többéves tervek meghatározzák:

- a) az érintett halállományokra vonatkozó halászati lehetőségek rögzítésének alapját az előre meghatározott védelmi referenciapontok ~~vagy/és küszöbértékek~~ alapján; ~~valamint~~, **amelynek összhangban kell állnia a 2. cikkben foglalt célkitűzésekkel és a tudományos véleménynel; és**
- b) a **küszöbértékek** védelmi referenciapontok túllépésének hatékony megelőzésére alkalmas **és a védelmi referenciapontok elérését célzó** intézkedéseket.

(3) A többéves tervek lehetőség szerint vagy az egyetlen halállományt **kiaknázó** halászatokra, vagy a vegyes halállományokat **kiaknázó** halászatokra terjednek ki, és közben figyelembe veszik a halállományok, **a halászatok** és a **tengeri ökoszisztéma** ~~halászatok~~ közötti kölcsönhatásokat.

(4) A többéves tervek ~~alapja~~ a halászati **gazdálkodás elővigyázatos megközelítésén alapulnak, így** figyelembe veszik a rendelkezésre álló adatok és értékelési módszerek – **ideértve a szükséges adatok hiánya mellett készült állományfelmérés** – korlátait, valamint a tudományosan érvényes minden számszerűsített bizonytalansági forrást. [Mód. 105]

10.cikk

A többéves tervek célkitűzései

(1) ~~A többéves tervek rendelkeznek tervekben oly módon kell rendelkezni a halászati állománypusztulás arányának kiigazításáról, és olyan halászati állománypusztulási arányt eredményeznek; mortalitásról, hogy a halászati mortalitás 2015-re olyan szinten legyen megállapítva, amely lehetővé teszi legkésőbb 2020-ig a halállományok maximális képesek legyenek a legnagyobb fenntartható hozam szintjére visszaállni és az felett maradni; feletti szinten történő helyreállítását, valamint az összes helyreállított állomány megtartását ezen a szinten.~~

(2) Azokban az esetekben, amikor nem lehet meghatározni ~~az (1) bekezdésben rögzített a~~ halászati állománypusztulás ~~lásnak azt az arányát, amely az állományokat olyan szint felett állítja helyre és tartja fenn, amely képes a maximális fenntartható hozam biztosítására, akkor mortalitást,~~ a többéves tervek olyan elővigyázatossági intézkedésekről rendelkeznek, **a halászati gazdálkodás elővigyázatos megközelítését alkalmazzák, és olyan közelítő értékeket és intézkedéseket határoznak meg,** melyek biztosítják az adott állományok **legalább** összehasonlítható szintű védelmét.

(2a) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, a többéves tervekben szereplő intézkedéseknek és végrehajtásuk menetrendjének arányosnak kell lenniük a feladatokkal, a célokkal és a várható időtartammal. Mielőtt az intézkedéseket befoglalnák a többéves tervekbe, számításba kell venni valószínűsíthető gazdasági és társadalmi hatásukat, és az ilyen intézkedéseket – a sürgős esetek kivételével – fokozatosan kell bevezetni.

(2b) A többéves tervekben szerepelhetnek olyan rendelkezések, amelyek a vegyes halászatnak az állományok maximális fenntartható hozama feletti szinten tartásával és helyreállításával kapcsolatos egyedi problémáit tárgyalják, amennyiben a tudományos vélemények szerint a halászatlefojtó fajok elkerülése érdekében történő szelektivitásnövelés nem valószínűsíthető meg. [Mód. 106 és 107]

(*) Az e rendelet hatálybalépését követően négy évvel.

2013. február 6., szerda

11.cikk

A többéves tervek tartalma

(1) Egy többéves terv a következőket tartalmazza:

- a) a hatálya, a többéves terv alkalmazásával érintett **földrajzi területek**, állományok, halászatok és tengeri ökoszisztémák tekintetében;
- b) a 2. és 3. cikkben, **valamint a - 7a., 9. és 10. cikk vonatkozó rendelkezéseiben** meghatározott célkitűzésekkel összhangban lévő célok;

ba) a flottakapacitás értékelése, és – amennyiben a halászati kapacitás nincs tényleges egyensúlyban a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel – kapacitáscsökkentési terv, beleértve a határidőket és az egyes érintett tagállamok által megteendő konkrét lépéseket a kötelező határidőn belül az ilyen halászati kapacitásnak a rendelkezésre álló halászati lehetőségekhez való igazítása érdekében; az ilyen értékelésnek – a 34. cikkben szereplő kötelezettségek sérelme nélkül – magában kell foglalnia az értékelte flotta társadalmi-gazdasági dimenziójának értékelését;

bb) a többéves tervben szereplő intézkedések társadalmi-gazdasági hatásának értékelése;

c) és a következő tényezőkkel kifejezett mennyiségi célkitűzések:

i. halászati ~~állománypusztulási arányok~~, **mortalitás**, illetve

ii. szaporodóképes állomány biomasszája, és

ii.a. a nem szándékos és engedély nélküli fogások százalékos arányának legfelső határa; és

ii.b. a halászati lehetőségek változásának maximális száma évenként;

~~iii. a fogások stabilitása.~~

d) **az összes mennyiségi célkitűzések cél** elérésére szolgáló egyértelmű időkeretek;

da) a halászati lehetőségek szisztematikus csökkentésére irányuló rendelkezések, amikor a halászatból származó adatok minősége vagy mennyisége romlik;

e) **a 15. cikkben meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében meghozandó védelmi és** technikai intézkedések ~~beleértve és a nem szándékos fogások lehetőség szerinti elkerülését és megszüntetését szolgáló intézkedéseket;~~ **intézkedések;**

f) a többéves terv célkitűzéseinek elérésével kapcsolatos ~~előrehaladás~~ **előrehaladásnak és társadalmi-gazdasági hatásainak** időszakonkénti megfigyelésére és értékelésére szolgáló mennyiségi mutatók;

g) **adott esetben** az anadrom és katadrom vándorló fajok életciklusának édesvízi részére vonatkozó egyedi intézkedések és célok;

h) a halászat ökoszisztémára gyakorolt hatásának ~~minimalizálás~~ **csökkentésére irányuló intézkedések;**

i) védelmi intézkedések és a védelmi intézkedések hatályba léptetésének kritériumai;

ia) a többéves terv rendelkezéseinek betartását biztosító intézkedések

j) bármely egyéb, a többéves tervek célkitűzéseinek elérésére alkalmas **és arányos** intézkedés.

(1a) A többéves tervekbe foglalt célkitűzések teljesítése terén elért előrelépés értékelése érdekében e tervekben rendelkeznek rendszeres felülvizsgálatokról. E rendszeres felülvizsgálatoknak elsősorban az új elemeket – például a tudományos véleményben bekövetkezett változásokat – kell figyelembe venniük annak érdekében, hogy bármely azonnal szükséges kiigazítás lehetséges legyen. [Mód. 108 és 239]

2013. február 6., szerda

12. cikk

Az Európai Unió környezetvédelmi jogszabályai szerinti kötelezettségeknek való megfelelés **a védett területekkel kapcsolatban**

(1) **A közös halászati politikának és a tagállamok által a különleges védelmi területekkel kapcsolatosan elfogadott minden későbbi intézkedésnek teljes mértékben összhangban kell lennie a 92/43/EGK, a 2009/147/EK és a 2008/56/EK irányelvvel. Azokon a területeken, ahol a tagállamok a 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikke, a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 2008/56/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése szerinti különleges védelmi területeken a tagállamok csak úgy folytathatnak halászati tevékenységet, hogy ezeken a területeken mérséklők a halászati tevékenységek hatását. területeket jelöltek ki, a Bizottsággal, a tanácsadó testületekkel és más érdekelt felekkel konzultálva az említett irányelveknek maradéktalanul megfelelő módon kell szabályozniuk a halászatot. [Mód. 109]**

(1a) **A közös halászati politika keretében az Unió és a tagállamok által megtett minden intézkedésnek teljes mértékben összhangban kell lennie az aarhusi egyezményvel, az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 61/105., 64/72. és 66/68. számú határozatával, és az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodással. [Mód. 257]**

(1b) **A teljes egészében egyetlen tagállam felségterülete vagy joghatósága alá tartozó vizeken folytatott halászati tevékenységek tekintetében az adott tagállam felhatalmazást kap arra, hogy az uniós környezetvédelmi jogszabályok szerinti kötelezettségeinek betartása érdekében szükséges intézkedéseket fogadjon el. Ezen intézkedéseknek összhangban kell lenniük a 2. cikkben megállapított célokkal, és nem lehetnek kevésbé szigorúak, mint a meglévő uniós jogszabályok. [Mód. 258]**

(1c) **Az (1) bekezdésben említett intézkedések által érintett területeken közvetlen halászati érdekekkel bíró tagállamok a 21. cikk (1a) bekezdésével összhangban együttműködnek egymással. E tagállamok közül bármelyik kérheti, hogy a Bizottság fogadja el az (1) bekezdésben említett intézkedéseket [Mód. 111]**

(1d) **Annak érdekében, hogy a Bizottság az (1c) bekezdésben említett kérés alapján fellépjen, a kérést benyújtó tagállam vagy tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz a kért intézkedésekkel kapcsolatos releváns információkat, többek között a kérés indoklását, a tudományos adatokat, valamint a gyakorlati alkalmazásra vonatkozó részletes információkat is. A Bizottság az intézkedések elfogadásakor figyelembe veszi a rendelkezésére álló releváns tudományos véleményeket. [Mód. 260]**

(2). **A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a halászati tevékenységek hatását mérséklő intézkedések meghatározása céljából. [Mód. 114]**

(2a) **Az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárás szerint eljárva, a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogad el az (1) bekezdésben említett kötelezettségek betartásából eredő lehetséges kedvezőtlen társadalmi-gazdasági következmények csökkentése érdekében. [Mód. 262]**

13. cikk

Bizottsági intézkedések a tengerek biológiai erőforrásait súlyosan fenyegető veszély esetén

(1) **Amennyiben megbízható tudományos adatok alapján fennáll a tengeri biológiai erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozó és az azonnali intézkedést kívánó súlyos fenyegetettség esetén, a Bizottság a tagállamok megalapozott kérésére vagy saját kezdeményezésére határozhat a fenyegetést enyhítő ideiglenes intézkedésekről. felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fenyegetettség enyhítése céljából.**

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására csak akkor kerül sor, ha ez rendkívül sürgős okokból szükséges, és az 55a. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

(2) **A tagállamoknak az (1) bekezdésben említett indokolt kérést egyszerre kell közölniük a Bizottsággal, a többi tagállammal és az érintett tanácsadó testületekkel. [Mód. 115]**

2013. február 6., szerda

13a. cikk

A tagállamok sürgősségi intézkedései

(1) Ha nyilvánvaló az előre nem látott és súlyos, az élő vízi erőforrások védelmét vagy a tengeri ökoszisztémát érintő, a halászati tevékenységből eredő fenyegetettség a tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken, és amennyiben minden indokolatlan késedelem nehezen helyreállítható károkat okozna, a tagállam sürgősségi intézkedéseket tehet, amelyek időtartama a három hónapot nem haladhatja meg.

(2) A sürgősségi intézkedéseket megtenni szándékozó tagállam az intézkedések elfogadása előtt az intézkedések indokolással ellátott tervezetének elküldésével értesíti szándékáról a Bizottságot, a többi tagállamot és az érintett tanácsadó testületeket.

(3) A tagállamok és az érintett tanácsadó testületek az értesítés időpontját követően 5 munkanapon belül írásban nyújthatják be észrevételeiket a Tanácsnak. A Bizottság az intézkedést megerősítő, törölő vagy módosító végrehajtási aktusokat fogad el. E végrehajtási jogi aktusokat az 56. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Súlyos és előre nem látható, az élő vízi erőforrások védelmét vagy a tengeri ökoszisztémát érintő, a halászati tevékenységből eredő fenyegetettséghez kapcsolódóan kialakult, kellően indokolt és rendkívül sürgős esetben a Bizottság – az 56. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében – azonnali hatállyal végrehajtási jogi aktusokat fogad el. [Mód. 116]

14. cikk

A technikai intézkedések keretei

A tengerek biológiai erőforrásainak védelme és a halászati tevékenységek során a halállományokra és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatás csökkentése érdekében létre kell hozni a technikai intézkedések kereteit. A technikai intézkedések keretei:

- a) a méretszelekció és adott esetben a fajtaszelekció fejlesztésével elősegítik, hogy a halállományok a maximális fenntartható hozamot biztosító szint felettire visszaállíthatóak és ezen fenntarthatóak is legyenek;
- b) csökkentik a méreten aluli egyedek kifogását a halállományokból;
- c) csökkentik a nem kívánt tengeri organizmusok kifogását;
- d) **minimálisra** csökkentik a ~~halászfelszereléseknek~~ **halászeszközöknek** az ökoszisztémára és a környezetre gyakorolt hatását, különös tekintettel a biológiailag érzékeny állományok és **a sérülékeny élőhelyek – főként a bioföldrajzi szempontból érzékenynek minősített élőhelyek –, például a legkülső régiók körüli fenékhegyek** védelmére, melyek erőforrásait a szelektív és környezetbarát halászeszközöket használó helyi flottáknak kell kiaknázniuk. [Mód. 296]

14a. cikk

A nem szándékos fogások elkerülése és minimalizálása

(1) Az összes fogás egyes halászatokban alkalmazandó kirakodási kötelezettségének 15. cikkel összhangban való bevezetése előtt a tagállamok szükség esetén kísérleti projekteket folytatnak a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre alapozva és az illetékes tanácsadó testületek véleményének figyelembevételével, azzal a céllal, hogy kimerítően feltárják a halászat során előforduló nem szándékos fogások elkerülésére, minimalizálására és megszüntetésére irányuló valamennyi alkalmazható módszert. E kísérleti projekteket adott esetben a termelői szervezetek folytatják. E kísérleti projektek eredményeit az egyes halászatok többéves gazdálkodási tervében a rendelkezésre álló leginkább szelektív eszközök és halászati módszerek alkalmazására irányuló további ösztönzők formájában tükrözik. A tagállamok visszadobási atlaszt is készítenek, amely tartalmazza a 15. cikk (1) bekezdése alá tartozó egyes halászatok visszadobási szintjét. Az atlasznak objektív és reprezentatív adatokon kell alapulnia.

2013. február 6., szerda

(2) Az Unió pénzügyi támogatást nyújt az (1) bekezdéssel összhangban bevezetett kísérleti projektek kidolgozásához és végrehajtásához és a szelektív halászeszközök alkalmazásához a nem szándékos, illetve a nem engedélyezett fogások csökkentése érdekében. A pénzügyi támogatási intézkedések során különös figyelmet fordítanak az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettség által érintett és vegyes halászatban működő halászokra. [Mód. 118]

15. cikk

A halászott és szabályozott fajok összes fogás kirakodásának kötelezettsége fogásának kirakodására és nyilvántartására irányuló kötelezettség

(1) A következő halállományokból **halászatokban halászott és szabályozott halfajtáknak** az uniós vizeken történő halászati tevékenységek során vagy uniós halászhajókkal az uniós vizeken kívül történő minden fogást ~~figyelemmel a fogási határokról~~ **fogását** a halászhajók fedélzetére kell rakni és ott kell tartani, továbbá nyilvántartásba kell venni és ki kell rakodni, kivéve, ha élő csaliként használják fel, a következő időkeretekkel összhangban:

a) Legkésőbb 2014. január 1-jétől:

- **kisméretű nyílt tengeri fajok, azaz** makréla, hering, fattyúmakréla, kék puha tőkehal, disznófejű hal, szardella, ezüstlazac, alasa, kapelán lazac, **szardínia és spratt halászata,**
- ~~nagy~~ **nagyméretű nyílt tengeri fajok, azaz** kékúszójú tonhal, kardhal, **germon,** ~~fehér tonhal,~~ nagyszemű tonhal, egyéb kardhalfélék **halászata;**
- **ipari célból halászott halfajok, többek között kapellán, homoki angolna és norvég tőkehal;**
- **lazac a Balti-tengerben.**

b) Legkésőbb ~~2015.~~**2016.** január 1-jétől: közönséges tőkehal, szürke tőkehal, közönséges nyelvhal;

- **az Atlanti-óceán északi részének uniós vizein a következő fajok halászata:**

Északi-tenger

- **tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal halászata;**
- **norvég homár halászata;**
- **közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászata;**
- **szürke tőkehal halászata;**
- **norvég garnéla halászata;**
- **egyéb fajok halászata, melyek kapcsán még további elemzéseket kell végezni;**
- **a Balti-tengerben a lazactól eltérő fajok halászata;**

Észak-nyugati vizek

- **tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal halászata;**
- **norvég homár halászata;**
- **közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászata;**
- **szürke tőkehal halászata;**
- **egyéb fajok halászata, melyek kapcsán még további elemzéseket kell végezni;**

Délnyugati vizek

- **tőkehal, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal és fekete tőkehal halászata;**
- **norvég homár halászata;**

2013. február 6., szerda

- közönséges nyelvhal és sima lepényhal halászata;
- szürke tőkehal halászata;
- egyéb fajok halászata, melyek kapcsán még további elemzéseket kell végezni.

c) Legkésőbb 2016. 2017. január 1-jétől: ~~foltoz tőkehal, vékonybajuszú tőkehal, szárnyas rombuszhal, sima lepényhal, északi menyhal, fekete tőkehal, sávós tőkehal, kisfejű lepényhal, óriás rombuszhal, sima rombuszhal, kék menyhal, fekete abroneshal, gránátoshal, atlanti tükörhál, grönlandi laposhal, norvég menyhal, vörös álsügér és a földközi tengeri tengerfenéken élő állományok. az (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá nem tartozó halászat uniós és nem uniós vizeken.~~

(1a) Amint valamely halászatban bevezették az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettséget, azon fajok összes fogását, amelyekre a fogás kirakodásának kötelezettsége vonatkozik, nyilvántartásba kell venni, és adott esetben le kell vonni az érintett halász, termelői szervezet vagy tulajdonközösség kvótájából, azon fajok kivételével, amelyek az (1b) bekezdésnek megfelelően a tengerbe visszaengedhetők.

(1b) A következő fajok mentesülnek az (1) bekezdésben megállapított kirakodási kötelezettség alól:

- olyan fajok, amelyeket élő csaliként való használatra fogtak ki;
- olyan fajok, amelyek vonatkozásában a rendelkezésre álló tudományos adatok magas túlélési arányt jeleznek, figyelembe véve a halászeszközök jellegét, a halászati gyakorlatokat és a halászterület körülményeit.

(1c) Az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettség végrehajtásának egyszerűsítése és összehangolása céljából, továbbá a halászat célfajai nem helyénvaló megzavarásának elkerülése és a nem szándékos fogások mennyiségének csökkentése érdekében a 9. cikkben említett többéves tervek, vagy a kirakodási kötelezettség végrehajtására irányadó egyedi uniós jogi aktusok vagy az Unió által elfogadott más jogi aktusok – adott esetben – a következőket állapítják meg:

a) a természetben alacsony számban előforduló nem célfajok listája, amelyek beszámíthatók a célfajok halászati kvótájába, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a nem célfajokra vonatkozó nemzeti éves kvótát teljes mértékben felhasználták;
- a nem célfajok összesített fogásai nem haladják meg a célfajok összes fogásának 3 %-át; valamint
- a nem célfajok állománya a biztonságos biológiai határértékeken belül van;

b) a fiatal halegyedek kifogásának megelőzésére irányuló ösztönzőkkel kapcsolatos szabályok, beleértve azon kvótaarányok növelését, amelyeket a halász kvótájából fiatal halegyedek fogása esetén kell levonni;

(2) A rendelkezésre álló legjobb, legpontosabb és legfrissebb tudományos vélemények alapján, és szükség esetén a fiatal halegyedek védelme érdekében a halászok szándékos halászatától való visszatartása révén, a fiatal halegyedekre, az (1) bekezdésben meghatározott , összes fogás kirakodási kötelezettségének hatálya alá tartozó halállományokra a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján vonatkozóan meghatározzák az első reprodukcióhoz szükséges kor- és mérethatárt tartalmazó meghatározzák a minimális védelmi referenciaméreteket. A halállományokból a minimális védelmi referenciaméret alatti fogásokat emberi fogyasztástól eltérő célra kell hasznosítani, például csak halliszt, halolaj, állateledel vagy állateledel csali gyártása céljára lehet értékesíteni. Az érintett tagállam engedélyezheti, hogy az ilyen halakat szociális vagy jótékony célokra adományozzák.

2013. február 6., szerda

(3) *A tagállamok a külön jogszabályban rögzített nagyobb rugalmassági arányok sérelme nélkül a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó állományok tekintetében alkalmazhatják az éves időszakokhoz kötött, és az engedélyezett kirakodásuk 5 %-áig terjedő rugalmasságot. A megállapított halászati lehetőségeken túli fogások esetében a forgalmazási előírásokat és forgalmazási szabályokat a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (*) 27. 39. cikkével összhangban ~~kell lehet~~ megállapítani.*

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajókat úgy szereljék fel, hogy azok minden halászati és feldolgozó tevékenységet teljes körűen dokumentáljanak, és ellenőrizhető legyen a minden fogás kirakodását előíró kötelezettség betartása. **Ezzel kapcsolatban a tagállamok tiszteletben tartják a hatékonyság és az arányosság elvét.**

(5) Az (1) bekezdés nem sérti a nemzetközi kötelezettségeket.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az Unió nemzetközi kötelezettségeinek való megfelelés érdekében az (1) bekezdés szerinti intézkedések meghatározása céljából. **[Mód. 119]**

16. cikk

Halászati lehetőségek

(1) *A Tanács a halászati lehetőségek tagállamok közötti meghatározása és kiosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam a 2., 9., 10 és 11. cikkel összhangban jár el, hosszú távú perspektívát alkalmaz, és figyelembe veszi a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményeket. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy mindegyikük számára viszonylagos stabilitást biztosítsanak minden stabilitását az egyes halállományokra állomány vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek tekintetében tevékenység vonatkozásában..* Valamennyi tagállam érdekét figyelembe kell venni az új halászati lehetőségek kiosztása során

A Tanács meghatározza az uniós vizeken a harmadik országok rendelkezésére álló halászati lehetőségeket, és szétosztja őket e harmadik országok között.

A halászati lehetőségek egy tagállam vagy harmadik ország számára történő elosztásának feltétele a közös halászati politika szabályainak betartása.

(1a) Minden évben, amikor a Tanács a kvótameghatározásokról dönt, teljes mértékben figyelembe veszi azon régiókat, ahol a helyi közösség különösen függ a halásztól és az ahhoz kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt a Közösségben a 200 mérföldes halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás és különösen annak VII. melléklete megállapította.

(2) Az összes halászati lehetőségen belül járulékos fogási lehetőségek foglalhatók.

(3) A halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük **a 9. cikk (2) bekezdésével és a 11. cikk b), c) és h) pontjának megfelelően a többéves tervekben meghatározott, a fogásokra vonatkozó mennyiségi célkitűzésekkel, időkeretekkel és rátákkal. Amennyiben nem fogadtak el a kereskedelmi célból felhasznált halállományra vonatkozó többéves tervet, úgy a Tanács biztosítja, hogy 2015-ig a teljes kifogható mennyiséget olyan szinten határozzák meg, amely lehetővé teszi legkésőbb 2020-ig a halállományok maximális fenntartható hozam feletti szinten történő helyreállítását, valamint az összes helyreállt állomány ezen a szinten történő fenntartását.**

(3a) Az Európai Parlament és a tanácsadó testületek küldöttségeinek jelen kell lenniük, amikor a Tanács a halászati lehetőségek megállapítására vonatkozó határozatot hoz.

(3b) Amikor az adatok hiányosságai következtében egy adott állomány tekintetében nem lehetséges a maximális fenntartható hozamnak megfelelő kiaknázási mértékeket meghatározni:

i. a halászati gazdálkodás tekintetében az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni;

⁽¹⁾ E rendelet száma, dátuma és címe (2011/0194(COD)).

(*) HL L...

2013. február 6., szerda

ii. közelítő értékeket kell meghatározni a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról szóló, 2010. szeptember 1-jei 2010/477/EU bizottsági határozat⁽¹⁾ melléklete B. részének 3.1 és 3.2 bekezdéseiben meghatározott módszertanok alapján, és az elővigyázatosság elvének megfelelően tovább kell csökkenteni a halászati mortalitást, illetve – amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy az állomány állapota kielégítő – stabilan kell tartani;

iii. A Bizottság és a tagállamok értékelik a kutatás és az ismeretek megszerzése előtt álló akadályokat, és lépéseket tesznek, hogy az állományra és az ökoszisztémára vonatkozó további adatok késlekedés nélkül rendelkezésre álljanak.

(3c) Minden tagállam – az uniós joggal összhangban – határoz a számára kiosztott halászati lehetőségeknek a lobogója alatt hajózó hajókra vonatkozó elosztására alkalmazandó módszerről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről.

(4) A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

(4a) Amennyiben a Bizottság a 19. vagy a 23. cikk szerint elvégzett értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy egy tagállam nem fogadott el a 17-24. cikkel összhangban megfelelő intézkedéseket, akkor ez a következő évben vagy években az Unió által az adott tagállam számára kiosztott halászati lehetőségek csökkentését, és a tagállamnak járó kifizetések megszakítását vagy felfüggesztését, avagy a közös halászati politika keretében az 50. cikk szerint nyújtott uniós pénzügyi támogatás pénzügyi kiigazítását vonhatja maga után. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a meg nem felelés jellegével, mértékével, időtartamával és ismétlődésével.

(4b) A Bizottság éves jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli, hogy az aktuális halászati lehetőségek hatékonyak bizonyulnak-e a halászott fajok állományainak a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzés elérését meghaladó szinten történő helyreállításához és fenntartásához. [Mód. 120, 264, 293 és 301]

16a. cikk

A halászati lehetőségek tagállamok általi kiosztásának kritériumai

A 16. cikk említett rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok olyan átlátható és objektív környezetvédelmi és társadalmi kritériumokat alkalmaznak, mint a halászat környezetre gyakorolt hatása, a múltbeli megfelelés és a helyi gazdasághoz való hozzájárulás. Más kritériumok, például a fogások múltbeli szintjének alakulása is alkalmazható. A tagállamok ösztönzőket biztosítanak az olyan halászahajók számára, amelyek szelektív halászateszközöket használnak, vagy alacsony környezeti hatással járó halászatot folytatnak, például korlátozott üzemanyag-felhasználás vagy élőhely-károsítás révén a számukra kiosztott halászati lehetőségeken belül. [Mód. 227]

III. CÍM

REGIONALIZÁCIÓ

I. FEJEZET

TÖBBÉVES TERVEK

17. cikk

A többéves tervek keretében elfogadott védelmi intézkedések

(1) A tagállamok a 9–11. cikk szerint elkészített többéves tervben **az érintett halászat felett rendelkező tagállamok felhatalmazást kapnak** felhatalmazhatók arra, hogy **az e cikkben ismertetett eljárásokat követve** – összhangban az ilyen többéves tervvel – intézkedéseket fogadjanak el a lobogójuk alatt hajózó hajók tekintetében az uniós vizekben élő olyan állományokkal kapcsolatos védelmi intézkedések meghatározása céljából, amelyekre nézve halászati lehetőséget kaptak.

⁽¹⁾ HL L 232., 2010.9.2., 14. o.

2013. február 6., szerda

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdés szerint elfogadott megőrzési intézkedések:
- a) ~~összeegyeztethetők~~ **összeegyeztethetők** legyenek a 2. és 3. cikkben meghatározott célkitűzésekkel ~~célkitűzésekkel és a 4. cikkben a jó kormányzásra vonatkozóan meghatározott alapelvekkel~~;
 - b) összeegyeztethetők legyenek a többéves terv hatályával és célkitűzéseivel;
 - c) hatékonyan **és a meghatározott időkereten belül** teljesítsék a többéves tervben meghatározott célokat és mennyiségi célkitűzéseket; valamint
 - d) ne legyenek kevésbé szigorúak a meglévő uniós jogszabályoknál.

(2a) A tagállamok együttműködnek egymással a többéves tervekben rögzített célkitűzéseknek megfelelő, összeegyeztethető intézkedések elfogadása érdekében, és egyeztetik egymással ezen intézkedések végrehajtását. Amennyiben ésszerű és helyénvaló, a tagállamok ennek érdekében felhasználják a regionális intézményi együttműködési kereteket és mechanizmusokat, beleértve az adott területre vagy halászatra vonatkozó regionális tengeri egyezmények alapján létezőeket is.

A közös halászat felett rendelkező tagállamok közötti együttműködés támogatható az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból (ETHA), az [Európai Tengerügyi és Halászati Alapról szóló] .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ (*) összhangban.

(2b) A tagállamok egyeztetnek az illetékes tanácsadó testületekkel, a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal és/vagy a HTMGB-vel oly módon, hogy elküldik nekik az elfogadandó intézkedések indokolással ellátott tervezetét. A tervezetéről a tagállamok egyidejűleg értesítik a Bizottságot és a halászterületet közösen használó többi tagállamot. A tagállamok minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy e konzultációba már kezdettől fogva, nyílt és átlátható módon bevonják az adott halászatban érintetteket, hogy a tervezett intézkedések előkészítése során minden érintett fél álláspontját és javaslatait meghatározhassák.

A tagállamok közlésezzik az általuk elfogadásra javasolt védelmi intézkedések tervezetének összefoglalóját.

(2c) A tagállamok megfelelően figyelembe veszik az illetékes tanácsadó testületek, a Nemzetközi Tengerkutató Tanács és/vagy a HTMGB által benyújtott véleményeket, és – amennyiben a végleges elfogadott intézkedések e véleményektől eltérnek – részletes indokolást adnak az eltérések tekintetében.

(2d) A (2)–(2c) bekezdésben rögzített rendelkezések akkor is alkalmazandók, ha a tagállamok az elfogadott intézkedéseket módosítani akarják.

(2e) Az elfogadott intézkedések koherenciájának és regionális szintű koordinációjának, valamint az elfogadott többéves tervek betartásának biztosítása érdekében a Bizottság iránymutatásokat fogad el a (2a), (2b) és (2c) bekezdés alkalmazása esetén követendő eljárás részleteivel kapcsolatban. Ezen iránymutatások például a regionális halászati munkacsoportokhoz hasonló igazgatási kereteket határozhatnak meg vagy hozhatják létre a tagállamok közötti együttműködés gyakorlati megszervezése érdekében, elsősorban az intézkedések egyes tagállamok által történő elfogadásának előmozdítására és megkönnyítésére.

(2f) Azok a tagállamok, amelyek közösen használnak egy halászterületet, megegyezhetnek a közös intézkedések végrehajtásában való együttműködésről a 2014 előtt elfogadott többéves tervek keretében, a 25. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően.

(2 g) A teljes egészében egyetlen tagállam felségterülete vagy joghatósága alá tartozó vizeken folytatott halászati tevékenységek esetében az adott tagállam egy vagy több közös irányítóbizottságot hoz létre, amelynek munkájában valamennyi érintett szereplő részt vesz. Az ilyen bizottságokkal az elfogadandó intézkedéseket illetően egyeztetni kell. Amennyiben a tagállam bármilyen módon el akar térni az ilyen bizottságok ajánlásaitól, értékelést tesz közzé, amelyben részletezi az ajánlásoktól való eltérés okait. [Mód. 121]

⁽¹⁾ HL L ...

(*) E rendelet száma, dátuma és címe (2011/0380(COD)).

2013. február 6., szerda

18. cikk

Értesítés a tagállamok védelmi intézkedéseiről

A 17. cikk (1) bekezdése szerinti védelmi intézkedéseket elfogadó tagállamok az ~~intézkedésekről értesítik~~ **intézkedéseket közléstesznek, és azokról tájékoztatják** a Bizottságot, az egyéb érdekelt tagállamokat és az illetékes tanácsadó testületeket. [Mód. 122]

19. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság bármikor értékelheti a tagállamok által a 17. cikk ~~(1) bekezdése~~ szerint elfogadott védelmi intézkedések összeegyeztethetőségét és hatékonyságát, **és ezeket a kérdéseket legalább 3 évente, vagy az adott többéves terv szerint előírt időszakonként értékeli, és jelentést készít róluk. Az értékelésnek a legjobb tudományos véleményeken kell alapulnia.**

Az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i, 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően és a Bizottságnak a közös halászati politika végrehajtásában való támogatása érdekében a tagállamok hozzáférési és felhasználói jogot biztosítanak a Bizottság számára a 17. cikk szerinti nemzeti védelmi intézkedések kidolgozása és elfogadása kapcsán készült dokumentumokhoz és az azokhoz felhasznált adatokhoz.

A környezeti információkhoz való hozzáférés vonatkozásában a 2003/4/EK ⁽²⁾ irányelvet, valamint az 1049/2001/EK ⁽³⁾ és az 1367/2006/EK ⁽⁴⁾ rendeletet kell alkalmazni. [Mód. 123]

(1a) A Bizottság az e cikknek megfelelően végzett értékeléseket közléstesz, és megfelelő honlapokon vagy azokra mutató közvetlen hiperlinkek révén nyilvánosan elérhetővé teszi. A környezeti információk elérhetőségét illetően az 1049/2001/EK és 1367/2006/EK rendelet alkalmazandó. [Mód. 124]

20. cikk

A többéves tervek keretében elfogadott védelmi alapintézkedések

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a többéves terv hatálya alá tartozó halászati védelmi intézkedések meghatározása céljából, ha a 17. cikk szerinti intézkedés megtételére felhatalmazott ~~tagállam~~ **tagállamok** a többéves ~~tervben meghatározott időszakon belül, vagy annak hiányában az annak~~ hatálya lépését követő ~~három hat~~ hónapon belül nem ~~értesíti~~ **értesítik** a Bizottságot ezekről az intézkedésekről.

(2) ~~Amennyiben~~ a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a többéves terv hatálya alá tartozó halászati védelmi intézkedések meghatározása céljából, ha ~~véleménye szerint:~~

- a) ~~ha~~ a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem ~~tekinthetők egyeztetethetők össze~~ a többéves terv céljaival ~~összeegyeztethetőnek, vagy~~
- b) ~~ha~~ a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem ~~tekinthetők teljesítik hatékonyan~~ a többéves ~~tervben meghatározott célkitűzéseket és~~ számszerűsíthető ~~célokat~~ hatékony módon összhangban állónak; ~~vagy~~
- c) ha a 11. cikk i) pontjának megfelelő védelmi intézkedésekre kerül sor,

értesíti az érintett tagállamot, és az értesítéshez indokolást fűz..

⁽¹⁾ HL L 108., 2007.4.25., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

2013. február 6., szerda

(2a) Amennyiben a Bizottság a (2) bekezdés alapján véleményt ad ki, az érintett tagállamnak három hónapja van arra, hogy az intézkedéseket a többéves terv célkitűzéseivel való összeegyeztethetőségük biztosítása érdekében módosítsa, és hogy az említett célkitűzéseket megvalósítsa.

(2b) Amennyiben egy tagállam nem módosítja a (2a) bekezdés szerinti intézkedéseit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a többéves terv hatálya alá tartozó halászati védelmi intézkedések megállapítása céljából.

(3) A bizottság által elfogadott védelmi intézkedések célja, hogy biztosítsa a többéves tervben meghatározott célok és célkitűzések elérését. A tagállami intézkedések hatályukat veszítik, amikor a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a Bizottság elfogadja.

(3a) Mielőtt a Bizottság elfogadna egy e cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, konzultálnia kell az illetékes tanácsadó testületekkel és a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal és/vagy a HTMG-val az elfogadandó intézkedések indokolással ellátott tervezetéről.

II. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

21. cikk

Technikai intézkedések

(1) A tagállamok a technikai intézkedések 14. cikk szerinti keretei között ~~felhatalmazhatók~~ **felhatalmazást kapnak** arra, hogy a lobogójuk alatt hajózó hajók tekintetében a szóban forgó technikai kereteknek megfelelő, a lobogóik alatt hajózó hajókra vonatkozó intézkedéseket fogadjanak el ~~a vizeikben~~ **az uniós vizekben** élő olyan állományokat érintően, amelyekre nézve halászati lehetőséget kaptak. A tagállamok biztosítják, hogy ezek a technikai intézkedések:

- (a) összeegyeztethetők legyenek a 2. és 3. cikkeken meghatározott célkitűzésekkel;
- (b) összeegyeztethetők legyenek a 14. cikk szerint elfogadott intézkedésekben meghatározott célokkal;
- (c) hatékonyan összhangban álljanak a 14. cikk szerint elfogadott intézkedésekben meghatározott célokkal; valamint
- (d) ~~ne legyenek kevésbé szigorúak, mint a meglévő uniós jogszabályoknál,~~ **ütközzenek a meglévő uniós jogszabályokkal és ne legyenek kevésbé szigorúak ezeknél;**

(1a) A tagállamok együttműködnek egymással a többéves tervekben rögzített célkitűzések teljesítését szolgáló, összeegyeztethető intézkedések elfogadása érdekében, és egyeztetik egymással ezen intézkedések végrehajtását. Amennyiben ésszerű és helyénvaló, a tagállamok ennek érdekében felhasználják a regionális intézményi együttműködési kereteket és mechanizmusokat, beleértve az adott területre vagy halászatra vonatkozó regionális tengeri egyezmények alapján létezőeket is.

(1b) A tagállamok egyeztetnek a megfelelő tanácsadó testületekkel, a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal és/vagy HTMG-val az elfogadandó intézkedések indokolással ellátott tervezetéről. A tervezetetről a tagállamok egyidejűleg értesítik a Bizottságot és a halászterületet közösen használó többi tagállamot. A tagállamok minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy e konzultációba már kezdettől fogva, nyílt és átlátható módon bevonják az adott halászban érintetteket, hogy a tervezett intézkedések előkészítése során minden érintett fél álláspontját és javaslatait meghatározhassák.

(1c) A tagállamok megfelelően figyelembe veszik az érintett tanácsadó testületek, a Nemzetközi Tengerkutató Tanács, és/vagy a HTMG által benyújtott véleményeket, és – amennyiben a végleges elfogadott intézkedések e véleményektől eltérnek – részletes indokolást adnak az eltérések tekintetében.

(1d) Az (1a), (1b) és (1c) bekezdés akkor is alkalmazandó, ha a tagállamok az elfogadott intézkedéseket módosítani akarják.

2013. február 6., szerda

(1e) Az elfogadott intézkedések koherenciájának, regionális szintű koordinációjának, valamint az elfogadott technikai intézkedések kereteinek való megfelelésének biztosítása érdekében a Bizottság iránymutatásokat fogad el az (1a), (1b) és (1c) bekezdés alkalmazása esetén követendő eljárás részleteivel kapcsolatban. Ezen iránymutatások például a regionális halászati munkacsoportokhoz hasonló igazgatási kereteket határozhatják meg vagy hozhatják létre a tagállamok közötti együttműködés gyakorlati megszervezése érdekében, elsősorban az intézkedések egyes tagállamok által történő elfogadásának előmozdítására és megkönnyítésére. [Mód. 126]

22. cikk

Értesítés a tagállamok védelmi intézkedéseiről

A 21. cikk szerinti technikai intézkedéseket elfogadó tagállamok az ~~intézkedésekről~~ **intézkedéseket közléstesszik, és azokról** tájékoztatják a Bizottságot, az egyéb érdekelt tagállamokat és az illetékes tanácsadó testületeket. [Mód. 127]

23. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság bármikor értékelheti a tagállamok által a 21. cikk (1) bekezdése szerint elfogadott technikai intézkedések összeegyeztethetőségét és hatékonyságát **és ezeket a kérdéseket legalább háromévente, vagy az adott technikai intézkedések keretei szerint előírt időszakonként értékeli, és jelentést készít azokról.**

(1a) A 2007/2/EK irányelvnek megfelelően és a Bizottságnak a közös halászati politika végrehajtásában való támogatása érdekében a tagállamok hozzáférési és felhasználási jogot biztosítanak a Bizottság számára a 21. cikk szerinti technikai intézkedések kidolgozása és elfogadása kapcsán készült dokumentumokhoz.

A környezeti információkhoz való hozzáférés vonatkozásában a 2003/4/EK irányelvet, valamint az 1049/2001/EK és az 1367/2006/EK rendeletet kell alkalmazni. [Mód. 128]

(1b) A Bizottság az e cikknek megfelelően végzett értékeléseket közléstessi, és megfelelő honlapokon vagy azokra mutató közvetlen hiperlinkek révén nyilvánosan elérhetővé teszi. A környezeti információk elérhetőségét illetően az 1049/2001/EK és 1367/2006/EK rendelet alkalmazandó. [Mód. 129]

24. cikk

A technikai intézkedések keretében elfogadott alapintézkedések

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a technikai keretek hatálya alá tartozó technikai intézkedések meghatározása céljából, ha a 21. cikk szerinti intézkedés megtételére felhatalmazott tagállamok a technikai intézkedések ~~kereteinek~~ **keretében meghatározott időszakon belül, vagy annak hiányában az annak** hatályba lépését követő ~~három hat~~ hónapon belül nem ~~értesíti~~ **értékesíti** a Bizottságot ezekről az intézkedésekről.

(2) ~~Amennyiben~~ a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el technikai intézkedések meghatározása céljából, ha **véleménye szerint** a tagállami intézkedések a 19. cikk szerint elvégzett értékelés alapján nem tekinthetők:

a) **nem** összeegyeztethetőnek a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célokkal; ~~vagy~~

b) ~~összhangban állónak~~ **nem állnak** összhangban a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célokkal.

értékesíti az érintett tagállamot, és az értesítéshez indokolást fűz.

(2a) ~~Amennyiben~~ a Bizottság a (2) bekezdés alapján véleményt ad ki, az érintett tagállamnak három hónapja van arra, hogy az intézkedéseket a technikai intézkedések keretével való összeegyeztethetőségük céljából módosítsa, és hogy az említett célkitűzéseket megvalósítsa.

(2b) ~~Amennyiben~~ egy tagállam nem módosítja a (2a) bekezdés szerinti intézkedéseit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a technikai intézkedések keretének hatálya alá tartozó technikai intézkedések megállapítása céljából

2013. február 6., szerda

(3) A bizottság által elfogadott technikai intézkedések célja a technikai intézkedések kereteiben meghatározott célok és célkitűzések elérésének biztosítása. A tagállami intézkedések hatályukat veszítik, amikor a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a Bizottság elfogadja.

(3a) Mielőtt a Bizottság elfogadna egy e cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, konzultálnia kell az illetékes tanácsadó testületekkel és a Nemzetközi Tengerkutató Tanácscsal és/vagy HTMGB-vel az elfogadandó intézkedések indokolással ellátott tervezetéről. [Mód. 130]

IV. CÍM

NEMZETI INTÉZKEDÉSEK

25. cikk

A saját lobogójuk alatt hajózó halászhajókra alkalmazandó tagállami intézkedések

(1) A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el az uniós vizekben élő halállományok védelmére, amennyiben ezek az intézkedések:

a) ~~kizárólag az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókra, a nem halászhajók által végzett halászati tevékenységek esetén pedig a területükön letelepedett személyekre vonatkoznak; minden halászhajóra, amelynek tevékenysége a vizeikben élő, a számukra kiosztott halászati lehetőségek tárgyát képező állományokat érinti; [Mód. 131]~~

b) összehangolhatók a 2. és 3. cikkekben meghatározott célokkal; és

c) nem kevésbé szigorúak a meglévő uniós jogszabályoknál.

(1a) A tagállamok ellenőrzési célból tájékoztatják a többi érintett tagállamot az (1) bekezdés alapján elfogadott intézkedésekről. [Mód. 132]

(1b) A tagállamok biztosítják az e cikkel összhangban elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos információk nyilvános hozzáférhetőségét. [Mód. 133]

26. cikk

A 12 tengeri mérföldes övezeten belül alkalmazandó tagállami intézkedések

(1) A tagállam megkülönböztetéstől mentes intézkedéseket hozhat a partvonalától számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül a halállományok védelmére és az ezekkel való gazdálkodásra, valamint ~~a halászat az egyéb élő vízi erőforrásokhoz kapcsolódó célok megvalósítása és tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának minimalizálására vonatkozóan, ökoszisztémák állapotának fenntartása vagy javítása érdekében~~, amennyiben az Európai Unió nem fogadott el egyedi intézkedéseket e terület védelmére és kezelésére **vagy kifejezetten az adott tagállam által azonosított probléma kezelésére** vonatkozóan. A tagállami intézkedésnek összhangban kell lennie a 2. és 3. cikkekben megállapított célokkal, és nem lehet kevésbé szigorú, mint a meglévő uniós jogszabályok. **[Mód. 134]**

(2) Ha a tagállam által hozott védelmi és gazdálkodási intézkedés várhatóan hatással lesz más tagállamok halászhajóira, akkor az ilyen intézkedést csak azt követően lehet elfogadni, hogy a ~~Bizottság~~ **Bizottságot**, az érintett tagállamok ~~tagállamokat~~ és az érintett tanácsadó testületek egyeztetést folytattak a magyarázattal ellátott intézkedéstervezetről. ~~testületeket értesítették az intézkedésről, olyan indokolást fűzve hozzá, amely az intézkedések megkülönböztetésmentességét is bizonyítja.~~ **[Mód. 135]**

(2a) A tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az e cikkel összhangban elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos információkat. [Mód. 136]

IV. RÉSZ

HOZZÁFÉRÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ

27. cikk

~~Az átruházható halászati koncessziók rendszerének kialakítása~~

~~1. Minden tagállam legkésőbb 2013. december 31-ig kialakítja az átruházható halászati koncessziók rendszerét:~~

2013. február 6., szerda

(a) azokra a halászhajóra, amelyek teljes hossza legalább 12 méter; és

(b) a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, vontatott halászfelszereléssel rendelkező halászhajókra.

2. A tagállamok kiterjeszthetik az átruházható halászati koncessziók rendszerét a 12 méter teljes hosszúságot el nem érő, a vontatott halászfelszereléستől eltérő eszközökkel rendelkező halászhajókra, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

28. cikk

Az átruházható halászati koncessziók kiosztása

1. Az átruházható halászati koncesszió a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban kiosztott egyéni halászati lehetőség használatára teremt jogosultságot.

2. Minden tagállam átlátható kritériumok alapján osztja ki az átruházható halászati koncessziókat minden olyan állományra vagy állománycsoportra, amelyre a 16. cikkel összhangban halászati lehetőségeket osztottak ki, kivéve a fenntartható halászati megállapodások alapján megszerzett halászati lehetőségeket.

3. A vegyes halászatra vonatkozó átruházható halászati koncessziók kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik az ilyen halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.

4. Átruházható halászati koncessziókat a tagállam csak az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajó tulajdonosa, illetve jogi vagy természetes személyek részére oszthat ki az adott hajón történő felhasználás céljából. Az átruházható halászati koncessziók összekapcsolhatók oly módon, hogy azokat a jogi vagy természetes személyek, illetve az elismert termelő-szervezetek közösen kezeljék. A tagállamok átlátható és objektív kritériumok alapján korlátozhatják az átruházható halászati koncessziók megszerzésére vonatkozó jogosultságot.

5. A tagállamok legalább 15 éves időszakra korlátozhatják az átruházható halászati koncessziók érvényességi idejét az ilyen koncessziók újracsosztása céljából. Ha a tagállamok az átruházható halászati koncessziók érvényességi idejét nem korlátozták, akkor az ilyen koncessziókat visszahívhatják legalább 15 éves felmondási idővel.

6. A tagállamok az átruházható halászati koncessziókat rövidebb felmondási idővel hívhatják vissza, ha megállapítást nyer, hogy a koncessziók jogosultja súlyos jogsértést követett el. Az ilyen visszahívást a közös halászati politika és az arányossági elv teljes körű érvényesülésével, és — ha csak lehetséges — azonnali hatállyal kell megtenni.

7. Az (5) és (6) bekezdéstől eltérően a tagállamok visszahívhatják az olyan átruházható halászati koncessziókat, amelyeket három egymást követő éven át nem használtak fel halászhajón.

29. cikk

Az egyéni halászati lehetőségek kiosztása

1. A tagállamok az egyéni halászati lehetőségeket a 28. cikkben említett átruházható halászati koncessziók jogosultjai részére osztják ki a tagállamok által a 16. cikkel összhangban kiosztott vagy az 1967/2006/EK rendelet (19) cikkének megfelelően a tagállamok által elfogadott irányítási tervekben megállapított halászati lehetőségek alapján.

2. A tagállamok állapítják meg azokat a halászati lehetőségeket, amelyek a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján kioszthatók a lobogójuk alatt hajózó halászhajók részére, olyan fajtákra, amelyekre a Tanács nem rögzítette a halászati lehetőségeket.

3. A halászhajók csak a teljes lehetséges fogásukra kiterjedő megfelelő egyéni halászati lehetőségek birtokában végezhetnek halászati tevékenységet.

4. A tagállamok a halászati lehetőségek legfeljebb 5 % -át tartalékolhatják. A tagállamok meghatározzák az ilyen tartalékolt halászati lehetőségek kiosztásának céljait és átlátható kritériumait. Ezek a halászati lehetőségek csak a 28. cikk (4) bekezdésében meghatározott, átruházható halászati koncessziókra jogosultaknak oszthatók ki.

5. A 28. cikk szerinti átruházható halászati koncessziók vagy a szóban forgó cikk (1) bekezdése szerinti halászati lehetőség kiosztása során a tagállam ösztönzőket biztosíthat a részére kiosztott halászati lehetőségek keretén belül az olyan halászhajók számára, amelyek a nem szándékos járulékos halfogást kiiktató, szelektív halászat felszerelést használnak.

2013. február 6., szerda

6. ~~A tagállamok a halászati gazdálkodással kapcsolatos költségek támogatásához az egyéni halászati lehetőségek használatára díjakat szabhatnak ki.~~

30. cikk

Az átruházható halászati koncessziók és egyéni halászati lehetőségek nyilvántartása

A tagállamok kialakítják és fenntartják az átruházható halászati koncessziók és egyéni halászati lehetőségek nyilvántartását.

31. cikk

Az átruházható halászati koncessziók kereskedelme

1. Az átruházható halászati koncessziókat az ilyen koncessziók jogosultjai teljesen vagy részben átruházhatják egymásra egy tagállamon belül.
2. A tagállamok engedélyezhetik az átruházható halászati koncessziók más tagállamokba és más tagállamokból való átruházását.
3. A tagállamok átlátható és objektív kritériumok alapján megszabott feltételek révén szabályozhatják az átruházható halászati koncessziók átruházását.

32. cikk

Az egyéni halászati lehetőségek bérbe adása és vétele

1. Az egyéni halászati lehetőségek egészben vagy részben bérbe adhatók és vehetők egy tagállamon belül.
2. ~~A tagállamok engedélyezhetik az egyéni halászati lehetőségek más tagállamokba való bérbe adását és más tagállamokból való bérbe vételét.~~

33. cikk

Az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatályán kívül eső halászati lehetőségek kiosztása

1. Mindegyik tagállam maga dönti el, hogy a részére a 16. cikk alapján kiosztott és az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt nem álló halászati lehetőségeket hogyan osztja ki a lobogója alatt hajózó hajók részére. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről. [Mód. 137]

V. RÉSZ

GAZDÁLKODÁS A HALÁSZATI KAPACITÁSSAL

34. cikk

A halászati kapacitás kiigazítása

(1) A tagállamok – *amennyiben szükséges* – intézkedéseket hoznak *nemzeti* flottájuk halászati kapacitásának módosítására *azzal a céllal, hogy stabil és tartós egyensúly alakuljon ki* halászati kapacitás *kapacitásuk* és a halászati lehetőségek közötti *között* stabil és tartós egyensúly érdekében *a 2. cikkben meghatározott általános célkitűzésekkel összhangban*.

(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzések végrehajtása érdekében a tagállamok évente kapacitásértékelést végeznek, amelyek eredményeit minden év május 30-ig továbbítják a Bizottságnak. A kapacitásértékelés kiterjed az értékelés időpontjában az egyes halászatokra jutó teljes flottakapacitásra és flottaszegmensre, valamint annak az állományokra és a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatására. A kapacitásértékelések magukban foglalják továbbá a flotta hosszú távú nyereségességének elemzését is. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek az értékelések valamennyi tagállamban közös megközelítést alkalmazzanak, az értékeléseket a Bizottságnak a flottakapacitás és a halászati lehetőségek közötti egyensúly javított elemzésére vonatkozó iránymutatásai szerint kell elvégezni és figyelembe kell venni továbbá a flotta nyereségességét is. Az értékeléseket közzé kell tenni.

2013. február 6., szerda

(1b) Ha az értékelés eltérést mutat a nemzeti halászati kapacitás és a nemzeti halászati lehetőségek között, a tagállamok az értékelést követő egy éven belül részletes programot fogadnak el, amely kötelező érvényű menetrendet tartalmaz és meghatározza a flottájuk halászati kapacitásának a hajók száma és jellemzői tekintetében történő bármely szükséges kiigazítását a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti stabil és tartós egyensúly megvalósítása érdekében. A szóban forgó tagállam továbbítja ezt a programot az Európai Parlamentnek, a Bizottságnak és a többi tagállamnak.

(1c) Ha nem készül ilyen értékelés, vagy ha a tagállamnak a halászati kapacitásának csökkentésére vonatkozó programot el kell fogadnia és ezt elmulasztja, vagy ha a tagállam nem hajtja végre a programot, az Unió felfüggeszti a közös halászati politika keretében az érintett tagállamnak nyújtott pénzügyi támogatás folyósítását.

Utolsó lehetőségként, amennyiben az első albekezdésben említett lépések bármelyike két vagy több év késedelmet szenved, a Bizottság felfüggesztheti az érintett flottaszegmens halászati lehetőségeit.

(2) Az Európai Halászati Alapból a 2007-2013. évi programozási időszakban állami támogatásban részesült flottából csak akkor engedélyezhető kilépés, ha azt megelőzően visszavonják a halászati jogosítványt és a halászati engedélyeket.

(3) A visszavont állami támogatású halászhajónak megfelelő halászati kapacitás nem helyettesíthető.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy 2013. január 1-jétől a flottájuk halászati kapacitása nem haladja meg bármely időpontban a számukra a 35. cikkel összhangban meghatározott halászati kapacitási felső értékeket.

(4a) Annak érdekében, hogy jogosultak legyenek halászati jogosítványra vagy engedélyre, az uniós hajóknak az 1224/2009/EK tanácsi rendelettel összhangban kiállított, érvényes motortanúsítvánnyal kell rendelkezniük. [Mód. 138 és 241]

34a. cikk

Be- és kiléptető rendszer

A tagállamok oly módon irányítják a flottába való belépést és a flottából való kilépést, hogy az új kapacitásnak a flottába állami támogatás nélkül való belépését legalább ugyanolyan nagyságú kapacitás állami támogatás nélküli korábbi kivonása kompenzálja. [Mód. 139]

35. cikk

Gazdálkodás a halászati kapacitással

(1) A halászati kapacitás II. mellékletben megállapított felső határai minden tagállam flottájára vonatkoznak.

(2) A tagállamok kérhetik a Bizottságtól a 27. cikkel összhangban létrehozott átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt álló halászhajók kivonását az (1) bekezdés szerinti halászati kapacitás felső határaitól. Ez esetben a halászati kapacitás felső határait újra ki kell számolni, figyelembe véve a átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alatt nem álló halászhajókat. ... (*) december 31-ig a Bizottság javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2930/86/EGK tanácsi rendelet II. mellékletének módosítására annak érdekében, hogy a halászati kapacitást a hajó halfogási képességét befolyásolható bármely mérhető paraméterre tekintettel határozzák meg.

Ez az új meghatározás figyelembe veszi a társadalmi és gazdasági kritériumokat, valamint a tagállamok által foganatosított ellenőrzési erőfeszítéseket is. E javaslatban az egyes tagállamok flottakapacitását flottaszegmensek szerint osztják szét, ideértve a legkülső régiókban és a kizárólag az uniós vizeken kívül tevékenykedő hajók esetében kidolgozott egyedi felosztást.

3. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) és (2) bekezdésben említett halászati kapacitási felső értékek újraszámítása terén. [Mód. 140]

(*) Az e rendelet hatálybalépését követő év.

2013. február 6., szerda

36. cikk

Halászflootta-nyilvántartás

- (1) A tagállamok nyilvántartják azokat az információkat, amelyek ennek a rendeletnek az alapján szükségesek és a lobogójuk alatt hajózó uniós halászhajók jellemzőire, **felszerelésére, tulajdonjogára** és tevékenységére vonatkoznak, **és ezeket az információkat a személyes adatok megfelelő védelmének biztosítása mellett közzéteszik.**
- (2) A tagállamok ~~elérhetővé teszik~~ **benyújtják** a Bizottság ~~számára~~ **Bizottságnak** az (1) bekezdésben említett információkat.
- (3) A Bizottság létrehozza az uniós halászflootta-nyilvántartást, amely tartalmazza a (2) bekezdésnek megfelelően kapott információkat.
- (4) Az uniós halászflootta-nyilvántartásban szereplő információk valamennyi tagállam **és az Európai Parlament** rendelkezésére állnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett információk meghatározását érintően.
- (5) A Bizottság **végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja** megállapítja a (2), (3) és (4) bekezdésekben említett információk továbbítási módjaira vonatkozó technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 56. ~~cikkben~~ **cikk (2) bekezdésében** említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. **[Mód. 141]**

VI. RÉSZ

A HALÁSZATI GAZDÁLKODÁS TUDOMÁNYOS ALAPJA

37. cikk

A halászati gazdálkodás adatszolgáltatási követelményei

- (1) A **tengeri biológiai erőforrások megőrzésének, kezelésének és fenntartható kiaknázásának a rendelkezésre álló legjobb információkon kell alapulnia. Ennek érdekében a** tagállamok az ökoszisztéma-alapú halászati gazdálkodáshoz szükséges biológiai, **környezetvédelmi**, technikai, környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági adatokat összegyűjtik, kezelik és elérhetővé teszik a tudományos adatok végfelhasználói számára, beleértve a Bizottság által kijelölt szerveket is. ~~Ezek az~~ **Az Unió az ETHA révén az adatok megszerzésének finanszírozásához szükséges pénzügyi hozzájárulást tesz. Az adatok** főleg a következők értékelését teszik lehetővé: **[Mód. 142]**
- a) a tengerek kiaknázott biológiai erőforrásainak **aktuális** állapota, **[Mód. 143]**
- b) a halászat szintje – **egyértelmű különbséget téve az ipari és a nem ipari halászat között –, és a** halászati lehetőségeknek a tengerek biológiai erőforrásaira gyakorolt hatása a tengeri ökoszisztémákban, és **[Mód. 224]**
- c) az uniós vizeken belüli és azokon kívüli halászat, akvakultúra és feldolgozó-ágazat **aktuális** társadalmi-gazdasági teljesítménye. **[Mód. 144]**
- (2) A tagállamok kötelesek:
- a) biztosítani az összegyűjtött adatok pontosságát és megbízhatóságát **és átfogó jellegét, valamint hogy azokat valamennyi tagállamban megfelelő időben és harmonizált módon gyűjtsék össze;** **[Mód. 145]**
- aa) **biztosítani, hogy adatgyűjtéskor a tudományos adatok és módszerek figyelembe veszik a savasodáshoz és a tenger hőmérsékletéhez hasonló tényezőket, ezáltal biztosítva, hogy az év egészében különböző régiókból gyűjtsenek adatokat;** **[Mód. 146]**
- b) ~~elkerülni~~ **koordinációs mechanizmusokat felállítani** a különböző célok érdekében történő párhuzamos ~~adatgyűjtéseket;~~ **adatgyűjtések elkerülésére;** **[Mód. 147]**

2013. február 6., szerda

- c) biztosítani az összegyűjtött adatok biztonságos tárolását és **a nyilvánosság számára történő közzétételét, kivéve rendkívüli körülmények fennállása esetén, amikor adott esetben azok megfelelő védelmet és bizalmas jellegét, védelemre és titoktartásra van szükség, és ha az ilyen megszorítás indokait bejelentették;** [Mód. 148]
- d) biztosítani, hogy a Bizottság vagy az általa kijelölt szervek hozzáférjenek az összegyűjtött adatok feldolgozására használt **valamennyi** nemzeti adatbázisokhoz **adatbázishoz** és **rendszerekhez rendszerhez** az adatok létezésének és azok minőségének ellenőrzése érdekében. [Mód. 149]

da) az érintett felek rendelkezésére bocsátani a vonatkozó adatokat és azokat a módszereket, amelyekkel azokat megszerezték, figyelembe véve minden olyan egyéb kiegészítő adatot, amelyet ezek a felek szolgáltathatnak. [Mód. 150]

(2a) A tagállamok évente összefoglaló jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, melyben felsorolják azokat a halászatokat, melyek vonatkozásában adatgyűjtés szükséges, jelezve minden kategóriában és egyes esetben, hogy a követelmények teljesültek-e. Az összefoglaló jelentést nyilvánosságra kell hozni. [Mód. 151]

(3) A tagállamok biztosítják a halászati gazdálkodással kapcsolatos tudományos – **beleértve a társadalmi-gazdasági** – adatok összegyűjtését és kezelését szolgáló nemzeti koordinációt. Ebből a célból a tagállamok kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartót és évente nemzeti koordinációs megbeszélést szerveznek. **Az Európai Parlamentet és a Bizottságot** tájékoztatják a nemzeti koordinációs tevékenységekről és meghívják a koordinációs megbeszélésekre. [Mód. 152]

(4) A tagállamok **a Bizottsággal szorosan együttműködve** egyeztetik az ugyanazon régió többi tagállamával az adatgyűjtési tevékenységeiket, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy tevékenységeiket összehangolják az ugyanazon régió vizei felett szuverenitással vagy joghatósággal rendelkező harmadik országokkal. [Mód. 153]

(5) Az adatok gyűjtését, kezelését és felhasználását többéves program keretében kell elvégezni 2014-től. A többéves program a gyűjtendő adatok precizitási célkitűzéseit és az ilyen adatok összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó összesítési szinteket tartalmazza.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a gyűjtendő adatokra vonatkozó precizitási célkitűzéseknek és az ilyen adatok összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó összesítési szinteknek az (5) bekezdés szerinti többéves program céljaira való meghatározása céljából, **valamint az adatgyűjtés és -megjelenítés tagállamok közötti összehangolása érdekében.** [Mód. 154]

(7) A Bizottság megállapítja az összegyűjtött adatok továbbításának módjaira vonatkozó technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 56. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(7a) Amennyiben egy tagállam nem tesz eleget adatgyűjtési kötelezettségeinek, ez a támogatások megvonását és a Bizottság részéről további büntetések kiszabását eredményezi. [Mód. 155]

37a. cikk

Tudományos testületekkel folytatott konzultáció

A Bizottság rendszeres időközönként konzultál a megfelelő tudományos testületekkel a tengerek erőforrások megőrzésére és kezelésére vonatkozó ügyekről, beleértve a biológiai, gazdasági, környezeti, társadalmi és technikai szempontokat, egyúttal szem előtt tartva a közpénzek megfelelő kezelését a különböző tudományos testületek munkája megkettőzésének elkerülése érdekében. [Mód. 156]

38. cikk

Kutatási programok

(1) A tagállamok nemzeti halászati és **akvakultúrára vonatkozó** tudományos adatgyűjtési, kutatási és innovációs programokat fogadnak el. Halászati adatgyűjtési, **kutatási és innovációs** tevékenységeiket összehangolják a többi tagállammal és **a Bizottsággal szoros együttműködésben** az uniós kutatási és innovációs ~~keretekkel~~ **keretek összefüggésében, adott esetben bevonva a megfelelő tanácsadó testületeket. A kutatás és a halászat területén rendelkezésre bocsátott eszközök révén az Unió biztosítja e programok megfelelő finanszírozását.** [Mód. 157 és 285]

2013. február 6., szerda

(2) A tagállamok **a tudományos élet megfelelő érdekelt feleinek bevonásával** biztosítják, hogy a tudományos tanácsadási folyamatban résztvevő, vonatkozó kompetenciák és humán erőforrások rendelkezésre álljanak. [Mód. 158]

(2a) A tagállamok évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a nemzeti halászati tudományos adatgyűjtési, kutatási és innovációs programok végrehajtásának előrehaladásáról. [Mód. 159]

(2b) A kutatási program eredményeit a teljes európai tudományos közösség rendelkezésére bocsátják. [Mód. 160]

VII. RÉSZ KÜLPOLITIKA

I. CÍM NEMZETKÖZI HALÁSZATI SZERVEZETEK

39. cikk Célkitűzések

(1) **A tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázását és kezelését biztosítandó**, az Európai Unió **előmozdítja a nemzetközi halászati eszközök és szabályozások eredményes végrehajtását**, részt vesz a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetek tevékenységében **és támogatja azokat**, beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket (RHGSZ-eket). **Ezáltal az Unió a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal**, kötelezettségekkel és szakpolitikai célokkal összhangban, **valamint e rendelet és a 2., 3. és 4. cikkében és más uniós szakpolitikákban eikkben** meghatározott céloknak megfelelően jár el.

(2) ~~A halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekben és az RHGSZ-ekben az Európai Unió álláspontját a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre alapozza, és célja, hogy helyre állítsa és fenntartsa a halászati erőforrások maximális fenntartható hozama feletti szintet. Az Unió ezen belül mindenekelőtt:~~

- a) **aktívan támogatja, ösztönzi a legjobb rendelkezésre álló tudományos ismeretanyagot és hozzájárul annak fejlesztéséhez;**
- b) **előmozdítja az annak biztosításához szükséges rendelkezéseket, hogy a halászati erőforrások fenntartása a 2. cikkben, különösen annak (2) bekezdésében, és a 4. cikkben meghatározott célokkal összhangban történjen;**
- c) **előmozdítja továbbá az RHGSZ-ek megfelelési bizottságainak létrehozását és megerősítését, a független időszakos teljesítményértékeléseket és megfelelő jogorvoslatokat, ideértve az átlátható és megkülönböztetésmentes módon alkalmazandó visszatartó erejű és hatékony büntetéseket is;**
- d) **koherensebbé teszi az uniós szakpolitikai kezdeményezéseket, különös figyelmet fordítva a környezetvédelmi, fejlesztési és kereskedelmi tevékenységekre;**
- e) **minden nemzetközi vonatkozásban ösztönzi és támogatja a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat felszámolásához szükséges fellépést, biztosítva e célból, hogy IUU-halászati tevékenységből származó halászati termékek ne kerülhessenek az uniós piacra, és hozzájárulva ezáltal a gazdaságilag életképes és az Unión belüli foglalkoztatást előmozdító fenntartható halászati tevékenységekhez;**
- f) **ösztönzi és aktív szerepet vállal a tengeri kalózkodás elleni közös nemzetközi erőfeszítésekben az emberi biztonság megerősítése és a tengeri halászati tevékenységek megszakadásának megelőzése érdekében;**
- g) **előmozdítja a nemzetközi halászati eszközök és szabályozások eredményes végrehajtását;**
- h) **biztosítja, hogy az uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységek az uniós vizeken alkalmazott elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, előmozdítva, hogy az RHGSZ-ek az uniós vizeken alkalmazottakkal azonos elveket és előírásokat alkalmazzanak.**

2013. február 6., szerda

(2a) Az Unió aktívan támogatja a halászati lehetőségek méltányos és átlátható kiosztási mechanizmusainak kidolgozását.

3. Az Európai Unió aktívan hozzájárul és támogatja a tudományos ismeretek és információk fejlesztését az RHGSZ-ekben és a nemzetközi szervezetekben. [Mód. 161]

(3a) Az Unió együttműködési kapcsolatokat mozdít elő az RHGSZ-ek között a többoldalú fellépés keretének kiigazítása, harmonizálása és kiszélesítése érdekében, és támogatja a tudományos ismeretek és információk fejlesztését az RHGSZ-ekben és a nemzetközi szervezetekben, és betartja az azokból származó ajánlásokat. [Mód. 162]

40. cikk

A nemzetközi rendelkezések betartása

Az Európai Unió – **a Halászati Ellenőrző Hivatal segítségével** – együttműködik a harmadik országokkal és a halászattal foglalkozó nemzetközi szervezetekkel, beleértve az RHGSZ-eket is, hogy **fokozza** az ilyen nemzetközi szervezetek által elfogadott intézkedéseknek, **különösen a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedéseknek való megfelelést**, ~~minél fokozottabb mértékben be tudják tartani annak biztosítása érdekében, hogy ezeket az intézkedéseket szigorúan betartsák.~~

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a piaci szereplők eleget tegyenek az első bekezdésben említett intézkedéseknek. [Mód. 163]

II. CÍM

FENNTARTHATÓ HALÁSZATI MEGÁLLAPODÁSOK

41. cikk

A fenntartható halászati megállapodások alapelvei és célkitűzései

(1) A harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodások jogi, gazdasági és környezetvédelmi kormányzati keret teremtenek az uniós halászhajókkal harmadik országok vizein végzett halászati tevékenységei számára **a nemzetközi szervezetek – többek között a regionális halászati irányítási szervezetek – által elfogadott vonatkozó rendelkezésekkel összhangban. Egy ilyen keret a következőket foglalhatja magában:**

- a) a szükséges tudományos és kutatóintézetek fejlesztése és támogatása;
- b) nyomon követésre, ellenőrzésre és felügyeletre irányuló képességek; valamint
- c) egyéb kapacitások kiépítéséhez szükséges, a harmadik ország fenntartható halászati politikájának kialakításához tartozó egységek.

Az ilyen megállapodások biztosítják továbbá, hogy a halászati tevékenységekre a jogbiztonság keretében kerüljön sor. [Mód. 164]

(1a) Az élő tengeri erőforrások fenntartható kiaknázásának biztosítása érdekében az Uniót az a cél vezérli, hogy a harmadik országokkal kötött fenntartható halászati megállapodások mindkét fél kölcsönös javára jöjjenek létre és hozzájáruljanak az uniós flotta tevékenységének folytatásához azáltal, hogy a harmadik ország többteleforrásaiból az uniós flotta érdekeivel összhangban álló mértékű részesedést szereznek. [Mód. 165]

(2) Annak érdekében, hogy a halászati erőforrások azon a szinten maradjanak, amelyen képesek a legnagyobb fenntartható hozamot biztosítani, az uniós halászhajók csak azt a többletmennyiséget foghatják ki, amelyet a harmadik ország az Unclos 62. cikke (2) bekezdésének megfelelően meghatároz és amely **egyértelműen és átlátható módon** beazonosításra került a rendelkezésre álló legjobb tudományos vélemények alapján, valamint az Unió és az érintett harmadik ország közötti azon releváns információk cseréje keretében, amelyek az adott állomány tekintetében **valamennyi flotta által** végzett teljes halászati erőfelfejtésre vonatkoznak. [Mód. 166]

(2a) A fenntartható halászati megállapodások és a kölcsönös hozzáféréstől szóló megállapodások a következőket foglalják magukban:

- a) a parti állam saját fogási kapacitásaihoz mérten tudományosan többletnek bizonyuló erőforrásokhoz való hozzáférés korlátozása elvének tiszteletben tartásának kötelezettségét az Unclos rendelkezéseivel összhangban;

2013. február 6., szerda

- b) egy záradékot, amely tiltja az ezeken a vizeken halászó különböző flották között az uniós gazdasági szereplők számára biztosítottaknál kedvezőbb feltételek biztosítását az erőforrások megőrzése, fejlesztése és kezelése, valamint a halászati engedélyek kiadásához kapcsolódó pénzügyi megállapodások, díjak és egyéb jogok tekintetében;
- c) feltételeességi záradékot, amely a megállapodást az emberi jogok tiszteletben tartásától teszi függővé az arról szóló nemzetközi megállapodásokkal összhangban; valamint
- d) kizárólagossági záradékot. [Mód. 167]

(2b) A fenntartható halászati megállapodások és a kölcsönös hozzáférésről szóló megállapodások biztosítják, hogy az uniós halászhajók csak akkor folytathatnak tevékenységet az olyan harmadik országok vizein, amellyel megállapodást kötöttek, ha a megállapodás mindkét részes fele által jóváhagyott eljárással összhangban kibocsátott halászati engedély van a birtokukban. [Mód. 168]

(2c) A valamely tagállam lajstromából más halászati lehetőség felkutatása céljából ideiglenesen távozó, uniós lobogó alatt hajózó hajók valamely uniós lajstromba történő visszatérésüket követően 24 hónapig nem részesülhetnek a fenntartható halászati megállapodás és a lajstromból való távozásuk időpontjában már hatályos jegyzőkönyvei szerinti halászati lehetőségekből és ugyanez alkalmazandó a lobogó ideiglenes lecserélésére is, amikor regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében halásznak. [Mód. 169]

(2d) A fenntartható halászati megállapodások előírják, hogy halászati engedély csak olyan új halászhajók számára adható ki, amelyek a halászati engedély iránti kérelem benyújtását megelőző 24 hónapban uniós lobogó alatt hajóztak és amelyek a fenntartható halászati megállapodás hatálya alá tartozó fajokra kívánnak halászni. [Mód. 170]

(2e) A gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokat és a nagy távolságra vándorló halállományokat lefedő megállapodások vonatkozásában a halászati lehetőségek megállapításakor kellően figyelembe veszik a regionális szintű tudományos értékeléseket és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott állományvédelmi és -kezelési intézkedéseket. [Mód. 171]

(2f) Uniós szinten törekedni kell arra, hogy ellenőrizzék a fenntartható halászati megállapodások hatályán kívül eső, nem uniós vizeken tevékenykedő, uniós halászhajókat. Az ilyen halászhajóknak ugyanazokat az alapelveket kell tiszteletben tartaniuk, mint amelyeket uniós vizeken alkalmaznak. [Mód. 172]

(2 g) Az uniós vizeken kívül tevékenykedő halászhajókat zárt láncú kamerarendszerrel vagy ezzel egyenértékű eszközökkel szerelik fel, hogy lehetővé váljon a halászati gyakorlatok és fogások teljes dokumentálása. [Mód. 173]

(2h) Minden egyes jegyzőkönyv hatásáról független értékelést kell készíteni, még azelőtt, hogy a Bizottság felhatalmazást kapna a következő jegyzőkönyvvel kapcsolatos tárgyalások megkezdésére; a hatásvizsgálatoknak ki kell térniük a kifogott hal mennyiségére és a halászati tevékenységekre. Az értékeléseket közzé kell tenni. [Mód. 174]

(2i) Annak biztosítása érdekében, hogy a szomszédos országokkal közös állományokat fenntartható módon kezeljék, az szükséges, hogy e rendelet hatálya alá tartozzanak. [Mód. 175]

42. cikk

Pénzügyi támogatás

Az Európai Unió a fenntartható halászati megállapodások alapján nyújt pénzügyi támogatást harmadik országok részére azért, hogy:

- a) támogassa a harmadik országok vizeiben található halászati erőforrásokhoz való hozzáférés költségeinek egy részét;
- b) a harmadik ország fenntartható halászati politikájának kialakításához olyan irányítási keretet teremtsen, amely magában foglalja a szükséges tudományos és kutatóintézetek, valamint a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti kapacitások, **átláthatósági, részvételi és elszámolhatósági mechanizmusok** és egyéb kapacitások kiépítéséhez szükséges egységek fejlesztését és fenntartását. Az ilyen pénzügyi támogatás feltétele bizonyos **társadalmi-gazdasági és környezetvédelmi** eredmények felmutatása **továbbá kiegészíti az érintett harmadik országokban bevezetett fejlesztési projekteket és programokat, valamint koherens azokkal.** [Mód. 176]

2013. február 6., szerda

42a. cikk

A fenntartható halászati megállapodásokon kívüli uniós halászati tevékenységek

A tagállamok információt gyűjtenek a valamely tagállam állampolgárai és egy harmadik ország közötti bármilyen megállapodásról, amelynek alapján az adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajók halászati tevékenységet folytathatnak a harmadik ország felségterülete vagy joghatósága alá tartozó vizeken, továbbá az érintett hajók részletes adatairól és tevékenységeikről. A tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot. [Mód. 230]

VIII. RÉSZ

AKVAKULTÚRA

43. cikk

Az akvakultúra előmozdítása A fenntartható akvakultúra előmozdítása [Mód. 177]

(1) A fenntarthatóság elősegítése és az ~~élelmiszerbiztonsághoz~~, **élelmiszerbiztonsághoz és élelmiszer-ellátáshoz**, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való hozzájárulás érdekében a Bizottság 2013-ig ~~a fenntartható megalkotta~~ az akvakultúra-tevékenységek fejlesztését célzó, a közös prioritásokra és célokra vonatkozó **fejlesztésének közös prioritásaira és céljaira vonatkozó**, nem kötelező uniós stratégiai iránymutatásokat **állapít meg**. A stratégiai iránymutatások **különbséget tesznek egyrészt a közepes méretű és kisüzemi akvakultúra, másrészt az ipari mértékű akvakultúra között, továbbá** figyelembe veszik a tagállamok viszonylagos kiindulási helyzetét és különböző körülményeit az Unión belül, alapot jelentenek a többéves nemzeti stratégiai tervek tekintetében, és az alábbiakat célozzák: [Mód. 178]

- a) ~~az akvakultúra ágazat versenyképességének javítása és az ágazati fejlesztés és innováció támogatása; az ágazati jogalkotás egyszerűsítése és az adminisztrációs terhek csökkentése uniós szinten;~~
- b) ~~a gazdasági tevékenység ösztönzése;~~ **nem ragadozó fajok igénybe vételének ösztönzése és a halászati termékek haltápként való használatának csökkentése;**
- c) ~~az életminőség javítása és a gazdaság diverzifikálása a parti és vidéki területeken;~~ **az akvakultúra-tevékenységek integrálása más szakpolitikákba, például a tengerparti övezetekre vonatkozó politikákba, a tengeri stratégiákba, a tengeri területrendezésre vonatkozó iránymutatásokba, valamint a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (vízügyi keretirányelv) és a környezetvédelmi politika végrehajtásába.**
- d) ~~egyenlő feltételek az akvakultúra piaci szereplői számára a vizekhez és a területekhez való hozzáférés tekintetében;~~

(2) ~~A tagállamok többéves nemzeti stratégiai terveket készítenek 2014-ig az akvakultúra tevékenységek fejlesztésére a területükön. Az Unió a következők révén támogatja a fenntartható uniós akvakultúra-termékek előállítását és fogyasztását:~~

- a) **az akvakultúrára vonatkozó átlátható és általános minőségi kritériumok kialakítása 2014-ig az akvakultúra-tevékenységek és a tenyésztés környezeti hatásainak értékelése és minimálisra csökkentése céljából;**
- b) **annak biztosítása, hogy az áruk megfizethető áron jussanak el a fogyasztókhoz;**
- c) **az uniós és importált akvakultúra-termékek nyomon követhetőségére, biztonságosságára és minőségére vonatkozó szabályok meghatározása a [halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló] .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 42. cikkével összhangban történő megfelelő jelölés vagy címkézés révén. [Mód. 179 és 242]**

(3) A többéves nemzeti stratégiai terv a tagállamok célkitűzéseit és az ezek elérésére szolgáló **eléréséhez szükséges** intézkedéseket **és határidőket** tartalmazza. [Mód. 180]

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

(*) E rendelet száma (2011/0194(COD)).

2013. február 6., szerda

- (4) A többéves nemzeti stratégiai tervek ~~febb~~ **kifejezett** céljai a következők:
- (a) **a bürokrácia csökkentése és** az adminisztráció egyszerűsítése, különösen az engedélyek terén;
 - (b) biztos információk az akvakultúra piaci szereplői számára a vizekhez és a térhez való hozzáféréssel kapcsolatban, **a tengerparti övezetek kezelésére és a tengeri területrendezésre vonatkozó uniós politikával összhangban;**
 - (c) a **minőségi és** környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság mutatói;
 - ca) **az annak biztosítását célzó intézkedések, hogy az akvakultúra-tevékenységek teljes mértékben betartsák a hatályos uniós környezetvédelmi jogszabályokat;**
 - (d) a szomszédos tagállamokra **a tengeri biológiai erőforrások és a tengeri ökoszisztéma tekintetében** gyakorolt más lehetséges, határon átnyúló hatások értékelése.
- da) **a kutatás, fejlesztés és innováció, valamint az iparág és a tudományos világ közötti együttműködés előmozdítása;**
- db) **élelmezésbiztonság;**
- dc) **az állatok egészségének és jólétének garantálása;**
- dd) **környezeti fenntarthatóság.** [Mód. 181]
- (5) A tagállamok a többéves stratégiai tervekben található nemzeti intézkedések összehangolásának nyílt módszere segítségével cserélik ki az információkat és já bevált gyakorlatokat.

44. cikk

Konzultáció a tanácsadó testületekkel

Az 53. cikkel összhangban létre kell hozni egy akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testületet.

IX. RÉSZ

A KÖZÖS PIACSZERVEZÉS

45. cikk

Célkitűzések

- (1) Létre kell hozni a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezését, melynek célja, hogy:
- a) segítse a 2. és 3. cikkekben meghatározott célok elérését;
 - b) a halászati és akvakultúra-ágazat megfelelő szinten tudja alkalmazni a közös halászati politikát;
 - c) **termelési és értékesítési tervek végrehajtása révén** fokozza az uniós halászati és akvakultúra-ágazat versenyképességét **és mozdítsa elő az Unió minőségpolitikáit,** különös tekintettel **figyelmet fordítva** a termelőkre; [Mód. 183]
 - d) fejlessze a piacok átláthatóságát **és stabilitását,** különös tekintettel a gazdasági ismeretekre, valamint a halászati és akvakultúra-termékek uniós piacára az ellátási lánc mentén, ~~továbbá tekintettel~~ **valamint segítse elő a hozzáadott érték értékláncon belüli méltányos elosztását és ösztönözze a fogyasztók tudatosságára tájékoztatását és tudatosságát átfogó tájékoztatást nyújtó értesítés és/vagy címkézés révén;** [Mód. 184]
 - e) hozzájáruljon az egyenlő piaci feltételek **többek között egyenlő egészségügyi, szociális és gazdasági követelmények** biztosításához az Unióban forgalmazott valamennyi termék tekintetében a halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának előmozdítása révén; [Mód. 185]
 - ea) **biztosítsa, hogy a fogyasztók számára a halászati és akvakultúra-termékek széles skálája legyen elérhető, és azok minősége és származása tanúsított legyen, továbbá elegendő információ álljon rendelkezésre ahhoz, hogy a fogyasztói döntések hozzájáruljanak e rendelet céljainak eléréséhez;**

2013. február 6., szerda

- eb) biztosítsa, hogy a harmadik országokból behozott termékek olyan halászatból, illetve üzemekből származzanak, amelyek eleget tesznek az uniós flották és vállalkozások számára előírtakkal azonos környezetvédelmi, gazdasági, szociális és egészségügyi követelményeknek, valamint hogy a termékek az uniós hajók számára előírtakkal azonos normáknak megfelelő, jogszerű, bejelentett és szabályozott halászatból származzanak;
- ec) az összes halászati és akvakultúrából származó termék nyomon követhetőségének biztosítása a teljes élelmiszer-ellátási láncban, a termék származási helyével és előállítási módjával kapcsolatban igazolható és pontos információk biztosítása, valamint a termékek ennek megfelelő címkézésének biztosítása, hangsúlyt fektetve a megbízható ökocímkezésre. [Mód. 186 és 270]
- (2) A közös piacszervezés az Unióban forgalmazott, a [halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló] .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozik.
- (3) A közös piacszervezés magában foglalja különösen:
- a) az iparág szervezését, beleértve a piacstabilizáló intézkedéseket is;
- b) a helyi közösségek sajátosságait figyelembe vevő közös forgalmazási előírásokat; [Mód. 187]
- ba) az uniós halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó ökocímkerendszer bevezetését célzó közös szabályokat;
- bb) a fogyasztók tájékoztatását;
- bc) a nem fenntartható halászatot folytató harmadik országokkal szembeni kereskedelmi intézkedések megtételét. [Mód. 188]

X. RÉSZ

ELLENŐRZÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

46. cikk

Célkitűzések

- (1) A közös halászati politika szabályainak való megfelelést egy hatékony uniós halászati ellenőrzési rendszer biztosítja, beleértve a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet is.
- (2) Az uniós halászati ellenőrzési rendszer a következőkön alapul:
- a) globális és integrált megközelítés **amelynek nyomán a különböző tagállamokban a flottamérethez kapcsolódó ellenőrzésekre kerül sor**; [Mód. 225]
- b) ~~korszerű~~ az egyes halászhajók fedélzetén már meglévő rendszerek hatékonyabb alkalmazása, és szükség esetén **hatékony** ellenőrzési technológiák használata a halászati és akvakultúra-adatok adatok hozzáférhetősége és minősége terén; [Mód. 189]
- ba) az ellenőrzésre és a szankciókra vonatkozó szabályok uniós szintű harmonizációja; [Mód. 190]
- bb) a tengeri és szárazföldi ellenőrzések egymást kiegészítő jellege; [Mód. 191]
- c) kockázatalapú stratégia, amely hangsúlyt helyez az összes elérhető, vonatkozó adat szisztematikus és automatizált keresztellenőrzésére;
- d) a ~~piaci szereplők~~ **halászhajó-üzemeltetők, -tulajdonosok és halászok felelősségvállalási, megfelelőségi és együttműködési** kultúrájának fejlesztése; [Mód. 192]

(*) E rendelet száma (2011/0194(COD)).

2013. február 6., szerda

da) szabványosított megfeleléségi és végrehajtási rendszer minden egyes tagállam számára; [Mód. 193]

e) hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók elfogadása;

ea) **egyenlő versenyfeltételek, ideértve az arra az esetre vonatkozó kereskedelmi szankciókat, amikor megállapítást nyer, hogy harmadik országok felelőtlenül viselkednek.** [Mód. 226]

(2a) **A tagállamok biztosítják hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók elfogadását, ideértve az ETHA-ból származó források befagyasztását, figyelembe véve a költség-haszon arányt és az arányosság elvét.** [Mód. 195]

46a. cikk

Megfelelési Bizottság

(1) **A tagállamok, a Bizottság és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal képviselőinek részvételével uniós Megfelelési Bizottság jön létre.**

(2) **Az uniós Megfelelési Bizottság:**

a) **évente áttekinti az egyes tagállamok általi végrehajtást, hogy feltárja a közös halászati politika előírásai be nem tartásának eseteit;**

b) **felülvizsgálja a megfelelés elmulasztásának feltárt eseteire vonatkozóan hozott intézkedéseket;**

c) **továbbítja következtetéseit az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.** [Mód. 243]

47. cikk

Az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre vonatkozó kísérleti projektek

(1) A Bizottság és a tagállamok az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre kísérleti projekteket végezhetnek.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az új ellenőrzési technológiákra és adatkezelési rendszerekre vonatkozó kísérleti projektek szabályairól.

48. cikk

Az ellenőrzési, felügyeleti és végrehajtási költségek támogatása

A tagállamok a lobogójuk alatt hajózó, legalább 12 méter teljes hosszúsággal rendelkező halászhajókra vonatkozó halászati engedély-jogosultjai **piaci szereplőik** számára előírhatják az uniós halászati ellenőrzési rendszer **és adatgyűjtés** megvalósításának **működési** költségeihez való arányos hozzájárulást. [Mód. 196]

XI. RÉSZ

PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK

49. cikk

Célkitűzések

A 2. és 3. cikkekben meghatározott **hosszú távú környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatósági** célok eléréséhez uniós pénzügyi támogatás biztosítható. **Az uniós pénzügyi támogatással nem támogathatóak olyan műveletek, amelyek veszélyeztetik a fenntarthatóságot, valamint a tengeri biológiai erőforrások, a biológiai sokféleség, az élőhelyek és az ökoszisztémák megőrzését.** [Mód. 197]

50. cikk

A tagállamok számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei

(1) A tagállamok számára biztosított uniós pénzügyi támogatás **átlátható** feltétele, hogy a tagállamok betartsák a közös halászati politika szabályait **és a 12. cikkben említett környezetvédelmi irányelveket, valamint eleget tegyenek a tagállamok által alkalmazandó elővigyázatossági elvnek.**

2013. február 6., szerda

(2) Ha egy tagállam nem tartja be a közös halászati politika szabályait **és az (1) bekezdésben említett jogi aktusokat, és nem tesznek eleget a tagállamok által alkalmazandó elővigyázatossági elvnek**, akkor ez a közös halászati politika alapján történő uniós pénzügyi támogatás **azonnali** megszakítását, felfüggesztését vagy pénzügyi kiigazítását **eredményezheti**. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a meg nem felelés jellegével, terjedelmével, időtartamával és ismétlődéseivel. **Erre vonatkozóan módszertant kell kidolgozni, amely kiterjed a célokra, a mutatókra és az összes tagállam tekintetében egységes és átlátható mérésre.** [Mód. 302]

51. cikk

A piaci szereplők számára biztosított pénzügyi támogatás feltételei

(1) A piaci szereplők számára biztosított uniós pénzügyi támogatás feltétele az, hogy a piaci szereplők betartsák a közös halászati politika szabályait **és a 12. cikkben említett, környezetvédelemmel kapcsolatos irányelveket átültető nemzeti jogszabályokat. Nem nyújtható pénzügyi támogatás olyan művelethez, amely veszélyezteti a tengeri biológiai erőforrások, a biológiai sokféleség, az élőhelyek és az ökoszisztémák fenntarthatóságát és megőrzését.**

(2) A közös halászati politika szabályainak **és az (1) bekezdésben említett nemzeti jogszabályoknak** a piaci szereplők általi súlyos megsértése az uniós pénzügyi támogatás megvonását, illetve pénzügyi levonás alkalmazását eredményezi. Ezeknek **a tagállam által meghozott** az intézkedéseknek **visszatartó erejűnek, hatékonynak és** arányosnak kell lenniük a súlyos jogsértés jellegével, terjedelmével, időtartamával és gyakoriságával.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy uniós pénzügyi támogatás biztosítására csak akkor kerüljön sor, ha az érintett piaci **szereplőre szereplő nem követett el** súlyos jogsértés **miatt nem alkalmaztak szankciókat jogsértést** az uniós pénzügyi támogatás kérelmezését megelőző **egy legalább három** éven belül. [Mód. 199]

XII. RÉSZ

TANÁCSADÓ TESTÜLETEK

52. cikk

Tanácsadó testületek

(1) A III. mellékletben meghatározott minden egyes **hatásköri földrajzi térségre vagy illetékességi** területre tanácsadó testületek jönnek létre, hogy **az 54. cikk (1) bekezdésével összhangban** valamennyi érintettet kiegyensúlyozott módon lehessen képviselni, továbbá a 2. és 3. cikkekben meghatározott célok elérésére.

(1a) A III. melléklettel összhangban az alábbi új tanácsadó testületek kerülnek felállításra:

a) tanácsadó testület a legkülső régiók számára, az alábbi tengeri medencék szerint három részre bontva (az Atlanti-óceán nyugati része, az Atlanti-óceán keleti része és Indiai-óceán)

b) tanácsadó testület az akvakultúra és a belvízi halászat számára

c) piaci tanácsadó testület

d) a Fekete-tengerrel foglalkozó tanácsadó testületi

2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó melléklet módosításai tekintetében a tanácsadó testületek hatásköreinek megváltoztatására, a tanácsadó testületek új hatásköreinek meghatározására vagy új tanácsadó testületek létrehozására vonatkozóan.

(3) Valamennyi tanácsadó testület saját eljárási szabályzatot fogad el. [Mód. 200]

53. cikk

A tanácsadó testületek feladatai

(-1) Mielőtt a Bizottság lezárná belső eljárásait, amelyek a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően benyújtott, az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése szerinti tervezethez – például többéves tervek vagy technikai intézkedési keretek –, vagy az 55. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásához vezetnek, kikéri az érintett tanácsadó testületek véleményét. Ez a konzultáció nem sérti a Nemzetközi Tengerkutató Tanácscsal vagy más megfelelő tudományos testületekkel való konzultációt.

2013. február 6., szerda

(1) A tanácsadó testületek:

- a) ajánlásokat és javaslatokat tehetnek a Bizottság vagy az érintett tagállam részére a halászati gazdálkodáshoz **a halászathoz és az akvakultúrához kapcsolódó társadalmi-gazdasági és védelmi szempontokat érintő** kérdésekben;
 - b) tájékoztathatják a Bizottságot és a tagállamokat a halászati gazdálkodáshoz és **a halászathoz kapcsolódó társadalmi-gazdasági és védelmi szempontokról és adott esetben** az akvakultúrához kapcsolódóan **a földrajzi térségükben** vagy illetékességi területükön fellépő problémákkal kapcsolatban, ~~az illetékességi területükön és megoldásokat javasolhatnak e problémák leküzdése céljából;~~
 - c) a szakemberekkel szorosan együttműködve segíthetik a védelmi intézkedések kialakításához szükséges adatok összegyűjtését, szolgáltatását és elemzését.
- ca) **véleményeket adhatnak ki a 17. cikk (2b) bekezdésében említett védelmi intézkedések tervezeteiről és a 21. cikk (1b) bekezdésében említett technikai intézkedések tervezeteiről, és azokat benyújthatják a Bizottságnak és az adott halállomány vagy terület tekintetében közvetlenül érintett tagállamoknak;**

(2) A Bizottság és adott esetben az érintett tagállam ~~ésszerű időn belül választ ad az~~ **kellően figyelembe veszi a tanácsadó testületek által a (-1) és (1) bekezdés alapján kapott bármely ajánlásra, javaslatra adott véleményt, ajánlást, javaslatot vagy tájékoztatásra. tájékoztatást, és azokra nem több mint 30 munkanapon belül, de mindenképpen a végleges intézkedések elfogadása előtt válaszol. Amennyiben a végleges elfogadott intézkedések eltérnek a tanácsadó testületek által a (-1) és (1) bekezdés alapján adott véleményektől, ajánlásoktól és javaslatoktól, a Bizottság vagy az érintett tagállam részletesen indokolja az eltérés okait. [Mód. 201]**

54. cikk

A tanácsadó testületek összetétele, működése és finanszírozása

(1) A tanácsadó testületek a halászati piaci szereplőket képviselő szervezetekből és a közös halászati politikával érintett más érdekcsoportokból állnak. ~~testületeket az alábbiak alkotják:~~

- a) **a halászati, és adott esetben az akvakultúra- piaci szereplőket képviselő szervezetek;**
- b) **a közös halászati politikával érintett más érdekcsoportok, például környezetvédelmi szervezetek és fogyasztói csoportok.**

Az a) ponttal kapcsolatban a munkáltatók, az önfoglalkoztató halászok és a munkavállalók, valamint a halászathoz kapcsolódó különböző szakmák kellő képviselését biztosítani kell.

Az érintett területeket illetően halászati szempontból érdekelt nemzeti vagy regionális szervek képviselői és a tagállamok tudományos és halászati kutatási intézményeinek kutatói, valamint a Bizottságnak tanácsot adó nemzetközi tudományos intézmények kutatói számára biztosítani kell a jogot a megfigyelőként való részvételhez.

(1a) Az Európai Parlament és a Bizottság képviselői megfigyelőként részt vehetnek a tanácsadó testület ülésein. A harmadik országok halászati ágazatának és más érdekcsoportjainak képviselői, beleértve a regionális halászati szervezetek képviselőit, akik a tanácsadó testület hatókörébe tartozó térségben vagy halászathoz halászati érdekekkel rendelkeznek, felkérhetők a tanácsadó testület munkájában megfigyelőként való részvételre olyan esetekben, amikor őket érintő kérdés kerül megvitatásra.

(2) Minden egyes tanácsadó testület közgyűléssel és végrehajtó bizottsággal rendelkezik, továbbá elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek a saját maga szervezéséhez, az átláthatóság biztosításához és a valamennyi kifejezett vélemény tiszteletben tartásához szükségesek.

(3) A tanácsadó testületek, mivel általános európai érdeknek számító célokat követnek, igényelhetnek uniós pénzügyi támogatást.

(4) A Bizottság **az (1) és az (1a) bekezdés sérelme nélkül** felhatalmazást kap arra, hogy az 55. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tanácsadó testületek összetételére és feladataira vonatkozóan. **Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem érintik az (1) és (1a) bekezdést. [Mód. 202]**

2013. február 6., szerda

XIII. RÉSZ
ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

55. cikk

Felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.

(2) A ~~12. cikk (2) bekezdésében~~ **13. cikk (1) bekezdésében**, a 15. cikk (6) bekezdésében, a 20. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdésében, a 24. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdésében, a ~~35. cikk (3) bekezdésében~~, a 36. cikk (4) bekezdésében, a 37. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (2) bekezdésében, az ~~52. cikk (2) bekezdésében~~ és az 54. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazás 2013. január 1-től határozatlan időtartamra szól.

(3) A ~~12. cikk (2) bekezdésében~~ **13. cikk (1) bekezdésében**, a 15. cikk (6) bekezdésében, a 20. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdésében, a 24. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdésében, a ~~35. cikk (3) bekezdésében~~, a 36. cikk (4) bekezdésében, a 37. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (2) bekezdésében, az ~~52. cikk (2) bekezdésében~~ és az 54. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A ~~12. cikk (3) bekezdése~~, **13. cikk (1) bekezdése**, a 15. cikk ~~(4)(6)~~ bekezdése, a 20. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdése, a 24. cikk (1) és ~~(2) (2b)~~ bekezdése, a ~~35. cikk (3) bekezdése~~, a 36. cikk (4) bekezdése, a 37. cikk ~~(7) (6)~~ bekezdése, a 47. cikk (2) bekezdése, az ~~52. cikk (2) bekezdése~~ és az 54. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartamban sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ~~2~~ **két** hónappal meghosszabbodik. [Mód. 203]

55a. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus (2) bekezdésnek megfelelően hat hónapra haladéktalanul hatályba lép és alkalmazandó. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben ismertetni kell a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 55. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Kifogás esetén a kifogásolásról szóló európai parlamenti vagy tanácsi határozat közlését követően a Bizottság haladéktalanul visszavonja az aktust. i [Mód. 204]

56. cikk

Végrehajtás

(1) A közös halászati politika szabályainak végrehajtásában a halászattal és akvakultúrával foglalkozó bizottság segíti a Bizottságot. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendeletnek megfelelő bizottságnak minősül.

(2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

(3) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikke alkalmazandó. [Mód. 205]

2013. február 6., szerda

XIV. RÉSZ
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

57. cikk

Hatályon kívül helyezések

(1) A 2371/2002/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 2004/585/EK határozat az ~~51. cikk (4) bekezdése és az 52. cikk (4)~~ **54. cikk (4)** bekezdése alapján elfogadott szabályok hatályba lépésének napjával hatályát veszti. [Mód. 206]

(3) Az 1954/2003/EK rendelet 5. cikkét el kell hagyni.

~~(4) A 199/2008/EK rendelet hatályát veszti. [Mód. 207]~~

(5) A 639/2004/EK rendelet hatályát veszti.

57a. cikk

A 768/2005/EK rendelet módosítása

A 768/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

A 16. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal az elektronikus adatcsere és a fokozott tengeri felügyeleti kapacitás tekintetében kijelölt operatív szerv.”

[Mód. 273]

~~58. cikk~~

~~Átmeneti intézkedések~~

~~A 57. cikk (4) bekezdésétől eltérően a 199/2008/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a 2011-2013. évekre vonatkozó adatok gyűjtése és kezelése tekintetében elfogadott nemzeti programok vonatkozásában. [Mód. 208]~~

58a. cikk

Felülvizsgálat

(1) **A Bizottság ötévente felülvizsgálja az 1-5. cikk rendelkezéseit, és javaslatokat terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé – az EUMSZ 43. cikke (2) bekezdésében említett rendes jogalkotási eljárás keretében – a fejlődés és a bevált gyakorlatok halászati gazdálkodásba történő beépítése céljából.**

(2) **A Bizottság 2022 végéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közös halászati politika működéséről.** [Mód. 209]

58b. cikk

Éves jelentés

A Bizottság évente jelentést tesz közzé, amelyben tájékoztatja a nyilvánosságot a halászat Unión belüli helyzetéről, tájékoztatást adva a halállományok biomasszaszintjéről, a kitermelés fenntarthatóságáról és a tudományos adatok rendelkezésére állásáról is. [Mód. 210]

59. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

2013. február 6., szerda

Ez a rendelet 2013. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazható valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

HOZZÁFÉRÉS A PARTI VIZEKHEZ A 6. CIKK (2) BEKEZDÉSE ÉRTELMEBEN

1. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG PARTI VIZEI

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweedtől keletre Coquet Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Flamborough Headtől keletre Spurn Headtől keletre	Hering	Korlátlan
3. Lowestofttól keletre Lyme Registől délre	Valamennyi faj	Korlátlan
4. Lyme Registől délre Eddystone-tól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Eddystone-tól délre Longshipstől délnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Fésűkagyló	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
	Languszta	Korlátlan
6. Longshipstől délnyugatra Hartland Pointtől északnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Languszta	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
7. Hartland Pointtől a Lundy Islandtól északra húzott vonalig	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
8. Lundy Islandtól nyugatra húzott vonaltól Cardigan Harbourig	Valamennyi faj	Korlátlan
9. Point Lynastól északra Morecambe világítóhajótól keletre	Valamennyi faj	Korlátlan
10. County Down	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
11. New Islandtól északkeletre Sanda Islandtól délnyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
12. Port Stewarttól északra Barra Headtől nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan
13. É. sz. 57° 40' Butt of Lewistől nyugatra	Valamennyi faj a kagyló kivételével	Korlátlan
14. St Kilda, Flannan Islands	Valamennyi faj	Korlátlan
15. Butt of Lewis világítótoronytól az é. sz. 59°30', ny. h. 5° 45' alatti pontig húzott vonaltól nyugatra	Valamennyi faj	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS ÍRORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Point Lynastól északra Mull of Gallowaytól délre	Tengerfenéken élő fajok Norvég homár	Korlátlan Korlátlan
2. Mull of Oától nyugatra Barra Headtől nyugatra	Tengerfenéken élő fajok Norvég homár	Korlátlan Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumbrugh Head világítótoronytól délkeletre, Skroo világítótoronytól északkeletre és Skadan világítótoronytól délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick-upon-Tweedtől keletre, Whitby High világítótoronytól keletre	Hering	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
3. North Foreland világítótornyától keletre, Dungeness új világítótornyától délre	Hering	Korlátlan
4. St. Kilda körüli övezet	Hering Makréla	Korlátlan Korlátlan
5. Butt of Lewis világítótornyától nyugatra, Butt of Lewis és az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45'alatti pont között húzott vonalig	Hering	Korlátlan
6. North Rona és Sulisker (Sulasgeir) körüli övezet	Hering	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Shetlandtól és Fair-szigettől keletre, Sumburgh Head világítótornyától délkeletre, Skroo világítótornyától északkeletre és Skadan világítótornyától délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick upon Tweedtól keletre, Flamborough Headtól keletre	Hering	Korlátlan
3. North Foreland, kelet felé, Dungeness új világítótorony, dél felé	Hering	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Berwick-upon-Tweedtól keletre Coquer Islandtól keletre	Hering	Korlátlan
2. Cromertől északra North Forelandtól keletre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
3. North Forelandtól keletre Dungeness új világítótornyától délre	Tengerfenéken élő fajok Hering	Korlátlan Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
4. Dungeness új világítótoronytól délre, Selsey Billtől délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Straight Pointtől délkeletre, South Bishoptól északnyugatra	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

2. ÍRORSZÁG PARTI VIZEI**A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE**

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Erris Headtől északnyugatra Sybil Pointtől nyugatra	Tengerfenéken élő fajok Norvég homár	Korlátlan Korlátlan
2. Mizen Headtől délre Stagstól délre	Tengerfenéken élő fajok Norvég homár Makréla	Korlátlan Korlátlan Korlátlan
3. Stagstól délre Corktól délre	Tengerfenéken élő fajok Norvég homár Makréla Hering	Korlátlan Korlátlan Korlátlan Korlátlan
4. Corktól délre, Carnsore Pointtől délre	Valamennyi faj	Korlátlan
5. Carnsore Pointtől délre, Haulbowline-től délkeletre	Valamennyi faj, a kagyló kivételével	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Írország partvidéke (6–12 mérföld)

1. Mine Headtől délre Hook Point	Tengerfenéken élő fajok Hering Makréla	Korlátlan Korlátlan Korlátlan
-------------------------------------	--	-------------------------------------

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
2. Hook Point Carlingford Lough	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Fésűkagyló	Korlátlan

C. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Írország partvidéke (6–12 mérföld)

1. Stagstől délre Carnsore Pointtól délre	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Old Head of Kinsale-től délre Carnsore Pointtól délre	Hering	Korlátlan
2. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Makréla	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	-----	--------------------------------------

Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

1. Corktól délre Carnsore Pointtól délre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
2. Wicklow Headtól keletre Carlingford Loughtól délkeletre	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

2013. február 6., szerda

3. BELGIUM PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
3–12 tengeri mérföld	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Franciaország	Hering	Korlátlan

4. DÁNIA PARTI VIZEI

Földrajzi területek	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Északi-tenger partvidéke (a dán/német határtól Hanstholmig) (6–12 tengeri mérföld)	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
A dán/német határtól Blåvands Hukig	Hollandia	Lepényhalak	Korlátlan
		Tőkehalak	Korlátlan
Blåvands Huktól Bovbjergig	Belgium	Közönséges tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Foltos tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
	Hollandia	Sima lepényhal Nyelvhal	Korlátlan Korlátlan
Thyborøntól Hanstholmig	Belgium	Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi területek	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Skagerrak (Hanstholmtól Skagenig) (4–12 tengeri mérföld)	Belgium	Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Kattegat (3–12 mérföld)	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Lepényhalak	Korlátlan
		Norvég homár	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
Zeelandtól északra a Forsnæs világítótornyon áthaladó szélességi körig	Németország	Spratt	Korlátlan
Balti-tenger (beleértve a Belteket, a Sundot és Bornholmot) 3–12 tengeri mérföld	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Lazac	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
Skagerrak (4–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3 (*)– 12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi területek	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (3–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

(*) A partvonalától mérve

5. NÉMETORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Az Északi-tenger partvidéke (3–12 tengeri mérföld) valamennyi partvidék	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
	Hollandia	Tengerfenéken élő fajok Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan Korlátlan
A dán/német határtól az é. sz. 54° 43'-nál Amrum északi csúcsáig	Dánia	Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
A Helgoland körüli övezet	Egyesült Királyság	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
A Balti-tenger partvidéke (3–12 mérföld)	Dánia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Vékonybajuszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan

6. FRANCIAORSZÁG ÉS TENGERENTÚLI MEGYÉINEK PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	----------	-----	--------------------------------------

Az atlanti partvidék északkeleti része (6–12 tengeri mérföld)

Belga-francia határtól a Manche megyétől keletre eső rész (Vire-Grandcamp les Bains folyótorkolat é.sz. 49° 23' 30", ny. h. 1° 2' ÉÉK irányban)	Belgium	Tengerfenéken élő fajok Fésűkagyló	Korlátlan Korlátlan
	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Dunkerque-től (k. h. 2° 20') Cap d'Antifer-ig (k. h. 0° 10')	Németország	Hering	Korlátlan, csak októbertől decemberig
A belga/francia határ Cap d'Alprech nyugatig (é. sz. 50° 42' 30", k. h. 1° 33' 30")	Egyesült Királyság	Hering	Korlátlan

Atlanti partvidék (6–12 tengeri mérföld)

A spanyol/francia határ az é. sz. 46° 08' alatti pontig	Spanyolország	Szardella	Célzott halászat, csak március 1-jétől június 30-ig korlátlan Élő csalival történő halászat csak július 1-jétől október 31-ig
		Szardínia	Csak január 1-jétől február 28-ig és július 1-jétől december 31-ig korlátlan Továbbá a fent említett fajokkal kapcsolatos tevékenységeket az 1984-ben folytatott tevékenységek értelmében kell folytatni

A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

A spanyol határ – Cap Leucate	Spanyolország	Valamennyi faj	Korlátlan
-------------------------------	---------------	----------------	-----------

7. SPANYOLORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
A francia/spanyol határ a Cap Mayor világítótoronyig (ny. h. 3° 47')	Franciaország	Nyíltvízi fajok	Az 1984. év folyamán gyakorolt tevékenységek határain belül korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
-------------------	----------	-----	--------------------------------------

A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)

A francia határ/Cap Creus	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan
---------------------------	---------------	----------------	-----------

8. HOLLANDIA PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
(3–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Belgium	Valamennyi faj	Korlátlan
	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
		Fattyúmakréla	Korlátlan
(6–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
(6–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan
Texel déli fokától nyugatra a német/holland határig	Egyesült Királyság	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

9. FINNORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld) (*)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

(*) 3–12 tengeri mérföld a Bogskär-szigetek körül

10. SVÉDORSZÁG PARTI VIZEI

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Skagerrak (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3 (*)–12 mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan

2013. február 6., szerda

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentőség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Finnország	Valamennyi faj	Korlátlan

(*) A partvonalától mérve

II. MELLÉKLET

A HALÁSZATI KAPACITÁS FELSZŐ HATÁRAI

Felső határértékek (a 2010. december 31-i helyzet alapján)

Tagállam	GT	kW
Belgium	18 911	51 585
Bulgária	8 448	67 607
Dánia	88 528	313 341
Németország	71 114	167 089
Észtország	22 057	53 770
Írország	77 254	210 083
Görögország	91 245	514 198
Spanyolország (a legkülső régiókkal együtt)	446 309	1 021 154
Franciaország (a legkülső régiókkal együtt)	219 215	1 194 360
Olaszország	192 963	1 158 837
Ciprus	11 193	48 508
Lettország	49 067	65 196
Litvánia	73 489	73 516
Málta	15 055	96 912
Hollandia	166 384	350 736
Lengyelország	38 376	92 745
Portugália (a legkülső régiókkal együtt)	115 305	388 054

2013. február 6., szerda

Tagállam	GT	kW
Románia	1 885	6 716
Szlovénia	1 057	10 974
Finnország	18 187	182 385
Svédország	42 612	210 744
Egyesült Királyság	235 570	924 739
Az EU legkülső régiói	GT	kW
Spanyolország		
Kanári-szigetek: H < 12 m. EU-hoz tartozó vizek	2 649	21 219
Kanári-szigetek: H > 12 m. EU-hoz tartozó vizek	3 059	10 364
Kanári-szigetek: H > 12 m. Nemzetközi vizek és harmadik országok vizei	28 823	45 593
Franciaország		
Réunion-sziget: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	1 050	19 320
Réunion-sziget: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	10 002	31 465
Francia Guyana: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	903	11 644
Francia Guyana: Garnélarákász-hajók	7 560	19 726
Francia Guyana: Nyíltvízi fajok. Nyílt tengeri hajók.	3 500	5 000
Martinique: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Nyíltvízi fajok. H > 12 m	500	1 750
Portugália		
Madeira: Tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	617	4 134
Madeira: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Nyíltvízi fajok. Kerítőháló. H > 12 m	181	777

2013. február 6., szerda

Az EU legkülső régiói	GT	kW
Azori-szigetek: Tengerfenéken élő fajok. H < 12 m	2 626	29 895
Azori-szigetek: Tengerfenéken élő és nyíltvízi fajok. H > 12 m	12 979	25 721

H = teljes hosszúság

III. MELLÉKLET
TANÁCSADÓ TESTÜLETEK

Tanácsadó testület neve	Illetékességi terület
Balti-tenger	IIIb, IIIc és IIId ICES ⁽¹⁾ -övezetek
Földközi-tenger	A Földközi-tenger tengeri vizei a ny. h. 5°36' vonalától keletre
Északi-tenger	IV és IIIa ICES-övezetek
Észak-nyugati vizek	V (az Va kivételével és a Vb-nek csak az uniós vizeire kiterjedve), VI és VII ICES-övezetek
Délnyugati vizek	VIII, IX és X ICES-övezetek (Azori-szigetek körüli vizek), és a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 CECAF ⁽²⁾ -övezetek (Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek)
Nyíltvízi állományok (kék puha tőkehal, makréla, fatyúmakréla, hering)	Valamennyi illetékességi terület (kivéve a Balti-tengert, a Földközi-tengert és az akvakultúrát)
Nyílt tengeri/hosszú távú flotta	Valamennyi nem uniós víz
Akvakultúra és belvízi halászat	Akvakultúra, az 5. cikkben meghatározottak értelmében és az Európai Unió tagállamainak valamennyi belvize
Legkülső régiók, három tengeri medencére osztva: Az Atlanti-óceán nyugati része, az Atlanti-óceán keleti része, Indiai-óceán	A legkülső régiók körüli vizeket – nevezetesen a Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, a Kanári-szigetek, az Azori-szigetek, Madeira és Réunion körüli tengeri vizeket – lefedő összes ICES-övezet
Fekete-tengeri tanácsadó testület	A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) földrajzi alterülete a GFCM/33/2009/2 sz. határozatban meghatározottak szerint

2013. február 6., szerda

Tanácsadó testület neve	Illetékességi terület
A piacokkal foglalkozó tanácsadó testület	Az összes piaci terület

- (¹) A 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.) meghatározott ICES-övezetek (Nemzetközi Tengerkutató Tanács).
- (²) A 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.) meghatározott CECAF-övezetek (Kelet-közép-atlanti területek vagy a FAO 34. fő halászati övezete).

[Mód. 211]

P7_TA(2013)0041

A gépjárművek zajszintje *I**

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek zajszintjéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0856 – C7-0487/2011 – 2011/0409(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0856),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0487/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. április 25-i véleményére (¹),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0435/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

(¹) HL C 191., 2012.6.29., 76. o.

2013. február 6., szerda

P7_TC1-COD(2011)0409

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a gépjárművek zajszintjéről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac egy olyan belső határok nélküli térség, amelyben biztosítani kell az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását. E célból átfogó uniós típus-jóváahagyási rendszer van érvényben a gépjárművekre vonatkozóan, **mivel a közúti járművek a közlekedési ágazat legjelentősebb zajforrásai**. A gépjárművek és kipufogórendszereik típusjóváahagyásának műszaki követelményeit harmonizálni kell a megengedett zajszintek tekintetében annak elkerülése érdekében, hogy a tagállamok különböző követelményeket alkalmazzanak, valamint annak érdekében, hogy a belső piac megfelelő működésének biztosítása mellett magas szintű legyen a környezetvédelem és a közbiztonság, **illetve javuljon az életminőség és az egészség**. A Bizottságnak továbbá **hatásvizsgálatot kell végeznie a levegő- és zajszennyezési szintekre alkalmazandó címkézési feltételeket illetően**. E **hatásvizsgálatban figyelembe kell venni az e rendelet hatálya alá tartozó különböző járműtípusokat (beleértve az elektromos járműveket), valamint az ilyen címkézés gépjárműiparra gyakorolt lehetséges hatásait**. A címkézés **hasznos eszköz lehet a fogyasztók tájékoztatása és a jármű vásárlását megelőző átláthatóság tekintetében őket megillető jogok védelme szempontjából**. [Mód. 1].
- (1a) EU-típusjóváahagyási előírások alkalmazandók már a CO₂-kibocsátásra vonatkozó uniós szabályozás, többek között a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváahagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾, a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról szóló, 2009. április 23-i 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóváahagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről szóló, 2009. június 18-i 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, valamint az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról szóló, 2011. május 11-i 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ alkalmazásában. A CO₂- és szennyezőanyag-kibocsátásokra vonatkozó uniós szabályozásra vonatkozó műszaki követelményeknek összhangban kell állniuk a zajkibocsátás csökkentésére vonatkozó jogszabályokkal. Az uniós típus-jóváahagyási követelményeket ezért olyan módon kell meghatározni, hogy biztosítsák e kettős cél elérését. [Mód. 2]

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 76. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. február 6-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 171., 2007.6.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 140., 2009.6.5., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 188., 2009.7.18., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 145., 2011.5.31., 1. o.

2013. február 6., szerda

- (1b) *A közlekedési zaj számos különböző módon károsítja az egészséget. Az elhúzódó zajterhelés kimerítheti a fizikai tartalékokat, zavart okozhat a szervek szabályozó működésében és így korlátozhatja azok hatékonyságát. A közlekedési zaj kockázati tényezőként hozzájárulhat olyan betegségek vagy események kialakulásához, mint a magas vérnyomás vagy a szívroham. A hatásokat a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK irányelv⁽¹⁾ szellemében további vizsgálatnak kell alávetni. [Mód. 3]*
- (2) A gépjárművek megengedett zajszintjére és kipufogórendszerre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/157/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ a belső piac megteremtése és működtetése céljából harmonizálta a tagállamok által alkalmazott, a gépjárművek és kipufogórendszereik megengedett zajszintjére vonatkozó különböző műszaki követelményeket. A belső piac megfelelő működése és az Unión belüli egységes és következetes jogszabály-alkalmazás érdekében célszerű az irányelvet rendelettel felváltani.
- (3) Ez a rendelet a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (keretirányelv)⁽³⁾ meghatározott típus-jóváhagyási eljárás összefüggésében egy új, különálló rendelet.
- (4) A 70/157/EGK irányelv hivatkozik az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) zajkibocsátásról szóló 51. sz. előírására⁽⁴⁾, amelyben az Unió szerződő félként vesz részt, és amely meghatározza a zajkibocsátásra vonatkozó vizsgálati módszert.
- (5) A 70/157/EGK irányelvet elfogadása óta többször jelentős mértékben módosították. A gépjárművek zajhatárértékeinek legutóbbi, 1995-ben bevezetett csökkentése nem hozta meg a várt eredményt. Tanulmányok kimutatták, hogy az irányelv értelmében alkalmazott vizsgálati módszer ma már nem tükrözi az emberek városi forgalomban tanúsított vezetési magatartását. Az 1996-ban kiadott, a jövő zajvédelmi politikájáról szóló zöld könyv⁽⁵⁾ megállapításai szerint a vizsgálati módszerben különösen alábecsülték azt, hogy a gumibroncsok által okozott gördülési zaj milyen mértékben járul hozzá a teljes zajkibocsátáshoz.
- (6) Ezért ennek a rendeletnek a 70/157/EGK irányelvben kötelezőként meghatározott vizsgálati módszerhez képest eltérő módszert kell bevezetnie. Ennek a módszernek az ENSZ-EGB zajártalommal foglalkozó munkacsoportja által 2007-ben közzétett módszeren kell alapulnia, amely az ISO 362 szabvány 2007. évi változatára⁽⁶⁾ épül. A régi és az új vizsgálati módszerek nyomon követésének eredményeit benyújtották a Bizottsághoz. **Ezenfelül a korábbi vizsgálati módszerből eredő hiányosságok orvosolása érdekében a Bizottságnak e rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül hatásvizsgálatot kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja a gumibroncsok gördülési berendezésének a járművek zajszintcsökkentésében játszott szerepét – különös tekintettel az útfelületi hatásra –, valamint az e területen felmerülő kutatási igényeket, hogy ennek alapján az útfelület viselkedését is figyelembe vevő új európai vizsgálati módszert lehessen elfogadni. [Mód. 4]**
- (7) Az új vizsgálati módszer reprezentatív jellege a normál forgalmi körülmények közötti zajkibocsátás esetében megfelelőnek tekinthető, azonban kevésbé reprezentatív a legrosszabb eset körülményei között bekövetkező zajkibocsátás tekintetében. Ezért ebben a rendeletben kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseket kell meghatározni.

⁽¹⁾ HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

⁽²⁾ HL L 42., 1970.2.23., 16. o.

⁽³⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 137., 2007.5.30., 68. o.

⁽⁵⁾ COM(1996)0540 végleges.

⁽⁶⁾ ISO 362-1: Gyorsuló gépjárművek zajának pontos mérési módszere. Műszaki módszer – 1. rész: M és N kategória, ISO, Genf, Svájc, 2007.

2013. február 6., szerda

Ezek a rendelkezések olyan megelőző követelményeket határoznak meg, amelyek a típus-jóváhagyási vezetési cikluson kívül a jármű valódi forgalomban uralkodó vezetési körülményeire vonatkoznak. A vezetési körülmények környezetvédelmi szempontból lényegesek, és emellett biztosítani kell, hogy a jármű közúti vezetési körülmények közötti zajkibocsátása ne térjen el lényegesen attól az értéktől, amely az adott jármű típus-jóváhagyási vizsgálatának eredményeként elvárható.

- (8) Ennek a rendeletnek a zajhatárértékeket is tovább kell csökkentenie. Figyelembe kell vennie a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási követelményekről szóló, 2009. július 13-i 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseit⁽¹⁾, amely új, szigorúbb zajkibocsátási követelményeket vezetett be a gépjárművek abroncsaira vonatkozóan, és **amely hangsúlyozta, hogy koherens és átfogó megközelítésre van szükség a közúti zaj problémájának kezelésére, többek között figyelembe véve az útburkolatok jelentős hozzájárulását a közúti zajhoz. Ez a horizontális megközelítés az ágazati és vertikális megközelítéssel összehasonlítva hatékonyabban csökkenti a közúti zaj teljes szintjét. A közúti zaj csökkentését egyúttal közegészségügyi célkitűzésnek kell tekinteni, szintén figyelembe kell venni véve a közúti zaj által okozott zajártalommal és egészségügyi hatásokkal foglalkozó tanulmányokat⁽²⁾⁽³⁾, valamint a kapcsolódó költségeket és előnyöket is⁽⁴⁾. E rendeletnek figyelembe kell vennie továbbá a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről szóló 2009. november 25-i 1222/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁵⁾. A Bizottságnak gondoskodnia kell a gumiabroncsok zajkibocsátási jellemzőik tekintetében történő címkézéséről. Figyelembe kell venni továbbá a közlekedési módok környezeti zaj szempontjából való összehasonlíthatóságát.** [Mód. 5]
- (8a) A Bizottságnak a hatóságokhoz intézett iránymutatást kell közzétennie a „csendes” utakra vonatkozóan, amely hasznos eszközként szolgálhat azok számára a fenntarthatóbb közúti infrastruktúrával kapcsolatos követelményeknek való megfelelés terén. [Mód. 6]
- (8b) A hatodik környezetvédelmi cselekvési program meghatározta az uniós környezetvédelmi politika kialakításának 2002–2012 közötti időszakra vonatkozó keretét. A program a levegőszennyezéssel kapcsolatos intézkedésekre hívott fel annak érdekében, hogy jelentősen csökkenteni lehessen a tartós átlagos zajszintnek és különösen a közlekedési zajnak rendszeresen kitett személyek számát. [Mód. 7]
- (8c) A járművek zajcsökkentését célzó műszaki intézkedések egymástól eltérő különféle követelményeknek kell megfelelniük, mint például a gazdasági szempontból változatlan értékesítési lehetőségek mellett alacsonyabb zajszint, egyúttal kevesebb károsanyag-kibocsátás, és jobb utazási biztonság biztosítása. Annak érdekében, hogy minden követelménynek megfeleljenek, és megtartsák a közöttük lévő egyensúlyt, az autóipar túl gyakran ütközik a fizikai megvalósíthatóság határaiiba. Az autóipari fejlesztéseknek újra és újra sikerült ezeket a határokat új, innovatív anyagok és módszerek alkalmazásával kitolni. Az innovációs lehetőségek előteremtése világos és időben megalapozott keretet igényel a jogalkotás részéről. Ezt a keretet ez a rendelet szabja meg, és ezáltal azonnali, társadalmilag szükségszerű innovációs lendületet indít el, mindemellett megtartja az ipar szükséges gazdaságos cselekvőképességét. [Mód. 8]
- (8d) A zajártalom mindenekelőtt helyi problémát jelent, amely azonban uniós szintű megoldást igényel. Minden fenntartható zajkibocsátási politika első lépése ugyanis olyan intézkedések bevezetése, amelyeket a zajforrás alapján határoznak meg. A gépjármű mint zajforrás, amelyre ez a rendelet irányul, definíció szerint a különösen mozgékony kategóriába tartozik, ezért ezt a csupán nemzeti intézkedések nem megfelelő módon szabályoznák. [Mód. 9]
- (8e) Nagy előrelépéseket lehet tenni az infrastruktúra oly módon történő fejlesztése és javítása érdekében, amely maximalizálja a járművekből származó zaj csökkentését, például zajvédő falak széleskörű alkalmazása révén. [Mód. 10]

⁽¹⁾ HL L 200., 2009.7.31., 1. o.

⁽²⁾ Knol, A.B., Staatsen, B.A.M., Trends in the environmental burden of disease in the Netherlands 1980–2020 (A környezeti betegségteher alakulása Hollandiában, 1980–2020), RIVM-jelentés 500029001, Bilthoven, Hollandia, 2005; <http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/500029001.html>

⁽³⁾ WHO-JRC study on the burden of disease from environmental noise, quantification of healthy life years lost in Europe (WHO-JRC tanulmány a környezeti zajok által okozott betegségteheréről, valamint az elvesztett egészséges évek számáról Európában); <http://www.euro.who.int/en/what-we-do/health-topics/environment-and-health/noise/publications/2011/burden-of-disease-from-environmental-noise-quantification-of-healthy-life-years-lost-in-europe>

⁽⁴⁾ A zaj értékelése – az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának az egészségügyi és társadalmi-gazdasági szempontokkal foglalkozó munkacsoportja által 2003. december 4-én Brüsszelben kiadott helyzetjelentés; www.ec.europa.eu/environment/noise/pdf/valuation_final_12_2003.pdf

⁽⁵⁾ HL L 342., 2009.12.22., 46. o.

2013. február 6., szerda

- (9) Csökkenteni kell a gépjárművek valamennyi zajforrására vonatkozó általános határértékeket, beleértve a meghajtórendszer és a kipufogórendszer által beszívott levegőt is, figyelembe véve a 661/2009/EK rendeletben meghatározottak értelmében a gumibroncsok zajkibocsátáshoz való hozzájárulását.
- (9a) *A zajkibocsátásra vonatkozó információk közzététele a fogyasztók, a járműparkkezelők és az állami hatóságok számára befolyásolhatja vásárlási döntéseiket, és felgyorsíthatja a csendesebb járműállományra történő áttérést. Annak érdekében, hogy a fogyasztókhoz eljusson a szükséges információ, a gyártónak az értékesítési helyen és a műszaki promóciós anyagban tájékoztatást kell nyújtania a járművek zajkibocsátásáról a harmonizált vizsgálati módszereknek megfelelően. A CO₂-kibocsátásra, az üzemanyag-fogyasztásra és a gumibroncszajra vonatkozó információkat tartalmazó címkékhez hasonló módon kellene tájékoztatni a fogyasztókat a járművek zajkibocsátásáról. [Mód. 11]*
- (9b) *A zajkibocsátásra vonatkozó információkat – beleértve a vizsgálati adatokat – közzé kell tenni, és az értékesítés helyén és a járművekre vonatkozó promóciós anyagban egyértelműen fel kell tüntetni. [Mód. 18]*
- (9c) *A közúti zaj csökkentése érdekében a hatóságok a csendesebb járművek vásárlásának és használatának gyorsabb elterjedését elősegítő intézkedéseket és ösztönzőket léptethetnek életbe. [Mód. 12]*
- (9d) *A járművek zajkibocsátása részben függ attól a környezettől is, amelyben a gépjármű halad, különös tekintettel a közúti infrastruktúra minőségére és arra, mennyire intelligensek a forgalomirányító rendszerek. Ezért meg kell fontolni egy integrált megközelítés alkalmazását, különösen a legzajosabb városi területeken, valamint azokban az esetekben, ahol gyors fellépésre van szükség. [Mód. 13]*
- (9e) *Személygépjárművek esetében 45 km/h alatti átlagsebesség esetében még a motorhangok és a kipufogórendszer zajai a meghatározók, e sebesség felett ellenben a gördülési zaj és a szélzúgás. A gördülési zaj és a szélzúgás a motor típusától és a teljesítménytől függetlenül fennáll. Az 1970-es évek óta történt járműfejlesztések hatására a motorok jelentősen halkabbak lettek, átlagban viszont nőtt a teljesítményük és a súlyuk. Az utóbbiak miatt és a nagyobb utazási biztonság következtében nőtt a járművek össz tömege, ami maga után vonta a járművek gumibroncsai érintkezési felületének szükségszerű kiterjesztését a menetstabilitás növelése érdekében. E felület minden egyes kiterjesztésénél nőtt a jármű gördülési zaja. [Mód. 14]*
- (9f) *A zaj összetett probléma, mivel számos forrásból ered, és az emberek által érzékelt hangszintet és azok rájuk gyakorolt hatását számos tényező befolyásolja. A közúti zaj csökkentését célzó jogszabályoknak a motor-, jármű- és gumibroncszaj, az útfelszín, a vezetői magatartás és a forgalomirányítás figyelembevételével tükrözniük kell ezeket a szempontokat, amelyekkel az 1222/2009/EK rendeletben, valamint a 2002/49/EK irányelvben kell foglalkozni. [Mód. 15]*
- (10) *A hibrid elektromos és a tisztán elektromos közúti járművek használatától várt környezeti előnyök az ilyen járművek által kibocsátott zaj jelentős mértékű csökkenését eredményezték. Ennek következtében megszűnik egy olyan fontos hangjelzés forrása, amely az egyéb úthasználók között a vak és gyengén látó gyalogosok és kerékpárosok figyelmét is felhívja a járművek közeledésére, jelenlétére vagy elindulására. E célból az iparág hangjelző rendszereket fejleszt ki az elektromos és hibrid elektromos járművek által keltett zaj hiányának pótlására. A gépjárművekre szerelt, a járművek közeledését jelző hangjelző rendszerek teljesítményét harmonizálni kell. Az ilyen rendszerek felszerelésével kapcsolatban azonban továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a járműgyártók saját döntésük alapján határozhassanak az alkalmazásáról.*
- (10a) *A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy elláthatók-e aktív biztonsági rendszerekkel a csendesebb, például a hibrid és elektromos járművek, hogy ezáltal hatékonyabban hozzájáruljanak a városi területeken a veszélyeztetett úthasználók, például a vak, gyengén látó és halláskárosult gyalogosok, a kerékpárosok és a gyermekek biztonságának javítására irányuló célkitűzéshez. [Mód. 16]*

2013. február 6., szerda

- (10b) *A járművek zajszintje közvetlenül kihat az uniós polgárok életminőségére, különösen azokban a városi térségekben, ahol nincsen vagy nagyon kevés az elektromos vagy föld alatti tömegközlekedés, a kerékpáros illetve a gyalogos forgalom. Figyelembe kell venni továbbá a tömegközlekedést használók számának megkétszerezésére irányuló célt, melyet az Európai Parlament az egységes európai közlekedési térség megvalósításához vezető útitervről szóló 2011. december 15-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ tűzött ki maga elé. A városi térségek zajszennyezésének csökkentése érdekében Bizottságnak és a tagállamoknak a szubszidiaritás elvének megfelelően népszerűsítenük kellene a tömegközlekedést, valamint a gyalogos és kerékpáros közlekedést. [Mód. 17]*
- (10c) *A járművek zajkibocsátási szintje részben attól függ, hogy a vásárlást követően hogyan használják és mennyire tartják karban. Ezzel kapcsolatosan lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az uniós polgárok tisztában legyenek a sima vezetési stílus alkalmazásának és az egyes tagállamokban előírt sebességhatárolások betartásának jelentőségével. [Mód. 19]*
- (11) Az Unió típus-jóváhagyási szabályozásának egyszerűsítése érdekében, a CARS 21 2007. évi jelentésében foglalt ajánlásokkal összhangban ⁽²⁾ megfelelőnek tekinthető e rendeletnek a vizsgálati módszer tekintetében a zajkibocsátásról szóló 51. számú ENSZ-EGB előírás, valamint a csere-kipufogóhangtompítórendszerek tekintetében a csere-hangtompítórendszerekről szóló 59. számú ENSZ-EGB előírás ⁽³⁾ alapján történő kidolgozása.
- (12) *Annak érdekében, hogy a Bizottság e rendelet műszaki követelményeit az ENSZ-EGB 51. és 59. számú előírására történő közvetlen hivatkozással válthassa fel azt követően, hogy az említett előírásokban meghatározták az új vizsgálati módszerre vonatkozó határértékeket, vagy az említett követelményeket hozzáigazíthassa a műszaki és tudományos fejlődéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke értelmében felhatalmazást kell adni a Bizottságnak arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el **e rendelet azon mellékleteinek módosítására vonatkozóan, amelyek a járműtípusok és kipufogórendszerek zajszintjére vonatkozó uniós típus-jóváhagyási eljárásokkal, a gépjárművek által kibocsátott zaj mérésére szolgáló módszerekkel és eszközökkel, a hangtompító rendszerekkel, a sűrített levegő okozta zajjal, a gyártásmegfelelőségre vonatkozó ellenőrzésekkel, a ezen, vizsgálati módszerekről és zajszintekről szóló rendelet mellékleteiben meghatározott rendelkezések módosításával kapcsolatban. helyszínekre vonatkozó előírásokkal, a további zajkibocsátási rendelkezésekkel összefüggő mérési módszerekkel és a hibrid és elektromos járművek hallhatóságát biztosító rendelkezésekkel kapcsolatosak.** Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő ~~munka~~ munkája során – **többek között szakértői szinten is** – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során **elkészítéskor és megszövegezéskor** a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez **Parlamentnek** és a Tanáshoz **Tanácsnak** történő egyidejű, ~~időszerű~~ időben történő és megfelelő módon történő eljuttatásáról. továbbításáról. [Mód. 20]*
- (12a) *E rendelet célja, nevezetesen a zaj problémájának a zajforrásnál való kezelése, kevesebb lehetőséget biztosít a zaj csökkentésére, mint a járművek abroncsaival kapcsolatba lépő útfelület összetételének megváltoztatását célzó intézkedések. Az utóbbi zajcsökkentési mód műszakilag sokkalta egyszerűbben kivitelezhető lenne. A már rendelkezésre álló aszfaltfajták, mint a drénaszfalt, a zajcsökkentő tulajdonságokkal rendelkező aszfaltok vagy a zajoptimalizáló aszfalt, amelyekre vonatkozóan különféle egyszerű építőipari intézkedéseket kombináló, átfogó megközelítést alkalmaznak, helyileg már most mintegy 10 dB csökkenést biztosítanak. Ezt a hatékony, tisztán a helyi zajforrásra ható intézkedést nem tartalmazza ez a rendelet, hiszen a gyakorlati megvalósításuk a költségvetéseket, különösen a helyi hatóságokét erősen igénybe venné. Ez a költségvetési válság idején nehezen lenne indokolható, továbbá a regionális és a strukturális politikát is érintené. [Mód. 21]*
- (13) A rendelet által megteremtett új keretszabályozás alkalmazásának következtében a 70/157/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽¹⁾ **Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0584.**⁽²⁾ CARS 21: A Competitive Automotive Regulatory System for the 21st Century (XXI. századi versenyképes autóipari szabályozási rendszer), 2006: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf⁽³⁾ HL L 326., 2006.11.24., 43. o.

2013. február 6., szerda

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a 2. cikkben felsorolt valamennyi új jármű zajsztípe és kipufogórendszere tekintetében történő EU-típusjóváhagyására, valamint az ilyen járművekhez tervezett alkatrészek és berendezések értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó közigazgatási és műszaki követelményeket.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott M₁, M₂, M₃, N₁, N₂ és N₃ kategóriába tartozó járművekre, valamint az ilyen járművekhez tervezett és kialakított rendszerekre, alkatrészekre és önálló műszaki egységekre vonatkozik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „jármű jóváhagyása”: egy járműtípus zajsztípe szempontjából történő jóváhagyása;
2. „járműtípus”: ~~a 2007/46/EK irányelv II. mellékletének B. részében meghatározott járművek csoportja;~~
 - a) **a II. melléklet 4.1.2.1. pontja szerint vizsgált járművek esetében a 2007/46/EK irányelv II. mellékletének B. részében meghatározott járművek csoportja;**
 - b) **a II. melléklet 4.1.2.2. pontja szerint vizsgált járművek esetében olyan járművek csoportja, amelyek a következők tekintetében alapvetően nem különböznek:**
 - i. **a felépítmény alakja és anyagai (különösen a motortér és annak hangszigetelése);**
 - ii. **a motor típusa (pl. külső vagy kompressziós gyújtású, két- vagy négyütemű, alternáló vagy forgódugattyús), a hengerek száma és lökettérfogata, a befecskendező rendszerek típusa, a szelepelrendezés, a névleges fordulatszám (S) vagy a villanymotor típusa. Azon járművek, amelyek azonos motortípussal, de különböző teljes áttételi viszonyszámokkal rendelkeznek, azonos típusú járműveknek tekinthetők.**
3. „megengedett össztömeg”: a járműgyártó által megadott műszakilag megengedett legnagyobb tömeg.

A (3) bekezdéstől eltérően a legnagyobb tömeg meghaladhatja a tagállam szakhatósága által engedélyezett legnagyobb tömeget;
4. „névleges motorteljesítmény”: a motor kW-ban (ENSZ-EGB) kifejezett, és az ENSZ-EGB 85. számú előírása ⁽¹⁾ szerint az ENSZ-EGB módszerével mért teljesítménye;
5. „alapfelszerelés”: a jármű alapkonzfigurációja, amely magában foglal minden olyan funkciót, amelynek felszerelése esetén a konfiguráció vagy a berendezések szintjén nincs szükség további műszaki adatok megadására, azonban fel van szerelve valamennyi, a 2007/46/EK irányelv IV. vagy XI. mellékletében meghatározott jogi aktus szerinti kötelező funkcióval;
6. „a vezető tömege”: a vezetőülés referenciapontjában egységesen, 75 kg-ban meghatározott tömeg;
7. „jármű menetkész tömege (mro)”: a jármű tömege a vezető, a tüzelőanyag, a folyadékok és a gyártó előírásai szerint felszerelt alapfelszerelés tömegével együtt;

⁽¹⁾ HL L 326., 2006.11.24., 55. o.

2013. február 6., szerda

Ha fel vannak szerelve, akkor a jármű tömege a karosszéria, a vezetőfülke, a csatlakozómű és a pótkerék (pótkerekek), valamint a szerszámok tömegét is magában foglalja.

A tüzelőanyag-tartályt (tüzelőanyag-tartályokat) legalább a tárolókapacitása (tárolókapacitásuk) 90 %-áig fel kell tölteni;

8. „névleges motorfordulatszám (S)”: az a gyártó által megadott, min–1-ben (fordulat/perc) kifejezett motorfordulatszám, amelyen a motor az ENSZ-EGB 85. számú előírása szerint meghatározott legnagyobb névleges hasznos teljesítményét leadja, vagy ha a legnagyobb névleges hasznos teljesítményt a motor több fordulatszámon is eléri, akkor a legnagyobb ilyen fordulatszámot jelenti;
9. „fajlagos teljesítménymutató (PMR)”: numerikus mennyiség, amelyet a II. melléklet 4.1.2.1.1. pontjában meghatározott képlet szerint kell kiszámítani;
10. „referenciapont”: a következő pontok egyike:
 - a) M_1 és N_1 kategóriájú járművek esetében:
 - i. orrmotoros járművek esetében a jármű elülső vége;
 - ii. középmotoros járművek esetében a jármű középpontja;
 - iii. farmotoros járművek esetében a jármű hátulja.
 - b) M_2 , M_3 , N_2 és N_3 kategóriába tartozó járművek esetében a motornak a jármű orrához legközelebb eső oldala;
11. „célgyorsulás”: városi körülmények között, részlegesen nyitott gázszabályozó mellett érvényes gyorsulási érték, amelyet statisztikai mérésekből vezetnek le;
12. „referenciagyorsulás”: az az előírt gyorsulás, amelyet próbapályán végzett gyorsulási vizsgálat során kell elérni;
13. „sebességváltó-áttétel súlyozási tényezője” (k): dimenzió nélküli numerikus mennyiség, amelyet két sebességváltó-áttétel gyorsulási és állandó sebesség mellett végzett vizsgálatok során kapott vizsgálati eredményeinek összesítésére használnak;
14. „részleges teljesítménytényező” (k_p): a járművek gyorsulási és állandó sebesség mellett végzett vizsgálati során kapott eredmények súlyozott összesítéséhez használt, dimenzió nélküli numerikus mennyiség;
15. „előgyorsítás”: gyorsulásszabályozó eszköz használata az AA' vonal előtt az AA' és a BB' vonal közötti stabil gyorsulás elérése céljából, a II. melléklet 1. függelékében található 1. ábra szerint;
16. „rögzített sebességváltó-áttételek”: olyan sebességváltó-szabályozást jelent, amelynél a sebességváltó-fokozat nem változtatható meg a vizsgálat során;
17. „azonos családhoz tartozó hangtompító rendszer vagy hangtompító rendszerek összetevői”: hangtompító rendszerek vagy azok összetevőinek csoportja, amelyben az alábbiakban felsorolt valamennyi jellemző megegyezik:
 - a) a hangelnyelő szálak anyagon átáramló kipufogógázok nettó gázáramának jelenléte az adott anyaggal történő érintkezéskor;
 - b) a szálak típusa;
 - c) adott esetben a kötőanyag műszaki adatai;
 - d) a szálak átlagos méretei;
 - e) ömlesztett anyag minimális csomagolási sűrűsége kg/m^3 -ben;
 - f) a gázáram és a hangelnyelő anyag közötti maximális érintkezési felület;
18. „hangtompító rendszer”: a gépjármű motorja és kipufogórendszere által keltett zaj mértékének korlátozását szolgáló alkatrészek teljes rendszert alkotó együttese;

2013. február 6., szerda

19. „különböző típusú hangtompító rendszerek”: olyan hangtompító rendszerek, amelyek különösen a következő tulajdonságaikban jelentősen eltérnek egymástól:
- a) alkatrészeik kereskedelmi neve vagy védjegye;
 - b) az alkatrészeiket alkotó anyagok jellemzői, az alkatrészek bevonatának kivételével;
 - c) alkatrészeik alakja vagy mérete;
 - d) legalább egy alkatrészük működési elve;
 - e) alkatrészeik összeszerelési módja;
 - f) a kipufogó-hangtompító rendszerek vagy az alkatrészek száma;
20. „csere-hangtompítórendszer vagy alkatrészei”: a hangtompító rendszer bármely a (17) bekezdés szerinti, járműben való felhasználásra szánt része a rendelet értelmében típusjövahagyásra benyújtott járműbe beszerelt alkatrészek kivételével;
21. „hangjelző rendszer”: a hibrid elektromos és az elektromos közúti járművekhez használható rendszerek, amelyek információkat nyújtanak a jármű működéséről a gyalogosoknak és a veszélyeztetett úthasználóknak;
- 21a., értékesítési hely”: az a helyszín, ahol a járműveket tárolják és a fogyasztók számára eladásra kínálják; [Mód. 23]**
- 21b. „műszaki promóciós anyag”: olyan (nyomtatott, elektronikus vagy online formátumú) műszaki kézikönyv, tájékoztató füzet, szórólap és katalógus, valamint weboldal, amelynek célja a járművek népszerűsítése a nyilvánosság körében. [Mód. 24]**

4. cikk

A tagállamok általános kötelezettségei

(1) A tagállamok a megengedett zajszintre és a kipufogórendszerre vonatkozó indokok alapján nem tagadhatják meg az uniós vagy nemzeti típusjövahagyás megadását a gépjárműtípus vagy kipufogórendszer-típus, illetve az ilyen rendszer alkatrészére mint önálló műszaki egységre vonatkozóan, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a jármű megfelel az I. mellékletben szereplő követelményeknek;
- b) a 2007/46/EK irányelv 3. cikkének (25) bekezdése értelmében önálló műszaki egységnek tekintett kipufogórendszer vagy annak alkatrésze megfelel az e rendelet X. mellékletében szereplő előírásoknak.

(2) A tagállamok a megengedett zajszintre és a kipufogórendszerre vonatkozó indokok alapján nem tagadhatják meg és nem tilthatják meg a járművek értékesítését, nyilvántartásba vételét, forgalomba helyezését vagy használatát, ha azok zajszintje és kipufogórendszere megfelel az I. melléklet előírásainak.

(3) A tagállamok a megengedett zajszintre és a kipufogórendszerre vonatkozó indokok alapján nem tilthatják meg a 2007/46/EK irányelv 3. cikkének (25) bekezdése értelmében önálló műszaki egységnek tekintett kipufogórendszernek vagy bármely alkatrészének a forgalomba hozatalát, ha ez a rendszer, illetve alkatrészei megfelelnek egy olyan típusnak, amelyre ezen rendelet értelmében a típusjövahagyást megadták.

(3a) A járművek műszaki ellenőrzése során a tagállamok az egyes járműtípusok uniós típusjövahagyásában szereplő adatok alapján mérik a zajszintet. [Mód. 25]

2013. február 6., szerda

4a. cikk

Ellenőrzés

A tagállamok a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban gondoskodnak saját piacuk hatékony nyomon követéséről. Az említett rendelet 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt elvekkel összhangban a termékek tulajdonságait illetően megfelelő ellenőrzéseket végeznek, megfelelő mértékben. [Mód. 26]

5. cikk

A gyártók általános kötelezettségei

(1) A gyártók biztosítják, hogy a járművet, annak motorját és hangtompító rendszerét úgy tervezik meg, alakítják ki és szerelik össze, hogy a jármű normál használat során az előforduló rezgések ellenére is meg tudjon felelni ezen rendelet rendelkezéseinek.

(2) A gyártók biztosítják, hogy a hangtompító rendszert úgy tervezik meg, alakítják ki és szerelik össze, hogy ésszerű mértékben ellen tudjon állni azoknak a korróziós jelenségeknek, amelyeknek a jármű igénybevételi körülményeiből adódóan ki van téve, **figyelembe véve az igénybevételi körülményeket és a regionális éghajlati különbségeket.** [Mód. 27]

(3) A gyártó felelősséggel tartozik a jóváhagyó hatóságnak a jóváhagyási eljárás minden vonatkozásáért, valamint a gyártás megfelelőségének biztosításáért, függetlenül attól, hogy a gyártó közvetlenül részt vesz-e a jármű, a rendszer, az alkatrész vagy az önálló műszaki egység gyártásának valamennyi szakaszában.

6. cikk

Határértékek

A II. mellékletben meghatározott vizsgálati körülményeknek figyelembe kell venniük az utakon jellemző vezetési feltételeket és a jármű egyéb, lényeges alkotórészeinek vizsgálati követelményeit, amelyeket már a 661/2009/EK rendelet szabályoz. A II. melléklet rendelkezéseivel összhangban mért és a legközelebbi egész számra kerekített zajszintérték zajszint nem haladhatja meg a III. mellékletben előírt határértékeket. [Mód. 28]

7. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság a rendelet III. mellékletének 3. oszlopában az 1. szakaszra vonatkozóan előírt dátumot követő három éven belül részletes tanulmányt készít annak megállapítására, hogy a zajhatárértékek megfelelőnek bizonyulnak-e. A tanulmány következtetései alapján a követően felülvizsgálja a III. mellékletben szereplő zajhatárértékeket. E felülvizsgálat keretében hatásvizsgálat készül, amely átfogóan értékeli az autóipart és különösen az attól függő ágazatokat érintő hatásokat, figyelembe véve más – többek között a CO₂-kibocsátás csökkentésével és a biztonsággal foglalkozó – jogszabályoknak a gépjárművek zajszintjére gyakorolt hatását. E felülvizsgálat és a hozzá tartozó hatásvizsgálat alapján a Bizottság adott esetben javaslatokat nyújthat javaslatot nyújt be a rendelet módosítására, gondoskodva arról, hogy az a lehető legkevesebb befolyásolja a versenyfeltételeket. A III. melléklet negyedik oszlopában a 2. szakaszra vonatkozóan említett határértékek a hatásvizsgálat megerősítését és a bizottsági felülvizsgálat befejezését követően hat évvel lépnek hatályba. [Mód. 29].

Az első bekezdés alapján benyújtott, e rendelet módosítására irányuló javaslatoknak figyelembe kell venniük a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet új szabványait, különösen az ISO 10844:2011 szabványt. [Mód. 30]

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

2013. február 6., szerda

8. cikk

Kiegészítő zajkibocsátási rendelkezések

(1) A (2)–(6) bekezdés, valamint ezen bekezdés második albekezdése a belső égésű motorral felszerelt M_1 és N_1 kategóriájú járművekre vonatkozik.

A járművek akkor felelnek meg a X. melléklet előírásainak, ha a jármű gyártója a típusjóváahagyó hatóság számára benyújtott műszaki dokumentumokkal igazolja, hogy a járművek maximális és minimális motorfordulatszáma közötti különbség a BB^{*1} vonalnál nem haladja meg a $0,15 \times S$ értéket a VIII. melléklet 3.3. pontjában a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezésekre vonatkozóan meghatározott szabályozási tartományon belüli vizsgálati körülmény esetében, és a II. mellékletben meghatározott feltételek figyelembevételével.

Az N_1 kategória járművei nem tartoznak az ASEP hatálya alá, amennyiben az alábbi feltételek egyike teljesül:

- a) A motor térfogata $\leq 660 \text{ cm}^3$ és a gépjármű maximális össztömege alapján meghatározott fajlagos teljesítménymutató (PMR) ≤ 35 ;
- b) A nettó terhelés $\leq 850 \text{ kg}$ és a gépjármű maximális össztömege alapján meghatározott fajlagos teljesítménymutató (PMR) ≤ 40 . [Mód. 31]

A járművek akkor felelnek meg a X. melléklet előírásainak, ha a jármű gyártója a típusjóváahagyó hatóság számára benyújtott műszaki dokumentumokkal igazolja, hogy a járművek maximális és minimális motorfordulatszáma közötti különbség a BB' vonalnál ⁽¹⁾ nem haladja meg a $0,15 \times S$ értéket a VIII. melléklet 2.3. pontjában a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezésekre vonatkozóan meghatározott szabályozási tartományon belüli vizsgálati körülmény esetében, és a II. mellékletben meghatározott feltételek figyelembevételével.

Az N_1 kategóriába tartozó járművek mentesülnek a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezés hatálya alól, ha teljesítik az alábbi feltételek egyikét:

- a) a motor térfogata nem haladja meg a 660 cm^3 -t, és a jármű legnagyobb megengedett össztömegével számított fajlagos teljesítménymutató (PMR) nem haladja meg a 35-öt;
- b) a nettó terhelés legalább 850 kg, és a jármű legnagyobb megengedett össztömegével számított fajlagos teljesítménymutató (PMR) nem haladja meg a 40-et. [Mód. 32]

(2) A járműnek a II. mellékletben meghatározott típus-jóváahagyási vizsgálat végrehajtásának körülményeitől eltérő, jellemző közúti vezetési körülmények közötti zajkibocsátása nem térhet el ~~előírt mértékben~~ a vizsgálati eredménytől. [Mód. 33]

(3) A jármű gyártója kizárólag abból a célból, hogy megfeleljen a rendeletben meghatározott zajkibocsátási követelményeknek, szándékosan nem módosíthat vagy állíthat be mechanikus, elektromos, termikus vagy egyéb eszközöket vagy eljárásokat, illetve nem szerelhet be olyan eszközöket vagy eljárásokat, amelyek a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezésekre érvényes körülmények között jellemző közúti használat során nincsenek üzemben. **Ezeket az intézkedéseket jellemzően „cycle beating”-nek nevezik (a tesztciklusokban mértnél a valóságban magasabb emissziós értékek jelensége).** [Mód. 34]

(4) A járműnek meg kell felelnie az e rendelet VIII. mellékletében meghatározott követelményeknek.

(5) A típus-jóváahagyási kérelemben a gyártó - **megfelelő vizsgálati eredményekkel alátámasztott** - nyilatkozatot nyújt be a VIII. melléklet 1. függelékében meghatározott mintának megfelelően arról, hogy a jóváahagyandó járműtípus megfelel a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében **cikkben** szereplő követelményeknek. [Mód. 35]

8a. cikk

Fogyasztói tájékoztatás

A járműgyártóknak és -forgalmazóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az értékesítési helyen és a műszaki promóciós anyagban jól látható helyen feltüntessék a harmonizált típus-jóváahagyási vizsgálati módszereknek megfelelő, decibelben (dB (A)) megadott zajkibocsátási értéket.

⁽¹⁾ E rendelet II. melléklete 1. függelékének 1. ábrája szerint.

2013. február 6., szerda

Átfogó hatásvizsgálatot követően, az e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül a Bizottság a rendes jogalkotási eljárással összhangban javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a fogyasztók tájékoztatásáról. Ez a javaslat beilleszthető az új személygépkocsik forgalmazása alkalmával a tüzelőanyag-fogyasztásról és CO₂-kibocsátásról szóló vásárlói információk rendelkezésre állásáról szóló, 1999. december 13-i 1999/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvbe⁽¹⁾. [Mód. 36]

8b. cikk

Az útfelület besorolása és minősége

A Bizottság a 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott felülvizsgálati ütemtervvel összhangban értékeli egy olyan útbesorolási rendszer bevezetésének lehetőségét, amely meghatározza valamennyi uniós út jellemző görbületi zaját, és adott esetben a rendes jogalkotási eljárással összhangban javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

A Bizottság fontolóra veszi annak lehetőségét, hogy javaslatában előírja a tagállamok számára az útfelület minőségére vonatkozó információknak a 2002/49/EK irányelvben meghatározott stratégiai zajtérképeken való feltüntetését. [Mód. 37]

9. cikk

Hangjelző rendszer

Amennyiben a gyártók úgy döntenek, hogy hangjelző rendszert szerelnek be a járművekbe, a hangjelző rendszer által kibocsátott hangnak folyamatosnak kell lennie, hogy tájékoztassa a gyalogosokat és a veszélyeztetett úthasználókat az üzemben lévő járműről. A jármű működési módjának egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a hang alapján, amely hasonló lehet az ugyanazon kategóriába tartozó, belső égésű motorral felszerelt és azonos körülmények között üzemelő jármű hangjához, valamint a IX. melléklet előírásait teljesíteni kell.

A Bizottság az e rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül felméri e rendelet felülvizsgálatának szükségességét, figyelembe véve többek között, hogy az aktív biztonsági rendszerek a hangjelző rendszerek kiegészítéseként vagy azokkal összehasonlítva hatékonyabban hozzájárulnak-e a városi területeken a veszélyeztetett úthasználók biztonságának javítására irányuló cél megvalósításához, továbbá adott esetben a rendes jogalkotási eljárással összhangban olyan javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amely meghatározza a járművekbe beépített hangjelző rendszerek maximális zajszintjét. [Mód. 66]

10. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A Bizottságot e rendelet műszaki előírásainak a technikai és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében fel kell hatalmazni, hogy a 11. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az XI. melléklet I, II. és IV-XII. mellékletek módosítására vonatkozóan. [Mód. 39]

(2) Ha a vizsgálati módszerre vonatkozó határértékek az ENSZ-EGB 51. számú előírásában vannak meghatározva, a Bizottság fontolóra veszi felméri annak lehetőségét, hogy a III. mellékletben meghatározott műszaki követelmények helyettesítését követelményeket az ENSZ-EGB 51. és 59. számú előírásában meghatározott megfelelő követelményekre történő közvetlen hivatkozással helyettesítse, feltéve, hogy ez nem lazítja az uniós környezet- és egészségvédelmi előírásokat, valamint kellő figyelemmel az Európai Parlament és a Tanács véleményeire, továbbá adott esetben – a rendes jogalkotási eljárással összhangban – javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a III. függelék módosítása céljából. [Mód. 40]

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ezen cikk határozza meg. [Mód. 41]

⁽¹⁾ HL L 12., 2000.1.18., 16. o.

2013. február 6., szerda

(2) A Bizottság ~~határozatlan időre~~ **az e rendelet hatálybalépésétől számított öt évre** szóló felhatalmazást kap a 10. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. **A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.** [Mód. 42]

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az ~~említett~~ határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a ~~határozatban benne~~ megjelölt ~~napon~~ **későbbi időpontban** lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. [Mód. 43]

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 10. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ~~az említett ez az~~ időtartam ~~egy hónappal~~ **két hónappal** meghosszabbodik. [Mód. 44]

12. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ellen

(1) ~~Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időtartam egy hónappal meghosszabbodik.~~

(2) ~~Ha az említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta az Európai Bizottságot, hogy nem emel kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktus a rendelkezéseiben megállapított időpontban hatályba lép.~~

(3) ~~Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.~~ [Mód. 45]

13. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) ~~A 10. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus haladéktalanul hatályba lép és alkalmazandó, amennyiben nem emelnek ellene kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.~~

(2) ~~Az Európai Parlament és a Tanács a 11. cikk (5) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. A Bizottság ebben az esetben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelő határozatáról szóló értesítés kézhezvételét követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a jogi aktust.~~ [Mód. 46]

14. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ez a rendelet nem érvényteleníti az olyan, járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek számára megadott EU-típusjóváhagyást, amelyet a 16. cikkben meghatározott dátum előtt hagytak jóvá.

(2) A jóváhagyó hatóságok a 70/157/EGK irányelv feltételei szerint továbbra is kiterjesztik a jóváhagyásokat az ilyen járművekre, rendszerekre, alkatrészekre vagy önálló műszaki egységekre.

2013. február 6., szerda

(3) ... (*)-ig nem érvényesek a 8. cikk követelményei az olyan soros hibrid hajtáslánccal felszerelt járművekre, amelyek a meghajtórendszerhez mechanikusan nem kapcsolódó kiegészítő belső égésű motorral vannak felszerelve.

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 70/157/EGK irányelv hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a XII. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

16. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet ... (**)-tól/től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

EU-típusjóváhagyás egy adott járműtípus zajsztípe tekintetében

1. ADOOTT JÁRMŰTÍPUS EU-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSA IRÁNTI KÉRELEM

1.1. A 2007/46/EK irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint az, egy adott járműtípus zajsztípeire vonatkozó EU-típusjóváhagyási kérelmet a jármű gyártójának kell benyújtania.

1.2. Az adatközlő lap mintája az 1. függelékben található.

1.3. A jármű gyártójának a típusjóváhagyásra benyújtott járműtípus egy példányát a vizsgálatok lefolytatásáért felelős műszaki szolgálat rendelkezésére kell bocsátania.

1.4. A műszaki szolgálat kérésére be kell mutatni a kipufogórendszer és egy legalább olyan hengerűrtartalommal és legnagyobb névleges teljesítménnyel rendelkező motor mintapéldányát, mint amilyen a típusjóváhagyásra benyújtott járműbe kerül beépítésre.

2. JELÖLÉSEK

2.1. A kipufogó- és szívórendszerek alkatrészein – a rögzítőelemek és a csövek kivételével – fel kell tüntetni az alábbiakat:

2.1.1. a rendszerek és alkatrészeik gyártójának védjegye vagy kereskedelmi neve;

(*) A rendelet hatálybalépését követően öt évvel.

(**) A jelen rendelet elfogadását követően két évvel.

2013. február 6., szerda

- 2.1.2. a gyártó kereskedelmi jelölése.
- 2.2. Ezen jelöléseknek még a rendszernek a járműre történő beépítése után is tisztán olvashatónak és kitörölhetetlennek kell lenniük.
3. ADOPT JÁRMŰTÍPUS EU-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁNAK MEGADÁSA
- 3.1. Ha az alkalmazandó követelmények teljesülnek, az EU-típusjóváahagyást a 2007/46/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése, illetve adott esetben a 10. cikkének (4) bekezdése értelmében meg kell adni.
- 3.2. Az EU-típusbizonyítvány mintája a 2. függelékben található.
- 3.3. Minden jóváhagyott járműtípusra jóváhagyási számot kell kiadni a 2007/46/EK irányelv VII. mellékletének megfelelően. Ugyanaz a tagállam nem adhatja ki ugyanazt a számot több járműtípusra.
4. A TÍPUSJÓVÁHAGYÁSOK MÓDOSÍTÁSAI
- Az ezen rendelet értelmében jóváhagyott típus módosítása esetén a 2007/46/EK irányelv 13., 14., 15. és 16. cikkében, valamint 17. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.
5. A GYÁRTÁS MEGFELELŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS INTÉZKEDÉSEK
- 5.1. A gyártás megfelelőségének biztosítására a 2007/46/EK irányelv 12. cikkében megállapított követelményeknek megfelelő intézkedéseket kell végrehajtani.
- 5.2. Különös rendelkezések:
- 5.2.1. A rendelet VI. mellékletében meghatározott vizsgálatok megfelelnek a 2007/46/EK irányelv X. mellékletének 2.3.5. pontjában leírtaknak.
- 5.2.2. A 2007/46/EK irányelv X. mellékletének 3. pontja rendes körülmények között kétvétenként egy vizsgálatot ír elő.
- 5.2.2.a) **A III. mellékletben szereplő táblázatban megállapított határértékeket a mérés során ésszerű tűréshatárral kell alkalmazni. [Mód 47]**

1. függelék

(...) számú adatközlő lap járműnek a megengedett zajszint és a kipufogórendszer tekintetében történő EU-típusjóváahagyásához, a 2007/46/EK irányelv I. melléklete ⁽¹⁾ szerint

Az alábbi adatokat kell adott esetben tartalomjegyzékkel ellátva három példányban benyújtani. A rajzokat megfelelő méretarányban és részletezettséggel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtva kell benyújtani. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

Ha a rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek elektronikus vezérléssel rendelkeznek, a teljesítményükre vonatkozó információkat is meg kell adni.

0. Általános adatok
- 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
- 0.2. Típus és általános kereskedelmi megnevezés(ek):
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön ^(b):
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:

⁽¹⁾ Az ezen az adatközlő lapon alkalmazott tételszámok és lábjegyzetek megfelelnek a 2007/46/EK irányelv I. mellékletében alkalmazottaknak. Az ezen rendeletre nem vonatkozó tételek nem szerepelnek itt.

2013. február 6., szerda

- 0.4. Jármű-kategória ^(c):
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):
1. A jármű általános szerkezeti jellemzői
- 1.1. Egy reprezentatív járműről készített fényképek és/vagy rajzok:
- 1.3.3. Meghajtott tengelyek (száma, helyzete, összekapcsolása):
- 1.6. A motor helye és elrendezése:
2. Tömegek és méretek ^(c) (kg és mm) (adott esetben hivatkozás a rajzokra)
- 2.4. A jármű mérettartománya (teljes):
- 2.4.1. A felépítmény nélküli alváznál:
- 2.4.1.1. Hosszúság ^(l):
- 2.4.1.2. Szélesség ^(k):
- 2.4.2. Felépítménnyel ellátott alvázra:
- 2.4.2.1. Hosszúság ^(l):
- 2.4.2.2. Szélesség ^(k):
- 2.6. A jármű tömege felépítménnyel együtt, menetkész állapotban, vagy az alváz tömege vezetőfülkével együtt, amennyiben a gyártó a felépítményt nem szerelte fel (ideértve az alapfelszerelést, hűtőközeget, olajokat, tüzelőanyagot, szerszámokat és pótkereket, valamint a járművezetővel) (o) (legnagyobb és legkisebb):
3. Motor ^(q)
- 3.1. Gyártó:
- 3.1.1. A gyártó motorkódja: (a motoron feltüntetett jelölés szerint vagy más azonosítási módszer szerint):
- 3.2. Belső égésű motor
- 3.2.1.1. Működési elv: külső gyújtású/kompressziós gyújtású/négyütemű/kétütemű ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. A hengerek száma és elrendezése:
- 3.2.1.2.3. Gyújtási sorrend:
- 3.2.1.3. Hengerűrtartalom (s): cm³
- 3.2.1.8. Legnagyobb teljesítmény ⁽¹⁾: kW/min⁻¹ (a gyártó által megadott érték)
- 3.2.4. Tüzelőanyag-ellátás:
- 3.2.4.1. Porlasztó(ko)n keresztül: igen/nem ⁽²⁾
- 3.2.4.1.2. Típus(ok):
- 3.2.4.1.3. Darabszám:
- 3.2.4.2. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak kompressziós gyújtású motoroknál): igen/nem ⁽³⁾
- 3.2.4.2.2. Működési elv: közvetlen befecskendezés/előkamrás/örvénykamrás ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

⁽²⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

⁽³⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

⁽⁴⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

2013. február 6., szerda

3.2.4.2.4. Fordulatszám-szabályozó:

3.2.4.2.4.1. Típus:

3.2.4.2.4.2.1. Leszabályozási fordulatszám terhelés mellett: min^{-1}

3.2.4.3. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak külső gyújtású motornál): igen/nem ⁽¹⁾

3.2.4.3.1. Működési elv: szívócsővezeték (egy-/többpontos ⁽²⁾)/közvetlen befecskendezés/egyéb (pontosítsa) ⁽³⁾

3.2.8. Szívórendszer:

3.2.8.4.2. Levegőszűrő, rajzok; vagy

3.2.8.4.2.1. Gyártmány(ok):

3.2.8.4.2.2. Típus(ok):

3.2.8.4.3. Szívászaj-csökkentő, rajzok; vagy

3.2.8.4.3.1. Gyártmány(ok):

3.2.8.4.3.2. Típus(ok):

3.2.9. Kipufogórendszer

3.2.9.2. A kipufogórendszer leírása és/vagy rajza:

3.2.9.4. Kipufogódob(ok):

Elülső, középső és hátsó dob esetében: szerkezet, típus, jelölés, ahol a külső zaj miatt szükséges: zajcsökkentő intézkedések a motorház és a motor esetében:

3.2.9.5. A kipufogónyílás helye:

3.2.9.6. Szálas anyagokat tartalmazó kipufogódob:

3.2.12.2.1. Katalizátor: igen/nem ⁽⁴⁾

3.2.12.2.1.1. Katalizátorok és elemek száma:

3.3. Villanymotor:

3.3.1. Típus (tekercselés, gerjesztés):

3.3.1.1. Legnagyobb óránkénti teljesítmény: kW

3.3.1.2. Üzemi feszültség: V

3.4. Más motorok, hajtóművek és kombinációik (az ilyen motorok vagy hajtóművek műszaki jellemzői):

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

⁽²⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

⁽³⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

⁽⁴⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

2013. február 6., szerda

4. Erőátvitel (v)
- 4.2. Típusa (mechanikus, hidraulikus, elektromos stb.):
- 4.6. Áttételi viszonyyszámok:

Sebességfokozat	Belső áttételi viszonyyszám (a sebességváltó kimenőtengely-fordulatszáma a motorhoz viszonyítva)	Végső áttételi viszonyyszám (ok) (a sebességváltó kimenőtengely-fordulatszáma a hajtott kerék fordulatszámához viszonyítva)	Összáttételi viszonyyszám
Legnagyobb érték CVT ⁽¹⁾ esetén			
1			
2			
3			
...			
Legkisebb érték CVT ⁽¹⁾ esetén			
Hátamenet			

⁽¹⁾ Fokozatmentes erőátvitel.

- 4.7. A jármű legnagyobb sebessége (és a fokozatok adatai, amelyekben ez elérhető) (km/h) ^(w):
6. Felfüggesztés
- 6.6. Gumiabroncsok és kerekek:
- 6.6.2. A gördülési sugarak felső és alsó határértékei:
- 6.6.2.1. 1. tengely:
- 6.6.2.2. 2. tengely:
- 6.6.2.3. 3. tengely:
- 6.6.2.4. 4. tengely:
- stb.
9. Felépítmény (nem vonatkozik az M₁ kategóriába tartozó gépjárművekre)
- 9.1. A felépítmény típusa:
- 9.2. Felhasznált anyagok és az összeszerelés módja:
12. Vegyes
- 12.5. Adatok a zajcsökkentést szolgáló, a motorhoz nem kapcsolódó bármely berendezésről (ha más pontban nem szerepel):
- További adatok terepjáró járművek esetében:
- 1.3. A tengelyek és kerekek száma:
- 2.4.1. Felépítmény nélküli alváznál:
- 2.4.1.4.1. Megközelítési szög ^(na): ... fok

2013. február 6., szerda

- 2.4.1.5.1. Elhagyási szög ^(nb): ... fok
- 2.4.1.6. Szabad magasság (a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. szakaszának 4.5. pontja szerint)
- 2.4.1.6.1. A tengelyek között:
- 2.4.1.6.2. Az első tengely(ek) alatt:
- 2.4.1.6.3. A hátsó tengely(ek) alatt:
- 2.4.1.7. Terepszög ^(nc): ... fok
- 2.4.2. Felépítménnyel ellátott alvázra:
- 2.4.2.4.1. Megközelítési szög ^(na): ... fok
- 2.4.2.5.1. Elhagyási szög ^(nb): ... fok
- 2.4.2.6. Szabad magasság (a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. szakaszának 4.5. pontja szerint)
- 2.4.2.6.1. A tengelyek között:
- 2.4.2.6.2. Az első tengely(ek) alatt:
- 2.4.2.6.3. A hátsó tengely(ek) alatt:
- 2.4.2.7. Terepszög ^(nc): ... fok
- 2.15. Hegymeneti elindulási képesség (pótkocsi nélküli jármű): ... %
- 4.9. Differenciálzár: igen/nem/választható ⁽¹⁾

Dátum, ügyiratszám

2. függelék**Minta EU-típusbizonyítvány**

(Legnagyobb méret: A4 [210 x 297 mm])

A hatóság pecsétjének helye

Értesítés jármű/alkatrész/önálló műszaki egység ⁽¹⁾ típusa— típusjövahagyásának megadásáról ⁽²⁾— típusjövahagyásának kiterjesztéséről ⁽³⁾— típusjövahagyásának elutasításáról ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törlendő.⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törlendő.⁽²⁾ A nem megfelelő rész törlendő.⁽³⁾ A nem megfelelő rész törlendő.⁽⁴⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

2013. február 6., szerda

— típusjóváhagyásának visszavonásáról ⁽¹⁾

tekintettel a legutóbb a(z) .../.../EU irányelvvel módosított .../.../EU irányelvre.

A típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):

0.2. Típus és általános kereskedelmi megnevezés(ek):

0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön/alkatrészen/önálló műszaki egységen ⁽²⁾ ⁽³⁾

0.3.1. A jelölés elhelyezése:

0.4. Jármű-kategória ⁽⁴⁾:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.7. Alkatrészek és önálló műszaki egységek esetében az EU-típusjóváhagyási jel elhelyezésének helye és módja:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):

II. SZAKASZ

1. Esetleges kiegészítő adatok: lásd a 3. függelék

2. A vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:

3. A vizsgálati jegyzőkönyv dátuma:

4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:

5. (Esetleges) megjegyzések: lásd a 3. függelék

6. Hely:

7. Dátum:

8. Aláírás:

9. A jóváhagyó hatóságnál kérésre hozzáférhető dokumentációk jegyzéke mellékelve van.

3. függelék

Jármű- és vizsgálati adatok ⁽¹⁾

1. A jármű kereskedelmi neve vagy védjegye:

2. Járműtípus:

2.1. Megengedett össztömeg, adott esetben a félpótkocsi tömegével együtt:

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

⁽²⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

⁽³⁾ Ha a típusazonosító jelölés olyan karaktereket tartalmaz, amelyek az ezen típusbizonyítványban megjelölt jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység leírása szempontjából nem lényegesek, akkor ezeket a karakterek a dokumentációban kérdőjellel kell helyettesíteni (pl. ABC??123??).

⁽⁴⁾ A 2007/46/EK irányelv IIA. mellékletében foglaltak szerint.

⁽¹⁾ Az I. melléklet 1. függelékében rögzített információkat nem kell megismételni.

2013. február 6., szerda

3. A gyártó neve és címe:
4. A gyártó képviselőjének (ha van) neve és címe:
5. Motor:
- 5.1. Gyártó:
- 5.2. Típus:
- 5.3. Modell:
- 5.4. Legnagyobb névleges teljesítmény (EGB): ... kW ... min⁻¹ (fordulat/perc) motorfordulatszámmon.
- 5.5. Motor fajtája: például külső gyújtású, kompressziós gyújtású stb. ⁽¹⁾
- 5.6. Munkaciklusok: kétütemű vagy adott esetben négyütemű
- 5.7. Hengerűrtartalom (adott esetben):
6. Erőátvitel: nem automata/automata sebességváltó ⁽²⁾
- 6.1. Sebességfokozatok száma:
7. Felszerelés:
- 7.1. Kipufogódob:
- 7.1.1. Gyártó vagy meghatalmazott képviselő (ha van):
- 7.1.2. Modell:
- 7.1.3. Típus: ... a(z) ... számú rajznak megfelelően
- 7.2. Szívászáj-csökkentő:
- 7.2.1. Gyártó vagy meghatalmazott képviselő (ha van):
- 7.2.2. Modell:
- 7.2.3. Típus: ... a(z) ... számú rajznak megfelelően
- 7.3. Burkolati elemek
- 7.3.1. A jármű gyártója által meghatározott zajvédő burkolat elemei:
- 7.3.2. Gyártó vagy meghatalmazott képviselő (ha van):
- 7.4. Gumiabroncsok:
- 7.4.1. A gumiabroncs(ok) mérete (tengelyenként):
8. Méretek:
- 8.1. A jármű hossza (l_{veh}): ... mm
- 8.2. A gázpedál lenyomásának pontja: ... m-rel az AA' vonal előtt
- 8.2.1. Motorfordulatszám „i” fokozatban a következő értéknél:
 $AA' / PP' \text{ (}^1\text{)} \dots \text{ min}^{-1} \text{ (fordulat/perc)}$
 $BB' \dots \text{ min}^{-1} \text{ (fordulat/perc)}$
- 8.2.2. Motorfordulatszám (i+1) fokozatban a következő értéknél:
 $AA' / PP' \text{ (}^1\text{)} \dots \text{ min}^{-1} \text{ (fordulat/perc)}$
 $BB' \dots \text{ min}^{-1} \text{ (fordulat/perc)}$

⁽¹⁾ Amennyiben nem hagyományos motort használnak, akkor ezt fel kell tüntetni.

⁽²⁾ A nem kívánt rész törlendő.

2013. február 6., szerda

- 8.3. A gumiabroncs(ok) típus-jóváhagyási száma:
amennyiben nem áll rendelkezésre, a következő adatokat kell megadni:
- 8.3.1. A gumiabroncs gyártója:
- 8.3.2. A gumiabroncstípus (tengelyenként) kereskedelmi leírása (például kereskedelmi név, sebességindex, terhelési index): ...
- 8.3.3. A gumiabroncs mérete (tengelyenként): ...
- 8.3.4. Típus-jóváhagyási szám (ha van): ...
- 8.4. A mozgó jármű zajszintje:
Vizsgálati eredmény (L_{urban}): ... dB(A)
Vizsgálati eredmény (L_{wo}): ... dB(A)
Vizsgálati eredmény (L_{cruise}): ... dB(A)
 k_p -tényező: ...
- 8.5. Az álló jármű zajszintje:
A mikrofon elhelyezése és tájolása (a II. melléklet 1. függelékének 2. ábrája szerint)
Álló helyzetben elvégzett vizsgálat eredménye: ... dB(A)
- 8.6. A sűrített levegő zajszintje:
Vizsgálati eredmény a következőkre vonatkozóan:
— üzemi fék: ... dB(A)
— rögzítőfék: ... dB(A)
— a nyomásszabályozó működtetése közben: ... dB(A)
9. A jármű jóváhagyásra történő benyújtásának dátuma:
10. A típus-jóváhagyási vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
11. A szolgálat által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv dátuma:
12. A szolgálat által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv száma:
13. A jóváhagyási jel helye a járművön:
14. Hely:
15. Dátum:
16. Aláírás:
17. A dokumentum mellékletét képezik a következő dokumentumok (a fenti jóváhagyási számot mindegyiken fel kell tüntetni):
...
...
a motorról és a hangtompító rendszerről készült rajzok és/vagy fényképek, ábrák és tervek;
a hangtompító rendszert alkotó, megfelelően azonosított alkatrészek listája.
18. A jóváhagyás kiterjesztésének indoka:
19. Észrevételek

2013. február 6., szerda

II. MELLÉKLET

A gépjárművek által keltett zaj mérésére használt módszerek és műszerek

1. MÉRÉSI MÓDSZEREK

- 1.1. A jóváhagyásra beadott járműtípus által keltett zajt az ebben a mellékletben leírt két módszerrel, a mozgásban lévő járműre és az álló járműre vonatkozóan kell megmérni⁽¹⁾. Olyan járművek esetében, amelyeknél a jármű álló helyzetében a belső égésű motor nem működik, csak a mozgó jármű zajkibocsátását kell megmérni.

A 2 800 kg-ot meghaladó megengedett legnagyobb tömegű járművek esetében az V. mellékletben leírt jellemzőknek megfelelő, sűrített levegő által keltett zajt mérő kiegészítő vizsgálatot is kell végezni az álló járművön, amennyiben a sűrített levegővel működő fékberendezés a jármű részét képezi.

- 1.2. Az 1.1. pontban meghatározott vizsgálatok szerint mért két értéknek szerepelnie kell a vizsgálati jegyzőkönyvben és az I. melléklet 3. függelékében található mintának megfelelő nyomtatványon.

2. MÉRŐMŰSZEREK

2.1. Akusztikai mérések

A zajszint méréséhez precíziós zajszintmérő készüléket vagy azzal egyenértékű, 1. osztályba tartozó műszerekre vonatkozó követelményeknek (az esetlegesen használt javasolt szélernyővel együtt is) megfelelő készüléket kell használni. Ezen követelmények a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) „IEC 61672-1:2002: Precíziós zajszintmérők” szabványának második kiadásában szerepelnek.

A méréseket az akusztikai mérőműszer „gyors válasz” üzemmódját, és az ugyancsak az „IEC 61672-1:2002” szabványban leírt „A” súlyozási görbét alkalmazva kell elvégezni. Olyan rendszer használata esetén, amely az „A” súlyozású hangnyomásszint periodikus figyelését is tartalmazza, az adatokat 30 ms-os (millimásodperces) vagy annál rövidebb időközönként kell mérni.

A műszer karbantartását és kalibrálását a gyártó utasításainak megfelelően kell végezni.

2.2. A követelményeknek való megfelelés

Az akusztikai mérőműszerek megfelelőségét az érvényes megfelelőségi tanúsítványok megléte alapján kell ellenőrizni. Ezeket a tanúsítványokat érvényesnek kell tekinteni, ha a szabványoknak való megfelelés tanúsítását hangkalibrációs eszközök esetében a megelőző 12 hónapos időszakban, zajmérő műszerek esetében pedig a megelőző 24 hónapos időszakban végezték el. A megfelelőségi vizsgálatokat olyan laboratóriumban kell elvégezni, amely jogosult a megfelelő szabványokkal kapcsolatos kalibrációk elvégzésére.

2.3. A teljes akusztikus mérőrendszer kalibrálása a méréssorozathoz

Minden méréssorozat kezdetén és végén a teljes akusztikus mérőrendszert egy olyan hangkalibrátorral kell ellenőrizni, amely megfelel az IEC 60942:2003 szabványban meghatározott 1. pontossági osztályba tartozó hangkalibrátorokra vonatkozó követelményeknek. A mért eredmények közötti különbség további kiigazítások nélkül legfeljebb 0,5 dB lehet. Amennyiben az eltérés meghaladja ezt a mértéket, a legutolsó megfelelő ellenőrzést követő mérések eredményeit figyelmen kívül kell hagyni.

2.4. A motorfordulatszám-mérés műszerei

A motorfordulatszám méréséhez olyan műszereket kell használni, amelyek mérési pontossága legfeljebb ± 2 százalékkal tér el a valós értéktől azokon a fordulatszámokon, amelyeken a méréseket el kell végezni.

Folyamatosan mérő műszerek használata esetén a jármű közúti sebességét olyan műszerrel kell mérni, amelynek pontossága $\pm 0,5$ km/h-n belül van.

Ha a vizsgálatok során nem folyamatos sebességmérést alkalmaznak, a pillanatnyi sebességértékeket mérő műszernek legalább $\pm 0,2$ km/h-s mérési pontosságot kell biztosítania.

⁽¹⁾ Az álló járművön végzett vizsgálatnak az a célja, hogy a használatban lévő járművek ezen ellenőrzési módszerét használó hivatalok számára a szükséges referenciaértékekkel szolgáljon.

2013. február 6., szerda

2.5. Meteorológiai műszerek

A vizsgálat során a környezeti körülmények megfigyelésére használt meteorológiai műszereknek legalább az alábbi mérési pontosságra vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük:

- hőmérő: ± 1 °C;
- szélsébségmérő: $\pm 1,0$ m/s;
- légköri nyomást mérő eszköz (barométer): ± 5 hPa;
- relatív páratartalmat mérő eszköz: ± 5 %.

3. MÉRÉSI KÖRÜLMÉNYEK

3.1. A vizsgálati helyszín ⁽¹⁾ és a környezeti feltételek

A vizsgálati helyszínnek alapjában véve vízszintesnek, a próbapálya felületének pedig száraznak kell lennie. A vizsgálati helyszínnek olyannak kell lennie, hogy ha egy kisméretű, nem irányított hangot kibocsátó zajforrást helyeznek a felületének a középpontjába (a PP' mikrofonvonal ⁽²⁾ és a CC' járműsáv ⁽³⁾ középvonalának metszéspontjába), a félgömbfelületre vonatkoztatott akusztikai divergenciától való eltérések ne legyenek ± 1 dB-nél nagyobbak.

Ezt a feltételt akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha teljesülnek a következő követelmények:

- a) A pálya középpontjától számított 50 méteren belül nincsenek nagyméretű hangvisszaverő tárgyak, például kerítések, sziklák, hidak vagy épületek;
- b) A próbapálya és a helyszín felülete száraz, és nem takarja semmilyen hangelnyelő anyag, például porhó vagy laza törmelék;
- c) A mikrofon közelében nincsenek olyan akadályok, amelyek befolyásolhatnák a hangteret, és senki nem áll a mikrofon és a zajforrás között. A méréseket végző személynek olyan helyzetet kell elfoglalnia, hogy ne befolyásolja a műszer által mért értékeket.

A méréseket tilos kedvezőtlen időjárási feltételek között elvégezni. Meg kell bizonyosodni arról, hogy az eredményeket nem befolyásolják széllekedések.

A meteorológiai műszereket a vizsgálati terület mellett, $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ magasságban kell elhelyezni. A méréseket olyankor kell elvégezni, amikor a környezeti levegő hőmérséklete $+ 5$ °C és $+ 40$ °C között van.

A vizsgálatokat nem szabad olyan időben végezni, amikor a zajmérés ideje alatt a szélsébség – a széllekedéseket is beleértve – a mikrofon magasságában meghaladja az 5 m/s-ot.

A zajmérés ideje alatt mért hőmérséklet-, szélsébség-, szélirány-, relatív páratartalom- és légnyomásértékeket rögzíteni kell.

A mérések során figyelmen kívül kell hagyni minden olyan kiugró zajértéket, amely nem kapcsolódik a jármű általános zajszintjellemzőihez.

A háttérzajt közvetlenül a járművizsgálat-sorozat előtt és után, 10 másodpercen keresztül kell mérni. Ezeket a méréseket a vizsgálat alatt használt mikrofonokkal és mikrofonpozíciókban kell elvégezni. A jegyzőkönyvben a legnagyobb „A” súlyozású hangnyomásszintet kell feltüntetni.

⁽¹⁾ Összhangban ezen rendelet VII. mellékletével.

⁽²⁾ Ezen rendelet II. melléklete 1. függelékének 1. ábrája szerint.

⁽³⁾ Ezen rendelet II. melléklete 1. függelékének 1. ábrája szerint.

2013. február 6., szerda

A háttérzajnak (az esetleges szélzúgással együtt) legalább 10 dB-lel a jármű által a vizsgálat során keltett „A” súlyozású hangnyomásszint alatt kell lennie. Ha a környezeti zaj és a mért zaj közötti különbség 10 és 15 dB (A) között van, a vizsgálati eredmények kiszámításához az alábbi táblázatban megadott korrekciós értékeket ki kell vonni a zajszintmérő által mért értékekből:

A környezeti zaj és a mérendő zaj közötti különbség, dB(A)	10	11	12	13	14	15
Korrekció, dB(A)	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1	0,0

3.2. Jármű

- 3.2.1. A vizsgált járművet úgy **jármű tulajdonságainak egyeznie** kell a kiválasztani, hogy az összes, ugyanazon típusba tartozó, forgalomba hozott **hozni kívánt** jármű megfeleljen a rendelet követelményeinek **gyártó által meghatározott tulajdonságaival**. A méréseket – a nem szétkapcsolható járművek kivételével – pótkocsi nélkül kell elvégezni. A méréseket az alábbi táblázat szerint meghatározott m_t vizsgálati tömegű járműveken kell elvégezni: [Mód. 48]

Jármű-kategória	Jármű vizsgálati tömege (m_t)
M_1	$m_t = m_{ro}$
N_1	$m_t = m_{ro}$
N_2, N_3	$m_t = 50$ kg/névleges motorteljesítmény kW A vizsgálati tömeg eléréséhez szükséges kiegészítő rakományt a jármű meghajtott hátsó tengelye(i) fölé kell elhelyezni. A kiegészítő rakomány tömege a hátsó tengely engedélyezett legnagyobb terhelésének 75 %-ában van korlátozva. A tényleges tömeg legfeljebb ± 5 %-kal térhet el a meghatározott vizsgálati tömegtől. Ha a kiegészítő rakomány tömegközéppontját nem lehet a hátsó tengely középpontja fölé igazítani, a jármű vizsgálati tömege nem haladhatja meg a jármű terheletlen állapotában az elülső és hátsó tengelyére eső összterhelés és a kiegészítő rakomány együttes tömegét. A kettőnél több tengellyel rendelkező járművek vizsgálati tömegének meg kell egyeznie a kéttengelyes járművek vizsgálati tömegével.
M_2, M_3	$m_t = m_{ro} - \text{a kocsikísérő tömege (ha van kocsikísérő)}$

- 3.2.2. A gumiabroncsok gördülési zajkibocsátását a gépjárművek általános biztonságáról szóló 661/2009/EK rendelet szabályozza. A vizsgálat során a járműre jellemző gumiabroncsokat kell használni. Ezeket a járműgyártónak kell kiválasztania, és a gumiabroncsok jellemzőit fel kell tüntetni a rendelet I. mellékletének 3. függelékében. Ezek méretének meg kell egyezniük a járműhöz eredeti felszerelésként megadott gumiabroncsméretek valamelyikével. Az adott típusú gumiabroncsnak a járművel egy időben kereskedelmi forgalomban megvásárolhatónak kell lennie ⁽¹⁾. A gumiabroncsokat a jármű gyártója által a jármű vizsgálati tömegéhez javasolt nyomásra kell felfújni. A gumiabroncsok barázdáinak legalább a jogszabályban előírt mélységűnek kell lenniük.

⁽¹⁾ Amennyiben a gumiabroncsok jelentős mértékben hozzájárulnak az általános zajkibocsátáshoz, figyelembe kell venni a gumiabroncs/út zajkibocsátására vonatkozó meglévő közigazgatási rendelkezéseket. A vonóabroncsokat, a téli gumiabroncsokat és a különleges használatú abroncsokat a gyártó kérésére ki kell zárni a típus-jóváhagyási és gyártásmegfelelőségi mérésekből az ENSZ-EGB 117. számú előírása értelmében (HL L 231., 2008.8.29., 19. o.) az EGB 117. számú előírásának legújabb módosításai értelmében. [Mód. 49]

2013. február 6., szerda

- 3.2.3. A mérések megkezdése előtt a motort normál üzemi állapotba kell hozni.
- 3.2.4. Amennyiben a járművet kétkerék-meghajtáson kívül más meghajtási üzemmóddal is ellátták, akkor a járművet a normál közúti közlekedésre való üzemmódban kell vizsgálni.
- 3.2.5. Ha a jármű egy vagy több automatikus működtetésű hűtőventilátorral van felszerelve, akkor a rendszer működésébe a mérések során nem szabad beavatkozni.
- 3.2.6. Ha a jármű szálas anyagokat tartalmazó kipufogórendszerrel van felszerelve, a vizsgálat megkezdése előtt a kipufogórendszert a IV. mellékletben foglaltaknak megfelelően kondicionálni kell.

4. VIZSGÁLATI MÓDSZEREK

4.1. A mozgásban lévő járművek által keltett zaj mérése

4.1.1. Általános vizsgálati körülmények

A próbapályán ki kell jelölni két, a PP' vonallal párhuzamos és 10 méterrel az előtt, illetve 10 méterrel az után húzódó AA', illetve BB' vonalat.

A jármű mindegyik oldalán és mindegyik sebességfokozatban legalább négy mérést kell végezni. Beállítási célból végezhető előzetes mérések, de ezek eredményeit figyelmen kívül kell hagyni.

A mikrofont a talajszint felett $1,2 \pm 0,02$ méterre kell elhelyezni a próbapálya CC' referenciaegyenestől $7,5 \pm 0,05$ m távolságban.

Szabad hangtér esetében (lásd az IEC 61672-1:2002 szabványt) a referenciatengelynek vízszintesnek kell lennie, és merőlegesen kell állnia a jármű CC' vonallal jelzett útvonalára.

4.1.2. A járművek specifikus vizsgálati körülményei

4.1.2.1. Az M_1 , $M_2 \leq 3\,500$ kg és N_1 kategóriába tartozó járművek

A jármű középvonala által leírt útvonalnak az AA' vonal megközelítésétől kezdve egészen addig, amíg a jármű hátulja át nem halad a BB' vonal fölött, azaz a vizsgálat teljes időtartama alatt a lehető legpontosabban kell követnie a CC' vonalat. Amennyiben a járművet kétkerék-meghajtáson kívül más meghajtási üzemmóddal is ellátták, akkor a vizsgálatot a normál közúti közlekedésre szánt üzemmódban kell elvégezni.

Ha a jármű kézi kiegészítő sebességváltóval vagy szorzóáttételes hajtótengellyel van felszerelve, akkor azt az állást kell választani, amelyet normál városi közlekedésnél használnak. A lassú haladáshoz, a parkoláshoz és fékezéshez használt sebességfokozatok egyik esetben sem választhatók.

A jármű vizsgálati tömegének meg kell felelnie a 3.2.1. pontban található táblázatban foglalt előírásoknak.

A vizsgálati sebesség $50 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$. A vizsgálati sebességet akkor kell elérni, amikor a referenciapont a PP' vonalhoz ér.

4.1.2.1.1. Fajlagos teljesítménymutató (PMR)

A PMR meghatározásának módja:

$$\text{PMR} = (P_n / m_t) \times 1\,000 \text{ kg/kW}$$

A fajlagos teljesítménymutatót (PMR) a gyorsulás kiszámításához használják.

4.1.2.1.2. A gyorsulás kiszámítása

A gyorsulási számítások csak az M_1 , N_1 és $M_2 \leq 3\,500$ kg kategóriára alkalmazhatók.

2013. február 6., szerda

Minden gyorsulást a jármű próbapályán elért különböző sebességeinek felhasználásával kell kiszámítani ⁽¹⁾. A megadott képletek alapján kell kiszámítani az $a_{wot\ i}$, az $a_{wot\ i+1}$ és az $a_{wot\ test}$ értéket. Az AA', illetve a PP' vonalnál elért sebesség definíció szerint a járműnek a referenciapont AA' ($v_{AA'}$), illetve PP' ($v_{PP'}$) vonalon való áthaladása pillanatában mérhető sebessége. A BB' vonalnál mért sebesség ($v_{BB'}$) az abban a pillanatban mért sebesség, amikor a jármű hátulja áthalad a BB' vonal fölött. A gyorsulás megállapítására használt módszert fel kell tüntetni a vizsgálati jegyzőkönyvben.

A jármű referenciapontjának definíciója miatt a jármű hosszát (l_{veh}) másképpen értelmezzük az alábbi képletben. Amennyiben a referenciapont a jármű elején van, az $l = l_{veh}$, ha a közepén: $l = \frac{1}{2} l_{veh}$, ha pedig a végén: $l = 0$.

- 4.1.2.1.2.1. Számítási eljárás a rögzített sebességfokozatokkal vizsgált, kézi kapcsolású sebességváltóval, automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval (CVT ⁽²⁾) rendelkező járművek esetében:

$$a_{wot\ test} = ((v_{BB'} / 3,6)^2 - (v_{AA'} / 3,6)^2) / (2 * (20 + l))$$

A sebességfokozat kiválasztásához használt $a_{wot\ test}$ értéknek az egyes érvényes mérési menetek négy $a_{wot\ test, i}$ átlagának kell lennie.

Az előgyorsítás megengedett. A gázpedál AA' vonal előtti lenyomásának pontját a jármű- és a vizsgálati adatok között fel kell tüntetni (lásd az I. melléklet 3. függelékét).

- 4.1.2.1.2.2. Számítási eljárás a nem rögzített sebességfokozatokkal vizsgált, automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval (CVT) rendelkező járművek esetében:

A sebességfokozat kiválasztásához használt $a_{wot\ test}$ értéknek az egyes érvényes mérési menetek négy $a_{wot\ test, i}$ átlagának kell lennie.

Ha a 4.1.2.1.4.2. pontban leírt eszközökkel és intézkedésekkel a sebességváltómű működését a vizsgálati követelmények teljesítése érdekében szabályozni lehet, az $a_{wot\ test}$ értékét a következő egyenlettel kell kiszámolni:

$$a_{wot\ test} = ((v_{BB'} / 3,6)^2 - (v_{AA'} / 3,6)^2) / (2 * (20 + l))$$

Az előgyorsítás megengedett.

Ha a 4.1.2.1.4.2. pontban leírt eszközök vagy intézkedések egyikét sem alkalmazzák, az $a_{wot\ test}$ értékét a következő egyenlettel kell kiszámítani:

$$a_{wot_testPP-BB} = ((v_{BB'} / 3,6)^2 - (v_{PP'} / 3,6)^2) / (2 * (10 + l))$$

Előgyorsítás alkalmazása tilos.

A gázpedált akkor kell lenyomni, amikor a jármű referenciapontja az AA' vonal fölött áthalad.

- 4.1.2.1.2.3. Célgyorsulás

Az a_{urban} célgyorsulás, amely statisztikai vizsgálatokból származik, a városi közlekedés jellemző gyorsulási értékét határozza meg. Ez olyan függvényérték, amely a jármű PMR-értékétől függ.

Az a_{urban} célgyorsulás definíciója:

$$a_{urban} = 0,63 * \log_{10} (PMR) - 0,09$$

⁽¹⁾ Lásd a VII. mellékletben található 1. ábrát.

⁽²⁾ Fokozatmentes erőátvitel.

2013. február 6., szerda

4.1.2.1.2.4. Referenciagyorsulás

Az $a_{wot\ ref}$ referenciagyorsulás azt az előírt gyorsulást határozza meg, amelyet el kell elérni a próbapályán végzett gyorsulási vizsgálat során. Ez olyan függvényérték, amely a jármű fajlagos teljesítménymutatójától (PMR-értékétől) függ. A függvény a különböző jármű-kategóriák esetében eltérő.

Az $a_{wot\ ref}$ referenciagyorsulás definíciója:

$$a_{wot\ ref} = 1,59 \cdot \log_{10} (PMR) - 1,41 \quad PMR \geq 25 \text{ esetén}$$

$$a_{wot\ ref} = a_{urban} = 0,63 \times \log_{10} (PMR) - 0,09 \quad PMR < 25 \text{ esetén}$$

4.1.2.1.3. k_p részleges teljesítménytényező

A k_p részleges teljesítménytényezőt (lásd a 4.1.3.1. pontot) az M_1 és az N_1 kategóriába tartozó járművek gyorsulási és állandó sebesség mellett végzett vizsgálatainak során kapott eredmények súlyozott összesítéséhez használják.

Az egyetlen sebességfokozatra vonatkozó vizsgálatoktól eltekintve az $a_{wot\ ref}$ értéket kell használni az $a_{wot\ test}$ helyett (lásd a 3.1.3.1. pontot).

4.1.2.1.4. A sebességfokozat kiválasztása

A vizsgálat során használt sebességfokozatok kiválasztása az egyes fokozatok teljesen nyitott fojtószeleppel végzett gyorsítási vizsgálatához szükséges $a_{wot\ ref}$ referenciagyorsuláshoz viszonyított, ugyancsak teljesen nyitott fojtószelep mellett mért a_{wot} fajlagos gyorsítási potenciáljától függ.

Egyes járművek a sebességváltóművet szabályozó szoftverprogramokkal vagy üzemmódokkal rendelkezhetnek (pl. sportos, téli, adaptív). Ha egy ilyen jármű eltérő üzemmódokban is érvényes gyorsulási értékeket tud elérni, a jármű gyártójának bizonyítania kell a műszaki szolgálat számára, hogy a jármű vizsgálata abban az üzemmódban történik, amely az $a_{wot\ ref}$ értékhez legközelebb eső gyorsulást éri el.

4.1.2.1.4.1. Rögzített sebességfokozatokkal vizsgált, kézi kapcsolású sebességváltóval, automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval rendelkező járművek

A sebességfokozatok kiválasztásának lehetséges körülményei:

- Ha a gyorsulás egy adott fokozatban nem tér el $\pm 5\%$ -nál nagyobb mértékben az $a_{wot\ ref}$ referenciagyorsulástól, és nem nagyobb ~~$3,0\ m/s^2$ -nél~~ **$2,0\ m/s^2$ -nél**, akkor abban a fokozatban kell a vizsgálatot elvégezni.
- Ha egyik fokozatban sem érhető el az előírt gyorsulást, akkor ki kell választani egy, a referenciagyorsulásnál nagyobb mértékű gyorsulást biztosító „i” fokozatot és egy, a referenciagyorsulásnál kisebb mértékű gyorsulást biztosító „i + 1” fokozatot. Ha az i sebességfokozatban mért gyorsulásérték nem haladja meg a ~~$3,0\ m/s^2$~~ **$2,0\ m/s^2$** értéket, akkor a vizsgálat során mindkét fokozatot használni kell. Az $a_{wot\ ref}$ referenciagyorsuláshoz kapcsolódó súlyozási arány kiszámítása:

$$k = (a_{wot\ ref} - a_{wot\ (i+1)}) / (a_{wot\ (i)} - a_{wot\ (i+1)})$$
- Ha az „i” fokozat gyorsulási értéke meghaladja a ~~$3,0\ m/s^2$~~ **$2,0\ m/s^2$** értéket, az első olyan sebességfokozatot kell használni, amellyel ~~$3,0\ m/s^2$~~ **$2,0\ m/s^2$** alatti gyorsulás érhető el, hacsak az „i + 1” fokozat ér el az a_{urban} értékénél kisebb gyorsulást. Ebben az esetben két fokozatot, az i-t és az i + 1-et kell használni, amelyek közül az „i” fokozat a ~~$3,0\ m/s^2$~~ **$2,0\ m/s^2$** értéket meghaladó gyorsulást adó sebességfokozat. Egyéb esetekben tilos másik sebességfokozatot is használni. Az $a_{wot\ ref}$ helyett a vizsgálat során elért $a_{wot\ test}$ gyorsulást kell használni a k_p részleges teljesítménytényező kiszámításához. **[Mód 50]**
- Ha a járműnek olyan sebességváltóműve van, amellyel csak egy sebességfokozat választható ki, a gyorsulási vizsgálatot ebben a fokozatban kell elvégezni. Ezután a k_p részleges teljesítménytényező kiszámításához az így elért gyorsulást kell használni az $a_{wot\ ref}$ helyett.
- Ha egy adott sebességfokozatban a motor már azelőtt túllépi a névleges motorfordulatszámot, hogy a jármű áthaladna a BB' vonalon, az eggyel nagyobb fokozatot kell használni.

2013. február 6., szerda

- 4.1.2.1.4.2. Nem rögzített sebességfokozatokkal vizsgált, automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval rendelkező járművek

A sebességválasztót a teljesen automata üzemmódnak megfelelő állásba kell állítani.

Az $a_{\text{wot test}}$ gyorsulási értéket a 4.1.2.1.2.2. pontban meghatározott módon kell kiszámítani.

A vizsgálat ezt követően kiterjedhet a sebesség kisebb tartományba történő, és ezzel nagyobb gyorsulást elérő visszakapcsolására. Tilos a sebességfokozatot nagyobb tartományba kapcsolni kisebb gyorsulás elérése érdekében. El kell kerülni a sebességváltómű olyan fokozatba kapcsolását, amelyet városi közlekedési viszonyok között nem használnak.

Ezért engedélyezett olyan elektronikus vagy mechanikus eszközök, akár alternatív sebességválasztó pozíciók beépítése és használata is, amelyekkel megakadályozható a városi közlekedésben a meghatározott vizsgálati körülmények között nem használatos alacsonyabb sebességfokozatba történő visszaváltás.

Az elért $a_{\text{wot test}}$ gyorsulásnak az a_{urban} értékénél nagyobbnak vagy azzal egyenlőnek kell lennie.

Amennyiben a gyártónak lehetősége van rá, meg kell tennie azokat az intézkedéseket, amelyek révén elkerülhető, hogy az $a_{\text{wot test}}$ gyorsulási érték $2,0 \text{ m/s}^2$ értéknél nagyobb legyen.

Ezután a k_p részleges teljesítménytényező kiszámításában az elért $a_{\text{wot test}}$ gyorsulásértéket kell használni az $a_{\text{wot ref}}$ helyett (lásd a 4.1.2.1.3. pontot).

- 4.1.2.1.5. Gyorsulási vizsgálat

A gyártónak meg kell határoznia egy, a gázpedál teljes lenyomásakor alkalmazandó referenciapontot az AA' vonal előtt. A gázpedált (a lehető leggyorsabban) teljesen le kell nyomni, ha a jármű referenciapontja eléri a kijelölt pontot. A gázpedált ebben a lenyomott helyzetben kell tartani, amíg a jármű hátulja el nem éri a BB' vonalat. A gázpedált ekkor a lehető leggyorsabban fel kell engedni. A gázpedál teljes lenyomásának pontját fel kell tüntetni a jármű- és vizsgálati adatok között a II. melléklet 3. függelékének megfelelően. Lehetőséget kell biztosítani a műszaki szolgálatnak az előzetes vizsgálat elvégzésére.

Az egy járműnek tekintett, nem szétválasztható csuklós járművek esetében a félpótkocsit figyelmen kívül kell hagyni a BB' vonalon történő áthaladás szempontjából.

- 4.1.2.1.6. Állandó sebesség mellett végzett vizsgálat

Az állandó sebesség mellett végzett vizsgálatot a gyorsulási vizsgálatához meghatározott sebességfokozat(ok) ban kell végrehajtani az AA' és BB' vonal között 50 km/h -s állandó sebességgel áthaladó járművön, amely sebességtől legfeljebb $\pm 1 \text{ km/h}$ -s értékkel lehet eltérni. Az állandó sebesség mellett végzett vizsgálat során a gázszabályozó rendszert úgy kell beállítani, hogy az AA' és BB' vonal között fenntartsa a meghatározott állandó sebességet. Ha a sebességváltó-fokozat a gyorsulási vizsgálat során rögzítve volt, akkor ugyanazt a fokozatot az állandó sebesség mellett elvégzett vizsgálatához is rögzíteni kell.

A 25-nél kisebb PMR-értékkel rendelkező járművek esetében nincs szükség állandó sebesség mellett elvégzett vizsgálatra.

- 4.1.2.2. Az $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$, M_3 , N_2 és N_3 kategóriába tartozó járművek

A jármű középvonala által leírt útvonalnak az AA' vonal megközelítésétől kezdve egészen addig, amíg a jármű hátulja át nem halad a BB' vonal fölött, azaz a vizsgálat teljes időtartama alatt a lehető legpontosabban kell követnie a CC' vonalat. A vizsgálatot pótkocsi, illetve félpótkocsi rákapcsolása nélkül kell elvégezni. Ha a pótkocsit nem lehet egyszerű módon leválasztani a vontatójárműről, a BB' vonalon történő áthaladás szempontjából a pótkocsit figyelmen kívül kell hagyni. Amennyiben a jármű részét képezi valamilyen berendezés, például betonkeverő dob, kompresszor stb., a vizsgálat ideje alatt kikapcsolva kell tartani. A jármű vizsgálati tömegének meg kell felelnie a 3.2.1. pontban található táblázatban foglalt értékeknek.

Az $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$ és az N_2 kategória célfeltételei:

A referenciapont BB' vonal feletti áthaladásakor az $n_{\text{BB'}}$ motorfordulatszámnak a motor legnagyobb névleges teljesítményéhez tartozó S fordulatszám $70\text{--}74\%$ -a között, a jármű sebességének pedig a $35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$ tartományon belül kell lennie. Az AA' és a BB' vonal között biztosítani kell az egyenletes gyorsulás feltételeit.

2013. február 6., szerda

Az M_3 és az N_3 kategória célfeltételei:

A referenciapont BB' vonal feletti áthaladásakor az n_{BB} motorfordulatszámnak a motor legnagyobb névleges teljesítményéhez tartozó S fordulatszám 85–89 %-a között, a jármű sebességének pedig a $35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$ tartományon belül kell lennie. Az AA' és a BB' vonal között biztosítani kell az egyenletes gyorsulás feltételeit.

4.1.2.2.1. Sebességfokozat kiválasztása

4.1.2.2.1.1. Kézi sebességváltóval felszerelt járművek

Biztosítani kell az egyenletes gyorsulás feltételeit. A sebességfokozat megválasztását a célfeltételek határozzák meg. Ha a sebességeltérés meghaladja a megadott tűréshatárt, két sebességfokozatot kell vizsgálni, amelyek közül az egyik a célként meghatározott sebesség fölött van, a másik pedig alatta.

Ha a célfeltételek több sebességfokozatban is teljesíthetők, a 35 km/h -hoz legközelebbi sebességértéket biztosító fokozatot kell választani. Ha egyik sebességfokozat sem felel meg a v_{test} -hez tartozó célfeltételeknek, két fokozatot kell vizsgálni: az egyiknek v_{test} alatti sebességet, a másiknak a fölöttit kell biztosítania. A motorfordulatszámra vonatkozó célfeltételt minden körülmény között teljesíteni kell.

Biztosítani kell az egyenletes gyorsulás feltételeit. Amennyiben egy adott sebességfokozatban nem biztosítható az egyenletes gyorsulás, azt a fokozatot figyelmen kívül kell hagyni.

4.1.2.2.1.2. Automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval rendelkező járművek

A sebességválasztót a teljesen automata üzemmódnak megfelelő állásba kell állítani. A vizsgálat ezt követően kiterjedhet a sebesség kisebb tartományba történő, és ezzel nagyobb gyorsulást elérő visszakapcsolására. Tilos a sebességfokozatot nagyobb tartományba kapcsolni kisebb gyorsulás elérése érdekében. El kell kerülni, hogy a megadott vizsgálati körülmények között a sebességváltómű olyan fokozatba kapcsoljon, amelyet városi közlekedési viszonyok között nem használnak. Ezért engedélyezett olyan elektronikus vagy mechanikus eszközök beépítése és használata, amelyekkel megakadályozható a meghatározott vizsgálati körülmények között városi közlekedésben nem használatos alacsonyabb sebességfokozatba történő visszaváltás.

Ha a jármű olyan kialakítású sebességváltóval van felszerelve, amely csak egyetlen sebességfokozat kiválasztását teszi lehetővé, és ez a motor fordulatszámát a vizsgálat során korlátozza, a jármű vizsgálata során csak a célsebesség elérését kell ellenőrizni. Ha a járműben olyan motor és sebességváltómű összeállítást alkalmaznak, amely nem felel meg a 4.1.2.2.1.1. pontban foglalt követelményeknek, a jármű vizsgálata során csak a célsebesség elérését kell ellenőrizni. A vizsgálatához szükséges $v_{BB'}$ célsebesség értéke $35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$. A hivatkozási pont PP' vonal feletti áthaladása után engedélyezett a sebességfokozat magasabb tartományba történő, és ezzel kisebb gyorsulást biztosító felkapcsolása. Két vizsgálatot kell elvégezni: az egyiknél a végsebességnek $v_{\text{test}} = v_{BB'} + 5 \text{ km/h}$ -nak, a másiknál $v_{\text{test}} = v_{BB'} - 5 \text{ km/h}$ -nak kell lennie. A jelentésben a vizsgálat során az AA'–BB' szakaszon elért legmagasabb motorfordulatszám mellett mért zajszintet kell feltüntetni.

4.1.2.2.2. Gyorsulási vizsgálat

Amikor a jármű referenciapontja eléri az AA' vonalat, a gázpedált teljesen le kell nyomni (a városi közlekedés során jellemzően nem használt alacsonyabb sebességfokozat-tartományba történő automatikus visszaváltás nélkül), és egészen addig nyomva kell tartani, amíg a jármű hátulja át nem halad a BB' vonal felett, referenciapontja pedig nincs legalább 5 méterrel a BB' vonal mögött. Ekkor fel kell engedni a gázpedált.

Az egy járműnek tekintett, nem szétválasztható csuklós járművek esetében a félpótkocsit figyelmen kívül kell hagyni a BB' vonalon történő áthaladás szempontjából.

4.1.3. Az eredmények értelmezése

A jármű AA' és BB' vonal közötti áthaladásai során mért legmagasabb „A” súlyozású hangnyomásszintet kell feltüntetni. Az általános hangnyomáshoz nyilvánvalóan nem kapcsolódó kiugró zajérték észlelése esetén a mérési eredményt figyelmen kívül kell hagyni. A jármű mindkét oldalán és mindegyik sebességfokozatban legalább négy mérést kell végezni minden egyes vizsgálati körülményre vonatkozóan. A bal és jobb oldali méréseket egy időben, illetve egymás után is el lehet végezni. A jármű adott oldalára vonatkozó végeredmény kiszámításához az első négy egymást követő és egymástól 2 dB(A) értéknél nagyobb mértékben el nem térő érvényes mérési eredményt – az érvénytelen eredmények törlését is figyelembe véve (lásd a 3.1. pontot) – kell felhasználni. Az egyes oldalakra vonatkozó eredményeket külön-külön kell átlagolni. A részeredmény a két átlag közül a nagyobbiknak a matematikai szabályok szerint egy tizedesjegyre kerekített értéke.

2013. február 6., szerda

Az AA', BB' és PP' vonalnál mért sebességértékeket rögzíteni kell, és a tizedesjelet követő első értékes számjegyig kell alkalmazni őket a számításokban.

Az $a_{\text{wot test}}$ számított gyorsulást két tizedesjegy pontossággal kell feltüntetni.

4.1.3.1. Az M_1 , N_1 és az $M_2 \leq 3\,500$ kg kategóriába tartozó járművek

A gyorsulási és az állandó sebesség mellett végzett vizsgálat számított értékei:

$$L_{\text{wot rep}} = L_{\text{wot}(i+1)} + k * (L_{\text{wot}(i)} - L_{\text{wot}(i+1)})$$

$$L_{\text{crs rep}} = L_{\text{crs}(i+1)} + k * (L_{\text{crs}(i)} - L_{\text{crs}(i+1)})$$

$$\text{ahol } k = (a_{\text{wot ref}} - a_{\text{wot}(i+1)}) / (a_{\text{wot}(i)} - a_{\text{wot}(i+1)})$$

Az egyetlen sebességfokozatra vonatkozó vizsgálatok esetében az értékek megegyeznek az egyes vizsgálatok eredményeivel.

A végeredményt az $L_{\text{wot rep}}$ és az $L_{\text{crs rep}}$ összeadásával kell kiszámítani. Az egyenlet:

$$L_{\text{urban}} = L_{\text{wot rep}} - k_p * (L_{\text{wot rep}} - L_{\text{crs rep}})$$

A k_p súlyozási tényező határozza meg a városi közlekedéshez tartozó részleges teljesítménytényezőt. Az egyetlen sebességfokozatra vonatkozó vizsgálatoktól eltekintve a k_p kiszámítása:

$$k_p = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot ref}})$$

Ha a vizsgálatához csak egy sebességfokozat van meghatározva, a k_p kiszámítása:

$$k_p = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot test}})$$

Azokban az esetekben, ahol az $a_{\text{wot test}}$ érték kisebb, mint az a_{urban} :

$$k_p = 0$$

4.1.3.2. Az $M_2 > 3\,500$ kg, M_3 , N_2 és N_3 kategóriába tartozó járművek

Egy sebességfokozat vizsgálata esetén a végeredmény megegyezik a részeredménnyel. Két sebességfokozat vizsgálata esetén a részeredmények számtani közepét kell kiszámítani.

4.2. Az álló járművek által keltett zaj mérése

4.2.1. Zajsztint a jármű környezetében

A mérési eredményeket fel kell tüntetni az I. melléklet 3. függeléké szerinti vizsgálati jegyzőkönyvben.

4.2.2. Akusztikai mérések

A mérésekhez a 2.1. pontban meghatározott precíziós zajsztintmérőt vagy azzal egyenértékű mérőrendszert kell alkalmazni.

4.2.3. Vizsgálati helyszín – helyi körülmények a II. melléklet 2. függelékében található 1. ábra szerint

4.2.3.1. A mikrofon közelében nem lehetnek olyan akadályok, amelyek befolyásolhatnák a hangteret, és senki sem maradhat a mikrofon és a zajforrás közötti területen. A mérést végző személynek olyan helyzetet kell elfoglalnia, hogy ne befolyásolja a műszer által mért értékeket.

4.2.4. A külső zajok és a szél zúgása

A mérőműszereken leolvasott, a környezeti zaj és a szél által keltett zajsztintnek legalább 10 dB(A) értékkel kisebbnek kell lennie a mérendő zajsztintnél. A mikrofonra megfelelő szélvédő ernyő illeszthető, annak a mikrofon érzékenységre gyakorolt hatását azonban figyelembe kell venni (lásd a 2.1. pontot).

4.2.5. Mérési módszer

2013. február 6., szerda

4.2.5.1. A mérések jellege és száma

A 4.2.5.3.2.1. pont szerinti üzemi ciklus során az „A” súlyozású decibelben (dB(A)) kifejezett legnagyobb zajszintet kell mérni.

Minden egyes mérési ponton legalább három mérést kell végezni.

4.2.5.2. A jármű elhelyezése és előkészítése

A járművet a vizsgálati terület középső részén kell elhelyezni, sebességválasztóját üres fokozatba kell tenni, a tengelykapcsoló pedált pedig fel kell engedni. Ha a jármű kialakítása ezt nem teszi lehetővé, a jármű vizsgálatát a gyártó álló helyzetben történő motorvizsgálatra vonatkozó előírásaival összhangban kell elvégezni. A motort minden egyes méréssorozat előtt a gyártó által meghatározott normál üzemi állapotába kell hozni.

Amennyiben a jármű egy vagy több automatikus működtetésű hűtőventilátorral van felszerelve, ezen rendszer működése nem befolyásolható a zajszintmérések alatt.

A motorháztetőt és az utastér tetejét (ha nyitható kialakítású) le kell zárni.

4.2.5.3. Zaj mérése a kipufogórendszer közelében a II. melléklet 2. függelékében található 1. ábra szerint.

4.2.5.3.1. A mikrofon elhelyezése

4.2.5.3.1.1. A mikrofont a kipufogócső 1. ábrán meghatározott referenciapontjától $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ távolságra kell elhelyezni olyan módon, hogy $45^\circ (\pm 5^\circ)$ szöget zárjon be a csővégből kilépő gázáram tengelyével. A mikrofonnak a referenciapont magasságában, de a földtől mérve legalább $0,2 \text{ m}$ magasságban kell lennie. A mikrofon referenciatengelyének a földfelszínnel párhuzamosnak kell lennie, és a kipufogócső nyílásán kijelölt referenciapont irányába kell mutatnia. Ha két mikrofonpozíció közül is lehet választani, a jármű hosszanti középvezetékétől oldalirányban legtávolabb esőt kell használni. Ha a kipufogócsőből kilépő gázáram tengelye 90° -os szöget zár be a jármű hosszanti középvezetékével, a mikrofont a motortól legtávolabb eső ponton kell elhelyezni.

4.2.5.3.1.2. Az egymástól $0,3 \text{ m}$ -nél távolabb elhelyezett kipufogónyílásokkal rendelkező járművek esetében mindegyik kipufogónyílásnál külön mérést kell végezni. A legmagasabb zajszintet kell feljegyezni.

4.2.5.3.1.3. Amennyiben a kipufogórendszernek több, egymástól $0,3 \text{ m}$ -nél kisebb távolságra elhelyezkedő és ugyanazon hangtompítóhoz kötött kipufogónyílása van, akkor csak egy mérést kell végezni. A mikrofonnak a jármű széléhez legközelebb eső vagy – annak hiányában – az útpálya felülete fölött legmagasabban elhelyezett kivezetőnyílás felé kell néznie.

4.2.5.3.1.4. Függőleges kipufogócsővel rendelkező járműveknél (például haszonjárművek) a mikrofont a kipufogónyílás magasságában, függőlegesen felfelé irányítva, a kipufogócső referenciapontjától $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ távolságban kell elhelyezni, de semmilyen körülmények között nem lehet $0,2 \text{ m}$ -nél közelebb a jármű kipufogócsőhöz legközelebb eső oldalához.

4.2.5.3.1.5. Jármű alatt elhelyezett kipufogónyílás esetében a mikrofont a kipufogócső referenciapontjához a lehető legközelebb, de attól legalább $0,5 \text{ m}$ -re, a jármű legközelebbi részétől pedig legalább $0,2 \text{ m}$ -re, $0,2 \text{ m}$ -rel a föld felett, a kipufogógáz-áram vonalán kívül kell elhelyezni. Bizonyos esetekben előfordulhat, hogy nem lehet teljesíteni a 4.2.5.3.1.1. pontban szereplő, irányszögre vonatkozó követelményt.

4.2.5.3.2. A motor üzemi állapota

4.2.5.3.2.1. A motor célfordulatszám

A motor célfordulatszámának meghatározása:

- az S motorfordulatszám 75 %-a a legfeljebb 5 000 fordulat/perc névleges motorfordulatszámmal rendelkező járművek esetében;
- 3 750 fordulat/perc azoknál a járműveknél, amelyek névleges motorfordulatszám 5 000 fordulat/perc és 7 500 fordulat/perc között van;
- az S motorfordulatszám 50 %-a a legfeljebb 7 500 fordulat/perc névleges motorfordulatszámmal rendelkező járművek esetében.

2013. február 6., szerda

Ha a jármű nem tudja elérni a fent megadott motorfordulatszámot, a motor célfordulatszámát 5 %-kal a lehetséges legnagyobb motorfordulatszám alatti értékben kell meghatározni az adott álló helyzetben elvégzendő vizsgálathoz.

4.2.5.3.2.2. Vizsgálati eljárás

A motor fordulatszámát a célfordulatszámhoz meghatározott ± 3 %-os tűréshatár betartásával fokozatosan kell üresjáratról a célfordulatszámig növelni, majd állandó értéken kell tartani. Ezután a gázpedált gyorsan fel kell engedni, és a motor fordulatszámának vissza kell állnia az üresjárat fordulatszámra. A zajszintet olyan üzemeltetési szakaszban kell mérni, amely magában foglalja az állandó fordulatszám 1 másodpercig történő fenntartását, valamint a lassulás teljes időtartamát. Vizsgálati eredménynek a zajszintmérő készülék által mért, matematikai szabályok szerint egy tizedesjegyre kerekített legnagyobb értéket kell tekinteni.

4.2.5.3.2.3. A vizsgálat érvényesítése

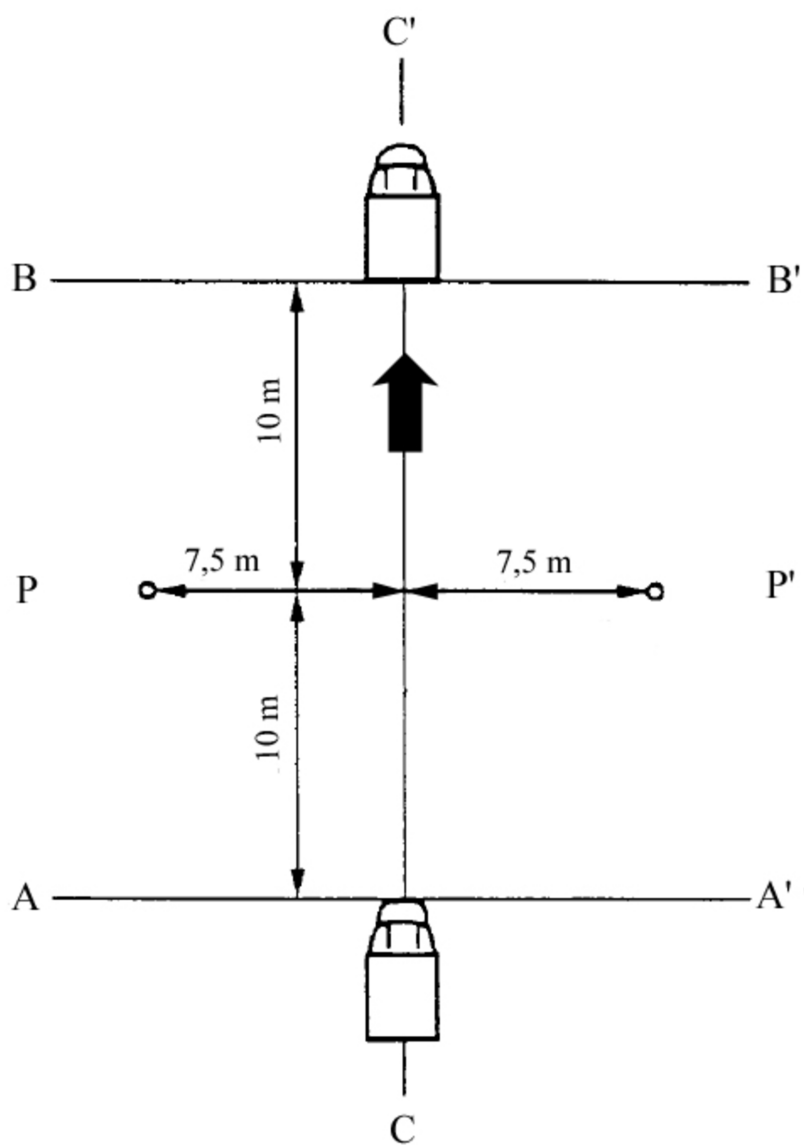
A mérést érvényesnek kell tekinteni, ha a vizsgált motorfordulatszám legalább 1 másodpercig nem tért el ± 3 %-nál nagyobb mértékben a célfordulatszámtól.

4.2.6. Eredmények

Minden egyes vizsgálati ponton legalább három mérést kell végezni. Mindhárom mérés során a legnagyobb jelzett „A” súlyozású hangnyomásszintet kell feljegyezni. Az adott mérési pozícióra vonatkozó végeredmény megállapításához az első három egymást követő és egymástól 2 dB(A) értéknél nagyobb mértékben el nem térő érvényes mérési eredményt – az érvénytelen eredmények törlését is figyelembe véve (figyelembe véve a 3.1. pontban leírt, a vizsgálati helyszínrre vonatkozó követelményeket) – kell felhasználni. A végeredmény az összes mérési pozíciót és mindhárom mérési eredményt figyelembe véve kapott legnagyobb zajszint.

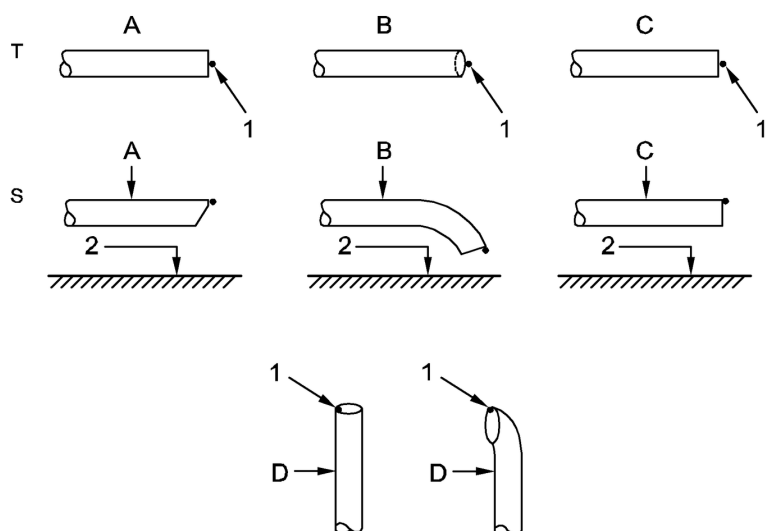
2013. február 6., szerda

1. függelék

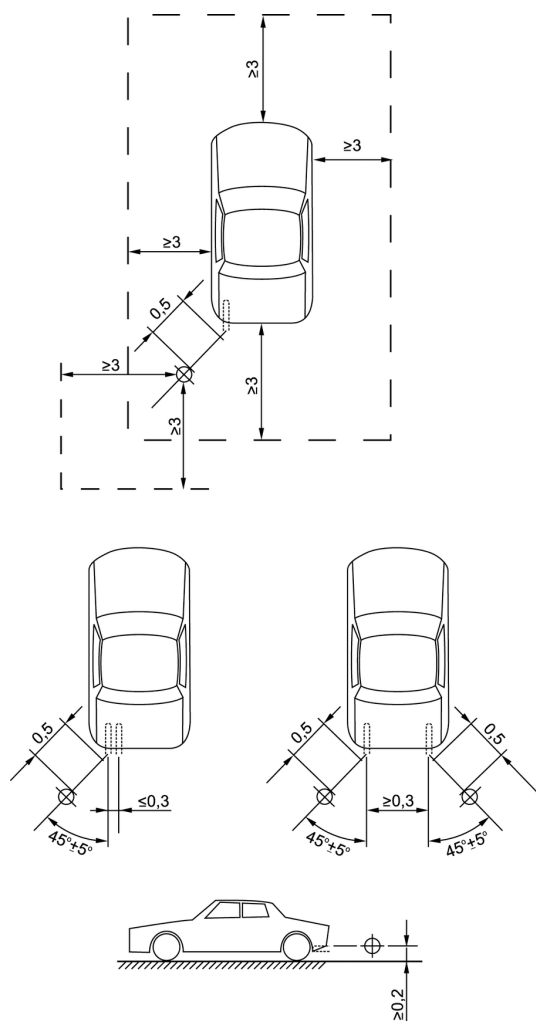
1. ábra: Mérési pontok mozgásban lévő járművek esetében

2013. február 6., szerda

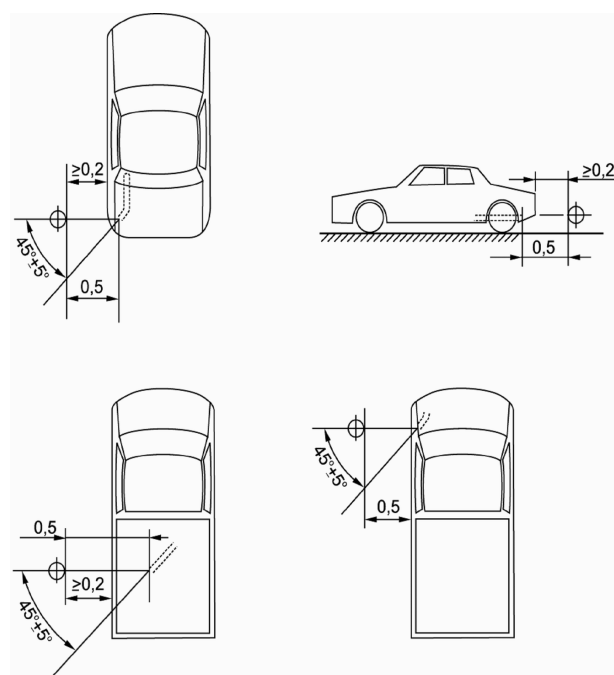

T = felülnézet
 S = oldalnézet
 A = mért cső
 B = lefelé hajlított cső
 C = egyenes cső
 D = függőleges cső
 1 = referenciapont
 2 = útfelület

2. ábra: Referenciapont

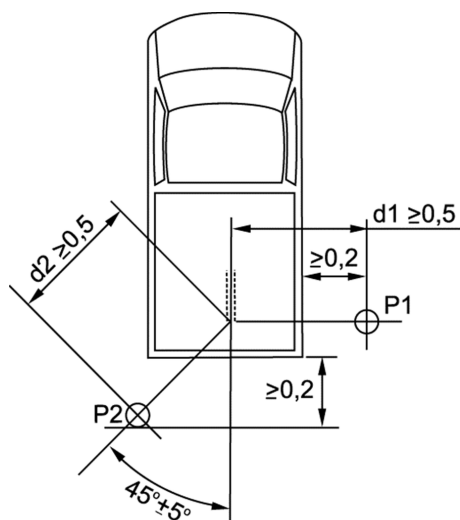

3a. ábra

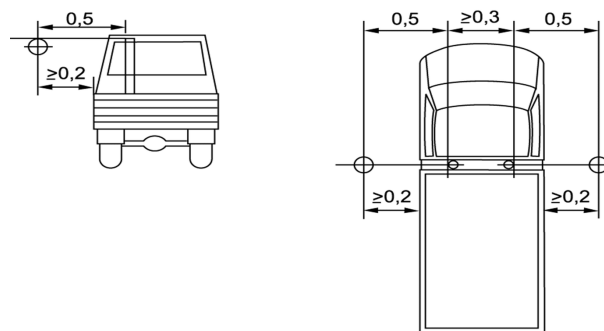

3b. ábra

2013. február 6., szerda

3c. ábra

3d. ábra

3a–3d. ábra: Példák a mikrofon elhelyezésére a kipufogócső helyzetétől függően

III. MELLÉKLET

Határértékek

A II. melléklet rendelkezéseivel összhangban mért és 0,5-nél kisebb törtrész esetén a legközelebbi egész számra lekerekített, 0,5-tel egyenlő vagy annál nagyobb törtrész esetén a legközelebbi egész számra felkerekített zajszint nem haladhatja meg a következő határértékeket:

Jármű-kategória	A jármű kategória leírása	Határértékek dB(A)-ban kifejezve (decibel (A))					
		Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésre és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek	
		1. szakasz, érvényes [2 évvel a közzététel után]-tól/től		2. szakasz, érvényes [5 évvel a közzététel után]-tól/től		3. szakasz, érvényes [7 évvel a közzététel után]-tól/től	
		Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)
M	Személyszállító járművek						
M _T	ülések száma ≤ 9	70	71 ^(**)	68	69 ^(**)	68	69 ^(**)
M _T	ülések száma ≤ 9; fajlagos teljesítménymutató → 150 kW/t	71	71	69	69	69	69

2013. február 6., szerda

Jármű-kategória	A jármű-kategória leírása	Határértékek dB(A)-ban kifejezve (decibel (A))					
		Új járműtípusok típus-jóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járműtípusok típus-jóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek	
		1. szakasz, érvényes [2 évvel a közzététel után]-tól/től		2. szakasz, érvényes [5 évvel a közzététel után]-tól/től		3. szakasz, érvényes [7 évvel a közzététel után]-tól/től	
		Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)
M ₂	ülések száma > 9; tömeg ≤ 2 t	72	72	70	70	70	70
M ₂	ülések száma > 9; 2 t < tömeg ≤ 3,5 t	73	74	71	72	71	72
M ₂	ülések száma > 9; 3,5 t < tömeg ≤ 5 t; névleges motorteljesítmény < 150 kW	74	75	72	73	72	73
M ₂	ülések száma > 9; 3,5 t < tömeg ≤ 5 t; névleges motorteljesítmény ≥ 150 kW	76	78	74	76	74	76
M ₃	ülések száma > 9; tömeg > 5 t; névleges motorteljesítmény < 150 kW	75	76	73	74	73	74
M ₃	ülések száma > 9; tömeg > 5 t; névleges motorteljesítmény ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N	Áruszállító járművek						
N ₁	tömeg ≤ 2 t	71	71	69	69	69	69
N ₁	2 t < tömeg ≤ 3,5 t	72	73	70	71	70	71
N ₂	3,5 t < tömeg ≤ 12 t; névleges motorteljesítmény < 75 kW	74	75	72	73	72	73
N ₂	3,5 t < tömeg ≤ 12 t; 75 ≤ névleges motorteljesítmény < 150 kW	75	76	73	74	73	74

2013. február 6., szerda

Jármű-kategória	A jármű-kategória leírása	Határértékek dB(A)-ban kifejezve (decibel (A))					
		Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek		Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek	
		1. szakasz, érvényes [2 évvel a közzététel után]-tól/től		2. szakasz, érvényes [5 évvel a közzététel után]-tól/től		3. szakasz, érvényes [7 évvel a közzététel után]-tól/től	
		Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)	Általános adatok	Terepjáró ^(*)
N ₂	3,5 t < tömeg ≤ 12 t; névleges — motorteljesítmény ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N ₃	tömeg > 12 t; 75 ≤ névleges motorteljesítmény < 150 kW	77	78	75	76	75	76
N ₃	tömeg > 12 t; névleges — motorteljesítmény ≥ 150 kW	80	82	78	80	78	80

Jármű-kategória	A jármű-kategória leírása	Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)	Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)
		1. szakasz, érvényes [6 évvel a közzététel után]-tól/től	2. szakasz, érvényes [8 évvel a közzététel után]-tól/től
M	Személyszállító járművek		
M ₁	ülések száma ≤ 9; ≤ 125 kW/t	68	68
	ülések száma ≤ 9; 125 kW/t < fajlagos teljesítménymutató ≤ 150 kW/t	70	70
	ülések száma ≤ 9; fajlagos teljesítménymutató > 150 kW/t	73	73

2013. február 6., szerda

Jármű-kategória	A jármű-kategória leírása	Új járműtípusok típusjónéhagyására vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)	Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)
		1. szakasz, érvényes [6 évvel a közzététel után]-tól/től	2. szakasz, érvényes [8 évvel a közzététel után]-tól/től
M ₁	ülések száma ≤ 4, a vezetőüléssel együtt; fajlagos teljesítménymutató > 200 kW/t a vezetőülés R pontja < 450mm a talajszint fölött	74	74
M ₂	ülések száma > 9; tömeg ≤ 2,5 t	69	69
	ülések száma > 9; 2,5 t < tömeg < 3,5 t	72	72
	ülések száma > 9; 3,5 t < tömeg < 5 t;	75	75
M ₃	ülések száma > 9; tömeg > 5 t; névleges motorteljesítmény ≤ 180 kW	74	74
	ülések száma > 9; tömeg > 5 t; 180 kW < névleges motorteljesítmény ≤ 250 kW	77	77
	ülések száma > 9; tömeg > 5 t; névleges motorteljesítmény > 250 kW	78	78
N	Áruszállító járművek		
N ₁	tömeg < 2,5 t	69	69
	2,5 t < tömeg < 3,5 t	71	71
N ₂	3,5 t < tömeg < 12 t; névleges motorteljesítmény < 150 kW	75	75
	3,5 t < tömeg ≤ 12 t; névleges motorteljesítmény > 150 kW	76	76

2013. február 6., szerda

Jármű-kategória	A jármű-kategória leírása	Új járműtípusok típusjóváhagyására vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)	Új járművek nyilvántartásba vételére, értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó határértékek, dB(A)-ban kifejezve [decibel (A)] (*)
		1. szakasz, érvényes [6 évvel a közzététel után]-tól/től	2. szakasz, érvényes [8 évvel a közzététel után]-tól/től
N ₃	tömeg > 12 t; névleges motor-teljesítmény ≤ 180 kW	77	77
	tömeg > 12 t; 180 kW < névleges motorteljesítmény ≤ 250 kW	79	79
	tömeg > 12 t; névleges motor-teljesítmény > 250 kW	81	81

(*) A határértékeket 1 dB-lel növelni kell azon járművek esetében, amelyek megfelelnek a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. szakaszának 4. pontjában leírt, a terepjáró járművekre vonatkozó meghatározásnak.

(**) A terepjáró járművekre vonatkozó magasabb határértékek csak akkor érvényesek az M₁ kategóriába tartozó járművekre, ha a megengedett legnagyobb tömeg meghaladja a 2 tonnát. [Mód. 61]

IV. MELLÉKLET

Hangnyelő szálas anyagokat tartalmazó hangtompító rendszerek

1. Általános adatok

Csak akkor használható hangnyelő szálas anyagok hangtompító rendszerekben vagy azok alkatrészeiben, ha teljesül az alábbi feltételek bármelyike:

- (a) a kipufogógáz nem érintkezik a szálas anyaggal;
- (b) a hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei ugyanahhoz a termékcsaládhoz tartoznak, mint azok a rendszerek vagy alkatrészeik, amelyekről az ezen rendelet követelményeinek megfelelő típus-jóváhagyási eljárás során egy másik járműtípus esetében már beigazolódott, hogy nincsenek kitéve állapotromlásnak.

Ha a fenti feltételek egyike sem teljesül, a teljes hangtompító rendszert vagy annak alkatrészeit alá kell vetni az alábbiakban ismertetett három eljárás egyike szerint végzett előkondicionálásnak.

1.1. 10 000 km-es folyamatos közúti üzem.

1.1.1. Az üzem 50 ± 20 %-át városi forgalomban, másik felét távolsági forgalomban, nagy sebességgel kell megvalósítani. A folyamatos közúti üzemeltetés megfelelő próbapálya-programmal is helyettesíthető.

1.1.2. A két eltérő sebességtartományra épülő üzemmódot célszerű legalább kétszer váltogatni.

2013. február 6., szerda

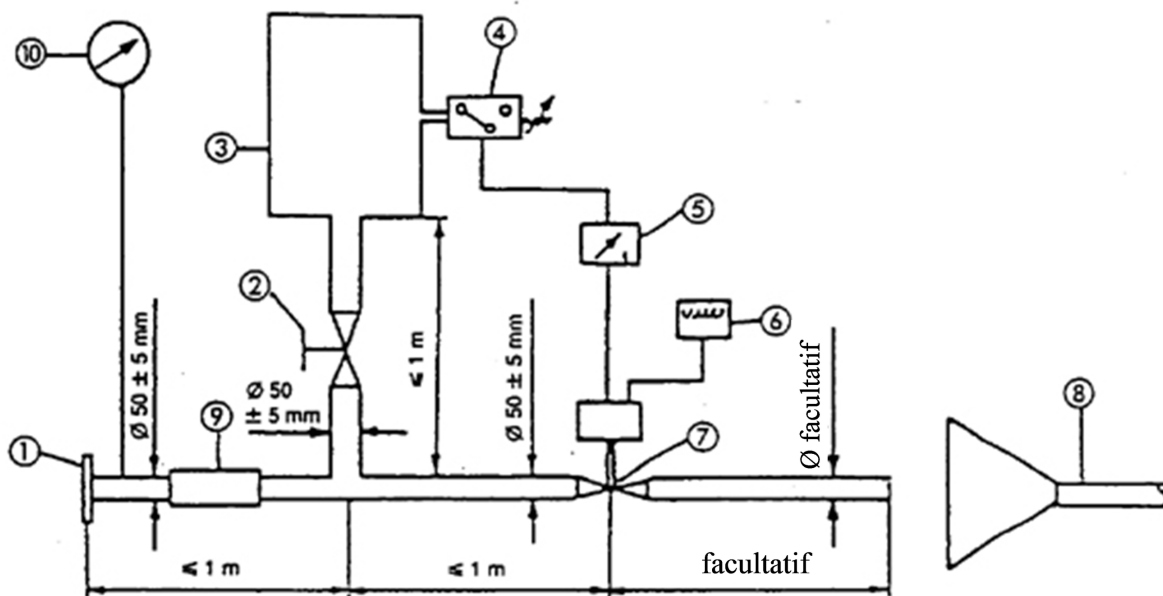
- 1.1.3. A teljes vizsgálati programnak magában kell foglalnia legalább tíz, egyenként háromórás szünetet a lehűlés és az esetleges kondenzáció hatásainak reprodukálása érdekében.
- 1.2. Előkondicionálás próbapadon
- 1.2.1. A kipufogórendszert vagy annak alkatrészeit a jármű gyártójának előírásai szerint a sorozatgyártásban használt tartozékokkal kell felszerelni az I. melléklet 1.3. pontjában meghatározott járműre vagy az I. melléklet 1.4. pontjában meghatározott motorra. Az I. melléklet 1.3. pontjában meghatározott jármű esetében a járművet görgős fékpadra kell állítani. Az I. melléklet 1.4. pontjában szereplő motort fékpadra kell szerelni.
- 1.2.2. A vizsgálatokat hat, egyenként hatórás periódusban kell elvégezni, minden vizsgálati sorozat között legalább 12 óra szünetet hagyva a lehűlés és az esetleges kondenzáció hatásainak reprodukálása érdekében.
- 1.2.3. A hatórás periódusok alatt a motornak a következők szerint kell üzemelnie:
- a) 5 perc alapjárat;
 - b) 1 óra negyed terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszám (S) háromnegyedén;
 - c) 1 óra fél terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszám (S) háromnegyedén;
 - d) 10 perces teljes terheléssel, az S legnagyobb névleges fordulatszám háromnegyedén;
 - e) 15 perces fél terheléssel, az S legnagyobb névleges fordulatszámán;
 - f) 30 perces negyed terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszámán (S).
- A hat szakasz lefutásának teljes időtartama: három óra.
- Minden periódusnak két sorozatot kell tartalmaznia az a)–f) pontban leírt feltételekből, egymást követő sorrendben.
- 1.2.4. A vizsgálat során a hangtompítót vagy annak alkatrészeit nem szabad a jármű körüli szokásos légáramot modellező mesterséges légárammal hűteni. A gyártó kérésére ugyanakkor a hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei lehűthetők annak biztosítására, hogy a hangtompító rendszer bevezető nyílásánál kialakuló hőmérséklet ne haladja meg a legnagyobb sebességgel haladó járművön mért értéket.
- 1.3. Előkondicionálás váltakozó nyomáson
- 1.3.1. A hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei felszerelhetők az I. melléklet 1.3. pontjában meghatározott járműre vagy az I. melléklet 1.4. pontjában meghatározott motorra. Az előbbi esetben a járművet görgős fékpadra kell állítani.
- A második esetben a motort motorfékpadra kell szerelni. A vizsgálóberendezést, amelynek részletes felépítését az ezen melléklet függelékében található 1. ábra mutatja, a hangtompító rendszer kimenetére kell felszerelni. Alkalmazható bármilyen más, egyenértékű eredményeket szolgáltató berendezés is.
- 1.3.2. A vizsgálóberendezést úgy kell beállítani, hogy egy gyorsreagálású szelep 2 500 cikluson keresztül váltakozva megszakítsa és újraindítsa a kipufogógáz-áramlást.
- 1.3.3. A szelepnek akkor kell nyitnia, amikor a kipufogógáz-ellennyomás a belépő peremtől legalább 100 mm-re az áramlás irányában mérve eléri a 0,35–0,40 kPa értéket. A szelepnek akkor kell zárnia, ha ez a nyomás nyitott szeleppel mérve nem tér el 10 %-nál nagyobb mértékben stabilizálódott értékétől.
- 1.3.4. A késleltető kapcsolót a kipufogásnak az 1.3.3. pont rendelkezései alapján meghatározott időtartamára kell beállítani.
- 1.3.5. A motor fordulatszámának a legnagyobb motorteljesítményhez tartozó fordulatszám (S) 75 %-ának kell lennie.

2013. február 6., szerda

- 1.3.6. A motorfékpad által jelzett teljesítménynek a motorfordulatszám (S) 75 %-ánál mért, teljesen nyitott fojtószelepphez tartozó teljesítmény 50 %-ának kell lennie.
- 1.3.7. A vizsgálat során le kell zárni a vízleeresztő furatokat.
- 1.3.8. A teljes vizsgálatot 48 óra alatt kell végrehajtani.

Szükség esetén óránként hűtési időszakot lehet beiktatni.

1. függelék

1. ábra

Vizsgálóberendezés váltakozó nyomáson végzett kondicionáláshoz

1. Bemeneti nyílás pereme vagy bemeneti cső a vizsgálati kipufogórendszer hátuljához történő csatlakozáshoz.
2. Kézi működtetésű szabályozószelep
3. Legfeljebb 40 liter űrtartalmú kiegyenlítőtartály, amelynek elárasztása legalább egy másodpercet vesz igénybe.
4. Nyomáskapcsoló 0,05—2,5 bar működési tartománnyal
5. Késleltető kapcsoló
6. Impulzusszámláló

2013. február 6., szerda

7. 60 mm átmérőjű gyorsreagálású szelep, például kipufogófék-szelep, amelyet egy, 4 baron 120 N teljesítményt leadó pneumatikus henger működtet. Nyitáskor és záráskor a reakcióidő nem lehet hosszabb 0,5 másodpercnél.
8. A kipufogógáz elvezetése
9. Rugalmas cső
10. Nyomásmérő

V. MELLÉKLET

A sűrített levegő által keltett zaj

1. Mérési módszer

A mérést a 1. ábra szerinti 2. és 6. mikrofonhelyzetben, álló járművön kell elvégezni. A legnagyobb „A” súlyozású zajszintet a nyomásszabályozó lefúvása, valamint az üzemi és a kézifék működtetését követő lefúvás alatt egyaránt fel kell jegyezni.

A nyomásszabályozó lefúvatása alatti zaj mérése közben a motort alapjárat fordulatszámán kell járatni. A lefúvási zaj mértékét az üzemi és kézifékek működtetése alatt kell feljegyezni; a mérések előtt a légsűrítő egységnek fel kell töltenie a legnagyobb megengedett üzemi nyomásra, majd ezt követően le kell állítani a motort.

2. Az eredmények értékelése

Minden mikrofonhelyzetben két mérést kell végezni. A mérőberendezés pontatlanságának kompenzálása céljából a leolvasott értéket 1 dB(A) értékkel kell csökkenteni, és ezt a csökkentett értéket kell a mérés eredményének tekinteni. Az eredményeket akkor lehet érvényesnek tekinteni, ha egy adott mikrofonhelyzetben a mérések közötti különbség nem haladja meg a 2 dB(A) értéket. A legnagyobb mért értéket kell a vizsgálat eredményének tekinteni. Ha ez az érték 1 dB(A) értékkel túllépi a zajhatárértéket, akkor a megfelelő mikrofonhelyzetben két további mérést kell végezni. Ilyen esetben az adott mikrofonhelyzetben kapott négy mérési eredményből háromnak meg kell felelnie a zajhatárértéknek.

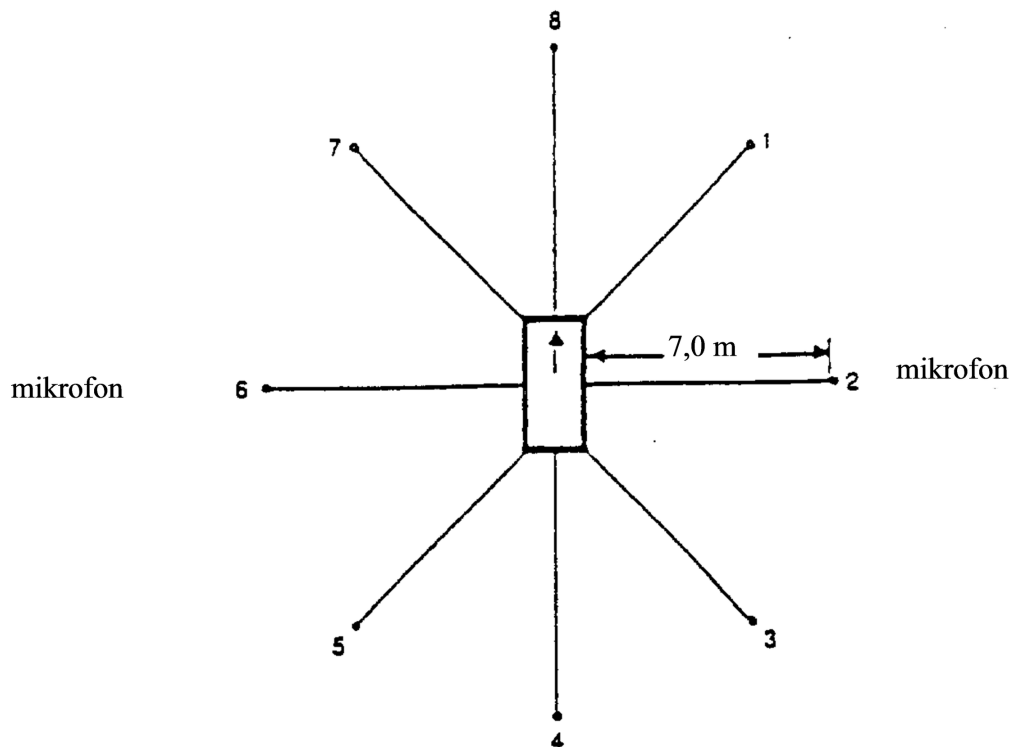
3. Határérték

A zajszint nem lépheti túl a 72 dB(A) határértéket.

2013. február 6., szerda

1. függelék

1. ábra: A mikrofonok elhelyezése a sűrített levegő által keltett zaj méréséhez

A mérést álló járművön kell végezni az 1. ábrának megfelelően két mikrofonnal, amelyeket a jármű körvonalától 7 m távolságban, a talaj felett pedig 1,2 m magasságban kell elhelyezni.

VI. MELLÉKLET

A járműgyártás megfelelőségének ellenőrzése

1. Általános megjegyzések

Ezek a követelmények megegyeznek az I. melléklet 5. pontja szerint a gyártás megfelelőségének ellenőrzésére végzett vizsgálattal.

2. A vizsgálati eljárás

A vizsgálati helyszínek és a mérőműszereknek meg kell felelniük a II. mellékletben leírtaknak.

2.1. A vizsgált járművön (járműveken) el kell végezni a mozgásban lévő jármű zajmérés vizsgálatát a II. melléklet 4.1. pontja szerint.

2.2. A sűrített levegő által keltett zaj

A 2 800 kg-ot meghaladó össztömegű és sűrített levegős rendszerrel felszerelt járműveket az V. melléklet 1. pontjában leírtaknak megfelelően, sűrített levegő által keltett zaj mérésére szolgáló kiegészítő vizsgálatnak kell alávetni.

2013. február 6., szerda

2.3. Kiegészítő zajkibocsátási rendelkezések

A jármű gyártójának megfelelő értékelés elvégzésével értékelnie a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek való megfelelést, vagy végre kell hajtania a VIII. mellékletben leírt vizsgálatot.

3. Mintavétel és az eredmények értékelése

Ki kell választani egy járművet, és el kell rajta végezni a 2. pontban leírt vizsgálatokat. Ha a vizsgálati eredmények megfelelnek a 2007/46/EK irányelv X. mellékletében leírt gyártásmegfelelési követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a jármű megfelel a gyártásmegfelelési rendelkezéseknek. **Az alkalmazandó gyártásmegfelelési rendelkezések a III. mellékletben meghatározott határértékek, további 1 dB (A) túréssal.** [Mód. 52]

Amennyiben az egyik vizsgálati eredmény nem felel meg a 2007/46/EK irányelv X. mellékletében leírt gyártásmegfelelési követelményeknek, meg kell vizsgálni két további, azonos típusú járművet ezen melléklet 2. pontja szerint.

Ha a második és a harmadik jármű vizsgálati eredményei megfelelnek a 2007/46/EK irányelv X. mellékletében leírt gyártásmegfelelési követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a jármű megfelel a gyártásmegfelelési rendelkezéseknek.

Amennyiben a második vagy a harmadik jármű esetében a vizsgálati eredmények egyike nem felel meg a 2007/46/EK irányelv X. mellékletében leírt gyártásmegfelelési követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy az adott járműtípus nem felel meg ezen rendelet követelményeinek, és a gyártónak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a gyártás megfelelőségének helyreállítása érdekében.

VII. MELLÉKLET

A vizsgálati helyszínrre vonatkozó műszaki előírások

1. Bevezetés

Ezen melléklet a próbapálya burkolatának fizikai jellemzőire és felépítésére vonatkozó előírásokat tartalmazza. Ezek az előírások egy speciális szabvány⁽¹⁾ alapján meghatározzák az előírt fizikai jellemzőket, valamint ezen jellemzők vizsgálatának módszereit.

2. A felület előírt jellemzői

Egy felület akkor tekinthető ezen szabvánnyal összhangban lévőnek, ha mérésekkel bizonyítható, hogy szerkezete és hézag tartalma, illetve hangnyelési együtthatója megfelel a 2.1–2.4. pontban foglalt valamennyi követelménynek, valamint ha megfelel a 3.2. pontban meghatározott tervezési követelményeknek.

2.1. Szabadhézag-tartalom

A próbapálya burkolókeverékének szabadhézag-tartalma (V_c) nem haladhatja meg a 8 %-ot. A mérési eljárást lásd a 4.1. pontban.

2.2. Hangnyelési együttható

Amennyiben a felület nem felel meg a szabadhézag-tartalomra vonatkozó követelményeknek, akkor csak abban az esetben fogadható el, ha hangnyelési együtthatója $\alpha \leq 0,10$. A mérési eljárást lásd a 4.2. pontban. A 2.1. pont és ezen pont követelményei akkor is teljesülnek, ha csak a hangnyelési együtthatót mérték meg, és annak értéke $\alpha \leq 0,10$.

⁽¹⁾ ISO 10844:1994 Az e rendelet hatálybalépését követő első öt évben a gyártók az ISO 10844:1994 és az ISO 10844:2011 szerint tanúsított próbapályákat egyaránt használhatják. E dátumot követően a gyártók kizárólag az ISO 10844:2011 szabványnak megfelelő próbapályákat használhatják. [Mód. 53]

2013. február 6., szerda

Fontos megjegyezni, hogy a hangelnyelés a legfontosabb jellemző, de az útépítők körében a szabadhézag-tartalom mérése elterjedtebb. A hangelnyelést azonban csak akkor kell megmérni, ha a felület nem felel meg a hézagtartalomra vonatkozó követelménynek. Ennek az az oka, hogy az utóbbi módszer viszonylag jelentős mértékű bizonytalanságot hordoz magában mind a mérést, mind pedig a mért adatok helytállóságát illetően, és emiatt előfordulhat, hogy egyes burkolatokat kizárólag a hézagtartalom-mérés alapján utasítanak el tévesen.

2.3. Felületi érdesség

A térfogati módszerrel (lásd a 4.3. pontot) mért felületi érdességre (TD) teljesülnie kell a következőnek:

$TD > 0,4 \text{ mm}$

2.4. A felület homogenitása

Minden ésszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a felület a teljes vizsgálati területen a lehető leghomogénebb legyen. Ez vonatkozik a szerkezetre és a hézagtartalomra is, tekintettel kell azonban lenni arra is, hogy ha a hengerlési folyamat bizonyos helyeken jobb hengerlést eredményez, akkor a szerkezet egyenetlen lehet, ami hólyagosodást idézhet elő.

2.5. Vizsgálati gyakoriság

Annak ellenőrzésére, hogy a felület továbbra is megfelel-e ezen szabvány szerkezetre és hézagtartalomra, illetve hangelnyelésre vonatkozó követelményeinek, a burkolatot a következő gyakorisággal kell felülvizsgálni:

(a) a szabadhézag-tartalom vagy a hangelnyelés vonatkozásában:

amikor új a felület;

ha a felület új korában megfelel a követelményeknek, nincs szükség további időszakos vizsgálatra. Ha új állapotában nem felel meg a követelményeknek, a későbbiekben még megfelelni, mivel a felületek idővel tömörödnek és keményednek;

(b) a felületi érdesség vonatkozásában:

amikor új a felület;

a zajvizsgálatok megkezdésekor (megjegyzés: a terítés után legalább négy hetet várni kell);

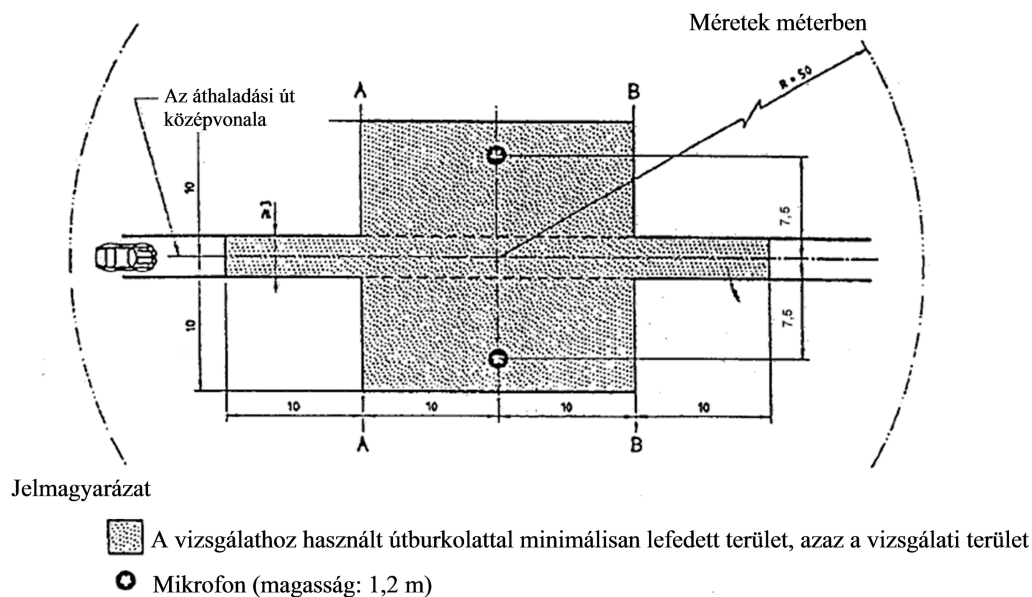
ezt követően 12 havonta.

3. A vizsgálati felület terve

3.1. Terület

A próbapálya elrendezésének megtervezésekor fontos azt a minimumkövetelményt teljesíteni, hogy a vizsgálati sávon áthaladó járművek által igénybe vett területet a vizsgálatához előírt anyag borítsa a biztonságos és megfelelő vezetéshez szükséges szélességben és hosszúságban. Ehhez a próbapálya szélességének legalább három méternek kell lennie, hosszának pedig mindkét végén legalább 10 méterrel túl kell nyúlnia az AA' és a BB' vonalon. Az 1. ábrán egy megfelelő vizsgálati terület tervrajza látható, amelyen fel van tüntetve az a legkisebb terület, amelyen az előírt burkolatot gépi úton kell teríteni és tömöríteni. A II. melléklet 4.1.1. pontja szerint a méréseket a jármű mindkét oldalán el kell végezni. Ez megoldható két (a pálya mindkét oldalán egy-egy) mikrofon elhelyezésével olyan módon, hogy közöttük egy irányban halad át a jármű, vagy pedig egy mikrofonnal a pályának csak az egyik oldalán mérve olyan módon, hogy előtte a jármű mindkét irányban elhalad. Ha ezt az utóbbi módszert alkalmazzák, arra az oldalra, ahol nincs mikrofon, nem vonatkoznak a felülettel szembeni követelmények.

2013. február 6., szerda

MEGJEGYZÉS – Ilyen sugarú körben nem lehet semmilyen nagyméretű, akusztikusan tükröző tárgy. 1. ábra: A vizsgálati felületre vonatkozó minimumkövetelmény. A sötétített rész a „vizsgálati terület”.

3.2. A felület tervezési és kivitelezési követelményei

3.2.1. A tervezésre vonatkozó alapvető követelmények

A vizsgálati felületnek négy tervezési követelménynek kell megfelelnie:

3.2.1.1. Sűrű aszfaltbetonnak kell lennie.

3.2.1.2. A legnagyobb zúzalékméret 8 mm (a tűrés 6,3–10 mm-es tartományt enged meg).

3.2.1.3. A kopófelület vastagságának legalább 30 mm-nek kell lennie.

3.2.1.4. A kötőanyagnak nem módosított, egyenletes penetrációjú bitumennek kell lennie.

3.2.2. Tervezési iránymutatások

Az útburkolat kivitelezőjének szóló iránymutatásként a 2. ábra bemutatja az adalékanyag szemcseméret-eloszlási görbét, amely a kívánt jellemzőket biztosítja. Az 1. táblázat ezenkívül iránymutatást ad a kívánt szerkezet és tartósság eléréséhez. A szemcseméret-eloszlási görbe a következőképpel jellemezhető:

$$P (\% \text{ átfutó}) = 100 (d/d_{\max})^{1/2}$$

ahol

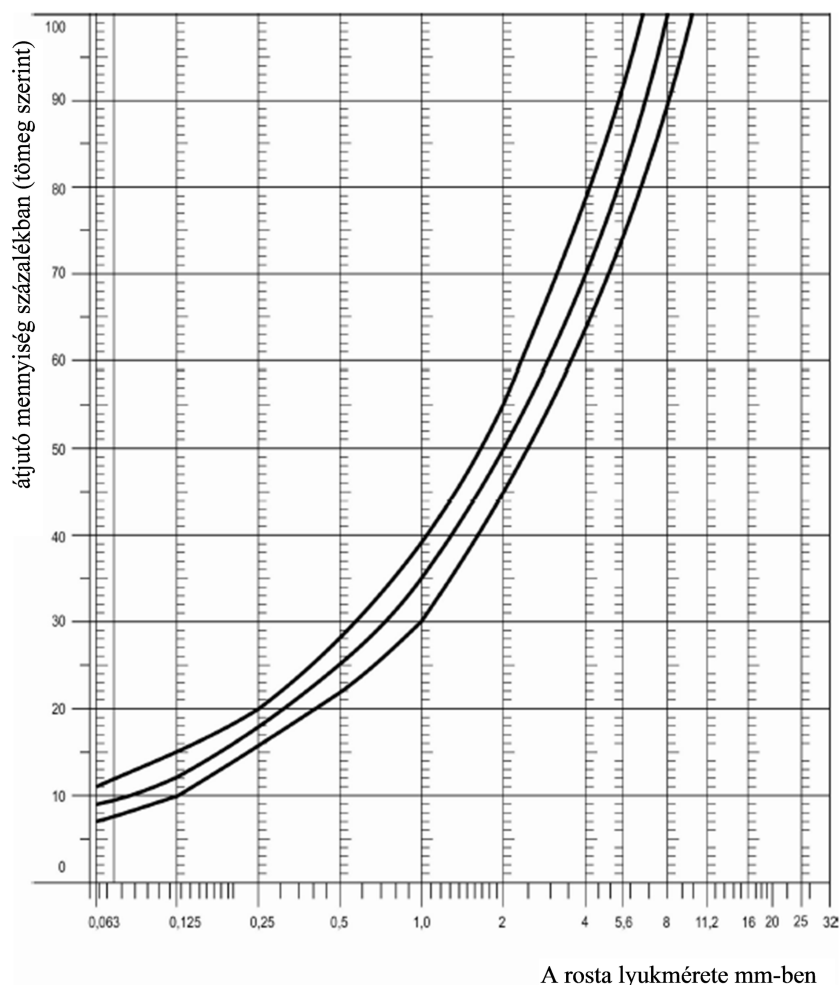
d = a rosta négyzetlyukmérete mm-ben

$d_{\max}$ = 8 mm a középső görbe esetében

$d_{\max}$ = 10 mm az alsó toleranciagörbe esetében

$d_{\max}$ = 6,3 mm a felső toleranciagörbe esetében

2013. február 6., szerda

A rosta lyukmérete mm-ben

2. ábra: Az aszfaltkeverékben lévő adalékanyag szemcseméret-eloszlási görbéje, tűréshatárokkal

Az 1–3.2.2. pontban meghatározott követelményeken kívül **az ISO 10844:2011** a következő előírásoknak **előírásainak** is teljesülniük kell, **vagy az 5 éves átmeneti időszakban hivatkozni kell az ISO 10844:1994 szabványra: [Mód. 54]**

- A homokfrakció ($0,063 \text{ mm} < a \text{ rosta négyzetlyukmérete} < 2 \text{ mm}$) legfeljebb 55 % természetes homokot és legalább 45 % zúzott homokot tartalmazzon.
- Az alap és az alsó teherhordó réteg jó stabilitást és egyenletességet biztosítson a legjobb útépítési gyakorlatnak megfelelően.
- A zúzalékokat meg kell őrlöni (100 %-os zúzott felületek); olyan anyagot kell zúzalékként felhasználni, amelynek nagy az őrléssel szembeni ellenállása.
- A keverékben használt zúzalékot át kell mosni.
- A felülethez nem kell további zúzalékot hozzáadni.
- A kötőanyag PEN-értékben (penetrációs fokban) kifejezett keménysége 40–60, 60–80 vagy akár 80–100 is lehet az ország éghajlati viszonyaitól függően. A lehető legkeményebb kötőanyagot kell használni, feltéve, hogy ez megfelel az általános gyakorlatnak.
- A keverék hengerlés előtti hőmérsékletét úgy kell megválasztani, hogy a kívánt hézagtartalom megfelelő hengerléssel elérhető legyen. Ahhoz, hogy a 2.1–2.4. pontban foglalt előírások nagyobb valószínűséggel teljesüljenek, a tömörség eléréséről nemcsak a megfelelő keverékhőmérséklet megválasztásával kell gondoskodni, hanem a megfelelő számú áthaladással és a megfelelő tömörítő munkagép megválasztásával is.

2013. február 6., szerda

1. táblázat: Tervezési iránymutatások

	Célértékek		Tűrőhatárok
	A keverék teljes tömegében	Az adalékanyag tömegében	
Kötőtömeg, a rosta négyzetlyukmérete (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Homok tömege 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Hézagkitöltő anyag tömege SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 2
A kötőanyag (bitumen) tömege	5,8 %	nincs adat	± 0,5
A legnagyobb zúzalékméret	8 mm		6,3–10
A kötőanyag keménysége	(lásd a 3.2.2. pont f) bekezdését)		
Kőanyaghalmoz csiszolódási értéke (PSV érték)	> 50		
Marshall-tömörséghez viszonyított tömörség	98 %		

4. Vizsgálati módszer

4.1. A szabadhézag-tartalom mérése

E mérés céljából legalább négy különböző helyen kell fúrásmintát venni a pályából az AA' és BB' vonalak között egyenlő elosztásban (lásd az 1. ábrát). A keréknyomvonalak inhomogenitásának és egyenetlenségének elkerülése érdekében a mintákat nem magukból a nyomvonalakból, hanem azok közeléből kell venni. Legalább két mintát kell venni a keréknyomvonalak közelében, és legalább egyet a nyomvonalak és az egyes mikrofonállások között körülbelül félúton.

Amennyiben felmerül annak a gyanúja, hogy a homogenításra vonatkozó feltételek nem teljesülnek (lásd a 2.4. pontot), akkor a vizsgálati terület több pontján kell mintát venni.

Meg kell állapítani minden egyes minta szabadhézag-tartalmát, majd ezekből az adatokból ki kell számítani a szabadhézag-tartalom átlagértékét, és azt össze kell vetni a 2.1. pontban szereplő követelménnyel. Egyik minta sem adhat 10 %-nál nagyobb hézagtartalom-értéket. A próbapálya kivitelezőjének figyelembe kell vennie azt a problémát, amely a próbapálya csövekkel vagy villamos vezetékekkel történő fűtéséből, és a mintáknak erről a területről történő vételéből adódhat. Ezeket a szerelvényeket a későbbi mintafúrási helyek figyelembevételével gondosan meg kell tervezni. Célszerű néhány olyan, körülbelül 200 × 300 mm-es helyet meghagyni, ahol nincsenek csövek vagy vezetékek, illetve ahol a csövek elég mélyen vannak elhelyezve ahhoz, hogy a burkolati rétegből történő mintavétel által okozott sérülések elkerülhetők legyenek.

4.2. Hangelnyelési együttható

A hangelnyelési együtthatót (normál beesés) az ISO 10534-1: „Akusztika – A hangelnyelési együttható és az impedancia meghatározása impedanciacsőben” szabványban ⁽¹⁾ meghatározott eljárással, az impedanciacső-módszerrel kell mérni.

A minták esetében a szabadhézag-tartalomra vonatkozó követelmények érvényesek (lásd a 4.1. pontot). A hangelnyelést 400–800 Hz és 800–1 600 Hz tartományban kell mérni (legalább a harmadoktávassávok középső frekvenciáin), és mindkét frekvenciatartományban a legnagyobb értékeket kell meghatározni. A végleges eredményt a fúrásminták értékeinek átlagolásával kell kiszámolni.

4.3. A felületi érdesség volumetrikus mérése

Ezen szabvány alkalmazásában a felületi érdesség mérését legalább tíz, a vizsgálati sáv keréknyomvonalai mentén egymástól egyenletes távolságban kijelölt helyen kell elvégezni, majd a középértéket össze kell hasonlítani a szerkezetmélységre előírt minimális értékkel. Az eljárás leírását lásd az **ISO 10844:2011** számú szabványban. [Mód. 55]

⁽¹⁾ Közzétételére később kerül sor.

2013. február 6., szerda

5. Időbeni stabilitás és karbantartás

5.1. Az öregedés hatása

Más felületekhez hasonlóan ebben az esetben is várható, hogy a vizsgálati felületen mért gumiabroncs-gördülési zajszintek enyhén növekedhetnek az építést követő első 6–12 hónapban.

A felület csak négy héttel az építést követően éri el a kívánt jellemzőket. Az öregedés általában kisebb mértékben befolyásolja a tehergépkocsik által keltett zajt, mint a személygépkocsik zaját.

Az időbeli stabilitást főként az útfelületen közlekedő járművek koptató és tömörítő hatása határozza meg. Ennek ellenőrzését a 2.5. pontban meghatározott vizsgálati gyakorisággal kell elvégezni.

5.2. A felület karbantartása

A laza törmelék és port, amely jelentősen csökkentheti a tényleges felületi érdességet, el kell távolítani a felületről. Egyes országokban télen sót használnak a jégtelenítéshez. A só ideiglenesen vagy akár véglegesen is megváltoztathatja a felületet olyan módon, hogy a zajszint megnő, ezért alkalmazása nem ajánlott.

5.3. A vizsgálati terület újraburkolása

Ha szükségessé válik a próbapálya újraburkolása, akkor általában szükségtelen a járművek által használt (az 1. ábra szerint három méter szélességű) vizsgálati sávnál nagyobb területet újraburkolni, feltéve, hogy a mérés során a vizsgálati sávon kívül eső terület megfelelt a szabadhézag-tartalomra, illetve a hangelnyelésre vonatkozó követelményeknek.

6. A vizsgálati felület és az azon elvégzett vizsgálatok dokumentálása

6.1. A vizsgálati felület dokumentálása

A vizsgálati felületet leíró dokumentumokban a következő adatokat kell megadni:

6.1.1. A próbapálya helye.

6.1.2. A kötőanyag típusa, keménysége, az adalékanyag típusa, a beton legnagyobb elméleti sűrűsége (D_R), a kopóréteg vastagsága és a próbapályából vett fúrásmintából meghatározott szemcseméret-eloszlási görbe.

6.1.3. A tömörítési módszer (például a henger típusa, tömege, az áthaladások száma).

6.1.4. A keverék hőmérséklete, a környezeti levegő hőmérséklete és a szélesebbesség a terítési művelet alatt.

6.1.5. A felület terítésének időpontja és a kivitelező neve.

6.1.6. Az összes, de legalább az utolsó vizsgálati eredmény, ideértve az alábbiakat:

6.1.6.1. Minden egyes fúrásminta szabadhézag-tartalma.

6.1.6.2. A vizsgálati terület azon pontjainak megjelölése, ahonnan a hézagtartalom-méréshez használt fúrásmintákat vették.

6.1.6.3. Minden egyes fúrásminta hangelnyelési együtthatója (h_a mérték). Meg kell adni minden egyes fúrásmintához és minden egyes frekvenciatartományhoz tartozó eredményt, valamint ezek teljes átlagát is.

6.1.6.4. A vizsgálati terület azon pontjainak megjelölése, ahonnan a hangelnyelés méréséhez használt fúrásmintákat vették.

6.1.6.5. Felületi érdesség, ideértve a vizsgálatok számát és az értékek szórását.

6.1.6.6. A 6.1.6.1. és a 6.1.6.2. pont szerinti vizsgálatok elvégzéséért felelős intézmény megnevezése, és az alkalmazott felszerelés típusa.

6.1.6.7. A vizsgálat(ok) időpontja és a próbapálya fúrásmintáinak mintavételezési időpontja.

2013. február 6., szerda

6.2. A felületen végzett járműzajvizsgálatok dokumentálása

A járműzajra vonatkozó vizsgálat(oka)t leíró dokumentumban fel kell tüntetni, hogy ezen szabvány valamennyi követelménye teljesült-e, vagy sem. Hivatkozni kell egy, a 6.1. pontban meghatározott előírások szerint elkészített dokumentumra, amely tartalmazza az ezt igazoló eredményeket.

VIII. MELLÉKLET

Mérési módszer a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek való megfelelés értékelésére

1. Általános adatok

Ez a melléklet a jármű 8. cikkben meghatározott kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek való megfelelésének értékelésére szolgáló mérési módszert mutatja be.

Típusjóváhagyás kérelmezésekor nem kötelező ténylegesen elvégezni a vizsgálatokat. A gyártónak alá kell írnia az ezen melléklet 1. függelékében meghatározott megfelelési nyilatkozatot. A típus-jóváhagyó hatóság további információkat kérhet a megfelelési nyilatkozattal kapcsolatban, és kérheti az alábbiakban leírt vizsgálatok végrehajtását.

A VIII. mellékletben leírt elemzéshez szükség van a II. melléklet szerinti vizsgálat végrehajtására. A II. mellékletben meghatározott vizsgálatot ugyanazon a próbapályán és ugyanolyan körülmények között kell elvégezni, mint amelyek az ezen mellékletben előírt vizsgálatokhoz szükségesek.

2. Mérési módszer

2.1. Mérőműszerek és mérési körülmények

Ellenkező rendelkezés hiányában a mérőműszerek, a mérési körülmények és a jármű állapota megegyezik a II. melléklet 2. és 3. pontjában leírtakkal.

Ha a jármű olyan különböző üzemmódokban üzemeltethető, amelyek befolyásolják a zajkibocsátást, valamennyi üzemmódnak meg kell felelnie az ezen mellékletben meghatározott követelményeknek. Ha a gyártó vizsgálatokat hajtott végre annak érdekében, hogy igazolja a jóváhagyó hatóság előtt a követelményeknek való megfelelést, a vizsgálatok során alkalmazott üzemmódokat vizsgálati jegyzőkönyvben kell bejelenteni.

2.2. Vizsgálati módszer

Ellenkező rendelkezés hiányában a II. melléklet 4.1–4.1.2.1.2.2. pontjában meghatározott feltételeket és eljárásokat kell alkalmazni. Ezen melléklet alkalmazásában a vizsgálatokat egyenként kell mérni és értékelni.

2.3. Szabályozási tartomány

Az üzemi körülmények a következők:

a jármű sebessége $V_{AA \text{ ASEP}}$: $V_{AA} \geq 20 \text{ km/h}$

a jármű gyorsulása $a_{WOT \text{ ASEP}}$: $a_{WOT} \leq \text{5,0 4,0 m/s}^2$ [Mód. 56]

motorfordulatszám $n_{BB \text{ ASEP}}$: $n_{BB} \leq 2,0 * PMR - 0,222 * s$ vagy

$n_{BB} \leq 0,9 * s$, attól függően, hogy melyik a kisebb érték

a jármű sebessége $V_{BB \text{ ASEP}}$:

ha $n_{BB \text{ ASEP}}$ egy fokozaton belül érhető el $v_{BB} \leq 70 \text{ km/h}$

minden más esetben: $v_{BB} \leq 80 \text{ km/h}$

sebességfokozatok: $k \leq i$ sebességfokozat-áttétel a II. mellékletben meghatározott előírások szerint

Ha a jármű a legalacsonyabb érvényes sebességfokozatban 70 km/h sebesség alatt nem éri el a maximális motorfordulatszámot, a jármű sebességét 80 km/h sebességre kell korlátozni.

2013. február 6., szerda

2.4. Áttételi arányok

A kiegészítő zajkibocsátási rendelkezések követelményei minden olyan „k” sebességfokozat-áttételre érvényesek, amelyek az ezen melléklet 2.3. pontjában meghatározott szabályozási tartományon belül vizsgálati eredmények eléréséhez vezetnek.

Nem rögzített sebességfokozatokkal vizsgált, automata sebességváltóval, adaptív sebességváltóval, illetve fokozatmentes automata sebességváltóval rendelkező járművek esetében ⁽¹⁾ a vizsgálat kiterjedhet a sebesség kisebb tartományba történő, és ezzel nagyobb gyorsulást elérő visszakapcsolására. Tilos a sebességfokozatot nagyobb tartományba kapcsolni kisebb gyorsulás elérése érdekében. El kell kerülni az olyan sebességfokozat alkalmazását, amely a határfeltételeknek nem megfelelő állapothoz vezet. Ilyen esetekben engedélyezett az elektronikus vagy mechanikus eszközök, akár alternatív sebességválasztó pozíciók beépítése és használata.

Ahhoz, hogy az ASEP vizsgálat reprezentatív és megismételhető legyen (a típus-jóváhagyási hatóság számára), a járműveket a sorozatgyártás szerinti sebességváltó-kalibrálási értékekkel kell vizsgálni. [Mód. 57]

2.5. Célfeltételek

A zajkibocsátást minden érvényes sebességfokozatban meg kell mérni az alábbiakban meghatározott négy vizsgálati ponton.

Az első vizsgálati pont a P_1 , amely 20 km/h v_{AA} kezdősebesség használatával határozható meg. Ha nem biztosítható egyenletes gyorsulási feltétel, a sebességet 5 km/h-s lépésekben kell növelni az egyenletes gyorsulás eléréséig.

A negyedik vizsgálati pont a P_4 , amely a 2.3. pontban leírt határfeltételek között az adott sebességfokozatban a BB' vonalnál elért maximális járműsebesség alapján határozható meg.

A másik két vizsgálati pont a következő képlet segítségével határozható meg:

$$P_j \text{ vizsgálati pont: } v_{BB_j} = v_{BB_1} + ((j - 1) / 3) * (v_{BB_4} - v_{BB_1}) \quad j = 2 \text{ és } 3$$

Ahol:

v_{BB_1} = a jármű sebessége a P_1 vizsgálati pont BB' vonalánál;

v_{BB_4} = a jármű sebessége a P_4 vizsgálati pont BB' vonalánál;

v_{BB_j} tűréshatára: ± 3 km/h.

Az összes vizsgálati pont esetében be kell tartani a 2.3. pontban meghatározott határfeltételeket.

2.6. A jármű vizsgálata

A jármű középvonala által leírt útvonalnak az AA' vonal megközelítésétől kezdve egészen addig, amíg a jármű hátulja át nem halad a BB' vonal fölött, azaz a vizsgálat teljes időtartama alatt a lehető legpontosabban kell követnie a CC' vonalat.

Az AA' vonalnál teljesen le kell nyomni a gázpedált. Az egyenletesebb gyorsulás biztosítása, illetve az AA' és a BB' vonal közötti alacsonyabb sebességfokozatba való visszaváltás elkerülése érdekében az AA' vonal előtt előgyorsítás alkalmazható. A gázpedált ebben a lenyomott helyzetben kell tartani, amíg a jármű hátulja el nem éri a BB' vonalat.

Minden egyes vizsgálat esetében meg kell határozni és fel kell jegyezni a következő paramétereket:

A jármű mindkét oldalán az AA' és BB' vonal közötti áthaladás során mért legmagasabb „A” súlyozású hangnyomásszintet a matematikai szabályok szerint egy tizedesjegyre kell kerekíteni ($L_{wot, kj}$). Az általános hangnyomáshoz biztosan nem kapcsolódó kiugró zajérték észlelése esetén a mérési eredményt figyelmen kívül kell hagyni. A bal és a jobb oldali méréseket egy időben, illetve külön-külön is el lehet végezni.

A jármű AA' és BB' vonalnál mért sebességértékeit a tizedesjelet követő első értékes számjegyig kell bejelenteni. ($v_{AA, kj}$; $v_{BB, kj}$)

⁽¹⁾ Fokozatmentes erőátvitel.

2013. február 6., szerda

Adott esetben a motorfordulatszám AA' és BB' vonalnál mért értékeit egész számként kell rögzíteni ($n_{AA, kj}$; $n_{BB, kj}$).

A kiszámított gyorsulást a II. melléklet 4.1.2.1.2. pontjában található képlet szerint kell meghatározni, és két tizedesjegyre kerekítve kell rögzíteni ($a_{woti, test, kj}$).

3. Eredmények elemzése

3.1. Az egyes sebességfokozatok rögzítési pontjának meghatározása

Az „i” vagy alacsonyabb sebességfokozatban végzett méréseknél a rögzítési pont a II. mellékletben meghatározott gyorsulási vizsgálat során az „i” sebességfokozatban a BB' vonalnál mért L_{woti} legmagasabb zajszint, n_{woti} rögzített motorfordulatszám és v_{woti} járműsebesség alapján határozható meg.

$$L_{anchor, i} = L_{woti, II. melléklet}$$

$$n_{anchor, i} = n_{BB, woti, II. melléklet}$$

$$v_{anchor, i} = v_{BB, woti, II. melléklet}$$

Az „i + 1” sebességfokozatban végzett méréseknél a rögzítési pont a II. mellékletben meghatározott gyorsulási vizsgálat során az „i + 1” sebességfokozatban a BB' vonalnál mért $L_{woti + 1}$ legmagasabb zajszint, $n_{woti + 1}$ rögzített motorfordulatszám és $v_{woti + 1}$ járműsebesség alapján határozható meg.

$$L_{anchor, i + 1} = L_{woti+1, II. melléklet}$$

$$n_{anchor, i + 1} = n_{BB, woti+1, II. melléklet}$$

$$v_{anchor, i + 1} = v_{BB, woti+1, II. melléklet}$$

3.2. A regressziós egyenes meredeksége az egyes sebességfokozatokban

A zajméréseket a motorfordulatszám függvényében kell értékelni a 3.2.1. pont szerint.

3.2.1. A regressziós egyenes meredekségének kiszámítása az egyes sebességfokozatokban

A regressziós egyenes meredekségét a rögzítési pont és a négy további kapcsolódó mérés segítségével kell kiszámítani.

$$Slope_k = \frac{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})(L_i - \bar{L})}{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})^2}$$

(dB/1000 min⁻¹)

$$\text{Ahol } \bar{L} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 L_j \text{ és } \bar{n} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 n_j ;$$

ahol n_j = a BB' vonalnál mért motorfordulatszám

3.2.2. A regressziós egyenes meredeksége az egyes sebességfokozatokban

Egy adott sebességfokozat $Slope_k$ paraméterének további kiszámításához a 3.2.1. pontban meghatározott számításból kapott és egy tizedesjegyre kerekített értéket kell figyelembe venni, amely nem lehet nagyobb, mint 5 dB/1000 min⁻¹.

3.3. Az egyes méréseknél várható lineáris zajszintnövekedés kiszámítása

Az $L_{ASEP, kj}$ zajszintet a „j” mérési pontban és a „k” sebességfokozatban az egyes mérési pontokban mért motorfordulatszám-érték használatával kell kiszámítani, a 3.2. pontban meghatározott meredekséget alkalmazva az egyes sebességfokozatokhoz meghatározott rögzítési ponthoz.

2013. február 6., szerda

$n_{BB_k, j} \leq n_{anchor_k}$ esetén:

$$L_{ASEP_k, j} = L_{anchor_k} + (Slope_k - Y) * (n_{BB_k, j} - n_{anchor_k}) / 1000$$

$n_{BB_k, j} > n_{anchor_k}$ esetén:

$$L_{ASEP_k, j} = L_{anchor_k} + (Slope_k + Y) * (n_{BB_k, j} - n_{anchor_k}) / 1000$$

ahol $Y = 1$

3.4. Minták

A típusjóváahagyó hatóság kérésére két további mérést kell elvégezni az ezen melléklet 2.3. pontjában meghatározott határfeltételek között.

4. Az eredmények értelmezése

Minden egyes zajmérést értékelni kell.

A meghatározott mérési pontok zajszintje nem haladhatja meg az alábbi határértékeket:

$$L_{kj} \leq L_{ASEP_kj} + x$$

ahol:

$x = 3 \text{ dB(A)}$ nem rögzíthető sebességfokozatú automata sebességváltóval vagy nem rögzíthető sebességfokozatú fokozatmentes automata sebességváltóval rendelkező járművek esetében

$x = 2 \text{ dB(A)} + L_{urban}$ határérték a II. mellékletnek megfelelő számítás szerint minden más járműre.

Ha a mért zajszint bármely pontban meghaladja a határértéket, két további mérést kell végezni ugyanabban a pontban a mérési bizonytalanság ellenőrzése érdekében. A jármű akkor is megfelel a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek, ha a három érvényes mérés átlaga ebben a pontban megfelel az előírásnak.

5. A referencia-zajérték meghatározása

A referencia-zajértéket egyetlen pontban, egy adott sebességfokozatban határozzák meg olyan módon, hogy a v_{aa} értéknél 50 km/h-val egyenlő kezdősebességgel gyorsulási feltételt modelleznek, és a v_{bb} értéknél 61 km/h-nak megfelelő kilépő sebességet feltételeznek. A zaj megfelelősége ebben a pontban a 3.2.2. pont szerinti mérés eredményei és az alábbi műszaki adat használatával számítható ki, vagy a sebességfokozat használatával végzett közvetlen méréssel értékelhető, az alábbiakban leírtak szerint.

5.1. A „k” sebességfokozat a következőképpen határozható meg:

$k = 3$, bármilyen kézi kapcsolású sebességváltó és legfeljebb 5 sebességfokozattal rendelkező automata sebességváltó használata esetén;

$k = 4, 6$ vagy több sebességfokozattal rendelkező automata sebességváltó használata esetén

Ha konkrét sebességfokozat nem használható, például nem rögzíthető sebességfokozatú automata sebességváltó vagy nem rögzíthető sebességfokozatú fokozatmentes automata sebességváltó esetében, a további számításhoz a sebességfokozatot a II. mellékletben leírt gyorsulási vizsgálat eredményéből kell meghatározni a BB' vonalon mért, bejelentett motorfordulatszám és járműsebesség használatával.

5.2. Az n_{ref_k} referencia-motorfordulatszám meghatározása

Az n_{ref_k} referencia-motorfordulatszámot a „k” sebességfokozat áttételi viszonyszámának használatával kell kiszámítani $v_{ref} = 61 \text{ km/h}$ referenciasebességnél.

5.3. Az L_{ref} paraméter kiszámítása

$$L_{ref} = L_{anchor_k} + Slope_k * (n_{ref_k} - n_{anchor_k}) / 1000$$

Az L_{ref} értéke legfeljebb 76 dB(A) lehet.

A kézi működtetésű, négyenél több előremeneti fokozattal rendelkező sebességváltóval felszerelt járműveknél, amelyeknél a legnagyobb motorteljesítmény meghaladja a 140 kW/t-t (ENSZ-EGB), és amelyek legnagyobb teljesítmény/legnagyobb tömeg aránya meghaladja a 75 kW/t értéket, az L_{ref} értéke legfeljebb 79 dB(A) lehet.

2013. február 6., szerda

A négynél több előremeneti fokozattal rendelkező automata sebességváltóval felszerelt járműveknél, amelyeknél a legnagyobb motorteljesítmény meghaladja a 140 kW/t-t (ENSZ-EGB), és amelyek legnagyobb teljesítmény/legnagyobb tömeg aránya meghaladja a 75 kW/t értéket, az L_{ref} értéke legfeljebb 78 dB(A) lehet.

6. A kiegészítő zajkibocsátási rendelkezések értékelése az L_{Urban} elv alapján

6.1. Általános adatok

Ezt az értékelési eljárást a jármű gyártója az ezen melléklet 3. pontjában leírt eljárás helyett választhatja, és valamennyi jármű-technológiára érvényes. A vizsgálat helyes módjának meghatározásáért a jármű gyártója felelős. Ellenkező rendelkezés hiányában valamennyi vizsgálatnak és számításnak meg kell felelnie az ezen rendelet II. mellékletében leírtaknak.

6.2. Az $L_{Urban ASEP}$ paraméter kiszámítása

Az $L_{Urban ASEP}$ a következőképpen számítható ki az ezen melléklet szerint mért $L_{wot ASEP}$ paraméterből:

a) Számítsa ki az $a_{wot test ASEP}$ paramétert az ezen rendelet II. mellékletének 4.1.2.1.2.1. vagy 4.1.2.1.2.2. pontjában meghatározott gyorsulási számítás segítségével (amelyik megfelelő).

b) Az $L_{wot ASEP}$ vizsgálat során határozza meg a jármű sebességét ($V_{BB ASEP}$) a BB vonalnál.

c) A $k_P ASEP$ a következőképpen számítható ki:

$$k_P ASEP = 1 - (a_{urban} / a_{wot test ASEP})$$

Figyelman kívül kell hagyni azokat a vizsgálati eredményeket, amelyeknél az $a_{wot test ASEP}$ értéke kisebb, mint az a_{urban} értéke.

d) Az $L_{Urban measured ASEP}$ a következőképpen számítható ki:

$$L_{Urban measured ASEP} =$$

$$L_{wot ASEP} - k_P ASEP * (L_{wot ASEP} - L_{crs})$$

A további számításhoz az ezen rendelet II. melléklete alapján mért L_{Urban} paraméter kerekítés nélküli egy tizedesjegy pontossággal (xx, x) meghatározott értéke használandó.

e) Az $L_{Urban normalized}$ a következőképpen számítható ki:

$$L_{Urban normalized} = L_{Urban measured ASEP} - L_{Urban}$$

f) Az $L_{Urban ASEP}$ a következőképpen számítható ki:

$$L_{Urban ASEP} =$$

$$L_{Urban normalized} - (0,15 * (V_{BB ASEP} - 50))$$

g) A határértékeknek való megfelelés:

Az $L_{Urban ASEP}$ értéke legfeljebb 3,0 dB lehet.

1. függelék

A kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek való megfelelés igazolása

(Legnagyobb méret: A4 [210 x 297 mm])

(Gyártó neve) igazolja, hogy az ilyen típusú járművek (típus megadása tekintettel a(z) .../.../EU rendelet szerinti zajkibocsátásra) megfelelnek a(z) .../.../EU rendelet 8. cikkében meghatározott követelményeknek.

2013. február 6., szerda

(Gyártó neve) jóhiszeműen teszi ezt a nyilatkozatot, miután elvégezte a járművek zajkibocsátási teljesítményének megfelelő értékelését.

Dátum:

A meghatalmazott képviselő neve:

A meghatalmazott képviselő aláírása:

IX. MELLÉKLET

Intézkedések a hibrid és az elektromos járművek hallhatóságának biztosítására

Ez a melléklet a hibrid elektromos és a tisztán elektromos (HEV és EV) közúti járművekhez használható hangjelző rendszerrel (AVAS) foglalkozik.

A Hangjelző rendszer

1. Fogalommeghatározás

A hangjelző rendszer ~~olyan hangkibocsátó eszköz, amely a gyalogosok tájékoztatást nyújt a jármű működéséről a gyalogosoknak és a veszélyeztetett úthasználók tájékoztatására szolgál.~~ **a hibrid elektromos és az elektromos közúti járművekhez használható rendszer, amely a gyalogosok tájékoztatást nyújt a jármű működéséről a gyalogosoknak és a veszélyeztetett úthasználók tájékoztatására szolgál.** [Mód 58]

2. A rendszer teljesítménye

Amennyiben a hangjelző rendszer fel van szerelve a járműre, meg kell felelnie az alábbi követelményeknek.

3. Üzemi körülmények

a) A hangkibocsátás módja

A hangjelző rendszernek automatikusan hangot kell kibocsátania a járműsebesség alsó tartományában az elindulástól megközelítőleg 20 km/h sebesség eléréseig, valamint tolatás közben, amennyiben ez az adott jármű-kategóriára vonatkozik. Amennyiben a jármű olyan belső égésű motorral van felszerelve, amely a fentiekben meghatározott járműsebesség-tartományon belül üzemben van, a hangjelző rendszernek nem szükséges hangot kibocsátania.

A tolatásjelzővel felszerelt járművek esetében a hangjelző rendszernek nem szükséges hangot kibocsátania hátrafelé haladás közben.

b) Pillanatkapcsoló

A hangjelző rendszer felszerelhető olyan kapcsolóval, amellyel ideiglenesen megszakítható a rendszer működése („pillanatkapcsoló”).

Pillanatkapcsoló felszerelése esetén azonban a járművet fel kell szerelni olyan eszközzel is, amely jelzi a közeledésjelző eszköz szüneteltetett állapotát a jármű vezetőjének.

A hangjelző rendszernek alkalmasnak kell lennie az újbóli üzembe helyezésre a pillanatkapcsolóval történő leállítás után.

A járműbe beszerelt pillanatkapcsolót olyan helyen kell elhelyezni, hogy a vezető könnyen megtalálhassa és kezelhesse.

2013. február 6., szerda

c) Hangtompítás

A hangjelző rendszer hangszintje csökkenthető a jármű üzemeltetése közben.

4. A hang típusa és erőssége

- a) A hangjelző rendszer által kibocsátott hangnak folyamatosnak kell lennie, hogy tájékoztassa a gyalogosokat és a veszélyeztetett úthasználókat az üzemben lévő járműről. **A jármű működési módjának egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a hang alapján, továbbá a hangnak hasonlónak kell lennie a belső égésű motorral felszerelt, ugyanazon kategóriába tartozó jármű hangjához.**

~~Azonban a következő és ezekhez hasonló típusú hangjelzések nem elfogadottak:~~

- ~~i. sziréna, kürt, harang, csengőhang és a megkülönböztetett járművek hangjelzései;~~
- ~~ii. riasztójelzések, például tűz-, betörés- és füstjelzők;~~
- ~~iii. szaggatott hangjelzés.~~

~~A következő és ezekhez hasonló típusú hangjelzések kerülendők:~~

- ~~iv. dallamos hangjelzések, állat- és rovarhangok;~~
- ~~v. olyan hangok, amelyek megzavarják a jármű és/vagy a jármű működési módjának (például gyorsulás, lassulás stb.) azonosítását. [Mód. 59]~~

- b) A jármű működési módjának **és haladási irányának** egyszerűen azonosíthatónak kell lennie a hangjelző rendszer által kibocsátott hang alapján, például a hangszintnek vagy a hang jellemzőinek automatikusan változnia kell a jármű sebességének megfelelően.

- c) A hangjelző rendszer által kibocsátott hang szintje nem haladhatja meg jelentős mértékben a belső égésű motorral felszerelt és azonos körülmények között üzemelő, ugyanazon kategóriába tartozó hasonló jármű hangszintjét.

Környezetvédelmi szempont:

A hangjelző rendszer kifejlesztése során figyelembe kell venni az embereket érintő általános zajhatást. [Mód. 60]

X. MELLÉKLET

EU-típusjóváhagyás a kipufogórendszerek mint önálló műszaki egységek (csere-kipufogórendszerek) zajszintjére vonatkozóan

1. EU-TÍPUSJÓVÁHAGYÁS IRÁNTI KÉRELEM

- 1.1. A 2007/46/EK irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a csereként beépíthető kipufogórendszer vagy annak alkatrésze önálló műszaki egységként történő EU-típusjóváhagyása iránti kérelmet a járműgyártónak vagy a szóban forgó önálló műszaki egység gyártójának kell benyújtania.

- 1.2. Az adatközlő lap mintája az 1. függelékben található.

2013. február 6., szerda

- 1.3. Az illetékes műszaki szolgálat kérésére a kérelmezőnek csatolnia kell a következőket:
 - 1.3.1. annak a rendszernek két mintapéldánya, amelyre az EU-típusjóváahagyást kérték;
 - 1.3.2. egy eredeti kipufogórendszer, amelyet eredetileg szereltek a járműre a jármű EU-típusjóváahagyásakor;
 - 1.3.3. azt a típust reprezentáló jármű egy példányát, amelyre a rendszert fel kívánják szerelni, és amely megfelel az ezen rendelet VI. melléklete 2.1. pontjának követelményeit;
 - 1.3.4. egy önálló motor, amely megfelel a leírt járműtípusnak.
2. JELÖLÉSEK
 - 2.4.1. A csere-kipufogórendszernek vagy alkatrészeinek a rögzítőelemek és -csövek kivételével rendelkezniük kell az alábbiakkal:
 - 2.4.1.1. a csere-kipufogórendszer és alkatrészei gyártójának védjegye vagy kereskedelmi neve;
 - 2.4.1.2. a gyártó kereskedelmi leírása.
 - 2.4.2. Ezen jelöléseknek tisztán olvashatónak és kitörölhetetlennek kell lenniük, még a rendszernek a járműre történő felszerelése után is.
3. AZ EU-TÍPUSJÓVÁHAGYÁS MEGADÁSA
 - 3.1. Ha az alkalmazandó követelmények teljesülnek, az EU-típusjóváahagyást a 2007/46/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése, illetve adott esetben a 10. cikkének (4) bekezdése értelmében meg kell adni.
 - 3.2. Az EU-típusbizonyítvány mintája a 2. függelékben található.
 - 3.3. Minden önálló műszaki egységként jóváhagyott, csereként beépíthető kipufogórendszerre vagy annak alkatrésztípusára a 2007/46/EK irányelv VII. melléklete szerint típus-jóváahagyási számot kell kiadni; a típus-jóváahagyási szám 3. szakasza tartalmazza annak az utolsó módosító irányelvnek a számát, amely a jármű típus-jóváahagyásának időpontjában hatályban volt. Ugyanaz a tagállam nem adhat ki azonos számot egyetlen más csereként beépíthető kipufogórendszerre vagy annak alkatrésztípusára sem.
4. EU-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSI JEL
 - 4.1. Minden egyes, az ezen rendeletben jóváhagyott típusnak megfelelő, csereként beépíthető kipufogórendszeren vagy annak alkatrészén – a rögzítőelemek és csövek kivételével – EU-típusjóváahagyási jelet kell feltüntetni.

2013. február 6., szerda

- 4.2. Az EU-típusjóváahagyási jel egy „e” betűt körülvevő négyzetből áll, amelyben az „e” betűt annak a tagállamnak a száma követi, amely a típusjóváahagyást kiadta:

„1” Németország esetében
„2” Franciaország esetében
„3” Olaszország esetében
„4” Hollandia esetében
„5” Svédország esetében
„6” Belgium esetében
„7” Magyarország esetében
„8” a Cseh Köztársaság esetében
„9” Spanyolország esetében
„11” az Egyesült Királyság esetében
„12” Ausztria esetében
„13” Luxemburg esetében
„17” Finnország esetében
„18” Dánia esetében
„19” Románia esetében
„20” Lengyelország esetében
„21” Portugália esetében
„23” Görögország esetében
„24” Írország esetében
„26” Szlovénia esetében
„27” Szlovákia esetében
„29” Észtország esetében
„32” Lettország esetében
„34” Bulgária esetében
„36” Litvánia esetében
„49” Ciprus esetében
„50” Málta esetében

A típus-jóváahagyási jel tartalmazza továbbá a négyzet közelében elhelyezkedő, a típus-jóváahagyási szám 4. szakaszában feltüntetett, és a 2007/46/EK irányelv VII. mellékletében meghatározott „alap-jóváahagyási számot” is, amely előtt ezen rendelet olyan utolsó nagyobb műszaki módosításának sorszámát jelölő két szám található, amely a típusjóváahagyás kiadásának időpontjában hatályban volt.

- 4.3. A jelnek a csereként beépített kipufogórendszeren vagy alkatrészén a járműre történő felszerelést követően is tisztán olvashatónak és kitörölhetetlennek kell lennie.

- 4.4. Az EU-típusjóváahagyási jelre a 3. függelékben található példa.

5. MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

- 5.1. Általános műszaki előírások

2013. február 6., szerda

- 5.1.1. A csere-kipufogórendszert, illetve alkatrészeit úgy kell kialakítani, elkészíteni és ezeknek olyan módon kell beszerelhetőnek lenniük, hogy ezáltal a jármű szokásos üzeme során, az esetleg rá ható rezgésektől függetlenül megfeleljen ezen előírás rendelkezéseinek.
- 5.1.2. A hangtompító rendszert, illetve alkatrészeit úgy kell kialakítani, elkészíteni és ezeknek olyan módon kell beszerelhetőnek lenniük, hogy a jármű üzemi körülményeire tekintettel kellő ellenállással rendelkezzenek a rájuk ható korróziós hatásokkal szemben.
- 5.1.3. További előírások a módosíthatósággal és a több, kézzel beállítható üzemmódban működtethető kipufogó- vagy hangtompító rendszerekkel kapcsolatban
- 5.1.3.1. Valamennyi kipufogó- vagy hangtompító rendszert olyan módon kell kialakítani, hogy a terelőlemezeket, a kimeneti kúpokat és egyéb alkatrészeket, amelyek elsődleges feladata a hangtompító/tágulási tér működésének biztosítása, ne lehessen könnyedén eltávolítani. Amennyiben elkerülhetetlen egy ilyen alkatrész beépítése, a rögzítési módnak biztosítania kell, hogy az alkatrészt ne lehessen könnyedén eltávolítani (például hagyományos menetes rögzítőelemekkel), és az alkatrészt úgy kell rögzíteni, hogy eltávolítása esetén a szerelvény tartósan/helyreállíthatatlanul károsodjon.
- 5.1.3.2. A több, kézzel beállítható üzemmóddal rendelkező kipufogó- vagy hangtompító rendszereknek meg kell felelniük az összes üzemmódra vonatkozó követelményeknek. A legmagasabb zajszinteket kibocsátó üzemmódból származó zajszinteket kell bejelenteni.
- 5.2. Műszaki előírások a zajszinttel kapcsolatban
- 5.2.1. Mérési körülmények
- 5.2.1.1. A hangtompító rendszer és a csere-hangtompítórendszer zajvizsgálatát ugyanazokkal a „normál” gumiabroncsokkal kell elvégezni (az ENSZ-EGB 117. számú előírásának 2.8. szakaszában leírtak szerint (HL L 231., 2008.8.29., 19. o.). A vizsgálatok nem végezhetők el az ENSZ-EGB 117. számú előírásának 2.9. és 2.10. szakaszában meghatározott speciális használatú vagy téli gumiabronccsal. Az ilyen típusú abroncsok növelhetik a jármű zajszintjét, vagy a zajcsökkentési teljesítmények összehasonlításánál fedőhatást okozhatnak. Használt állapotú gumiabroncsok is alkalmazhatók, ezeknek azonban meg kell felelniük a forgalomban való használatra vonatkozó jogszabályi előírásoknak.
- 5.2.2. A csere-hangtompítórendszernek, illetve alkatrészeinek zajcsökkentési teljesítményét a II. melléklet 7. és 8. cikkében, illetve 1. pontjában leírt módszerekkel kell ellenőrizni. Különösen ezen pont alkalmazásánál kell figyelembe venni ezen rendelet azon módosítását, amely az új jármű típusjóváhagyásának időpontjában érvényben volt.

a) Mozgó járművön végzett mérés

Ha a csere-hangtompítórendszert vagy annak alkatrészeit az 1.3.3. pontban leírt járműre szerelik fel, a mért zajszinteknek meg kell felelniük az alábbi követelmények egyikének:

- i. A mért érték (a legközelebbi egész számra kerekítve) 1 dB(A) értéknél nagyobb mértékben nem haladhatja meg az ezen rendeletben az érintett járműtípusra vonatkozóan meghatározott típusjóváhagyási értéket.
- ii. A mért érték (a legközelebbi egész számra való kerekítés előtt) 1 dB(A) értéknél nagyobb mértékben nem haladhatja meg az 1.3.3. pontban meghatározott járművön mért zajértéket (a legközelebbi egész számra való kerekítés előtt), amennyiben ezt a járművet olyan hangtompító rendszerrel látják el, amely megfelel az ezen rendelet értelmében típusjóváhagyásra benyújtott járműre felszerelt típusnak.

Ha a csererendszer és az eredeti rendszer kölcsönös összehasonlítását választják, a rendelet II. mellékletének 4.1.2.1.4.2. és/vagy 4.1.2.2.1.2. pontja alkalmazásában megengedett a nagyobb gyorsulást biztosító sebességfokozatba váltás, és nem kötelező olyan elektronikus vagy mechanikus eszközök használata, amelyekkel megakadályozható az alacsonyabb sebességfokozatba történő visszaváltás. Ha ilyen körülmények között a vizsgálati jármű zajszintje meghaladja a gyártásmegfelelőségi értékeket, a műszaki szolgálat dönt a vizsgálati jármű reprezentatív jellegéről.

2013. február 6., szerda

b) Álló járművön végzett mérés

Ha a csere-hangtompítórendszert vagy annak alkatrészeit az 1.3.3. pontban leírt járműre szerelik fel, a mért zajszinteknek meg kell felelniük az alábbi követelmények egyikének:

- i. A mért érték (a legközelebbi egész számra kerekítve) 2 dB(A) értéknél nagyobb mértékben nem haladhatja meg az ezen rendeletben az érintett járműtípusra vonatkozóan meghatározott típus-jóváhagyási értéket.
- ii. A mért érték (a legközelebbi egész számra való kerekítés előtt) 2 dB(A) értéknél nagyobb mértékben nem haladhatja meg az 1.3.3. pontban meghatározott járművön mért zajértéket (a legközelebbi egész számra való kerekítés előtt), amennyiben ezt a járművet olyan hangtompító rendszerrel látják el, amely megfelel az ezen rendelet értelmében típusjóváhagyásra benyújtott járműre felszerelt típusnak.

5.2.3. A II. melléklet követelményei tekintetében minden csere-hangtompítórendszernek vagy alkatrészének teljesítenie kell az ezen rendelet VIII. mellékletében meghatározott előírásokat. A rendelet hatálybalépése előtt jóváhagyott járműtípus esetében és különösen a VIII. melléklet (Kiegészítő zajkibocsátási rendelkezések) követelményeire nem vonatkoznak ezen melléklet 5.2.3.1–5.2.3.3. pontjában foglalt előírások.

5.2.3.1. Ha a csere-hangtompítórendszer vagy annak alkatrésze változó geometriájú rendszer vagy alkatrész, a gyártó a típus-jóváhagyási kérelemben nyilatkozik arról (a VIII. melléklet 1. függelékének megfelelően), hogy a jóváhagyandó hangtompítórendszer-típus megfelel ezen melléklet 5.2.3. pontjában foglalt követelményeknek. A típusjóváhagyó hatóság kérheti megfelelő vizsgálat elvégzését annak ellenőrzésére, hogy a hangtompító rendszer típusa megfelel-e a kiegészítő zajkibocsátási rendelkezéseknek.

5.2.3.2. Ha a csere-hangtompítórendszer vagy annak alkatrésze nem változó geometriájú rendszer vagy alkatrész, elegendő, ha a gyártó a típus-jóváhagyási kérelemben nyilatkozik arról (a VIII. melléklet 1. függelékének megfelelően), hogy a jóváhagyandó hangtompítórendszer-típus megfelel az ezen melléklet 5.2.3. pontjában foglalt követelményeknek.

5.2.3.3. A következő megfelelőségi nyilatkozatot kell tenni: „(Gyártó neve) igazolja, hogy az ilyen típusú hangtompító rendszer megfelel a(z) .../.../EU rendelet [ez a rendelet] X. melléklete 5.2.3. pontjában meghatározott követelményeknek. (Gyártó neve) jóhiszeműen teszi ezt a nyilatkozatot, miután az üzemi körülmények alkalmazandó tartományában elvégezte a zajkibocsátási teljesítmény megfelelő műszaki értékelését.

5.3. A jármű teljesítményének mérése

5.3.1. A csere-hangtompítórendszernek, illetve alkatrészeinek olyannak kell lenniük, hogy alkalmazásuk eredményeképpen a jármű műszaki jellemzői hasonlóak legyenek az eredeti hangtompító rendszerrel, illetve alkatrészeivel felszerelt járműéhez.

5.3.2. A csere-hangtompítórendszert, illetve a gyártó választásának megfelelően ezen rendszer alkatrészeit új eredeti hangtompító rendszerrel, illetve annak ugyancsak új alkatrészeivel kell összehasonlítani olyan módon, hogy a két rendszert egymás után felszerelik az 1.3.3. pontban meghatározott járműre.

5.3.3. Az ellenőrzés érdekében az 5.3.4. pontban előírt módon kell mérni a kipufogógáz-ellennyomást.

A csere-hangtompítórendszer felhasználásával mért érték az alábbiakban előírt körülmények között nem haladhatja meg 25 %-nál nagyobb mértékben az eredeti hangtompító rendszer felhasználásával mért értéket.

5.3.4. Vizsgálati módszer

5.3.4.1. Vizsgálati módszer motorral

A méréseket az 1.3.4. pontban előírt, motorfékpadhoz csatlakoztatott motorral kell végrehajtani. A fojtószelep teljesen nyitott helyzetében a padot úgy kell beállítani, hogy a motor fordulatszáma a legnagyobb névleges teljesítményéhez tartozó S fordulatszám legyen.

2013. február 6., szerda

A kipufogógáz-ellennyomás mérése érdekében a nyomásmérőt a kipufogócsonktól az 5. függelékben jelzett távolságban kell elhelyezni.

5.3.4.2. Vizsgálati módszer járművel

A méréseket az 1.3.3. pontban meghatározott járművön kell elvégezni. A vizsgálat végrehajtható közúton vagy görgős fékpádon is.

A fojtószelep teljesen nyitott helyzetében a motort úgy kell terhelni, hogy a motor fordulatszáma a legnagyobb névleges teljesítményéhez tartozó S fordulatszám legyen.

A kipufogógáz-ellennyomás mérése érdekében a nyomásmérőt a kipufogócsonktól az 5. függelékben jelzett távolságban kell elhelyezni.

5.4. Kiegészítő előírások hangelnyelő szálás anyagokat tartalmazó csere-hangtompítórendszerekre és alkatrészekre

5.4.1. Általános adatok

Csak akkor használhatók hangelnyelő szálás anyagok hangtompító rendszerekben vagy azok alkatrészeiben, ha teljesül az alábbi feltételek bármelyike:

- a) a kipufogógáz nem érintkezik a szálás anyaggal;
- b) a hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei ugyanahhoz a termékcsaládhoz tartoznak, mint azok a rendszerek vagy alkatrészek, amelyekről az ezen rendelet követelményeinek megfelelő típus-jóváhagyási eljárás során beigazolódott, hogy nincsenek kitéve állapotromlásnak.

Ha a fenti feltételek egyike sem teljesül, a teljes hangtompító rendszert vagy annak alkatrészeit alá kell vetni az alábbiakban ismertetett három eljárás egyike szerint végzett előkondicionálásnak.

5.4.1.1. 10 000 km-es folyamatos közúti üzem

5.4.1.1.1. Az üzem $50 \pm 20\%$ -át városi forgalomban, másik felét távolsági forgalomban, nagy sebességgel kell megvalósítani. A folyamatos közúti üzemeltetés megfelelő próbapálya-programmal is helyettesíthető.

A két eltérő sebességtartományra épülő üzemmódot célszerű legalább kétszer váltogatni.

A teljes vizsgálati programnak legalább tíz, egyenként legalább három óra hosszúságú szünetet kell tartalmaznia, amelyek révén modellezhető a lehűlés és az ennek során esetleg előforduló lecsapódás hatása.

5.4.1.2. Kondicionálás próbapádon

5.4.1.2.1. A hangtompító rendszert vagy annak alkatrészeit a sorozatgyártásban használt tartozékokkal kell felszerelni az 1.3.3. pontban meghatározott járműre vagy az 1.3.4. pontban meghatározott motorra a jármű gyártójának előírásai szerint. Az előbbi esetben a járművet görgős fékpádra kell állítani. A második esetben a motort egy fékpádra kell szerelni.

5.4.1.2.2. A vizsgálatot hat darab hatórás szakaszban, az egyes szakaszok között legalább 12 óra szünetet hagyva kell elvégezni. A szünetek révén modellezhető a lehűlés és az ennek során esetleg előforduló lecsapódás hatása.

5.4.1.2.3. Az egyes hatórás szakaszok során a motort a következőképpen kell üzemeltetni:

- a) 5 perc alapjárat;
- b) 1 óra negyed terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszám (S) háromnegyedén;
- c) 1 óra fél terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszám (S) háromnegyedén;
- d) 10 perces teljes terheléssel, az S legnagyobb névleges fordulatszám háromnegyedén;
- e) 15 perces fél terheléssel, az S legnagyobb névleges fordulatszámán;
- f) 30 perces negyed terheléssel a legnagyobb névleges fordulatszámán (S).

Minden periódusnak két sorozatot kell tartalmaznia az a)–f) pontban leírt feltételekből, egymást követő sorrendben.

2013. február 6., szerda

- 5.4.1.2.4. A vizsgálat során a hangtompítót vagy annak alkatrészeit nem szabad a jármű körüli szokásos légáramot modellező mesterséges légárammal hűteni.
- A gyártó kérésére ugyanakkor a hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei lehűthetők annak biztosítására, hogy a hangtompító rendszer bevezető nyílásánál kialakuló hőmérséklet ne haladja meg a legnagyobb sebességgel haladó járművön mért értéket.
- 5.4.1.3. Kondicionálás váltakozó nyomáson
- 5.4.1.3.1. A hangtompító rendszer vagy annak alkatrészei felszerelhetők az 1.3.3. pontban meghatározott járműre vagy az 1.3.4. pontban meghatározott motorra. Az előbbi esetben a járművet görgős próbapadra, az utóbbi esetben a motort fékpadra kell elhelyezni.
- 5.4.1.3.2. A vizsgálóberendezést, amelynek részletes felépítését a IV. melléklet 1. függelékében található 1. ábra mutatja, a hangtompító rendszer kimenetére kell felszerelni. Alkalmazható bármilyen más, egyenértékű eredményeket szolgáltató vizsgálóberendezés is.
- 5.4.1.3.3. A vizsgálóberendezést úgy kell beállítani, hogy a kipufogógáz áramát egy gyors működtetésű szelep 2 500-szor megszakítsa és visszaállítsa.
- 5.4.1.3.4. A szelepnek akkor kell nyitnia, amikor a kipufogógáz-ellennyomás, a belépő peremtől legalább 100 mm-re az áramlás irányában mérve eléri a 35–40 kPa értéket. Zárnia akkor kell, amikor a nyomás legfeljebb 10 %-kal tér el a nyitott szelep esetében beálló értéktől.
- 5.4.1.3.5. A késleltető kapcsolót a kipufogásnak az 5.4.1.3.4. pont rendelkezései alapján meghatározott időtartamára kell beállítani.
- 5.4.1.3.6. A motor fordulatszámának a legnagyobb motorteljesítményhez tartozó fordulatszám (S) 75 %-ának kell lennie.
- 5.4.1.3.7. A motorfékpad által jelzett teljesítménynek a motorfordulatszám (S) 75 %-ánál mért, teljesen nyitott fojtószelephez tartozó teljesítmény 50 %-ának kell lennie.
- 5.4.1.3.8. A vizsgálat során le kell zárni a vízleeresztő furatokat.
- 5.4.1.3.9. A teljes vizsgálatot 48 óra alatt kell végrehajtani. Szükség esetén óránként hűtési időszakot lehet beiktatni.
- 5.4.1.3.10. Az előkondicionálást követően a zajszintet az 5.2. pontnak megfelelően kell ellenőrizni.
6. A jóváhagyás kiterjesztése
- A hangtompító rendszer gyártója vagy meghatalmazott képviselője kérheti, hogy a hangtompító rendszert egy vagy több járműtípus tekintetében jóváhagyó hatóság további járműtípusokra is kiterjessze a jóváhagyást.
- Az eljárást az 1. pontban leírtaknak megfelelően kell végrehajtani. A tagállamokat a 2007/46/EK irányelvben meghatározott eljárás szerint kell értesíteni a jóváhagyás kiterjesztéséről (vagy annak elutasításáról).
7. A hangtompító rendszer típusának módosítása
- Az ezen rendelet értelmében jóváhagyott típus módosítása esetén a 2007/46/EK irányelv 13–16. cikkében és 17. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.
8. Gyártásmegfelelőség
- 8.1. A gyártás megfelelőségének biztosítására a 2007/46/EK irányelv 12. cikkében megállapított követelményeknek megfelelő intézkedéseket kell végrehajtani.
- 8.2. Különös rendelkezések:
- 8.2.1. A 2007/46/EK irányelv X. mellékletének 2.3.5. pontjában meghatározott vizsgálatok megfelelnek az ezen rendelet VI. mellékletében foglalt előírásoknak.

2013. február 6., szerda

- 8.2.2. A 2007/46/EK irányelv X. mellékletének 3. pontja rendes körülmények között kétévenként egy vizsgálatot ír elő.

1. függelék

(...) számú adatközlő lap gépjárművek kipufogórendszereinek önálló műszaki egységként történő EU-típusjóváhagyásához (a ... rendelet szerint)

Az alábbi adatokat kell adott esetben tartalomjegyzékkel ellátva három példányban benyújtani. A rajzokat megfelelő méretarányban és részletezettséggel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtva kell benyújtani. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

Ha a rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek elektronikus vezérléssel rendelkeznek, a teljesítményükre vonatkozó információkat is meg kell adni.

- 0. Általános adatok:
 - 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
 - 0.2. Típus és általános kereskedelmi megnevezés(ek):
 - 0.5. A gyártó neve és címe:
 - 0.7. Alkatrészek és önálló műszaki egységek esetében az EU-típusjóváhagyási jelnek az elhelyezési helye és módja:
 - 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):
- 1. Annak a gépjárműnek a leírása, amelyhez a berendezést szánják (amennyiben a berendezés több járműtípusba való beszerelésre is alkalmas, akkor az ebben a pontban kért információt minden típusra vonatkozóan meg kell adni).
 - 1.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
 - 1.2. Típus és általános kereskedelmi megnevezés(ek):
 - 1.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön:
 - 1.4. Jármű-kategória:
 - 1.5. EU-típusjóváhagyási szám a zajsztint esetében:
 - 1.6. A típus-jóváhagyási bizonyítvány 1.1–1.4. pontjában említett összes, gépjárműre vonatkozó adat (ezen rendelet I. mellékletének 2. függeléke):
- 1. Kiegészítő adatok:
 - 1.1. Az önálló műszaki egység alkotórészei:
 - 1.2. Azon gépjárműtípus(ok) gyártójának védjegye vagy kereskedelmi neve, amelyekbe beszerelik a kipufogódobot⁽¹⁾
 - 1.3. Járműtípus(ok) és jóváhagyási számuk/számaik:
 - 1.4. Motor
 - 1.4.1. Típus (külső gyújtás, dízel):
 - 1.4.2. Munkaciklusok: kétütemű vagy négyütemű
 - 1.4.3. Teljes hengerűrtartalom:

2013. február 6., szerda

- 1.4.4. Legnagyobb névleges motorteljesítmény ... kW/min⁻¹
- 1.5. Áttételi arányok száma:
- 1.6. Alkalmazott áttételi arányok:
- 1.7. Hajtótengely-arány(ok):
- 1.8. Zajsztértékek:
mozgó jármű: ... dB (A) ... km/h sebességnél gyorsulás előtt,
álló jármű dB (A), ...min⁻¹ értéknél
- 1.9. A kipufogógáz-ellennyomás értéke:
- 1.10. A használatlalt vagy a rögzítési követelményekkel kapcsolatos korlátozások:
2. Észrevételek:
3. A berendezés leírása:
- 3.1. A csere-kipufogórendszer leírása minden alkatrész relatív helyzetének feltüntetésével és a beszerelésre vonatkozó utasítások megadásával:
- 3.2. Az egyes alkatrészek részletes rajza a megtalálásuk elősegítése és azonosításuk érdekében, valamint a felhasznált anyagok feltüntetése. Fel kell tüntetni a rajzokon az EU-típusjóváahagyási jel elhelyezésére javasolt helyet.

Dátum, ügyiratszám

2. függelék

MINTA

EU-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

(Legnagyobb méret: A4 [210 x 297 mm])

A hatóság pecsétjének helye

Értesítés jármű/alkatrész/önálló műszaki egység ⁽¹⁾ típusa

- típusjóváahagyásának megadásáról ⁽¹⁾
- típusjóváahagyásának kiterjesztéséről ⁽¹⁾
- típusjóváahagyásának elutasításáról ⁽¹⁾
- típusjóváahagyásának visszavonásáról ⁽¹⁾

tekintettel a(z) ... számú rendeletre.

A típusjóváahagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törlendő.

2013. február 6., szerda

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
- 0.2. Típus és általános kereskedelmi megnevezés(ek):
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön/alkatrészen/önálló műszaki egységen ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:
- 0.4. Jármű-kategória ⁽³⁾:
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.7. Alkatrészek és önálló műszaki egységek esetében az EU-típusjóváahagyási jel elhelyezésének helye és módja:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):

II. SZAKASZ

1. Esetleges kiegészítő adatok: lásd a függelék
2. A vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
3. A vizsgálati jegyzőkönyv dátuma:
4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:
5. (Esetleges) megjegyzések: lásd a függelék
6. Hely:
7. Dátum:
8. Aláírás:
9. A jóváhagyó hatóságnál kérésre hozzáférhető dokumentációk jegyzéke mellékelve van.

⁽¹⁾ A nem megfelelő rész törölendő.

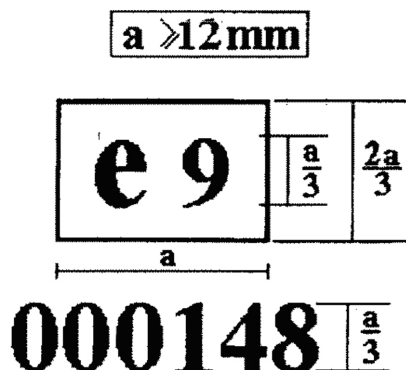
⁽²⁾ Ha a típusazonosító jelölés olyan karaktereket tartalmaz, amelyek az ezen típusbizonyítványban megjelölt jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység leírása szempontjából nem lényegesek, akkor ezeket a karakterek a dokumentációban kérdőjellel kell helyettesíteni (például: ABC??123??).

⁽³⁾ A 2007/46/EK irányelv IIA. mellékletének A. pontjában foglaltak szerint.

2013. február 6., szerda

3. függelék

Az EU-típusjóváahagyási jel mintája

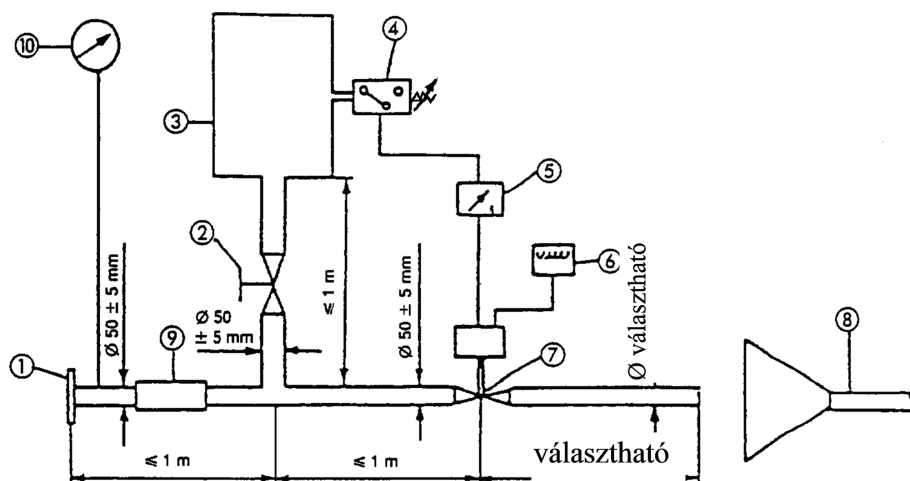

Az ábrázolt EU-típusjóváahagyási jelet viselő kipufogórendszert vagy annak alkatrészét a ... számú rendelet szerint Spanyolországban (e 9) a 0148 alap-jóváahagyási számon hagyták jóvá.

A számok csak példaként vannak feltüntetve.

4. függelék

Vizsgálóberendezés

1. Bemeneti nyílás pereme vagy bemeneti cső – a vizsgálati kipufogórendszer hátuljához történő csatlakozáshoz.
2. Szabályozó szelep (kézi működtetésű).
3. Kiegyenlítőtartály (35–40 l).
4. Nyomáskapcsoló (5–250 kPa) a 7. elem megnyitásához.
5. Késleltető kapcsoló a 7. elem zárásához.

2013. február 6., szerda

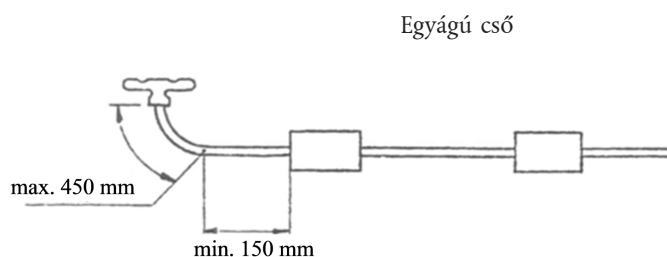
6. Impulzusszámláló.
7. Gyorsreagálású szelep – például 60 mm átmérőjű kipufogófék-szelep, amelyet 400 kPa nyomáson 120 N erőt kifejtő pneumatikus henger működtet. A reakcióidő sem nyitáskor, sem záráskor nem haladhatja meg a 0,5 másodpercet.
8. A kipufogógáz elvezetése.
9. Rugalmas cső.
10. Nyomásmérő.

5. függelék

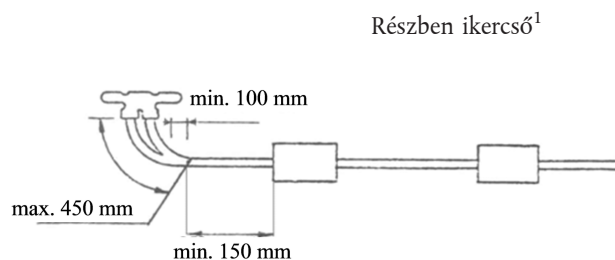
Mérési pontok a kipufogógáz-ellennyomás méréséhez

Lehetséges mérési pontok nyomásesés vizsgálatához. A mérési pont tényleges helyét fel kell tüntetni a vizsgálati jegyzőkönyvben. A mérési pontot olyan területen kell felvenni, ahol a gáz egyenletesen áramlik.

1. ábra

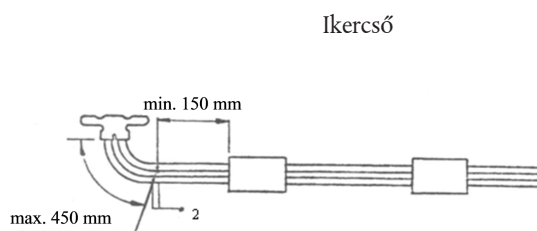

2. ábra

¹ Ha nem lehetséges, lásd a 3. ábrát.

3. ábra

² Két mérési pont, egy érték.

2013. február 6., szerda

XI. MELLÉKLET

A gyártás megfelelőségének ellenőrzése a kipufogórendszerre mint önálló műszaki egységre vonatkozóan

1. Általános adatok

Ezek a követelmények megegyeznek az ezen rendelet I. mellékletének 1. pontja szerint a gyártás megfelelőségének ellenőrzésére végzett vizsgálattal.

2. Vizsgálat és eljárások

A vizsgálati módszerek, a mérőeszközök és az eredmények értelmezése megfelel a X melléklet 5. pontjában leírtaknak. A vizsgált kipufogórendszeren vagy annak alkatrészén el kell végezni a X. melléklet 5.2., 5.3. és 5.4. pontjában leírt vizsgálatot.

3. Mintavétel és az eredmények értékelése

3.1. Ki kell választani egy hangtompító rendszert vagy annak egy alkatrészét, és el kell rajta végezni a 2. pontban leírt vizsgálatoknak. Ha a vizsgálati eredmények megfelelnek a X. melléklet 8.1. pontjában leírt gyártásmegfelelőségi követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a hangtompító rendszer vagy annak alkatrésze megfelel a gyártásmegfelelőségi rendelkezéseknek.

3.2. Amennyiben az egyik vizsgálati eredmény nem felel meg a X. melléklet 8.1. pontjában leírt gyártásmegfelelőségi követelményeknek, meg kell vizsgálni két további, azonos típusú hangtompító rendszert vagy annak alkatrészeit a 2. pont szerint.

3.3. Ha a második és a harmadik hangtompító rendszer vagy annak alkatrészének vizsgálati eredményei megfelelnek a X. melléklet 8.1. pontjában leírt gyártásmegfelelőségi követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a hangtompítórendszer- vagy alkatrésztípus megfelel a gyártásmegfelelőségi rendelkezéseknek.

3.4. Amennyiben a második vagy a harmadik hangtompító rendszer vagy alkatrészének esetében a vizsgálati eredmények egyike nem felel meg a X. melléklet 8.1. pontjában leírt gyártásmegfelelőségi követelményeknek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a hangtompítórendszer- vagy alkatrésztípus nem felel meg ezen rendelet követelményeinek, és a gyártónak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a gyártás megfelelőségének helyreállítása érdekében.

XII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

(a 15.2. cikkben foglaltak szerint)

70/157/EGK irányelv	Ez a rendelet
—	1. cikk
—	2. cikk
—	3. cikk
2. cikk	4. cikk (1) bekezdése
2a. cikk	4. cikk (2) és (3) bekezdése
—	5. cikk
—	6. cikk

2013. február 6., szerda

70/157/EGK irányelv	Ez a rendelet
—	7. cikk
—	8. cikk
—	9. cikk
—	10., 11., 12., és 13. cikk
—	14. cikk
—	15. cikk
—	16. cikk
I. melléklet 1. pontja	I. melléklet 1. pontja
I. melléklet 3. pontja	I. melléklet 2. pontja
I. melléklet 4. pontja	I. melléklet 3. pontja
I. melléklet 5. pontja	I. melléklet 4. pontja
I. melléklet 6. pontja	I. melléklet 5. pontja
I. melléklet 1. függeléke	I. melléklet 1. függeléke
I. melléklet 2. függeléke (kiegészítés nélkül)	I. melléklet 2. függeléke
—	I. melléklet 3. függeléke
—	II. melléklet
I. melléklet 2. pontja	III. melléklet
—	IV. melléklet
—	V. melléklet
—	VI. melléklet
—	VII. melléklet
—	VIII. melléklet
—	IX. melléklet
II. melléklet 1., 2., 3. és 4. pontja	X. melléklet 1., 2., 3. és 4. pontja
—	X. melléklet 5. és 6. pontja
II. melléklet 5. és 6. pontja	X. melléklet 7. és 8. pontja

2013. február 6., szerda

70/157/EKG irányelv	Ez a rendelet
II. melléklet 1. függeléke	X. melléklet 1. függeléke (+ kiegészítő információk)
II. melléklet 2. függeléke (kiegészítés nélkül)	X. melléklet 2. függeléke
II. melléklet 3. függeléke	X. melléklet 3. függeléke
—	X. melléklet 4. és 5. függeléke
—	XI. melléklet
—	XII. melléklet
III. melléklet 1. pontja	—
III. melléklet 2. pontja	—

P7_TA(2013)0042

Az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap *I**

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/573/EK határozatnak, a 2007/575/EK határozatnak és a 2007/435/EK tanácsi határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0526 – C7-0302/2012 – 2012/0252(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0526),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 78. cikkének (2) bekezdésére, valamint 79. cikkének (2) és (4) bekezdésére, amelynek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0302/2012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. december 19-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

2013. február 6., szerda

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0004/2013),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0252

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében az 573/2007/EK, az 575/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak és a 2007/435/EK tanácsi határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok esetében a pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 258/2013/EU határozat.)

P7_TA(2013)0043

A Külső Határok Alap ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a Külső Határok Alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/574/EK határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0527 – C7-0301/2012 – 2012/0253(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0527),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0301/2012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. december 19-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0433/2012),

2013. február 6., szerda

1. elfogadja első olvasatbeli álláspontját, megegyezően a Bizottság javaslatával;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0253

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a Külső Határok Alap társfinanszírozási arányának növelése érdekében a 2007/574/EK határozatnak a pénzügyi stabilitás vonatkozásában súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségekkel fenyegetett bizonyos tagállamok tekintetében történő módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 259/2013/EU határozat.)

P7_TA(2013)0044

A halászati erőforrások megóvása ***I

Az Európai Parlament 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalása a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1288/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0298 – C7-0156/2012 – 2012/0158(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 024/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0298),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0156/2012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. szeptember 18-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. november 7-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0342/2012),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽²⁾;

⁽¹⁾ HL C 351., 2012.11.15., 83. o.

⁽²⁾ Ez az álláspont lép a 2012. november 22-én elfogadott módosítások helyébe (Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0448).

2013. február 6., szerda

2. jóváhagyja a Parlament ezen állásfoglaláshoz mellékelt nyilatkozatát;
3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0158

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. február 6-án került elfogadásra a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet és a közvetlen emberi fogyasztáson kívüli ipari célokra felhasznált hering kirakodásának feltételeiről szóló 1434/98/EK rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 227/2013/EU rendelet.)

A JOGALKOTÁSI HATÁROZAT MELLÉKLETE

Az Európai Parlament nyilatkozata a végrehajtási aktusokról

Az Európai Parlament kijelenti, hogy e rendelet végrehajtási jogi aktusokat érintő rendelkezései nehezen létrejött kompromisszum eredményei. Annak érdekében, hogy még a 850/98/EK rendelet 2012. év végi lejáta előtt létrejöhessen az első olvasatbeli megállapodás, az Európai Parlament elfogadta azt a lehetőséget, hogy bizonyos, a 850/98/EK rendeletben foglalt eseteket végrehajtási jogi aktusokkal lehessen szabályozni. Az Európai Parlament ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e rendelkezések nem tekinthetők precedens értékűnek a rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadott rendeletek, és konkrétan a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat vonatkozásában.

2013. február 7., csütörtök

P7_TA(2013)0051

A közös hozzáadottértékadó-rendszer és egy héa-csalás elleni gyorsreagálási mechanizmus *

Az Európai Parlament 2013. február 7-i jogalkotási állásfoglalása a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek egy héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmus tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2012)0428 – C7-0260/2012 – 2012/0205(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2016/C 024/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0428),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0260/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0014/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Módosítás 1**Irányelvre irányuló javaslat****-1 preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (-1) **Az adócsalás és adókijátszás elleni fokozott küzdelem kulcsfontosságú az államháztartások stabilitásának és erejének helyreállításában és megőrzésében Unió-szerte.**

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 2

Iránylevre irányuló javaslat

1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) A hozzáadottérték-adóval (héta) kapcsolatban elkövetett adócsalás számottevő **költségvetési** bevételkiesést **okoz, kihatással van a versenyfeltételekre** és így a belső piac **működésére**. A közelmúltban az adócsalás hirtelen és súlyos károkat okozó sajátos formái alakultak ki, amelyek különösen a nagybani gyors illegális kereskedelmet megkönnyítő elektronikus eszközök alkalmazásán keresztül nyertek teret.

Módosítás

- (1) A hozzáadottérték-adóval (héta) kapcsolatban elkövetett adócsalás számottevő **államháztartási** bevételkiesést **eredményez, kedvezőtlenül érinti a versenyfeltételeket** és így a belső piac **méltányos és hatékony működését. Az efféle bevételkiesést meg kell akadályozni, különösen a költségvetési megszorítások idején**. A közelmúltban az adócsalás hirtelen és súlyos károkat okozó sajátos formái alakultak ki, amelyek különösen **az egyes tagállamok határait gyakran átlépő** nagybani és gyors illegális kereskedelmet megkönnyítő elektronikus eszközök alkalmazásán keresztül nyertek teret.

Módosítás 3

Iránylevre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az adócsalás és az adókikerülés egyes formáinak megelőzése érdekében eltérést kérjenek az említett irányelvtől. Az ilyen eltérések engedélyezéséhez a Bizottság javaslatára, és annak a Tanács általi elfogadására van szükség. A közelmúlt tapasztalatai azt mutatták, hogy az eltérések engedélyezésének folyamata nem minden esetben eléggé rugalmas ahhoz, hogy a tagállamok kérései azonnali és megfelelő választ kapjanak.

Módosítás

- (2) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az adócsalás és az adókikerülés egyes formáinak megelőzése érdekében eltérést kérjenek az említett irányelvtől. Az ilyen eltérések engedélyezéséhez a Bizottság javaslatára, és annak a Tanács általi elfogadására van szükség. A közelmúlt tapasztalatai azt mutatták, hogy az eltérések engedélyezésének folyamata nem minden esetben eléggé **gyors és** rugalmas ahhoz, hogy a tagállamok kérései azonnali és megfelelő választ kapjanak.

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

7 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) A vevőnek, mint a hía megfizetésére kötelezett adóalanyként a kijelölése (fordított adózás) az egyes ágazatokban leginkább elterjedt adócsalási formák azonnali megállításának egyik hatékony eszköze. Tekintve azonban, hogy a helyzet idővel **változhat**, szükség lehet más intézkedések **feltételeinek biztosítására** is. **Az indokolt esetekben a Tanácsnak** ebből a célból – **a Bizottság javaslata alapján** – **döntenie** kell arról, hogy mely egyéb intézkedések **tartoznak** a gyorsreagálási mechanizmus hatálya alá. A derogációs intézkedések Bizottság általi engedélyezéséhez szükséges időnek a lehető legrövidebbre szorítása érdekében **meg kell állapítani** az engedélyezhető intézkedések típusait.

Módosítás

- (7) Egyes ágazatokban a legismertebb adócsalási formák („**körhintacsálás**”) azonnali megállításának egyik hatékony eszköze az, ha a vevőt jelölik meg a hía megfizetésére kötelezett adóalanyként (fordított adózás). Tekintve azonban **a héarendszerek gyengeségeit és attól függően**, hogy a helyzet idővel **hogyan változik**, szükség lehet más intézkedések **engedélyezésére** is. **A Bizottságnak** ebből a célból **adott esetben javaslatot kell tennie** arra, hogy mely egyéb intézkedések **tartozzanak** a gyorsreagálási mechanizmus hatálya alá. **Az intézkedést a Tanácsnak az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag jóvá kell hagynia.** A derogációs intézkedések Bizottság általi engedélyezéséhez szükséges időnek a lehető legrövidebbre szorítása érdekében az engedélyezhető intézkedések típusait **teljes körűen és átlátható módon kell megállapítani.**

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

9 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) **A gyorsreagálási mechanizmus folyamatos fejlesztése és javítása érdekében a Bizottság rendszeresen jelentést tesz a mechanizmus alkalmazásáról a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, megvizsgálva többek között azt, hogy fel kell-e venni további intézkedéseket a mechanizmus hatálya alá, és miként lehet erősíteni a tagállamok közötti együttműködést a mechanizmus általános keretében.**

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

9 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9b) **A gyorsreagálási mechanizmus kielégítő működése érdekében a Bizottságnak minden esetben képesnek kell lennie arra, hogy gyorsan és helyesen lépjen fel e kérdésekben. Biztosítani kell tehát a gyorsreagálási mechanizmus megfelelő emberi és egyéb erőforrásait, valamint be kell vezetni és fenn kell tartani egy felgyorsított belső döntéshozatali eljárást.**

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

9 c preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9c) *Mivel valamely különleges intézkedés egy tagállamon belüli bevezetése kihathat más tagállamok héarendszére is, az átláthatóság fenntartása érdekében a Bizottság minden kérelemről és a kérelmekkel összefüggésben meghozott minden intézkedésről valamennyi tagállamot értesíti.*

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat

9 d preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9d) *A gyorsreagálási mechanizmus javítása és finomhangolása céljából végzett munkája során a Bizottság kiterjedt konzultációkat folytat az adócsalásban különösen érintett ágazatokban működő vállalkozásokkal és egyéb érintett szereplőkkel.*

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10) Mivel a meghozandó intézkedések célja – a héra területét érintő, hirtelen és súlyos következményekkel járó, nagyon gyakran nemzetközi vetületekkel is rendelkező csalási jelenségek kezelése – a tagállamok által kielégítően nem megvalósítható, mivel nincsenek abban a helyzetben, hogy önállóan lépjenek fel az új kereskedelmi formákhoz kapcsolódó, egyidejűleg több országot is érintő csalási módszerekkel szemben, és emiatt az említett cél a gyorsabb, és ezáltal az említett jelenségekre megfelelőbb és hatékonyabb válasz biztosítása révén uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket **hozhat**. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

- (10) Mivel a meghozandó intézkedések célja – a héra területét érintő, hirtelen és súlyos következményekkel járó, nagyon gyakran nemzetközi vetületekkel is rendelkező csalási jelenségek kezelése – a tagállamok által kielégítően nem megvalósítható, mivel nincsenek abban a helyzetben, hogy önállóan lépjenek fel az új kereskedelmi formákhoz kapcsolódó, egyidejűleg több országot is érintő csalási módszerekkel szemben, és emiatt az említett cél a gyorsabb, és ezáltal az említett jelenségekre megfelelőbb és hatékonyabb válasz biztosítása révén uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket **hoz**. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 10**Irányelvre irányuló javaslat****1. cikk**

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 1 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) a vevőnek, mint egyes áruk és szolgáltatások utáni hea megfizetésére kötelezett *adóalany*nak a kijelölése a 193. cikktől eltérve, az ilyen intézkedés iránti, e cikk (2) bekezdésében említett kérelem alapján;

Módosítás

a) a 193. cikktől eltérve, a vevő megjelölése az egyes áruk és szolgáltatások utáni hea megfizetésére kötelezett *adóalanyként („fordított adózás”)* az ilyen intézkedés iránti, e cikk (2) bekezdésében említett kérelem alapján;

Módosítás 11**Irányelvre irányuló javaslat****1. cikk**

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 1 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) bármely egyéb **intézkedés**, a Bizottság **javaslata alapján** egyhangúlag **eljáró Tanács döntése alapján**.

Módosítás

b) bármely egyéb, a Bizottság **által javasolt és a Tanács által az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően** egyhangúlag **jóváhagyott intézkedés**.

Módosítás 12**Irányelvre irányuló javaslat****1. cikk**

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 1 bekezdés – b albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Az a) pont alkalmazásában a különleges intézkedést megfelelő tagállami ellenőrzésnek vetik alá az áruértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző azon adóalanyok tekintetében, akikre az intézkedés vonatkozik.

Módosítás

Az a) és b) pont alkalmazásában **minden alkalmazott** különleges intézkedést megfelelő tagállami ellenőrzésnek **vetnek** alá az áruértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző azon adóalanyok tekintetében, akikre az intézkedés vonatkozik.

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 13

Írányelvre irányuló javaslat

1 cikk

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 1 bekezdés – 4 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az e bekezdésben rögzített eljárást három hónapon belül le kell zárni.

Módosítás 14

Írányelvre irányuló javaslat

1 cikk

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2. Az (1) bekezdés szerinti intézkedést bevezetni szándékozó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz. Kérelmében a tagállam megadja az érintett ágazatra, a csalás típusára és jellemzőire, hirtelen és súlyos jellegére, valamint a csalás által okozott számottevő és helyreállíthatatlan pénzügyi veszteségekre vonatkozó információkat. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított **egy hónapon** belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

2. Az (1) bekezdés szerinti intézkedést bevezetni szándékozó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz. Kérelmében a tagállam megadja **a Bizottság, az Európai Parlament illetékes bizottságai és a Számvevőszék számára az** érintett ágazatra, a csalás típusára és jellemzőire, hirtelen és súlyos jellegére, valamint a csalás által okozott számottevő és helyreállíthatatlan pénzügyi veszteségekre vonatkozó információkat. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított **két héten** belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége. **A Bizottság – adott esetben és ha lehetőség van rá – konzultációt folytat az érintett üzleti ágazattal.**

Módosítás 15

Írányelvre irányuló javaslat

1 cikk

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 a cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Mihelyt a Bizottság által a kérelem vizsgálatához szükségesnek vélt valamennyi információ a Bizottság rendelkezésére áll, egy hónapon belül vagy engedélyezi a különleges intézkedést, vagy ha ellenzi a kérelmezett intézkedést, arról tájékoztatja az érintett tagállamot.

Mihelyt a Bizottság által a kérelem vizsgálatához szükségesnek vélt valamennyi információ a Bizottság rendelkezésére áll:

2013. február 7., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- a) tájékoztatja erről a kérelmező tagállamot;
- b) eredeti nyelven továbbítja a kérelmet a többi tagállamnak;
- c) egy hónapon belül engedélyezi a különleges intézkedést, vagy ha a Bizottság ellenzi azt, erről részletes indokolást adva tájékoztatja az érintett tagállamot, a többi tagállamot, az Európai Parlament illetékes bizottságait és a Számvevőszéket.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

1. cikk

2006/112/EK irányelv

1 a szakasz – 395 c cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

395c. cikk

A Bizottság 2014. július 1-jéig, majd ezt követően három-évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e szakasz értelmében létrehozott mechanizmus végrehajtásáról. A jelentésben megvizsgálja többek között azt, hogy kell-e további intézkedéseket felvenni a mechanizmus hatálya alá, és miként lehet erősíteni a tagállamok közötti együttműködést a mechanizmus általános keretében.

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat

1 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

1a. cikk

A Bizottság 2014. január 1-jéig jelentést nyújt be arról, hogy miként gyorsítható fel a 2006/112/EK irányelv 395. cikke szerinti rendes eltérési eljárás. A jelentés célja a meglévő struktúrák és gyakorlatok olyan módosításainak megállapítása, amelyek révén biztosítható, hogy a Bizottság minden esetben a tagállam kérelmének beérkezésétől számított öt hónapon belül lezárja az eljárást. A jelentéshez a Bizottság szükség szerint jogalkotási javaslatokat is csatol.

2013. február 7., csütörtök

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

Módosítás

(2) A tagállamok tájékoztatják **az Európai Parlamentet** és a Bizottságot nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegéről, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Módosítás

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. **Jelen irányelvet ...-ig egységes szerkezetbe kell foglalnia 2006/112/EK irányelvvel (*)**.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépése után három hónappal.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU